8 Νοεμβρίου

Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ⸏ ⸏ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

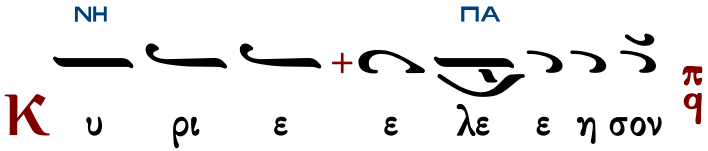

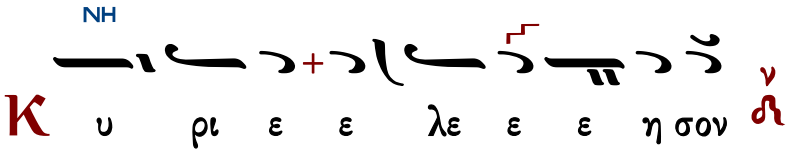

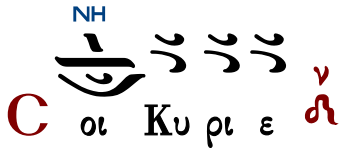

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

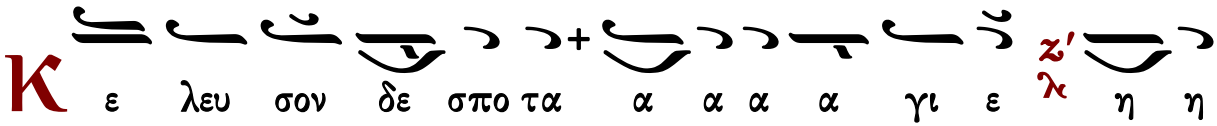

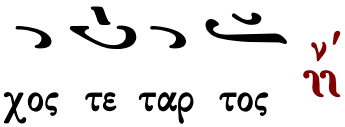

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια

Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν — ἦχος δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ἅγιος ὁ συνάναρχος Λόγος, ἅγιος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία θεότης καὶ δύναμις.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῇ ἀΰλῳ γάρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει, σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου, ὥς περ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι, καθυπείκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

Ἔδωκας σημείωσιν

ἦχος δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα, κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαήλ ἀρχάγγελε.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, [ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θεία προμηθεία τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται / ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἁγιάζει] · Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν· Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ [θείᾳ προστασίᾳ σου / σκέπῃ τῶν πτερύγων σου], ἄχραντε [Θεοτόκε/Παναγία] Δέσποινα.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί !

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακκελαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας - ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

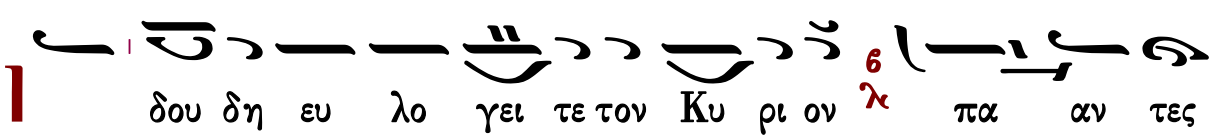

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

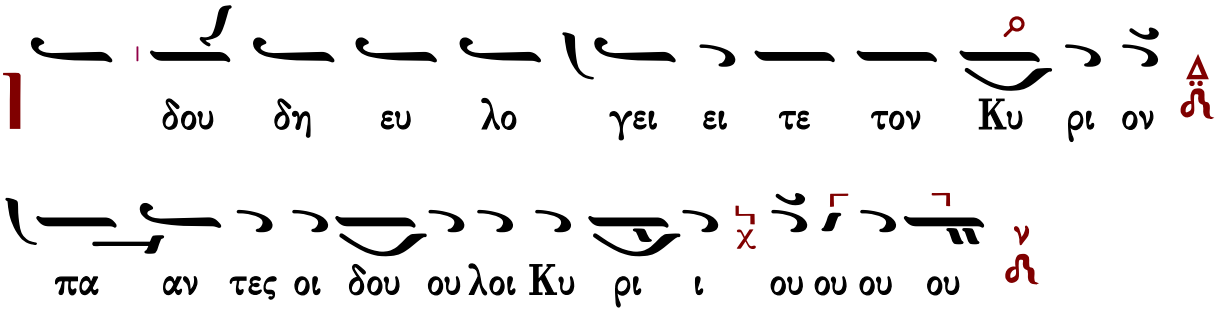

Δευτέρᾳ ἑσπέρας - ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

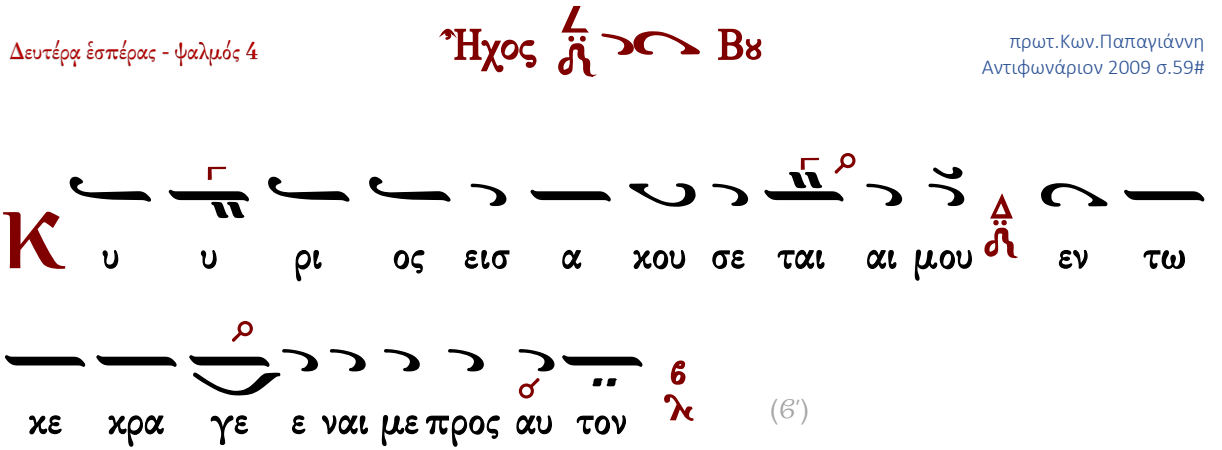

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

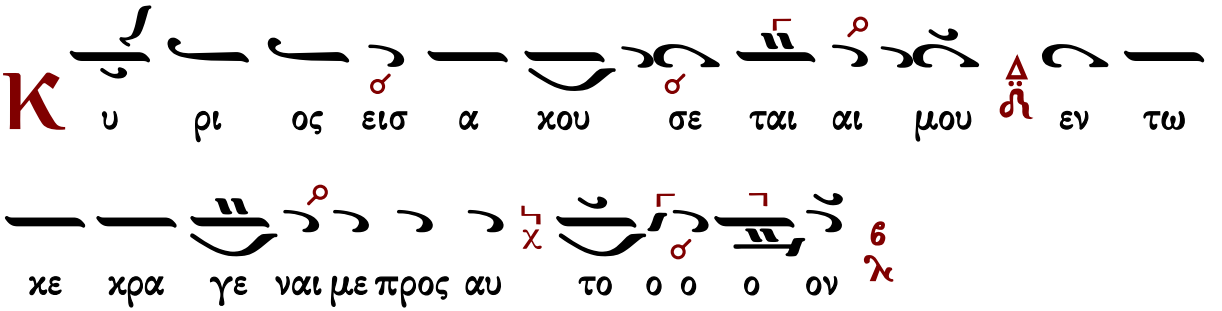

Τρίτη ἑσπέρας - ψαλμός 22

Ἦχος δ̈ ϥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

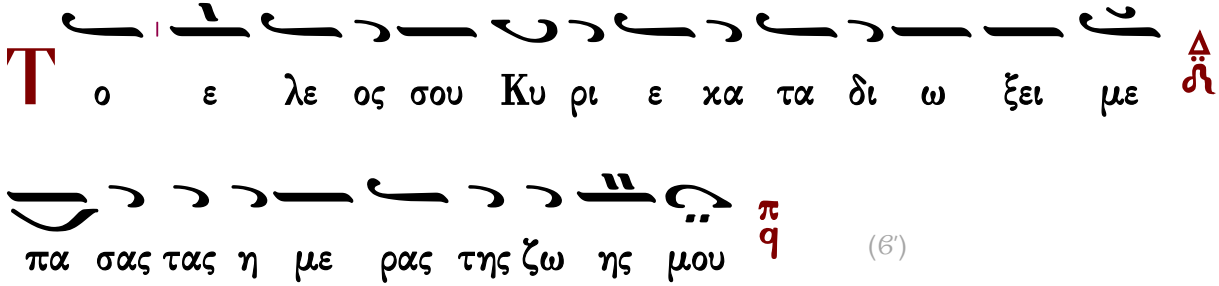

(β΄)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

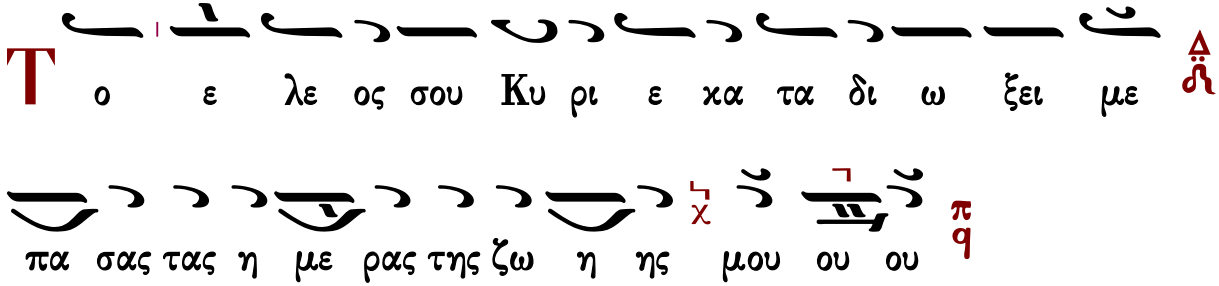

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναγνώσματα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τετάρτη ἑσπέρας - ψαλμός 53

Ἦχος λ̈ ϥ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

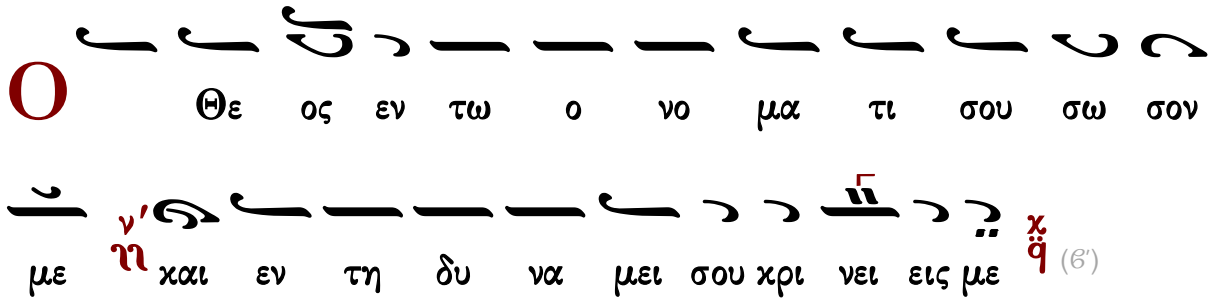

(β΄)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

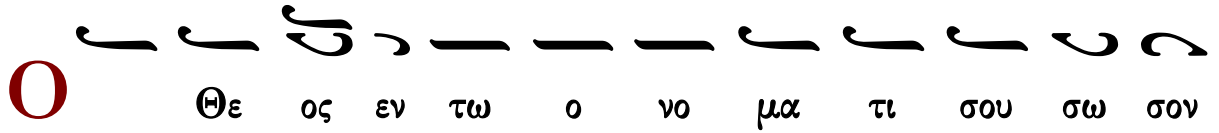

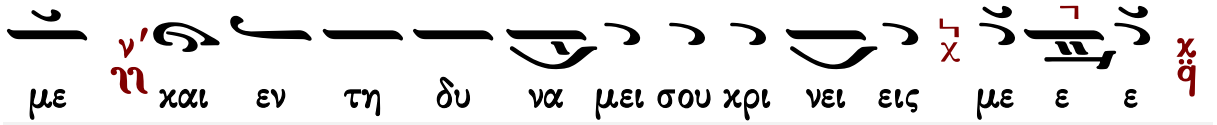

Πέμπτη ἑσπέρας - ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

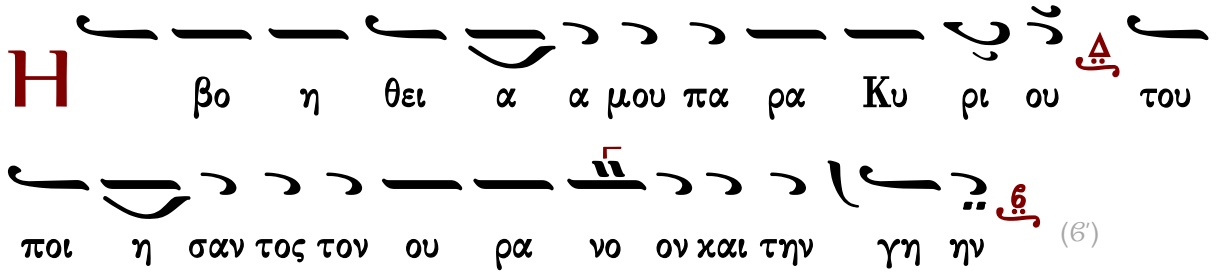

(β΄)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

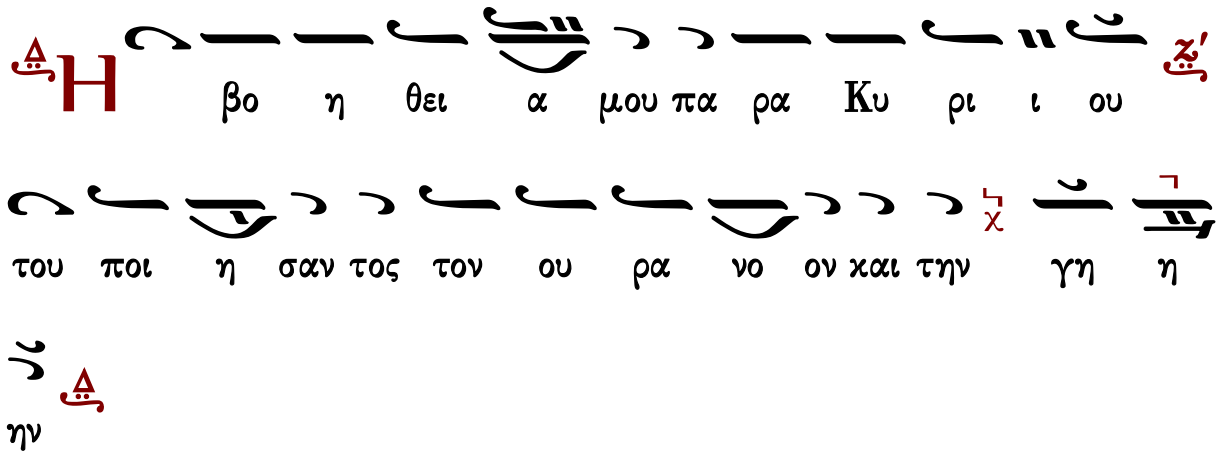

Παρασκευῇ ἑσπέρας - ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

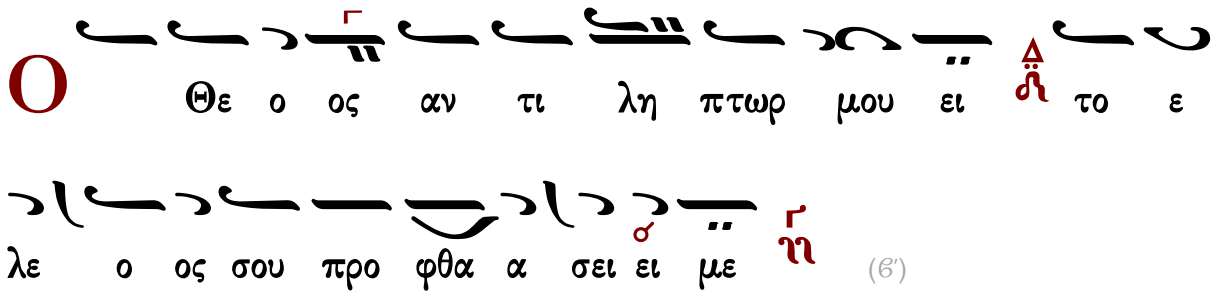

(β΄)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

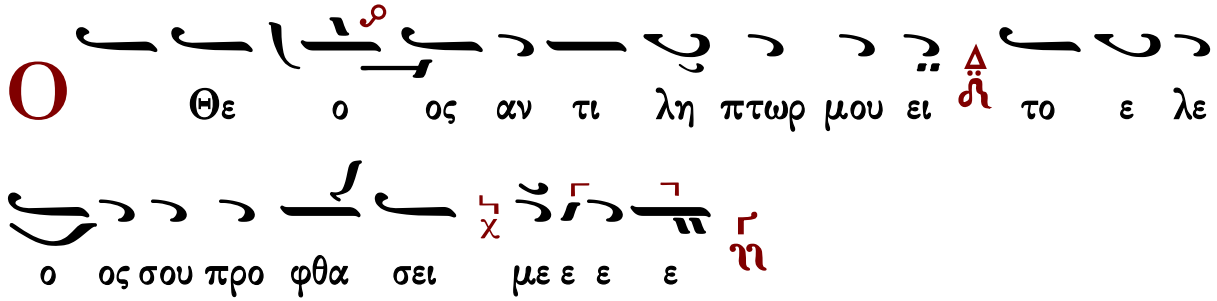

Ἀναγνώσματα

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 5:13-15

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχώ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τὶ προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ᾽ οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 6:11-24

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾶ, τὴν τοῦ Ἰωάς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐρράβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ᾽ ἡμῶν, ἵνα τὶ εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; Καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς, ἐν χειρὶ Μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; Ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ

εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ,τι σὺ λαλεῖς μέτ᾽ ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστί, καὶ εἶπε Γεδεών· Οἴμοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτό, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα. Κεφ. 10:1-21

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδίν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μέτ᾽ ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ᾽ ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καί ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιήλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας

τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαήλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; Καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα. Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σὲ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ᾽ ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ᾽ ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ᾽ ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ')
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Τῶν νοερῶν δυνάμεων ἀρχιστράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως, τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων

σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

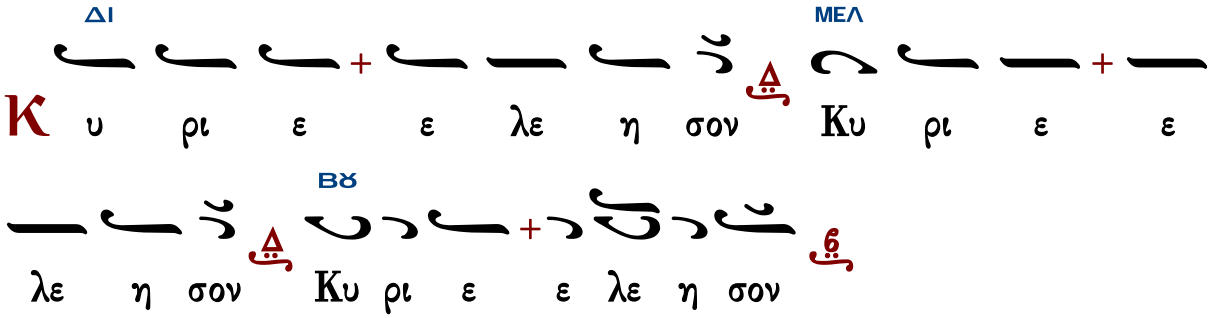

ἀγιορείτικα

Ἦχος λ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

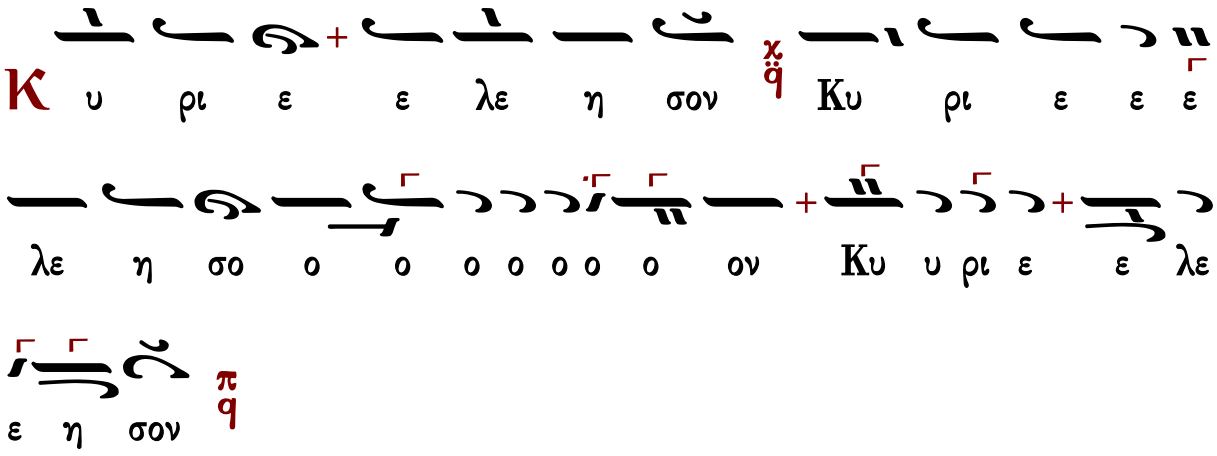

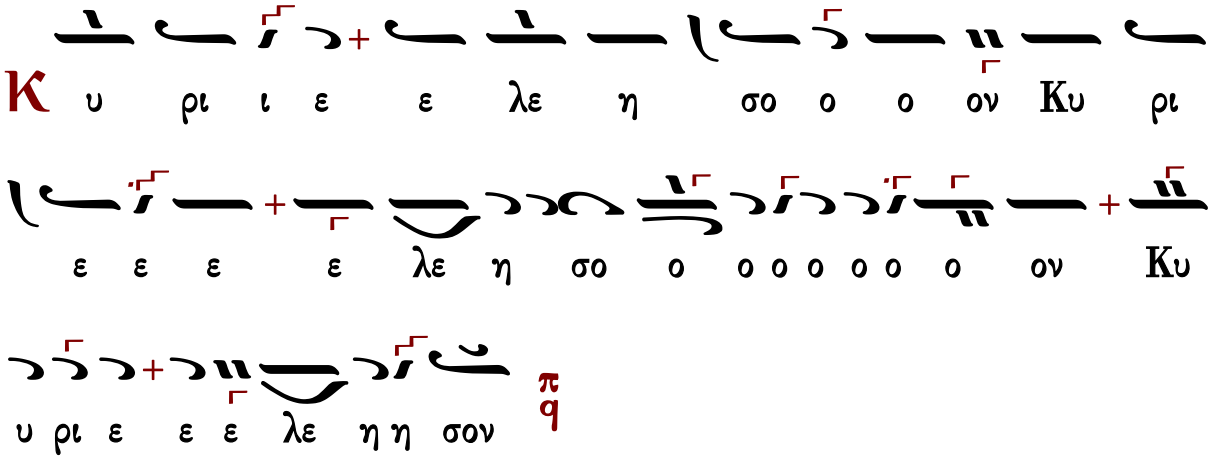

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον | Γεωργίου Πρωγάκη | Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη | Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη | Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγείας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τούς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι᾽ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντινου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.(γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.(β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ΄ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμέ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μή διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ᾽ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,

εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετά ἀπό κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σού Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

ἦχος δ΄

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ᾽ ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωήν, τοῖς βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — ἦχος δ΄

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες, Ἄγγελοι Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι, σὲ τὸν ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ δεσπότην· μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον — Ἐξομολογεῖσθε — Ἐκλογὴ

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν — ἦχος πλ.δ΄

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν τῆς θείας δόξης, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὦ λειτουργοί, Δεσπότου ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντός, πρεσβεύοντες αἰτήσασθε τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι καὶ τοῖς ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ψαλμὸς ργ΄

Ἦχος δ΄ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μηνολόγιον
2007 σ.66/2404*

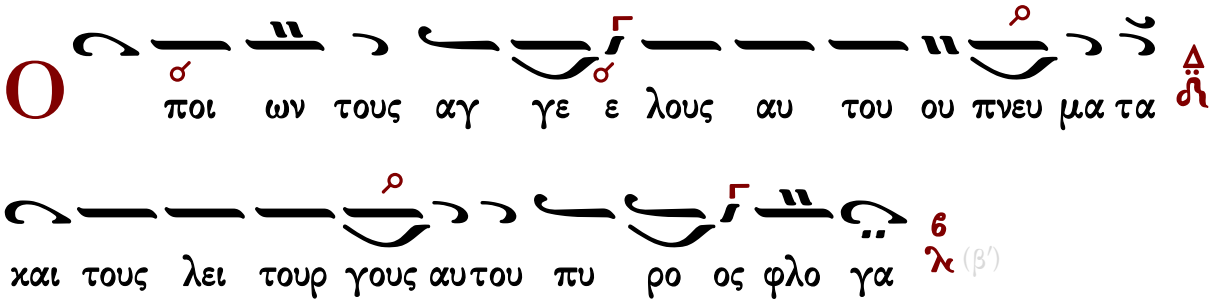

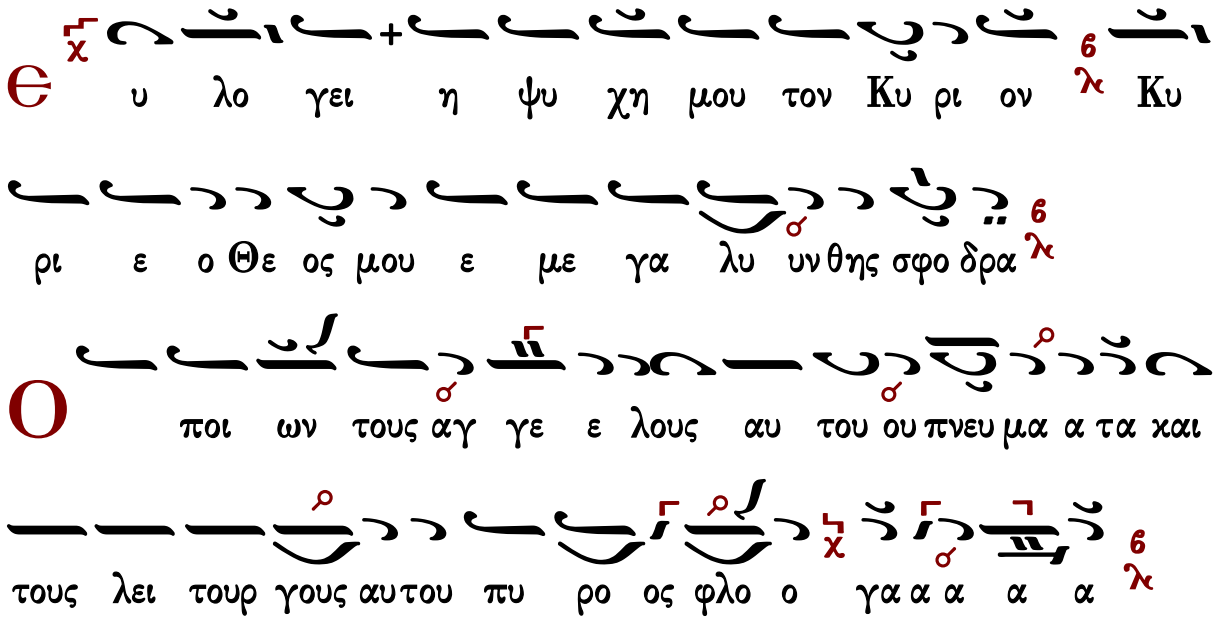

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

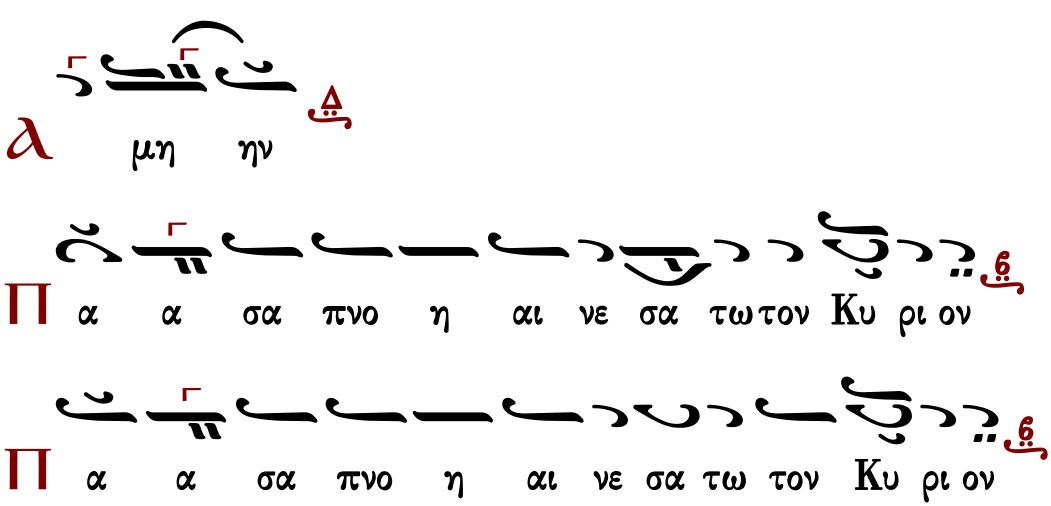

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

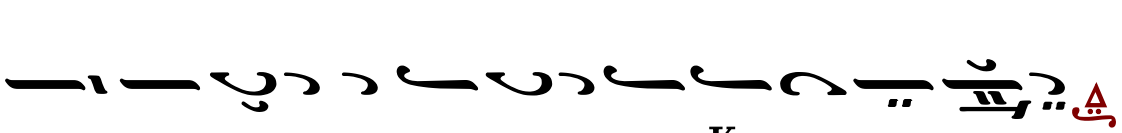

λ ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 18:10-20
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος· 10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν
οὐρανοῖς. 11 Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Ἐὰν
γένηταί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον; 13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ᾽ αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ
πεπλανημένοις. 14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν οὐρανοῖς,
ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν μικρῶν τούτων. 15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε,
καὶ ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν
σου. 16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. 17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. 18 Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ
τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. 19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν
συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς
παρὰ τοῦ Πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. 20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν
ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.67/2405#

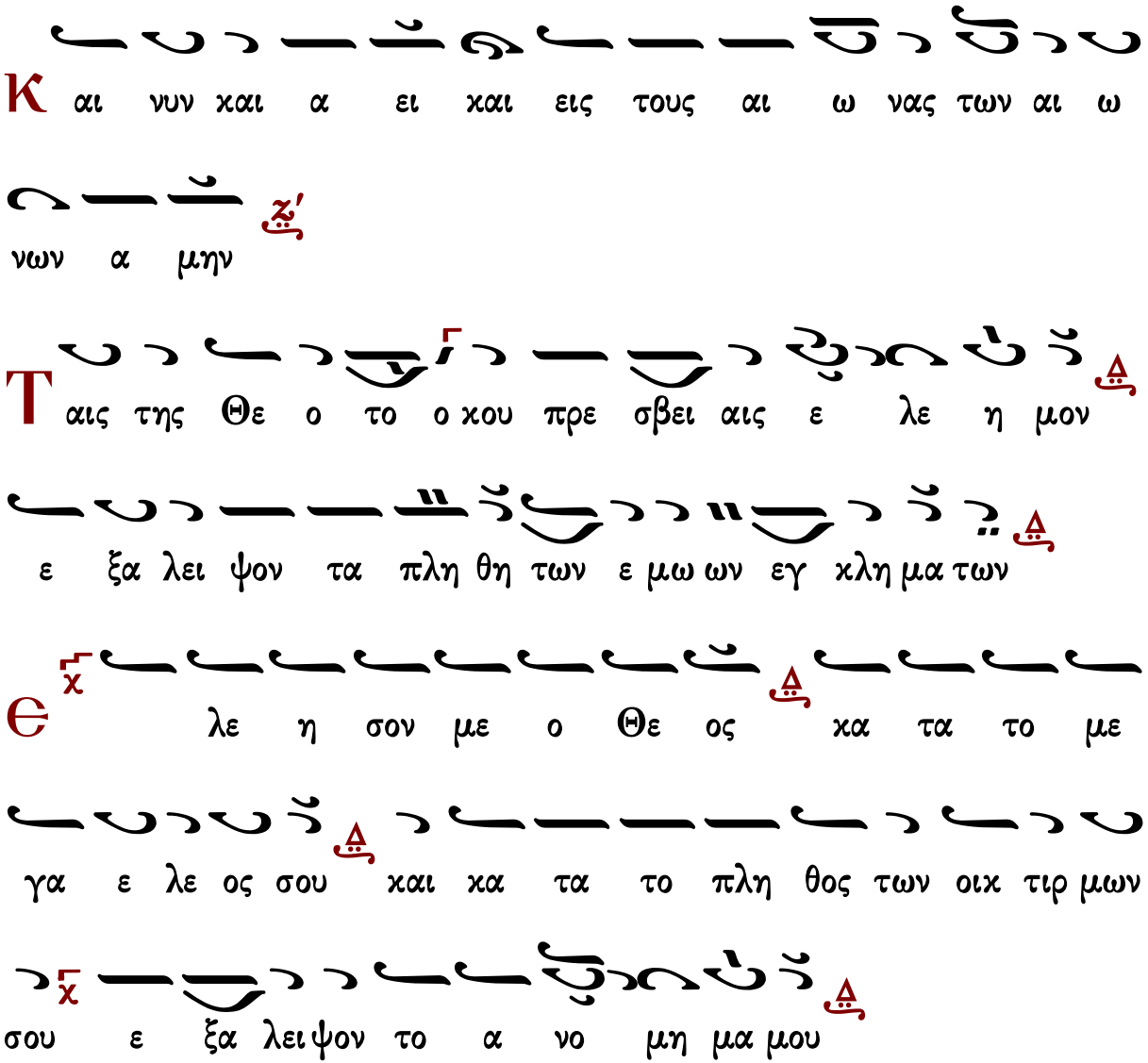

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες, νοεραὶ οὐσίαι θεῖοι ἀσώματοι, τὴν τρισάγιον ᾠδήν, τῷ πρύτανι Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε, ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ἅγιος ἰσχυρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, ἅγιος ἀθάνατος, τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ἦχος Δι

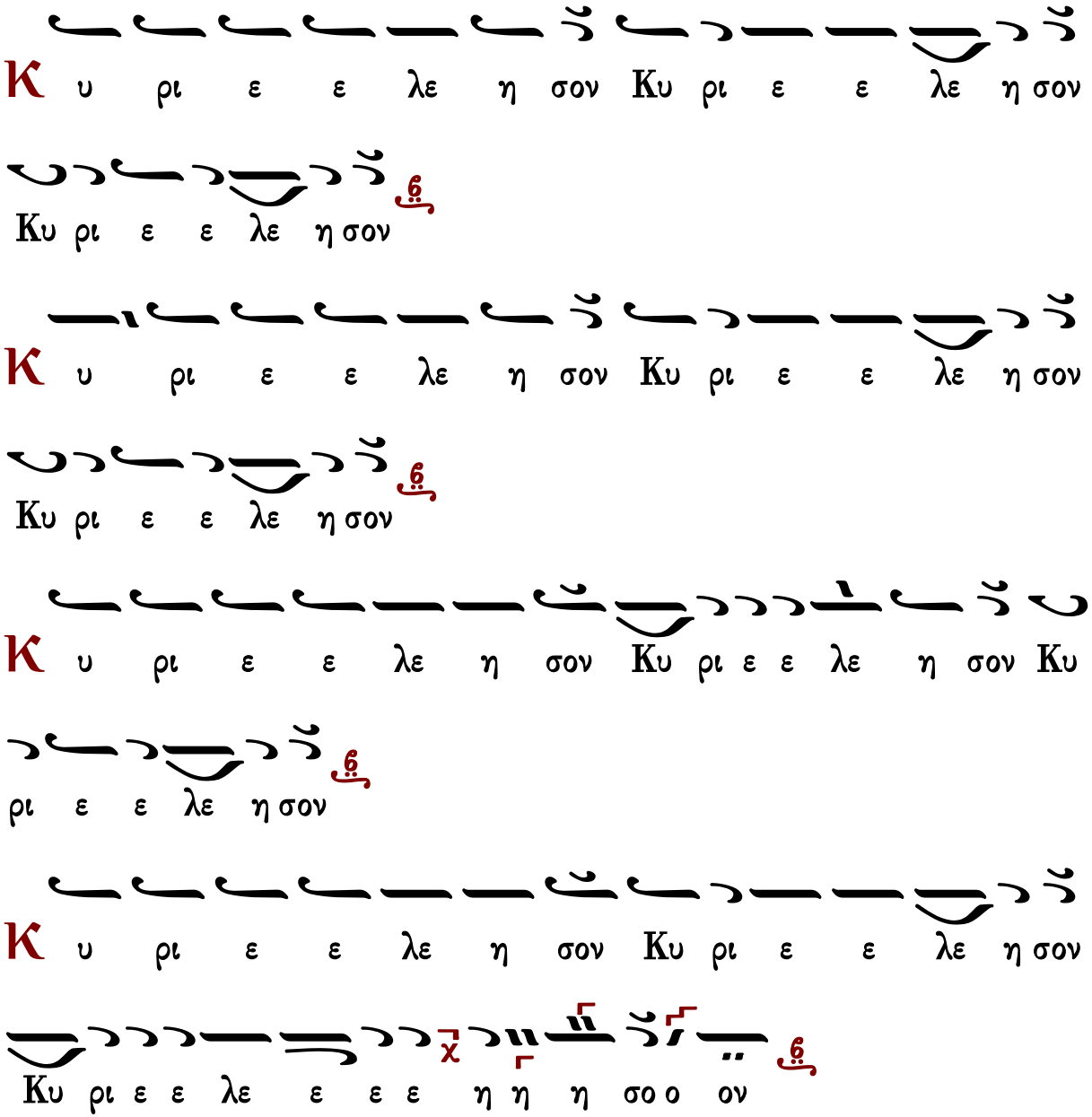

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη Ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ α΄

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν πάσας διευθύνουσαν, τὰς αὐλοὺς τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐκβοῶντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, ποιητὰ τῶν ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ, τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων, ἀΰλων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὔα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ παρθένε Θεόνυμφε, ὅλον πρὸς εὐλογίαν, μετηγάγου τὸν κτίστην τεκοῦσα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β' τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ α'

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

ἦχος πλ.δ'

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χοροὺς ἐν ᾄσμασιν, ὡς λειτουργοὺς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξιάρχαι φαιδροί, τοὺς ἀσωμάτους νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μεθ᾽ ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, ὁ Γαβριὴλ αὖθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν, καὶ καθαίρεσιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἱρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν ἄχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τοῦ Πατρὸς λόγον, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι δυσὶ μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεσιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ᾽ ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ'

ἦχος πλ.δ'

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε, καὶ ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ γ΄

Τὸν φόβον σου Κύριε — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺϊ κατέστησας ἀθάνατε, δυνατοὺς ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ἀεὶ παρεστῶτας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν θεραπόντων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον, Σωτῆρα Θεόνυμφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ γ΄

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀγγέλων πρώτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὤφθης ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε, πᾶσαν τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ξυνωρὶς ἀοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελοῦντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦσεν Ἡσαΐας, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἁγνὴ κύησιν, ᾄδω κἀγώ, ἵνα τῆς ἐκείνου, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν ἦχος πλ.δ΄

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἁγιότητα, νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός, αἰτοῦντες, ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανάμωμε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήρια, ἀναμέλπομεν ἐφύμνια, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεότοκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ δ΄

Ἐπέβης ἐφ᾽ ἵππους

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέβης ἀγγέλοις, ὥσπερ ἐφ᾽ ἵπποις φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλύπτει ἀγγέλους, ἡ ἀρετή σου φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἄναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξῆλθες οἰκτίρμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος καὶ μήτηρ, ὑπερφυῶς ὤφθης Πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε καὶ ἄνθρωπον, Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ δέους κραυγάζουσι, τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱεριχώ, ὤφθη δυνάμεως ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῆ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος, ὑφ᾽ οὗ λαβὼν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δορυάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρχων ποτέ, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὤφθη φέρων, τέκνου εὐαγγέλια, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως ἀρχάγγελος· διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθείς, Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χαίρει χαρὰ πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην ἑορτάζοντα, τῶν ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σῴζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μόνη ἁγνή, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν, μόνη ὤφθης, ἄνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφὴν καθ᾽ ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε, οὗ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.δ΄

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ε΄

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρέπτῳ τῷ πόθῳ, ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες, πρὸς σὲ Χριστὲ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν, ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ νοεροὺς κατ᾽ οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστὲ κατέστησας, ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς ἀγγέλους σου κατ᾽ εἰκόνα, ἐδημιούργησας ἀκατάληπτε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθύνεις, τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρόγαμε ἁγνή, Μαρία ἄχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ε΄

Ἵνα τί με ἀπώσω

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπειθοῦντι τὸ πάλαι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ μάντει, ἐν ἀμφόδῳ ὁ ἄγγελος ὄνῳ φανείς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας, τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ, καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι, ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους, τοὺς σοφοὺς ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι θεῖαι δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεόν ἀεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἕνα σε γινώσκομεν Θεὸν τῆς κτίσεως, ἐνεργείαις ἄμφω, καὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα, ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διὰ παντός, τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα, ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ς΄

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κύριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδεῖς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύσται σεπτοί, τῆς Θεοῦ αἰνέσεως, γεγόνατε ἀσώματοι, πολῖται τῆς ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν, ὡς ποιητὴν καὶ κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν τῷ Πατρί, ἐν ὑψίστοις ἄχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις σαῖς ἐπανακλῖναι ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν δίδου ἁγνή, τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ς΄

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χείλεσι, τοὺς ἀΰλους φόβῳ, ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταιγίδας ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἅπαντα, τῆς πίστεως ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι, τῇ παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ ἄρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ ἀρχιστράτηγοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νηδύος ὤφθης ἑκών, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστὲ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὗ τῆς ἐμφερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Ἰωάννη Καστρινάκη

Οἶκος

Ἔφης φιλάνθρωπε ἐν γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ ἑνὶ μετανοοῦντι, ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα, σὲ δυσωπεῖν καθ᾽ ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν, οἱ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον

Τῇ Η′ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ, Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ᾄσμα πρέπον
ἎΙσαι πρεπόντως, ἀλλ᾽ ἄϋλον, οὐκ ἔχω.
Ὀγδόη οὐρανίης κυδαίνει τάξιος ἀρχούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα ἡ σύναξις τῶν ἐννέα ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων.

Ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἐννέα
Τὶς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα;

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ′

ἦχος πλ.δ′

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ζ΄

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦ παρειστήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὁρᾶν μὴ φέρουσαι τὴν θέαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβοῶσιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτίρμον, τῶν ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρούμενα ἀπαύστως· εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας, ἁγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ ζ΄

Οἱ ἐκ τῆς, Ἰουδαίας — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺν χοροῖς ἀσωμάτων, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν ἀρχαγγέλων Χριστοῦ· εὐλογητὸς εἶ Θεέ, βοῶντες τῶν πατέρων.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης, καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος, ἐξένισαν ἀγγέλους, καὶ εὗρον κοινωνίαν, σὺν ἀγγέλοις κραυγάζοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ, καὶ Τωβὶτ τῷ πανσόφῳ, ὤφθησαν ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄθλα, τοῦ βίου κατ᾽ ἀξίαν· καὶ τῶν παίδων ὁ ἄγγελος, ἔσβεσε φλόγα ποτέ, πυρὸς καμίνου ὄντως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς, Ἰησοῦ, ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε, ἀλλ᾽ ἕνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ η΄

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀγγέλων, ζηλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερώσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θιασῶται, χορείας οὐρανίου, οἱ τὸν θρόνον ἀμφέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν ἀΰλου, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καί τους ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐν πόλῳ, παρειστήκεισαν τρόμῳ, μυριάδες, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι, τούτῳ Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ η΄

Ἑπταπλασίως κάμινον

ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρχων ἀγγέλων πέφυκε, Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότατα, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτός, ὁ τῶν ἀσωμάτων, στρατηγός ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδών, Ἰεζεκιὴλ προϊστορῶν ἐκήρυττεν, ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα, τὰ Σεραφὶμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυομμάτως ἐκύκλουν, μεθ᾽ ὧν τοὺς ἀρχαγγέλους, ἠλεκτρίνους ἑώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν, τῆς δευτέρας καθόδου σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· ὡς θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθησε, καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων, μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ, παρεστώσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοώσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἑκών, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας εἰς ἄλληλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως· εἷς γὰρ ὁ αὐτός, ἐν ἑκατέροις δείκνυται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μιᾷ, ὑποστάσει, ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ θ΄

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἑνώσαντα, τοῖς ἐπουρανίοις Χριστὲ τὰ ἐπίγεια, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσαντα ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι Μιχαὴλ σὺν τῷ, Γαβριήλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας, τὴν πανέορτον ὑμῶν μνήμην, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας, σῴζεσθε παντοίας περιστασεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον, φύσιν τὴν ἐμήν, ἀναπλάσαι βουλόμενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διὸ σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν β΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ θ΄

Κυρίως Θεοτόκον — ἦχος πλ.δ΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσούντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμεων καὶ θρόνων, χοροῖς συγχορεύων, ὡς στρατηγὸς τῶν ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριὴλ πρέσβευε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καθικετεύσατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ᾽ ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

7-20 Νοεμβρίου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν εἴσοδον.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥς περ καθαρώτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ εἰσόδια, τῆς θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Σύντομος — Ἀργὴ — Ἀργὴ (Παπαγιάννη)

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... — Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ — ἦχος γ'

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ ποιητής, καὶ Θεὸς καὶ δόξῃ σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσφωνεῖν ἀνενδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε ἦχος β΄

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Τοῖς μαθηταῖς ἦχος β΄

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε φρούρει φύλαττε σῷζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἁγιωτέρα πάναγνε· τόν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε, ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἀ Νη ζ χ

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

Κ ε λευ σον δε σπο τα + α α γι ε ζ΄ λ η η χος πρω τος ν΄ ιη

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Προσόμοια

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρὸν σε προστάτην, φύλακα καὶ ῥύστην ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν ἀγγέλοις φαιδρὰν ἑορτήν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς πτερύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαὴλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ ἀρχάγγελε, τῇ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

Ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος· διὸ αἰτοῦμέν σε τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ᾽ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιούμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.266/775#

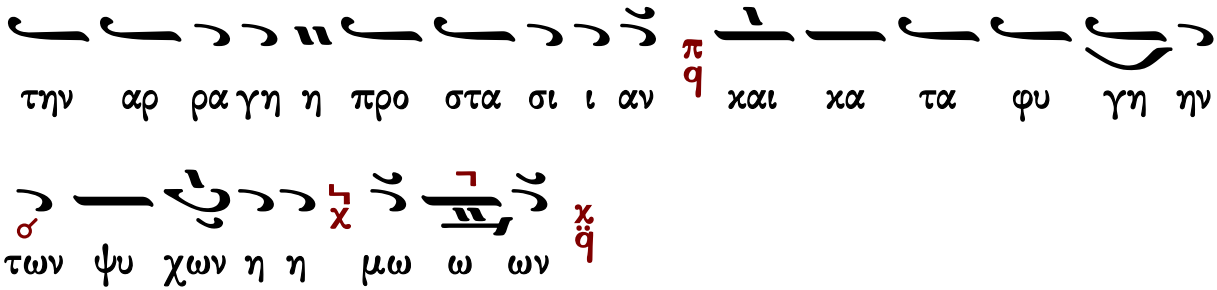

Δοξολογία

Σύντομοι	ἦχος πλ.α΄	Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη
		Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ΄ ν΄ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

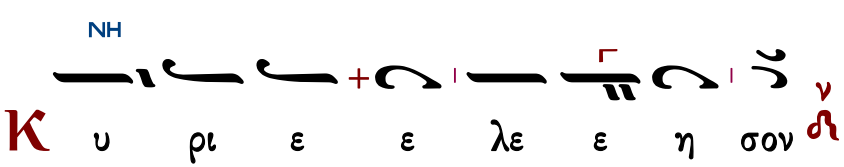

NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον

ἕτερα

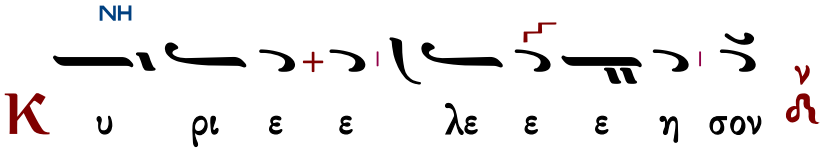

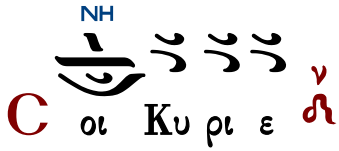

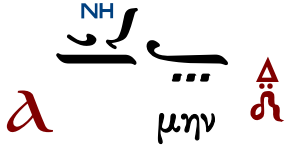

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη, Αντιφωνάριον 2009 σ.362

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

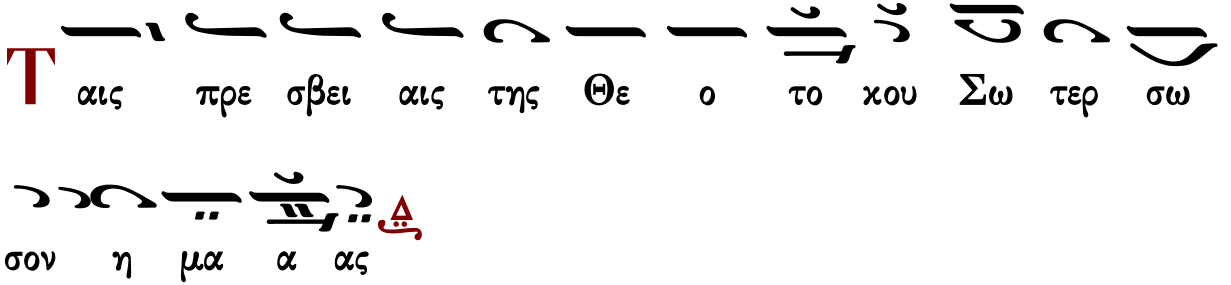

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′ — Ἦχος Δι — πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Αντιφωνάριον 2009 σ.362

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

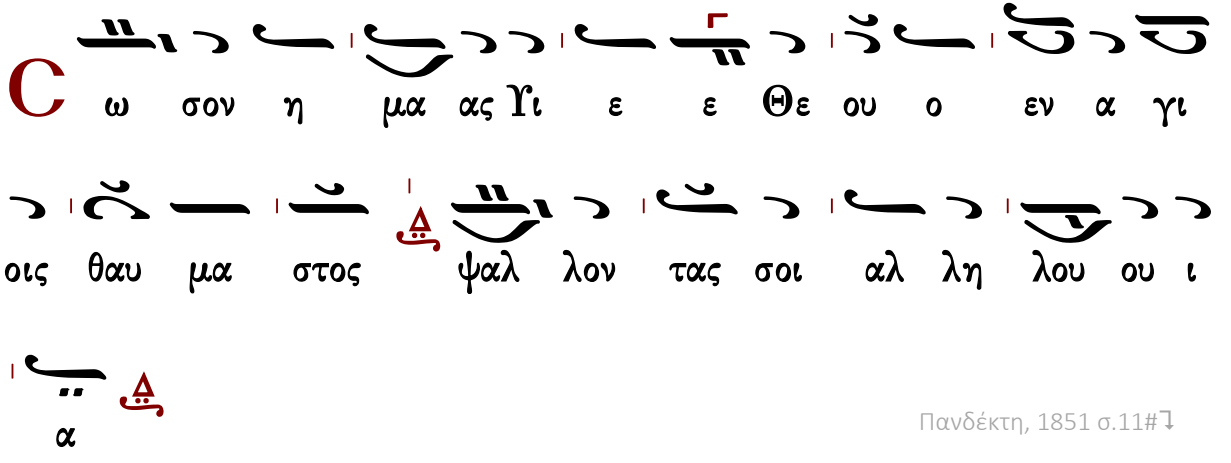

Πανδέκτη, 1851 σ.11#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

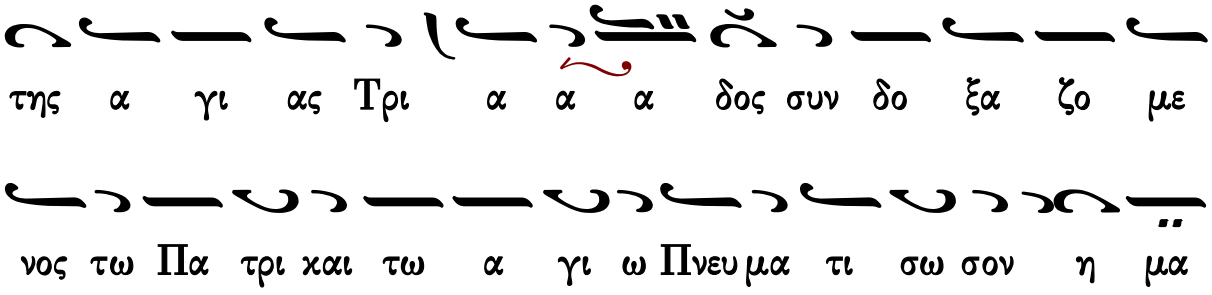

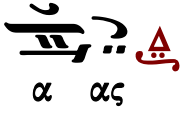

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ': Ὕμνος Τριῶν Παίδων ἦχος δ' πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.363

∴ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. 94:1

∴ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. 94:2

∴ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 94:3

ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος

Πανδέκτη 1851 σ.27#

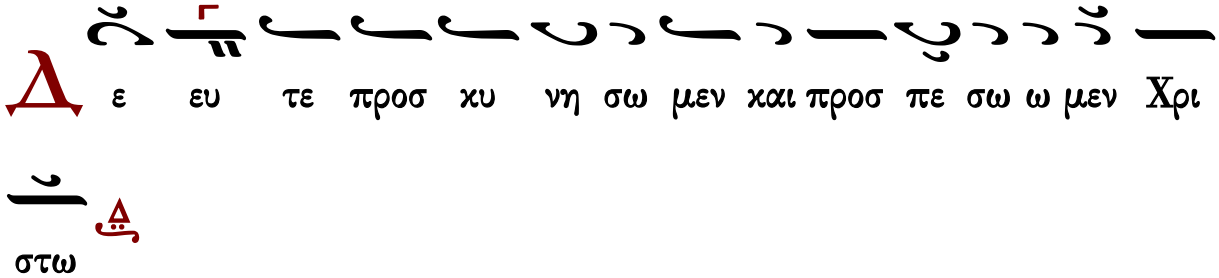

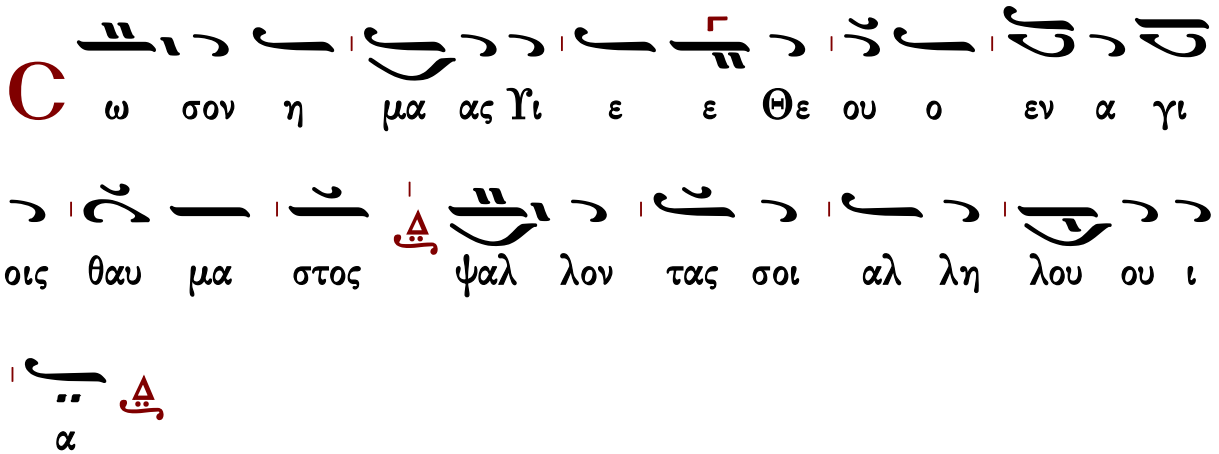

ἦχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερύγων, τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κοντάκιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β′		δ′ (λέγετος)	δ′ (φεραχνάκ)
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριήλ Κουντιάδου	Γεωργίου Καρακάση	Θρασυβούλου Στανίτσα
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου		
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.			

Ἀπόστολος

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.
Πρόσχωμεν
∴ Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. 103:4
∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. 103:1
Σοφία
Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:2-10
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, 2 εἰ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ
παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, 3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες
σωτηρίας; Ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς
ἐβεβαιώθη· 4 συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι,
καὶ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. 5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν
οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. 6 Διεμαρτύρατο δέ πού τις, λέγων· «Τί ἐστιν
ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; 7 Ἠλάττωσας
αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· 8 πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ». Ἐν γὰρ τῷ
ὑποτάξαι αὐτῷ, τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ
πάντα ὑποτεταγμένα. 9 Τὸν δὲ «βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους ἠλαττωμένον» βλέπομεν
Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ
παντὸς γεύσηται θανάτου. 10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι᾽ ὃν τὰ πάντα, καὶ δι᾽ οὗ τὰ πάντα,
πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων
τελειῶσαι.
Εἰρήνη σοι.

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.76#

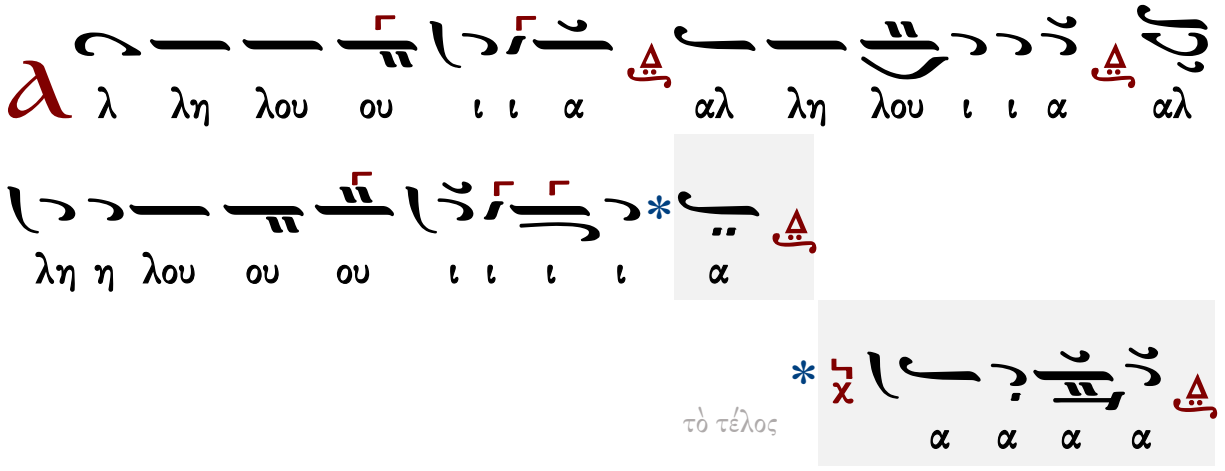

τὸ τέλος

∴ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. 148:1

∴ Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. 148:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:16-21
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· 16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς,
ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. 17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα
μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. 18 Εἶπε
δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. 19 Ἰδοὺ δίδωμι
ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ
ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. 20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 21 Ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

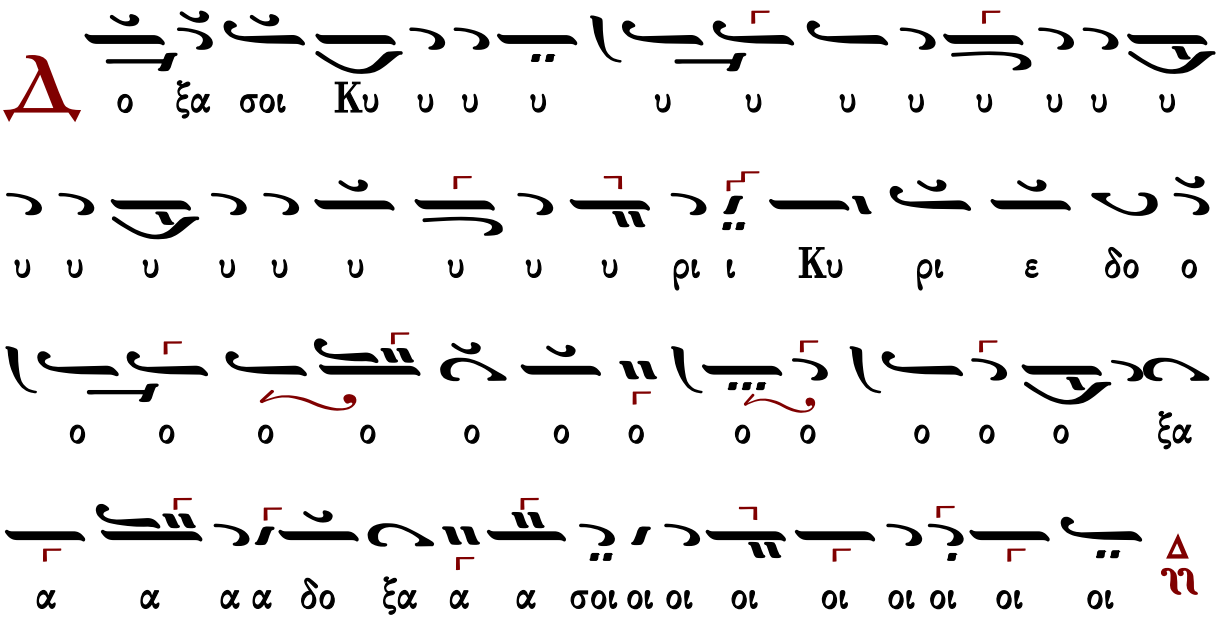

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος δ΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

413	Πέτρου Λαμπαδαρίου	511	Γαβριὴλ Κουντιάδου [ἅγια]
570	Πέτρου Ἐφεσίου	505	Γαβριὴλ Κουντιάδου [λέγετος]
453	Θεοδώρου Φωκαέως	273	Θρασυβούλου Στανίτσα
413	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	262	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
371	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	296	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
655	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
413	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	280	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
326	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	362	Κωνσταντίνου Λάμπρου [ἅγια]
		312	Κωνσταντίνου Λάμπρου [λέγετος]

Λειτουργικά

ἅγια		λέγετος
Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Χαραλάμπους Παπανικολάου
Γεωργίου Καρακάση		Θρασυβούλου Στανίτσα
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Λυκούργου Ἀγγελόπουλου		

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Δημοσθένους Παϊκοπούλου		Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοι, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν ἦχος δ'

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούια.

459 Γρηγορίου Πρωτοψάλτου 255 Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἦχος β΄

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον,

ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

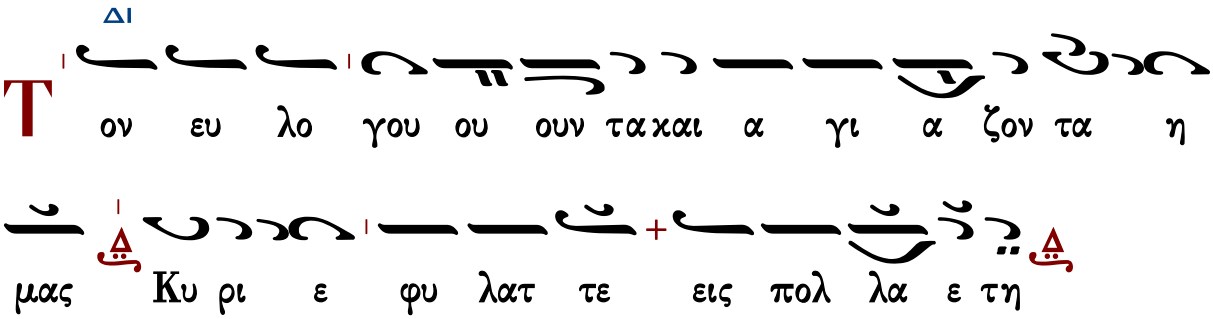

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

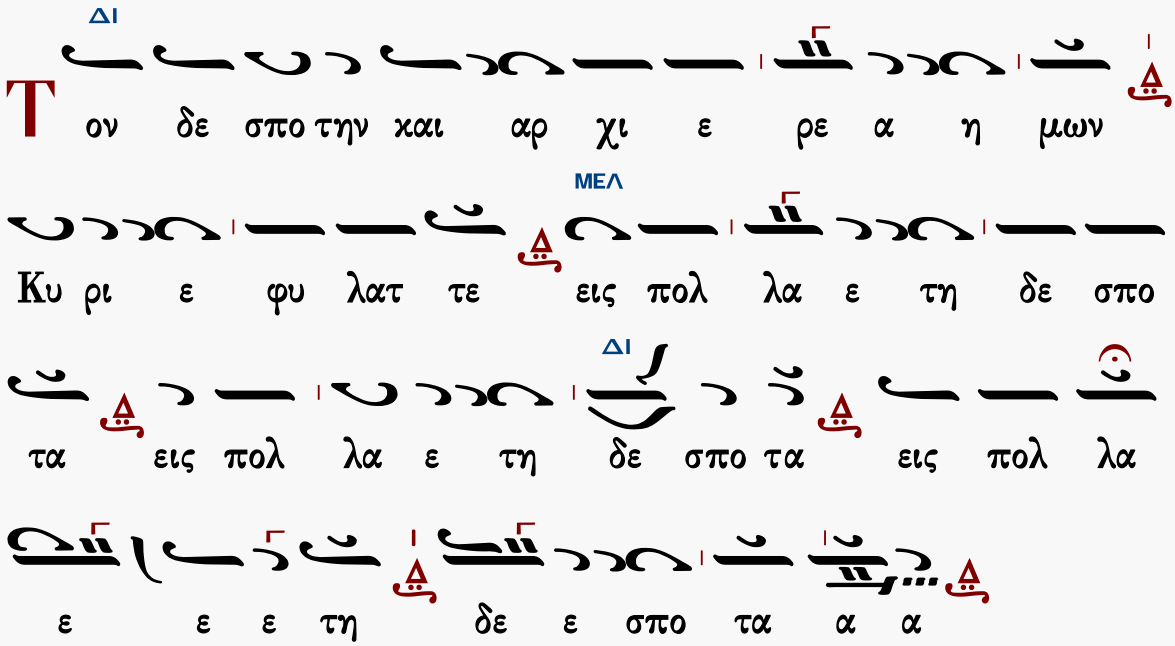

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ̈ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

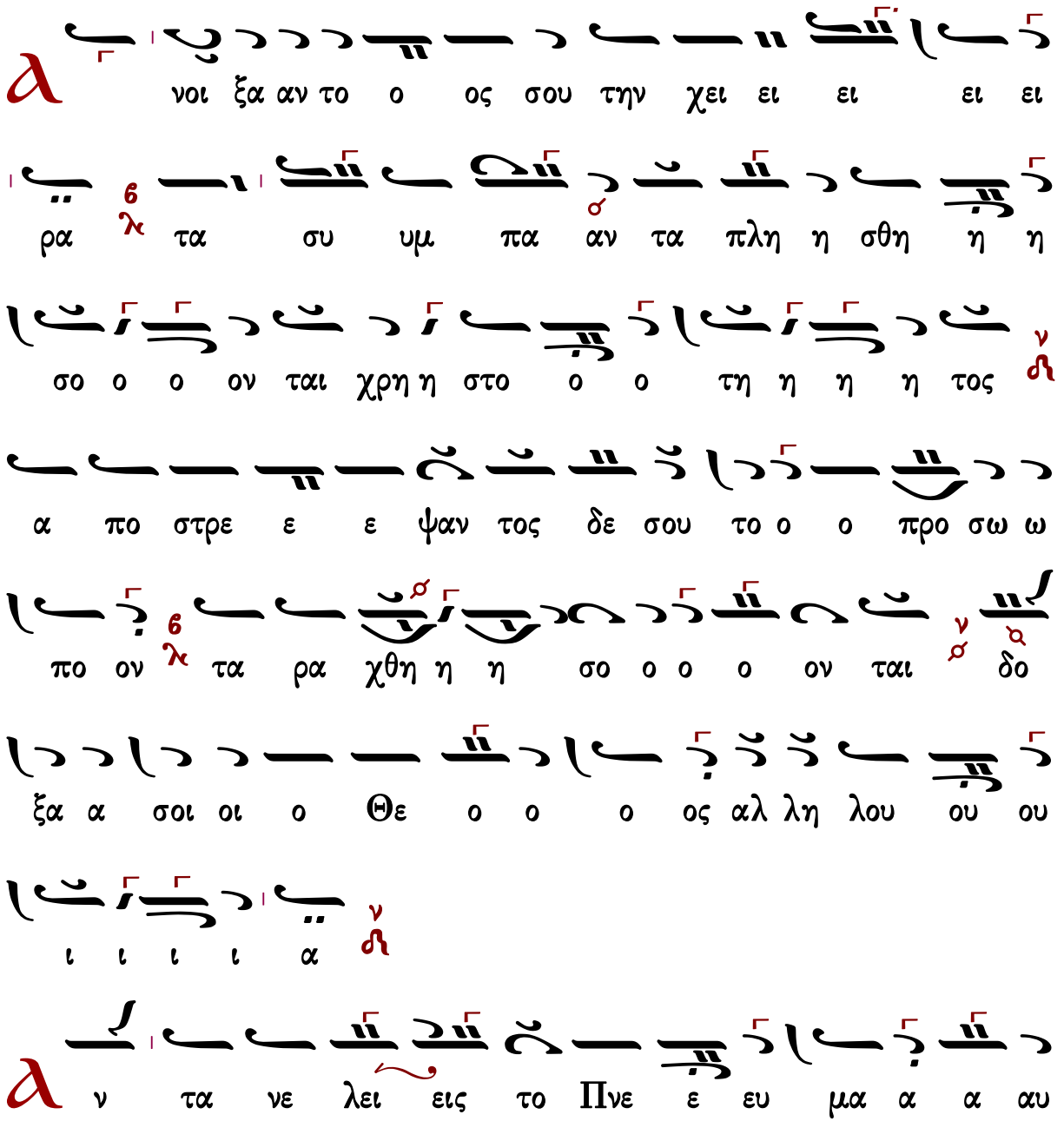

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

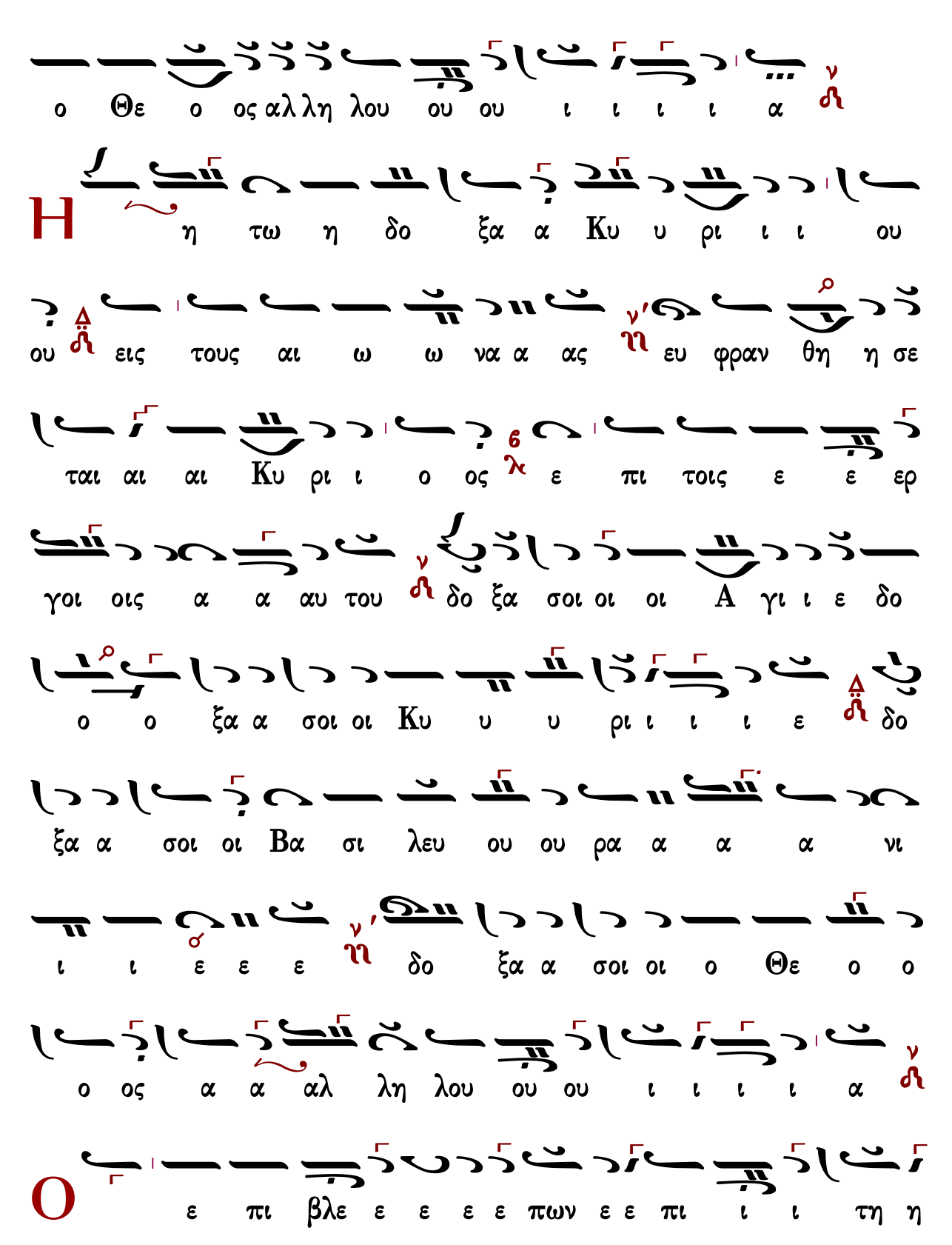
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου
ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ
γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο
ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο
ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι
ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο
ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

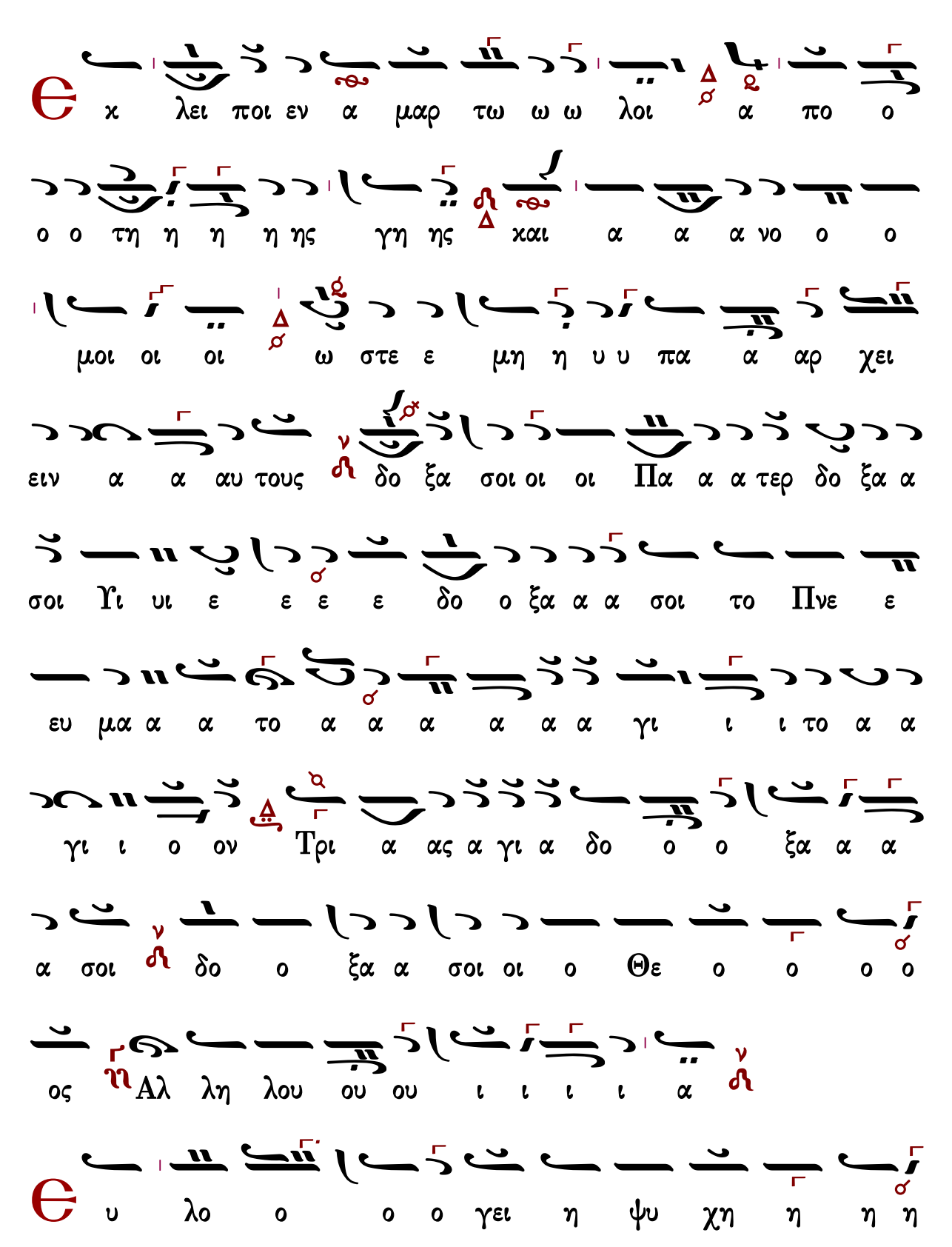
χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης χαι α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ω

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον χαι εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α

Δ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α
α μην

Λ

λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α

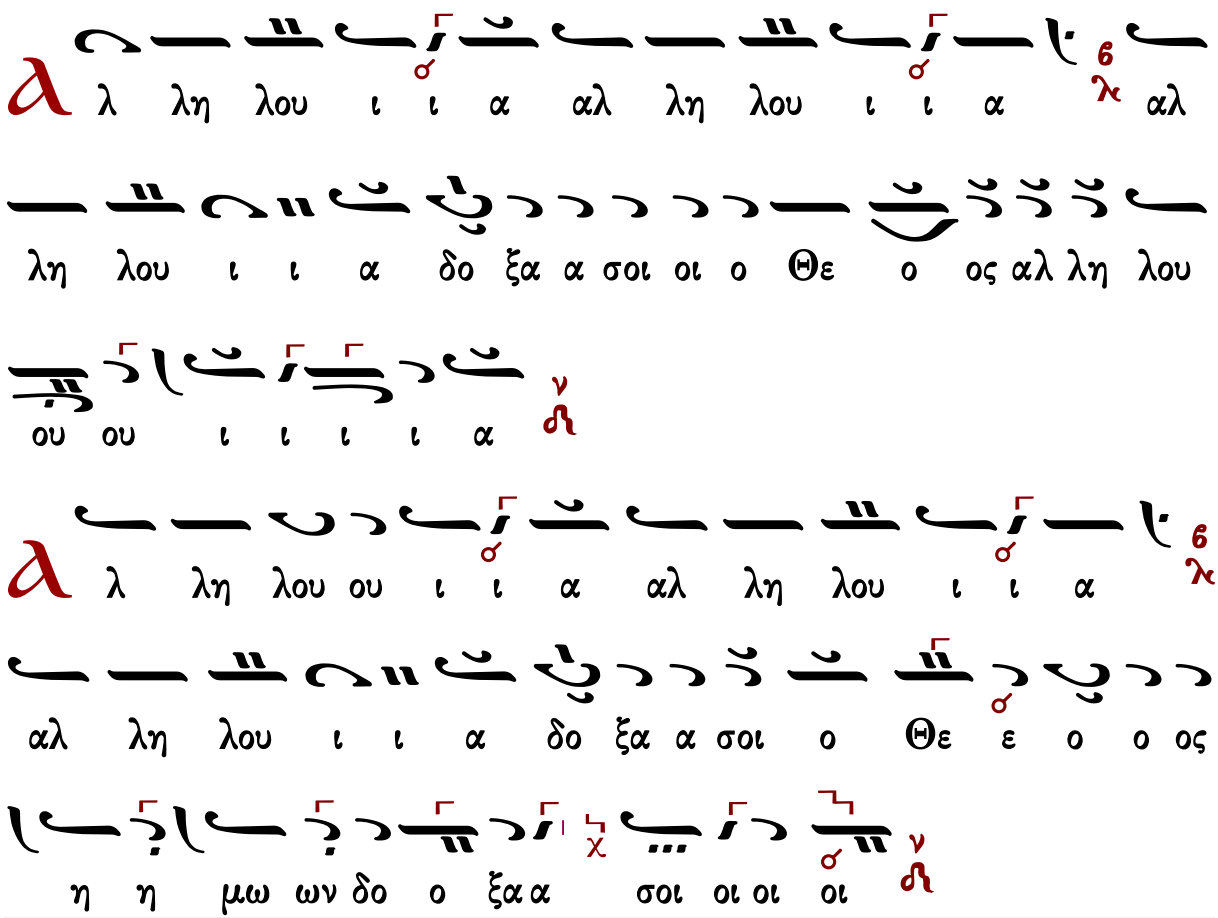

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

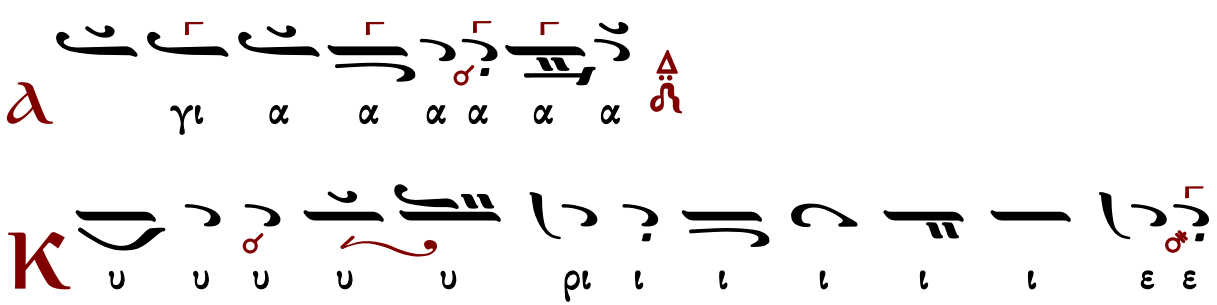

χρα α α α ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

α α α ξα α α α α προς σε ε ε εισ α α α

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου εισ α

χου σο ο ο ο ο ον μου ου Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Κυ ρι ε ε χε ε ε ε ε ε ε

χρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου προ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε

ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε

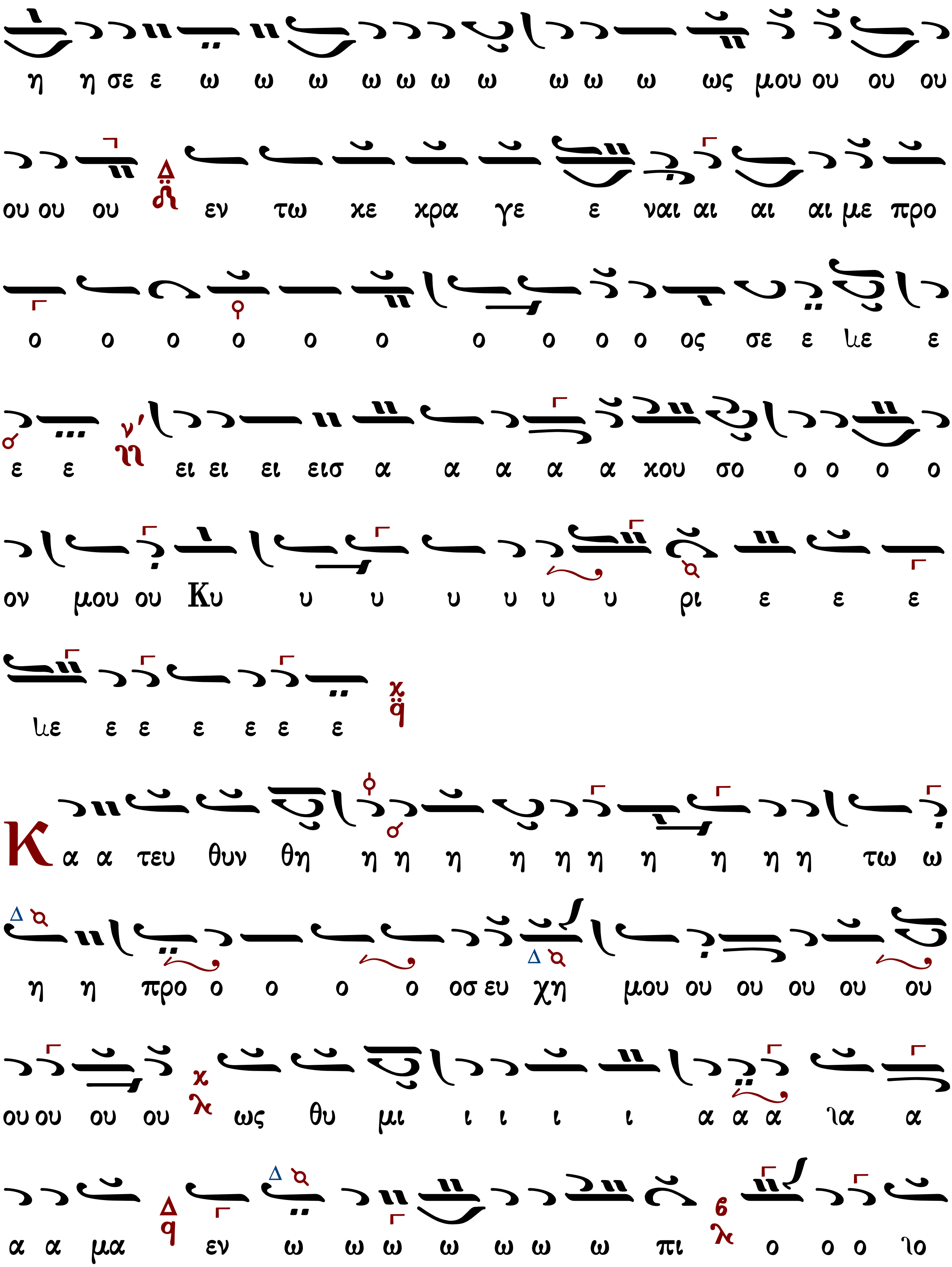
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου
ου ου ου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι αι με προ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε ιε ε
ε ε ει ει ει εισ α α α α α χου σο ο ο ο ο
ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε
Κα α τευ θυν θη η η η η η η η η η η τω ω
η η προ ο ο ο ο οσ ευ χη μου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ως θυ μι ι ι ι ι α α α ια α
α α μα εν ω ω ω ω ω ω ω πι ο ο ο ιο

ιε ε ε ε ε ε ε
ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
η η ει ει ειο α α α α α χου σο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι νη η ιη η
ου θυ σι ι ι ι ι ι ι ι α ε ε σπε
ωνχει ει ρω ω ω ω ω ω ω ων μου ου ου ου ου ου
ει ει ει ει ρω ω ω ω ω ω ω ω ω τω
ε ε ε παρ σι ι ι ι ι ι ις τω ω ω ων χει
ο ο ο ον σου ου ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἦχος ⲁ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

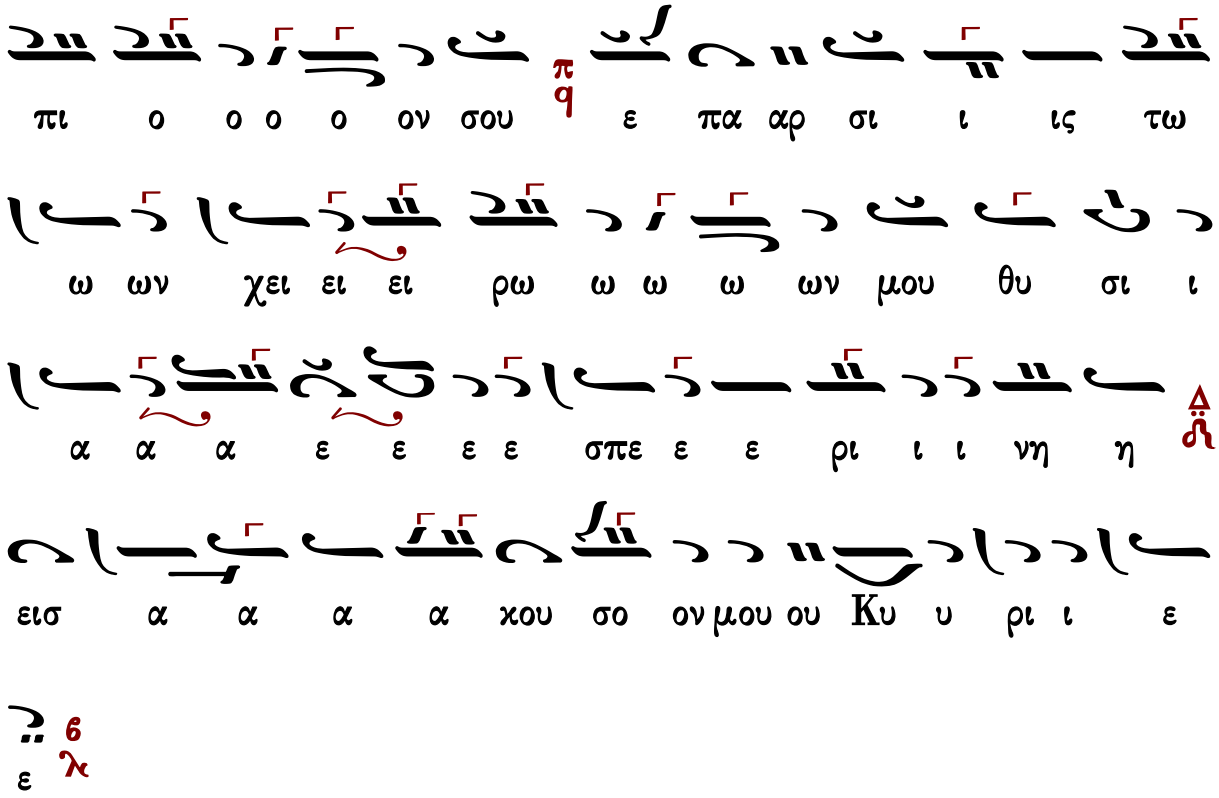

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

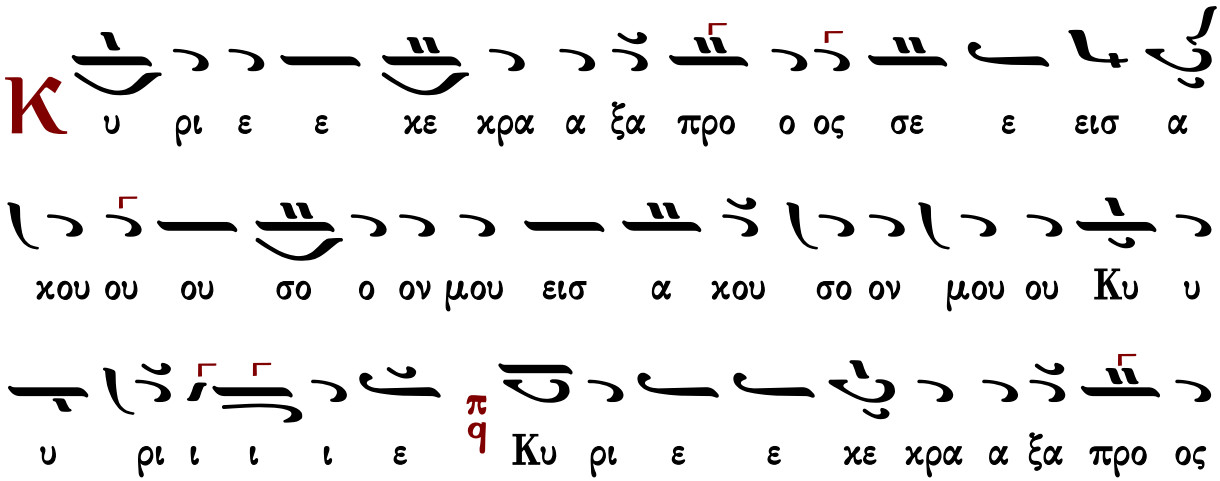

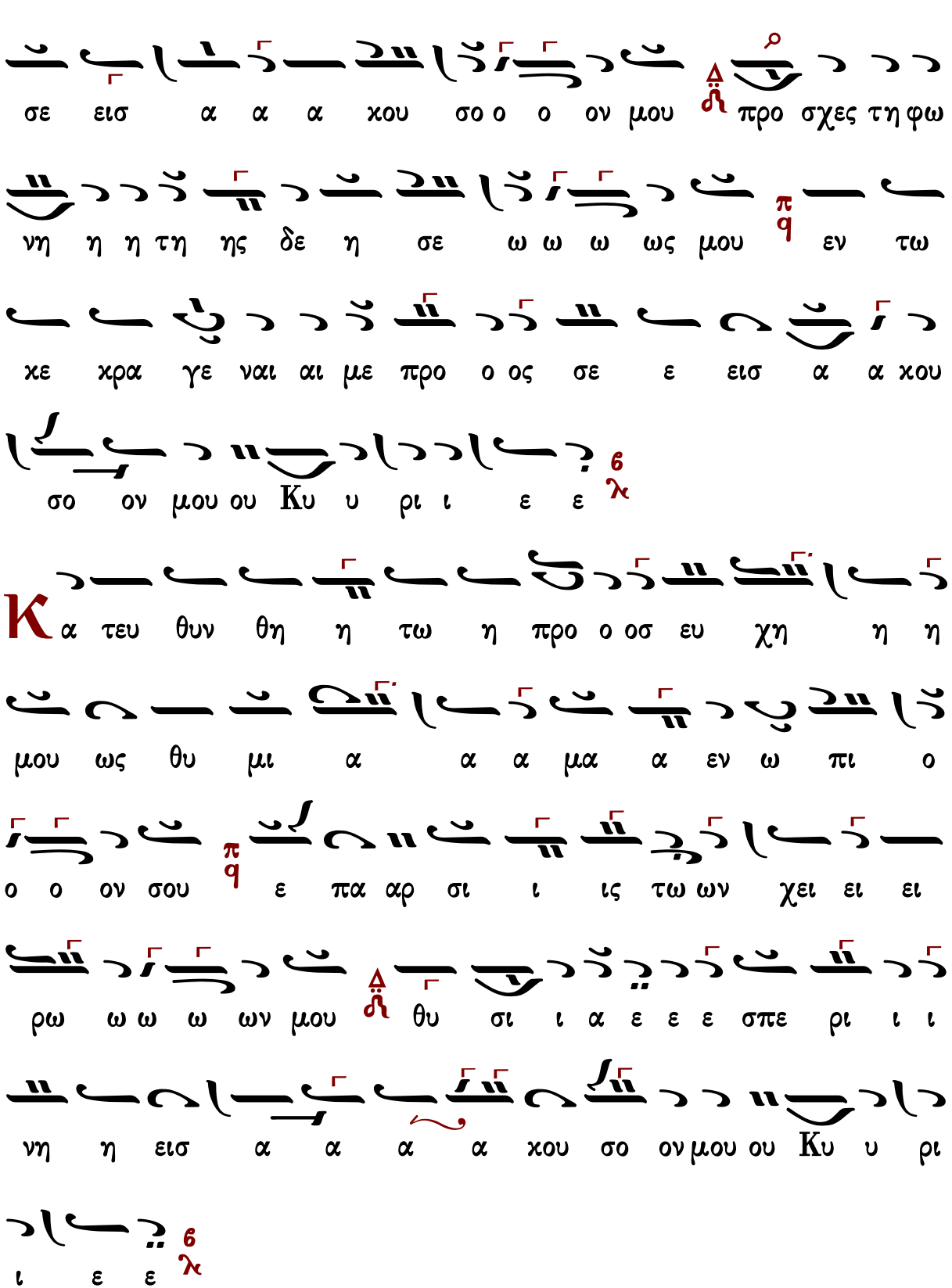
σε εισ α α α χου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω
νη η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω
χε χρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α χου
σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α εν ω πι ο
ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει
ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η εισ α α α α χου σο ον μου ου Κυ υ ρι
ι ε ε

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

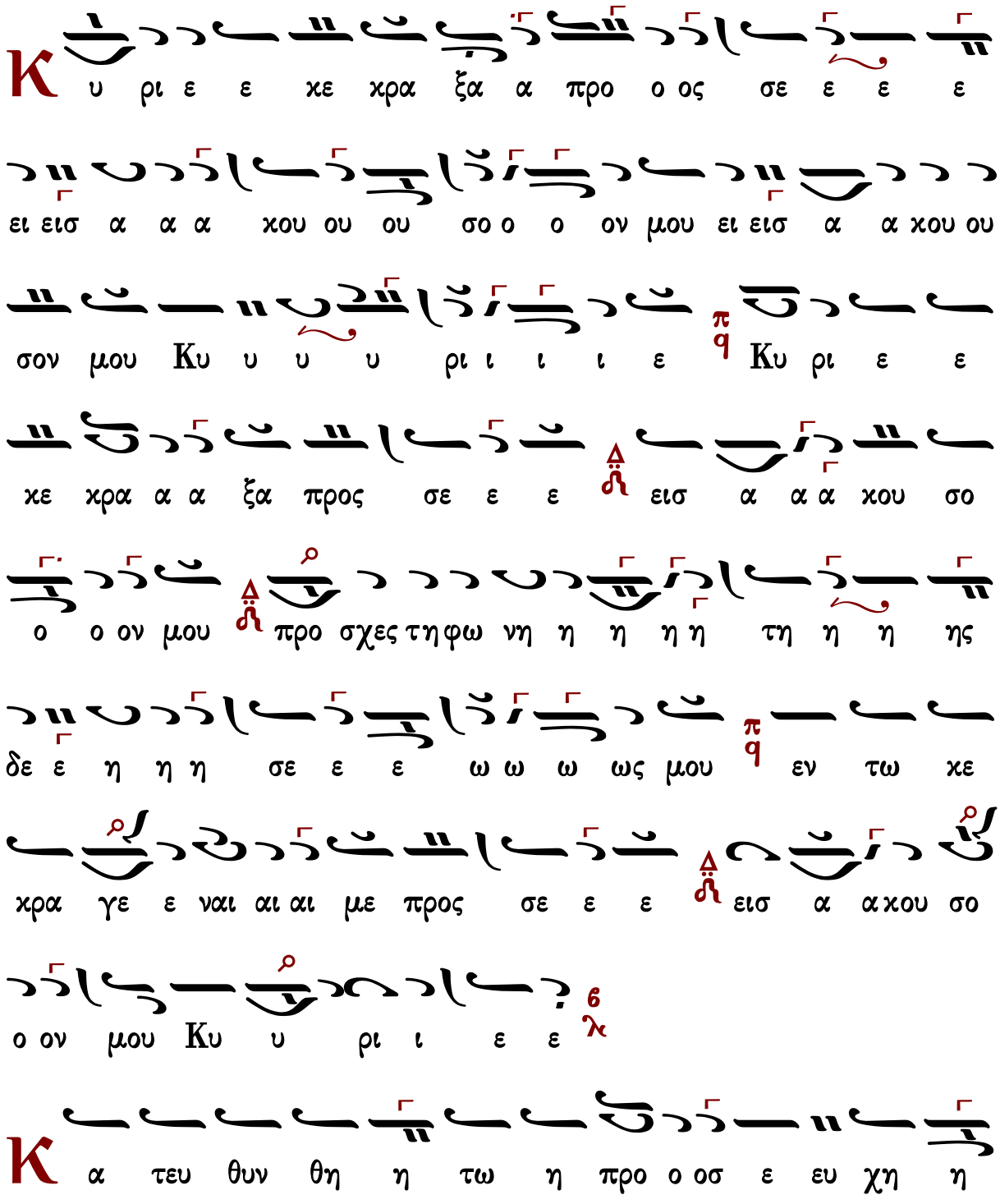

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε ε ε πα αρ σις τω

ω ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

σπε ρι ι νη η εισ α α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ε ε ϩ/λ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ/ϯ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε + ε κε χρα α ξα προ ος σε ε ε Δ/ϯ εισ

α χου ου ου σο ο ον μου εισ α α χου σο ον μου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε κε χρα α ξα προ ος

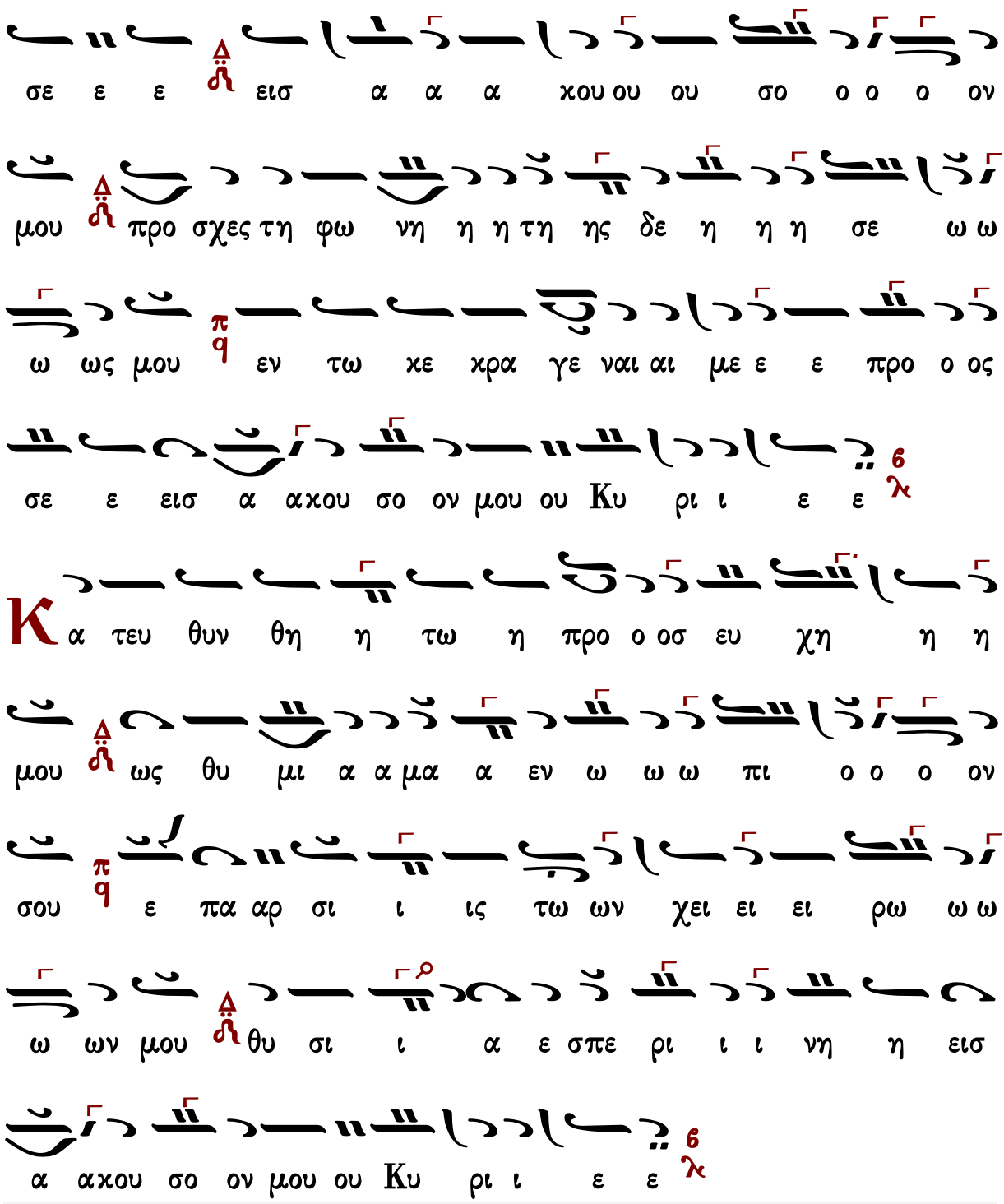
σε ε ε εισ α α α χου ου ου σο ο ο ο ον
μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω
ω ως μου εν τω χε χρα γε ναι αι με ε ε προ ο ος
σε ε εισ α αχου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η
μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον
σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω
ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη η εισ
α αχου σο ον μου ου Κυ ρι ι ε ε

Ἦχος ζ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

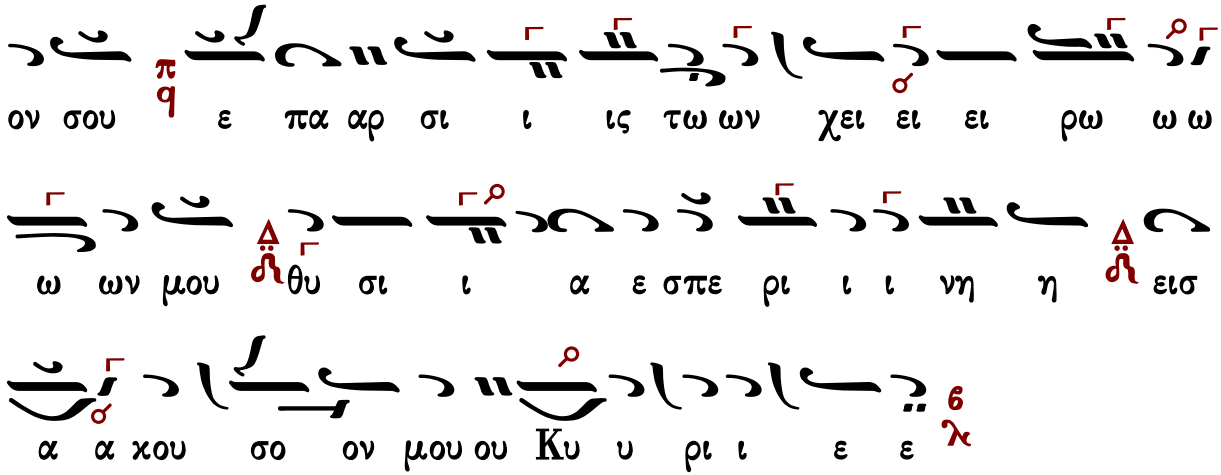

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

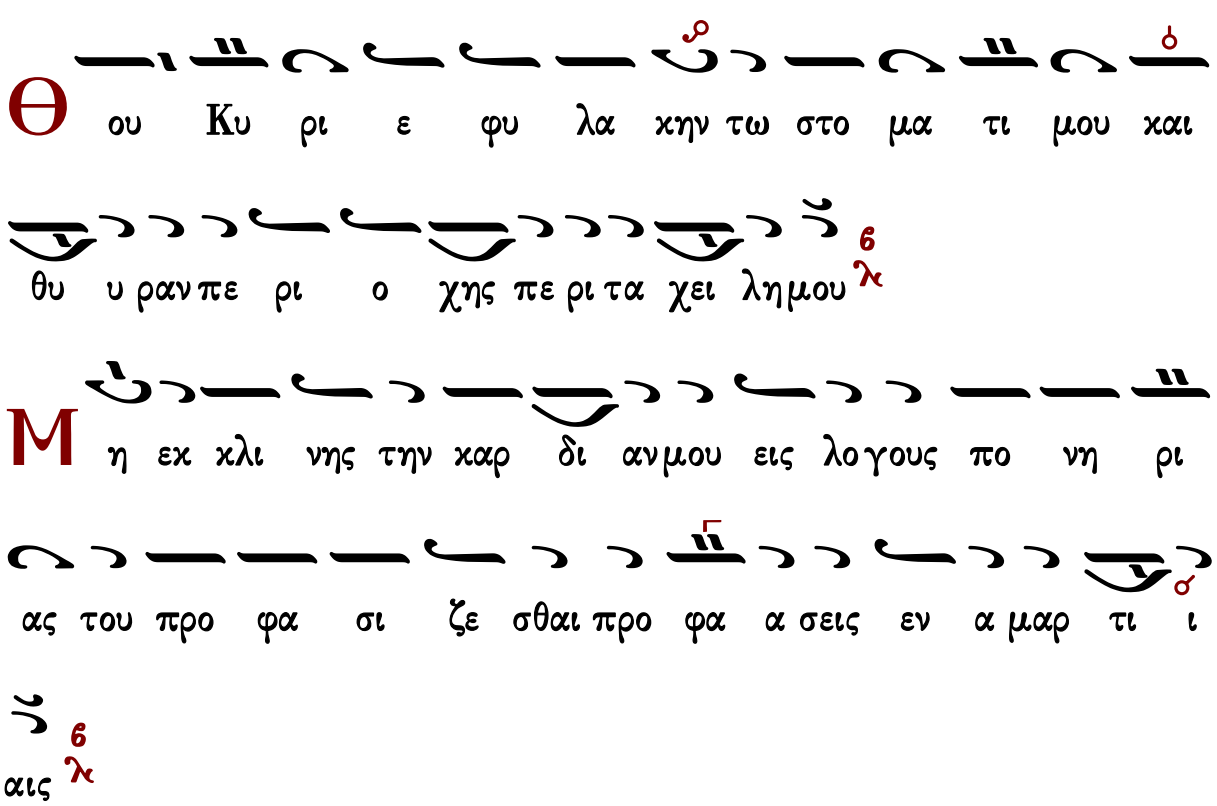

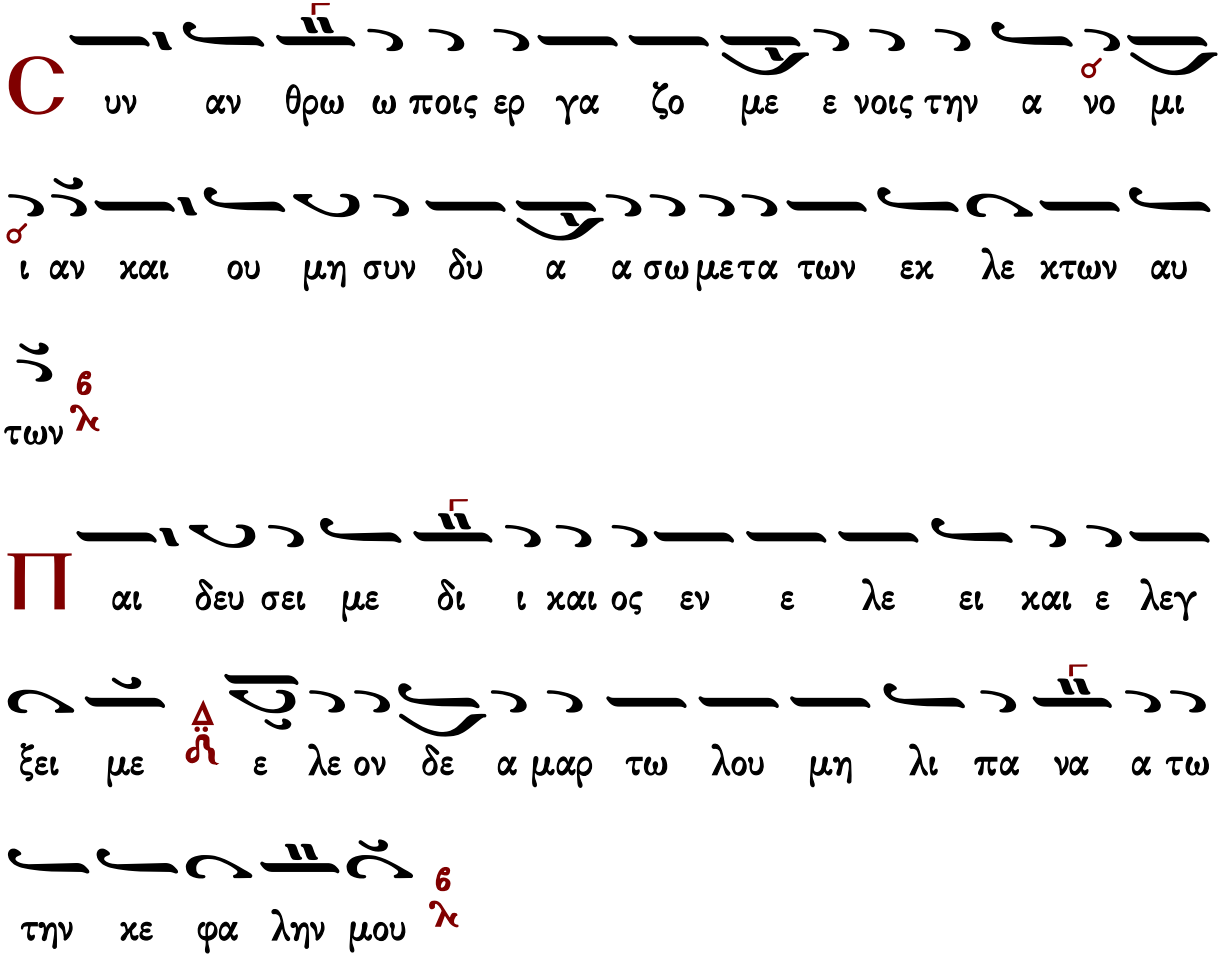
C υν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

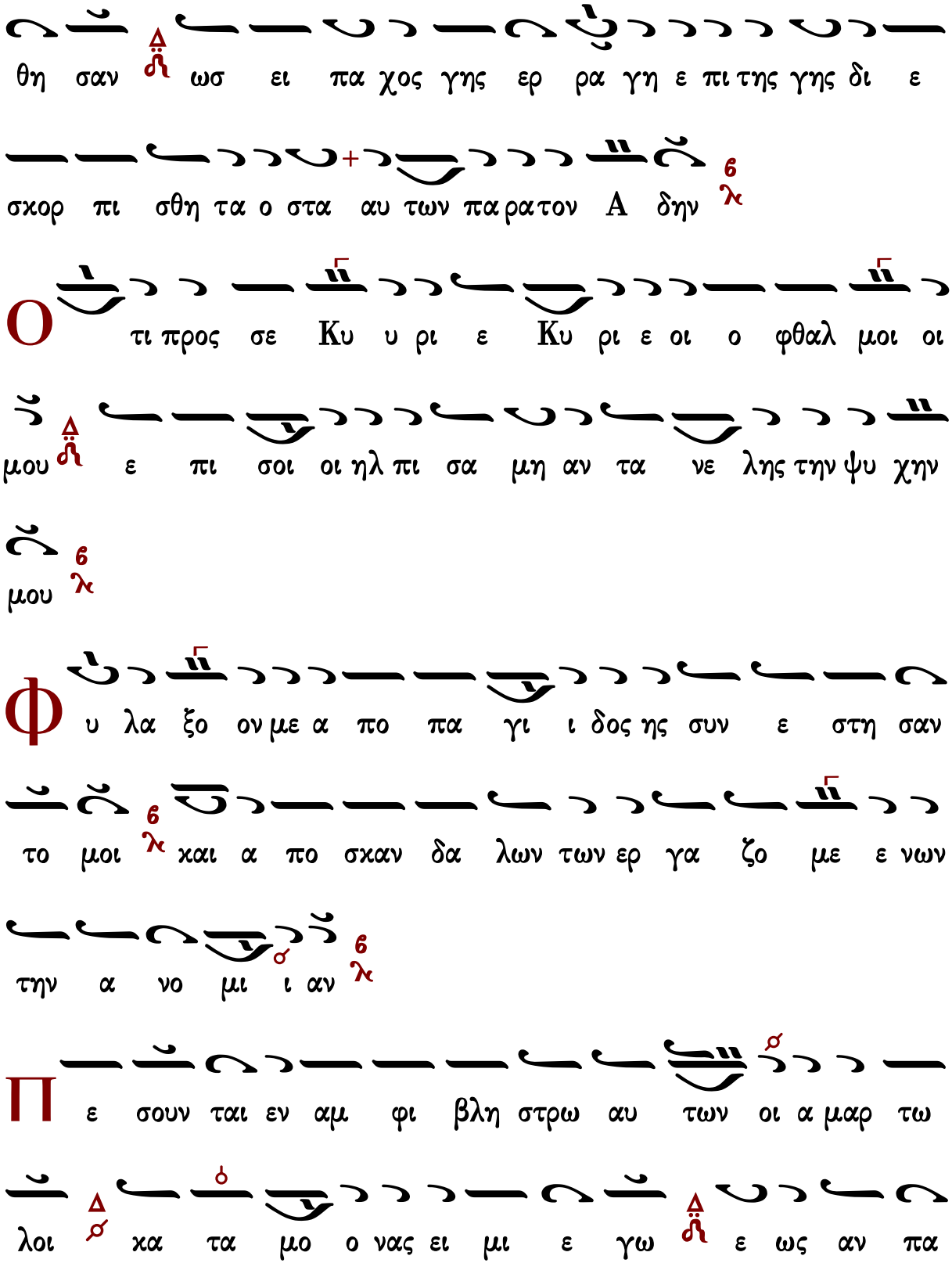
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων
την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρελ θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με 6 λ

Α

πω λε το φυ γη η απ ε μου Δ και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου 6 λ

Ε

κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των 6 λ

Π

ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα 6 λ

Ρ

υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με 6 λ

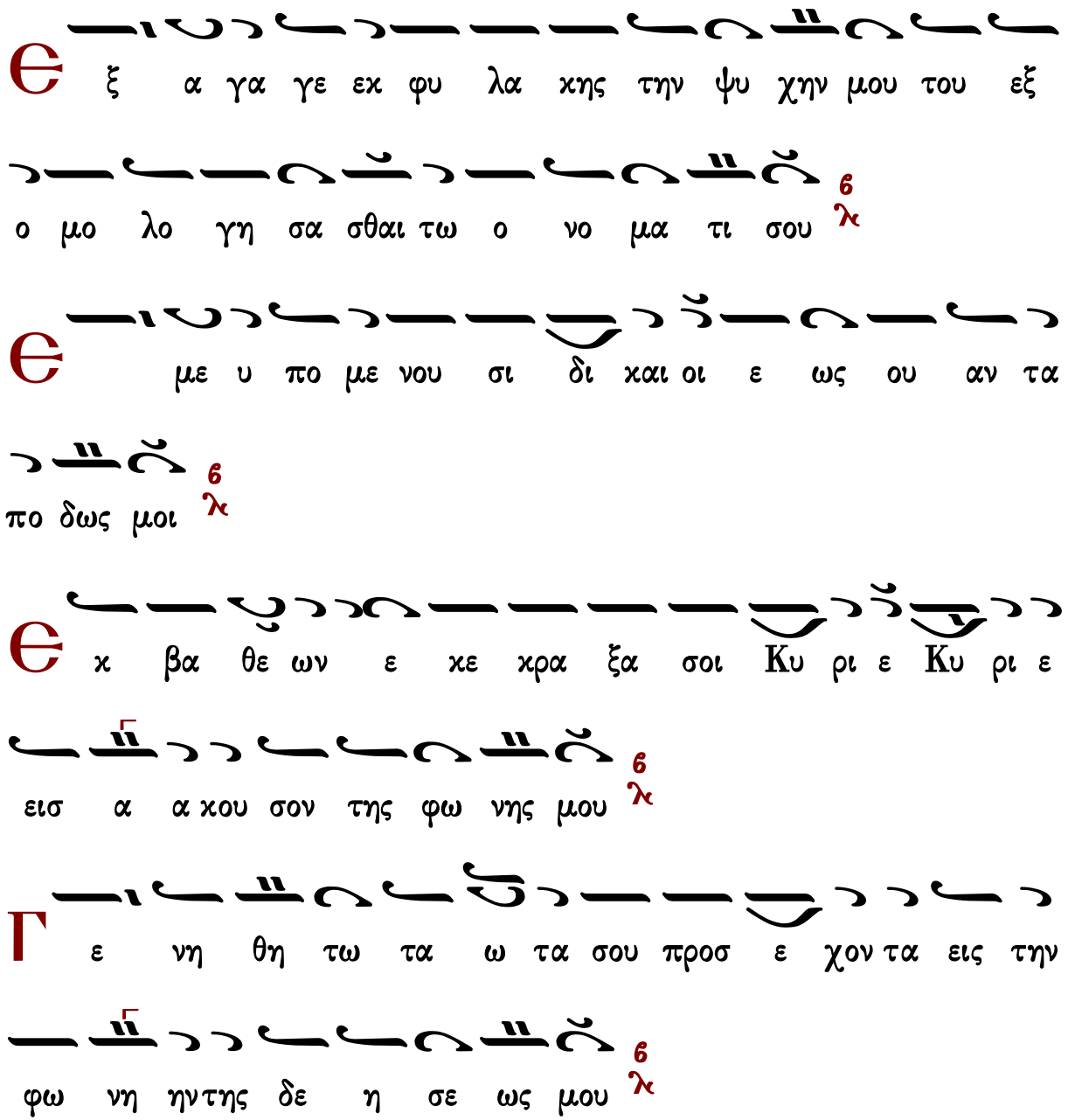

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βᾳ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

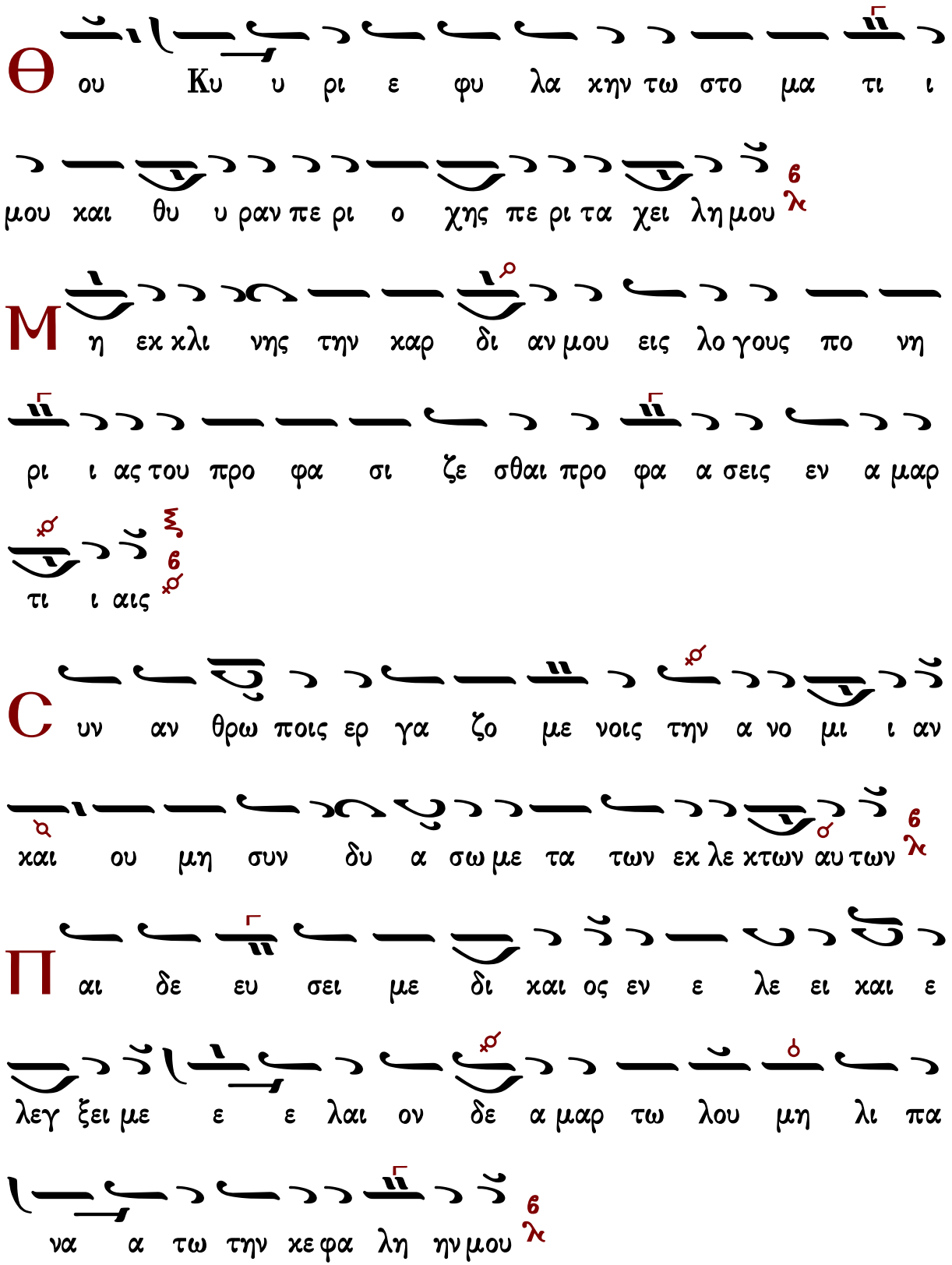
Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

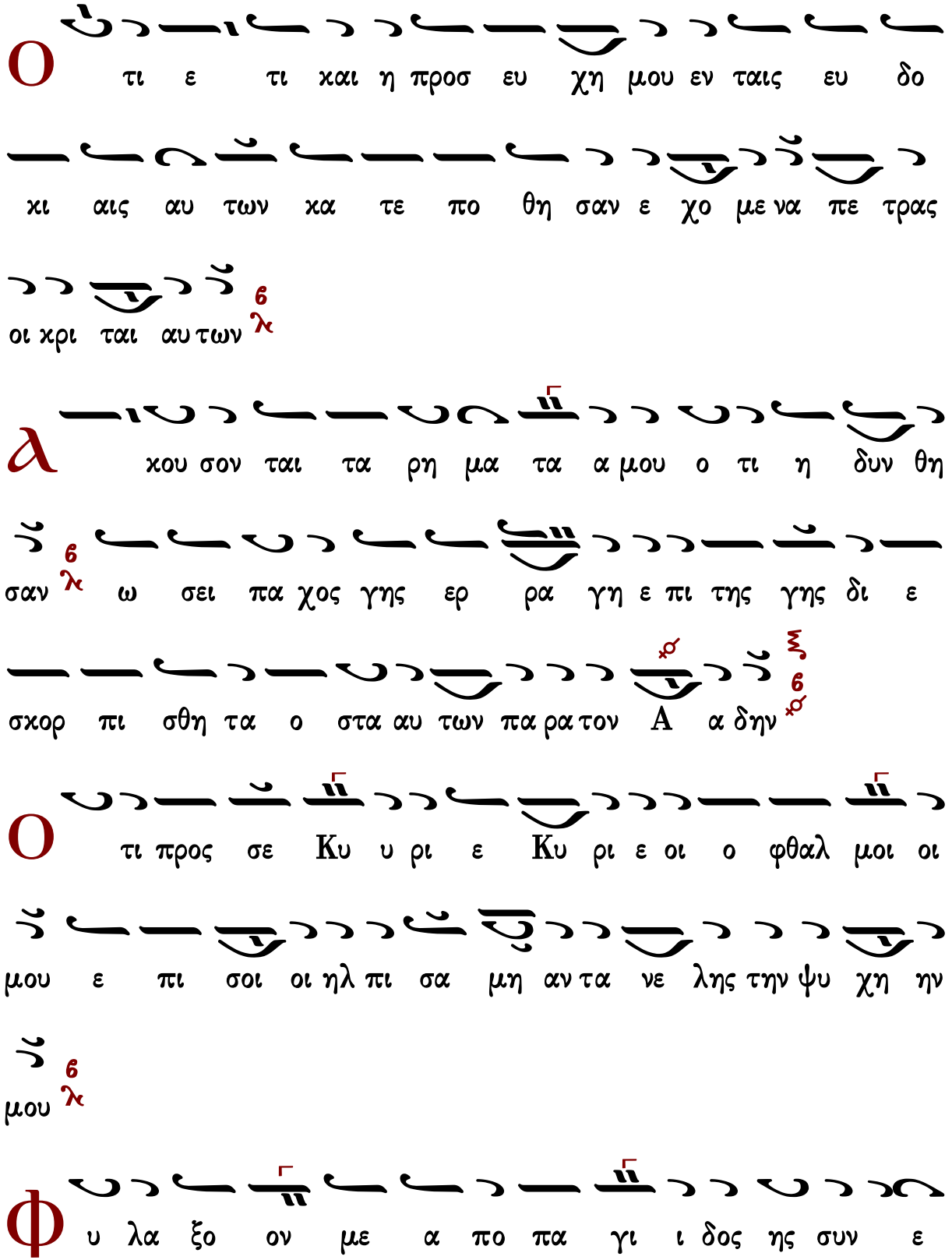
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

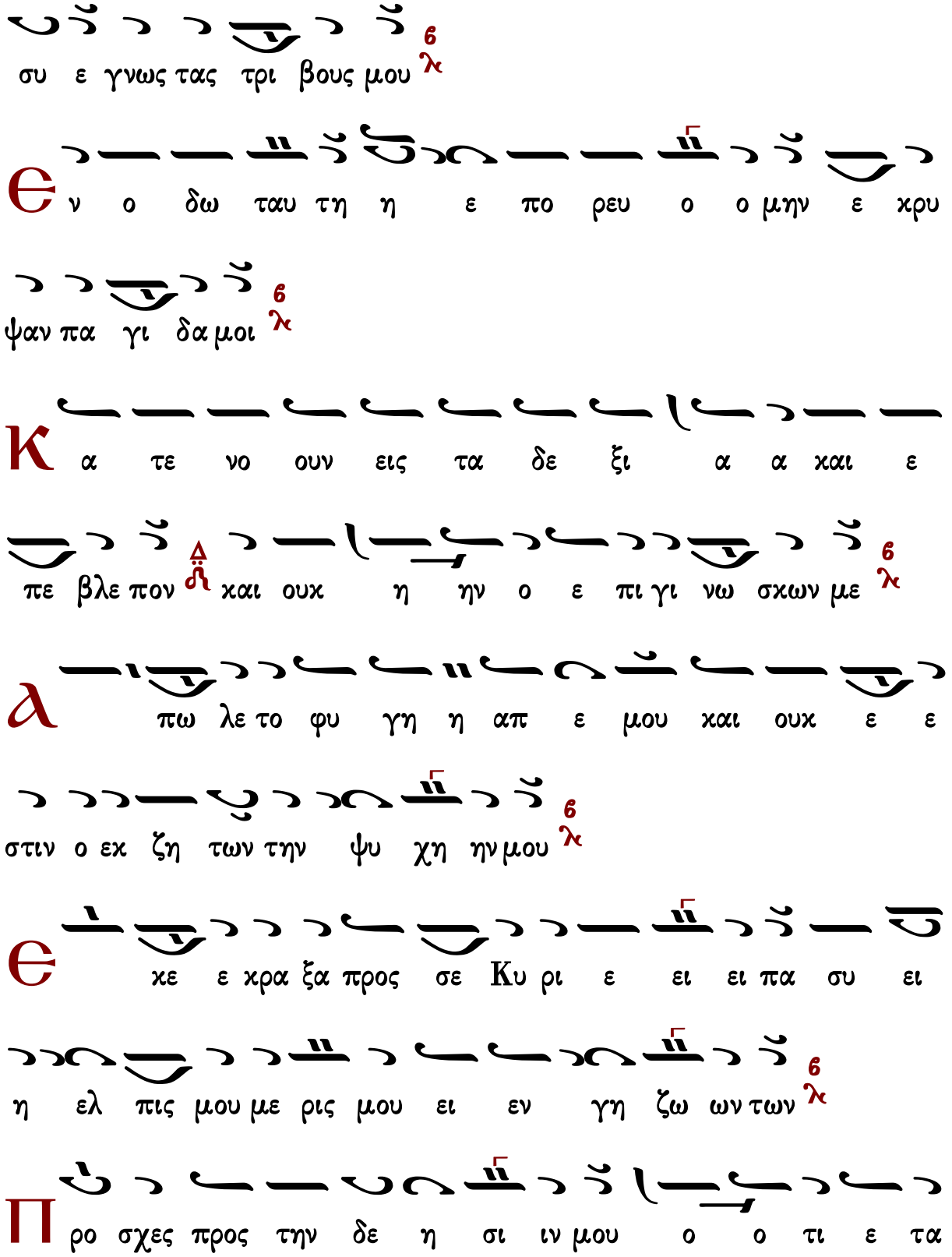
συ ε γνως τας τρι βους μου
6
λ
Θ
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
6
λ
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον
Δ
ϯ
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
6
λ
α
πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου
6
λ
Θ
κε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
6
λ
Π
ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδ ρα 6 λ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ σ ε με 6 λ

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου 6 λ

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι 6 λ

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα α κου σον της φω νη ης μου 6 λ

Γ εν νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/512*

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι ι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

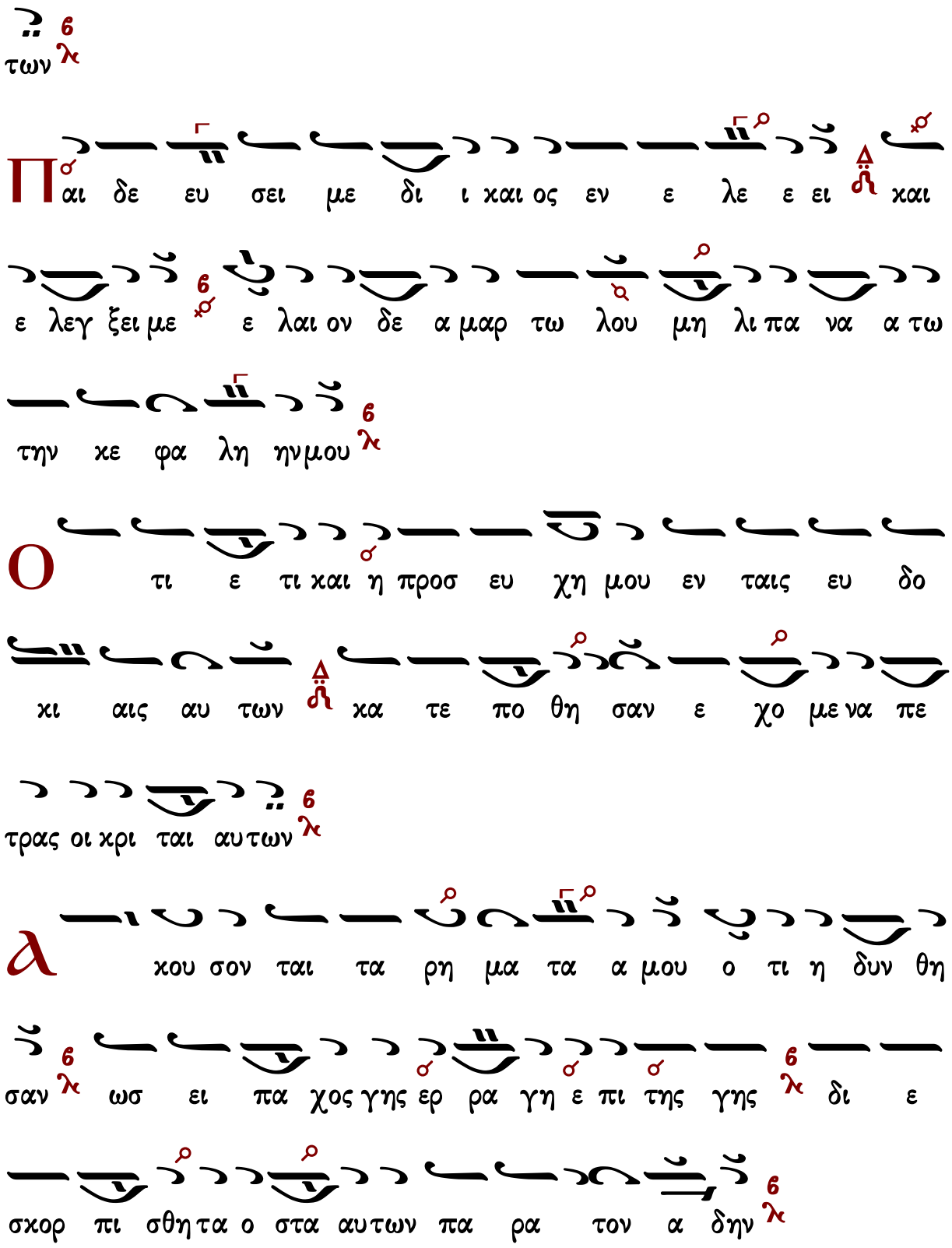
των
Παι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη επι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

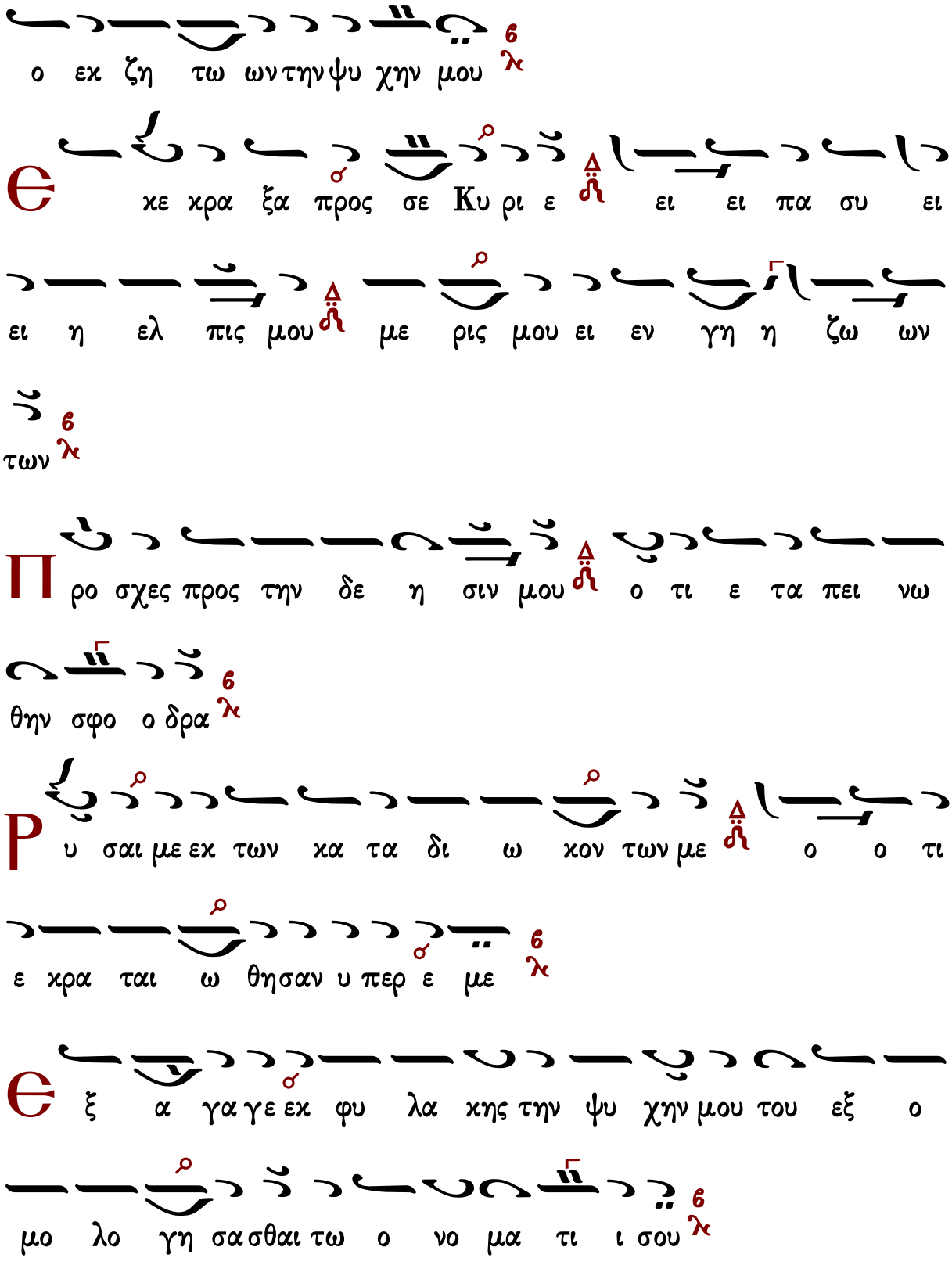
ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ν μου
Θε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων
των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ν μου του εξ ο
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

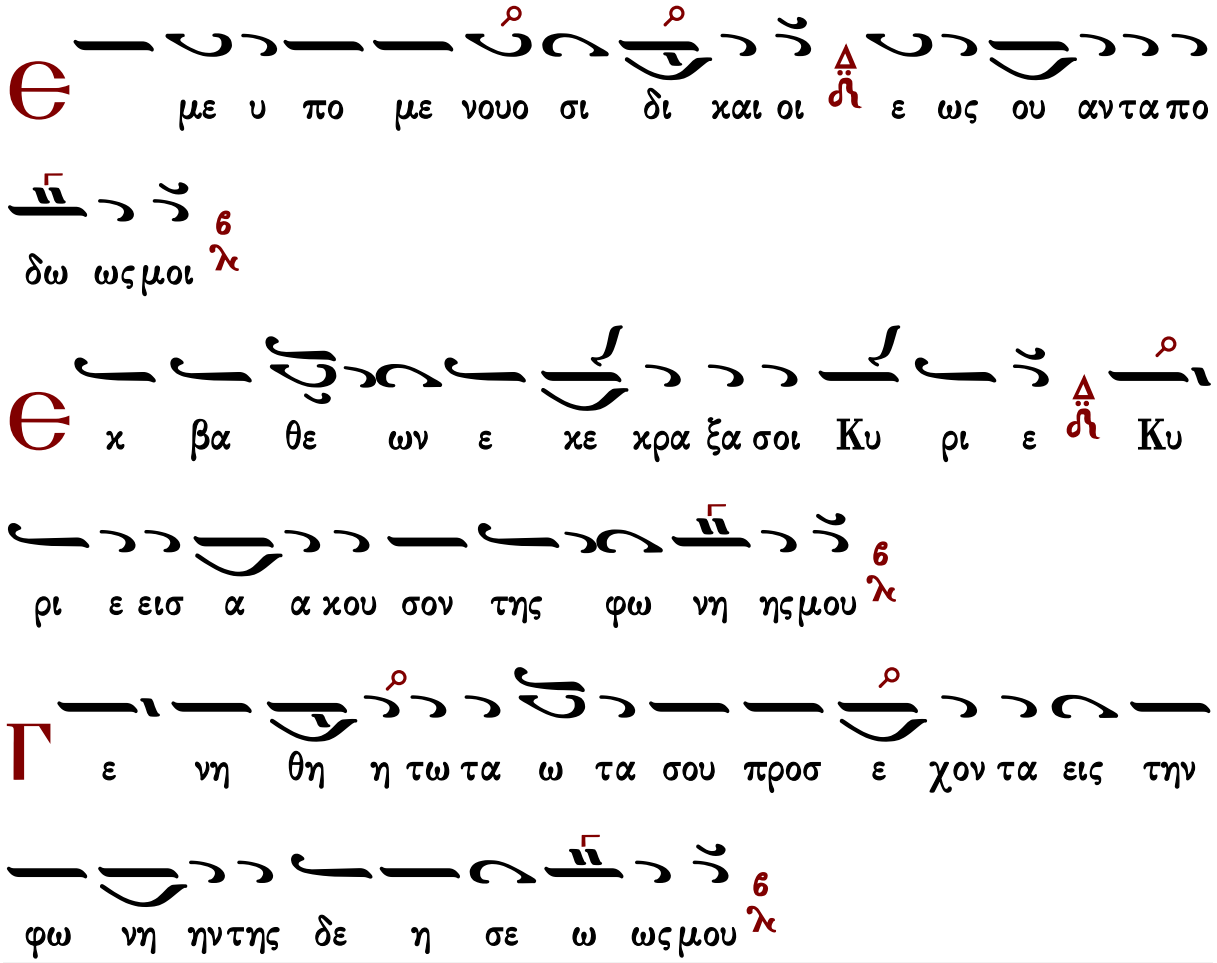

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Προσόμοια ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Βγ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.42*
(διασκ. Γερασίμου μον.)

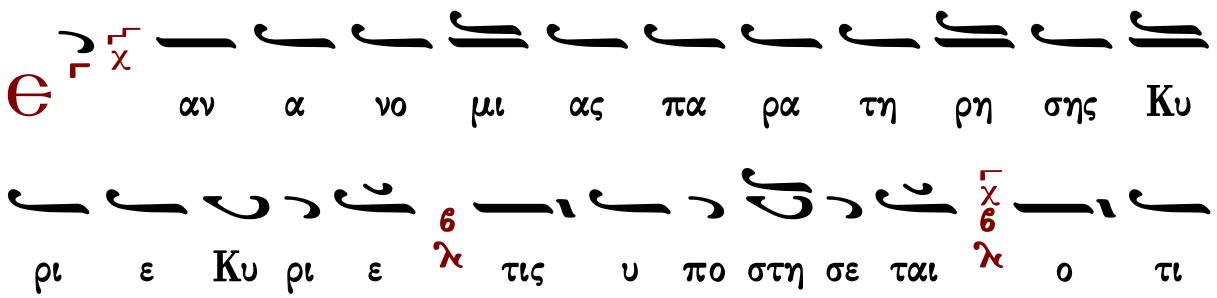

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τ ριο η λι ι ι ου ου θε ο ο τη η το ο ος πα

ρα στα α τη ης φαι δρο τα α το ος Μι χα η ηλ δει ει

χνυ υ μνε ε νο ο ος α αρ χι στρα τη η γε ε με

τα α τω ων α α α νω ω δυ να με ε ω ω ω ων χραυ γα

α ζεις γη θο ο με νο ο ο ος α α α γι ος ει

ει ο ο ο Πα τηρ α γι ο ος ο ο συν αν α αρ χο

ος Λο γο ος α α γι ι ος και το α γι ι ο ον Πνευ

μα α μι ι α α δο ο ο ξα α α α βα α σι ι λει α

α μι α α φυ υ υ σις μι α θε ο ο ο τη ης

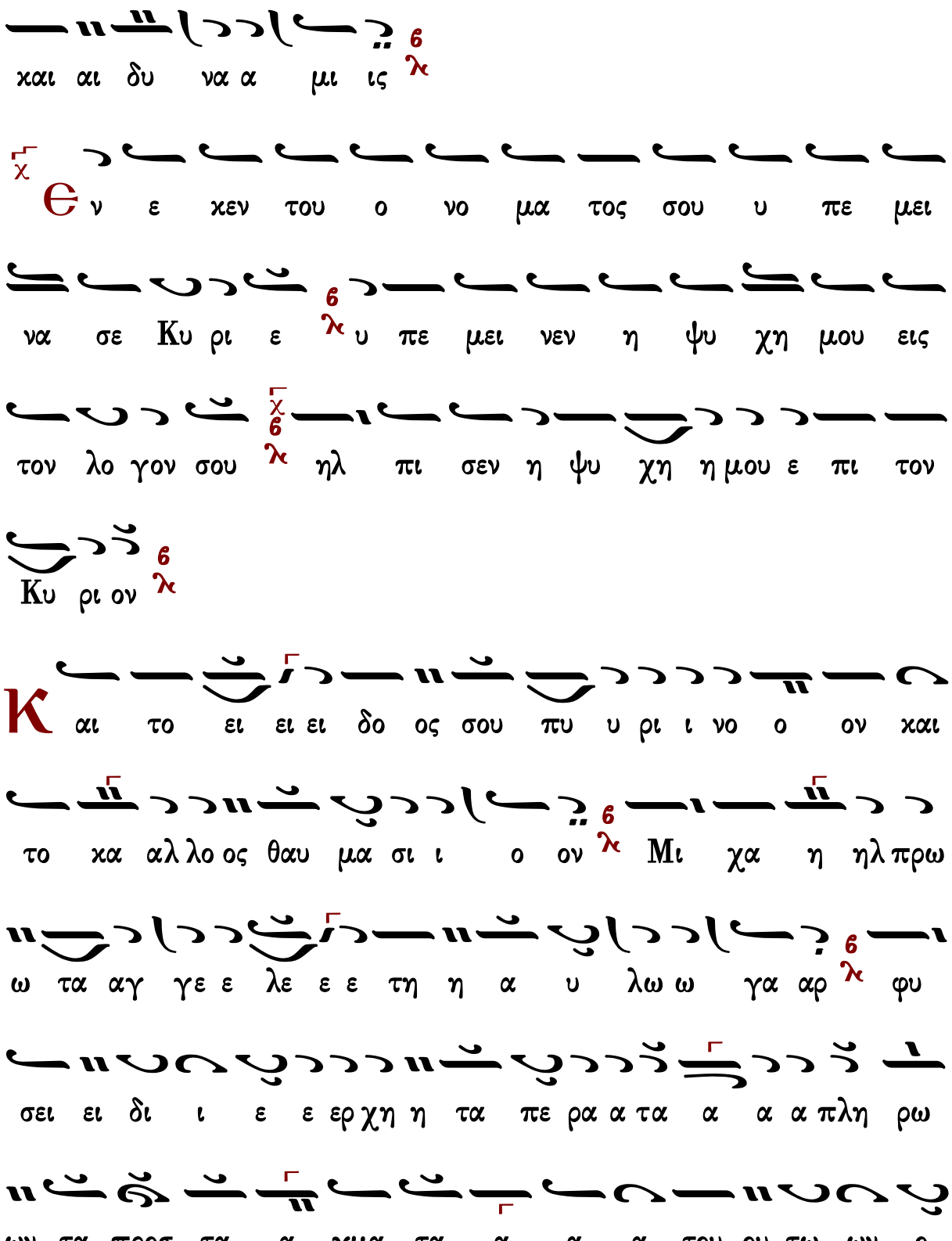
χαι αι δυ να α μι ις
Θν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον
Και το ει ει ει δο ος σου πυ υ ρι ι νο ο ον και
το κα αλ λο ος θαυ μα σι ι ο ον Μι χα η ηλ πρω
ω τα αγ γε ε λε ε ε τη η α υ λω ω γα αρ φυ
σει ει δι ι ε ε ερ χη η τα πε ρα α τα α α α πλη ρω
ων τα προσ τα α γμα τα α α α του ου τω ων ο

λω ων ποι οι οι η του δυ να το ος ε εν ι σχυ ι ι σου

ου γνω ρι ι ζο με ε νος και πη γην ι ι α α μα

τω ων το ον να α ο ο ον σου ου ου ου ε ερ γα α ζο με

ε νος τη η χλη η η σει σου τη α γι ι ι α α

τι ι μω με ε ε νον

λ πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος α

πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ποι ω ωων του ους αγ γε ε λου ους σου ου ου ωσ

περ γε ε γρα α πται Πνευ μα α τα α και τους λει ει του

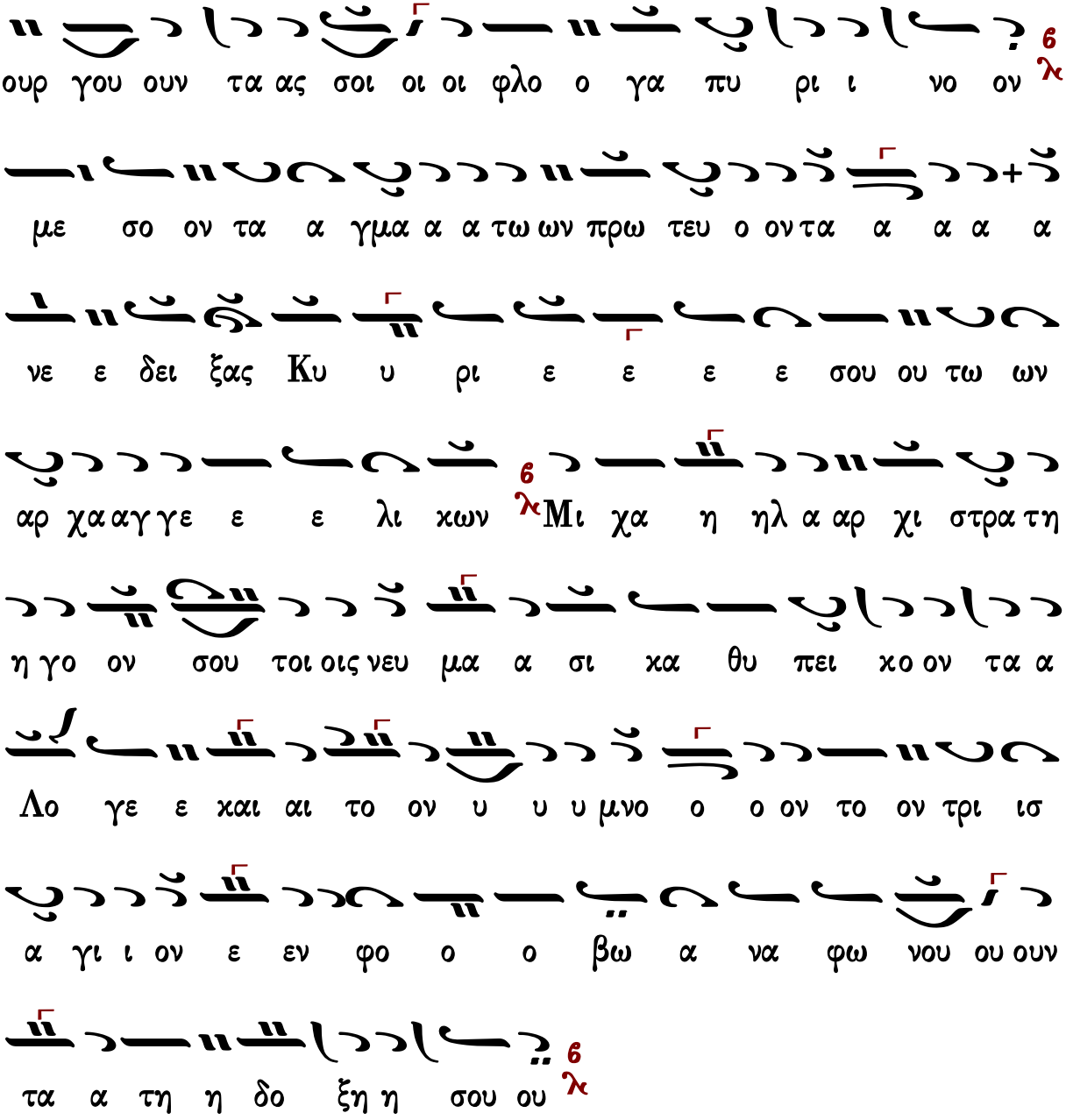

Προσόμοια ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.45*
(διασκ. Γερασίμου μον.)

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος γ'τος Βȣ

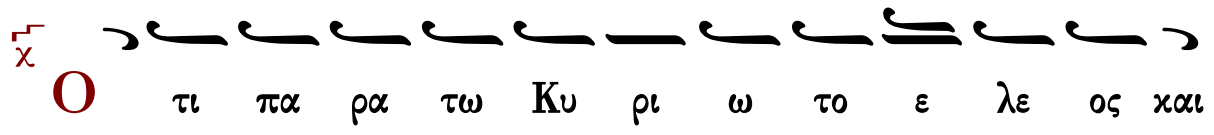

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις 6 λ και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ 6 λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του 6 λ

N ου ους ο προ αι αι ω νι ι ο ος φως υ πε στη η

σα α το δευ τε ε ρο ον 6 λ Γα βρι ι η η η ηλ σε ε

με θε ξε ε σι ιν 6 λ εν θε ε οις φω ω τι ι ζο ον

τα α α α πα α σαν οι οι κου ου με ε ε νην 6 λ και

το απ αι ω ω ω ω ω νος α α να α κα λυ πτον τα η

η μιν θει ον και με ε ε γα α ο ον τω ως μυ στη ρι

ι ο ον εν μη η τρα σω μα α του με ε νο ο ον

παρ θε νι ι κη η το ον α σω μα α τον 6 λ και γε νο ο

με νο ον α αν θρω ω πον δ ς ειν το σω ω ω ω σαι τον αν

θρω ω πο ον 6 λ

α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη 6 λ ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι 6 λ

θ ρο ο νω πα ρι ι στα με ε νο ος της τρισ η λι ι

ου ου θε ο τη η το ος 6 λ και πλου ου σι ι ι ι ω ως

λαμ πο με ε νο ος 6 λ ταις θει ει αις λα αμ προ ο τη η

σι ι ι ι ται αις εκ πε εμ πο ο με ε ε ναις 6 λ α

παυ στως ε κει ει ει ει ει θεν του ους ε ε πι γης χαρ μο

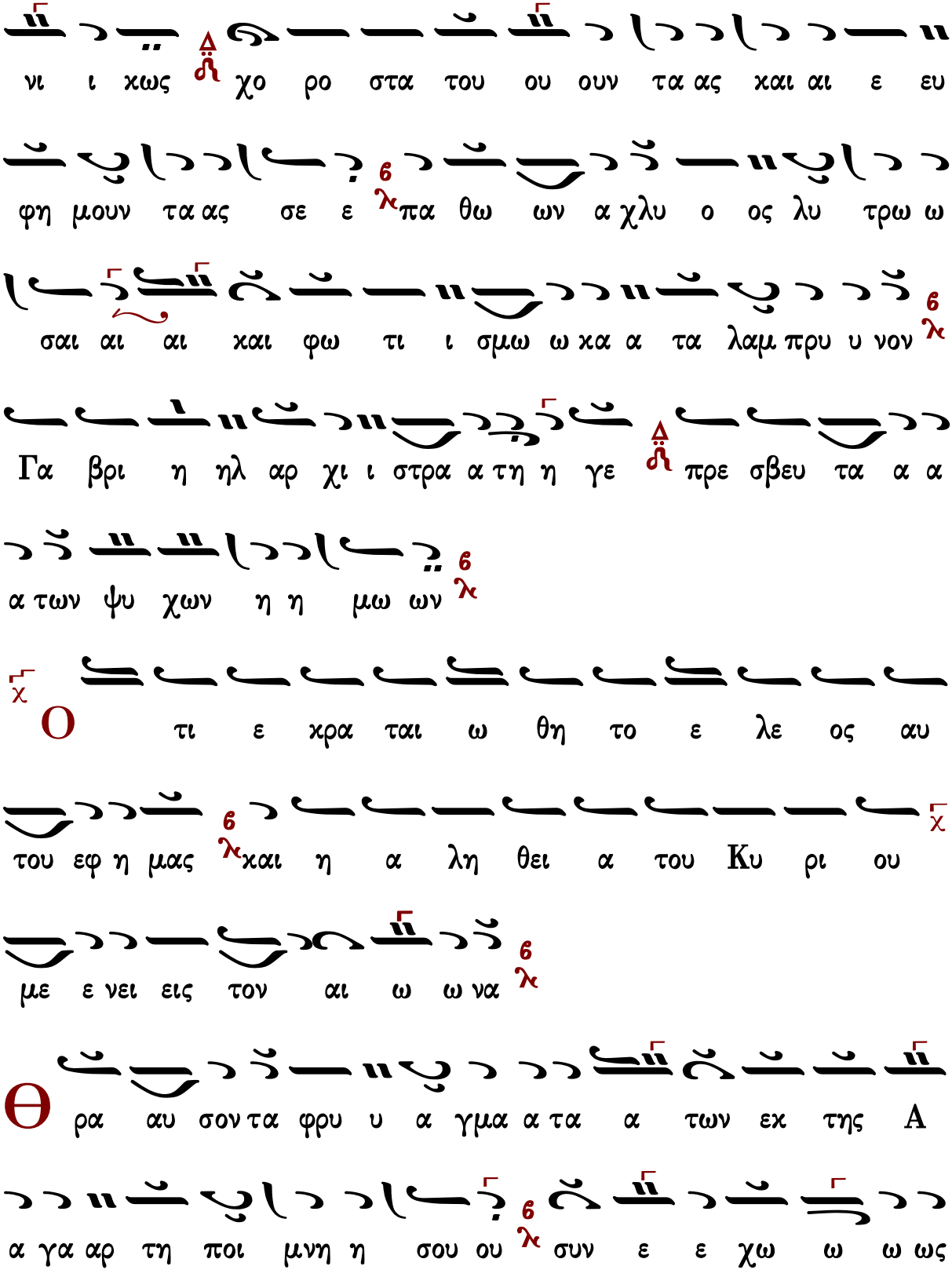
νι ι χως χο ρο στα του ου ουν τα ας και αι ε ευ
φη μουν τα ας σε ε πα θω ων α χλυ ο ος λυ τρω ω
σαι αι αι και φω τι ι σμω ω κα α τα λαμ πρυ υ νον
Γα βρι η ηλ αρ χι ι στρα α τη η γε πρε σβευ τα α α
α των ψυ χων η η μω ων
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω ω να
Θ ρα αυ σον τα φρυ υ α γμα α τα α των εκ της Α
α γα αρ τη ποι μνη η σου ου συν ε ε χω ω ω ως

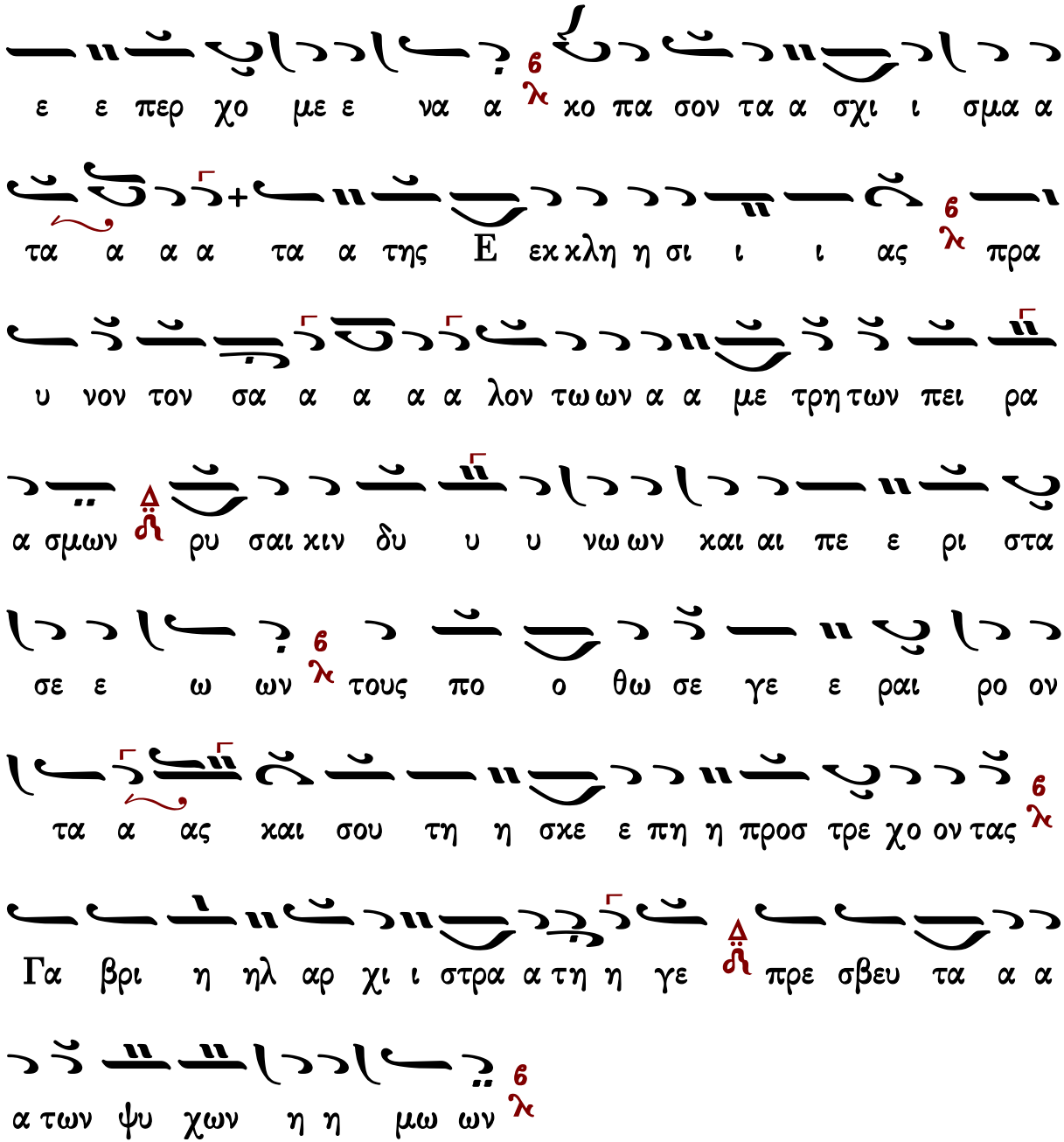

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.50/2388*

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τ ρισ η λι ου Θε ο τη τος πα ρα στα της φαι

δρο τα τος Μι χα ηλ δει κνυ υ με νος αρ χι στρα τη

γε με τα των α νω δυ να με ων κραυ γα α ζεις

γη θο με νος α γι ος ει ο Πα τηρ α γι ος ο

συν α ναρ χος Λο γος α γι ος και το α γι ον Πνευ

μα μι α δο ξα βα σι λει α μι α φυ σις μι α

Θε ο της και δυ ναμις

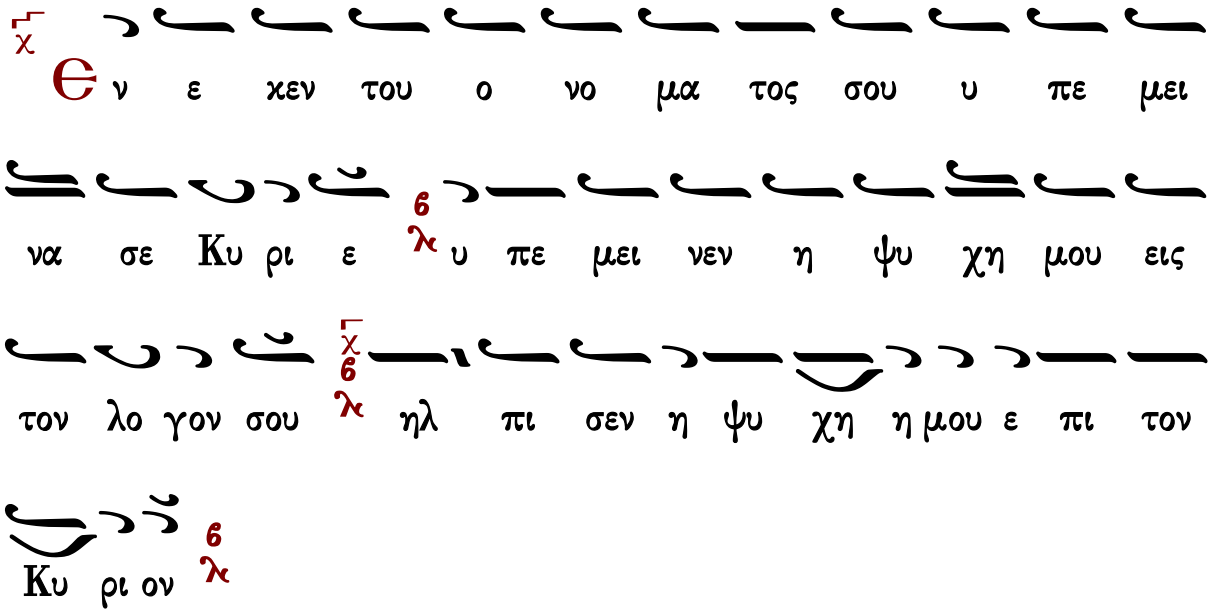
χ
Θν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε λ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
χ λ
τον λο γον σου λ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον λ

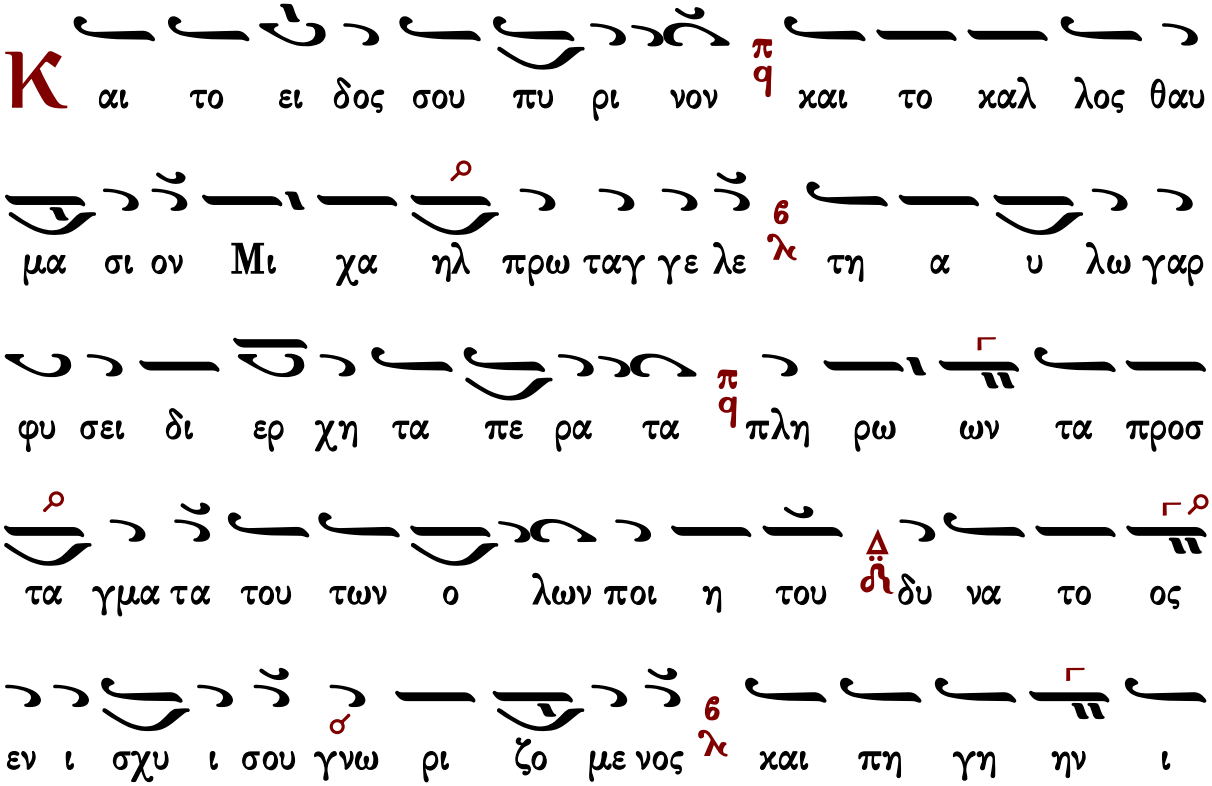
Και το ει δος σου πυ ρι νον π q και το καλ λος θαυ
μα σι ον Μι χα ηλ πρω ταγ γε λε λ τη α υ λω γαρ
φυ σει δι ερ χη τα πε ρα τα π q πλη ρω ων τα προσ
τα γμα τα του των ο λων ποι η του δ δυ να το ος
εν ι σχυ ι σου γνω σ ρι ζο με νος λ και πη γη ην ι

α μα των τον να ον σου ερ γα ζο με νος τη

χλη σει τη ση α γι α τι μω μενον

Α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ο ποι ων τους αγ γε λους σου ωσ περ γε γρα

πται πνευ μα τα και τους λει τουρ γου ουν τας σοι φλο γα πυ ρι

νον με σον τα γμα των πρω τευ ον τα α νε ε δει ξας

Κυ ρι ε σου των αρ χαγ γε λι κων Μι χα η ηλ αρ χι

στρα τη γον σου ταις νευ σε σι κα θυ πει κον τα Λο ο

γε χαι τον υ μνον τον τρισ α γι ον εν φο ο ο βω

α να φω νου ουν τα τη δο ξη σου

Προσόμοια ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

Ἔδωκας σημείωσιν

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.51/2389*

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος χαι

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις χαι αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του

Νους ο προ αι ω νι ος φως υ πε στη σα το δευ τε

ρον Γα βρι η η ηλ σε με θε ξε σιν εν θε οις φω

τι ζον τα πα σαν οι κου με ε νην χαι το απ αι

ω ω νος α να χα λυ πτον τα η μιν θει ον και

με γα ο ον τως μυ στη ρι ον εν μη τρα σω μα του

με νον παρ θε νι χη τον α σω μα τον και γε νο ο

με νον αν θρω πον εις το σω ω σαι τον αν θρω πον

λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε

παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Θ ρο νω πα ρι στα με νος της τρισ η λι ου Θε ο

τη τος και πλου σι ως λαμ πο με νος ταις θει ει αις λαμ προ

τη σι ταις εκ πεμ πο με ε ναις α παυ στως ε κει

ει θεν τους ε πι γης χαρ μο νι κως χο ρο στα

του ουν τας και ευ φη μουν τας σε πα θων α χλυ ος λυ

τρω σαι και φω τι σμω κα τα λαμ πρυ νον Γα βρι η

ηλ αρ χι στρα τη γε πρε σβευ τα α των ψυ χων η μων

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να

Θ ραυ σον τα φρυ α γμα τα των εκ της Α γαρ τη

ποι μνη σου συν ε χως ε περ χο με να κο πα σον τα σχι

σμα τα τα της Εκ κλη σι ι ας πρα υ νον τον σα α

λον των α κα θε κτων πει ρα σμων ρυ σαι κιν δυ νων

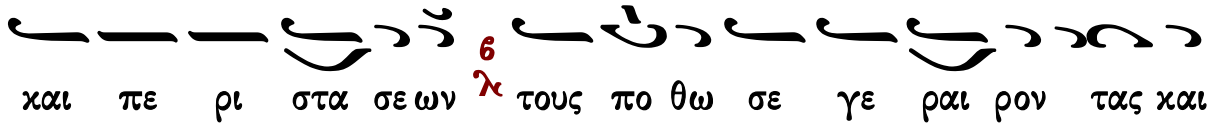

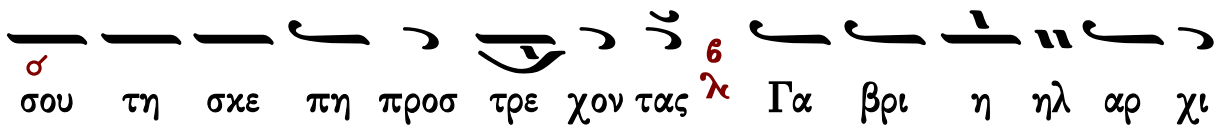

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.52*

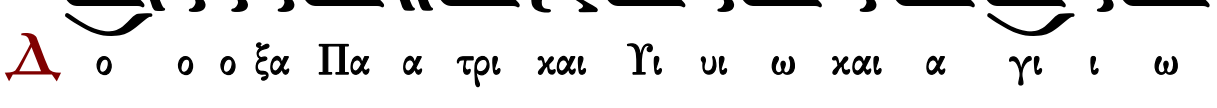

Μι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γι ι στε

με ε ων σου ων ω ω γω υ υ υ υ πτε ρυ πη τω ω ων

ε ε ος α νυ μνουν τες αυ το ον βο η η σω

ε χρε α α τα α α α α ζει ο θεν κα α α α α γι

ρα δο ο ο ξω ως ε πο πτα νο ο ο ο με ε νος

σε πτω α α αυ του ου ου τε ε με ε ε νει πα

ση η με ε ρον η με ε ε ρα αν εν τω

με ε γας α α αρ χι στρα α τη η η η γος την

η με τε ε ε ρο ο ος προ ο στα α α της ο

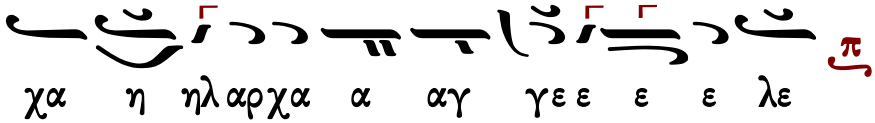

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.164*

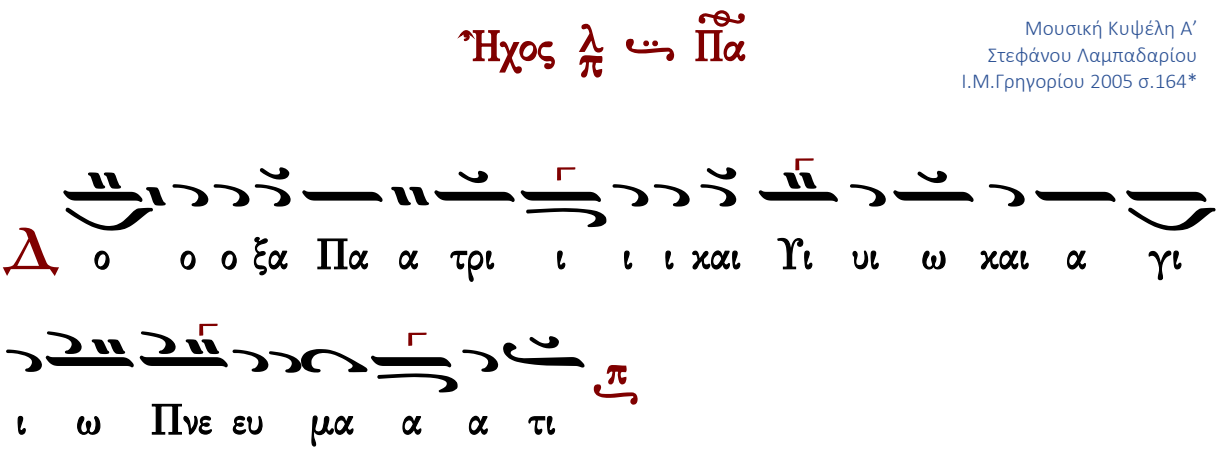

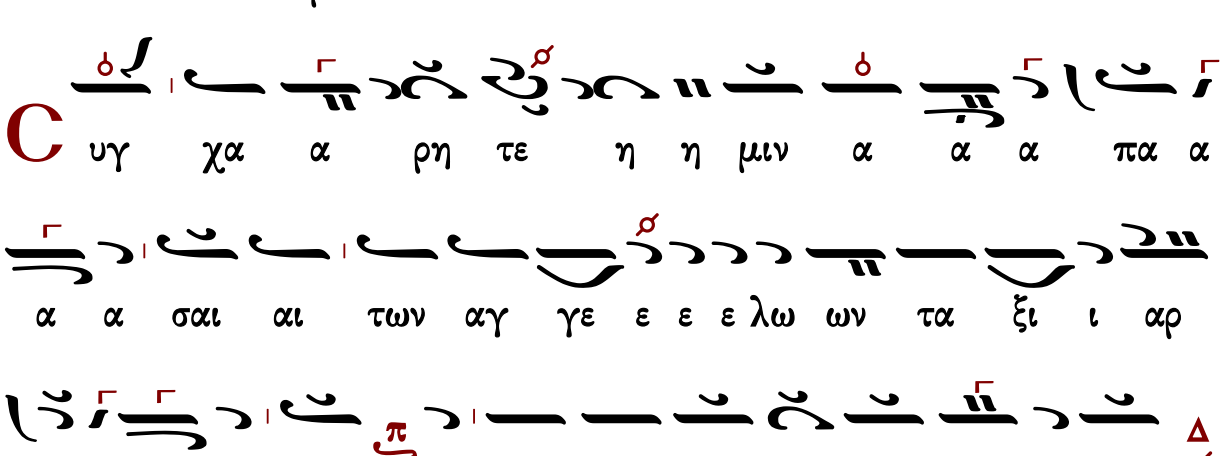

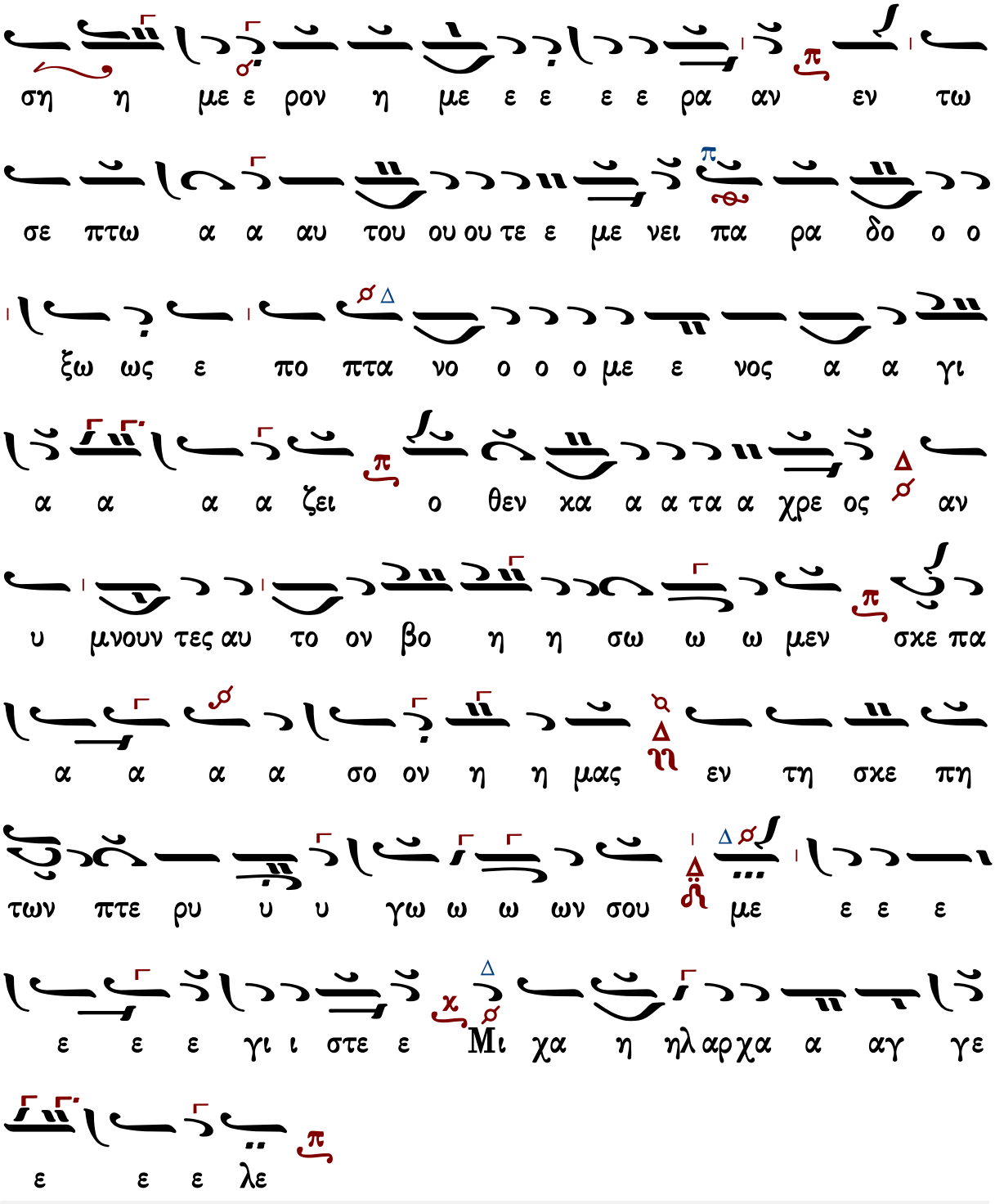
ση η με ε ρον η με ε ε ε ε ρα αν εν τω
σε πτω α α αυ του ου ου τε ε με νει πα ρα δο ο ο
ξω ως ε πο πτα νο ο ο ο με ε νος α α γι
α α α α ζει ο θεν κα α α τα α χρε ος αν
υ μνουν τες αυ το ον βο η η σω ω ω μεν σκε πα
α α α α σο ον η η μας εν τη σκε πη
των πτε ρυ υ υ γω ω ω ων σου με ε ε ε
ε ε ε γι ι στε ε Μι χα η ηλ αρ χα α αγ γε
ε ε ε λε

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.176*

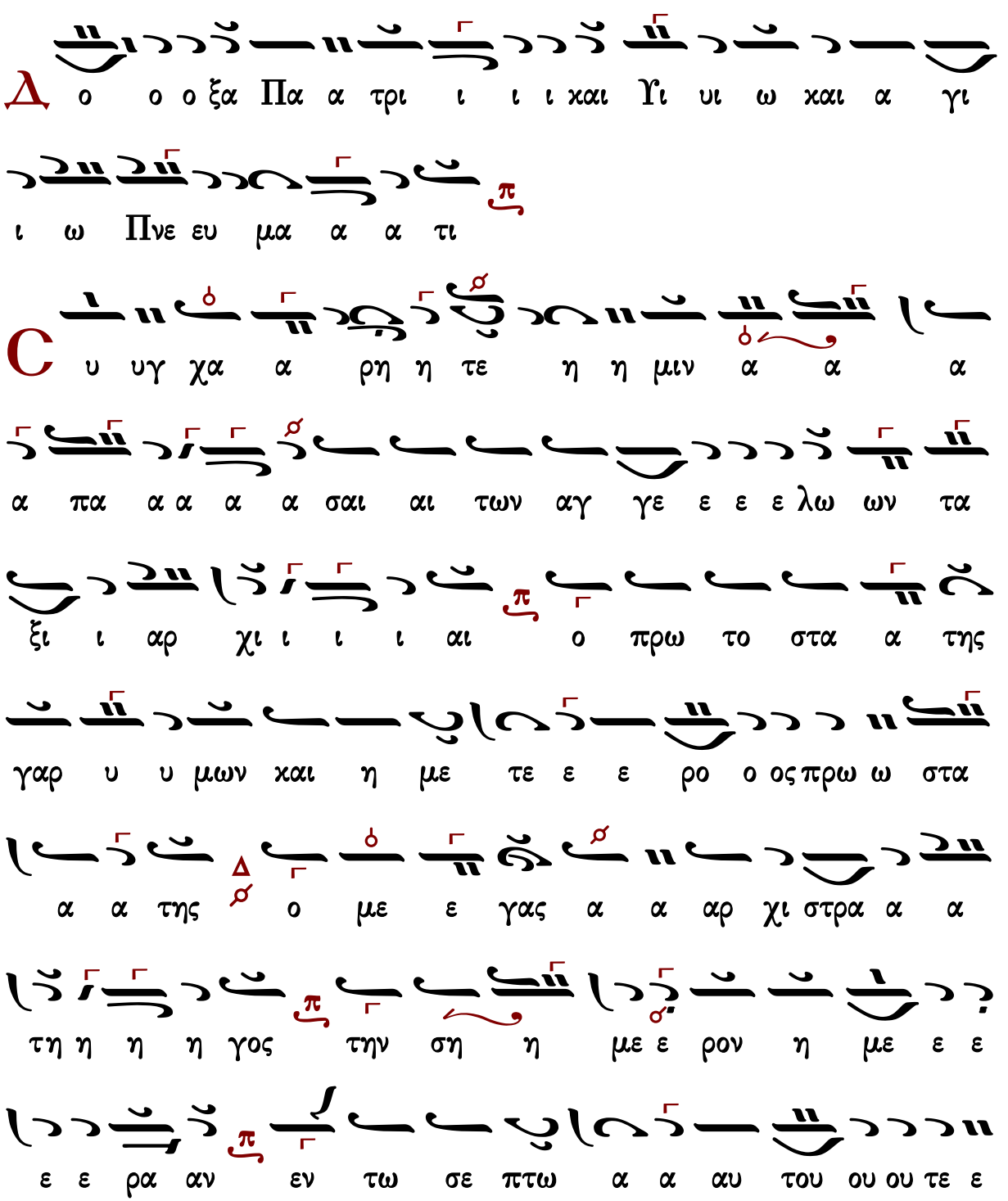

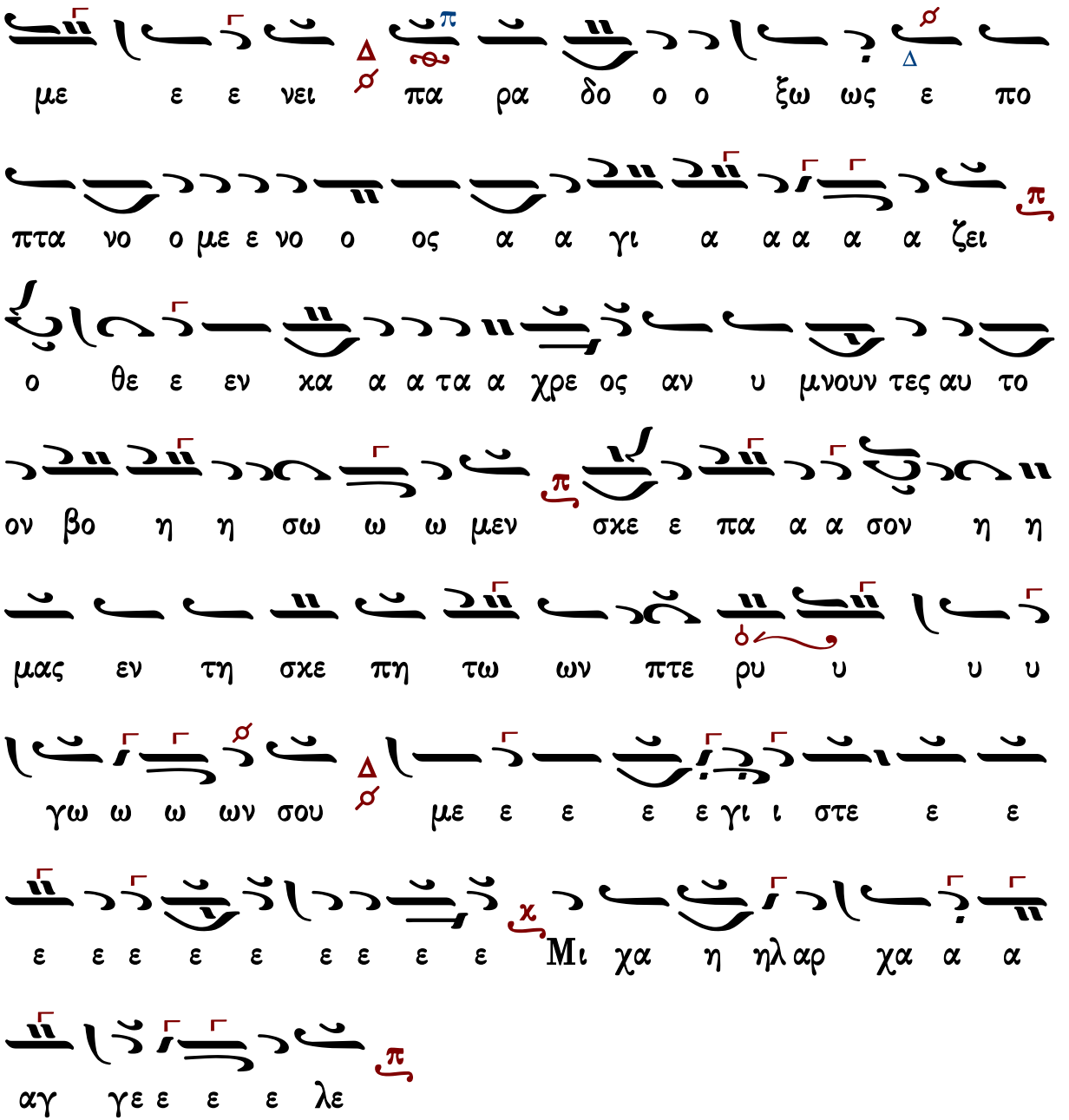

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος, [τὴν σήμερον ἡμέραν], ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.110*

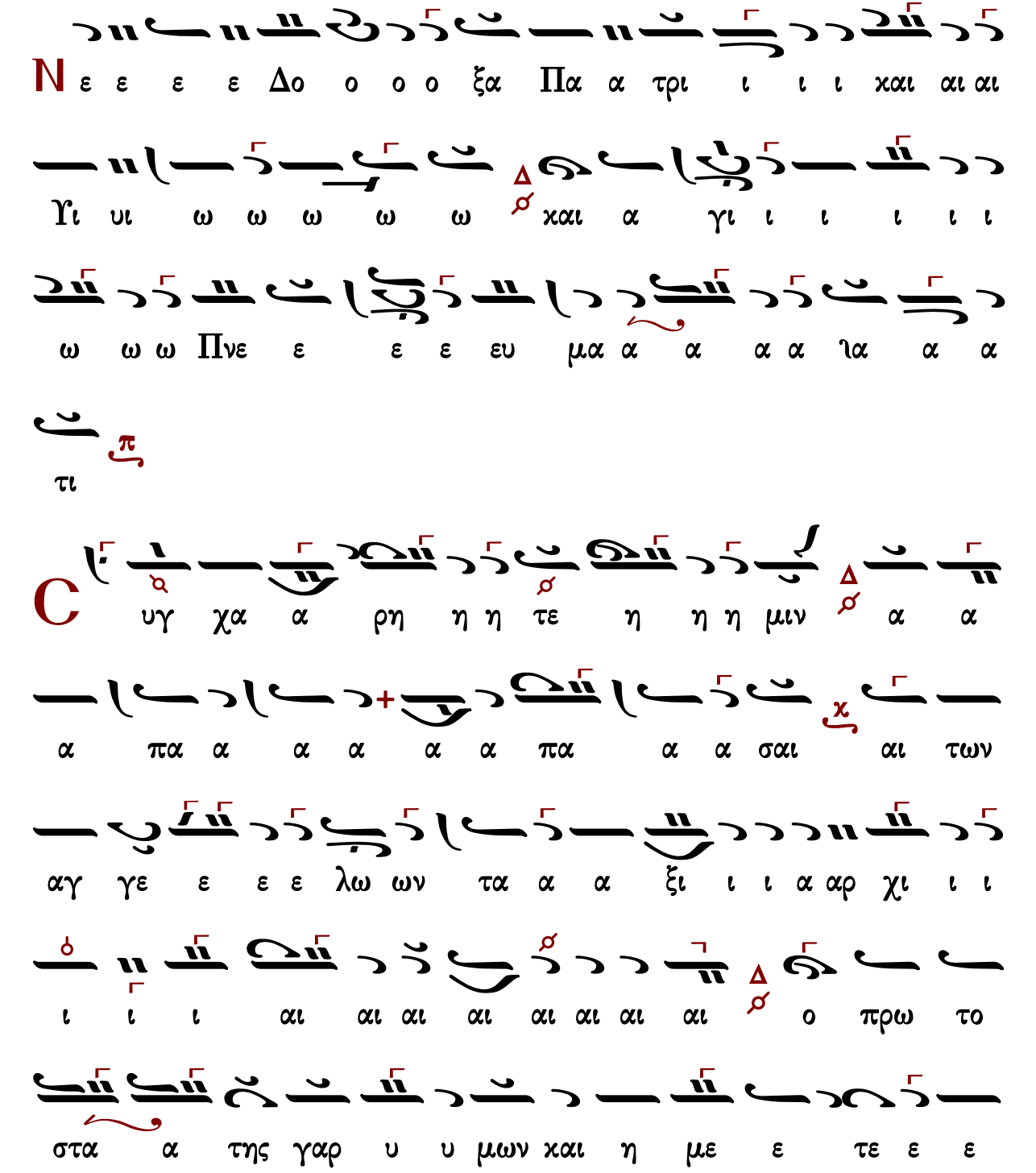

γας ε ε ε με ο της α α στα ο ος προ ο ος ρο

ω ω πτω σε εν τω ος γο η τη α στρα ι χι Αρ

ει ει νει ε ε ε ε ε με ε ε τε ου ου του α α

ε ξως ο ο ος ος ος ος ος ος ος ος δο ρα πα

γι α α α α νος ε ε με ος ος ος πτα νο πο

ο ο ο ο ο ζει ει α α α α α α

ου μνου ος α νυ ο θεν κα τα χρε ε ε ε ε ος ο ο

ω ω σω η η η η η βο τον α αυ τες ουν ου

η ον ος α πα ε σκε μεν ω ω ω ω

πτε ων ω τω πη ε ε σκε η τη α ας α α μα

ρυ υ υ υ υ υ υ γω των πτε ε ρυ υ γω ων

σου ου με ε ε ε ε γι ι στε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Μι χα η ηλ α α

αρ χα α αγ γε ε λε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.245*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

C υγ χα α ρη η η τε η η μιν α α α

πα α α σαι αι αι των αγ γε ε ε ε ε λω ω

ων τα ξι ι ι αρ χι ι ι ι ι αι ο προω

το στα α α της γα α αρ υ μω ων και η

με ε τε ε ε ρο ο ος προ στα α α α της ο

με ε γας A α αρ χι στρα α α α α τη η

η η γος την ση η η με ε ε ρον η η με

ε ε ρα αν εν τω σε πτω ω α α αυ του ου ου

τε με ε ε ε νει πα ρα δο ο ο ο ξω ως *]

επ ο πτα νο ο ο ο ο με ε ε νος α α α

γι α α α α α ζει ο θε ε εν κα α α [

τα χρε ε ε ε ος αν υ μνου ου ου ουουν τες α αυ

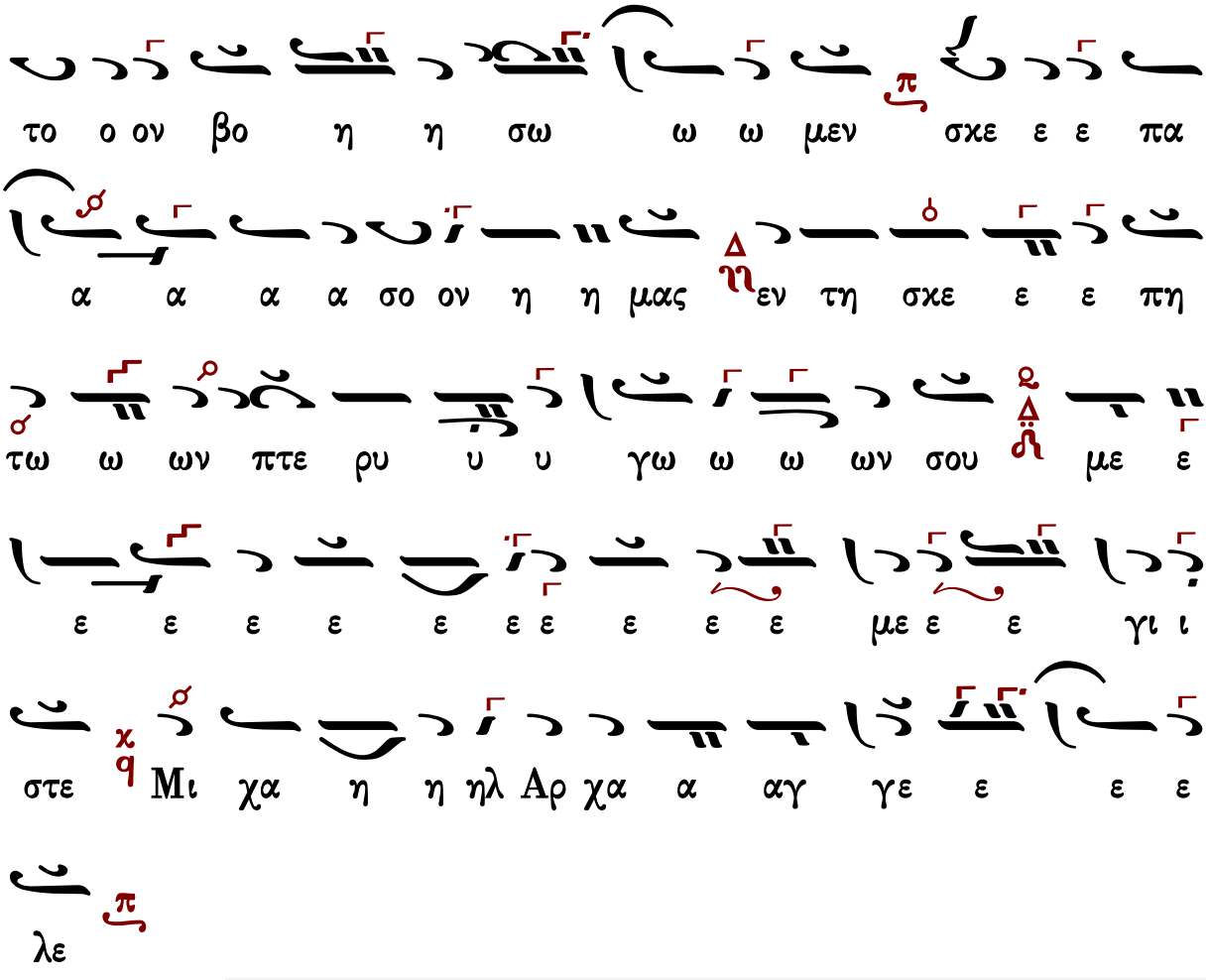

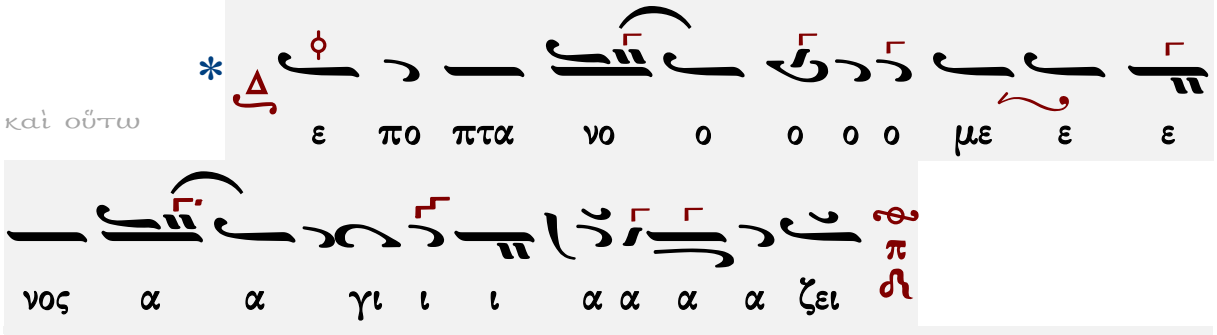

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⇝ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.53/2391*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

C υγ χα α ρη η τε η η μιν α

α α πα α α α σαι αι των αγ γε ε ε ε λω ων

τα ξι αρ χι ι ι ι αι ο προω το στα α της γαρ

υ υ μων και η με τε ρο ος προ ο στα α α α α

τη ης ο με γα ας αρ χι στρα α τη η γο ος την

ση με ρον η η με ραν εν τω σε πτω αυ του τε ε

με ε ε νει πα ρα δο ο ο ο ξω ως ε πο πτα νο

ο ο ο με ε νος α γι α α α α ζει ο ο ο

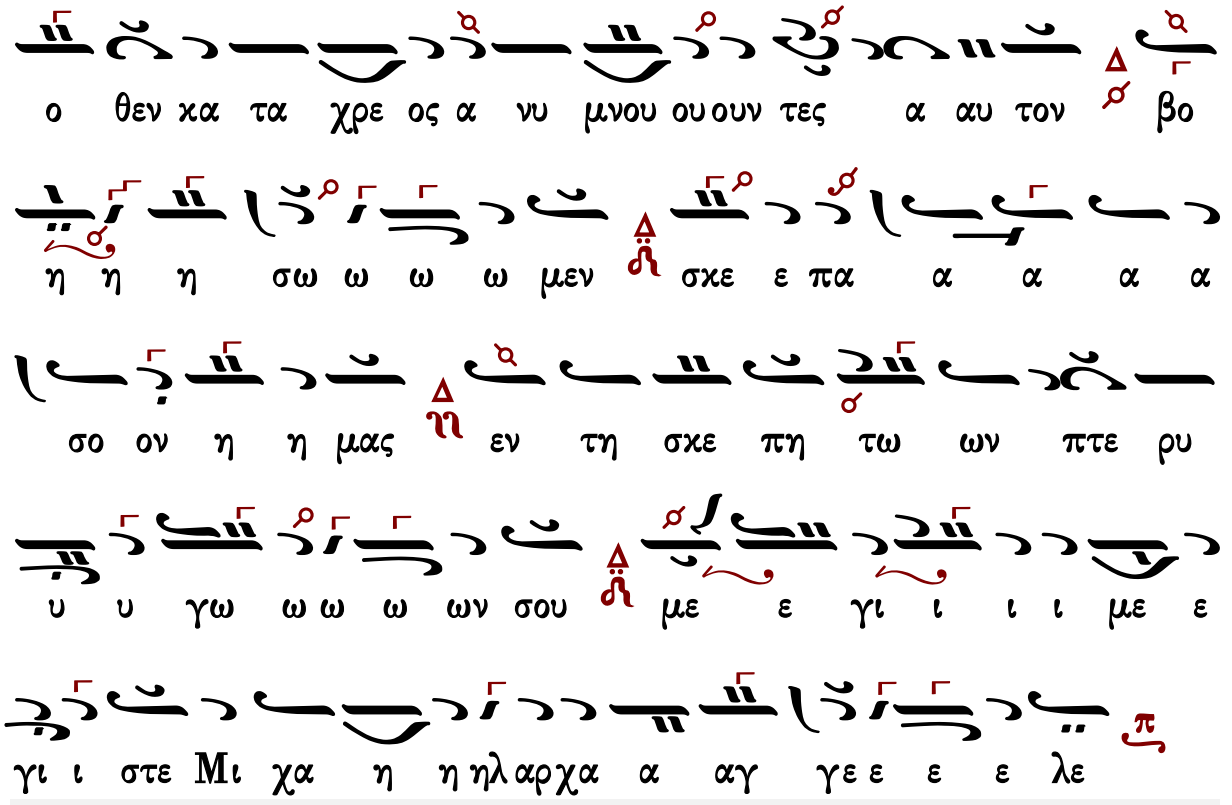

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π̀ ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.53*

παρ θε ε ε ε νω ων χο ρο ο στα σι ι ι ι αι

η προ στα σι ι α γα αρ η η μων και με σι τρι

α α α και αι σκε ε ε πη και με ε γα κα α α

τα φυ υ γι ι ι ι ον την ση με ρο ο ον η με

ε ε ραν εν τη σε πτη α αυ της και αι θει

α προ ο ο μη η θει ει ει α τους θλι βο με ε ε

νου ους πα ρα α μυ θει ει ει ει ται ο θε ε εν

κα α α τα α χρε ε ε ος α νυ μνουν τες αυ τη ην

βο η η σω ω ω μεν σκε πα σο ον η η μας

εν τη θει α προ ο στα σι ι ι ι α α α α

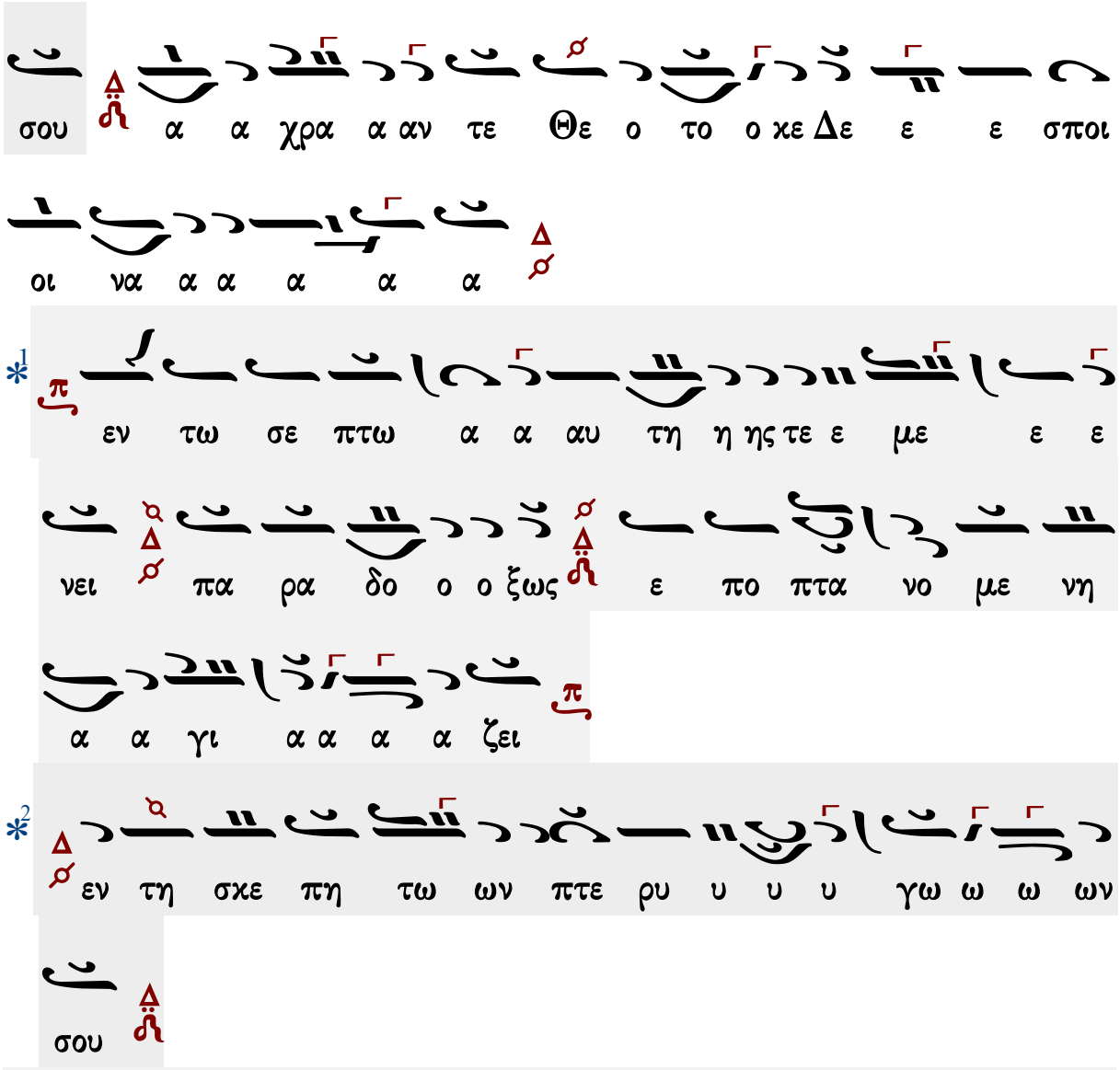

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ πλ. Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.165*

K αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

C υγ χα α ρη τε η η μιν α πα σαι αι των

παρ θε ε ε ε νω ων χο ρο στα σι ι ι ι αι

η προ στα σι α γαρ η η μων χαι με σι τρι α α

α χαι αι σκε πη χαι με γα κα α α τα φυ υ γι ι

ι ι ον την ση με ρο ο ον η με ε ε

ραν εν τω σε πτω α αυ τη η ης τε ε με ε ε

νει πα ρα δο ο ο ο ξω ως ε πο πτα νο

με νη α γι α α α α α ζει ει ο θε ε εν κα α

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.177*

στα σι α γαρ η η μων και με σι τρι ι ι α α

α και αι σκε ε ε πη και με γα κα α α τα φυ υ

υ γι ι ι ι ον την ση η με ε ε ρο ο ον

η με ε ε ραν εν τη σε πτη α αυ της και αι

θει α προ ο ο μη η θει α τους θλι βο ο με ε ε νου

ους πα ρα μυ θει ει ει ει ται ο θε ε εν κα α α

τα α χρε ος αν υ μνου ουν τες αυ τη ην βο η η σω

ω ω μεν σκε ε πα α σον η η μας εν τη θει α

προ ο στα σι ι ι ι α α α α σου α

α χρα αν τε Θε ο το ο κε Δε ε ε σποι οι οι οι

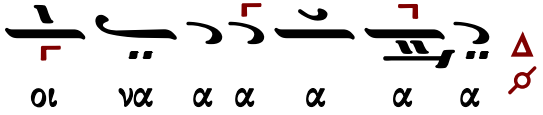

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̅ π̅ ⸗ Πα̅

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.112*

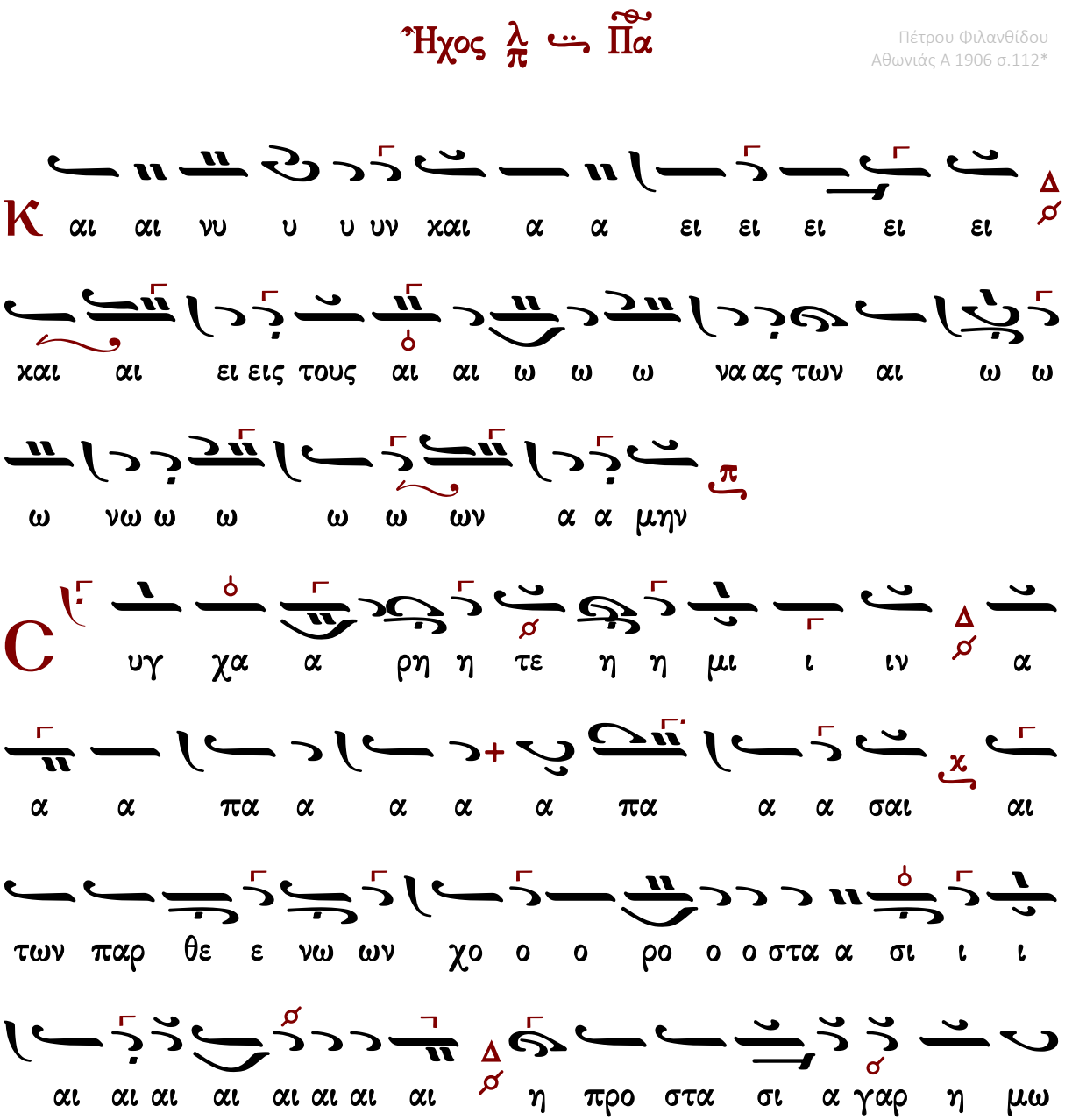

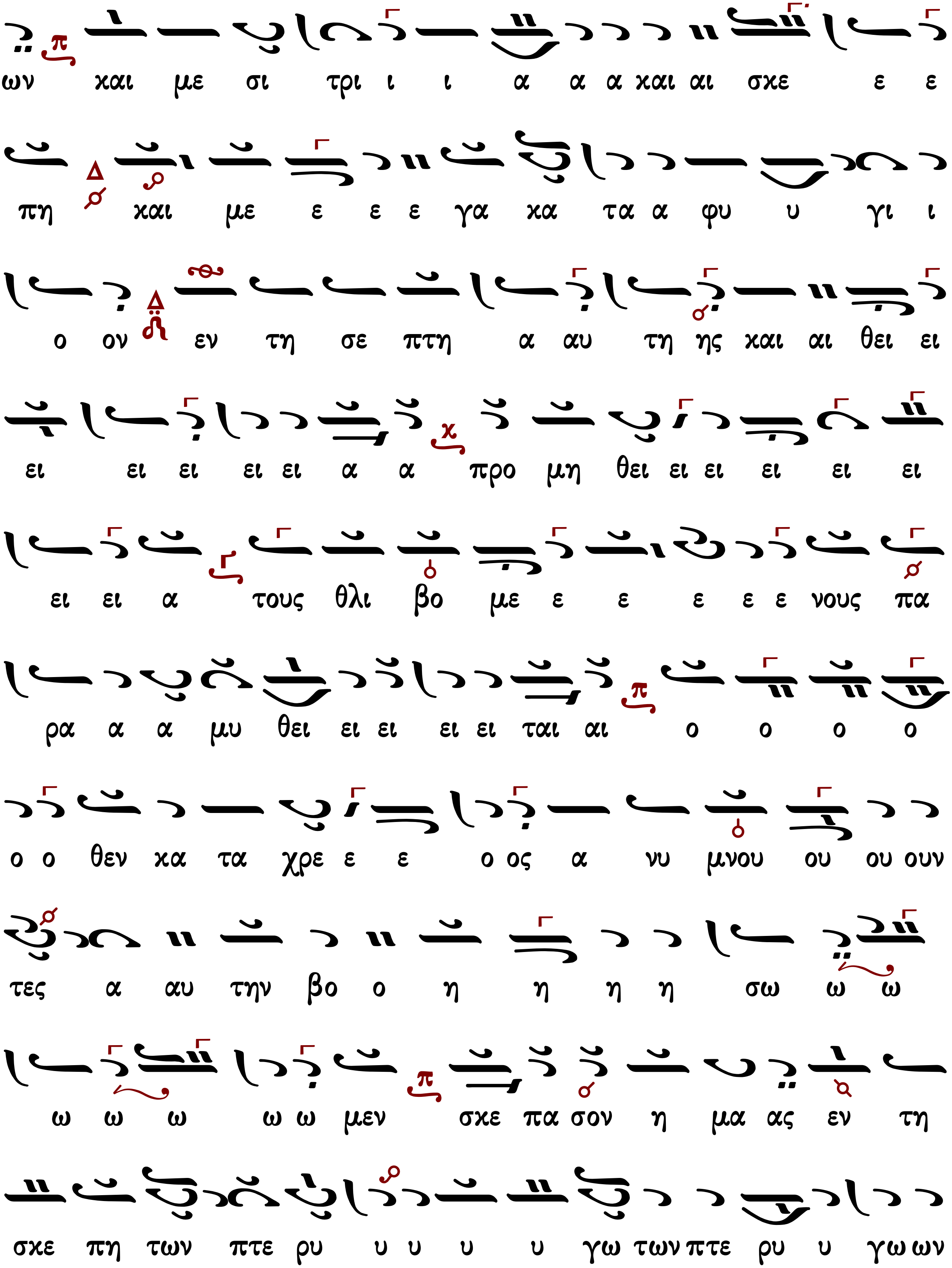
ων και με σι τρι ι ι α α α και αι σκε ε ε
πη και με ε ε ε γα κα τα α φυ υ γι ι
ο ον εν τη σε πτη α αυ τη ης και αι θει ει
ει ει ει ει ει α α προ μη θει ει ει ει ει ει
ει ει α τους θλι βο με ε ε ε ε ε νους πα
ρα α α μυ θει ει ει ει ει ται αι ο ο ο ο
ο ο θεν κα τα χρε ε ε ο ος α νυ μνου ου ου ουν
τες α αυ την βο ο η η η η σω ω ω
ω ω ω ω ω μεν σκε πα σον η μα ας εν τη
σκε πη των πτε ρυ υ υ υ υ γω των πτε ρυ υ γω ων

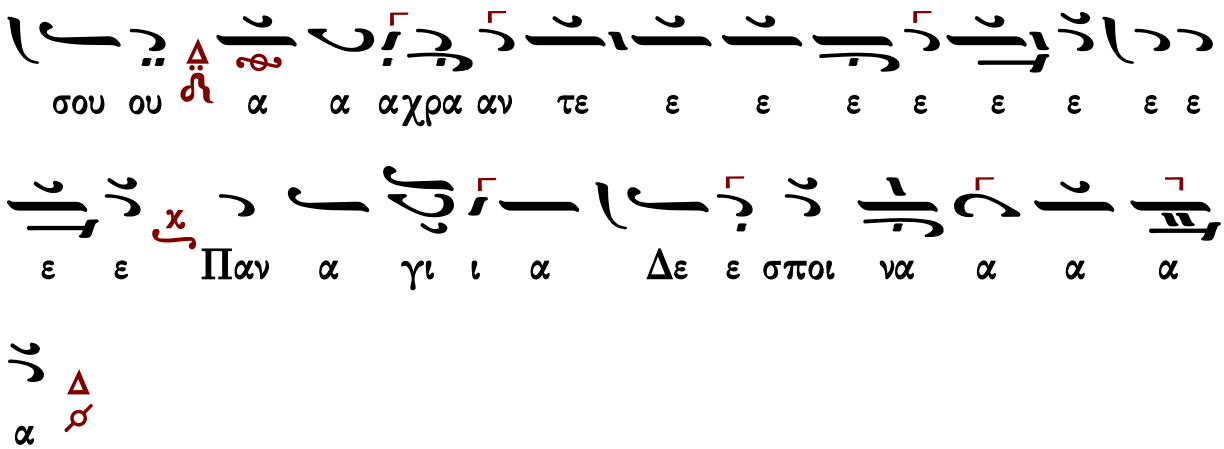

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.247*

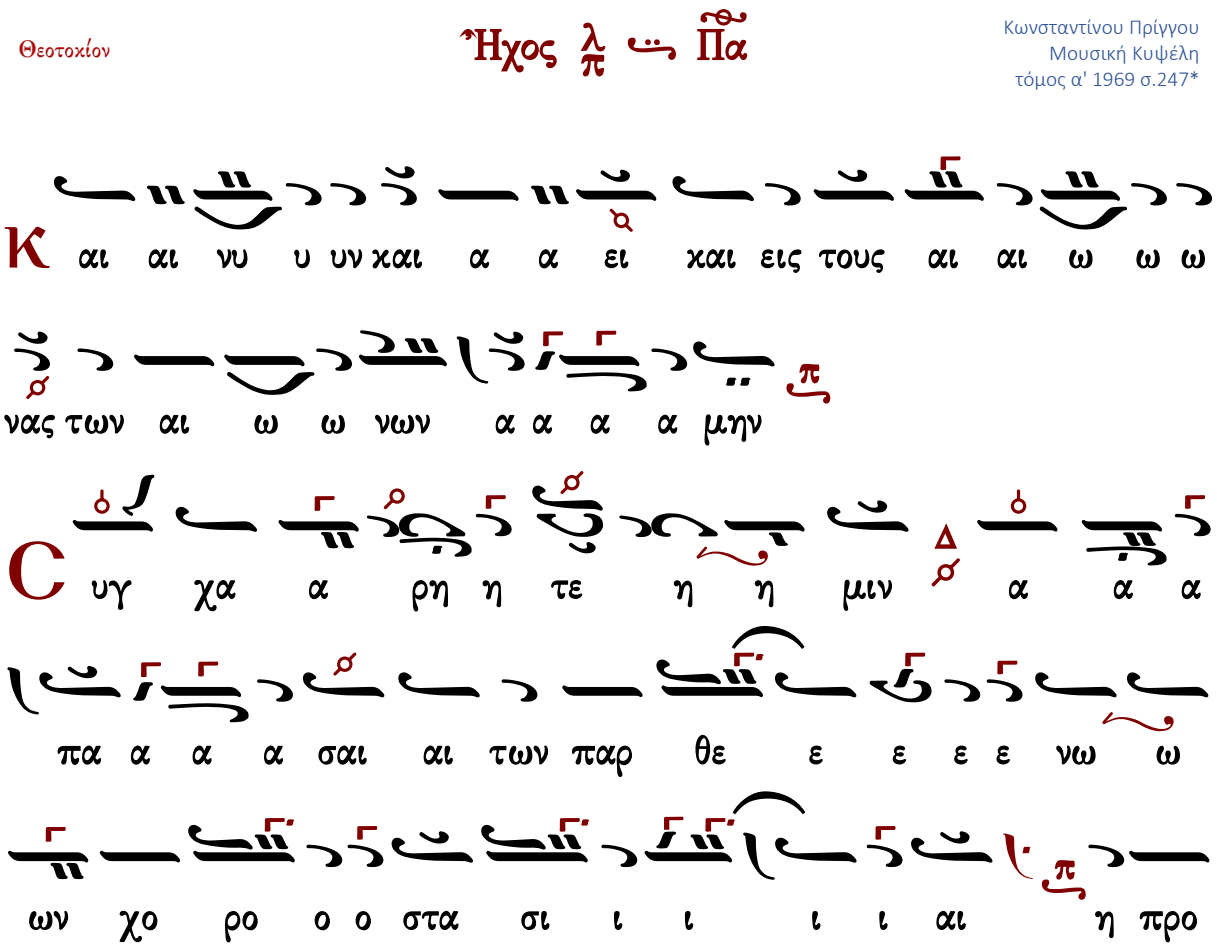

ε με και ων μω η αρ α γα α ι ι ι σι στα

με και ε ε ε πη ε ε ε α α α και σχε ε ι ι α τρι σι

ι ι γι υ υ υ υ φυ τα α α χα γα ε

η η ρον ε ε με η η η ση την ον ι ι

η η α αυ της πτη η η σε εν τη αν ρα ε ε ε με

ι ει ει ει θει μη ο ο προ α α α θει ει αι και

ρα πα [ ]* νου ους ε ε ε με βο θλι τους α

α α μυ θει ει ει ει ει ται] ο θε ε εν κα α

η τη αυ ας ε τε ουν ου μνου υ αν ος ε ε ε χρε τα α

ον σο πα ε ε σκε μεν ω ω ω σω η η βο ην η

η μας ἡ εν τη σκε ε πη των πτε ρυ υ υ γω

ω ω ων σου α α χραν τε Θε ο το ο ο κε Δε ε ε

σποι οι οι να α α α α

καὶ οὕτω

* πα ρα α μυ υ υ θει ει ει ει ται

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.53/2391*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

πκπ

C υγ χα α ρη τε η η μιν α α πα α α

α σαι αι των παρ θε ε ε ε νω ων χο ρο στα σι ι

ι ι αι η προ στα σι α α γαρ η η μων και με

σι τρι α και αι σκε ε πη και με ε γαα κα τα

φυ υ γι ι ο ον την ση με ρο ον η η με ε ε

ραν εν τη σε πτη α αυ της και θει α α α προ

ο ο μη η θει ει ει α τους θλι βο με ε ε νου ους

πα ρα α α μυ θει ει ει ει ται ο ο ο ο

θεν κα τα χρε ος α νυ μνου ου ουουν τες α αυ την βο

η η η η σω ω ω ω μεν σκε πα α σον η η

μας εν τη σκε πη η η η των πτε ρυ υ υ υ γω ω ω

ων σου α α α α χρα α α αν τε Θε ο το ο ο

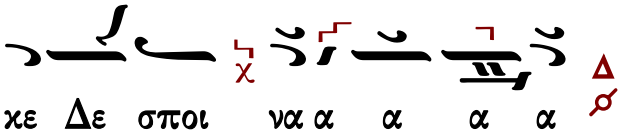

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

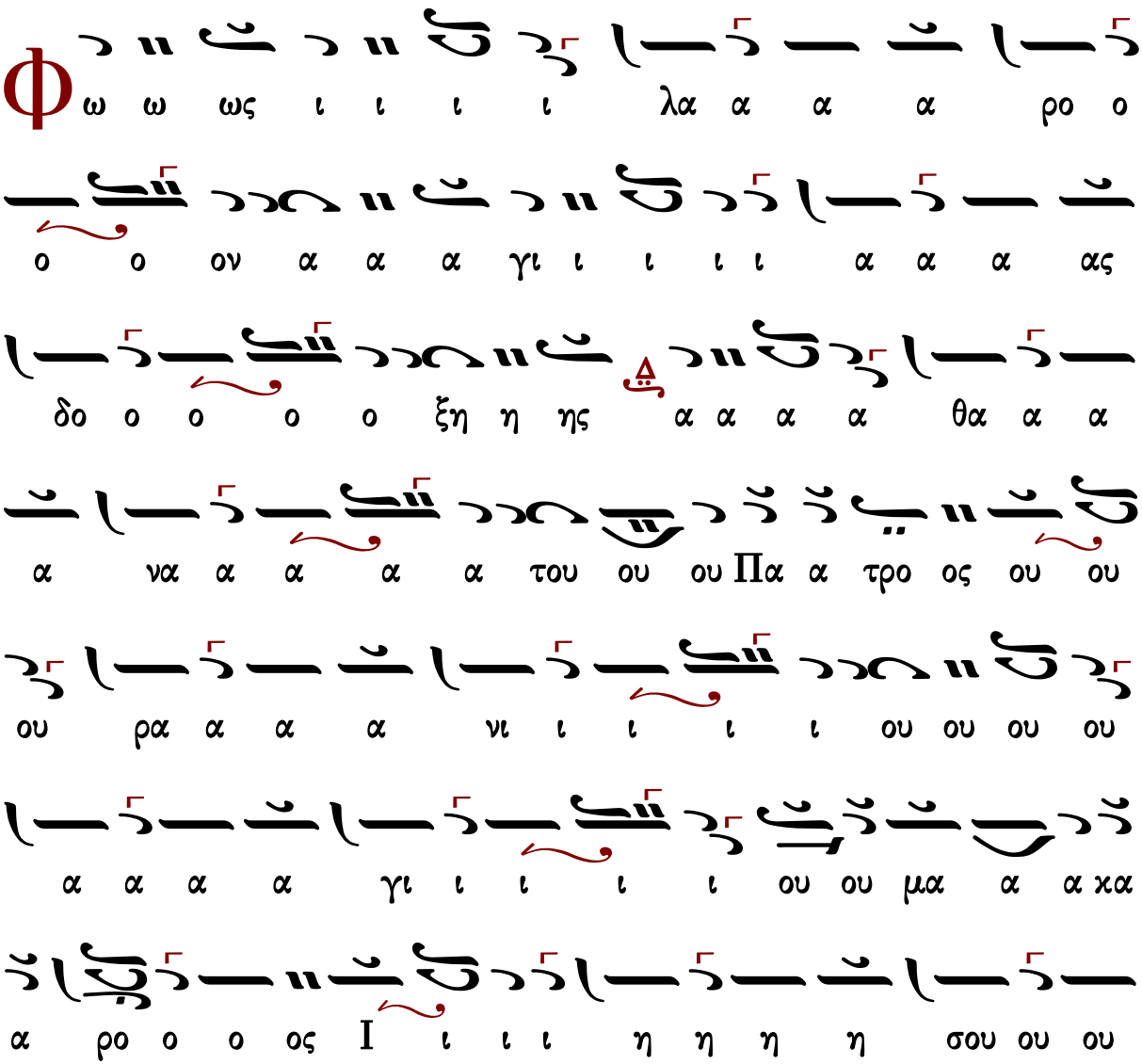

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

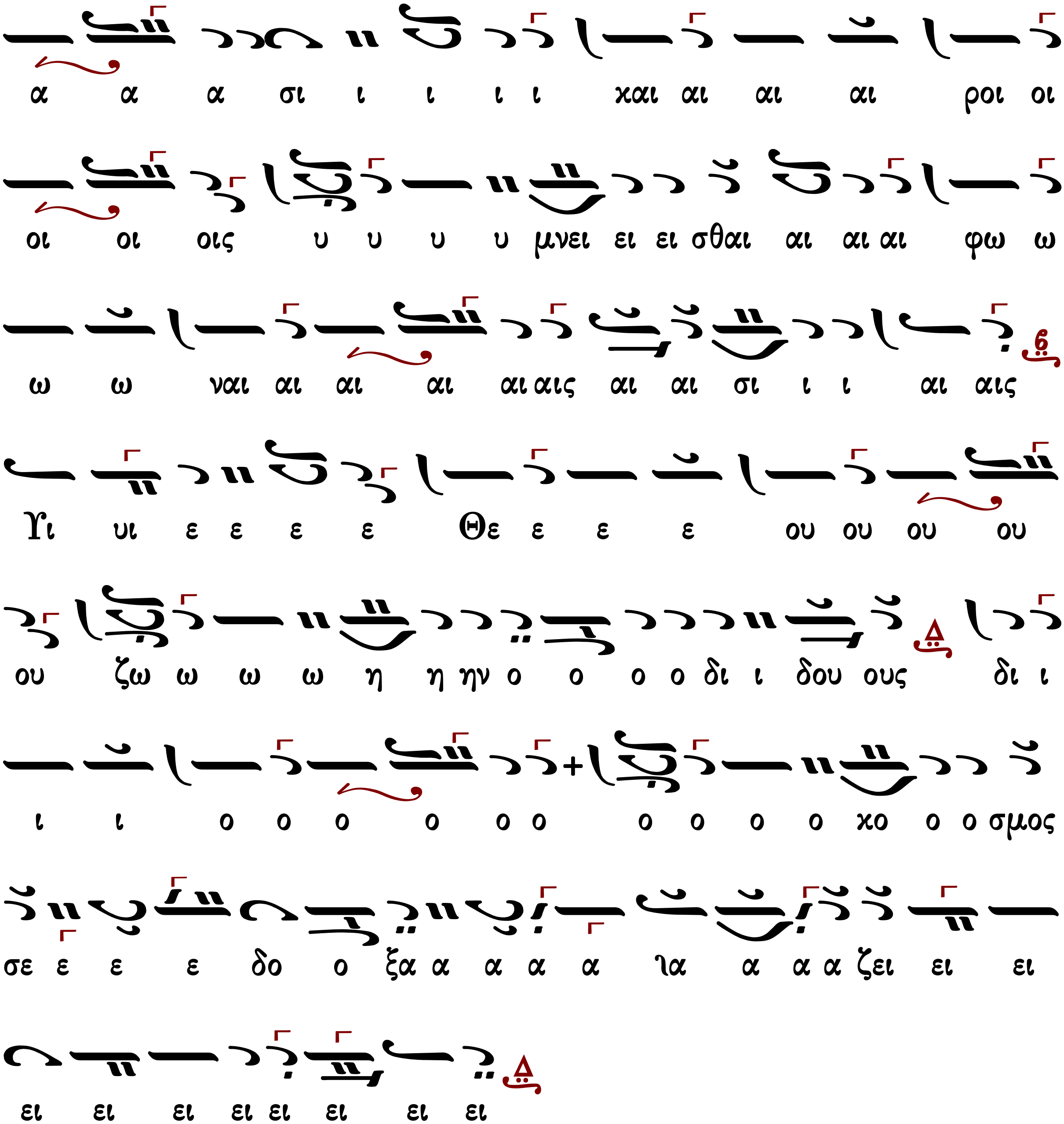

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

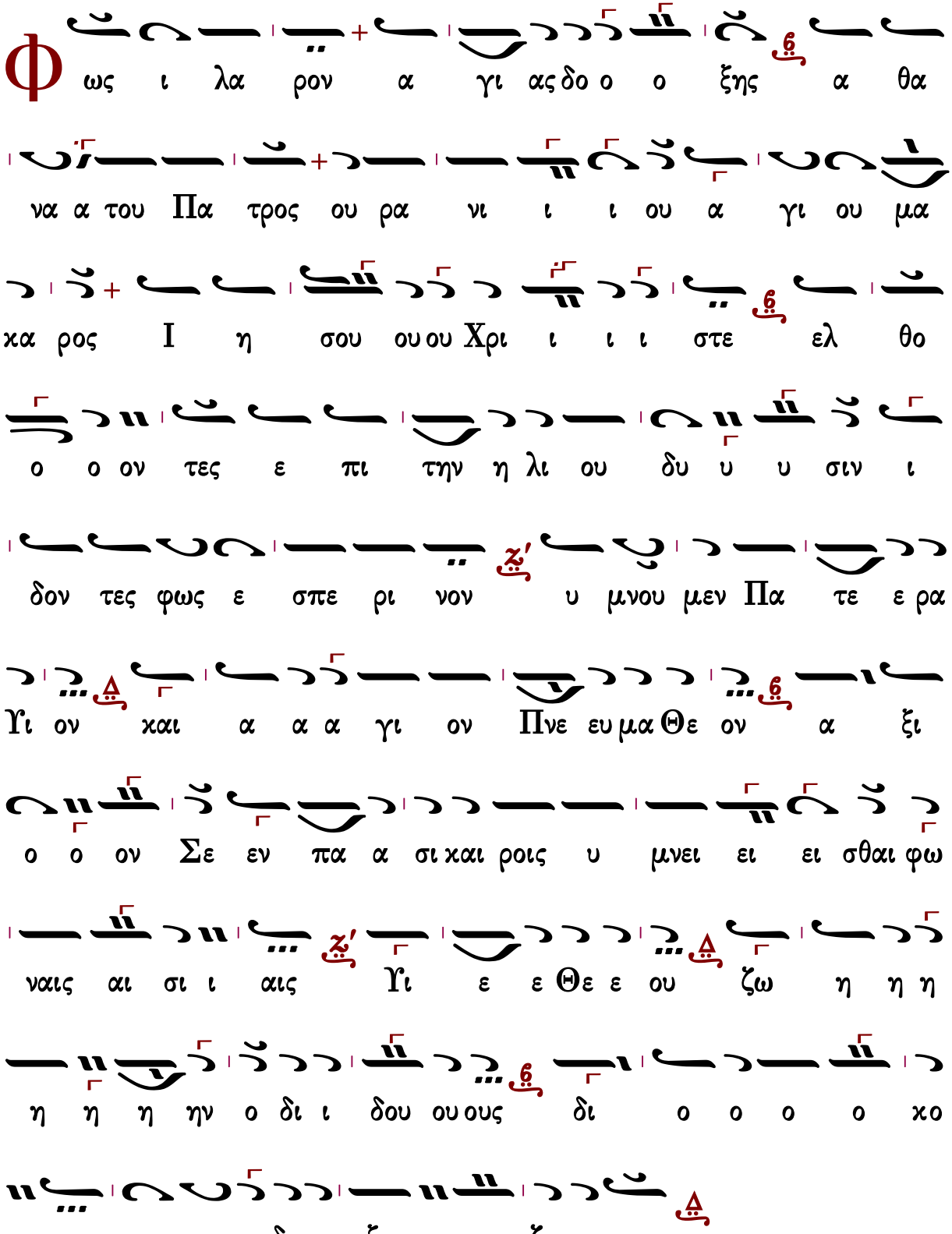
Φ ως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης α θα
να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα
κα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι
δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.165*

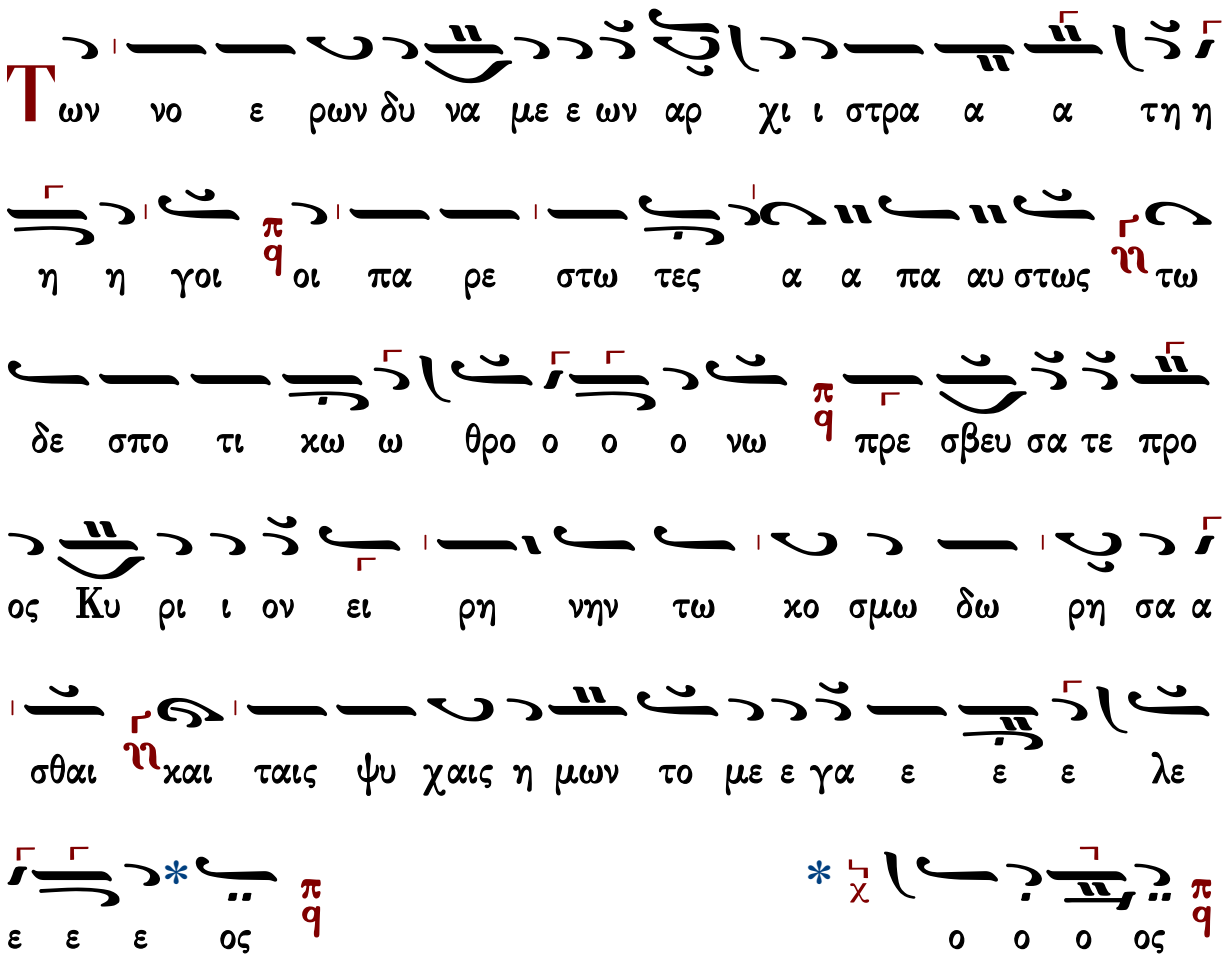

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.178*

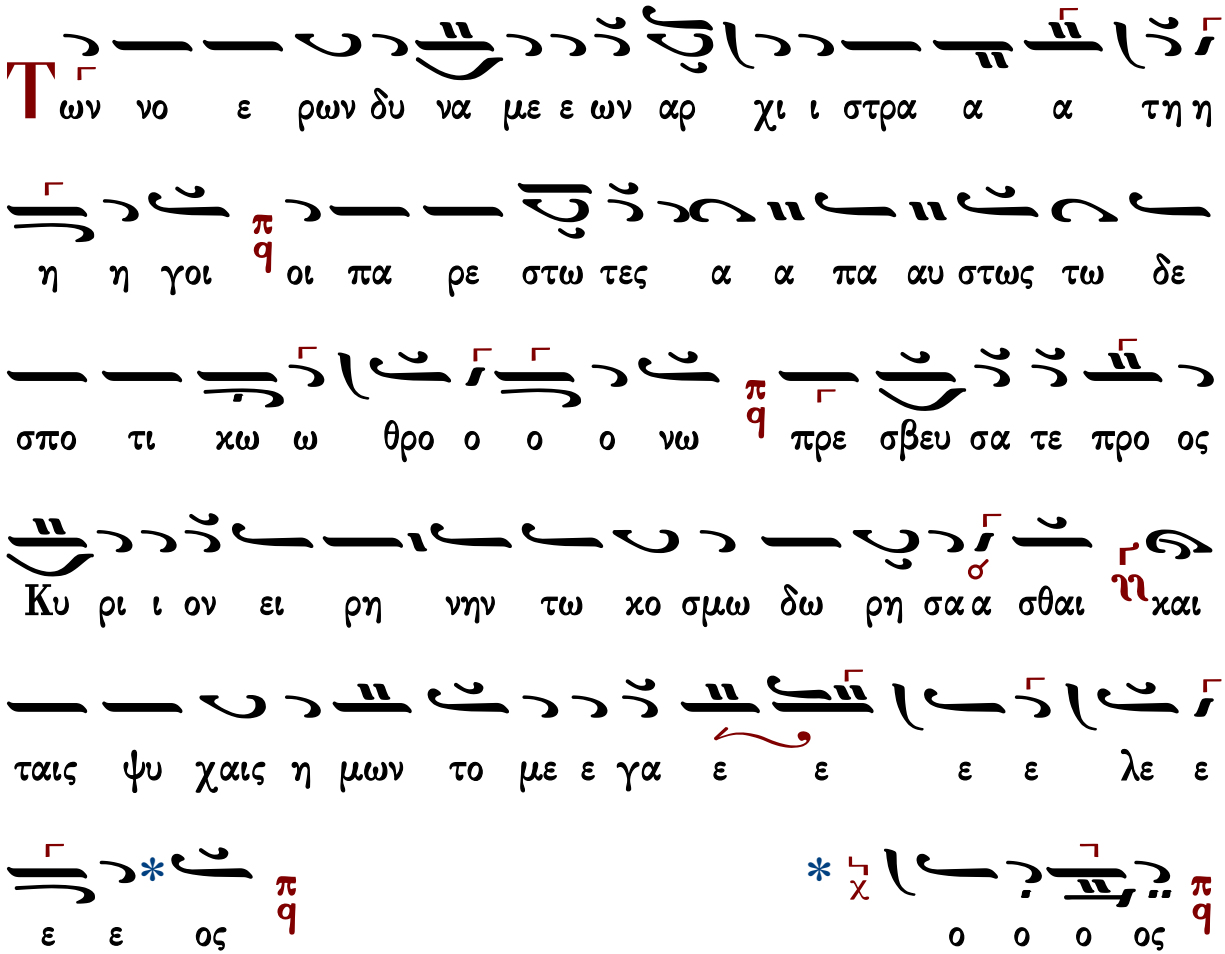

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.54/2391*

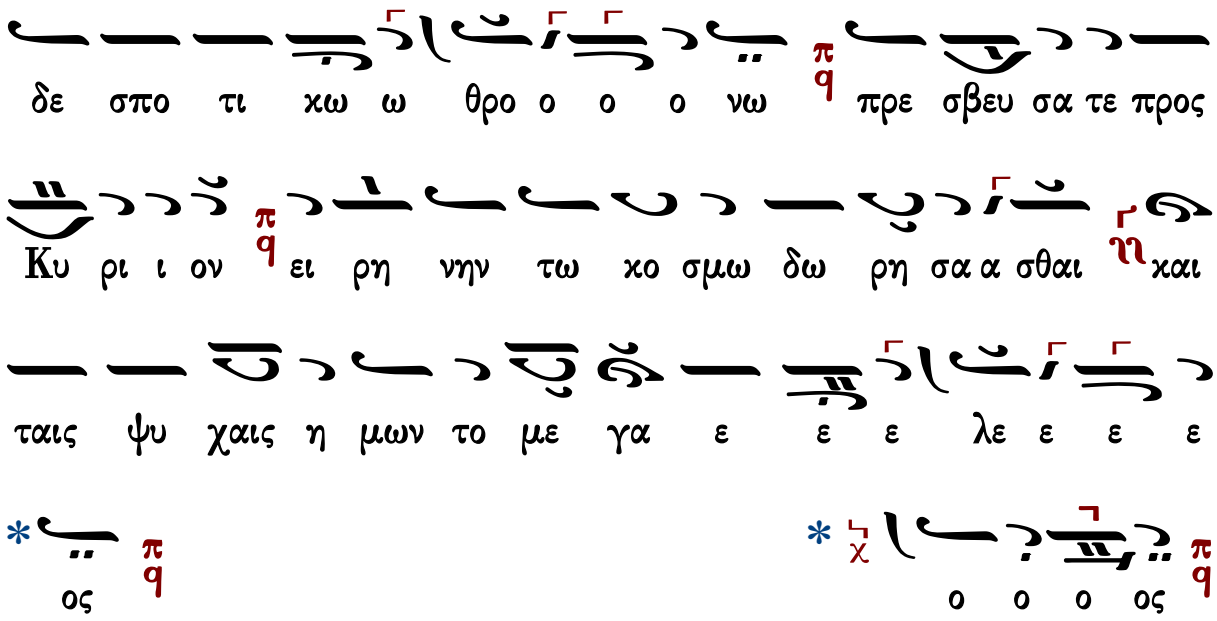

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ ϋ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

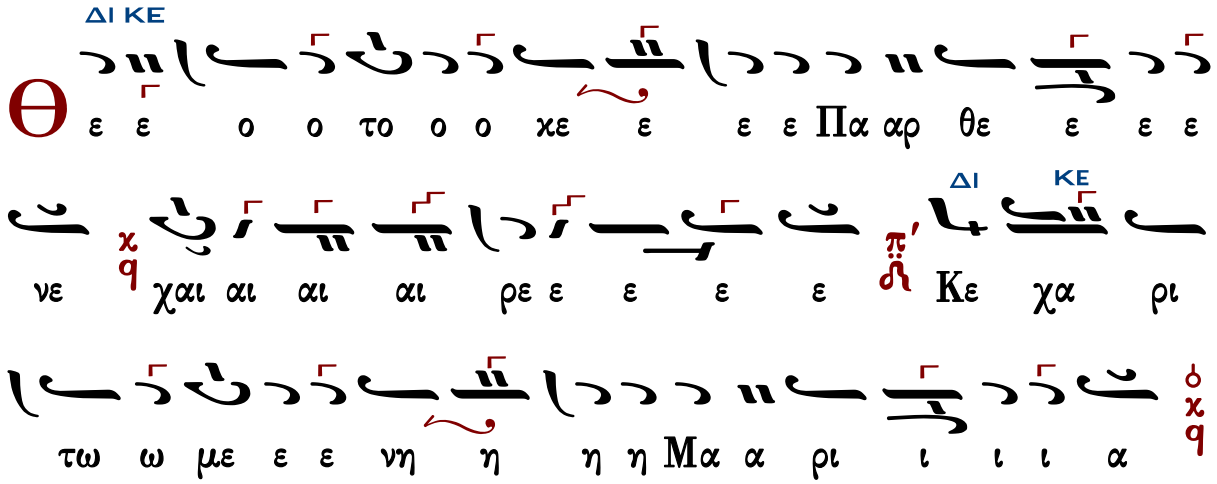

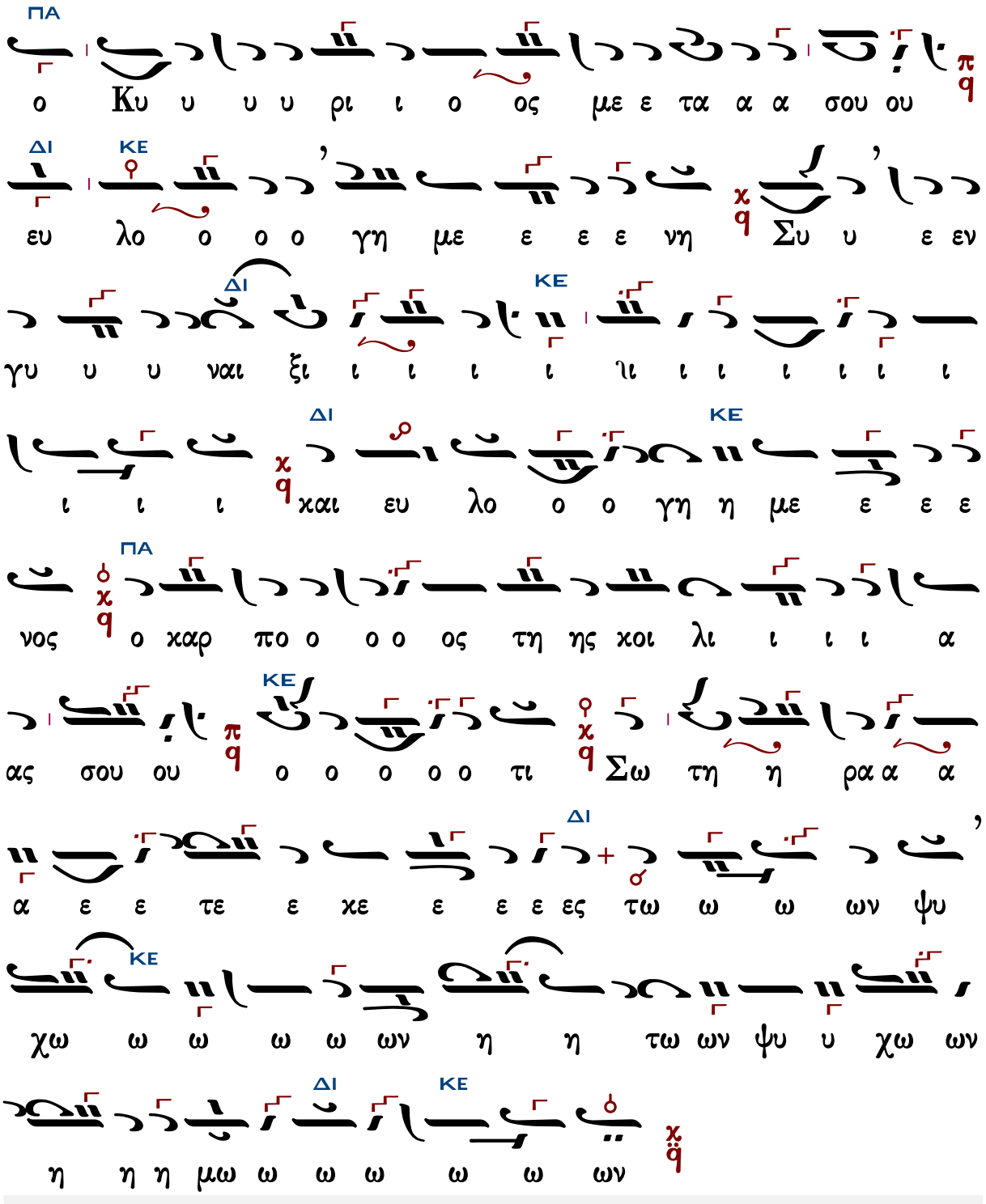
ΠΑ
ΔΙ ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΔΙ ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ ΚΕ

Ἦχος λ̞ π̞ ϟ̈ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

Θε ο το ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε νε

χαι αι αι αι αι ρε ε Κε χα ρι ι τω ω με

νη η Μα α ρι ι ι ι α ο Κυ υ ρι

ος με ε τα α α σου ευ λο ο ο ο γη η με

ε ε νη συ υ υ ε εν γυ υ υ ναι αι αι

ξι και ευ λο γη η με ε ε ε ε νο ο ος

ο χαρ πο ο ος τη ης χοι λι ι α α ας σου

ο τι Σω τη η ρα α α ε τε ε χε ε ε ες τω ων

ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ων

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ὀκτάηχον

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΖ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

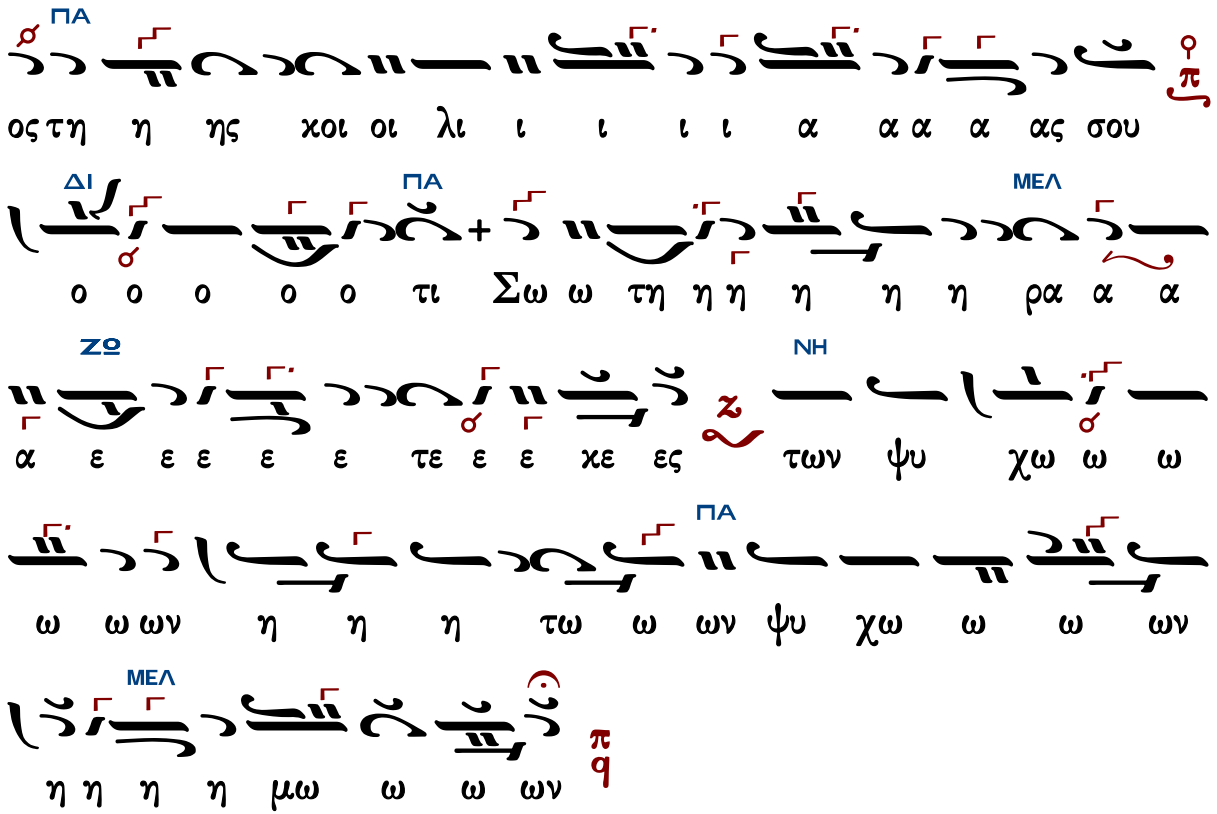

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος ἡ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

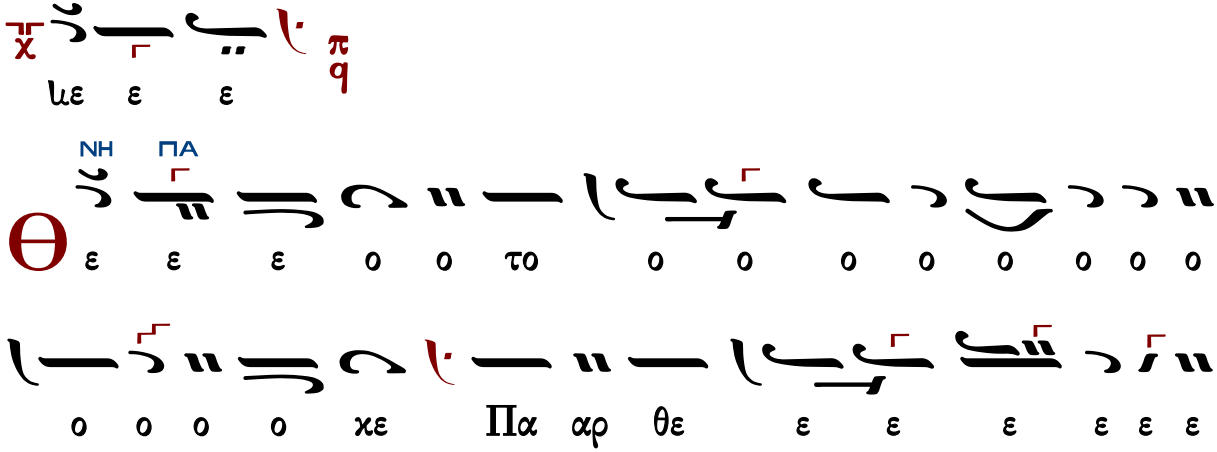

ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΓΑ
Παρ
Μα

ΝΗ
ΓΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το
ο ο ο το ο το ο ο ο το ρο ο ρο τε ρε
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ρι ι ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ν η συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε

ΖΩ
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ο ο ο ο τι Σω τη η η ρα α ε ε ε ε
ρου τεμ τε ρε ρε ρι ρε ρι ριλ ρι ρε τε ε ρι ρεμ
ρε ρι ρε ρι ριλ ρι ρε ρου τε ρε ρε ρι ρε
τε ρε ε ρι ρε ρι ριλ ρι ρε ρου τε ρε ρε ρι ρε
ι ι ι ι ι α τη ης χοι οι λι ι ι α ας σου ου
χαρ πο ο ο ος της χοι οι λι ι ι ι ι
ρε ρι ρε ρι ριλ ρι ρε ρι ρεμ
το ο ο ο ο το ο ο τε ε ρι ρε ρι ρε ε ρε
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

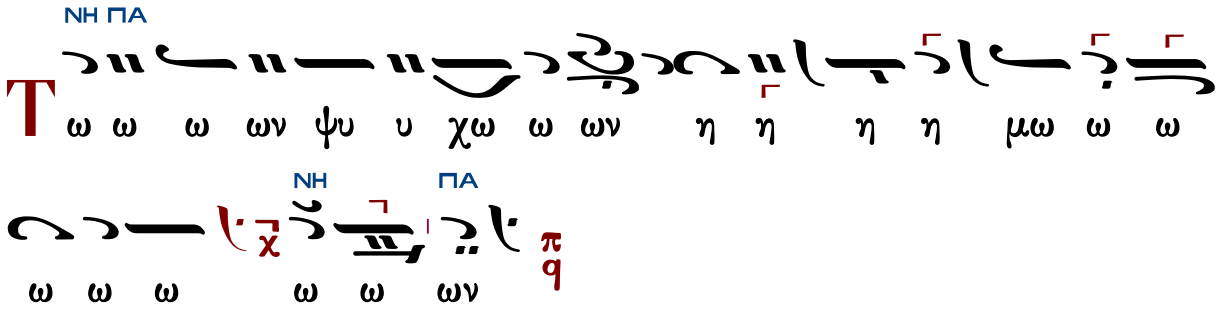

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

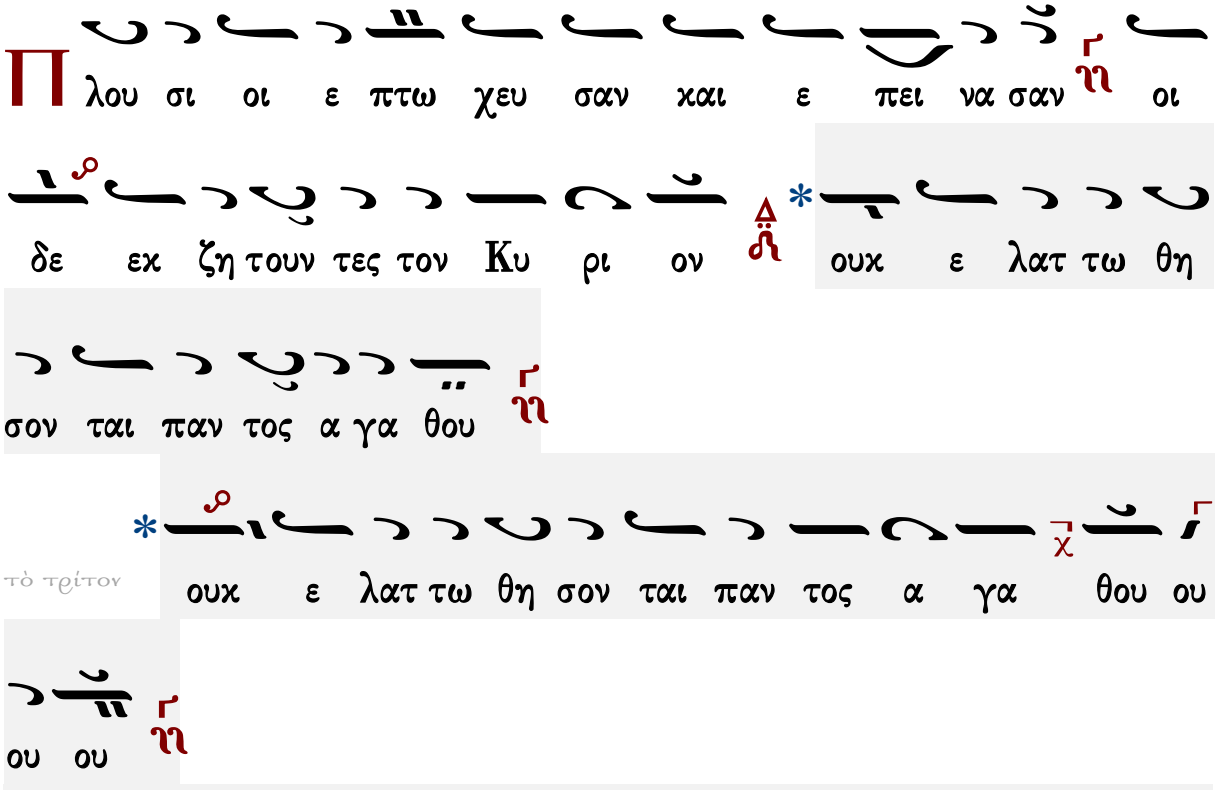

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

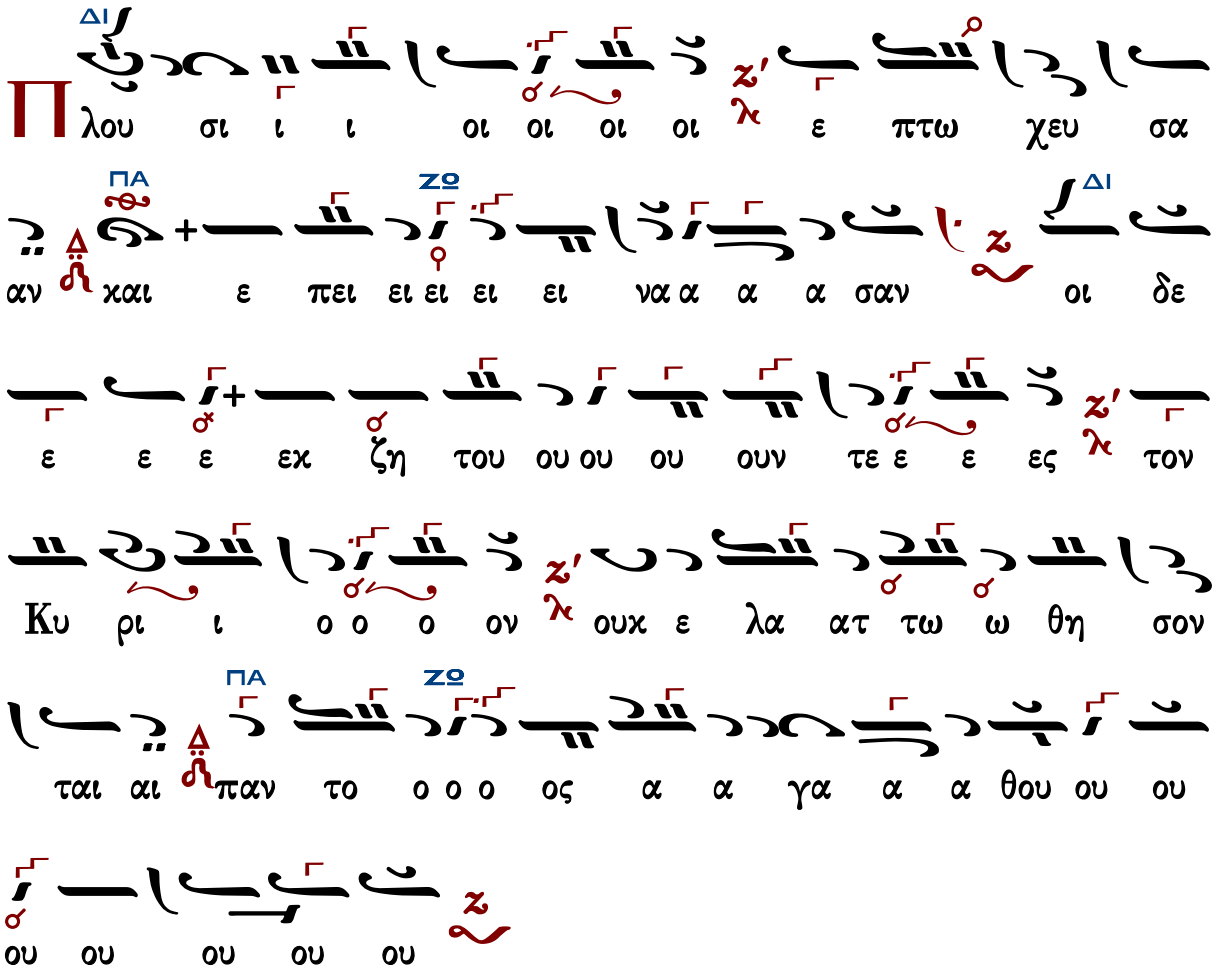

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.47*

πα αν η η γυ υ ρι ι ι ζο ο ον τε ες τω

ε πι θρο ο ο ο νου ου δο ο ξης Θε ε ω ω

ε πο ο ο ο χου ου με ε νω βο η η η

η σω ω με εν το ον υ μνο ον α α α γι ο ος

ει ο Πα τη η ηρ ο ο ου ρα α νι ι ι ος

ο συν α ι ι δι ος Λο ο ο ο γο ος α γι

ι ο ος ει και το Πνευ μα το πα αν α α α α

α γι ι ι ι ον

Ο ποι ων τους αγ γε λους αυ του πνευ μα

τα και τους λει τουρ γους αυ του πυ ρο ος φλο γα

Τ ων ου ου ρα νι ι ω ων πρω ω τε ε ευ ω

ω ων ε εν πα αρ ρη σι ι α α α πο ο ολ λη

η ? π q και πα ρε στω ω ω ως τω ω θρο ο νω ω ω

τω ω α στε ε κτω ω ε εν δο ο ξη Δ αυ το ο

ο ο πτα α τω ων α αρ ρη τω ων σω ω ω σον

η η μας Δ Μι χα η η ηλ α αρ χι στρα α τη η

η γε τους εν α να αγ καις κιν δυ υ υ υ νω

ων και πει ει ρα α σμων ταις πρε σβει αις Δ σου δε ε ο

ο ο ο ο με ε ε ε θα π q

Θ υ χ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον χ Δ Κυ

ρι ε ο Θε ος μου ε με γα λυν θης σφο δρα

Τ ων α α σω μα α τω ων α αγ γε ε ε λω ω ων

πρω ω το ος υ πα αρ χει ει εις σα α α φω ως

και λει τουρ γο ο ο ος τη ης θει ει α α ας φω ω

ταυ γει ει α ας ε ε χει ει νης αυ το ο ο

ο πτη ης τε ε και αι μυ στη ης σω ω ω σον η η

μας Μι χα η η ηλ α αρ χι στρα α τη η η

γε τους ε τη σι ι ως τι μω ω ω ων τα

ας σε ε ευ σε ε βως και υ μνουν τας την Τρι ι α

α α α α δα πι ι ι στως

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.60/2398*

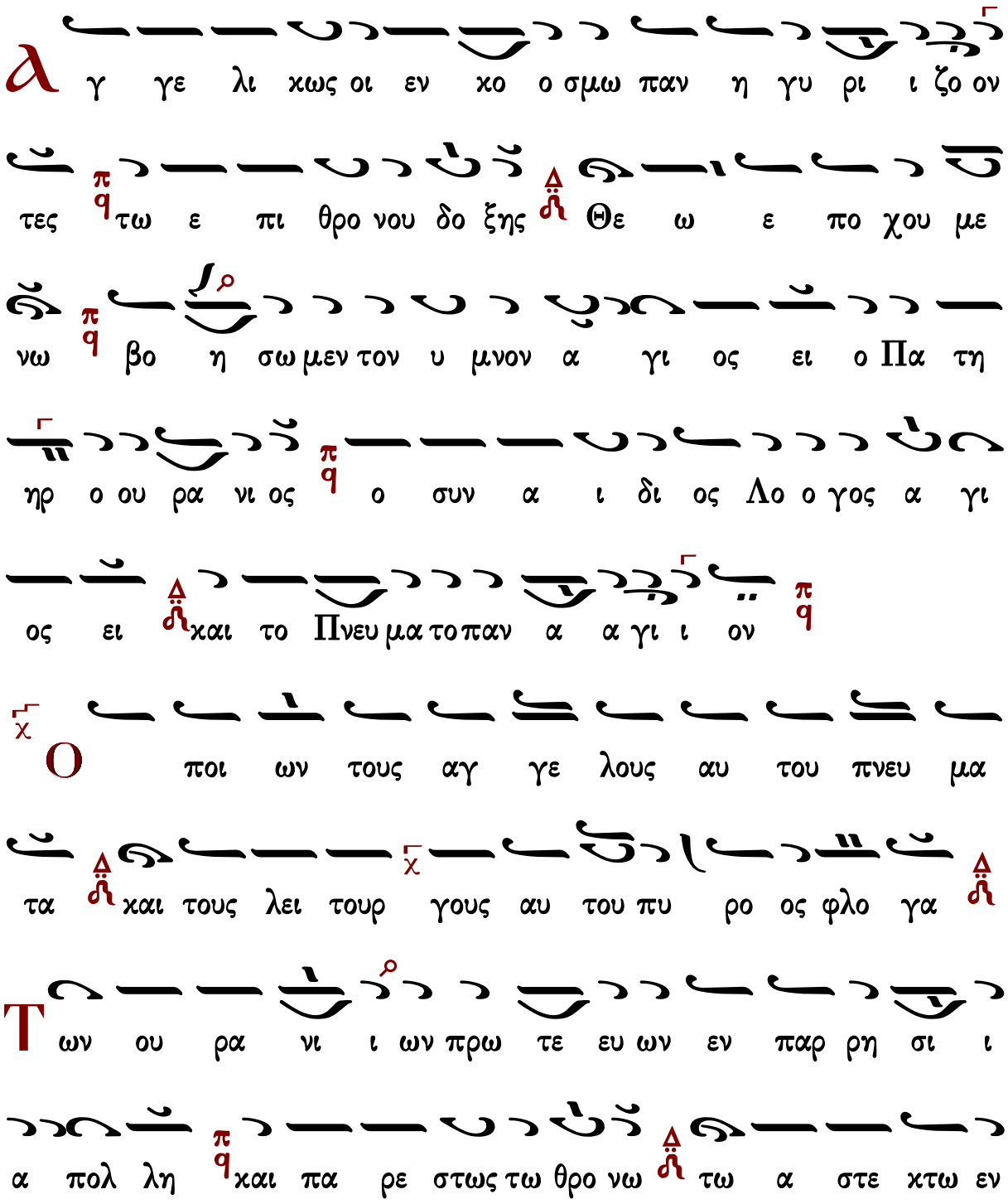

δο ξη π/q αυ το πτα των αρ ρη των σω σον η μας Δ/ʎ Μι χα

η ηλ αρ χι στρα τη γε π/q τους εν α ναγ χαις χιν δυ υ νων

και πει ρα σμων Δ/ʎ ταις πρε σβει αις σου δε ο ο με ε θα π/q

Є υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον Δ/ʎ Κυ

ρι ε ο Θε ος μου ε με γα λυν θης σφο δρα Δ/ʎ

Τ ων α σω μα των αγ γε ε λων πρω τος υ πα αρ χων σα

φως π/q και λει τουρ γος της θει ας Δ/ʎ φω ταυ γι ας ε κει νης

αυ το πτης τε και μυ στης σω σον η μας Δ/ʎ Μι χα η

ηλ αρ χι στρα τη γε π/q τους ε τη σι ως τι μω ων τας σε

ευ σε βως Δ/ʎ και υ μνου τας την Τρι α α δα πι στω ως π/q

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̀ ν̀ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.54*

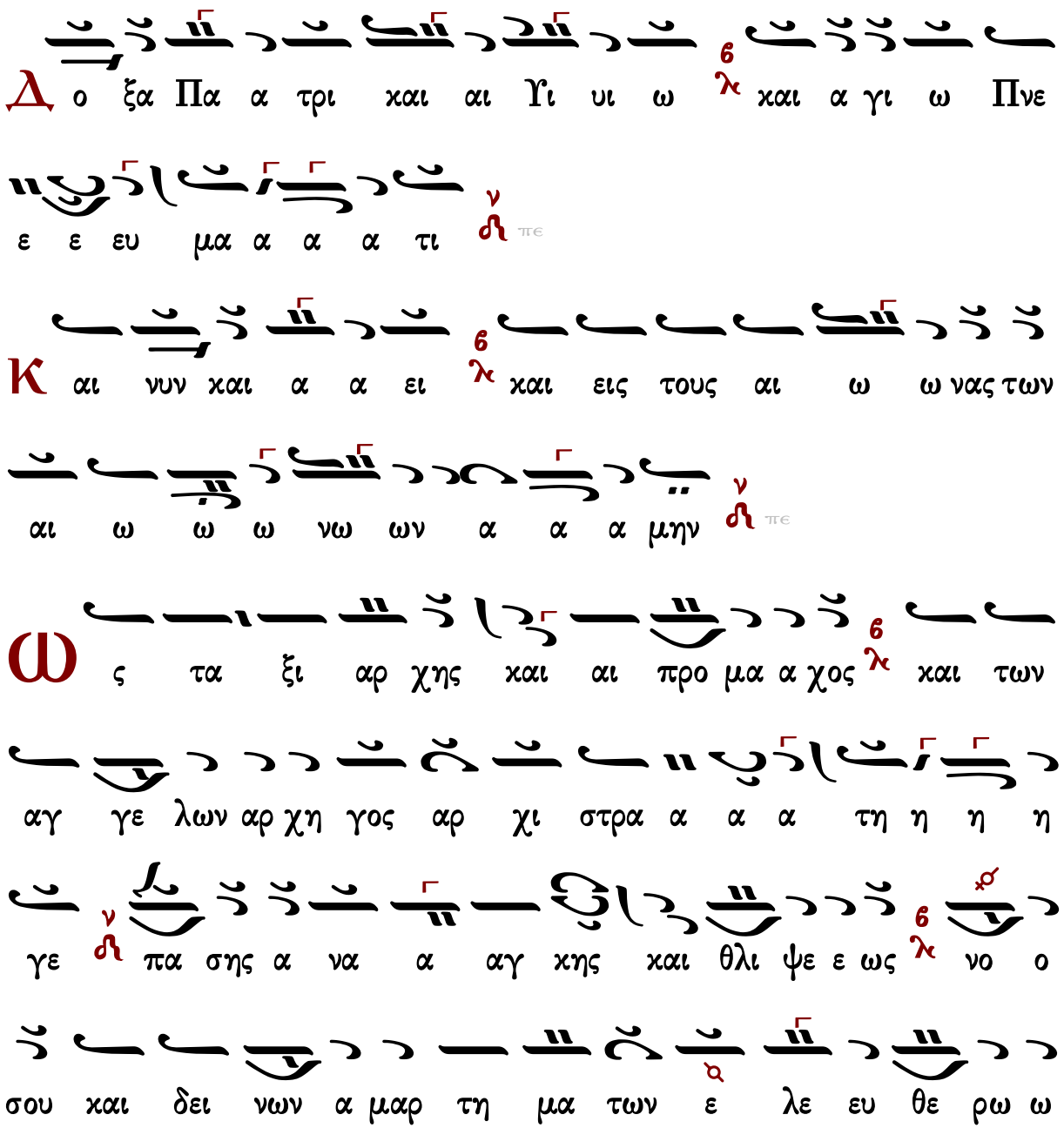

σον τους ει λι χρι νω ως α νυ υ μνου ουν τας

και αι του με νους σε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε

εν αρ γως ω ως α υ υ λος τον α α υ λο ον κα

θο ο ρων και τω α προ σι ι ι τω ω φω ω

ω τι της του Δε σπο του ου δο ο ξης κα τα λαμ πο ο

ο ο με ε ε ε νος αυ τος γαρ φι λα αν θρω ω πως

σα αρ κα δι η η μας εκ Παρ θε ε νου ου προσ

ει ει ει λη η η η φε σω σαι αι βου λη θει ει εις

το αν θρω ω ω ω πι ι ι ι νον

θρω ω πι ι νο ο ο ο ο ο ον

Ἦχος λ πα νη

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.171*

ου ουν τας 6 λ και αι του με νους σε ε ε ε ε εν
δο ο ο ο ξε ν ζ εν αρ γως ω ως α υ υ λος τον
α υ λο ον καθ ο ο ρων Δ ζ και τω α προ σι ι ι
τω ω φω ω ω τι της του Δε σπο του ου δο ο ο
ξης κα τα λαμ πο ο ο με ε ε ε νος ν ζ αυ τος γαρ
φι λα αν θρω ω ω πως σα αρ κα δι η η μας Δ ζ εκ
Παρ θε νου ου προ οσ ει ει ει λη η η η φε σω σαι
αι βου λη θει εις το αν θρω ω ω ω ω πι ι ι ι
νον ν ζ
πι ι ι νο ο ο ον ν ζ χ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.186*

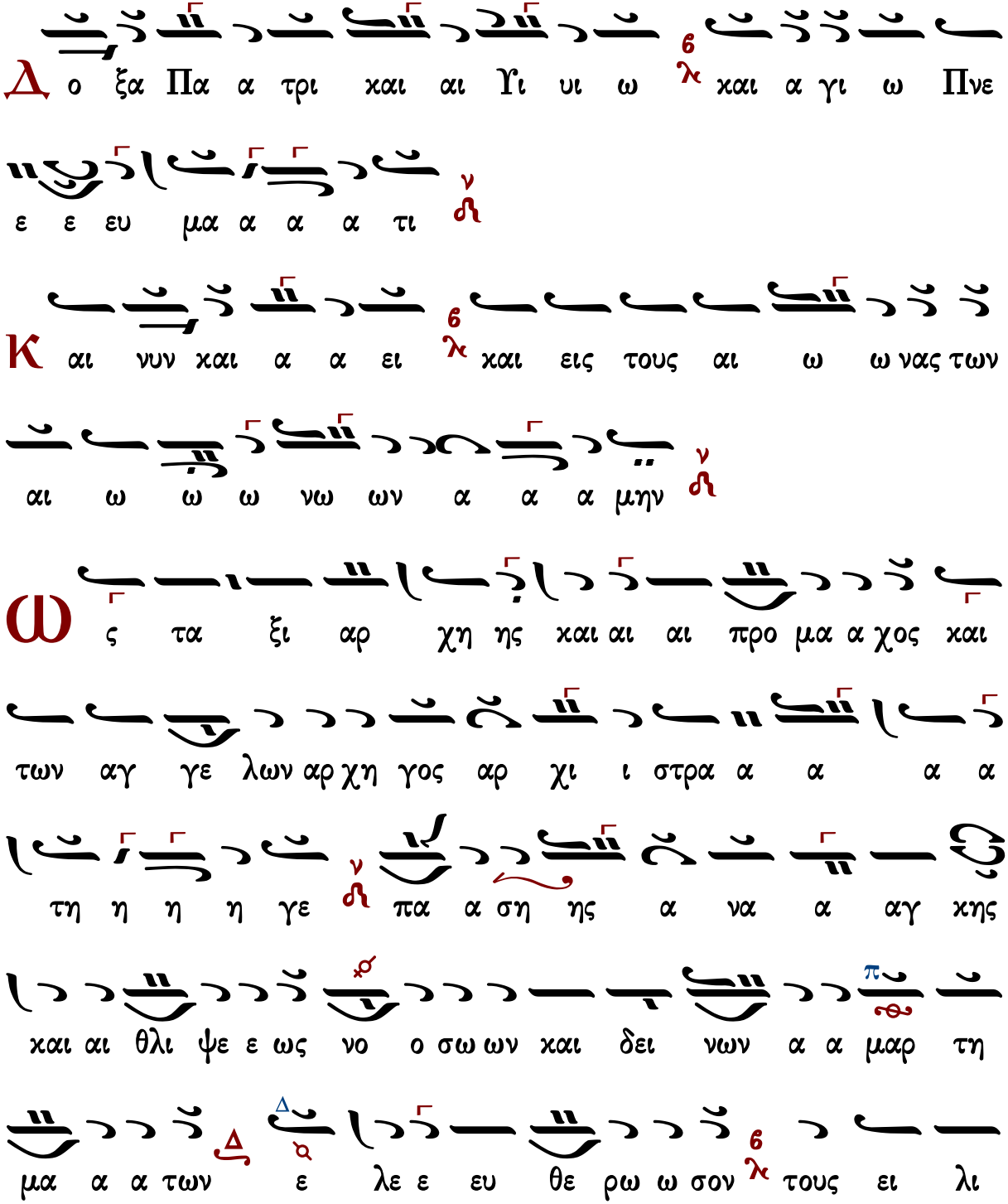

χρι νως αν υ υ μνου ου ουν τας και αι του με νους σε ε
ε ε ε εν δο ο ο ο ξε εν α αρ γως ω ως
α υ υ λος τον α α υ λο ον κα θο ο ρων και τω α
προ σι ι ι ι ι τω ω φω ω ω τι της του Δε
σπο του ου δο ο ο ξης κα τα λα αμ πο ο ο ο ο
με ε ε ε νος α αυ τος γαρ φι λα αν θρω ω ω πως
σα αρ κα δι η η μας εκ Παρ θε νου ου προ ο
σει ει ει λη η η η φε σω σαι αι βου λη θει εις το
αν θρω ω ω ω πι ι ι ι νον
πι ι ι νο ο ο ον

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.113*

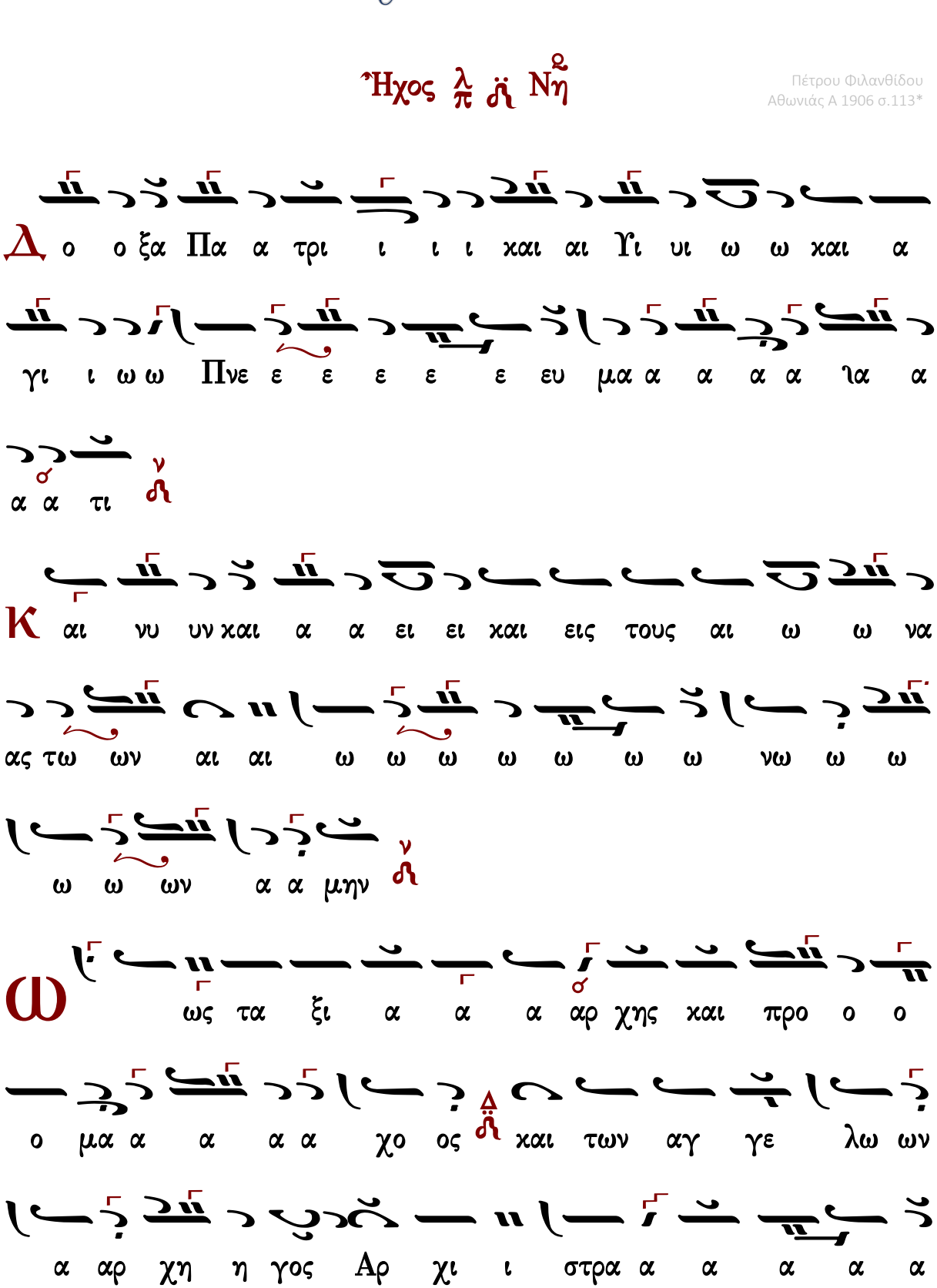

εν δο ο ο ο ε εν δο ο ξε εν α α αρ γω ως ω ως

με ε ε ε ε ε ε σε ους ο ου ου νου ε ε ε ε

ως α νυ υ μνου ου ου ου ου ουν τας και αι του

ω ω ω νω χρι λι τους ει ει ο ον ος σο ω ρω ε θε ευ

μα αρ τη η μα α α α τω ω ων ε ε λε

α ων ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ε ω ε ιε η

νο ο ο ο ο ο ο ο σου ου και δει ει νω ω ω ω

ι ι ι ψε ε ε και θλι ψε ε ω ω ω ω ω ως

ι θλι αι και ξης αγ α α α α α α α α α α α

τη η η η η ιη η η η γε πα α α α σης α α

α α υ υ υ λο ος λ6 τον α α α υ λον κα θο ο ο

ρων Δ κ6 και τω α προ οσ ι ι ι ι τω ω φω ω ω

τι ι ν' ν της του Δε σπο ο του ου ου δο ο ο ξη

η ης ζ' ν κα α α α τα α λαμ πο ο ο ο ο

ο ο με ε ε ε ε νος ν αυ το ο ο ος γαρ φι λαν

θρω ω ω ω πω ω ω ως Δ σα αρ κα α δι ι η η

μα α α α ας ν εκ Παρ θε ε ε ε ε ε νου προ

οσ ει ει ει ει ει ει ει λη η φε Δ σω ω ω ω ω

ω ω σαι αι αι ν' βου λη θει ει ει εις το ο ο

αν θρω ω ω ω ω ω πι ι ι ι νο ο ο ο ο ο

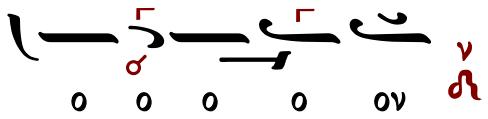

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.248*

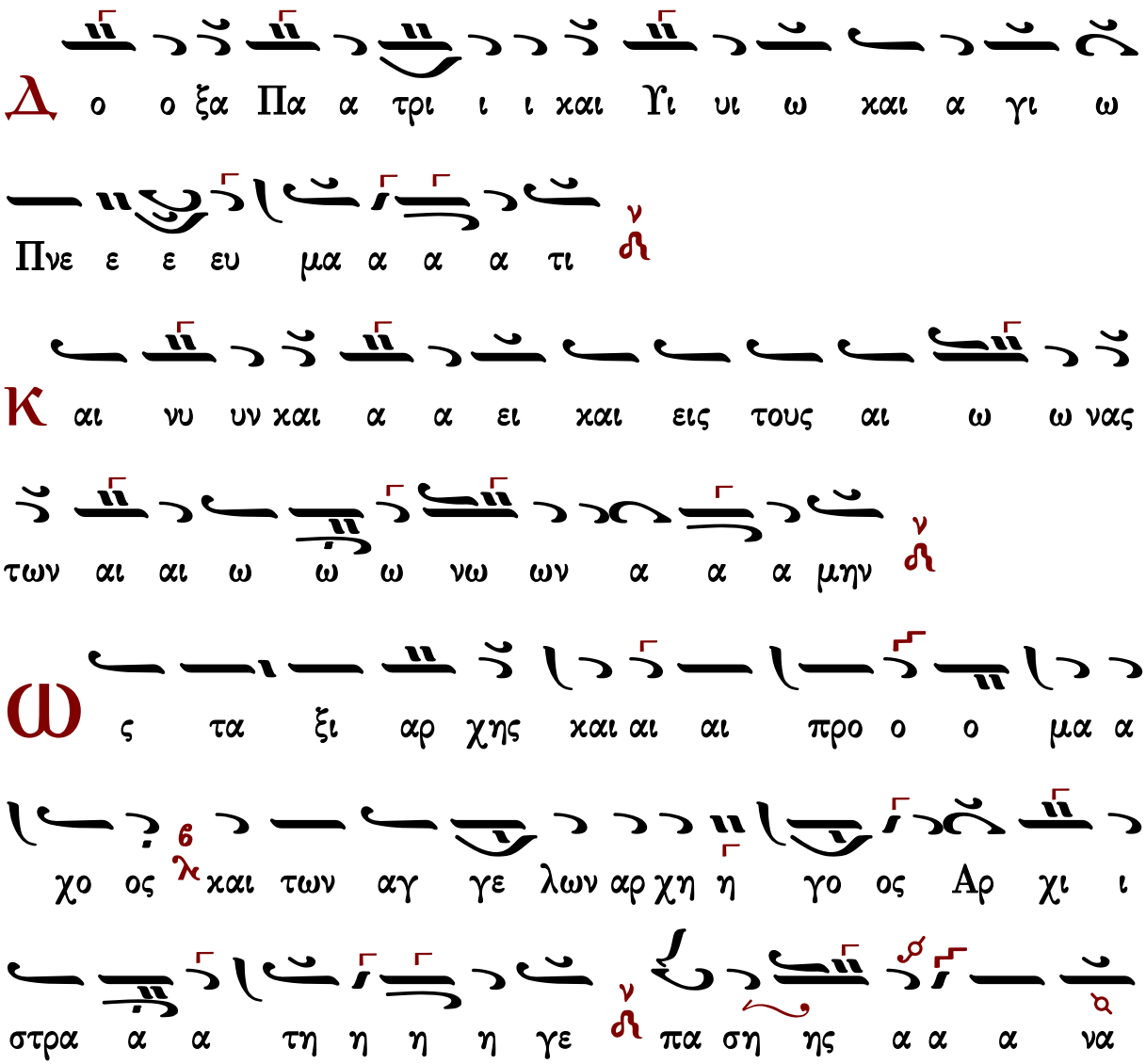

α αγ χης χαι αι αι θλι ψε ε ω ως νο ο ο σων

χαι δει νων α μαρ τη μα των ε λε ευ θε ρω ω σο

ον τους ει λι χρι ι νως αν υ υ μνου ου ουν τας χαι αι του

ου με ε ε νοις σε ε ε ε εν δο ο ο ο ξε

εν αρ γως ω ως α υ υ υ λος τον α υ λο ον κα θο

ρων και τω α προ σι ι ι τω φω ω ω τι

της του Δε σπο ο του ου δο ο ο ξης κα α τα λα αμ

πο ο ο με ε ε ε νος *[αυ τος γαρ φι λα αν θρω

ω ω πως σα αρ κα α δι] η μας εκ Παρ θε ε νου

ου προ οσ ει ει ει λη η η η φε σω σαι αι αι βου

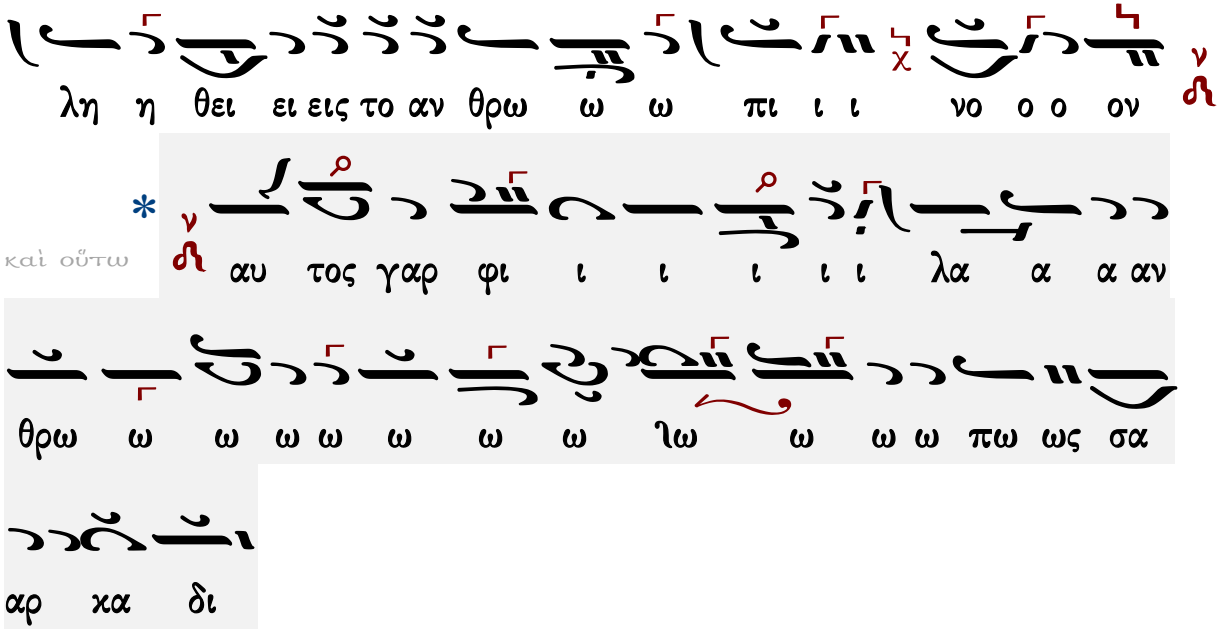

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.61/2399*

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

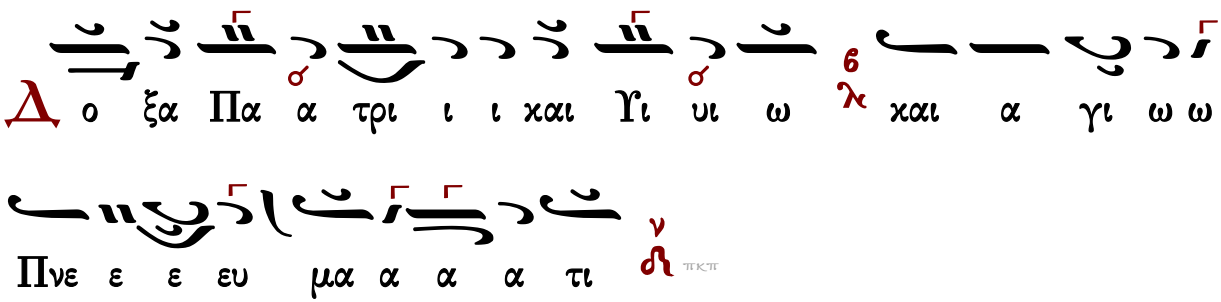

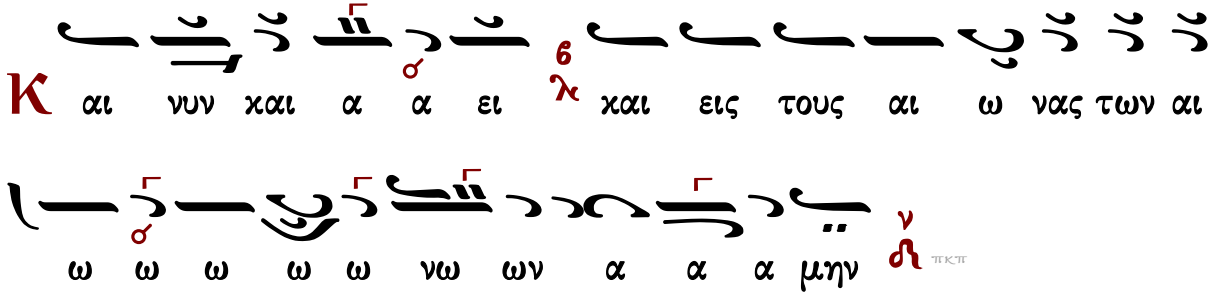

ω

ς τα ξι αρ χη ης και αι αι προ μα α χο

ος 6 λ και των αγ γε λων αρ χη γος αρ χι ι στρα

α α τη η η η γε ν πα σης α να α αγ κης και αι

θλι ψε ε ως 6 λ νο σων και δει νων α α μαρ τη μα α α

τω ων ε λευ θε ε ρω ω σο ον 6 λ τους ει λι

χρι νως α νυ υ μνου ου ουν τας και αι του με νους σε ε

ε εν δο ο ο ο ξε ν εν αρ γως ω ως α υ υ λος

τον α υ λο ον κα θο ο ρων Δ και τω α προσ ι

ι ι τω ω φω ω ω τι Δ της του Δε σπο ο του ου

δο ο ο ξης κα τα λαμ πο ο ο με ε ε ε νος ν

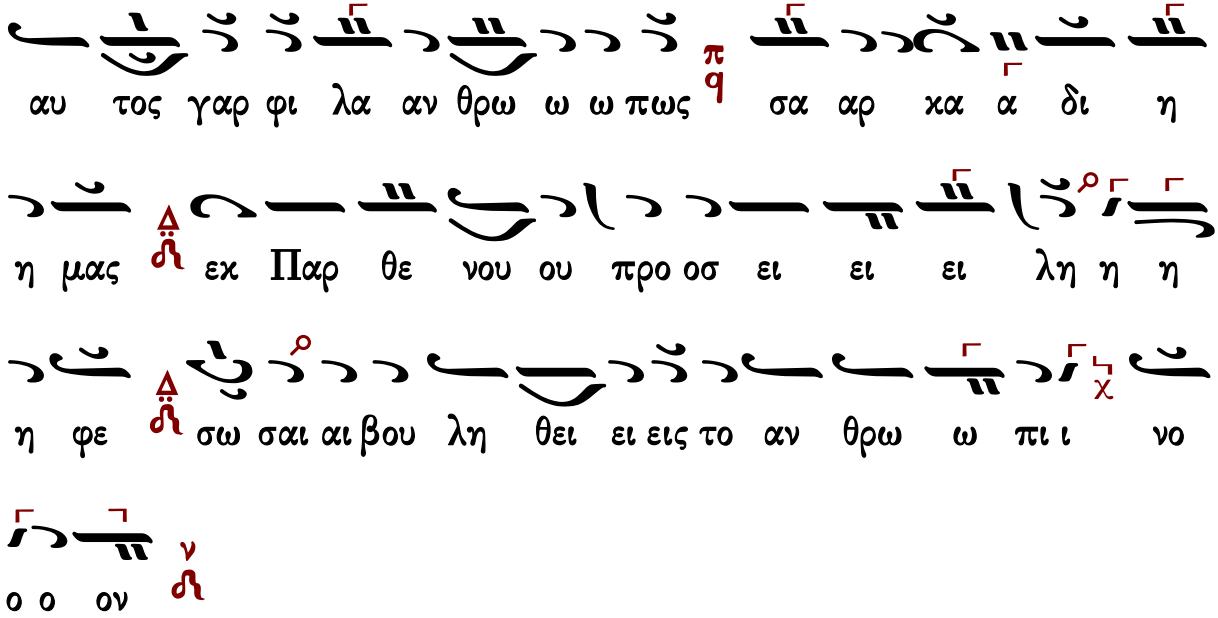

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.30*

η μας προσ πι πτον τας εκ τε νως και βο ω ω ων

τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε η μας ως Τα

ξι αρ χαι των α νω Δυ να με ων

Δυ να με ω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.172#

Τ ων ου ρα νι ων στρα τι ων αρ χι στρα τη γοι

δυ σω που μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να

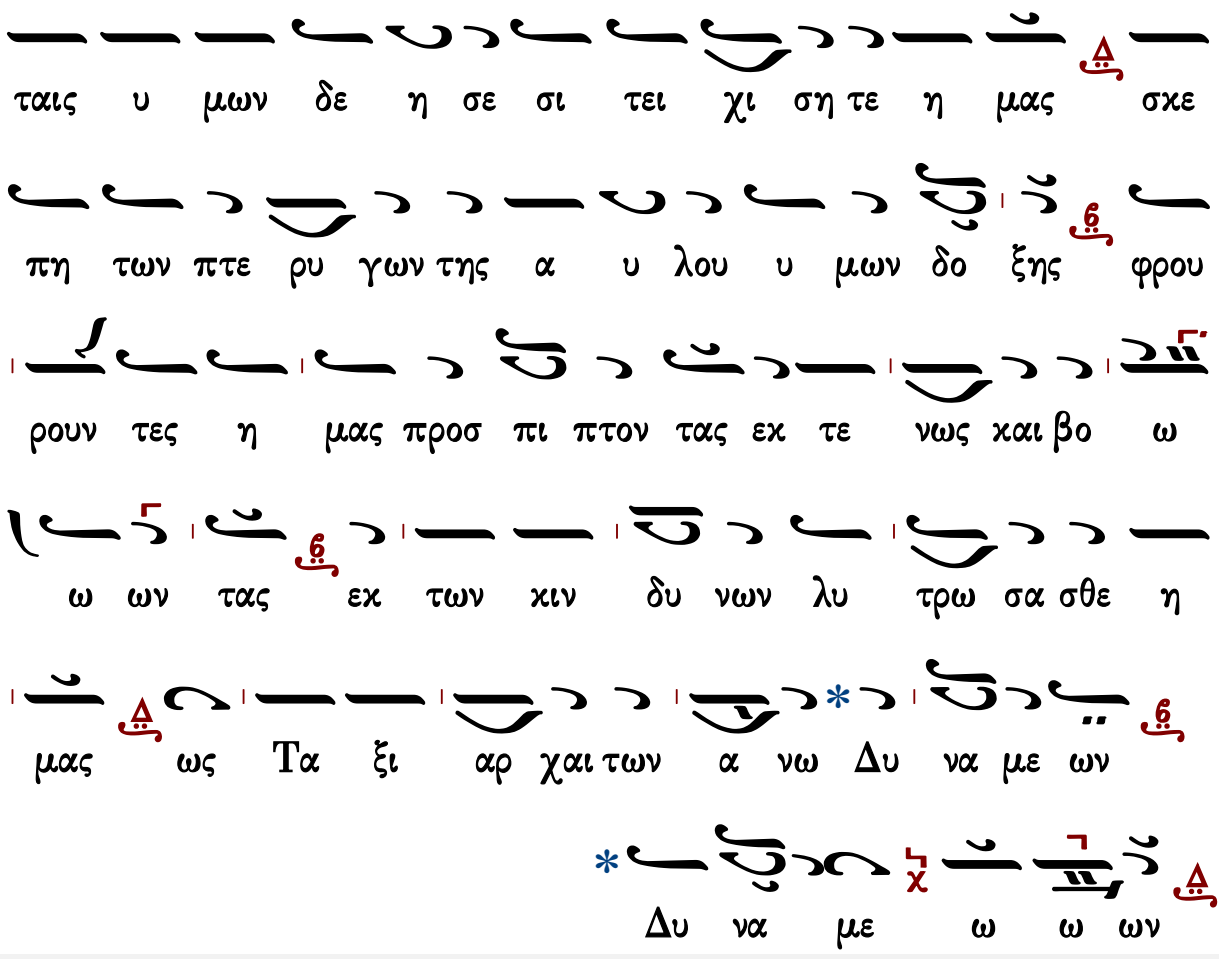

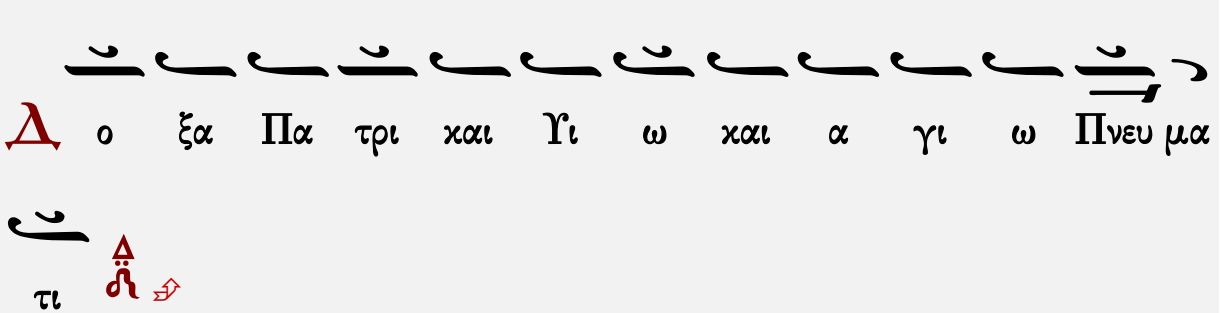

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.187#

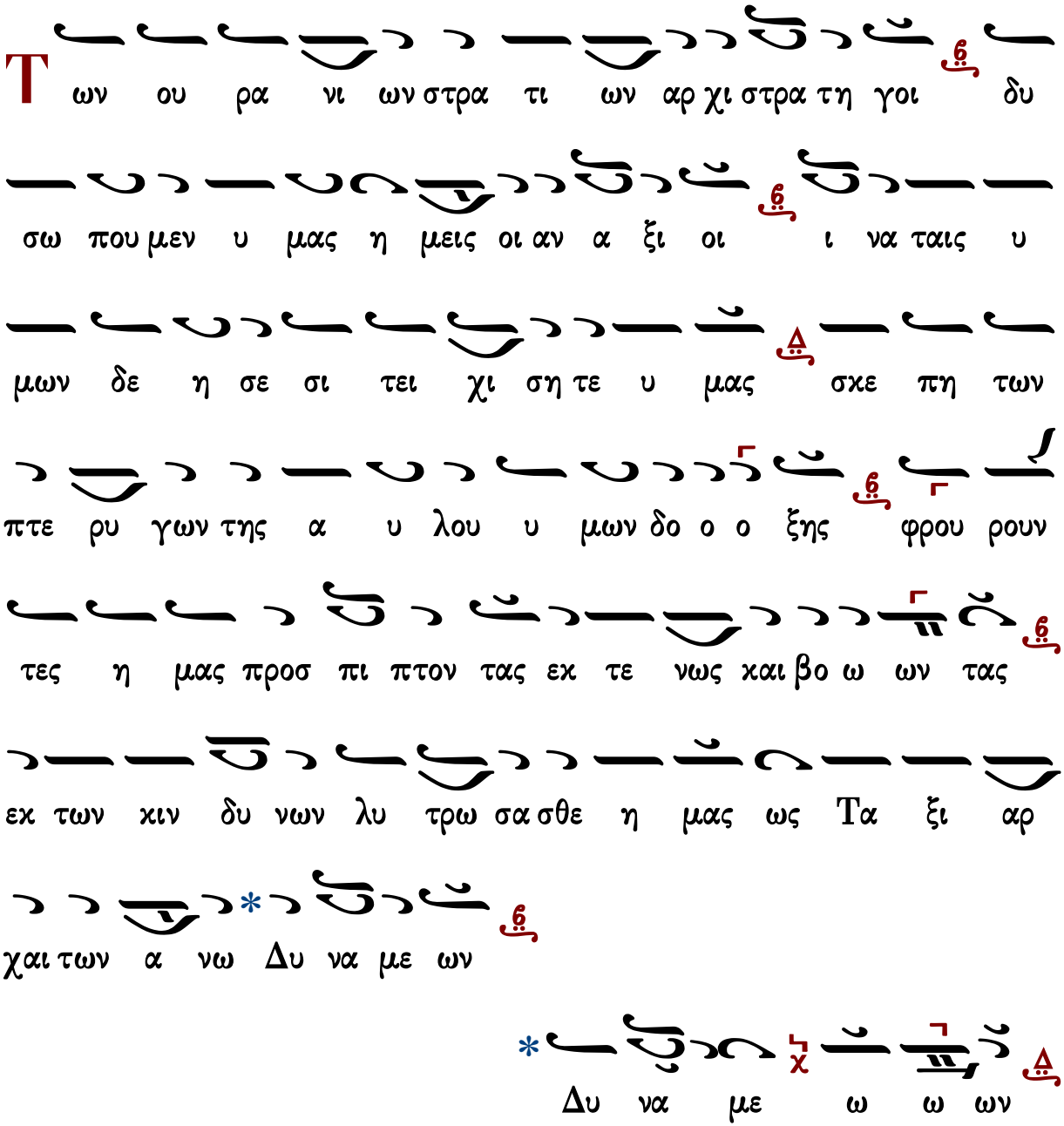

Ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | Ὄρθρος | Θεία Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | Κοντάκιον

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος ⲁ̀ Δι

Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.442*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

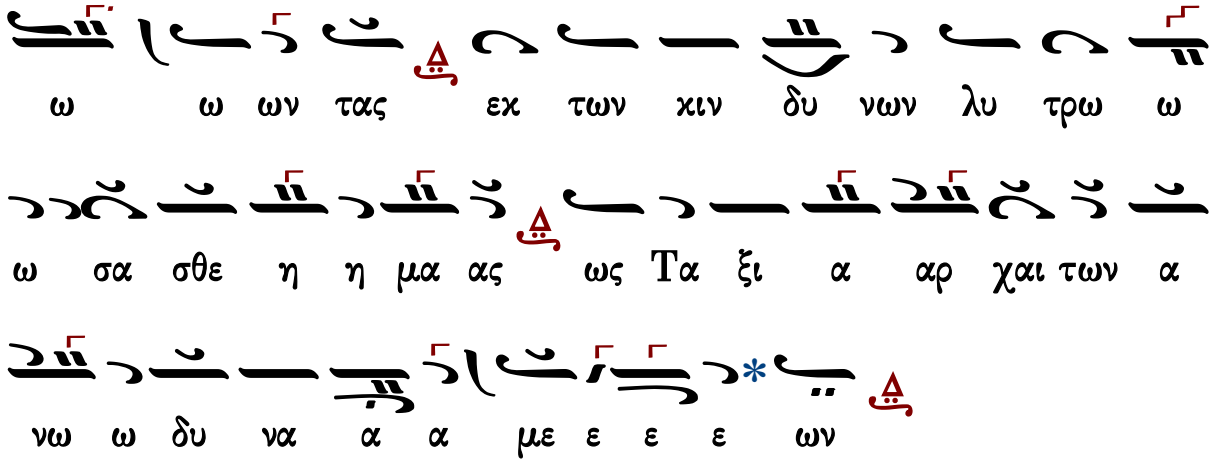

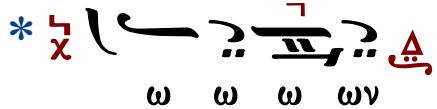

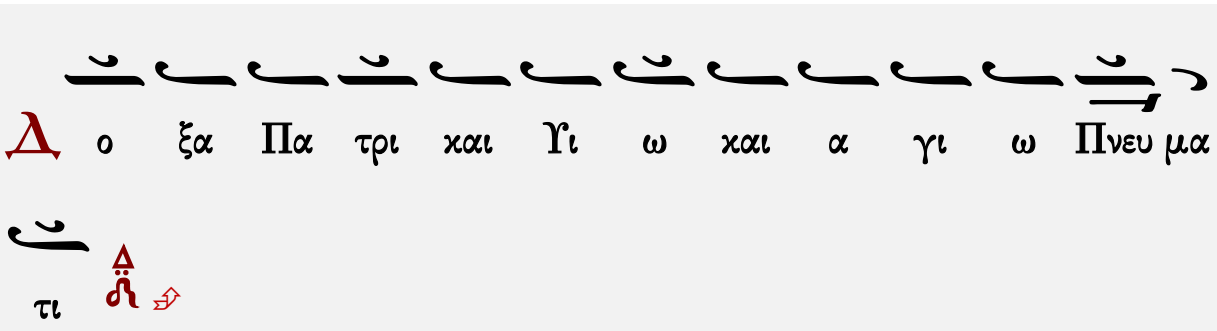

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀπολυτίκιον

Ἦχος Βʹ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.250#

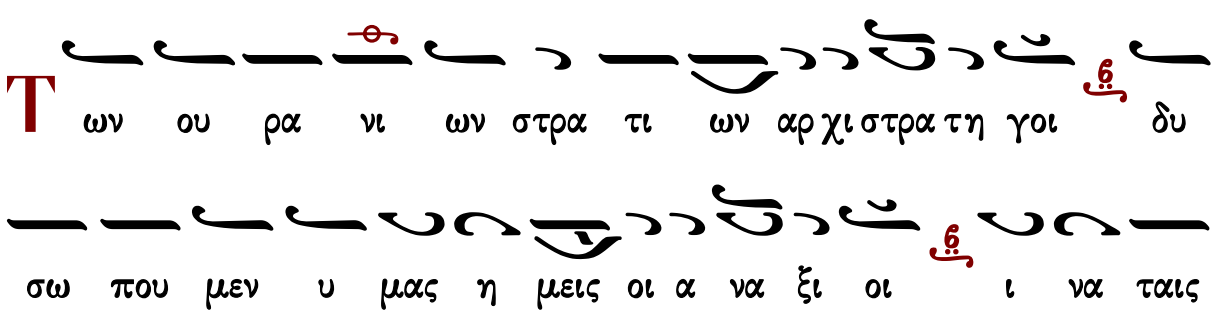

υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε πη

των πτε ρυ γων της α υ λου υ μων δο ο ξης φρου ρουν

τες η μας προσ πι πτον τας εκ τε νως και βο ω ων

τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθαι η μας ως Τα

ξι αρ χαι των α νω Δυ να με ων

Δυ να με ω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | Ὄρθρος | Θεία Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | Κοντάκιον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀπολυτίκιον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.62/2400#

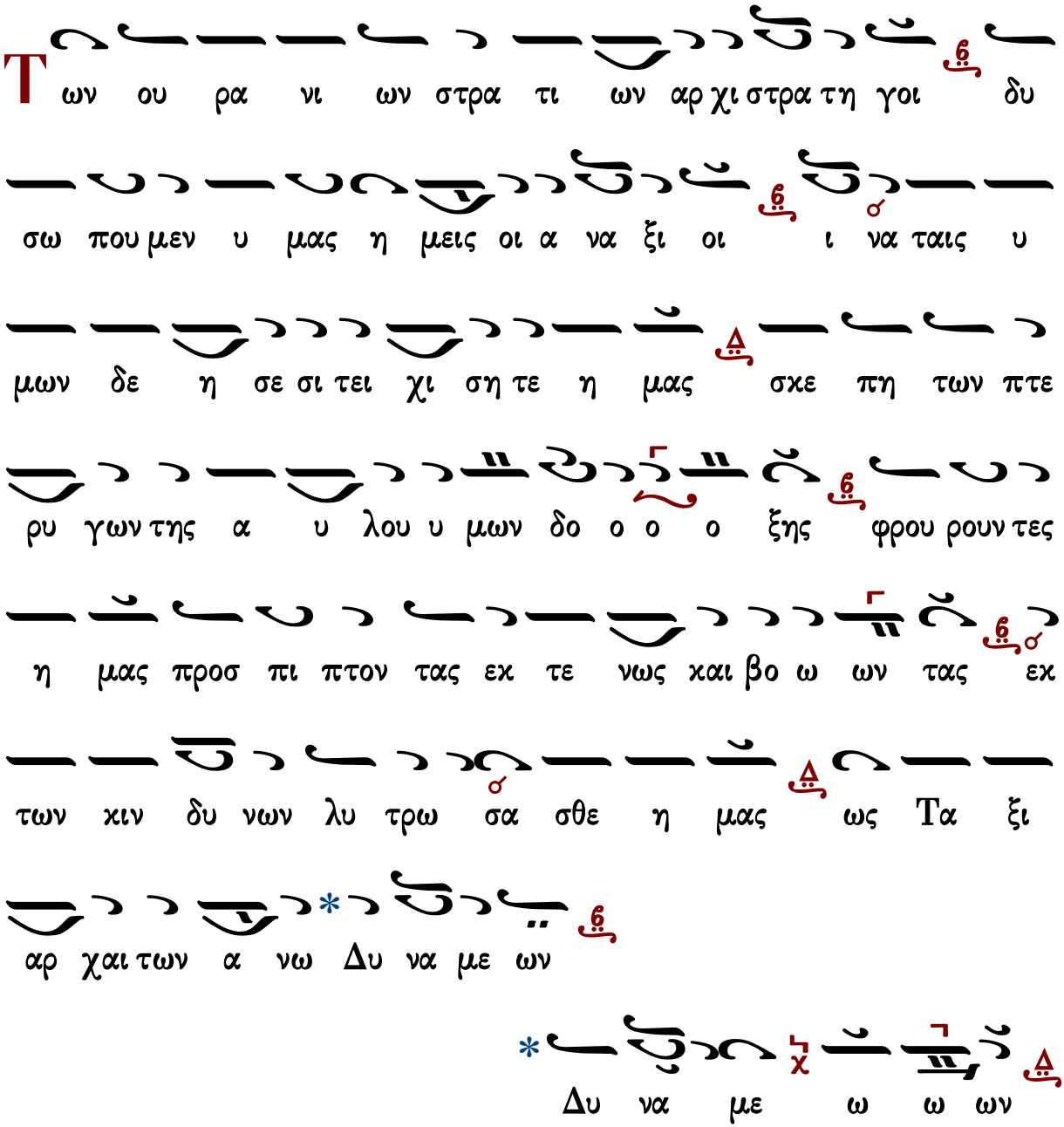
Τ ων ου ρα νι ων στρα τι ων αρ χι στρα τη γοι δυ
σω που μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να ταις υ
μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε πη των πτε
ρυ γων της α υ λου υ μων δο ο ο ο ξης φρου ρουν τες
η μας προσ πι πτον τας εκ τε νως και βο ω ων τας εκ
των χιν δυ νων λυ τρω σα σθε η μας ως Τα ξι
αρ χαι των α νω Δυ να με ων
Δυ να με ω ω ων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

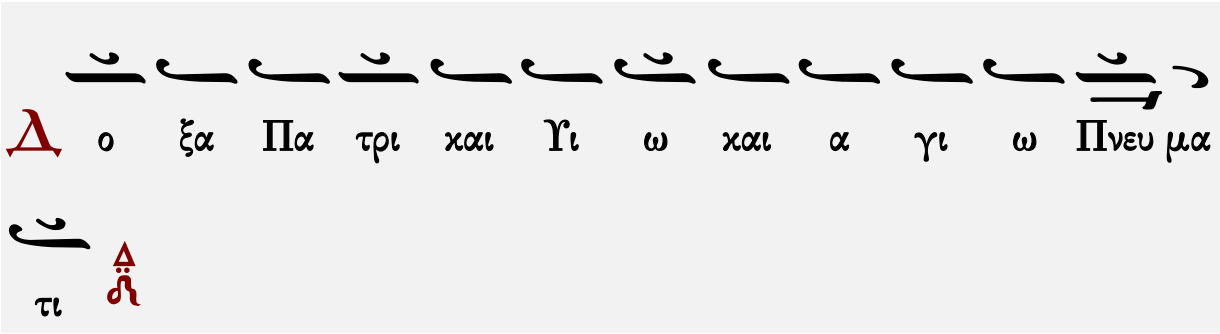

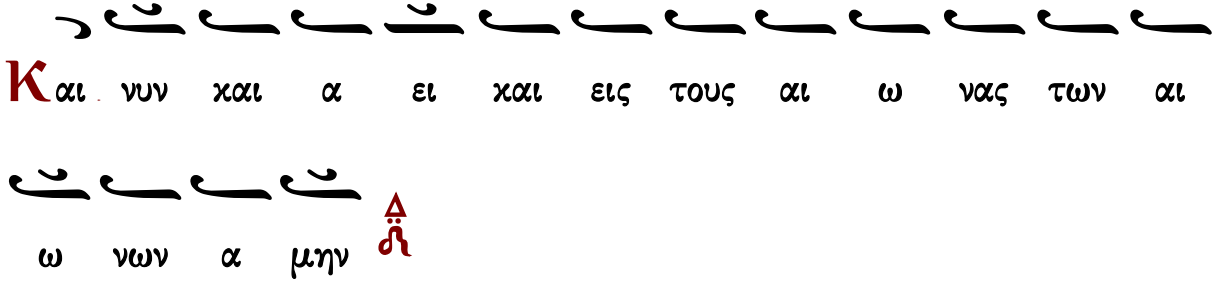

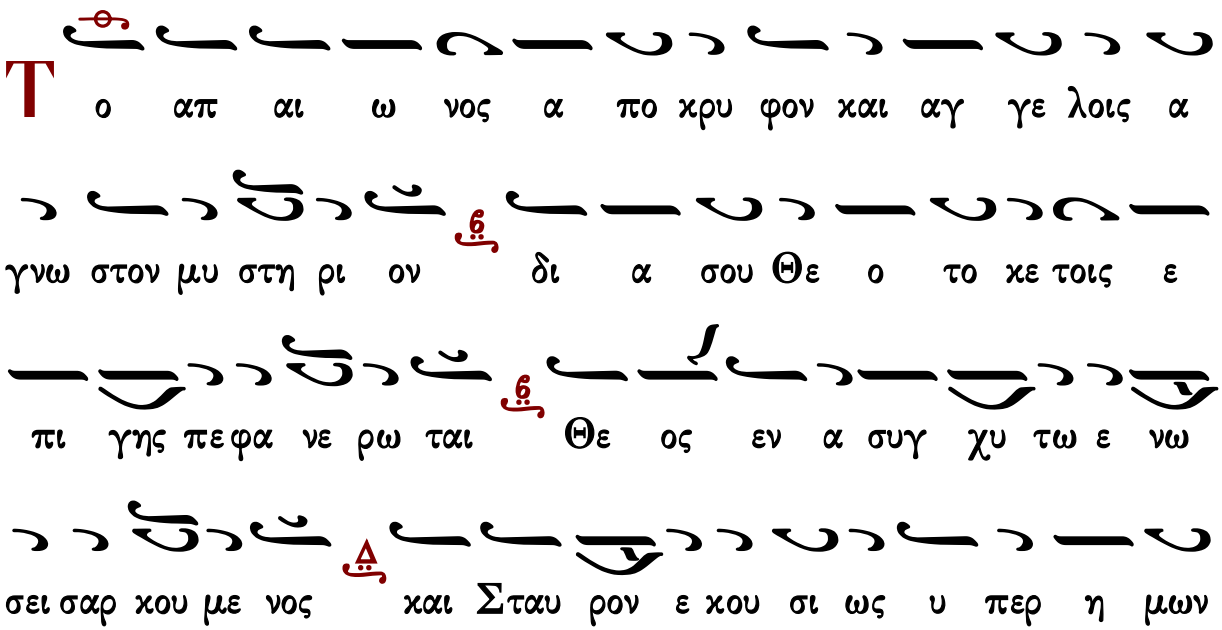

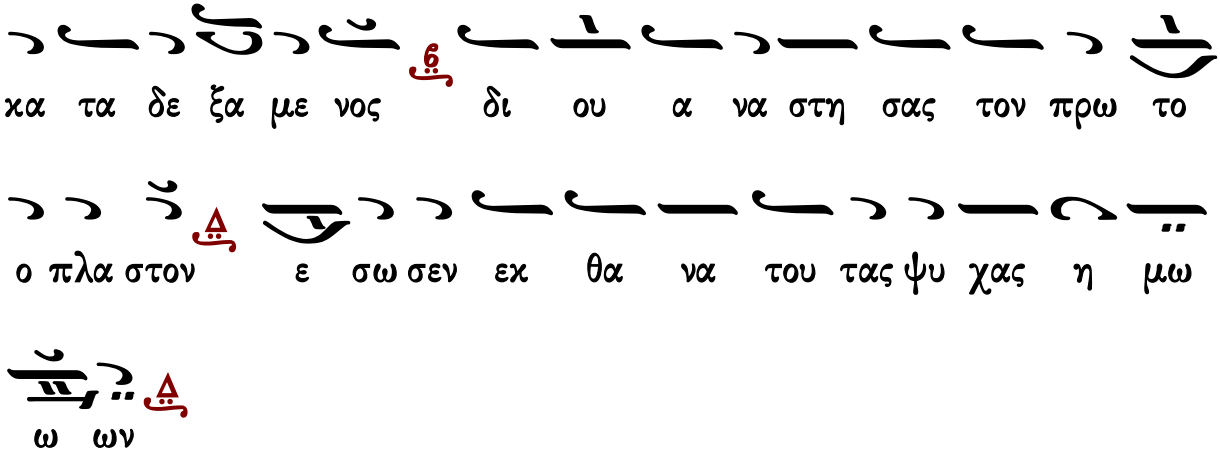

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βˢ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

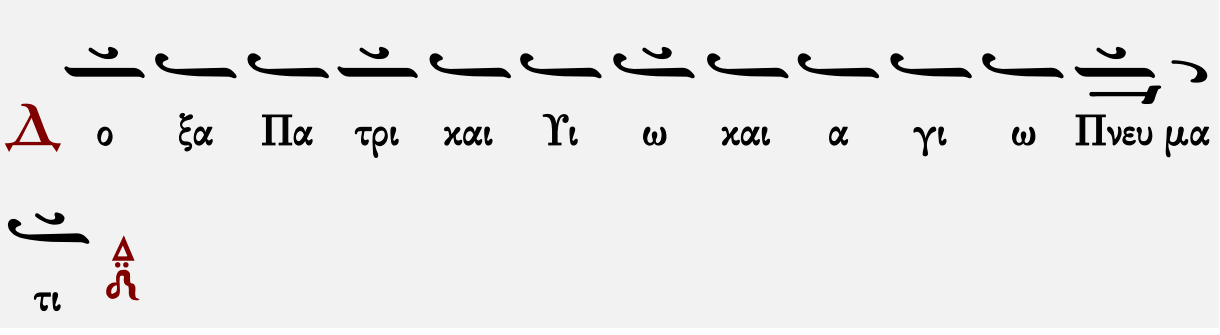

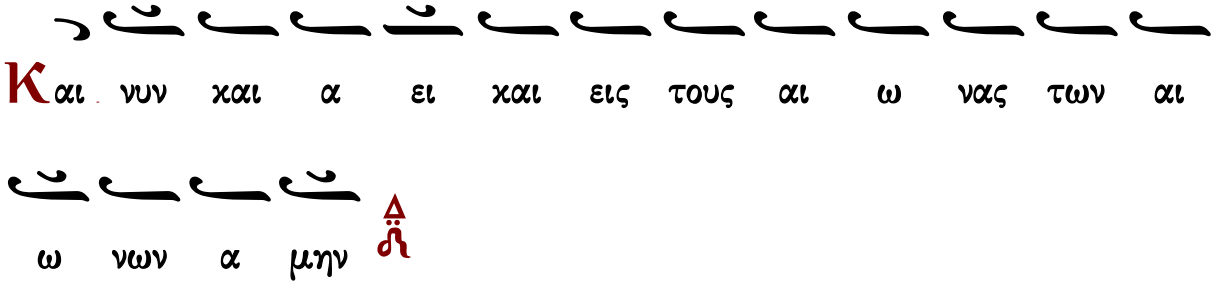

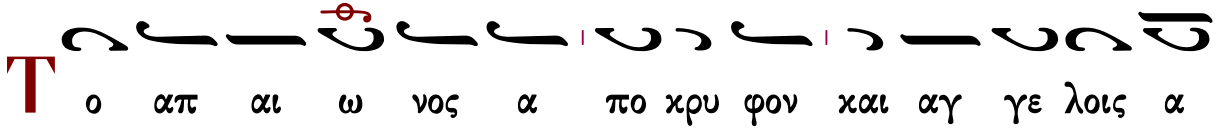

γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

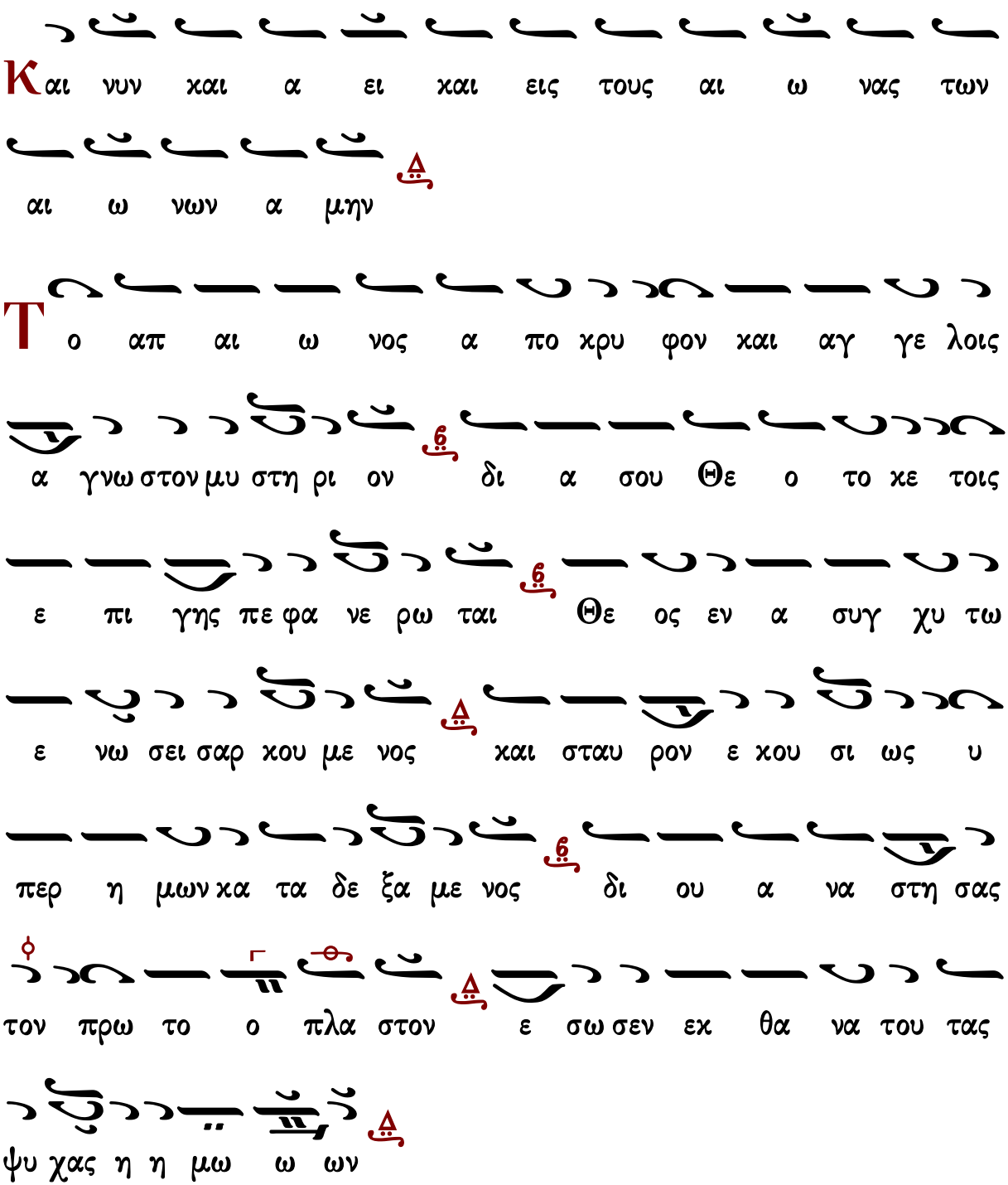

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω

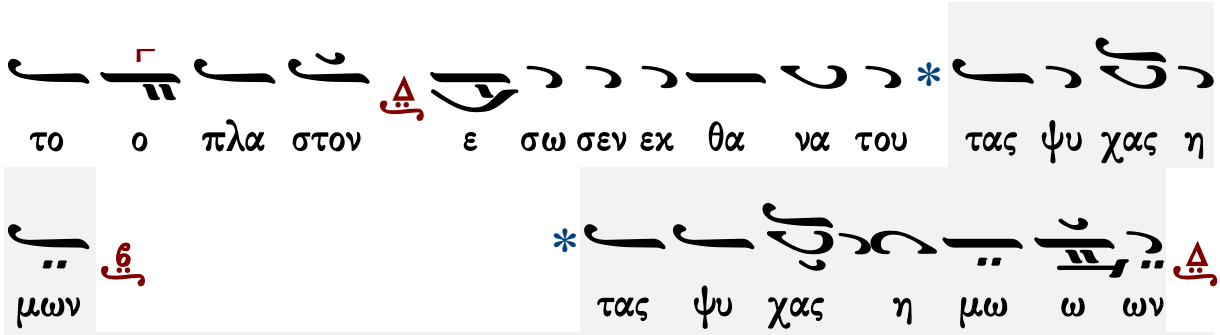

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134//889#

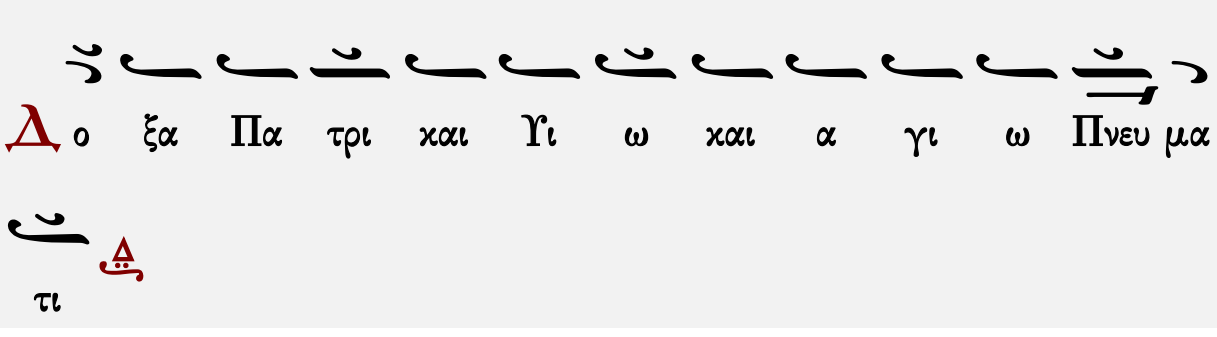

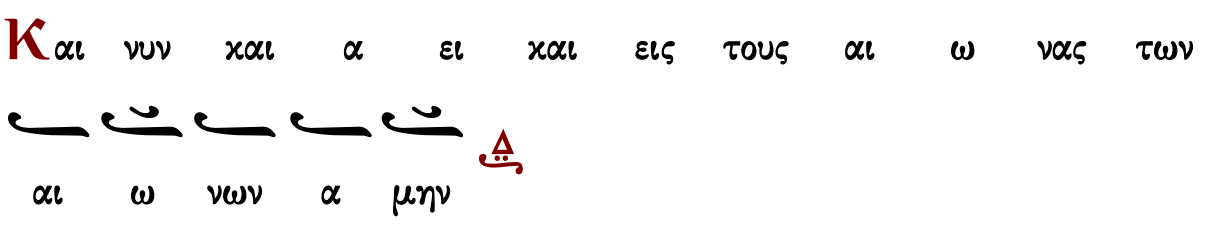

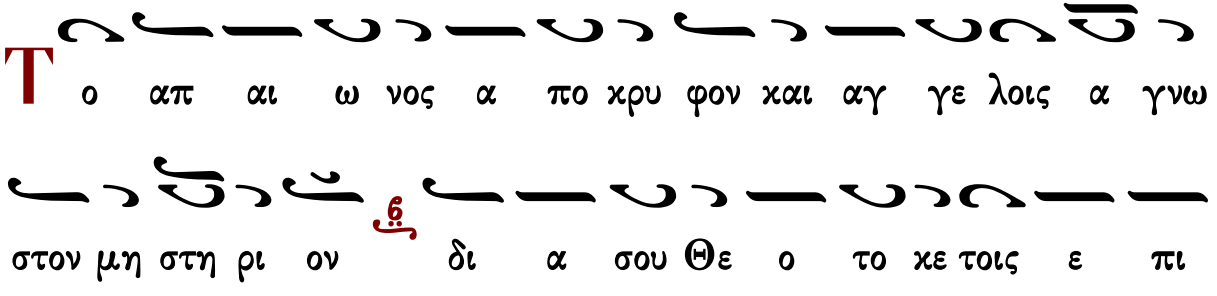

γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα

τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Έσπέρας: Απόλυσις Όρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

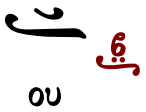

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

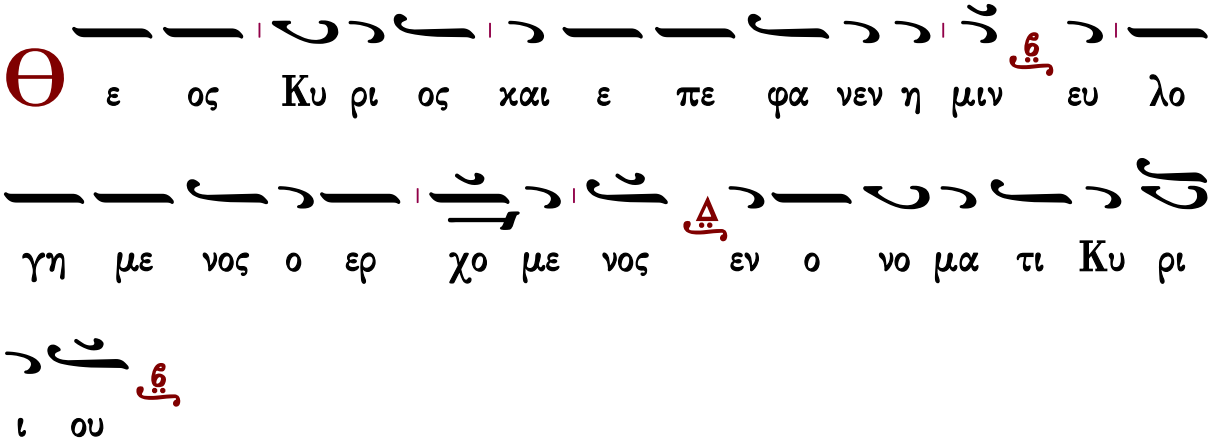

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ᾱ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

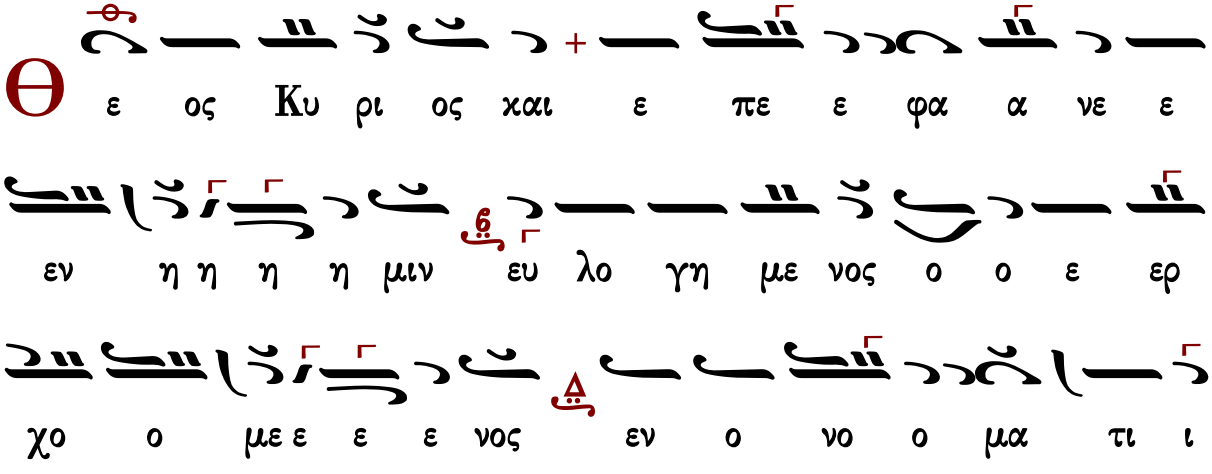

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

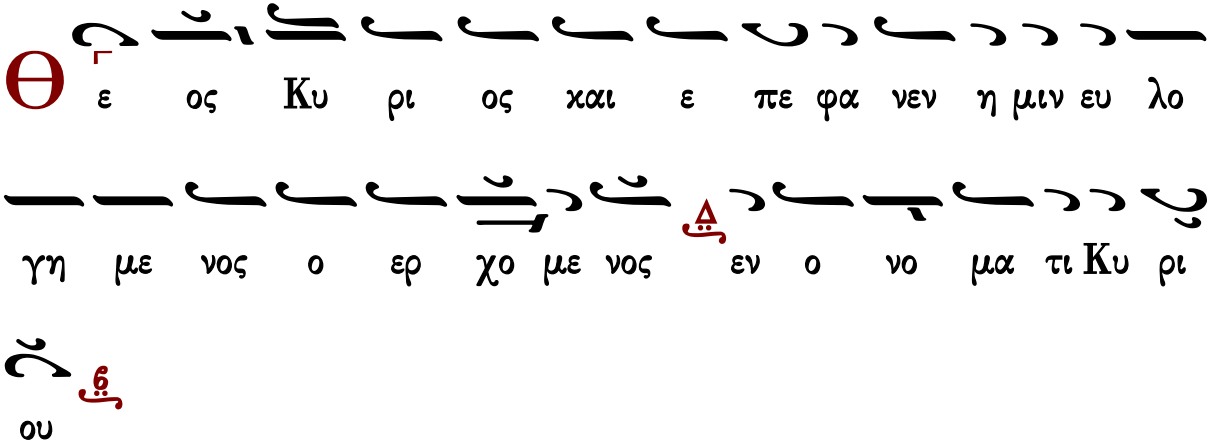

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

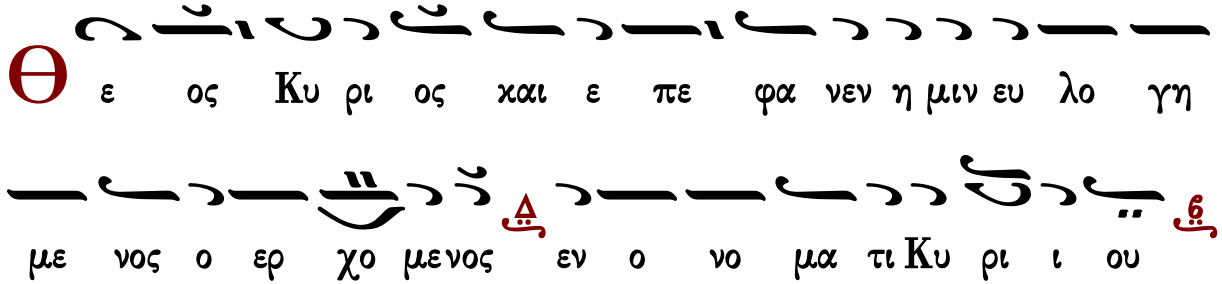

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.63/2401*

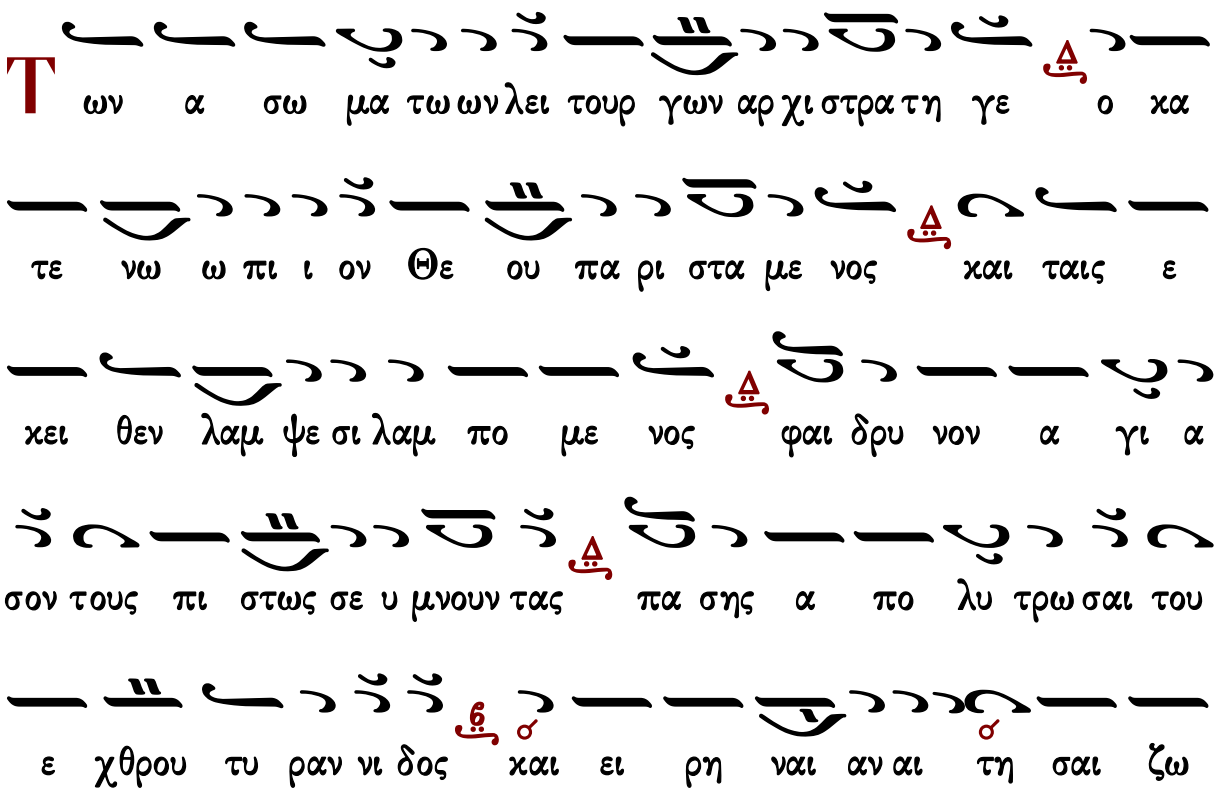

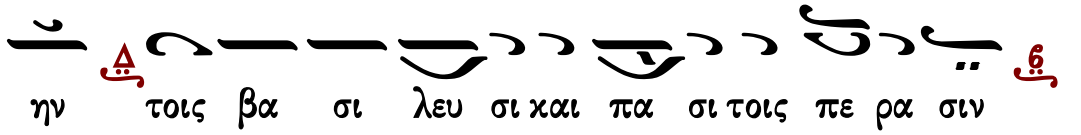

Θεοτοκίον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.64/2402*

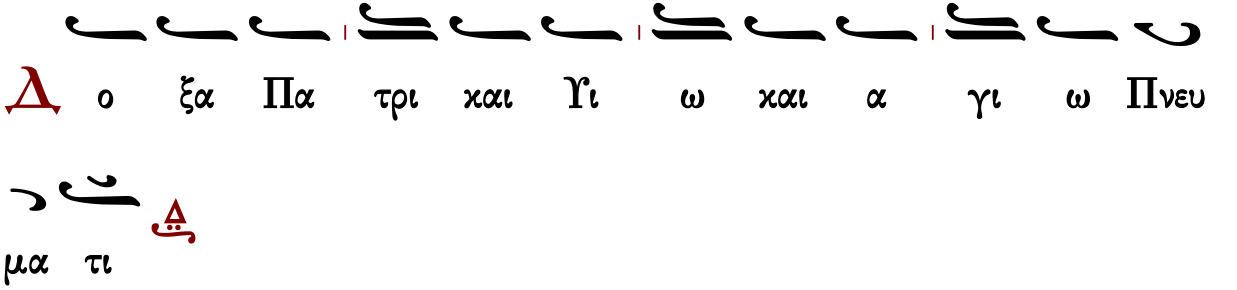

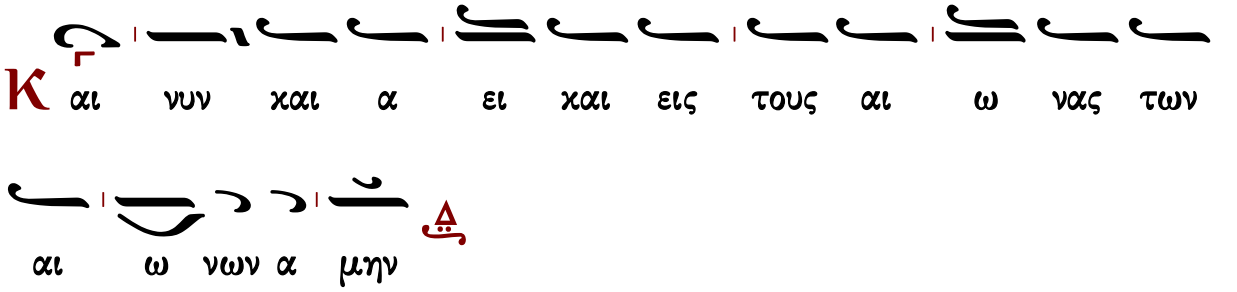

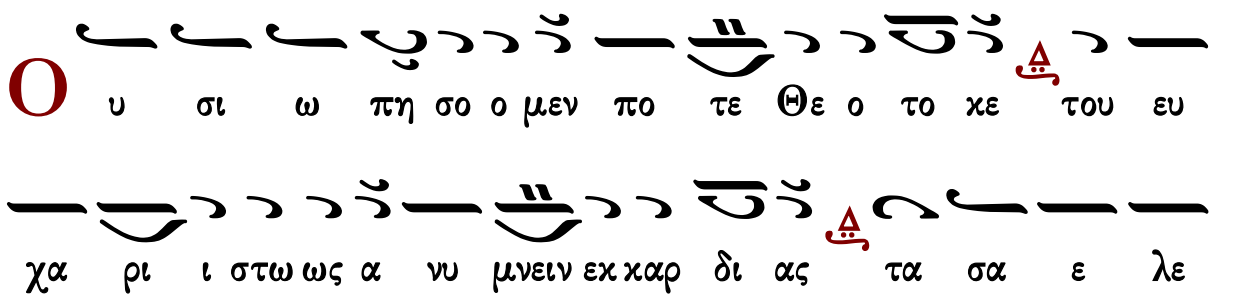

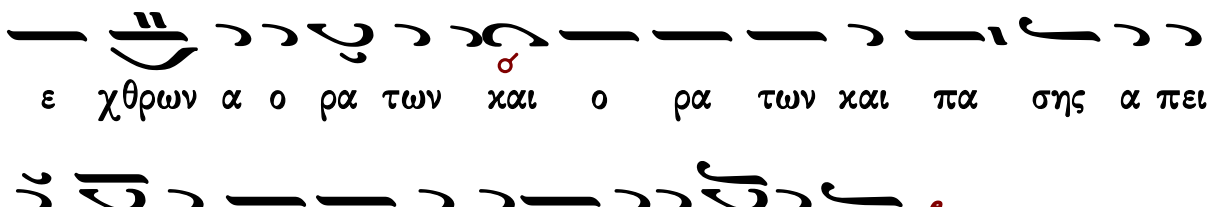

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.64/2402*

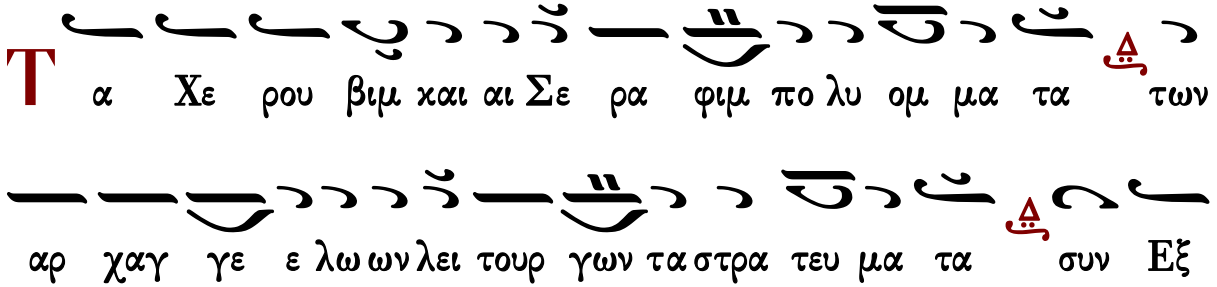

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.490*

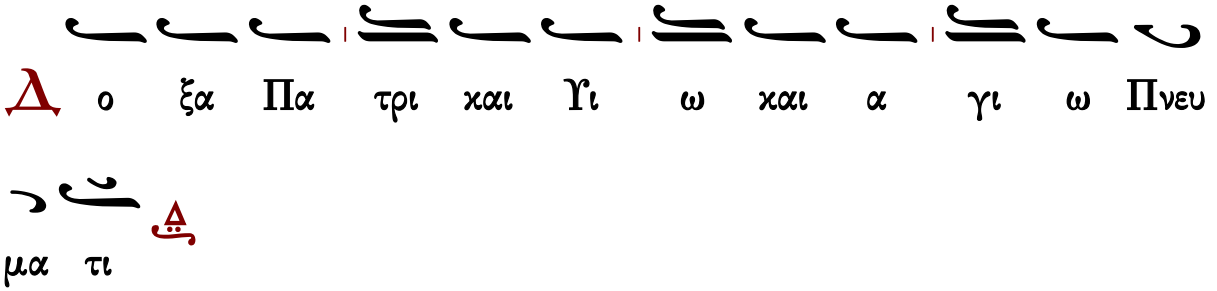
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

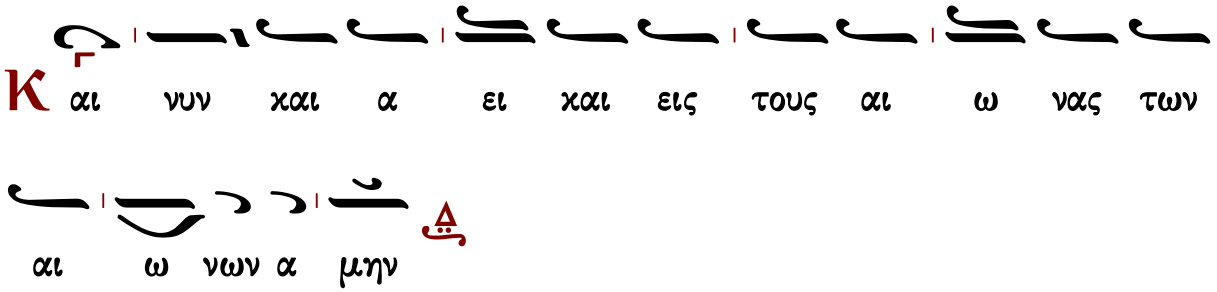
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

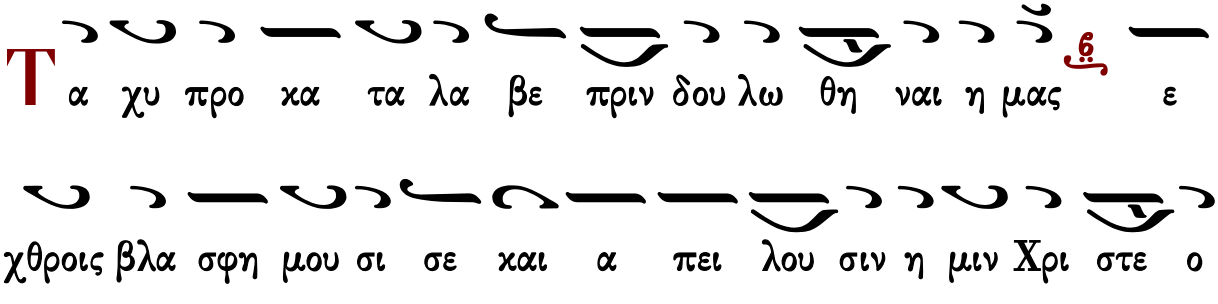
Τ α χυ προ κα τα λα βε πριν δου λω θη ναι η μας ε
χθροις βλα σφη μου σι σε και α πει λου σιν η μιν Χρι στε ο
Θε ος η μων α νε λε τω Σταυ ρω σου τους η μας πο
λε μουν τας γνω τω σαν πως ι σχυ ει ει ει ορ θο δο ξων
η πι στις πρε σβει αις της Θε ο το κου μο νε φι λαν θρω
πε

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον...

μέλος σύντομον

Ἦχος 4 q Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

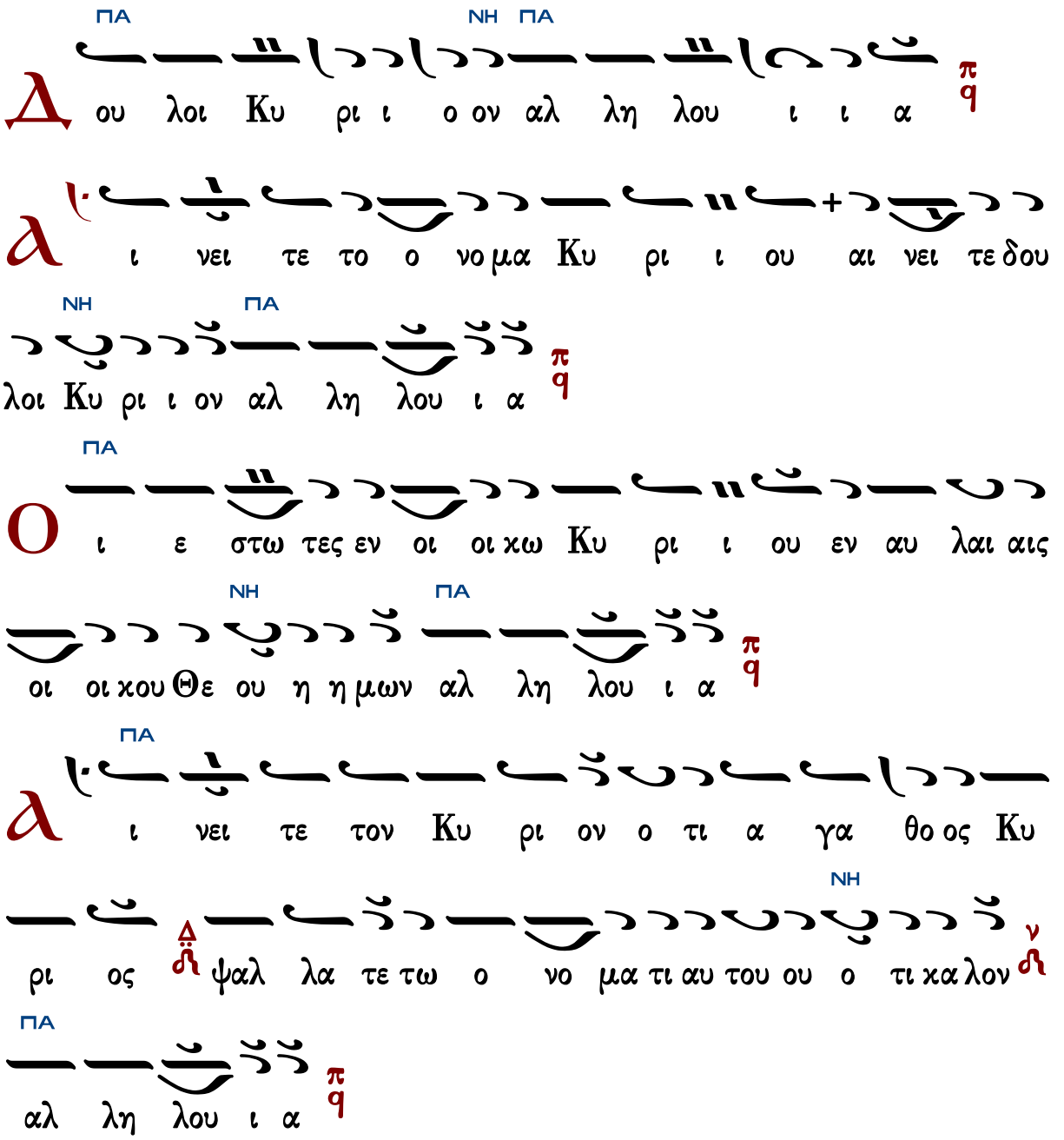

ΠΑ

Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο

ΝΗ

Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυτω

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι

ΝΗ

ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η

σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα

ΝΗ ΠΑ

λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι

α

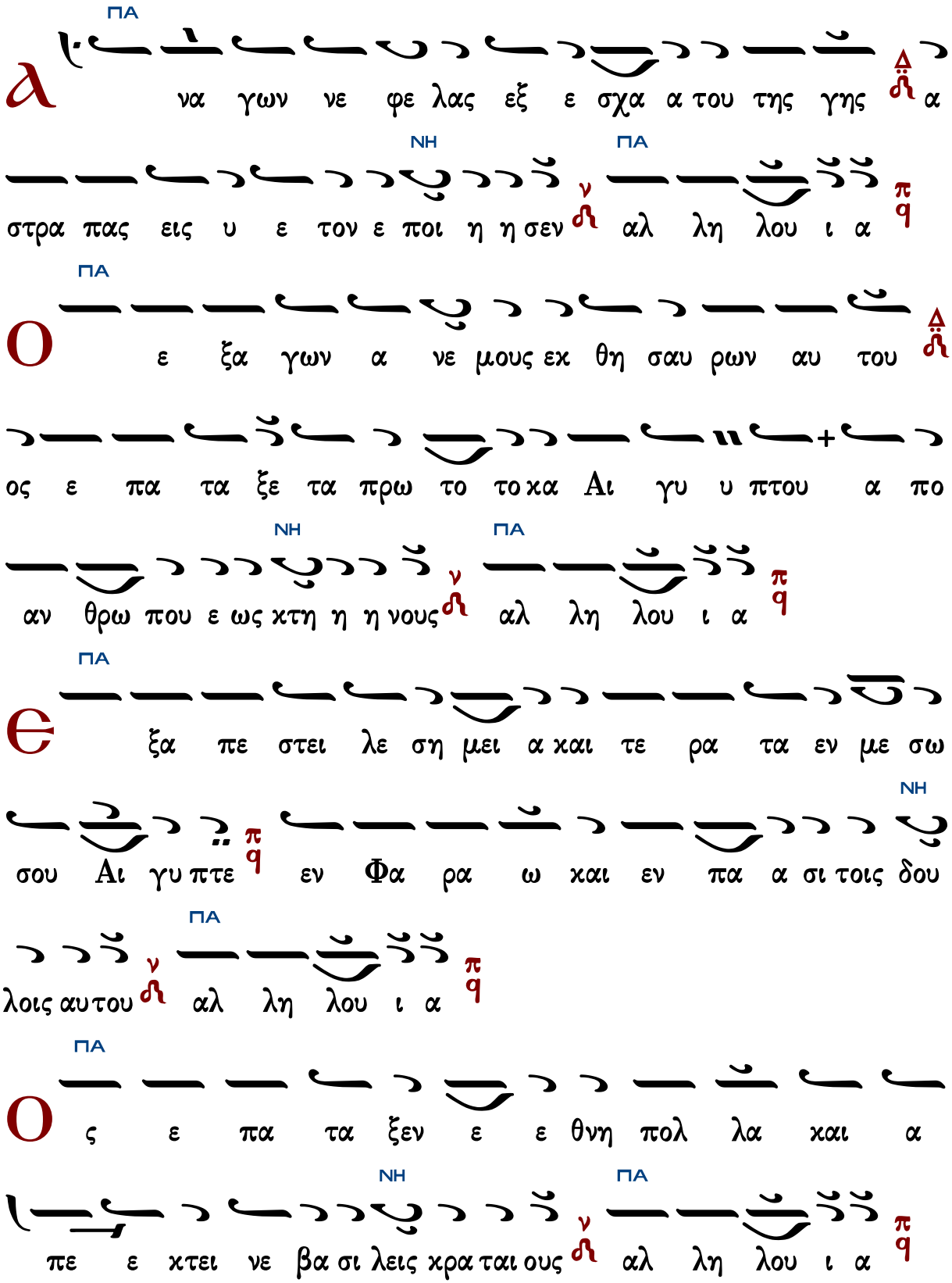
ΠΑ
α
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
ε
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α

ΠΑ

Τον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Και ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν +

ΝΗ ΠΑ

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν αλ λη λου

ι ι α π q

ΔΙ

Κυ ρι ε χ q το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

ΠΑ ΝΗ

να Δ και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε

ΠΑ

νε αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Οτι κρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του Δ και

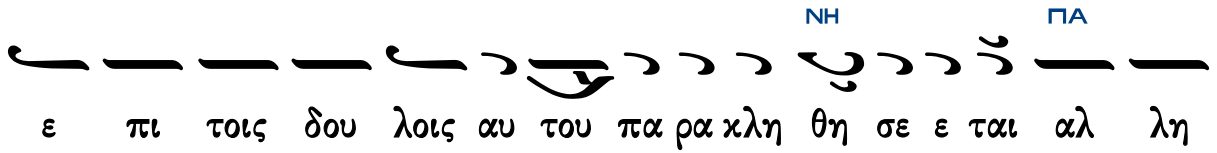
ΝΗ
ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη

λου ι ι α
π
q

T

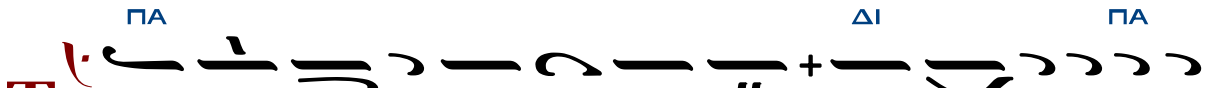
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και

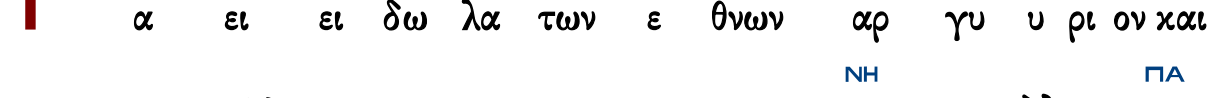
ΝΗ
ΠΑ
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ
Δ
ν

λη λου ι ι α
π
q

C

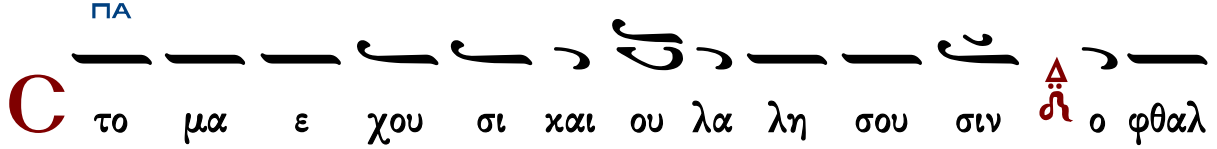
ΠΑ
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
Δ

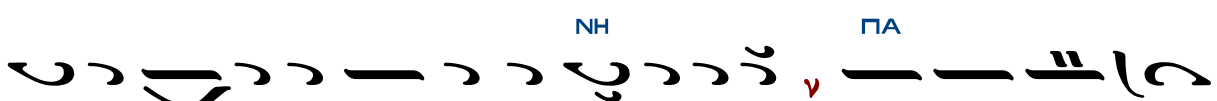
ΝΗ
ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ν

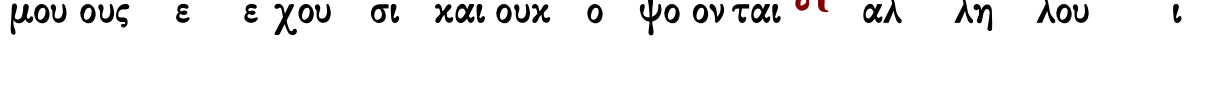
ι α
π
q

Ω

ΠΑ
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
Δ

ΝΗ
ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
ν

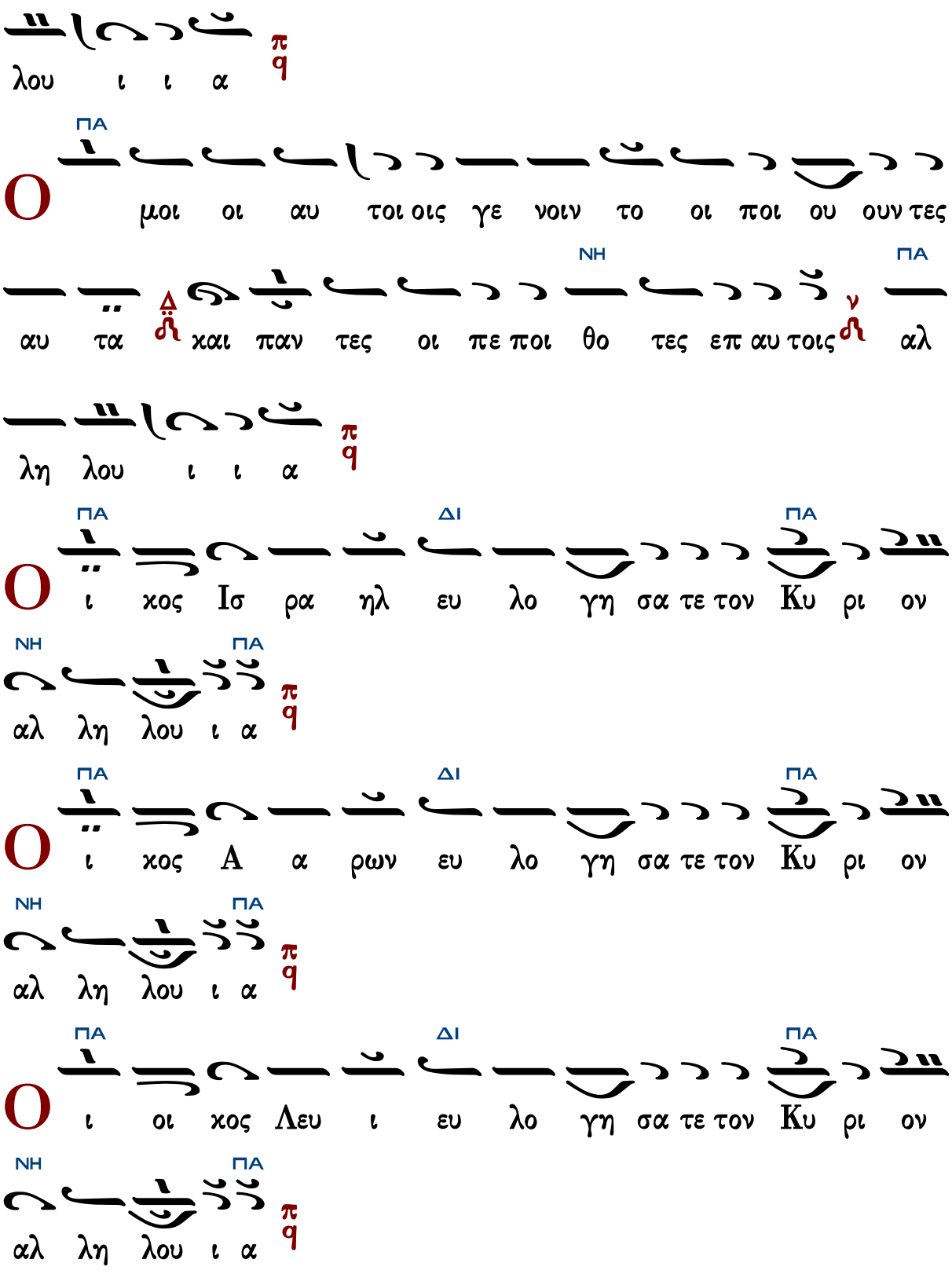
λου ι ι α
ΠΑ
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα Δ και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις ν αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι κος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι κος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο ι οι κος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ ΠΑ
αλ λη λου ι α

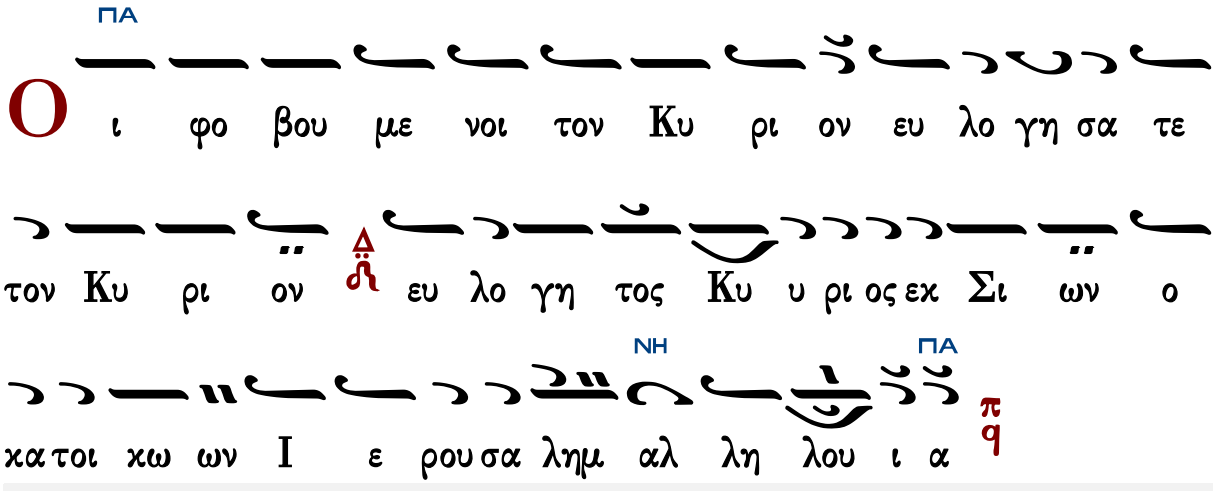

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ψαλμός 135

Ἐξομολογεῖσθε -5ηχον

Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄ - Εἰς ῥυθμόν τρίσημον

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

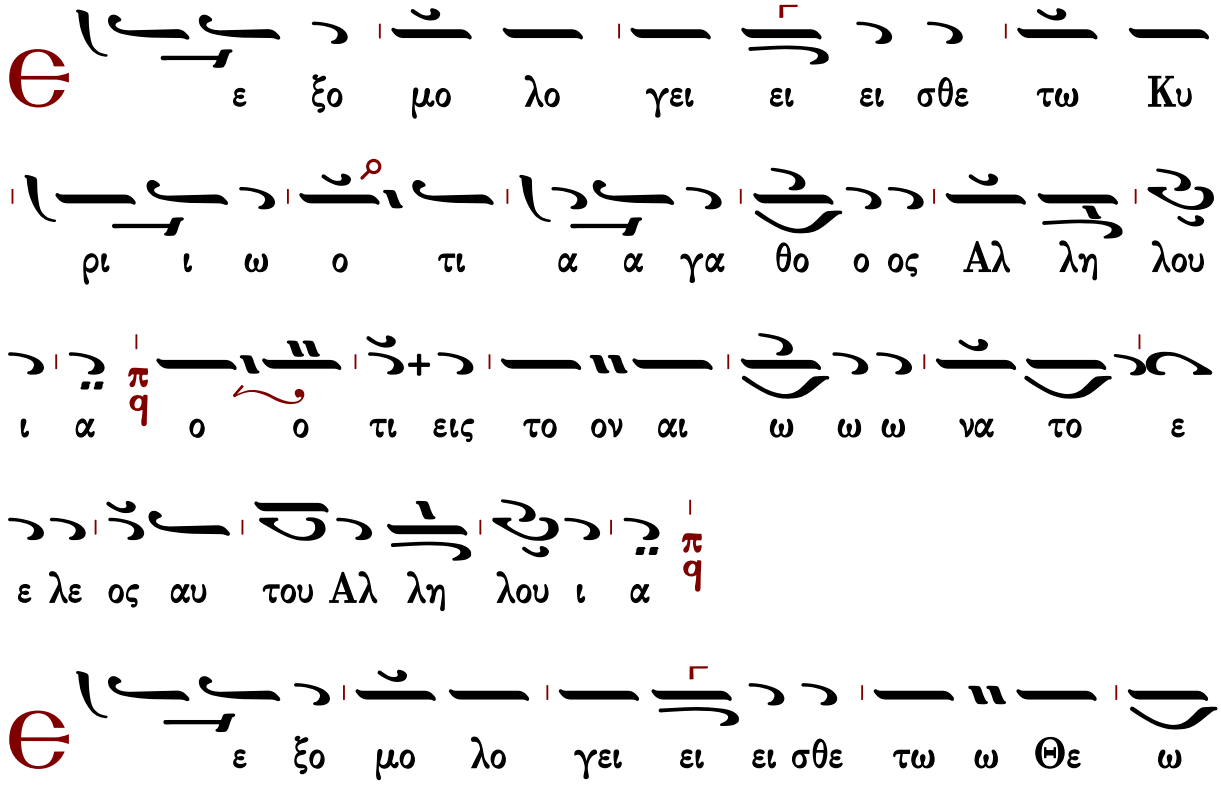

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α πq

Θ ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α πq

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α πq

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α
Τ ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ϯ Πα

T ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο

ο ο νω ω ω A αλ λη λου ι α π ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου

ου ι α π

T ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η

με ε ε ρα α ας A αλ λη λου ι α π ο ο τι εις

το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ

λη λου ου ι α π

T ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου

σι αν της νυ κτο ο ος A αλ λη λου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου

Αλ λη λου ου ι α

Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις

πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α

* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ

του ου ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α

Ἦχος

Θ ν χει ρι χρα ται α και ε εν βρα χι ο

νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

ου Α αλ λη λου ου ι α

Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ

θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

A αλ λη λου ου ι α π ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

ι α π

Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α π

Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω χαι αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ

λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

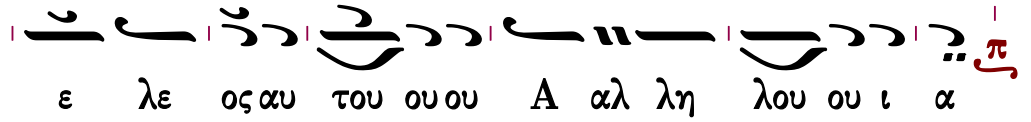

Ἦχος βαρύς Ζω

Τ

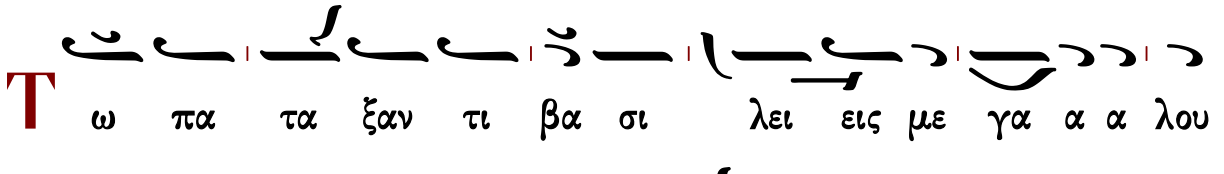

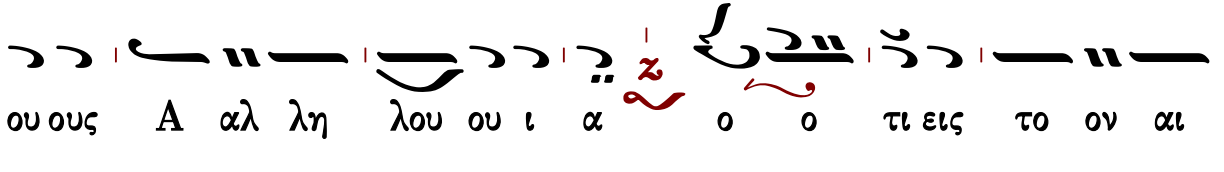

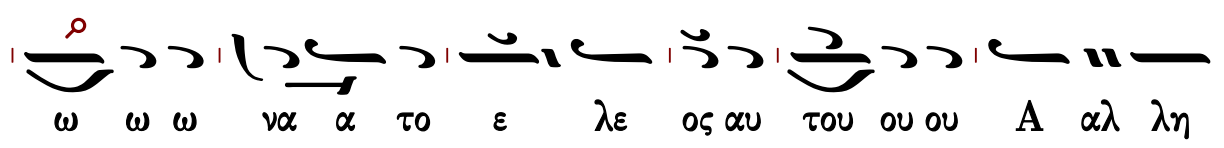

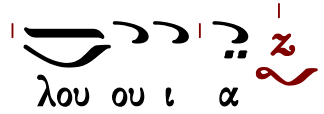

Κ

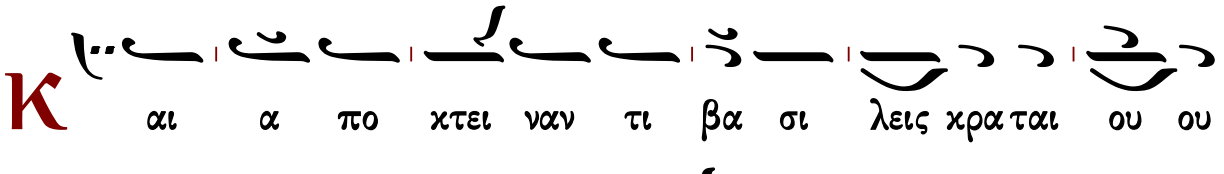

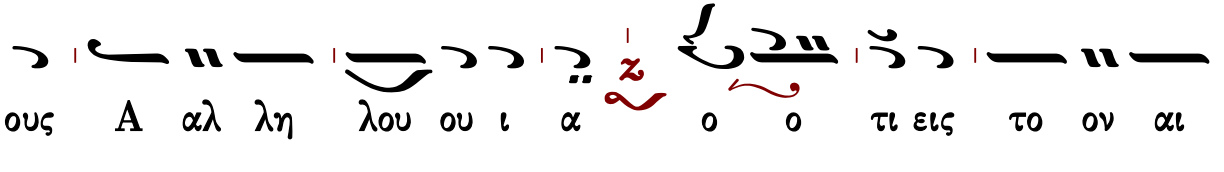

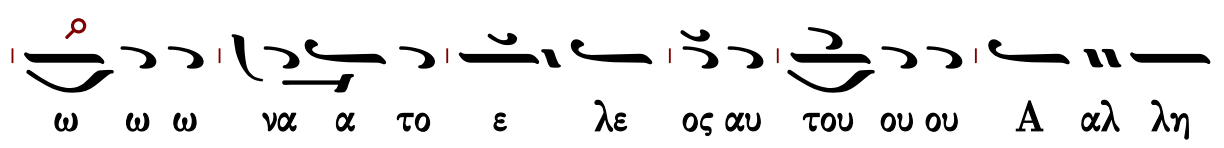

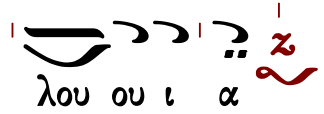

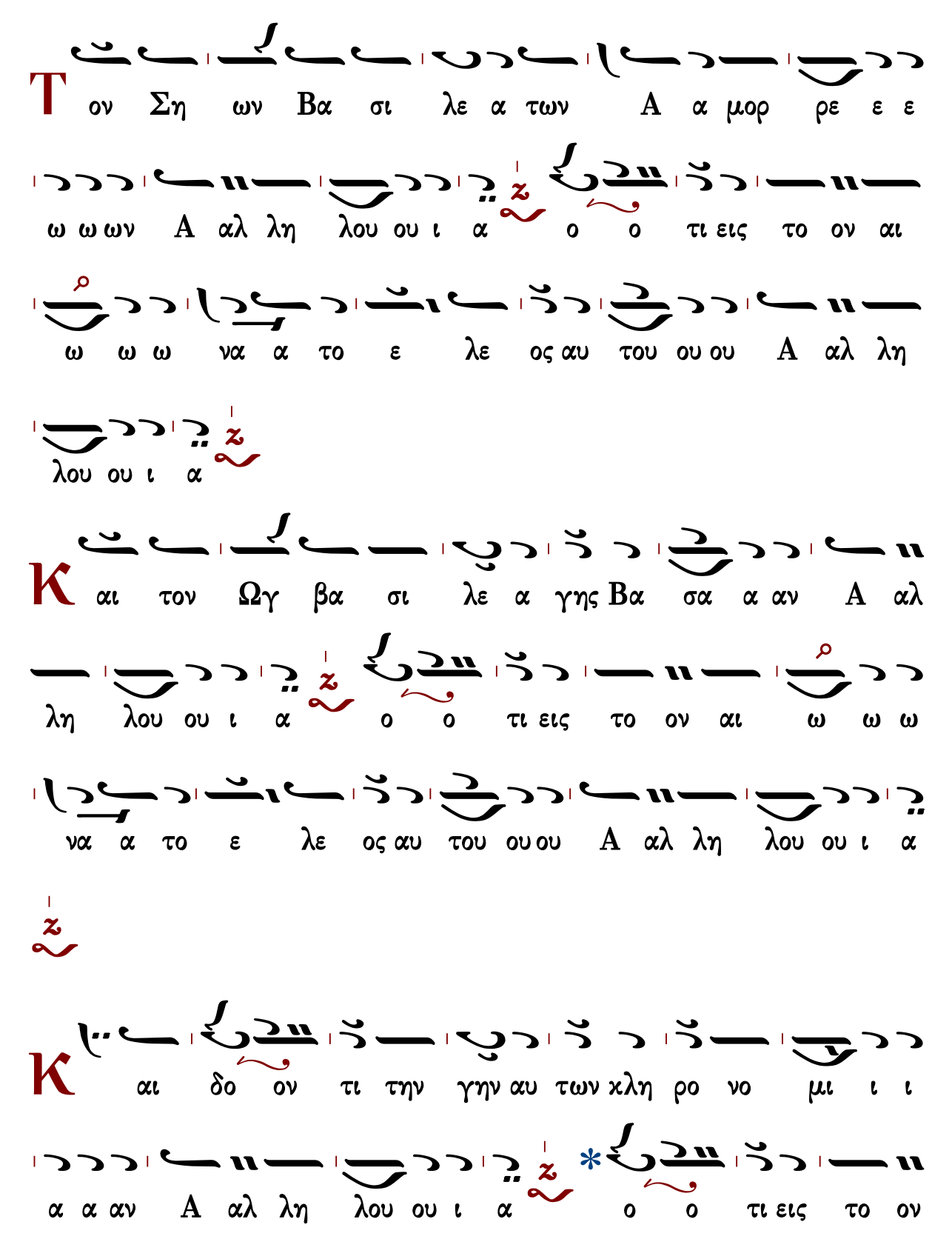
Τον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ
λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Και δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω αυ

του ου ου Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. ⸗ Πα

Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α ⸗

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α ⸗

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ

τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α ⸗

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α ⸗

Ο δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι

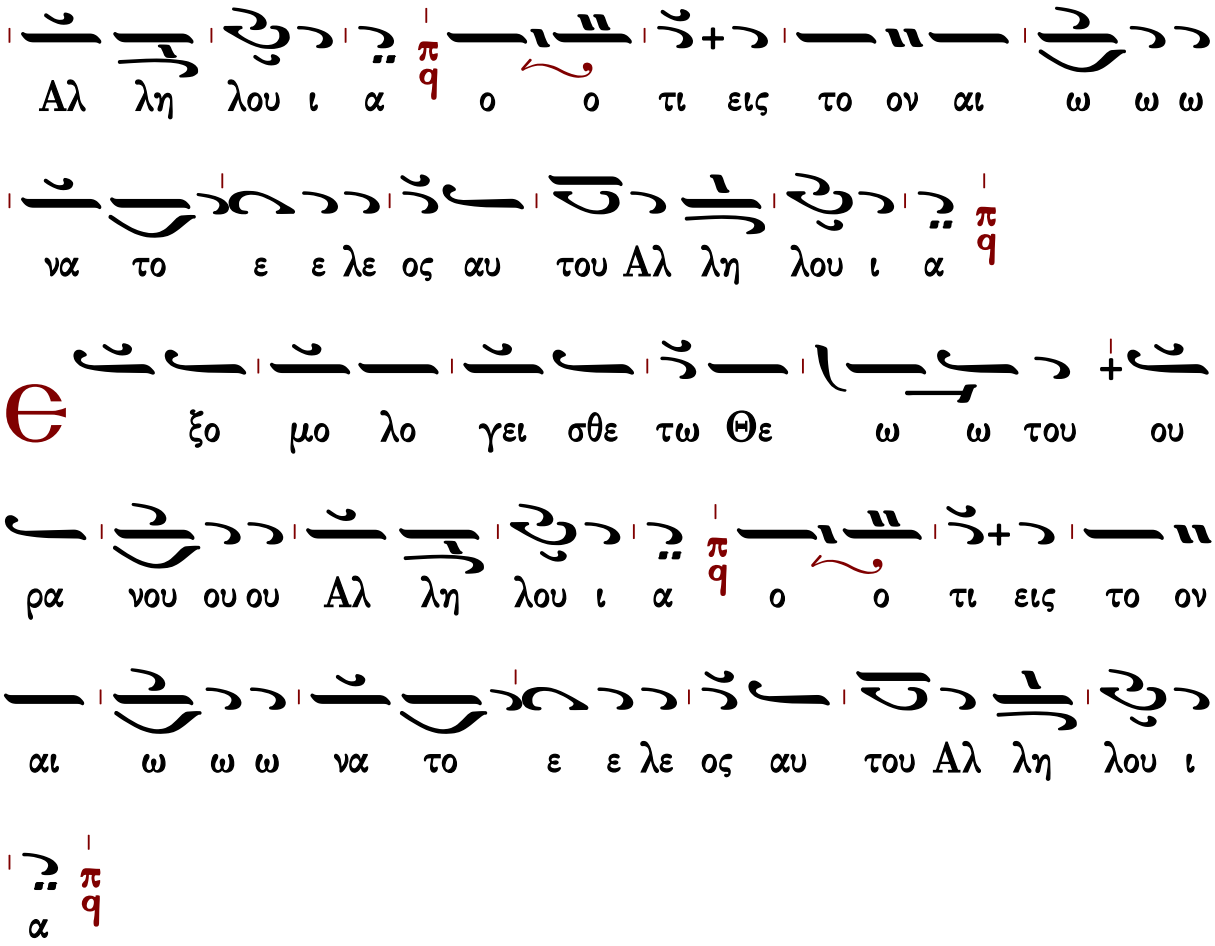

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων

Ἦχος λ π

Ψαλλῶ σοι. Ἀλληλούϊα

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλλῶ σοι. Ἀλληλούϊα

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ. Ἀλληλούϊα

Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἀλληλούϊα

Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Ἀλληλούϊα
Ὅτι τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς σου.
Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἀλληλούϊα
Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
Ἀλληλούϊα
Ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἦρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου.
Ἀλληλούϊα
Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.
Ἀλληλούϊα
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Ἀλληλούϊα
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα ⸗

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

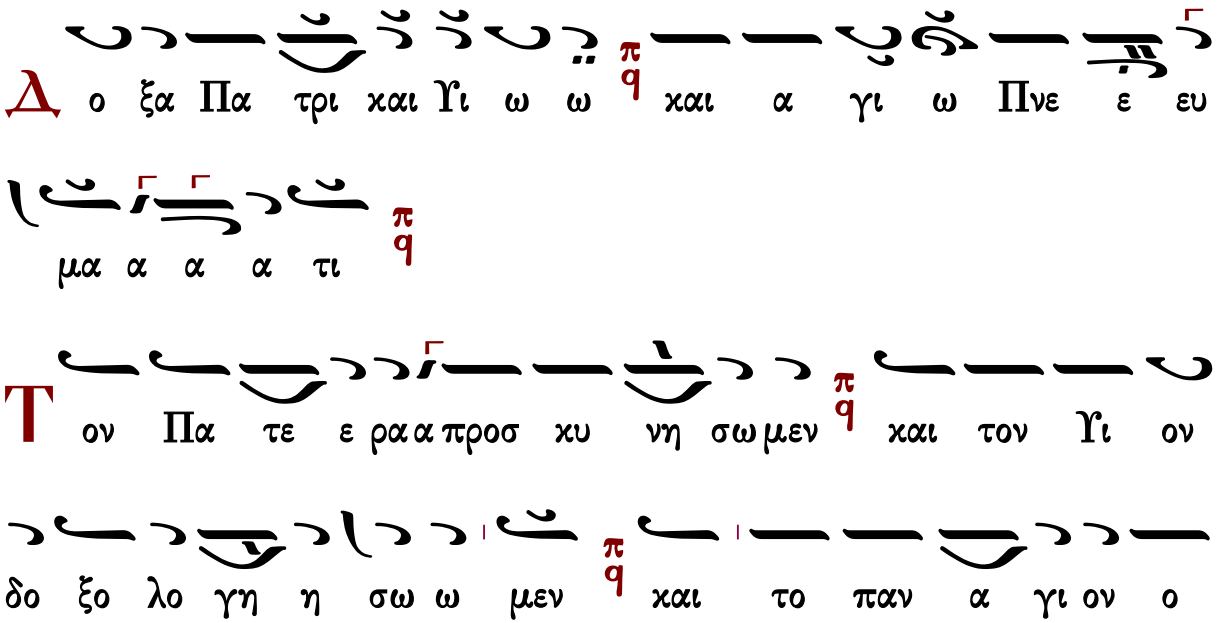

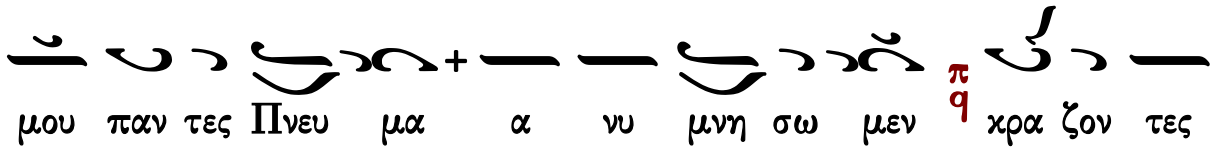
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν χρα ζον τες

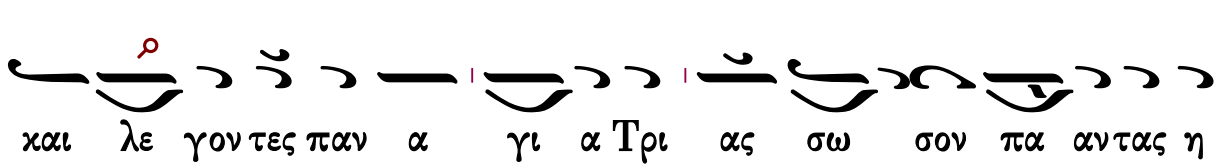
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η

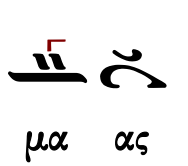
μα ας

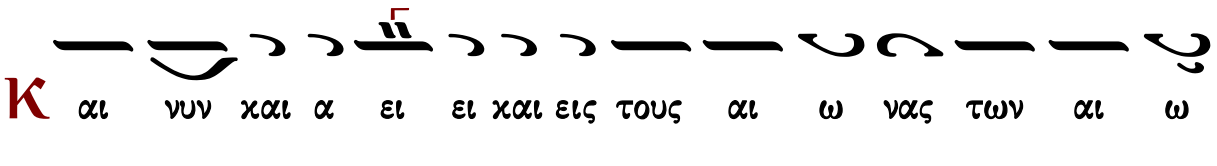
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

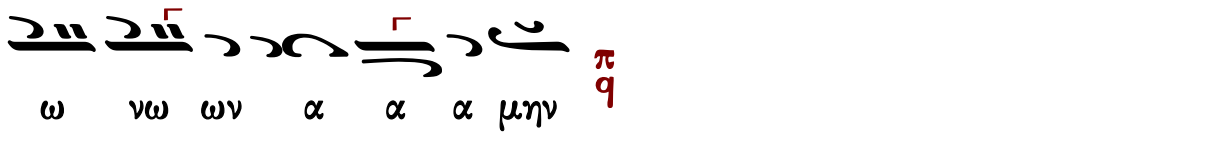
ω νω ων α α α μην

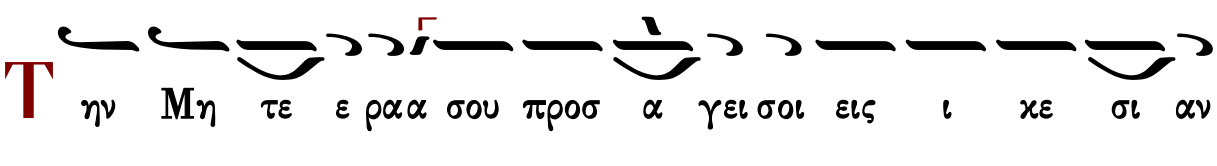
Τ ην Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι αν

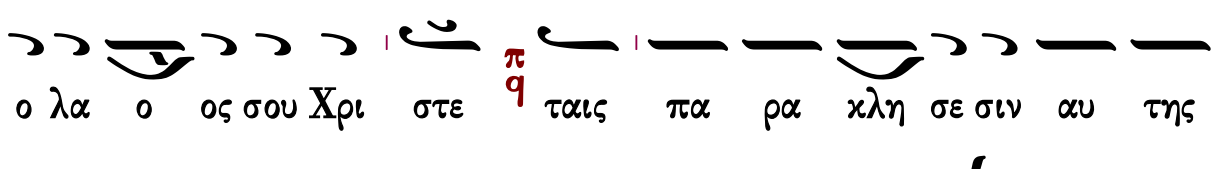
ο λα ο ος σου Χρι στε ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της

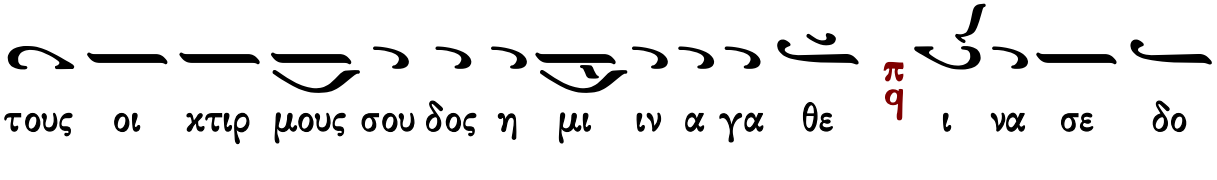
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε ι να σε δο

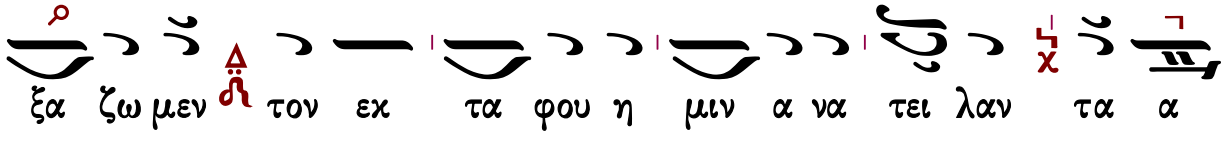
ξα ζω μεν τον εκ τα φου η μιν α να τει λαν τα α

α

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.65/2403*

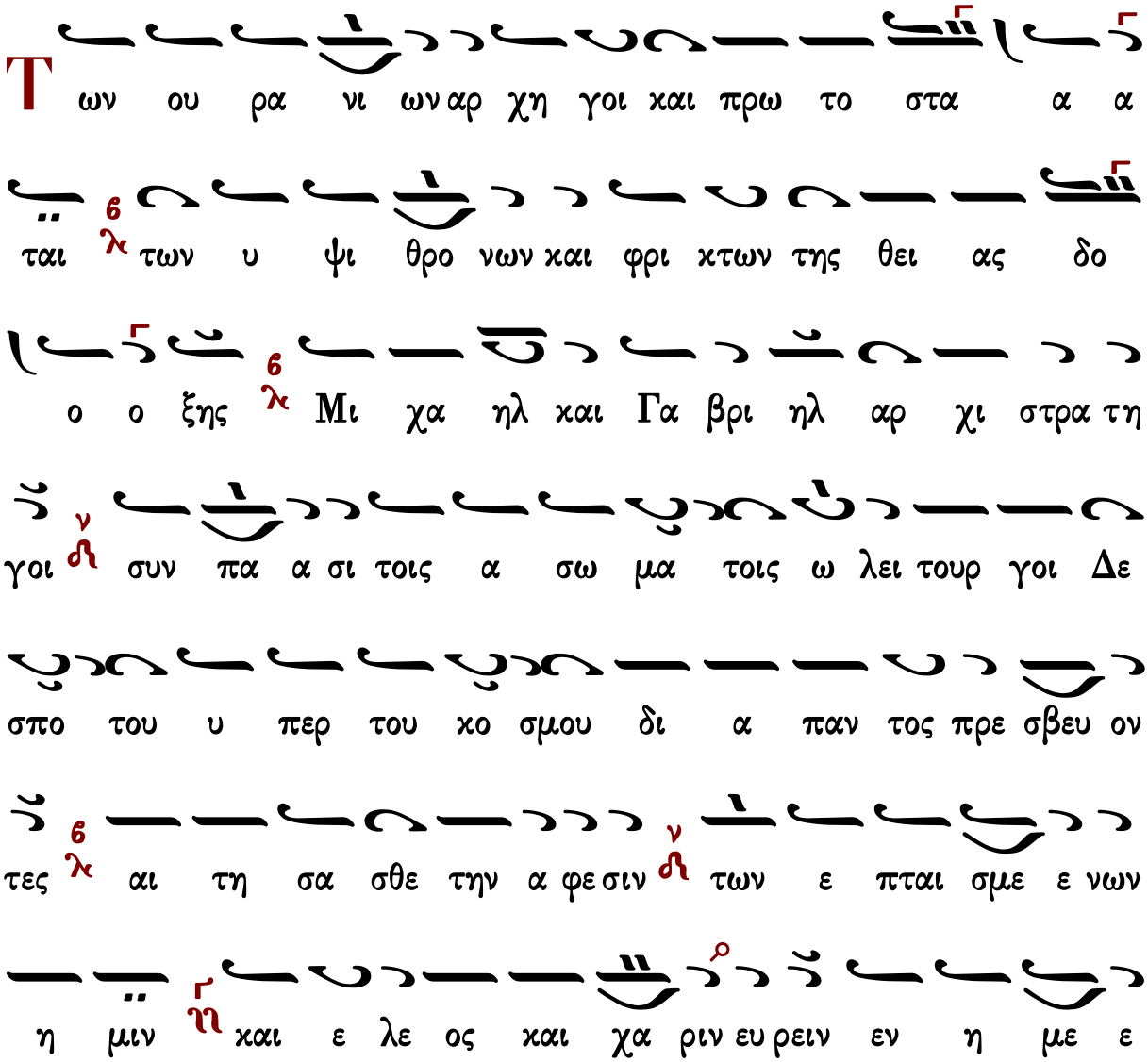

Θεοτοχίον

ρα τη ς χρι ι σε ε ως ν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι 6

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην ν

Θ ε ο χα ρι τω τε α γνη ευ λο γη με

ε ε νη 6 τον δι α σπλαγ χνα οι κτιρ μων εκ σου τε

χθε ε εν τα 6 συν ταις α νω δυ να με σι και τοις

αρ χαγ γε λοις ν και πα α σι τοις α σω μα τοις υ

περ η μων Δ δυ σω ω πει α κα τα παυ στως δου ναι

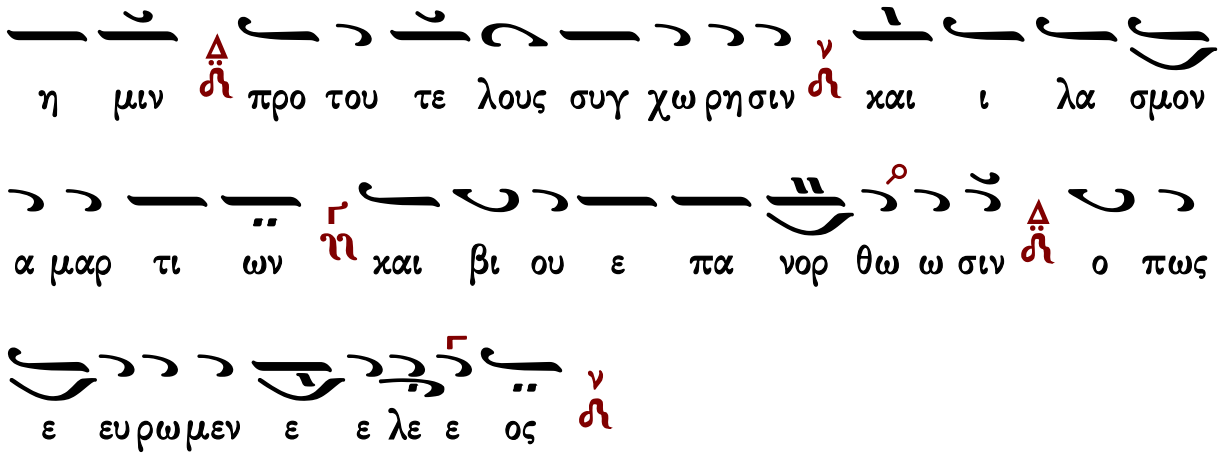

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

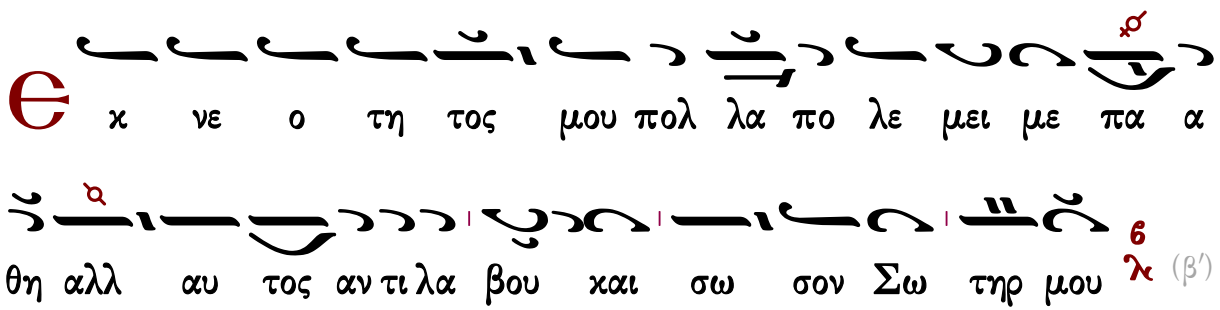

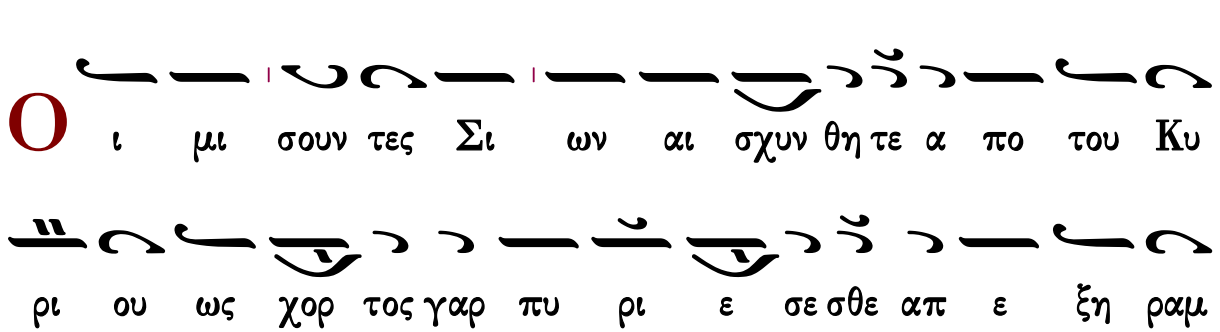

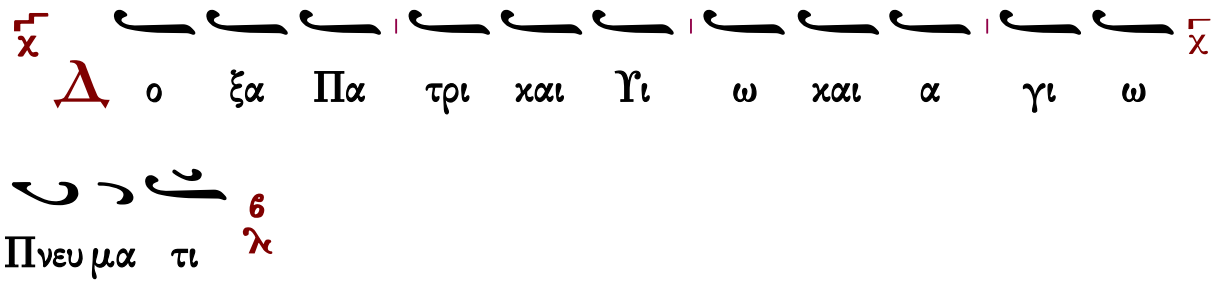
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

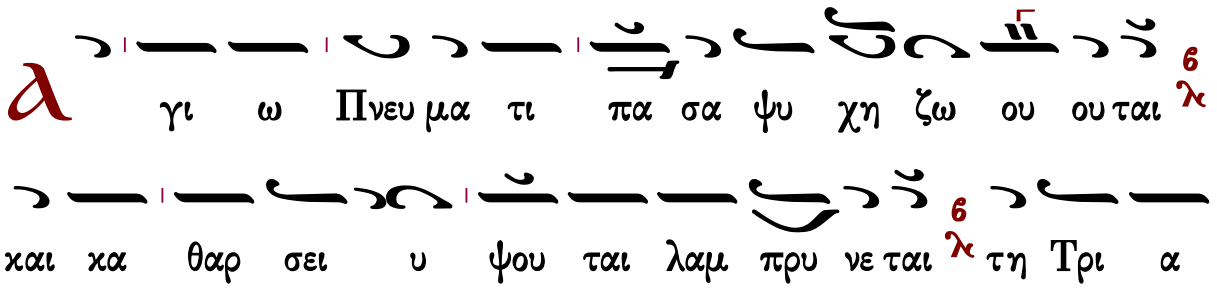
λγι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

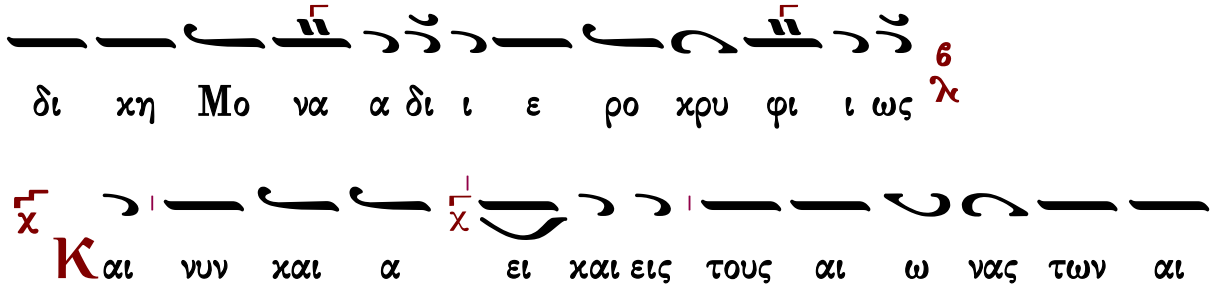
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

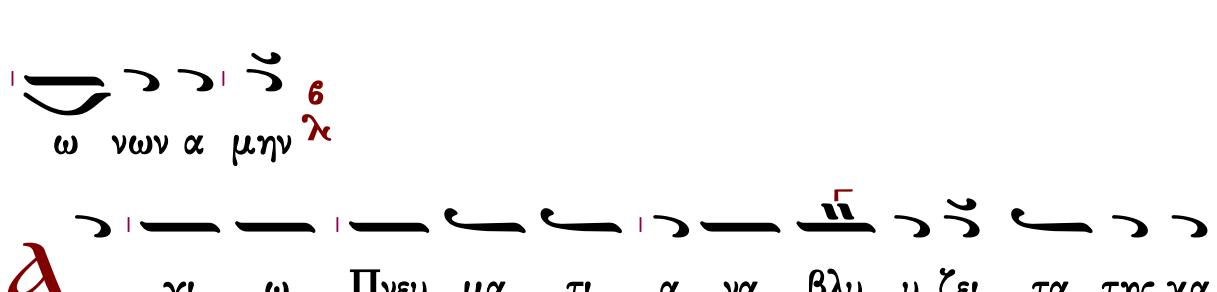
λγι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Θ

χ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο λε

ε μει με ε ε πα α α θη η λ αλλ αυ τος α αν

τι λα α α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη η

ηρ μου ου λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

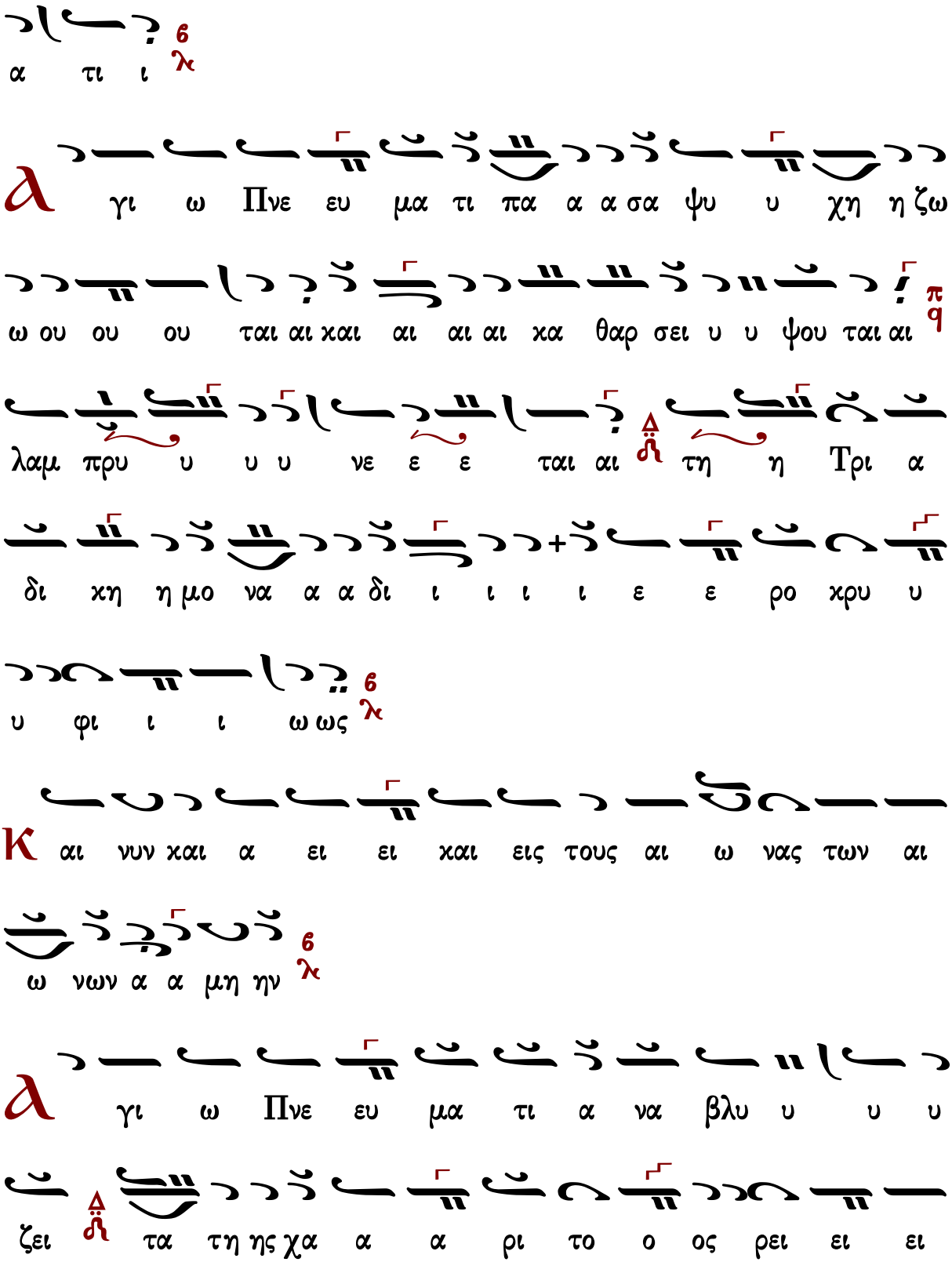
α τι ι
γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α
δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ
υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει

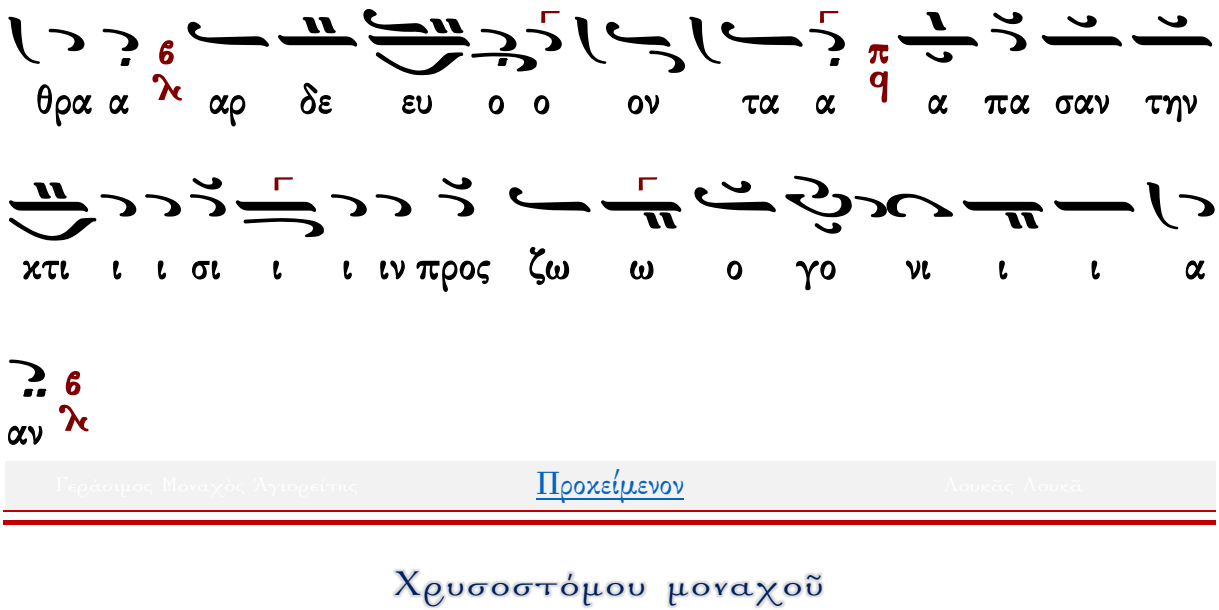

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

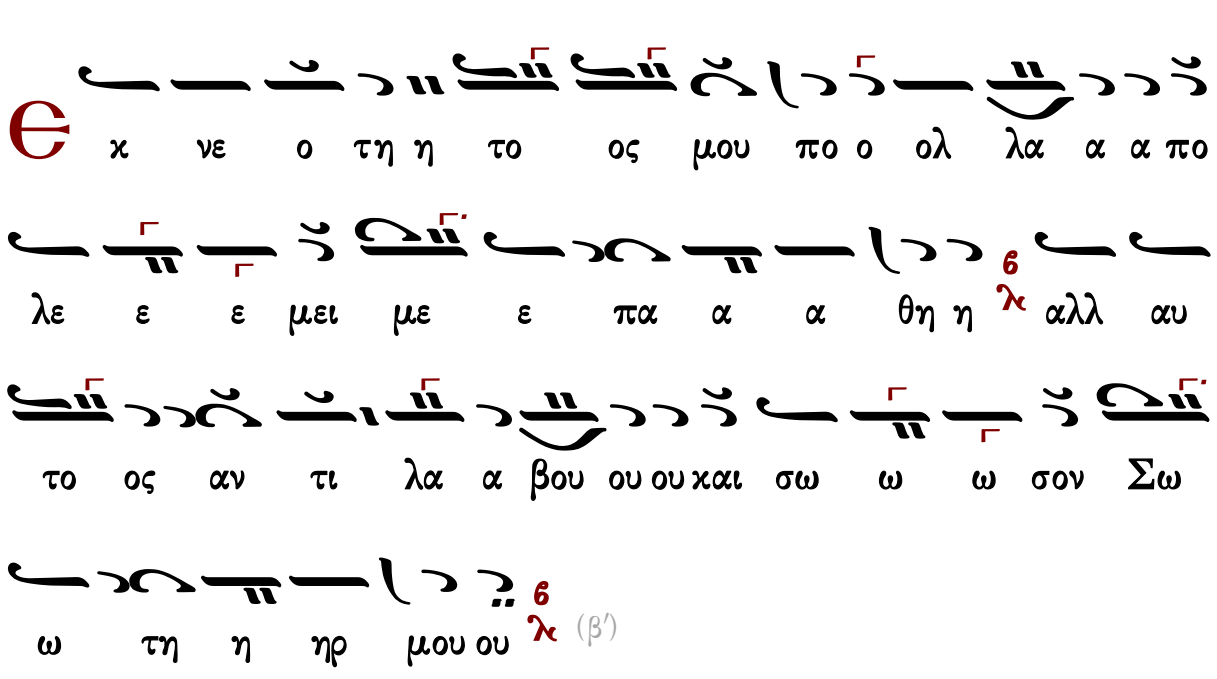

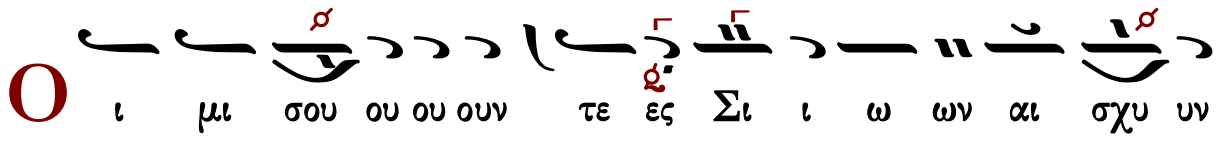

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι και κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

Ⲁ γι ω ω Πνε ευ μα α τι α να βλυ υ υ

ζει τα τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει

θρα α αρ δε ε ευ ο ο ο ο ον τα α

α α α πα α σαν τη ην χτι ι ι σι ι ιν προς ζω

ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Ε χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η λ αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ (β΄)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ (β΄)

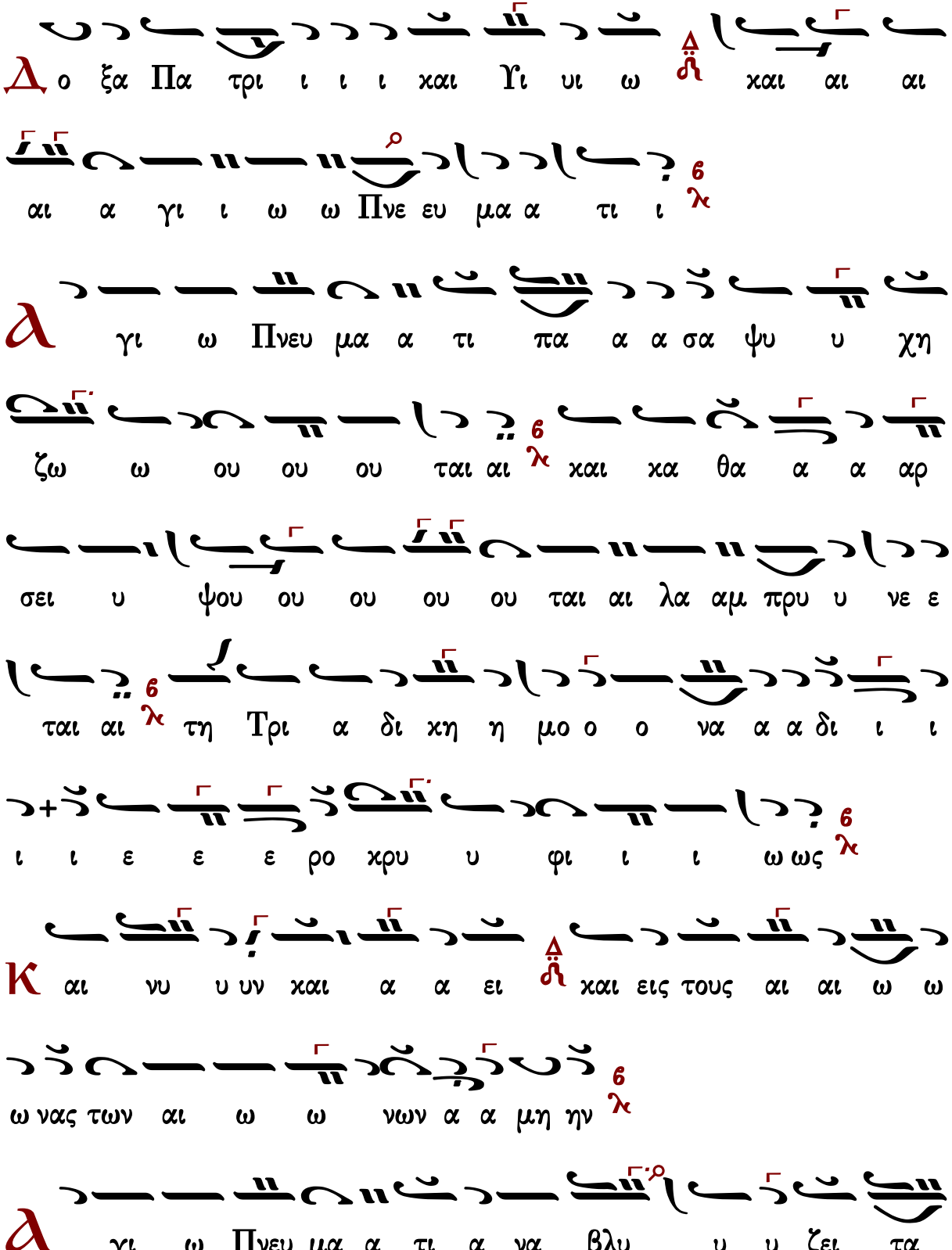
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω δι και αι αι
αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ
α γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη
ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ
σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε
ται αι λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι
ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως λ
Κ αι νυ υ υν και α α ει δι και εις τους αι αι ω ω
ω νας των αι ω ω νων α α μη ην λ
α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

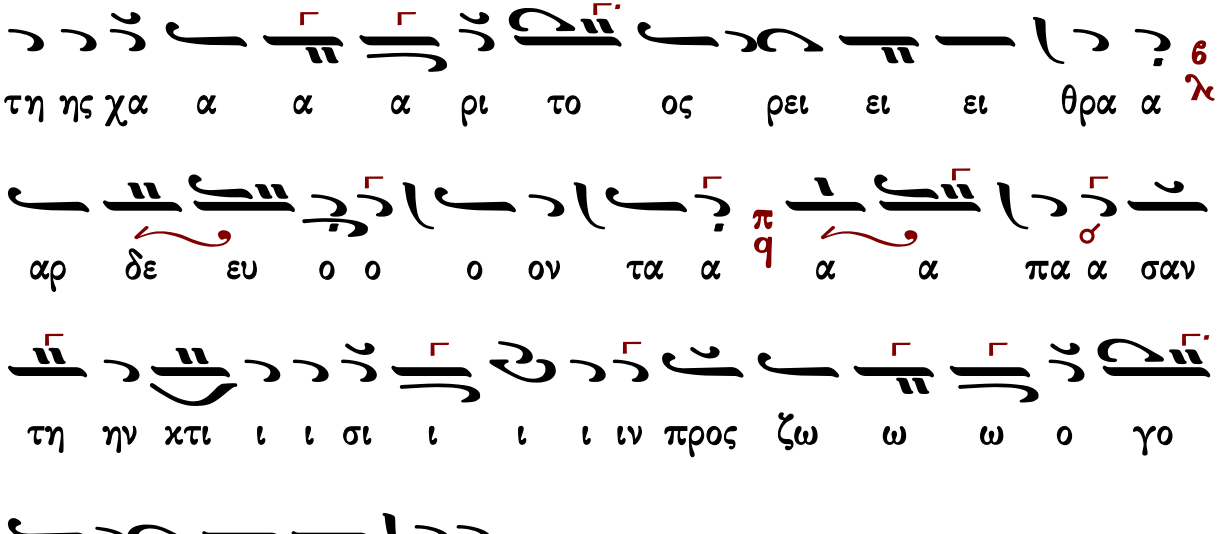

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος δ΄ Βϐ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

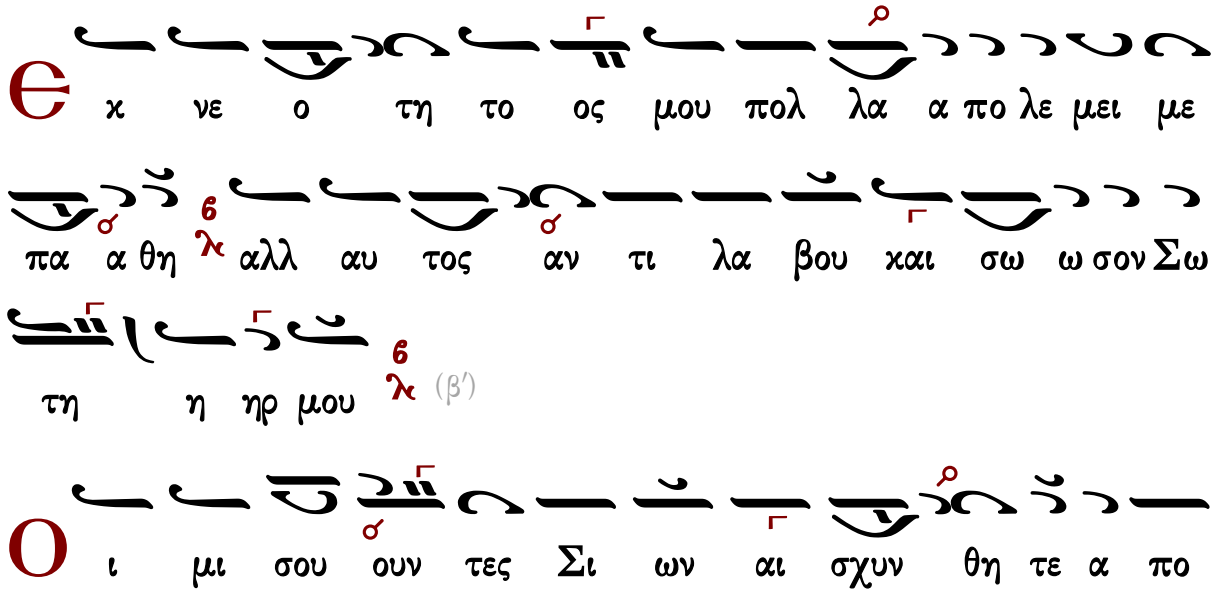

του Κυ ρι ι ου ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ι ι ως

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος

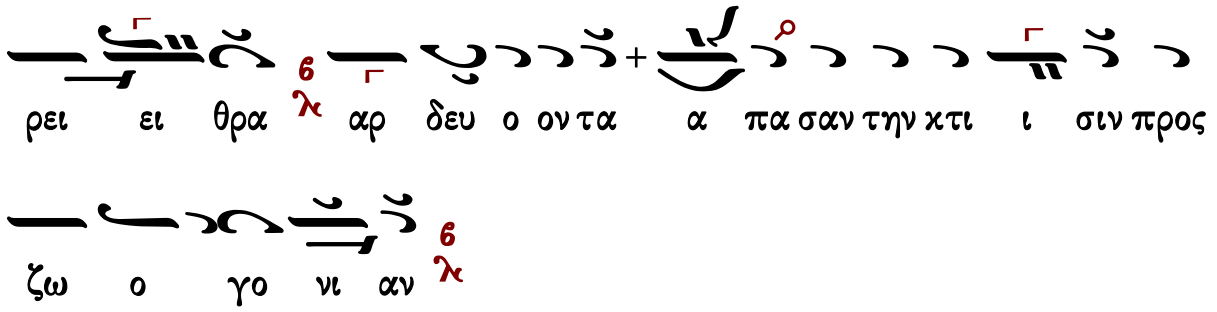

Ἰδιόμελον μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.31*

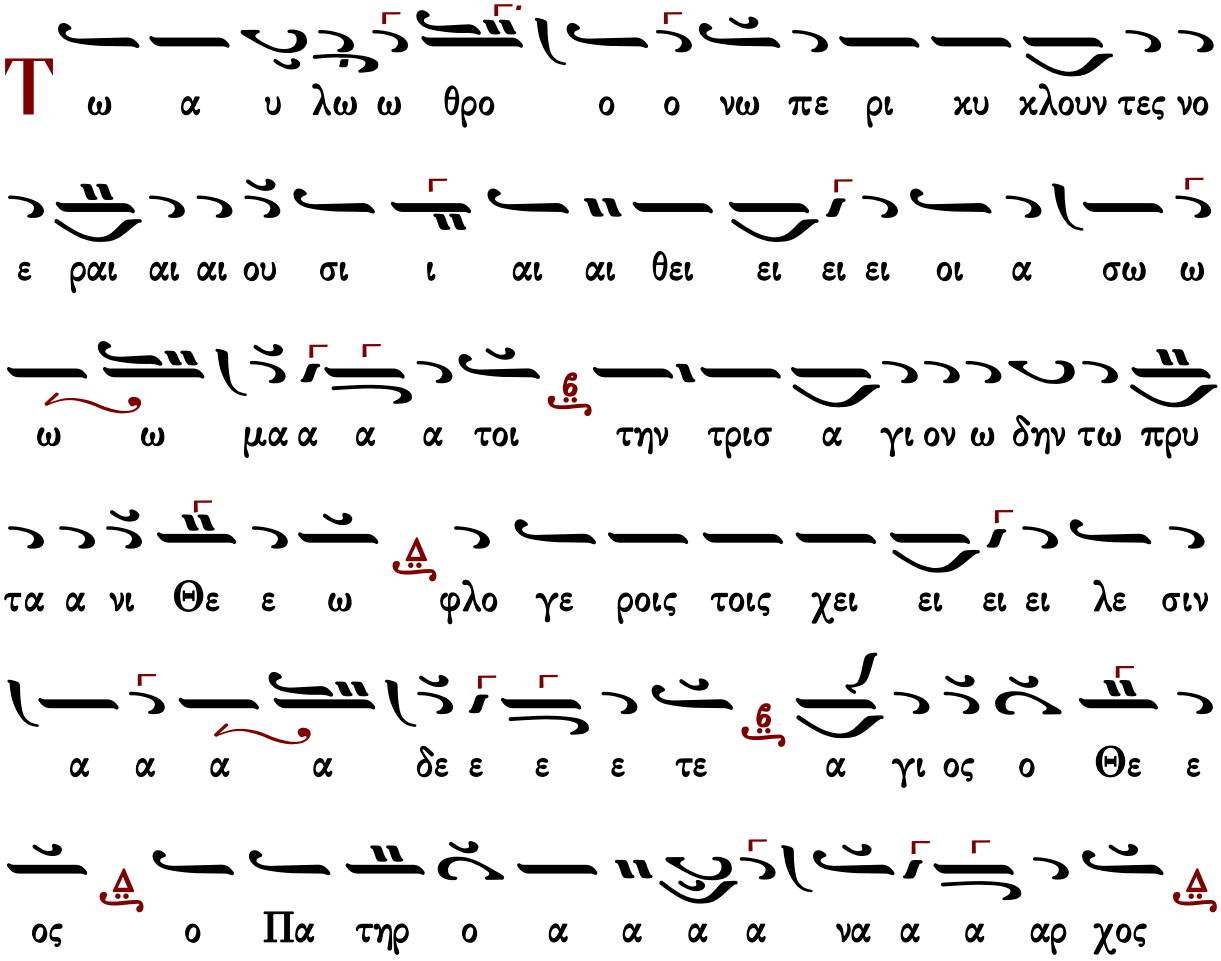

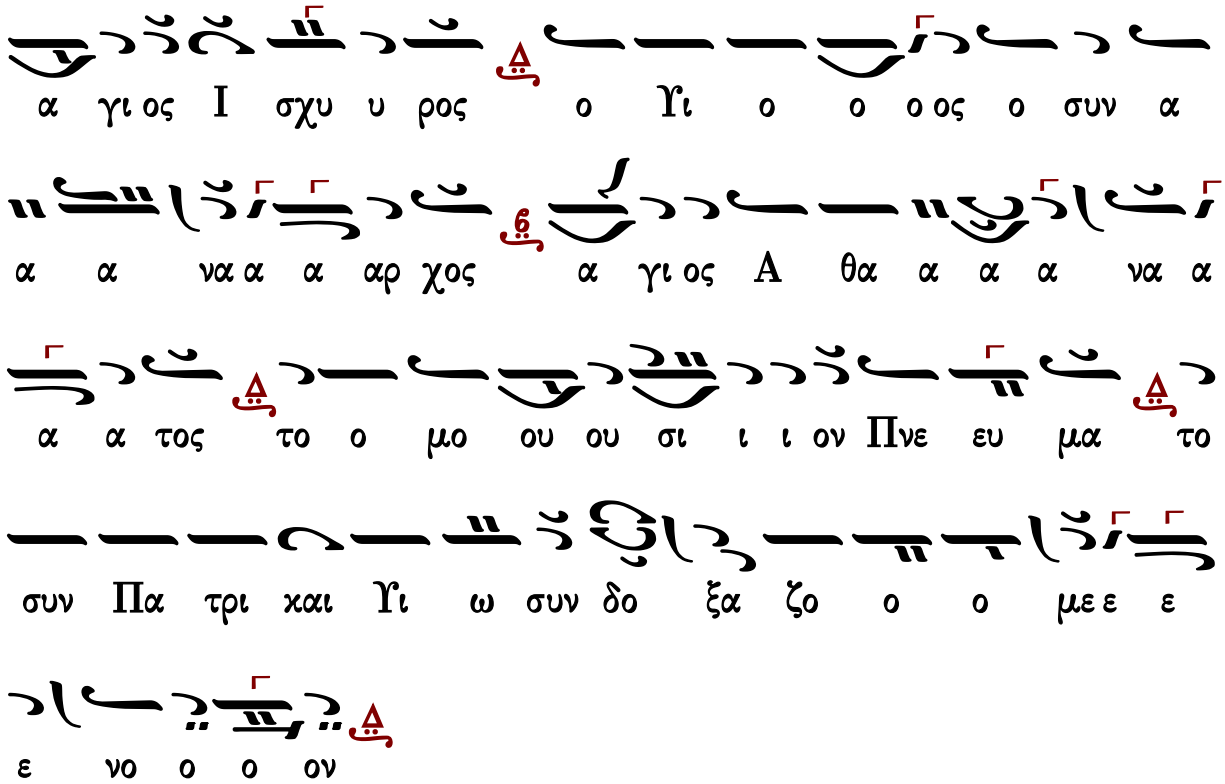

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.167*

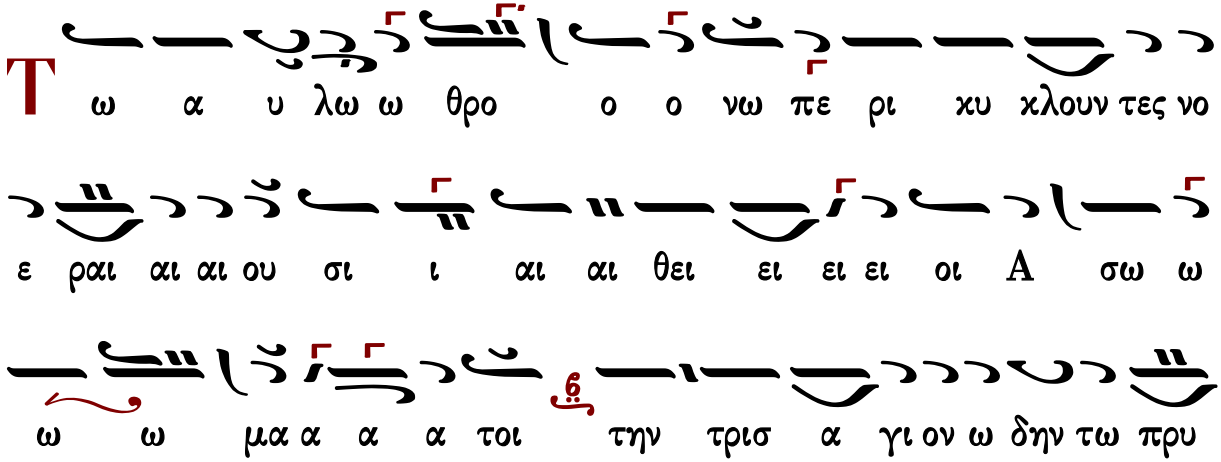

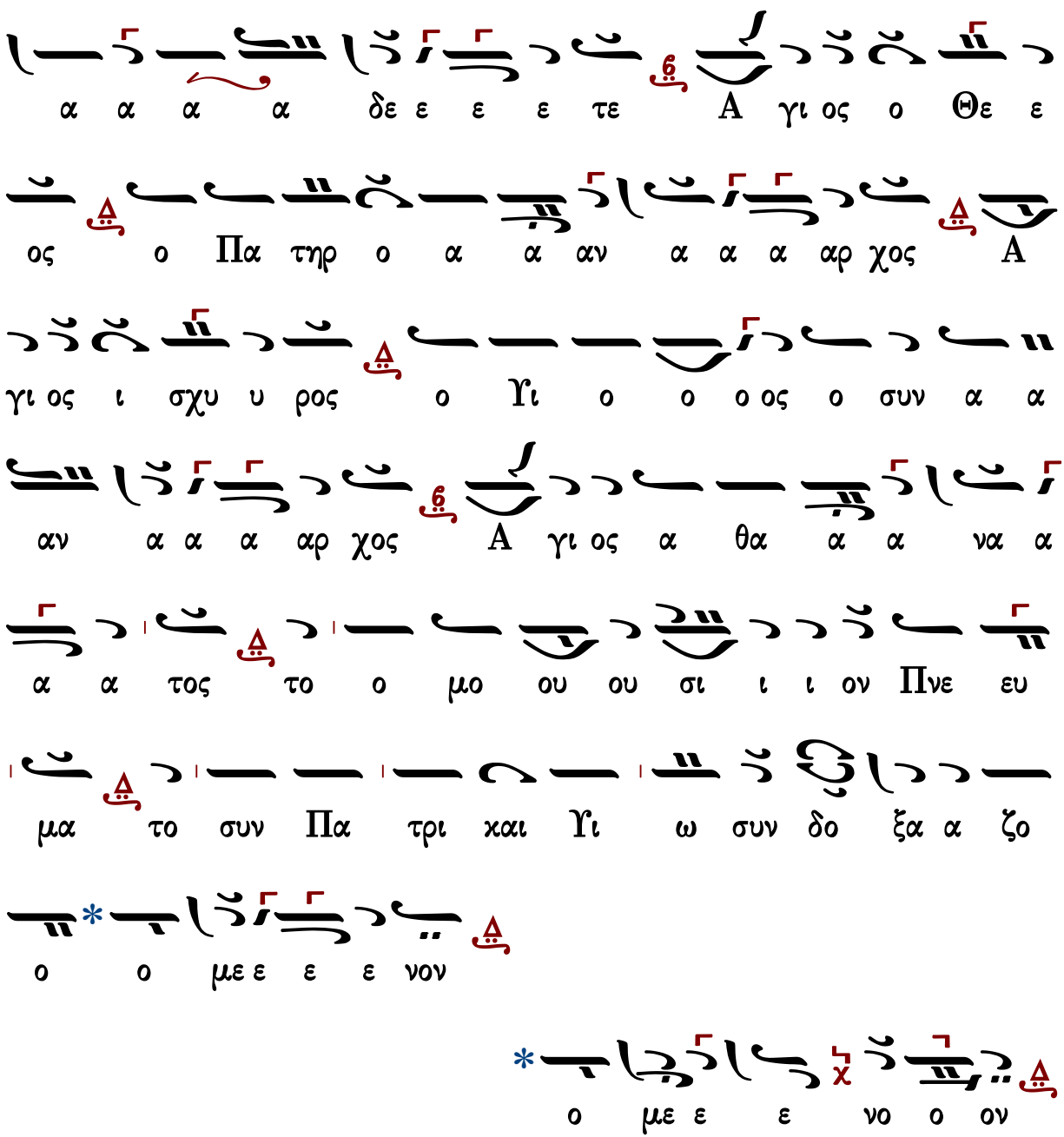

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.180*

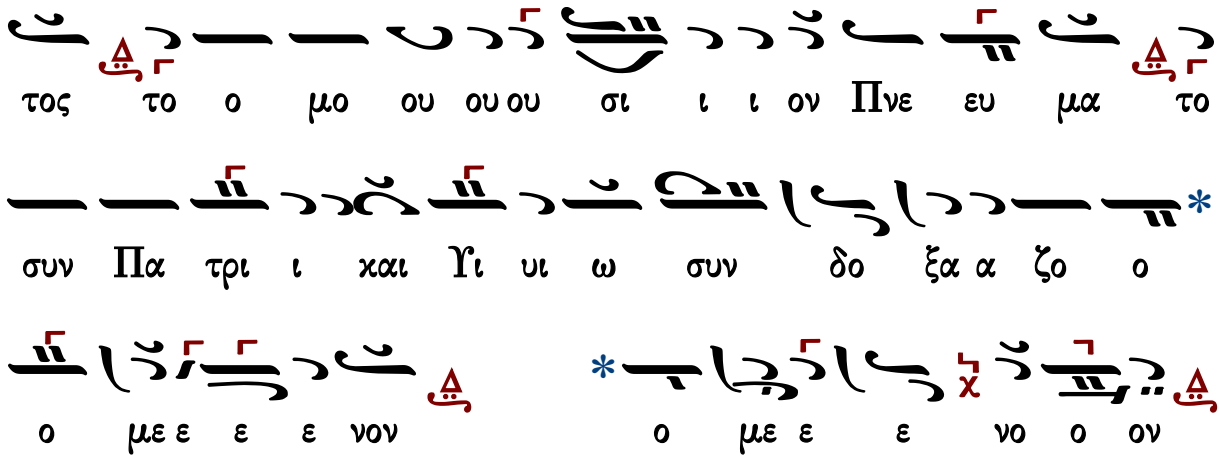

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.250#

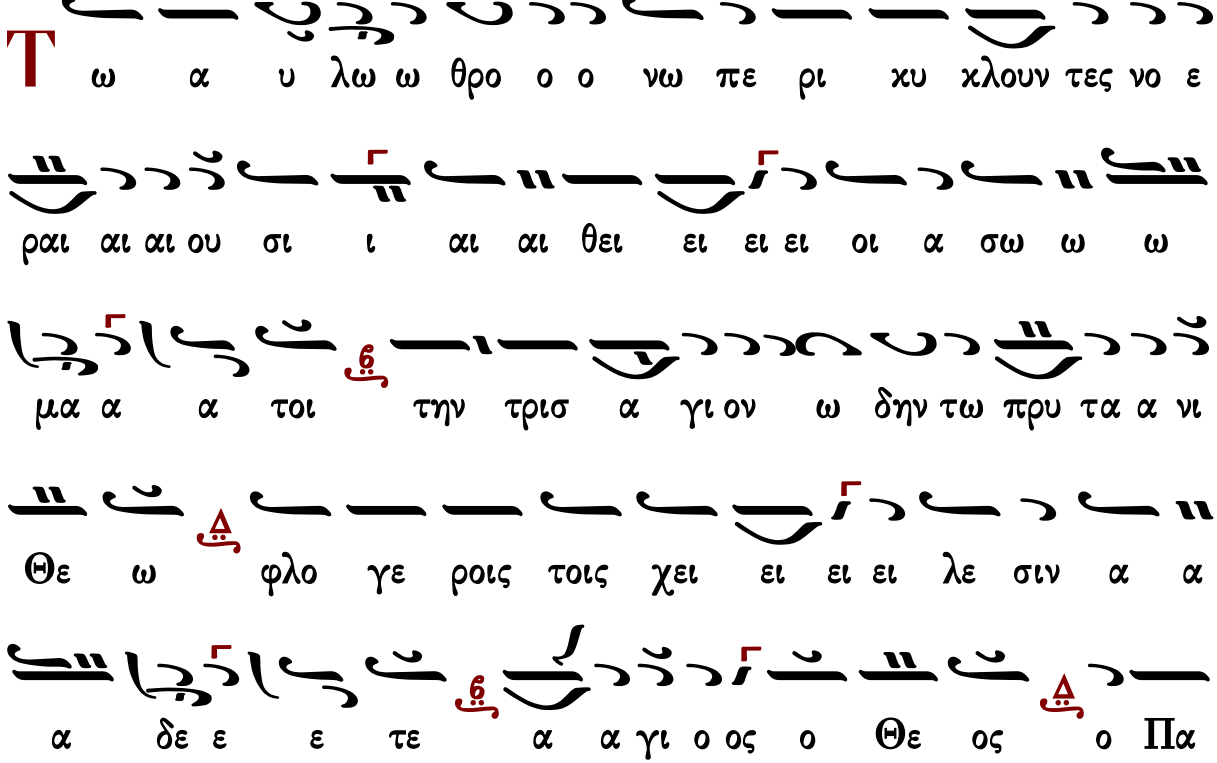

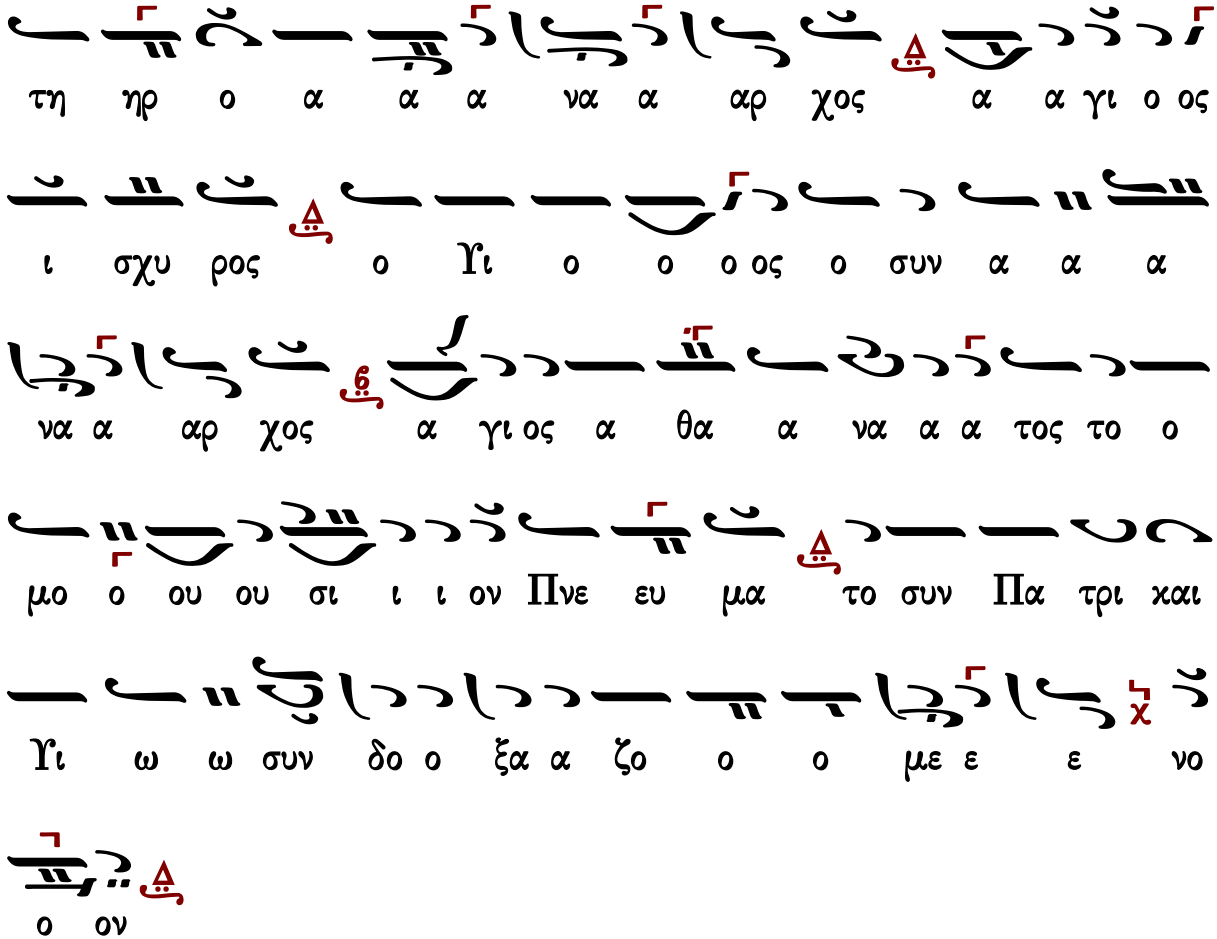

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.56/2393*

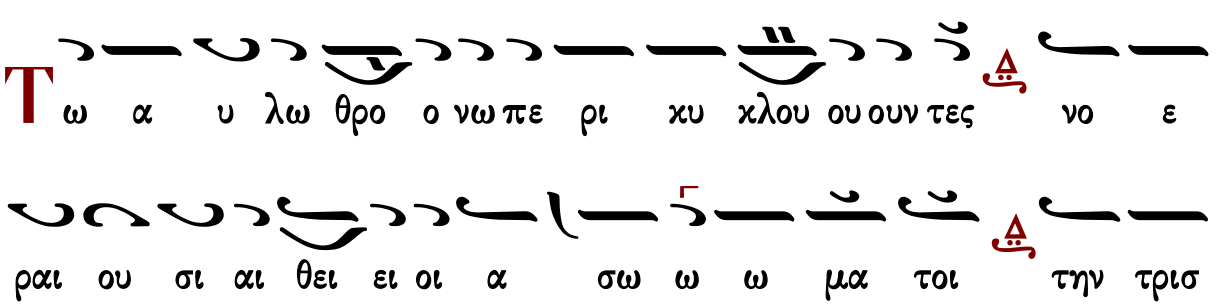

α γι ον ω δην τω πρυ υ τα α νι Θε ε ω ω ω ω

φλο γε ροις τοις χει ει ει ει λε σιν α α α δε ε ε ε

τε α α γι ο ος ο Θε ε ος ο Πα τη ηρ ο

α α α να α α αρ χος α α γι ος ι σχυ υ ρο

ος ο Υι ο ο ο ος ο συν α α α να α α αρ

χος α γι ο ος α θα α α να α α α τος

το ο μο ου ου ου σι ι ι ον Πνε ευ μα το συν Πα

τρι ι και Υι ω συν δο ξα α ζο ο ο με ε ε ε

νον

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ̃ π̃ ν̈ ⸗

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

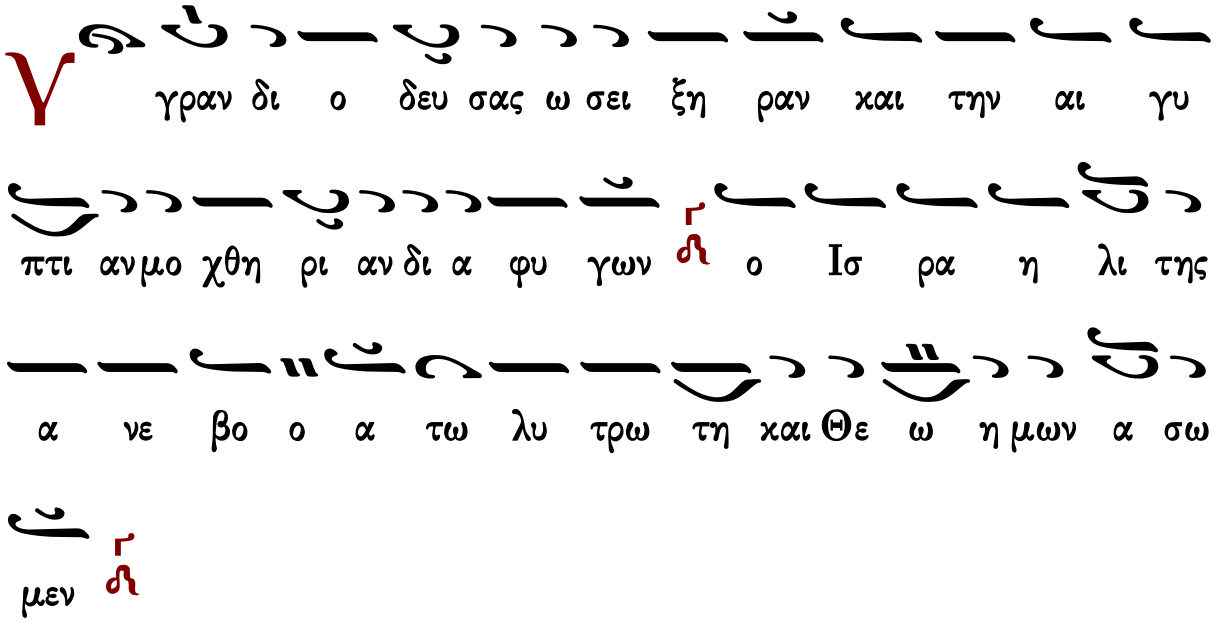

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

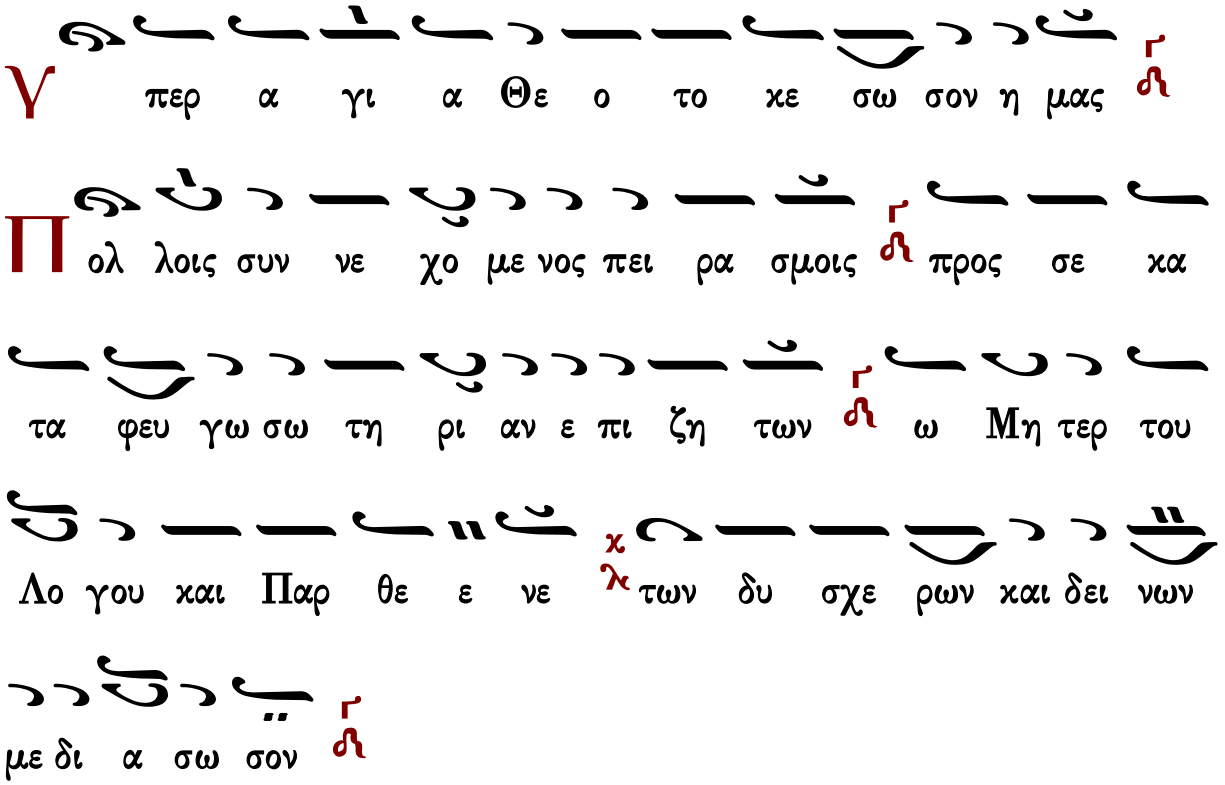

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ λ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε

νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α

να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

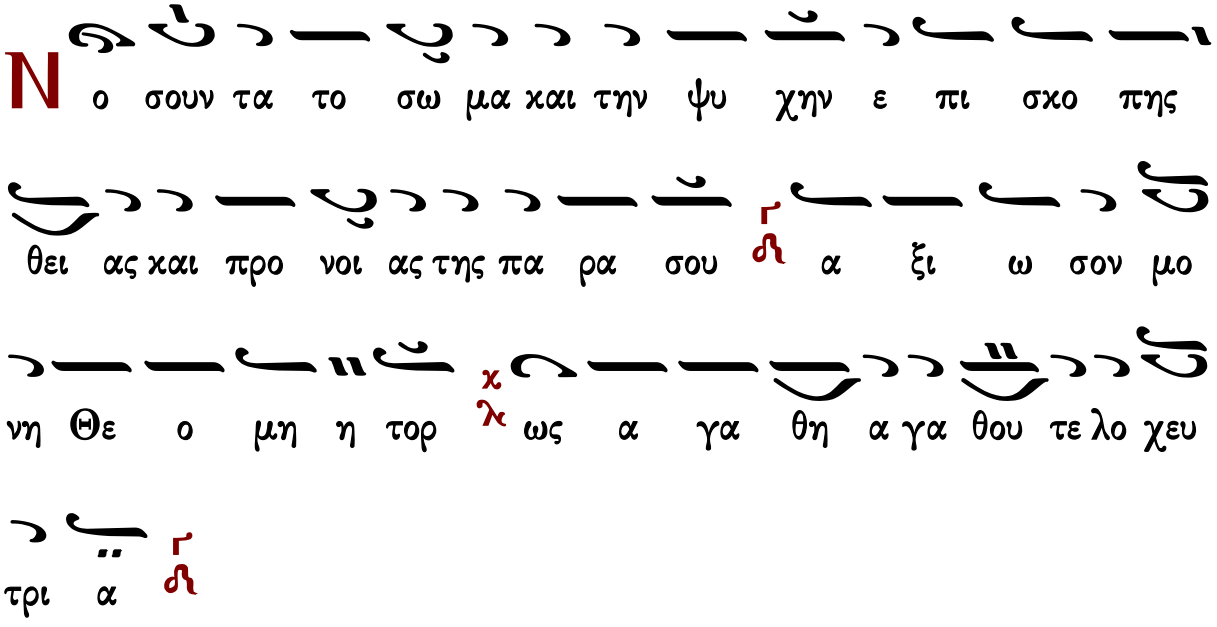

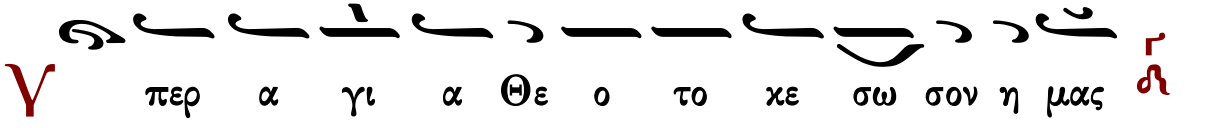

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σὲ δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ α΄

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί

Ἦχος λ/π ἀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.67/2405*

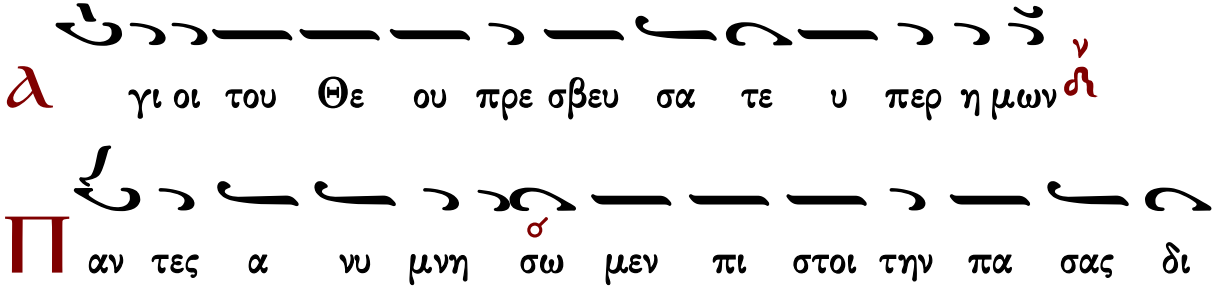

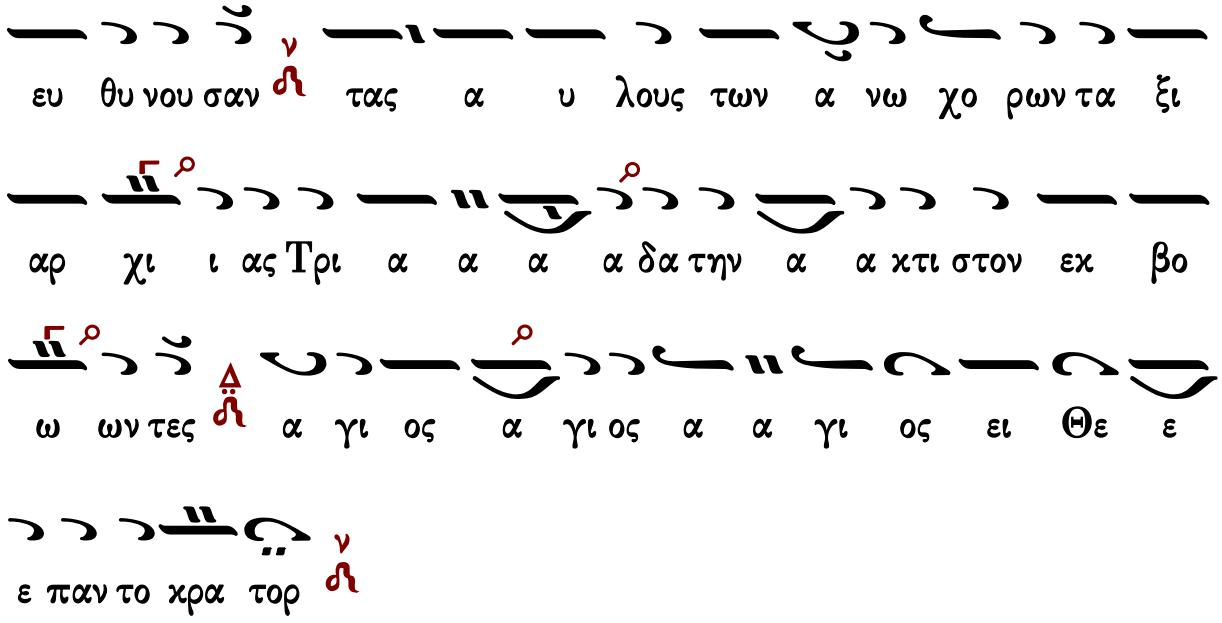
ευ θυ νου σαν τας α υ λους των α νω χο ρων τα ξι
αρ χι ι ας Τρι α α α α δα την α α κτι στον εκ βο
ω ων τες α γι ος α γι ος α α γι ος ει Θε ε
ε παν το κρα τορ

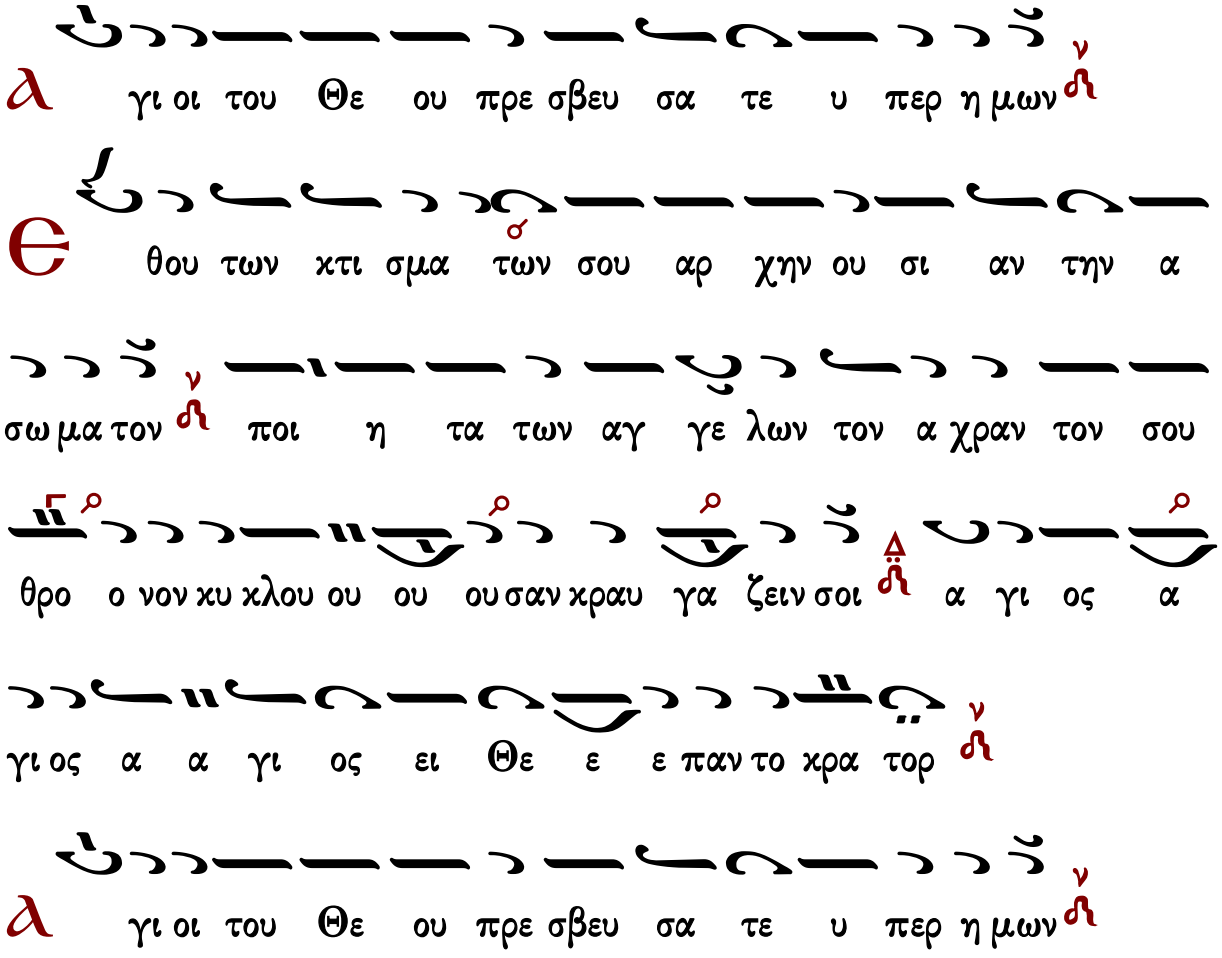
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
θ θου των κτι σμα των σου αρ χην ου σι αν την α
σω μα τον ποι η τα των αγ γε λων τον α χραν τον σου
θρο ο νον κυ κλου ου ου ου σαν κραυ γα ζειν σοι α γι ος α
γι ος α α γι ος ει Θε ε ε παν το κρα τορ
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

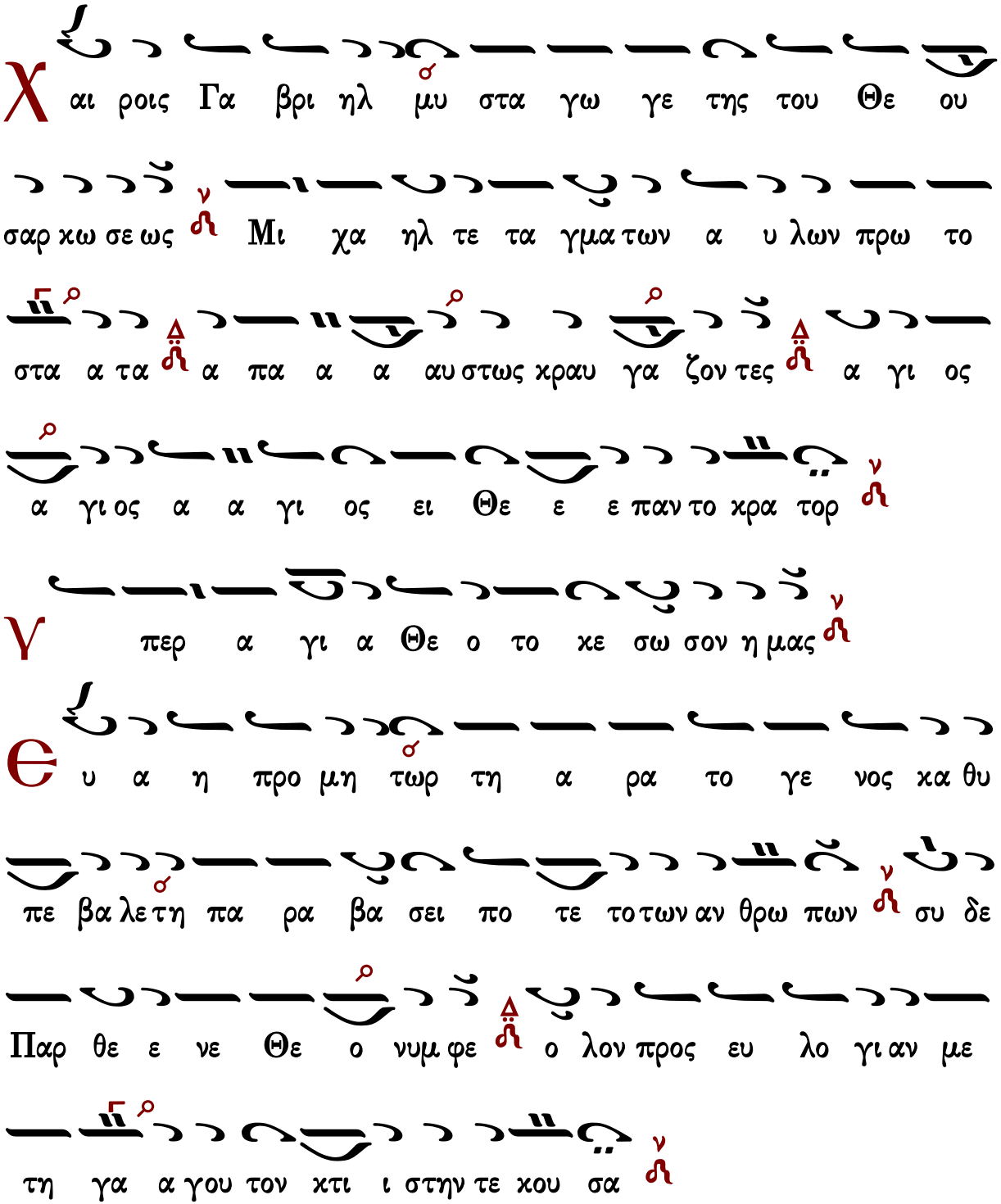

Κανὼν β᾽ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ α᾽

Ἁρματηλάτην Φαραὼ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.69/2407*

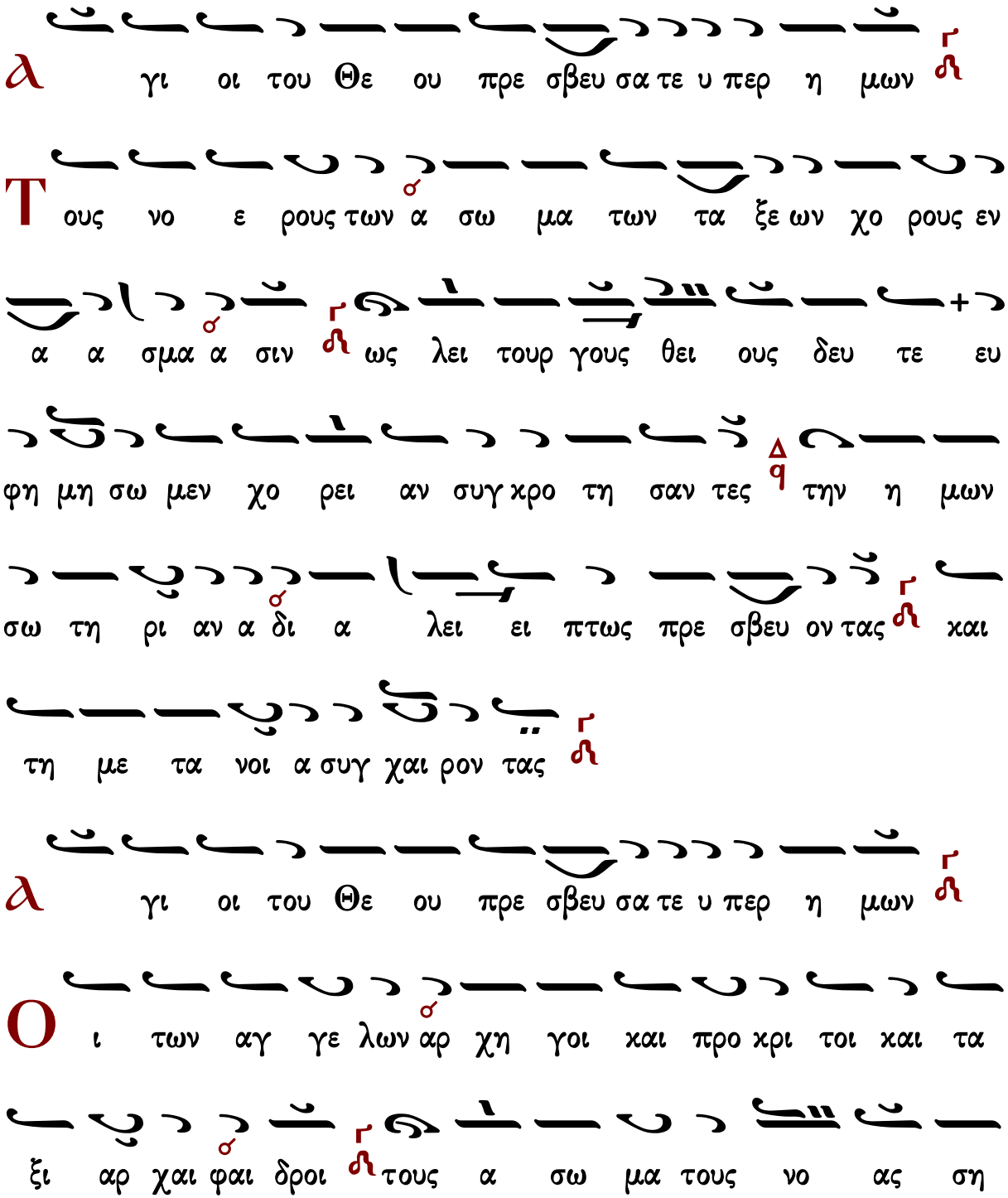

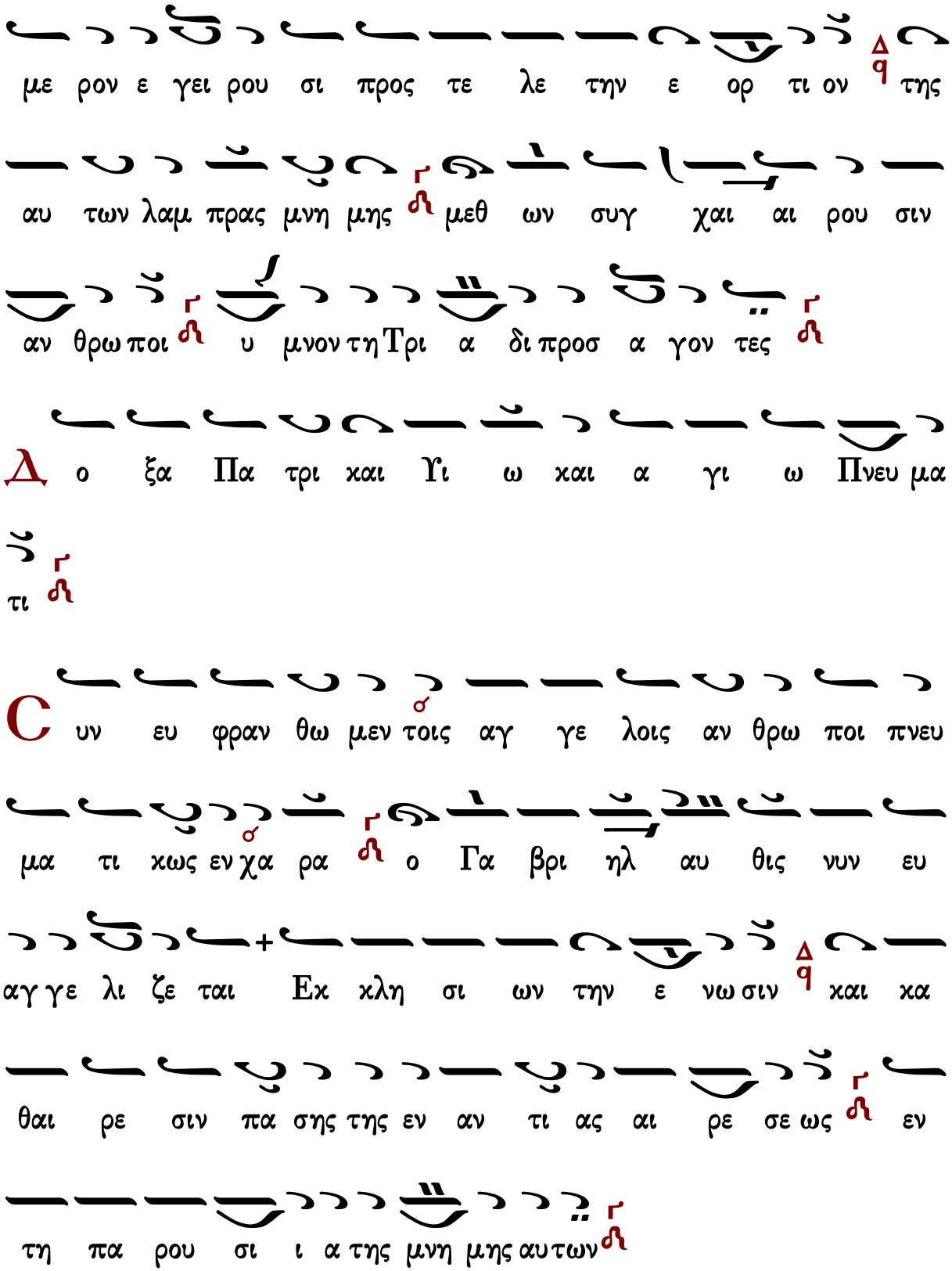
με ρον ε γει ρου σι προς τε λε την ε ορ τι ον της
αυ των λαμ πρας μνη μης μεθ ων συγ χαι αι ρου σιν
αν θρω ποι υ μνον τη Τρι α δι προσ α γον τες
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
C υν ευ φραν θω μεν τοις αγ γε λοις αν θρω ποι πνευ
μα τι κως εν χα ρα ο Γα βρι ηλ αυ θις νυν ευ
αγ γε λι ζε ται Εκ κλη σι ων την ε νω σιν και κα
θαι ρε σιν πα σης της εν αν τι ας αι ρε σε ως εν
τη πα ρου σι ι α της μνη μης αυ των

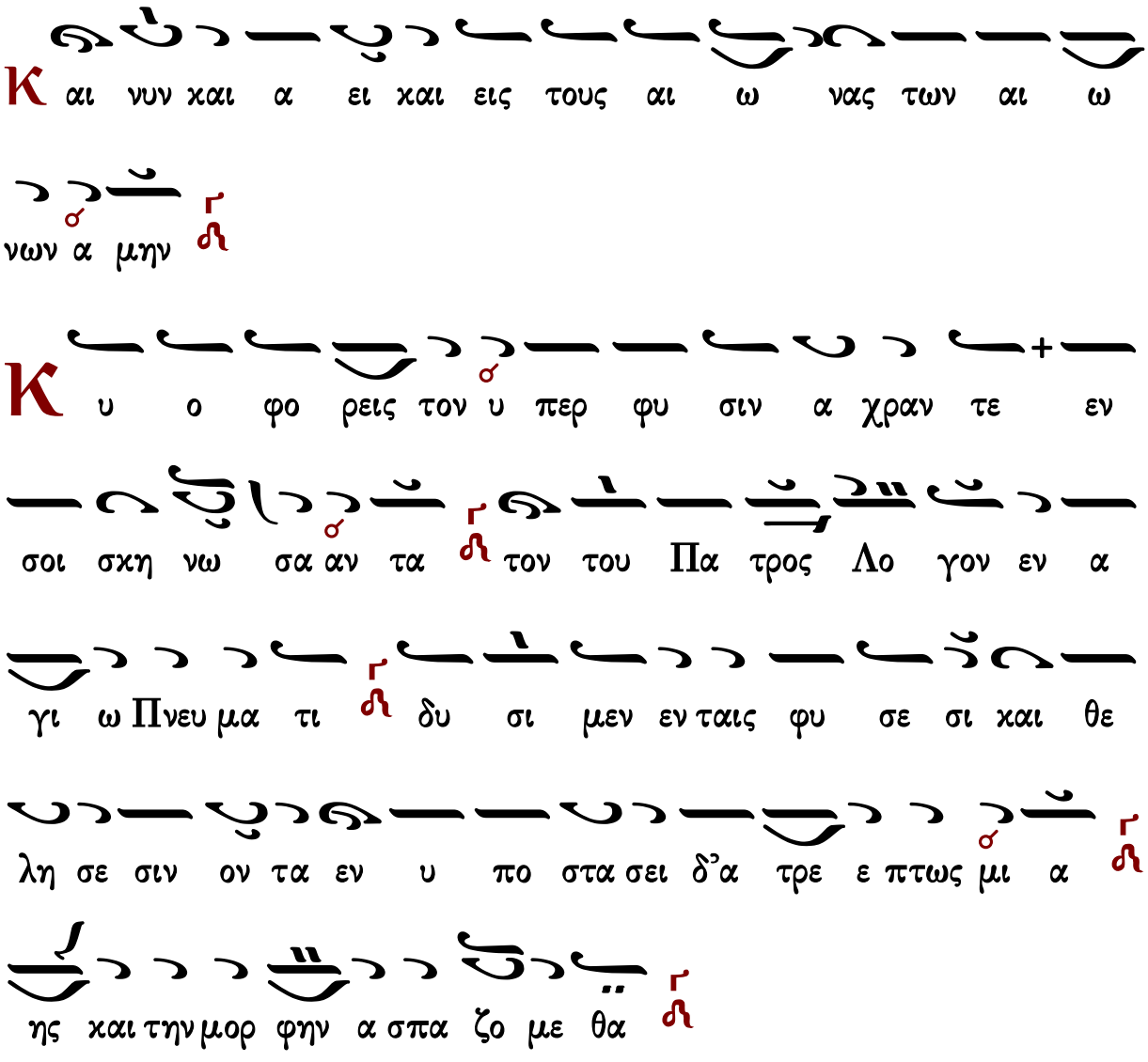

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

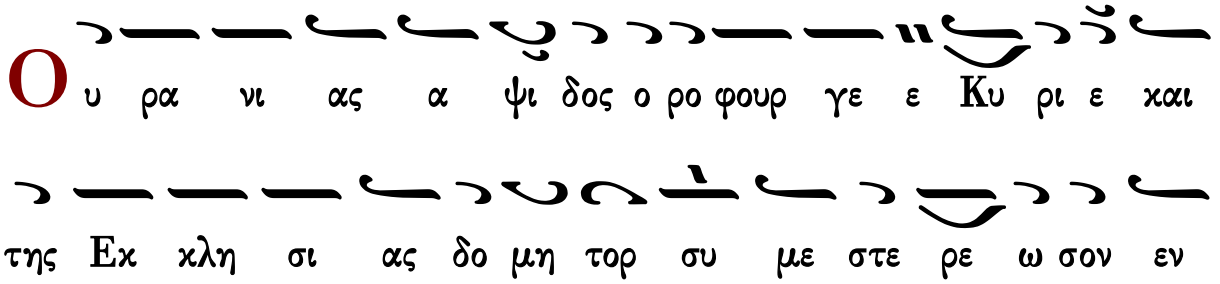

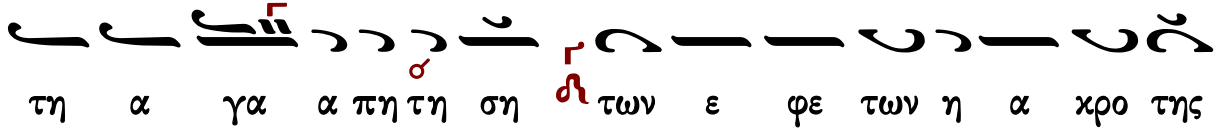

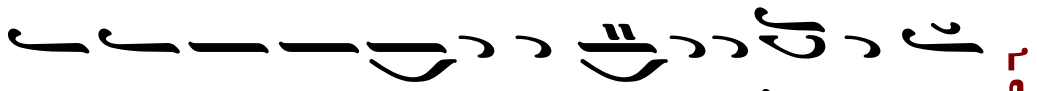

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

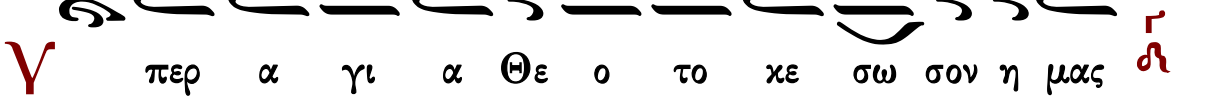

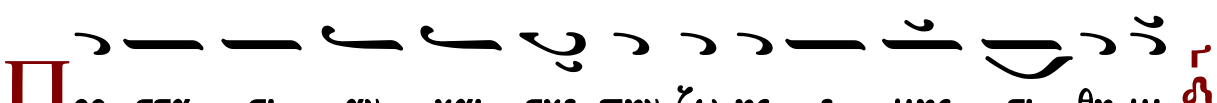

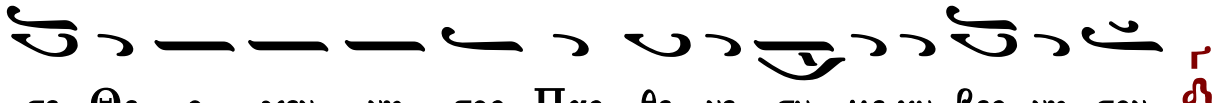

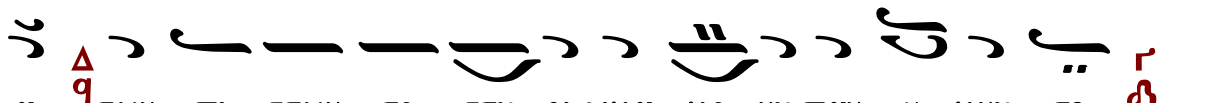

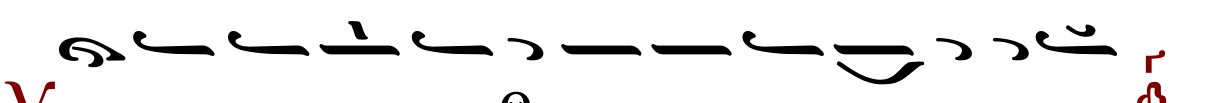

γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης

τον Χρι στον ε χυ η σας μο νη Παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον

της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον

παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι

τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν

ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον

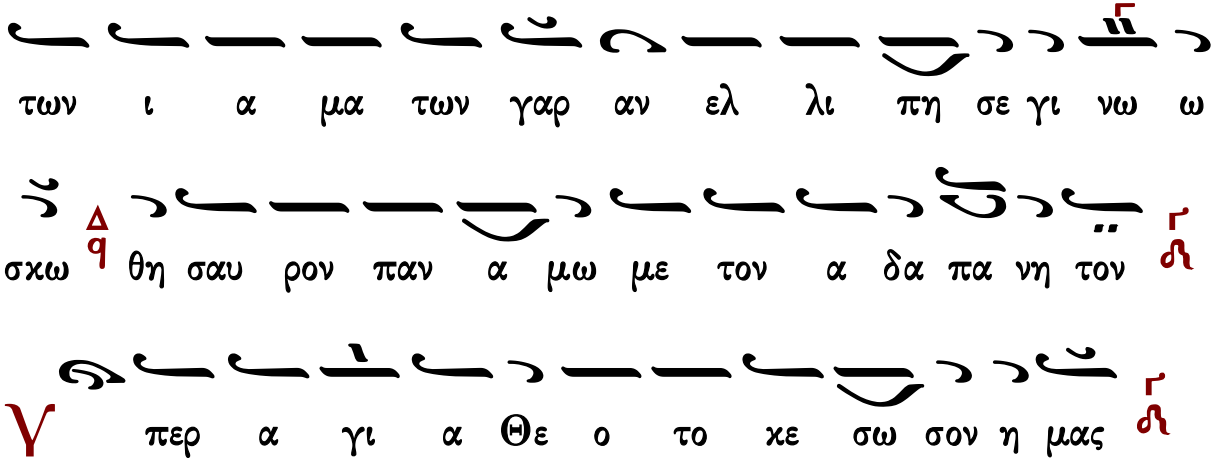

Ἐπί κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σέ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τό οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαι μέ καί ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρός ὑποσμύχοντος νῦν τήν καρδίαν μου.

Κανὼν α΄ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ γ΄

Τὸν φόβον σου Κύριε

Ἦχος **Νη**

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.70/2408*

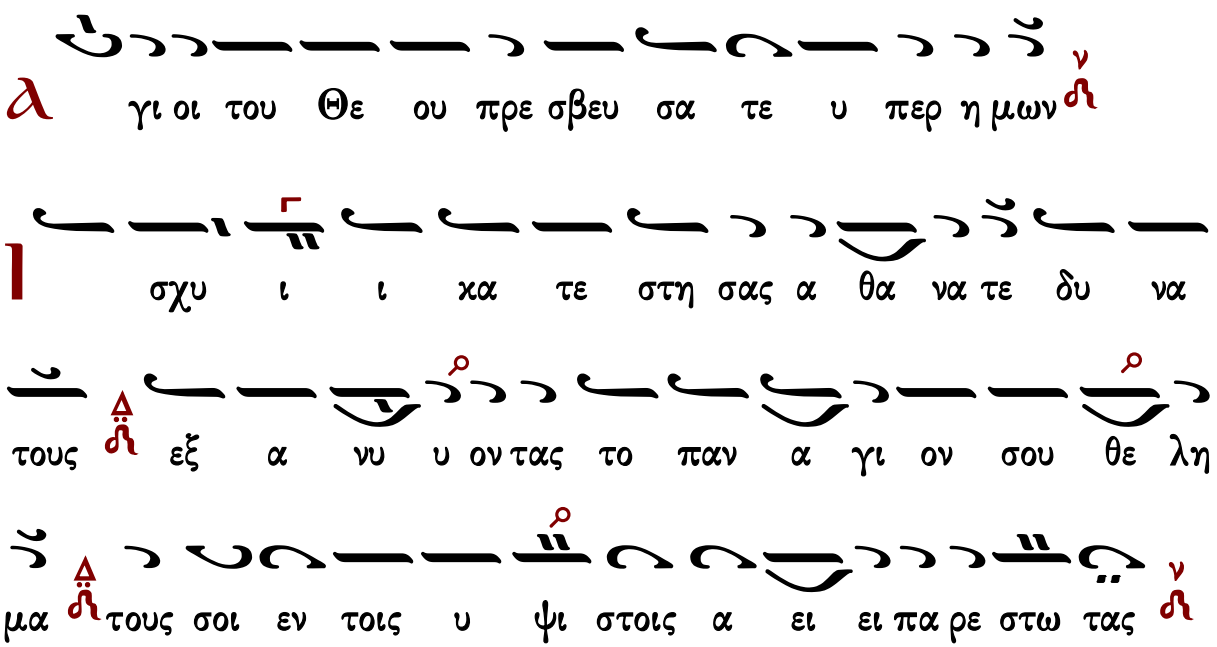

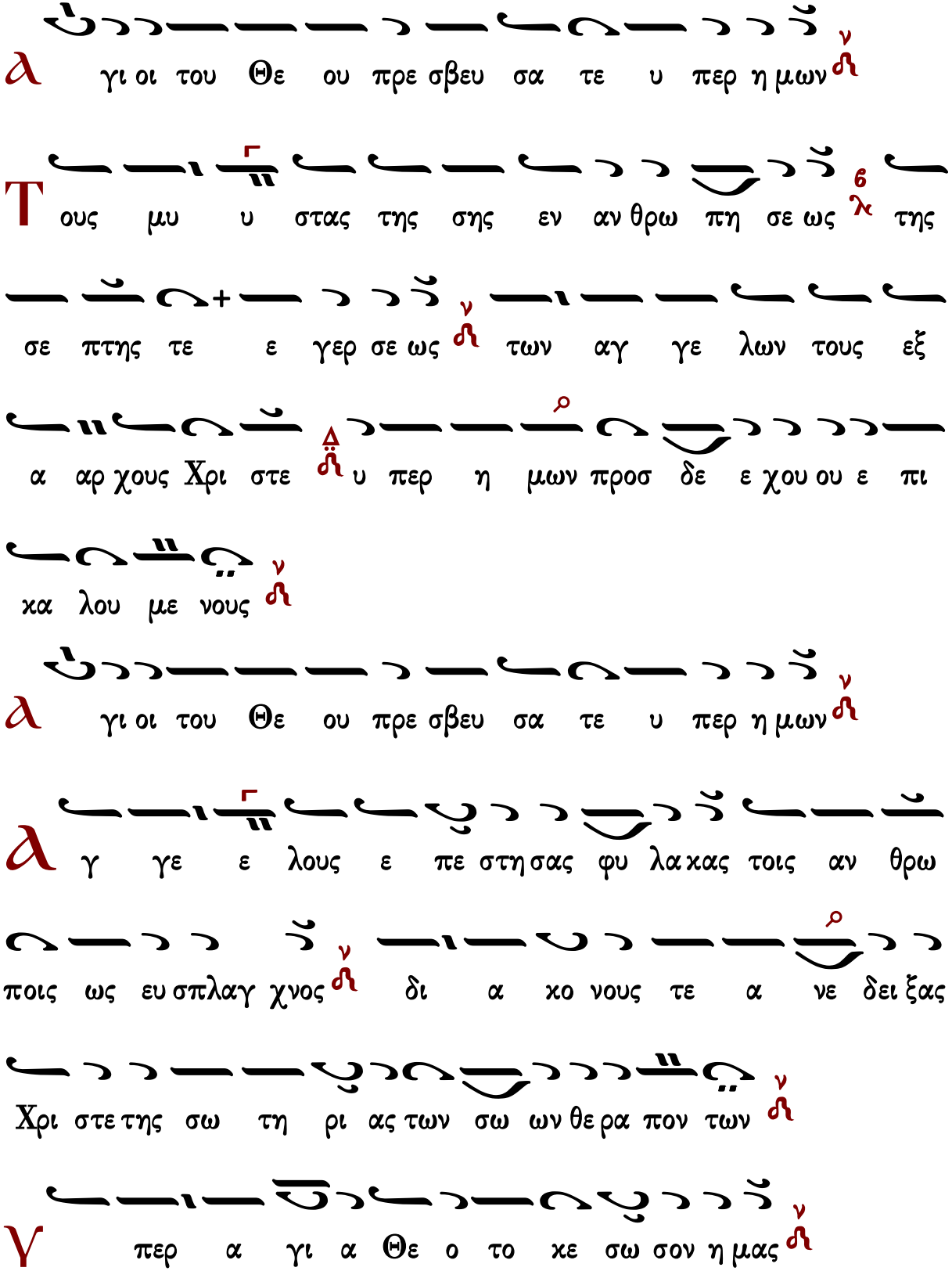
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
Τ ους μυ υ στας της σης εν αν θρω πη σε ως της
σε πτης τε ε γερ σε ως των αγ γε λων τους εξ
α αρ χους Χρι στε υ περ η μων προσ δε ε χου ου ε πι
κα λου με νους
α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων
α γ γε ε λους ε πε στη σας φυ λα κας τοις αν θρω
ποις ως ευ σπλαγ χνος δι α κο νους τε α νε δει ξας
Χρι στε της σω τη ρι ας των σω ων θε ρα πον των
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Κανὼν β′ τῶν Ἀσωμάτων, ᾠδὴ γ′

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.71/2409*

Α ι γλη θει ας χα ρι τος ο Γα βρι ηλ πι στως ε πλη

σε πα σαν την γην χ λ του Θε ου ου κη ρυ ξας την εν σω μα τι

κα θο δον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ζ υ νω ρις α οι δι με και φω ταυ γης δυ ας α υ λε

φω τα Θε ου τους πι στω ως τε λουν τας χ λ την υ μων μνη μην

δει ξα τε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

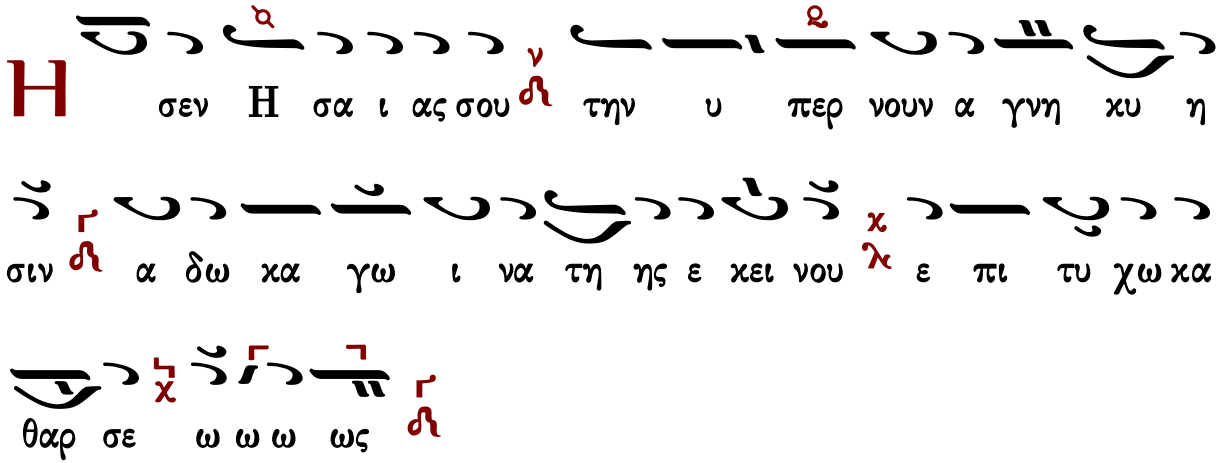

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸ προσταχθὲν

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.72/2410*

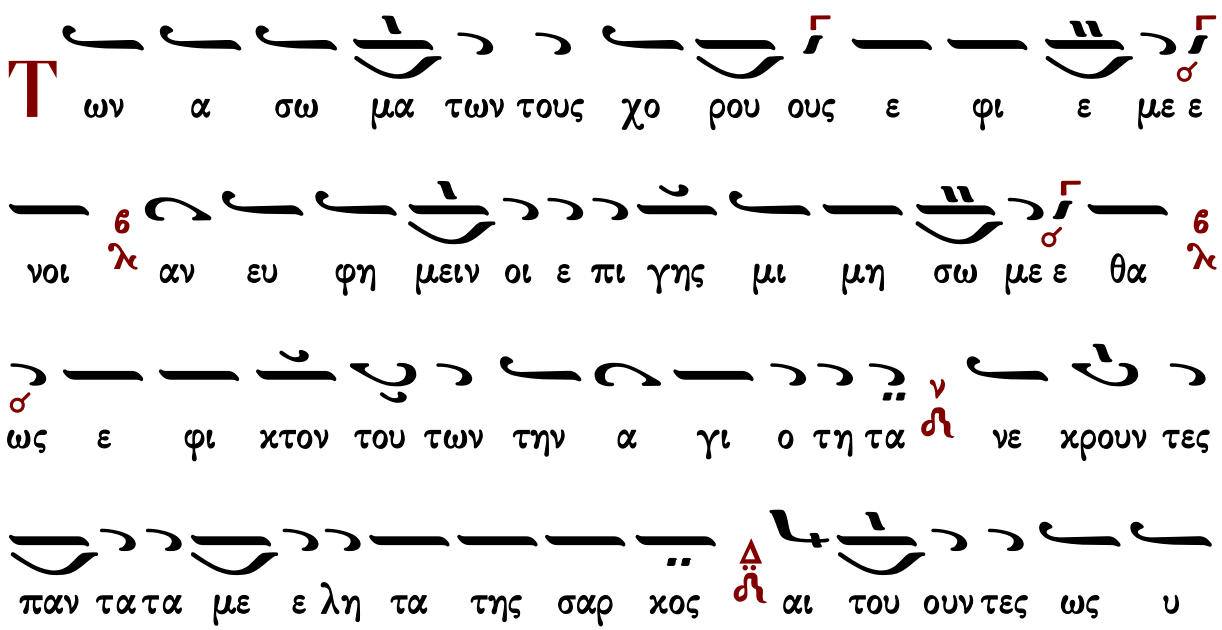

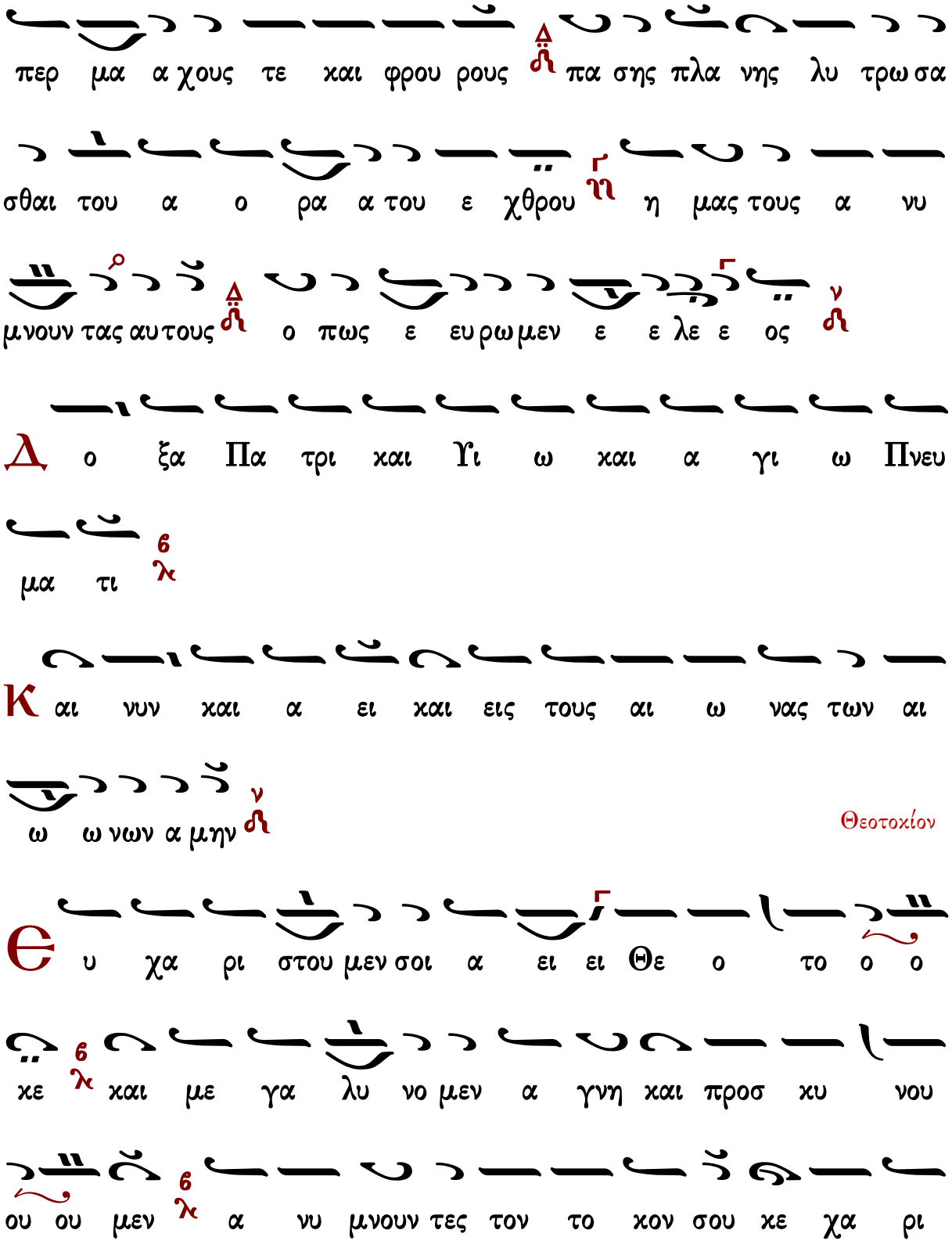
περ μα α χους τε και φρου ρους πα σης πλα νης λυ τρω σα
σθαι του α ο ρα α του ε χθρου η μας τους α νυ
μνουν τας αυ τους ο πως ε ευ ρω μεν ε ε λε ε ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Θεοτοκίον
Θ υ χα ρι στου μεν σοι α ει ει Θε ο το ο ο
χε και με γα λυ νο μεν α γνη και προσ κυ νου
ου ου μεν α νυ μνουν τες τον το κον σου χε χα ρι

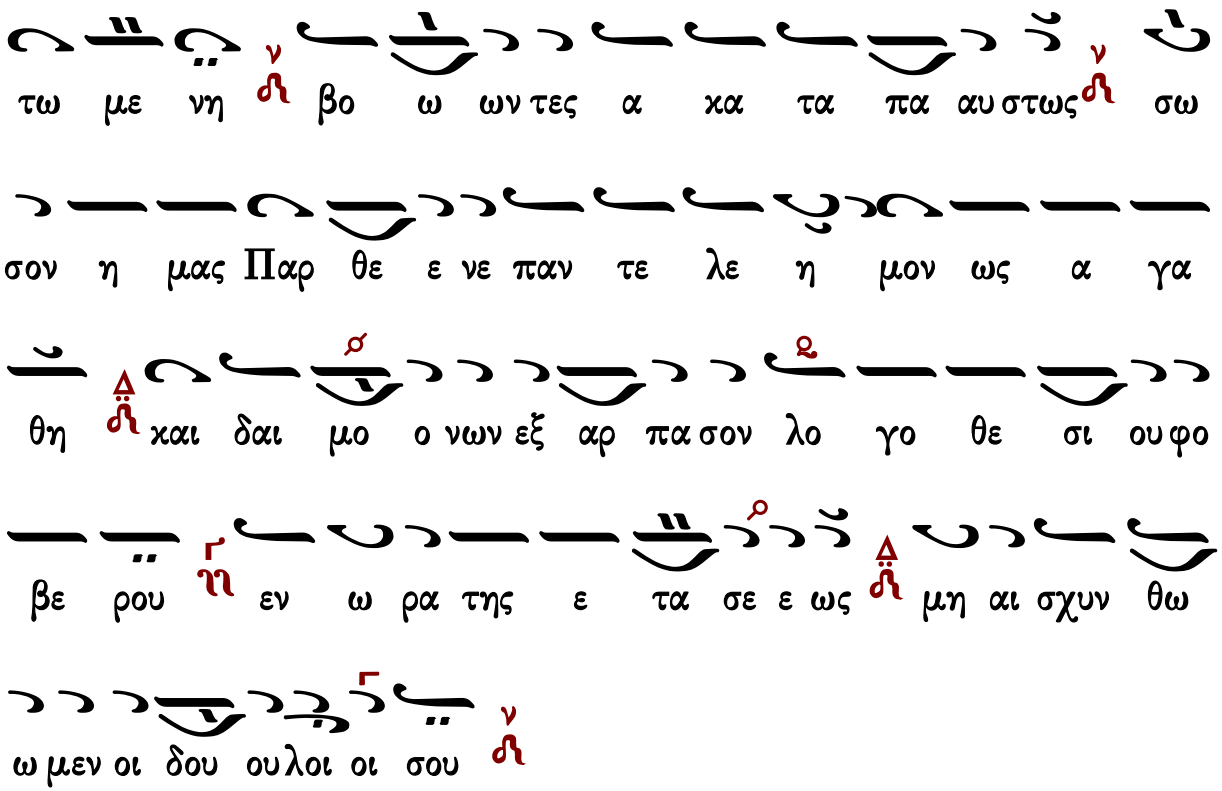

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ᾠδὴ δ΄ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

Ιωάννης Καστρινάκης
Αυτόμελα Τροπάρια
2009 σ.78#

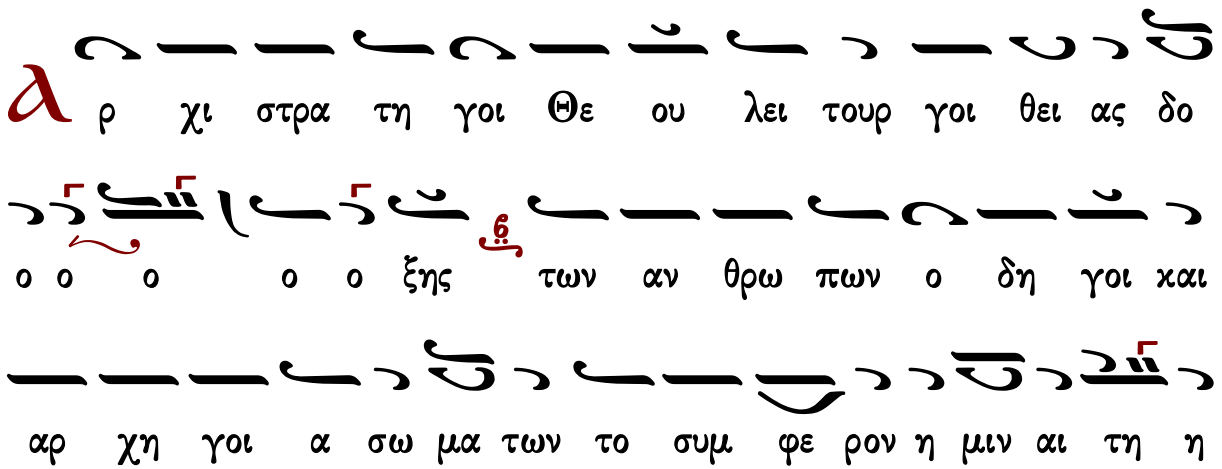

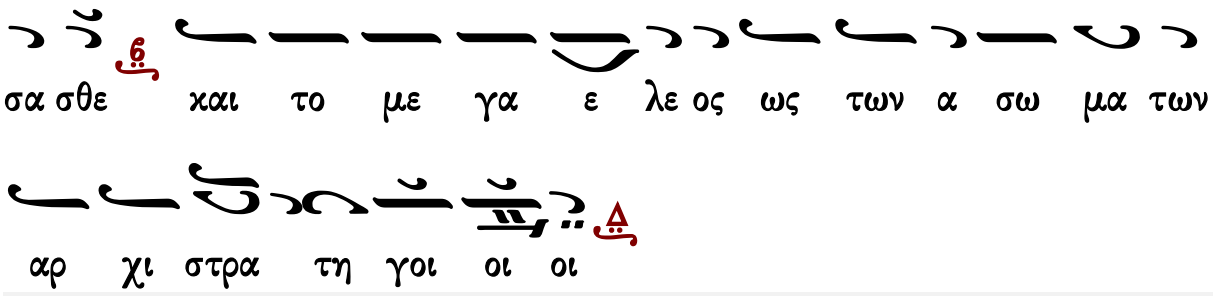

Καταβασίαι εἰς τά Θἰσόδια τῆς Θεοτόκου

7-20 Νοεμβρίου

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄ Ἦχος Βγ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

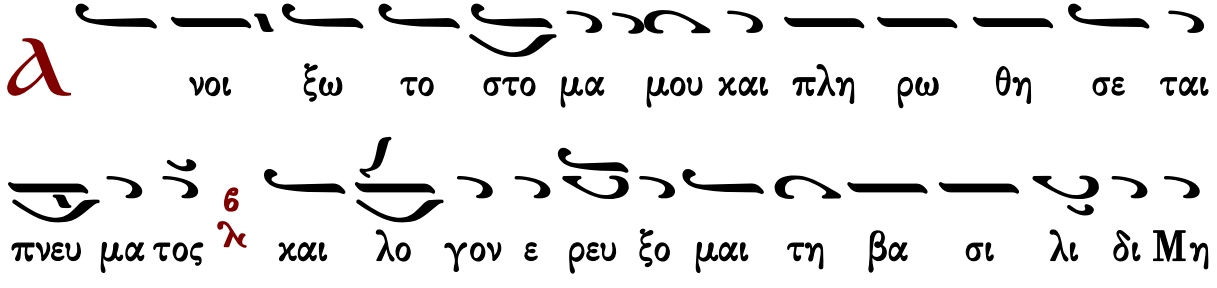

ᾠδὴ γ΄

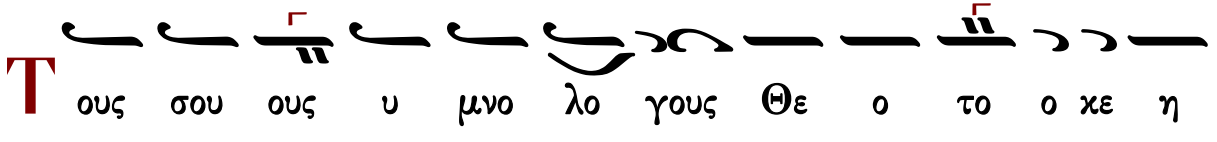

ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν

τας πνευ μα τι χον στε ρε ω ω σον χαν τη σε πτη εισ

ο δω σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα εν τη σε πτη εισ ο

δω σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε εν

δον εισ η ηλ θες εν τω να ω ω του Θε ου ου ωσ

περ χα θα ρω τα τος να ος πα σι τοις υ μνου σι σε λ την ει

ρη η νην βρα βευ ουσα λ

ᾠδὴ ς′

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος q δευ τε τας χει ρας χρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

τες λ

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

ρα τον κτι σα αν τα λ αλ λα πυ ρο ος α πει λην χ αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον λ υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

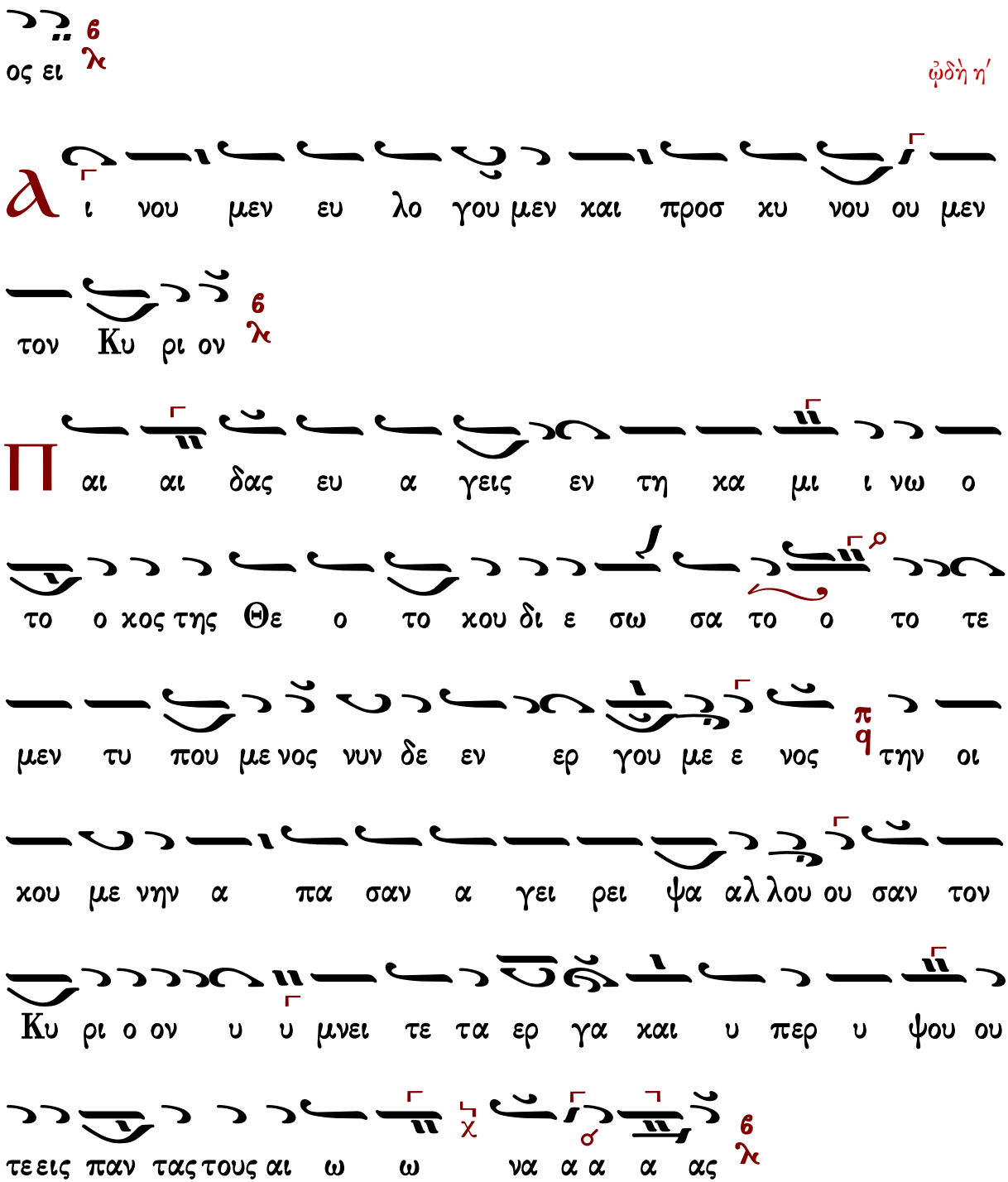

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ΄ Βυ χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.370/2707*

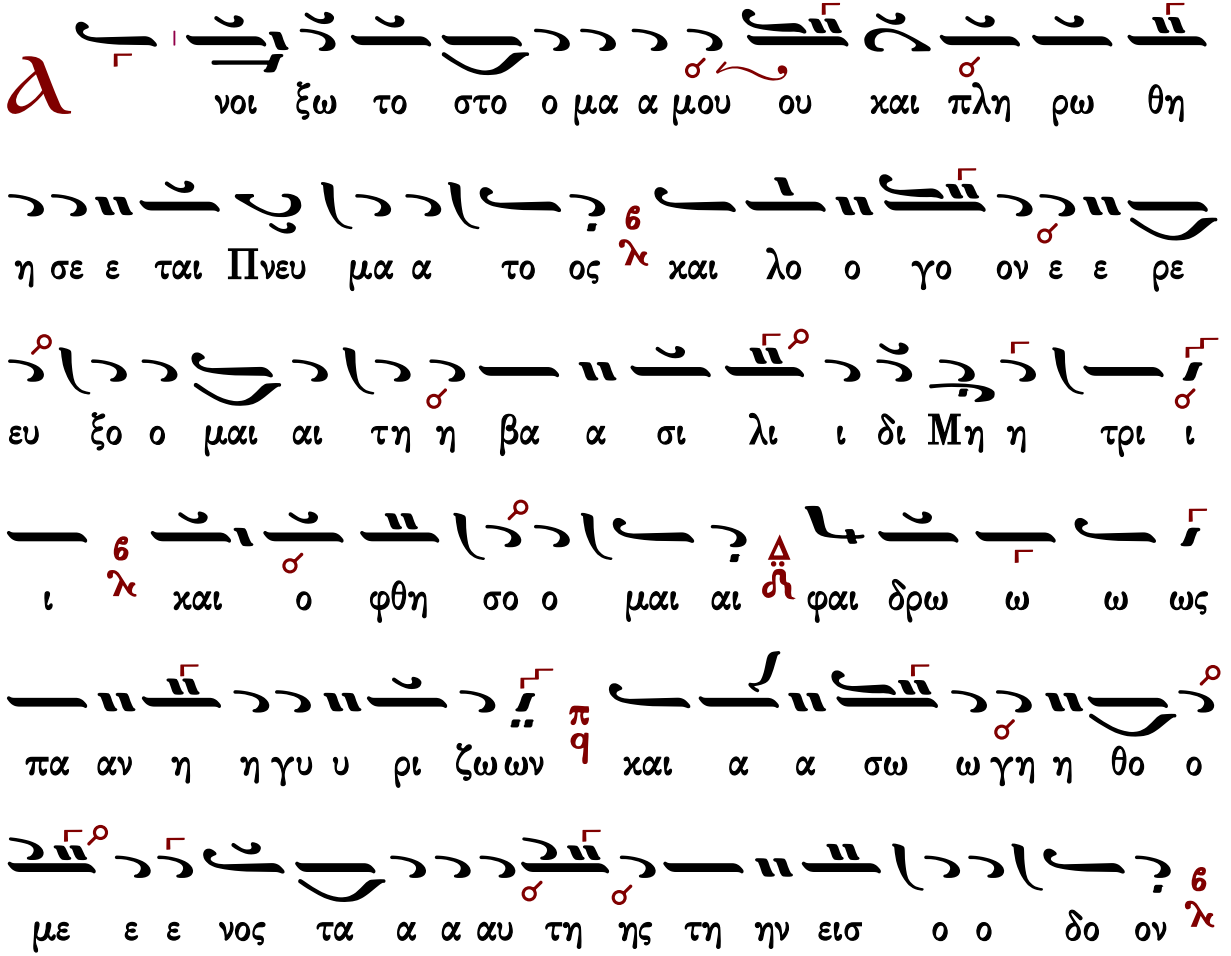

ᾠδὴ γ΄

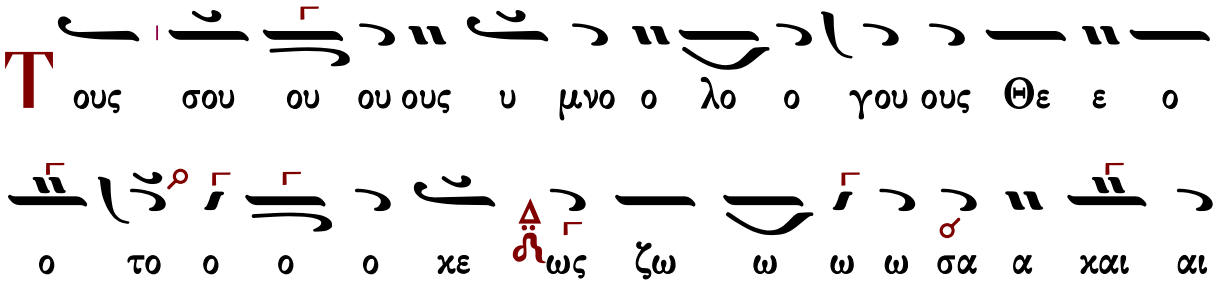

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

νο ο ων ε ε χραυ γα α ζε ε δο ο ο ο ξα
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι ε ε
ὠδὴ ε΄
ε
ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α εν τη
σε πτη η ει εισ ο ο δω ω σου συ υ υ γα α
α α αρ α πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε
εν δον εισ η η η η ηλ θες εν τω να α α ω ω
ω ω ω του ου Θε ε ε ου ω ωσ πε ερ χα θα ρω
ω τα α το ος να α ο ο ο ος πα α σι ι τοι οις
υ μνου σι ι σε ε ε ε την ει ει ρη η η η νη ην
βρα βε ευ ου ου σα α
ὠδὴ ς΄

T ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες τη ης Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ὡδὴ ζ

O υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π/q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει 6/λ

ᾠδὴ η΄

α ι χ νου μεν ευ λο χ γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον 6/λ

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω 6/λ ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το Δ/δ το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος 6/λ νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος π/q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

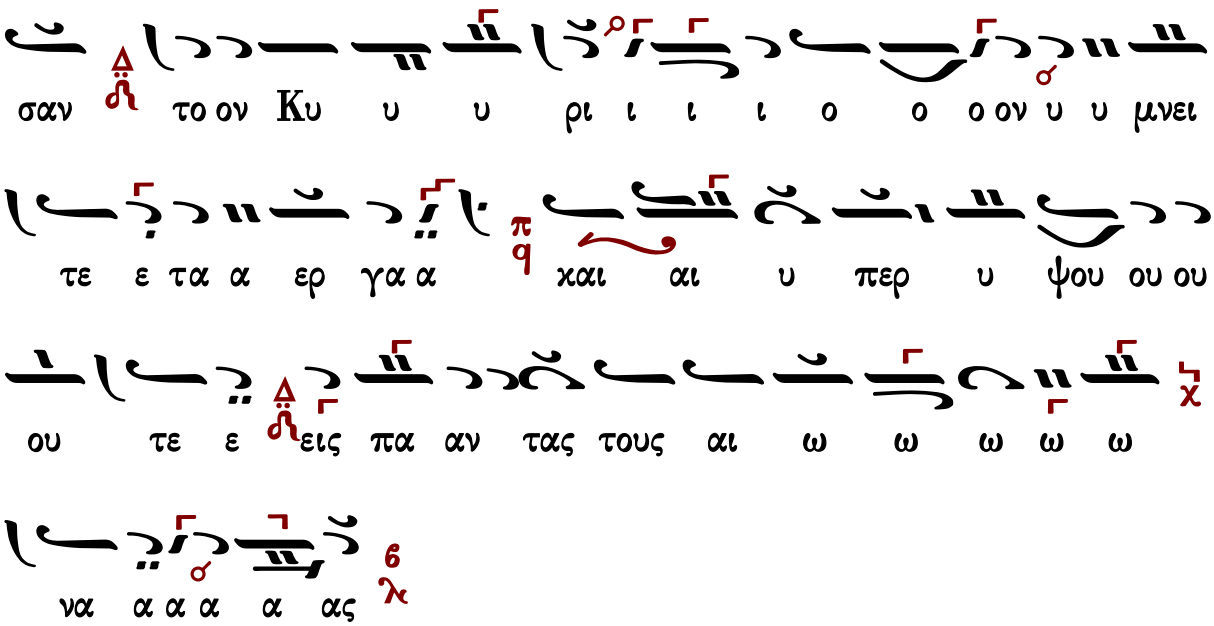

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

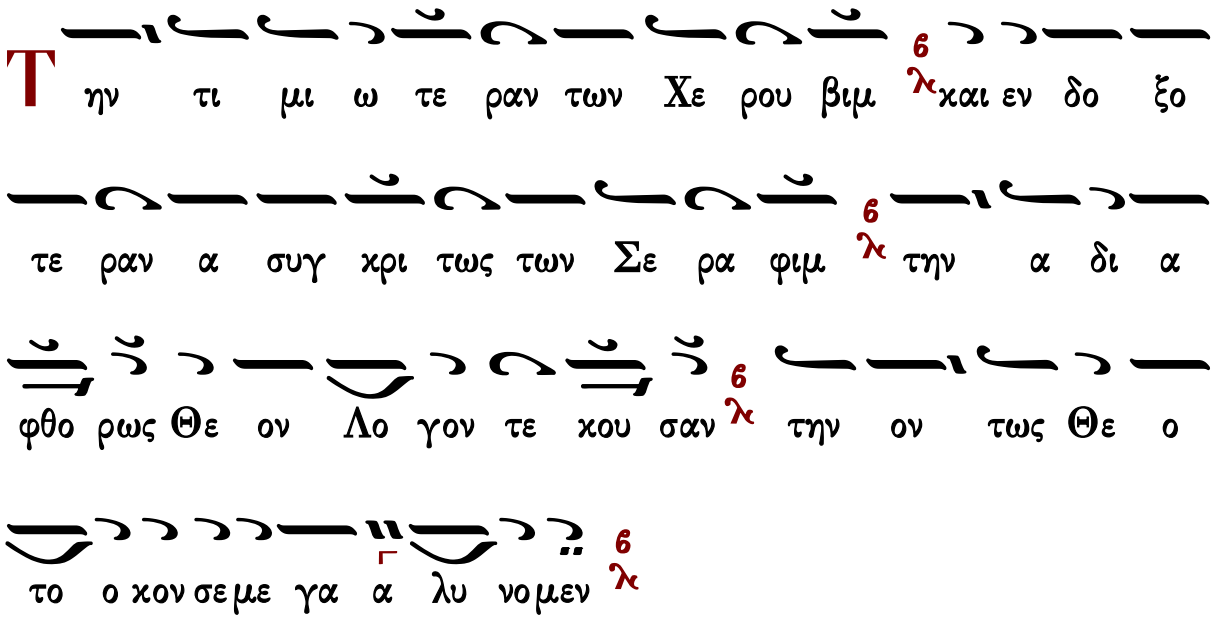

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

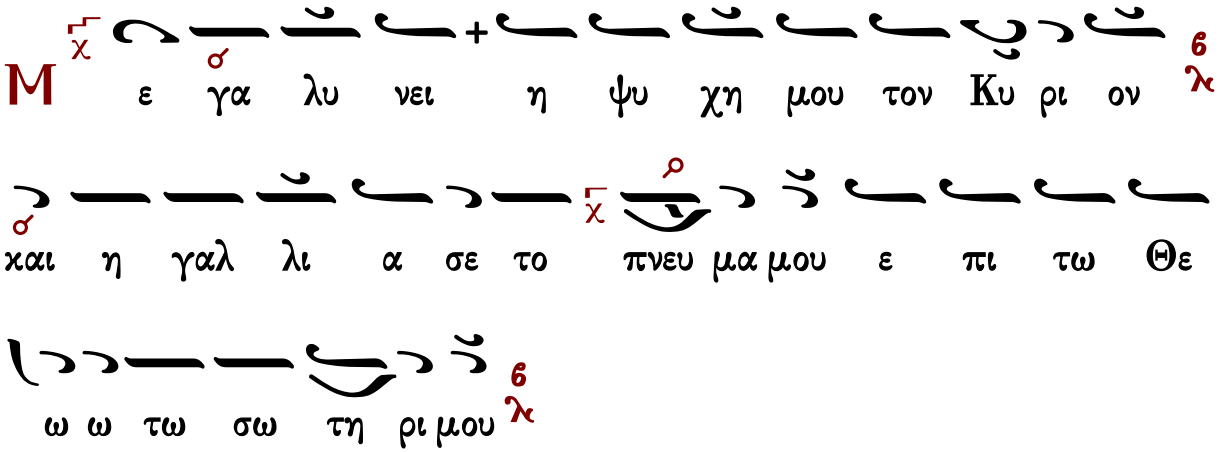

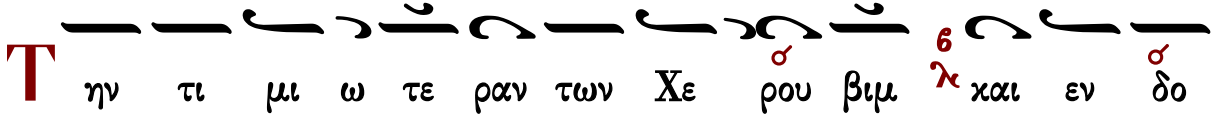

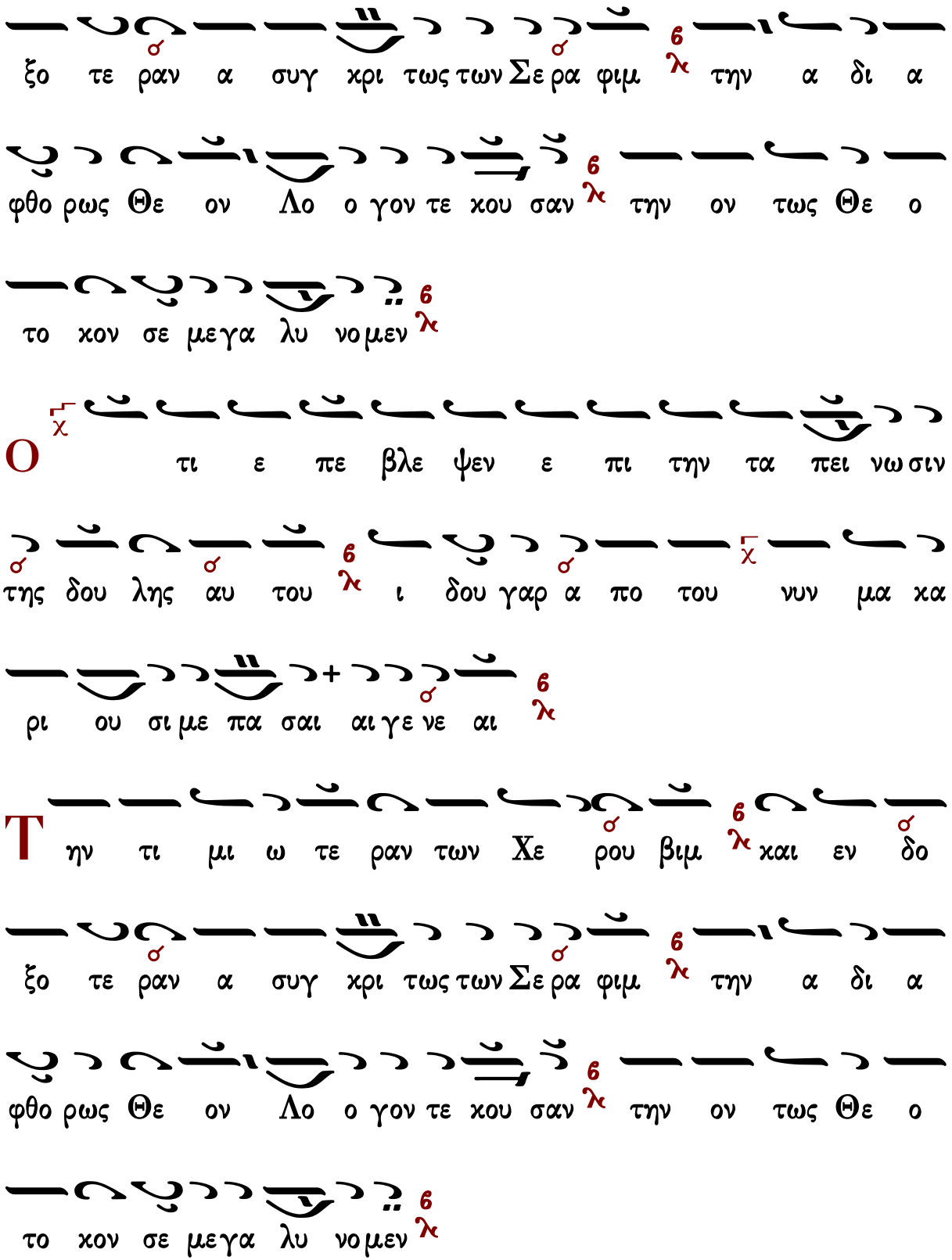
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν λ την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν λ
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του λ ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι λ
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν λ την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν λ

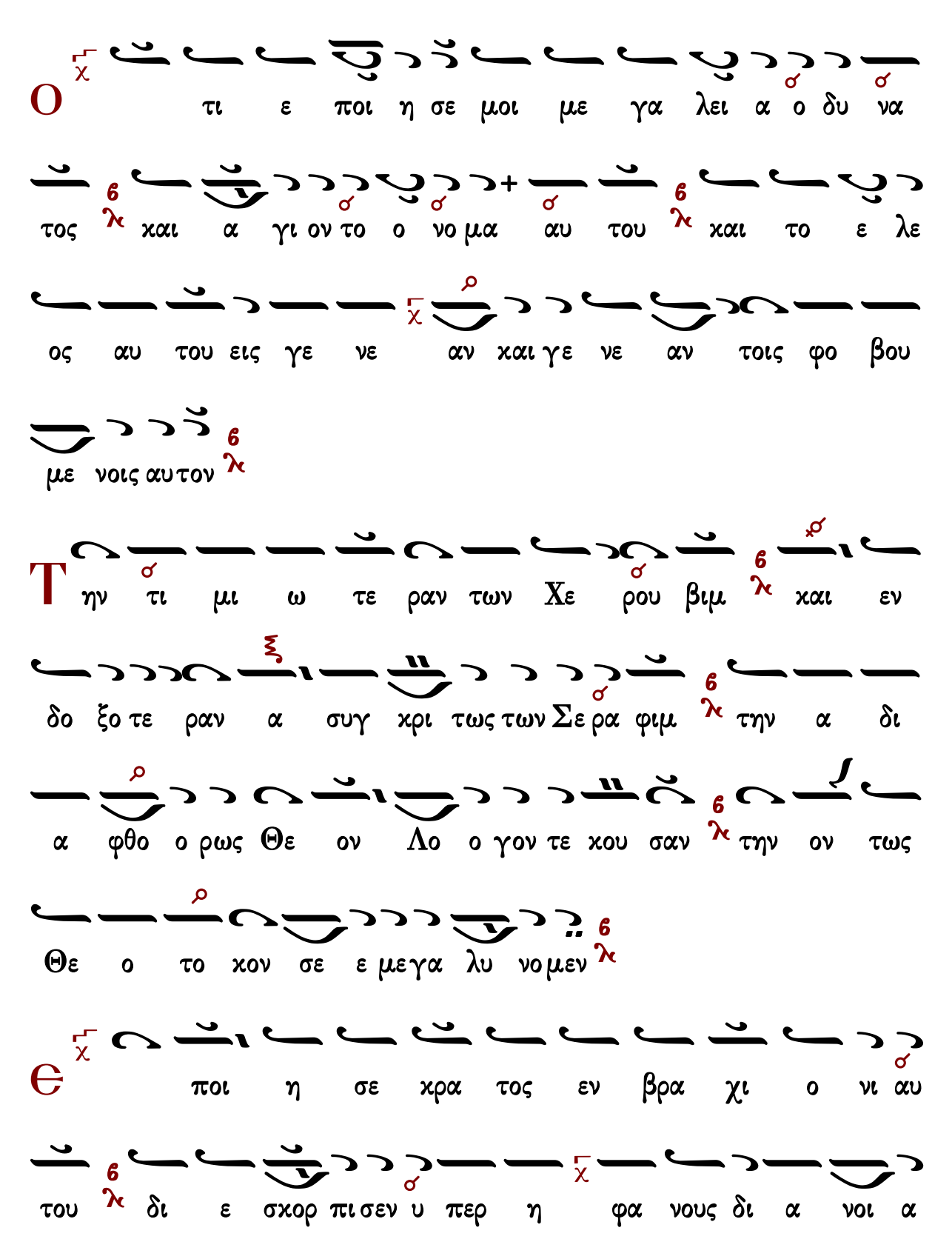
Ο
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Є
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

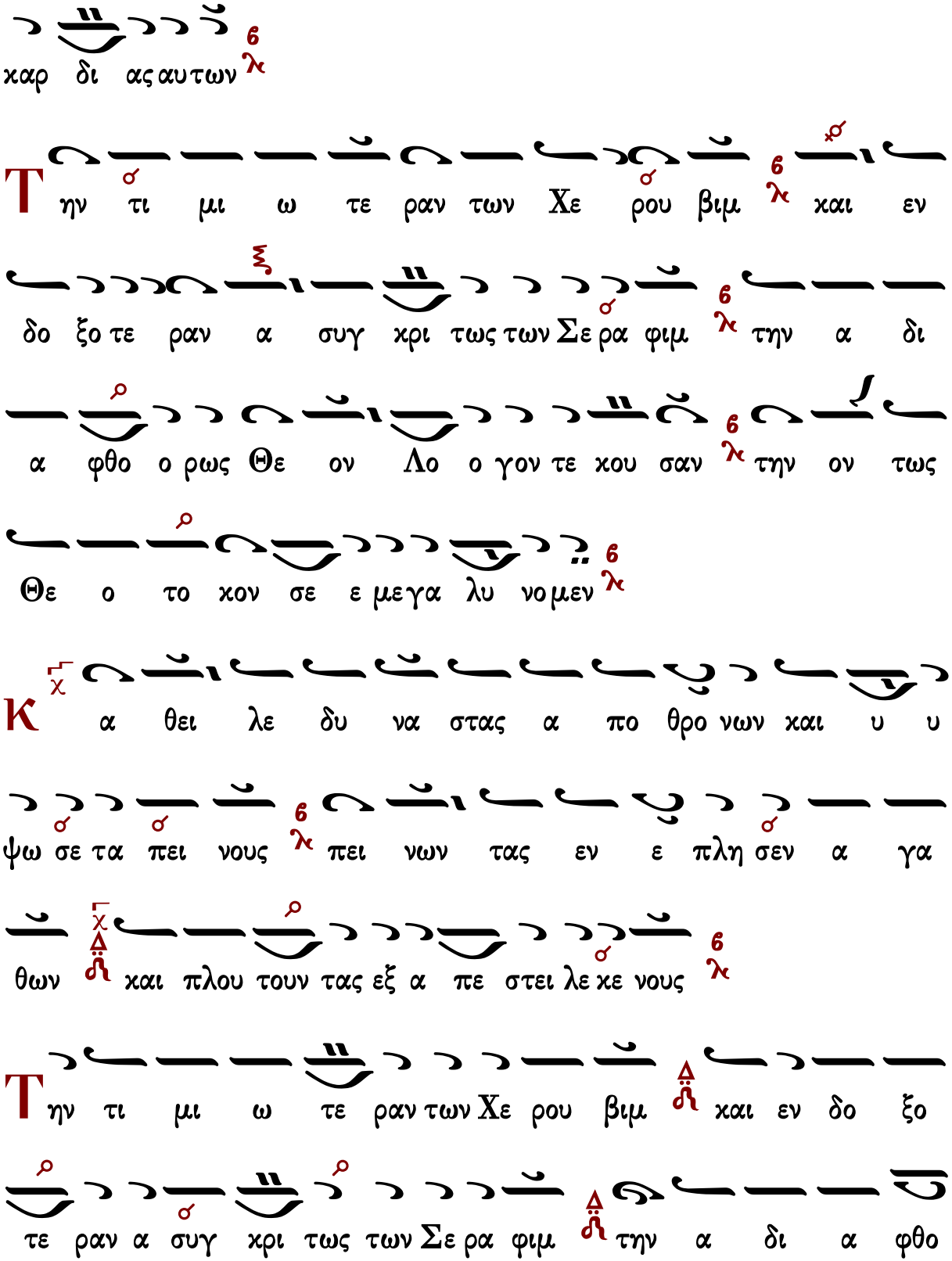
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

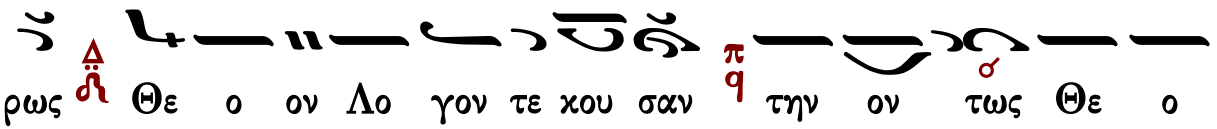
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

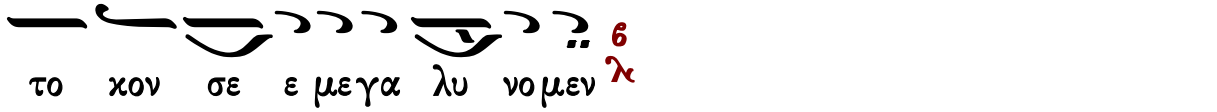
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

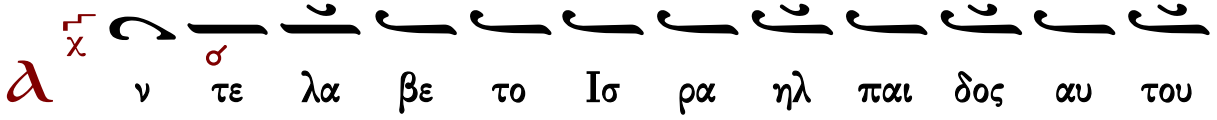
α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

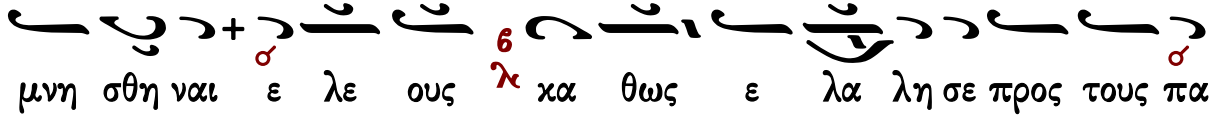
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

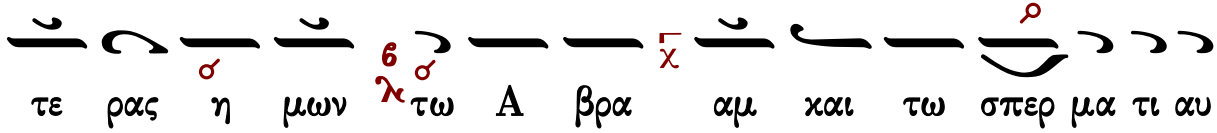
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

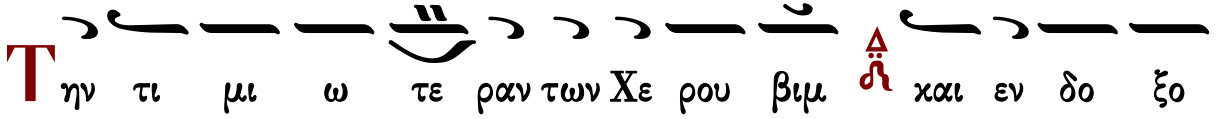
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

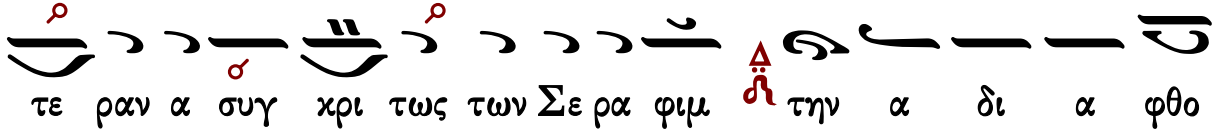
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

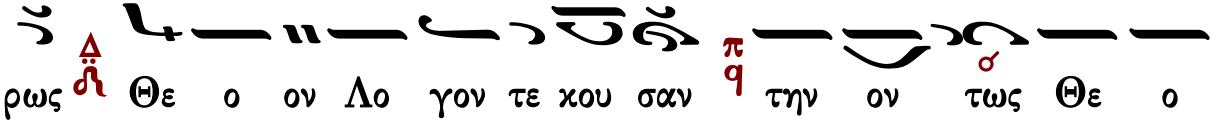
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

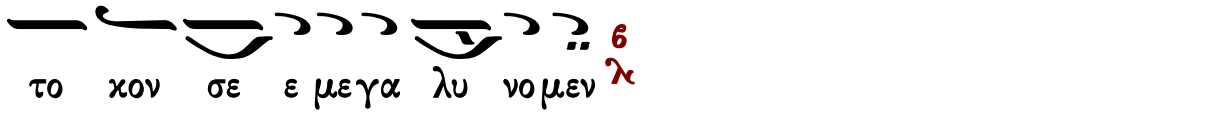
το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ' ᾠδῆς

Σύντομος

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

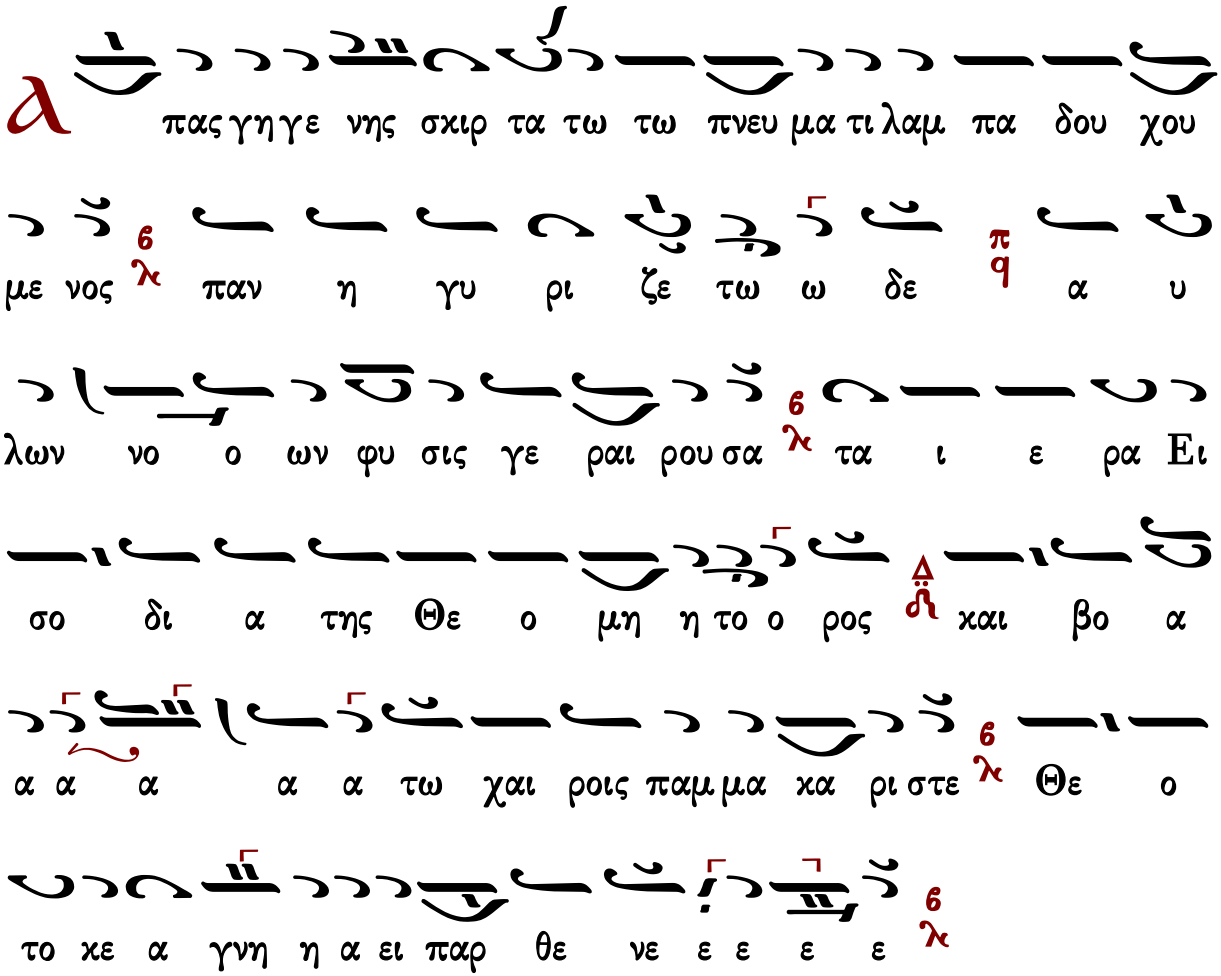

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

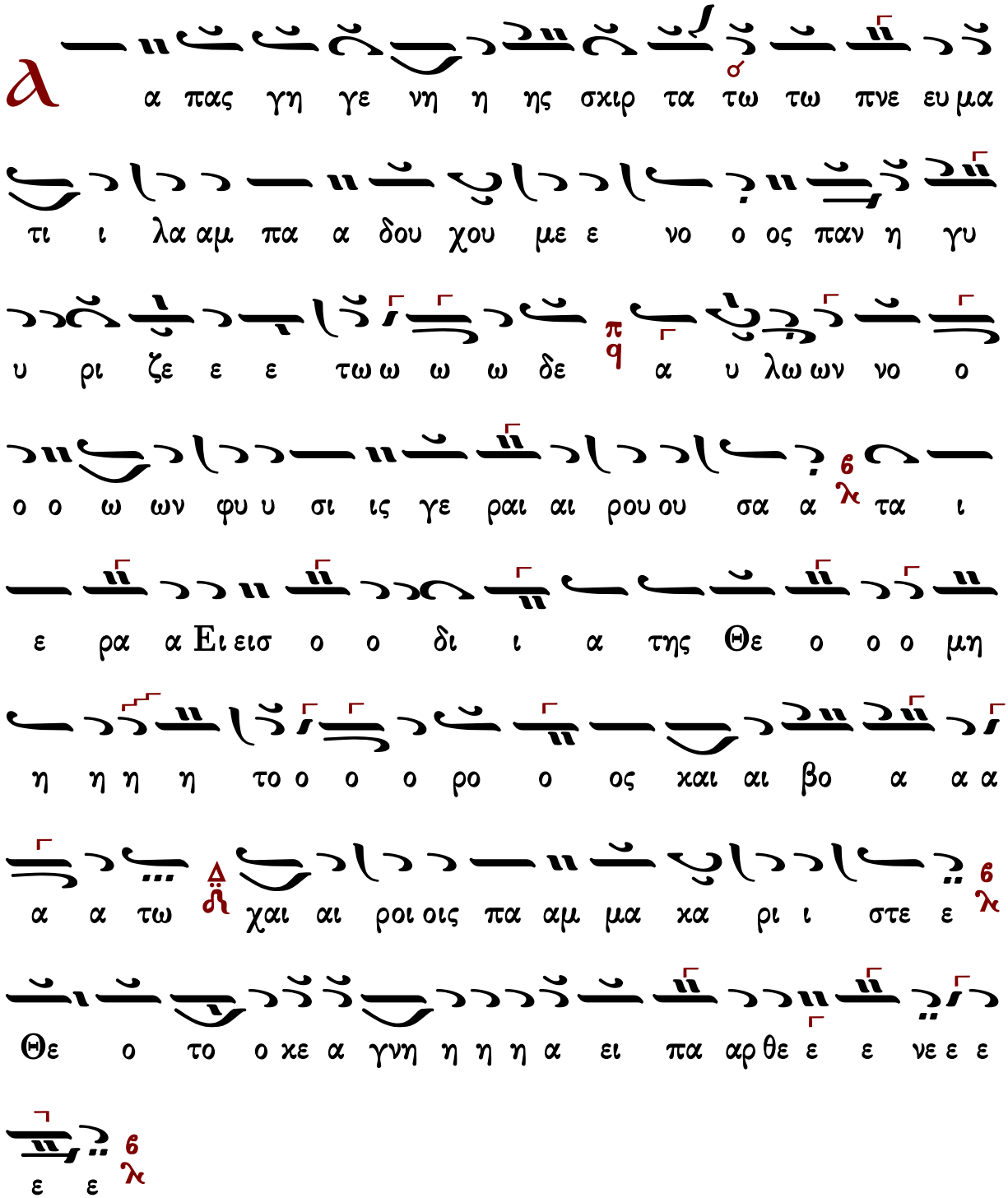

ἀργὴ (διασκ. Παπαγιάννη)

Ἦχος ⸗ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

α

α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα

τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ος παν η γυ υ

υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο

ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α τα ι ε

ρα α Ει ει σο ο δι ι α της Θε ο ο ο μη η η

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Ἑξαποστειλάρια

I

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77/2415*

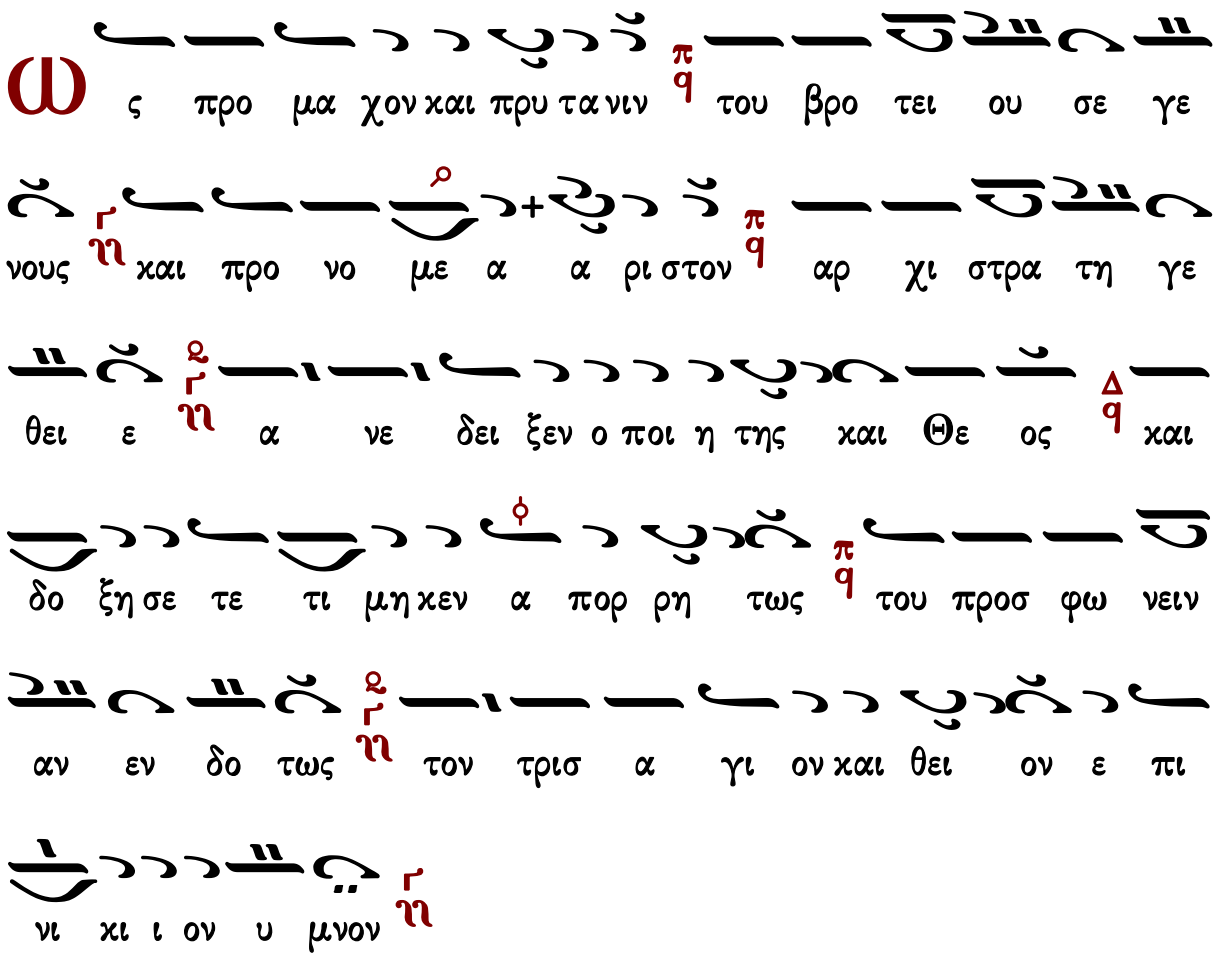

II

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77/2415#

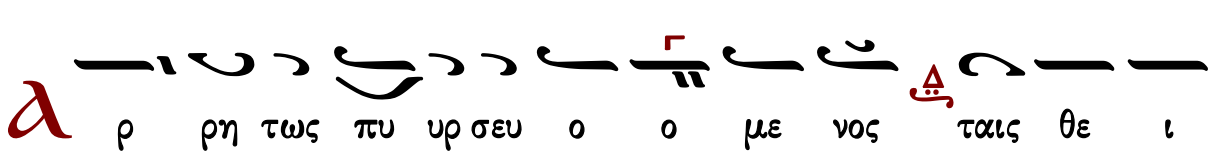

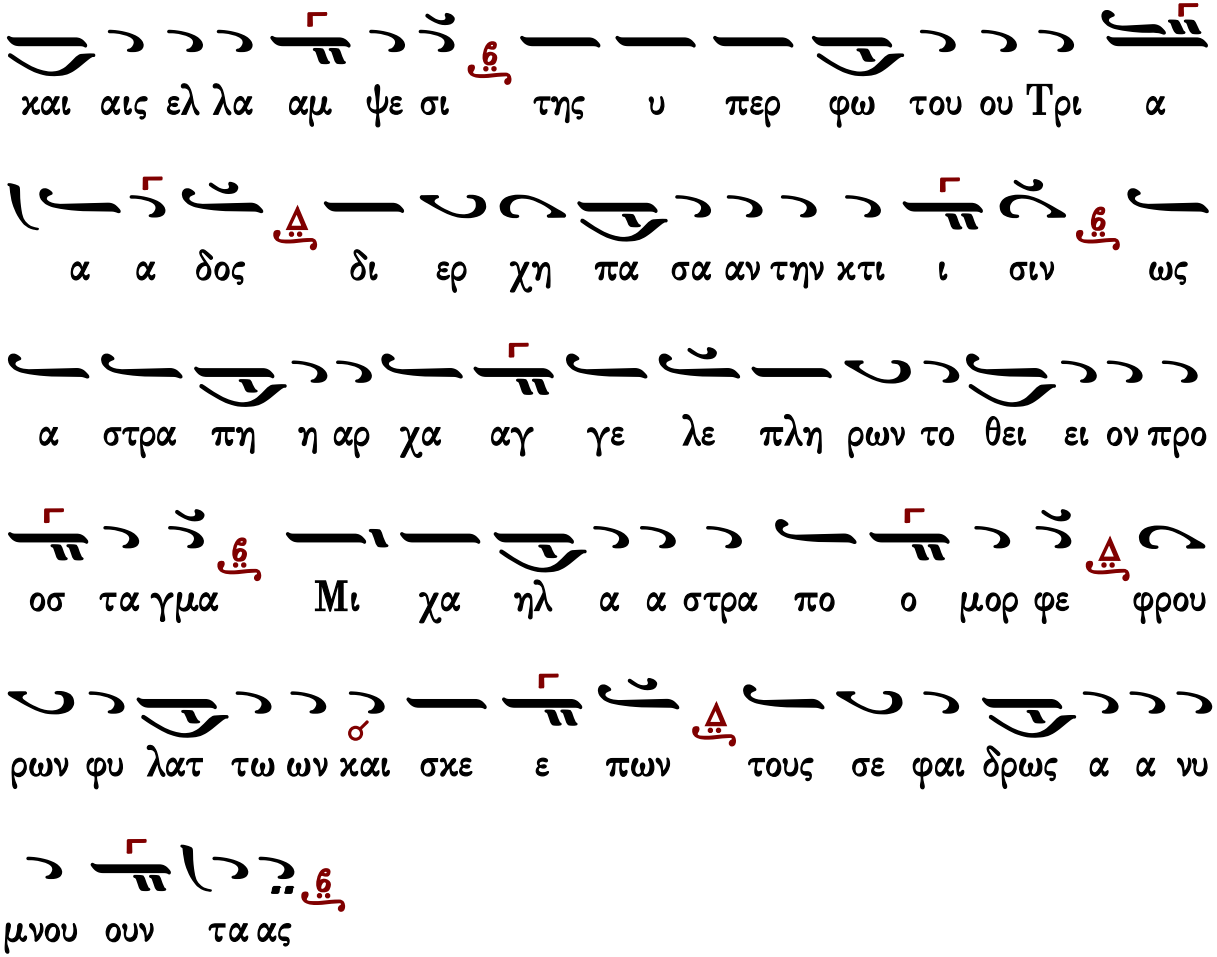

III

Τοῖς μαθηταῖς

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.78/2416*

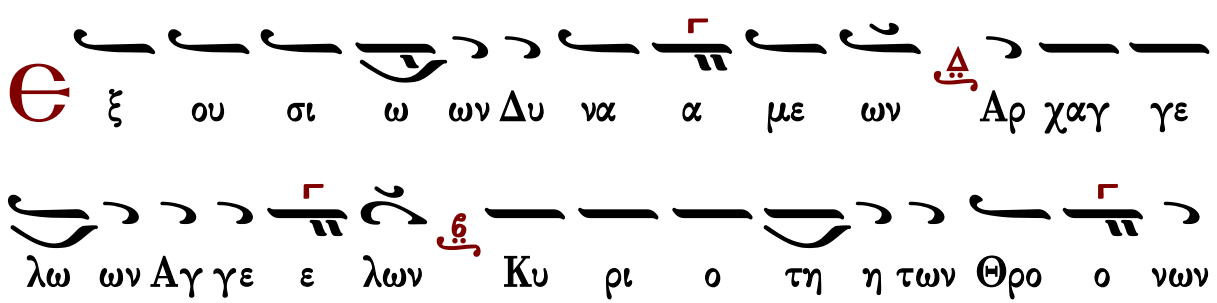

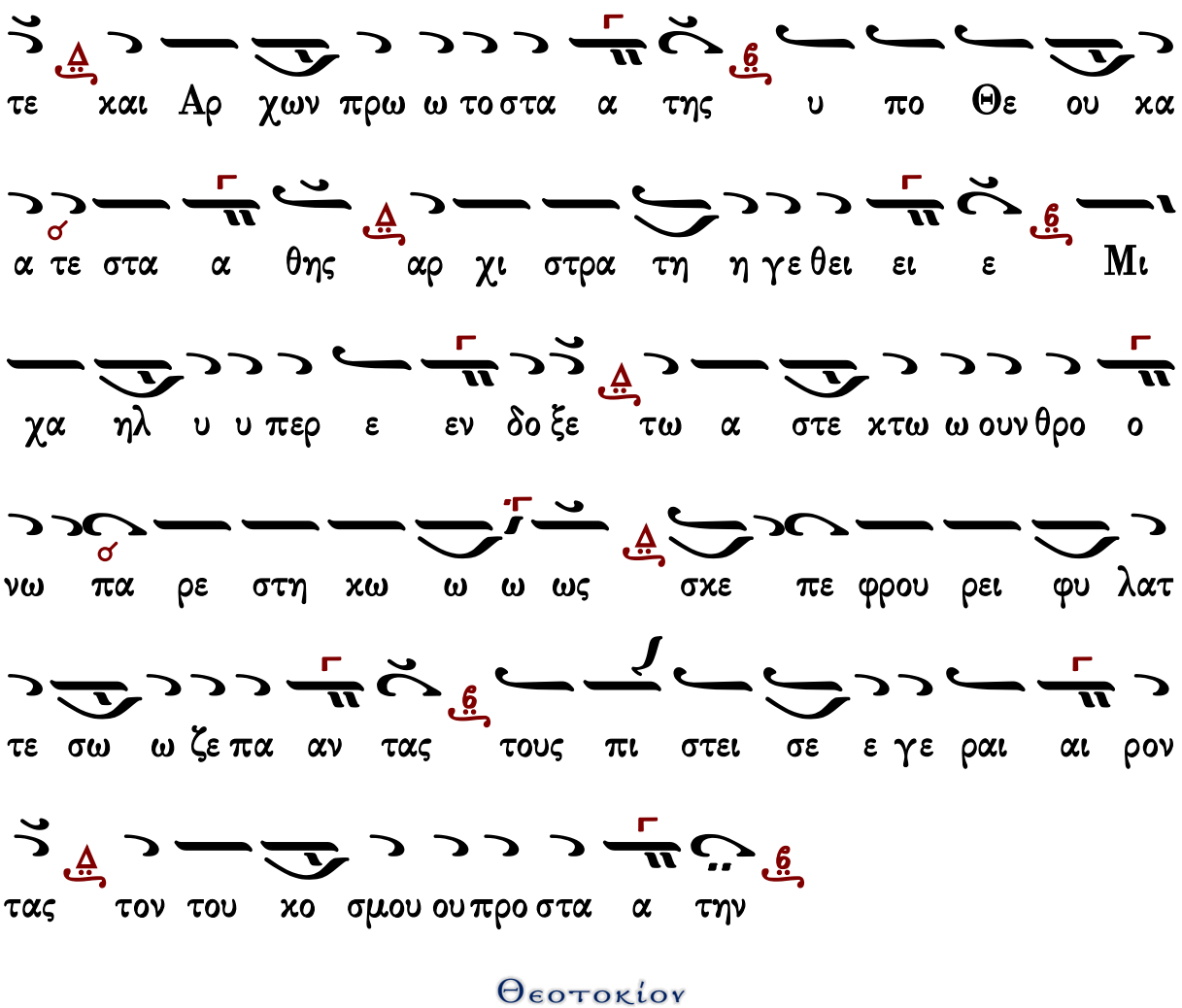
τε και Αρ χων πρω ω το στα α της υ πο Θε ου κα
α τε στα α θης αρ χι στρα τη η γε θει ει ε Μι
χα ηλ υ υ περ ε εν δο ξε τω α στε κτω ω ουν θρο ο
νω πα ρε στη κω ω ω ως σκε πε φρου ρει φυ λατ
τε σω ω ζε πα αν τας τους πι στει σε ε γε ραι αι ρον
τας τον του κο σμου ου προ στα α την

Θεοτοκίον

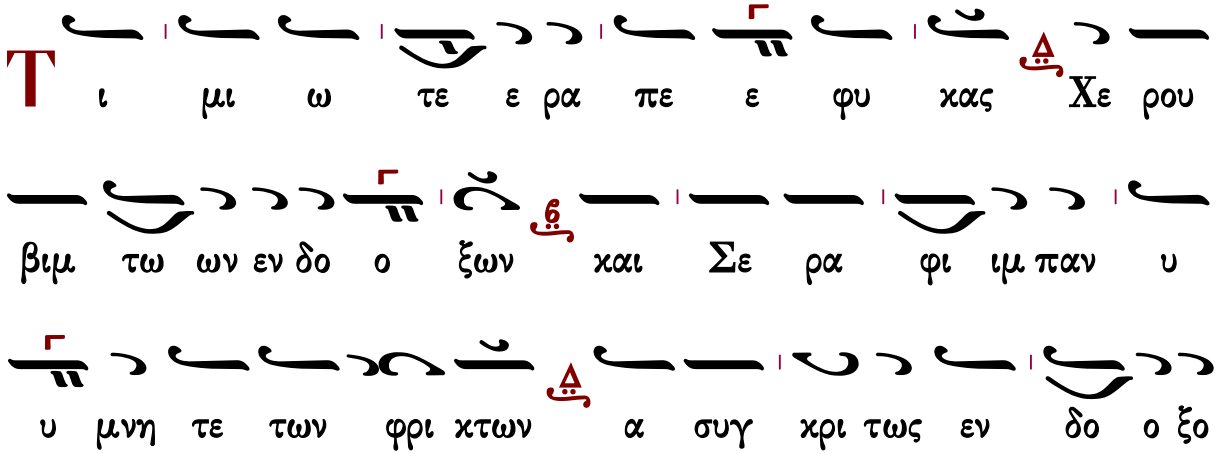
Τι μι ω τε ε ρα πε ε φυ κας Χε ρου
βιμ τω ων εν δο ο ξων και Σε ρα φι ιμ παν υ
υ μνη τε των φρι κτων α συγ κρι τως εν δο ο ξο

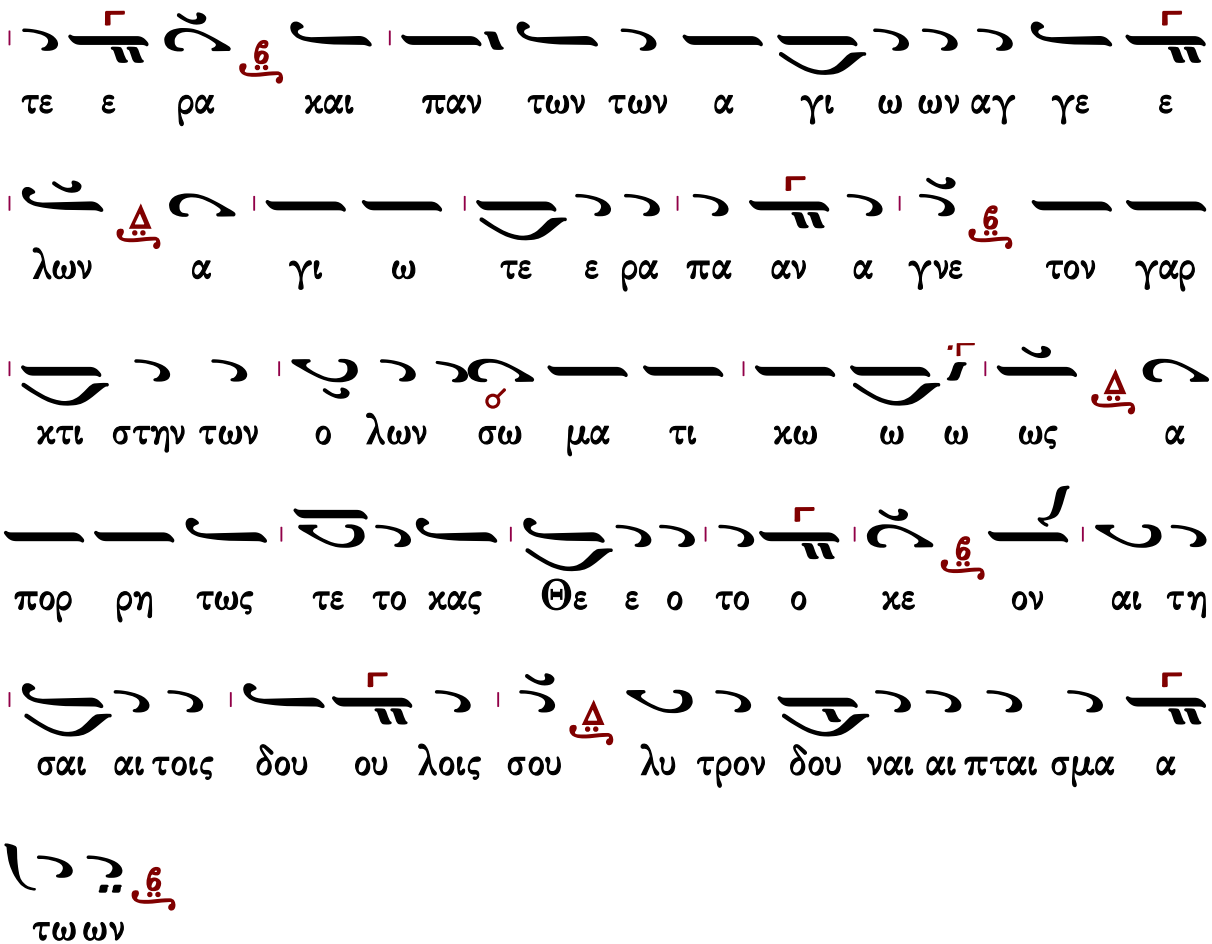

Θὶς τοὺς Ἀἶνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἡ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

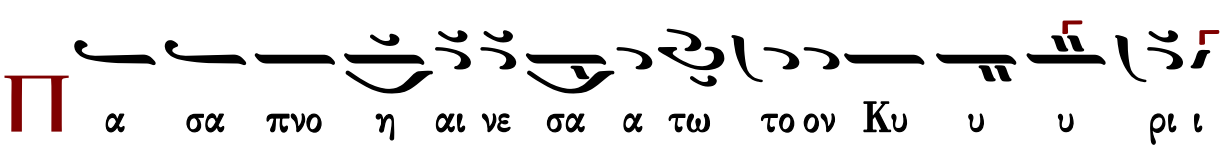

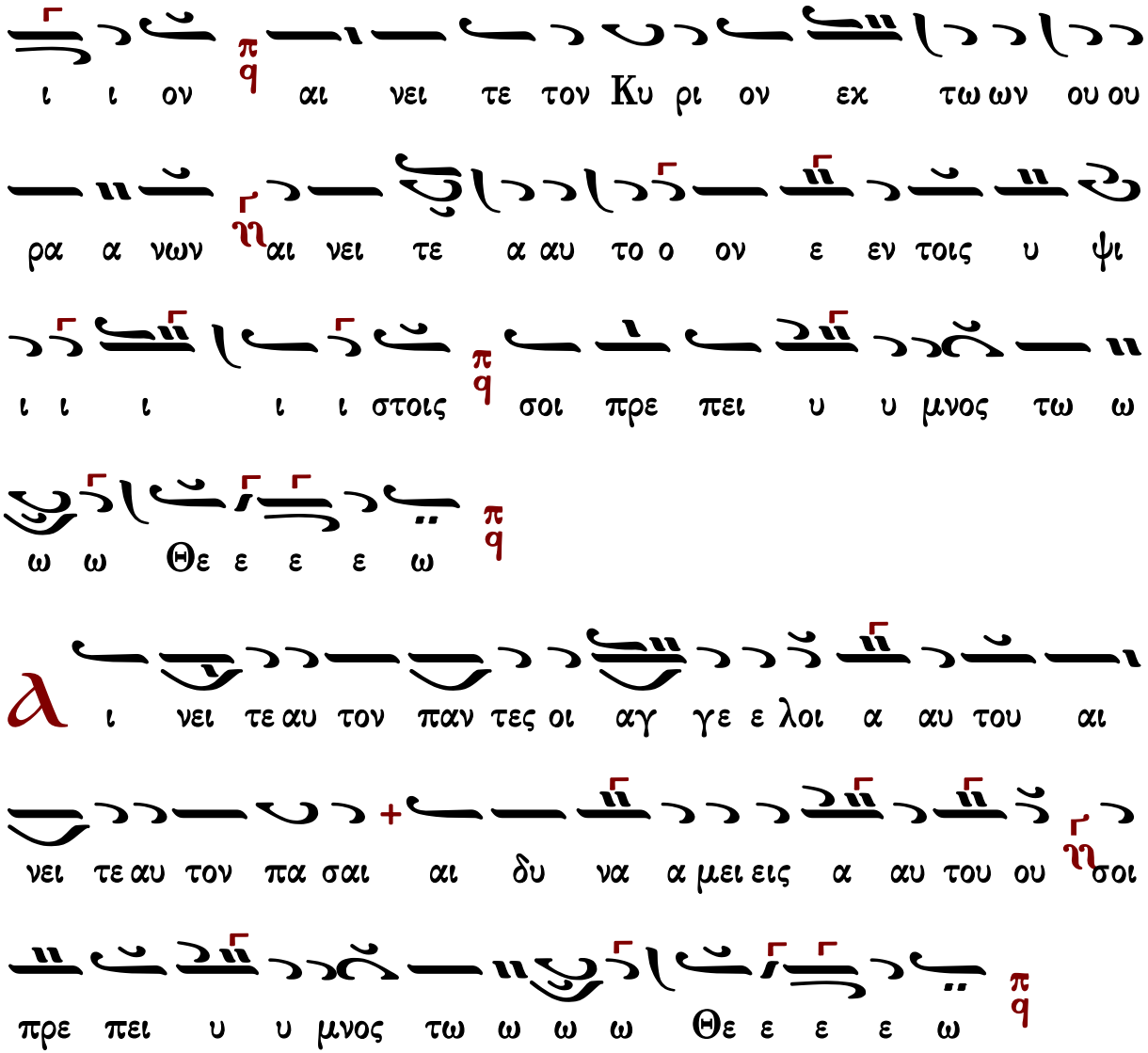

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

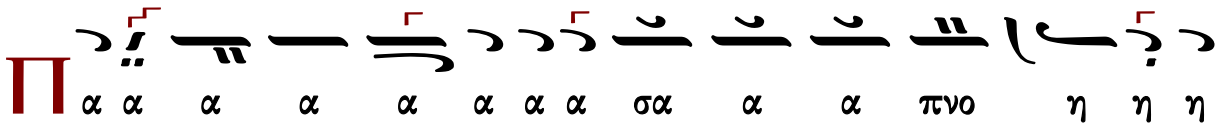

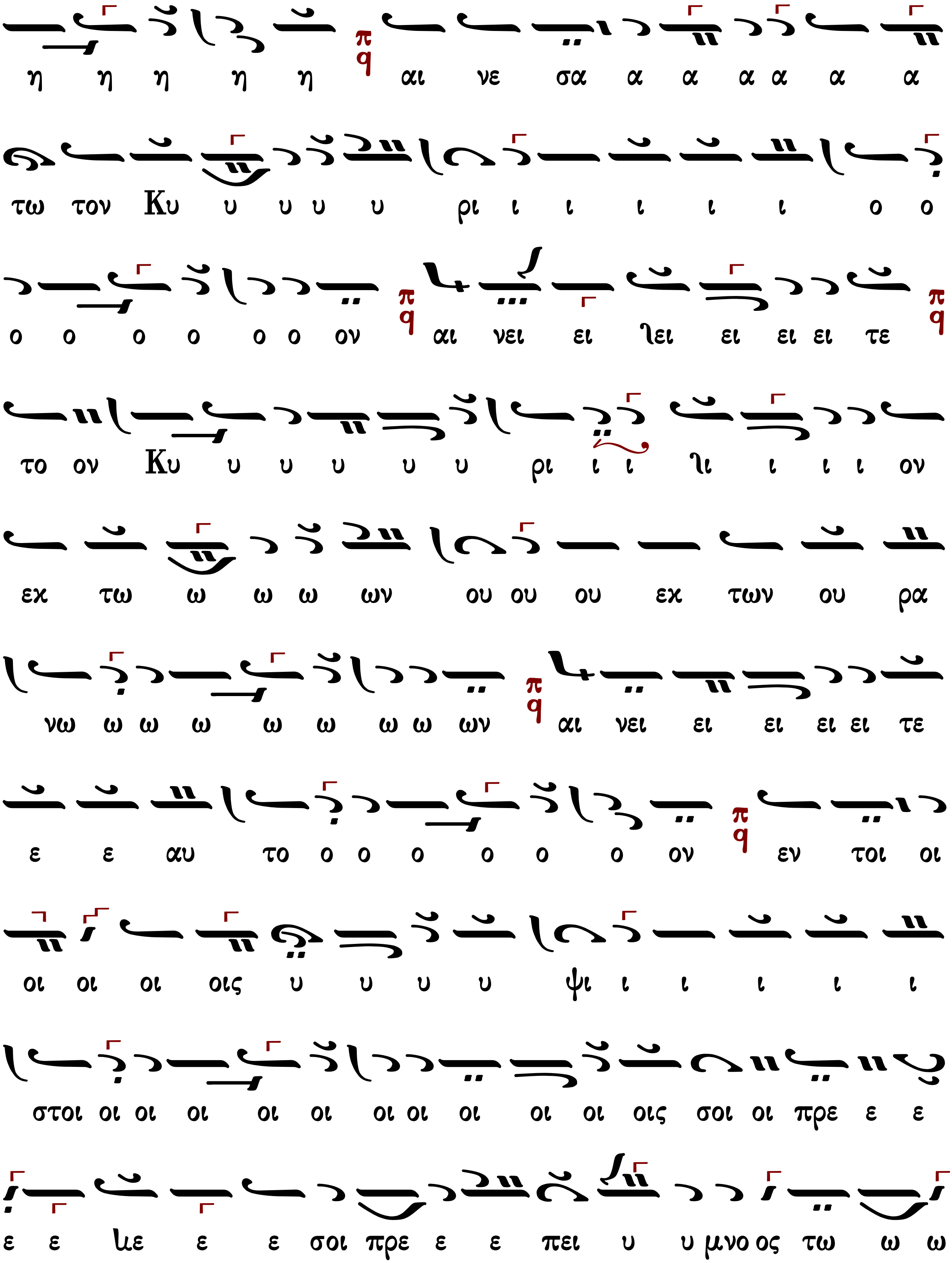
η η η η η αι νε σα α α α α α α
τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ον αι νει ει λει ει ει ει τε
το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι λι ι ι ι ον
εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα
νω ω ω ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει τε
ε ε αυ το ο ο ο ο ο ο ον εν τοι οι
οι οι οι οις υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι
στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οις σοι οι πρε ε ε
ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω

π
q

α ι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε ιε ε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π
q
αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

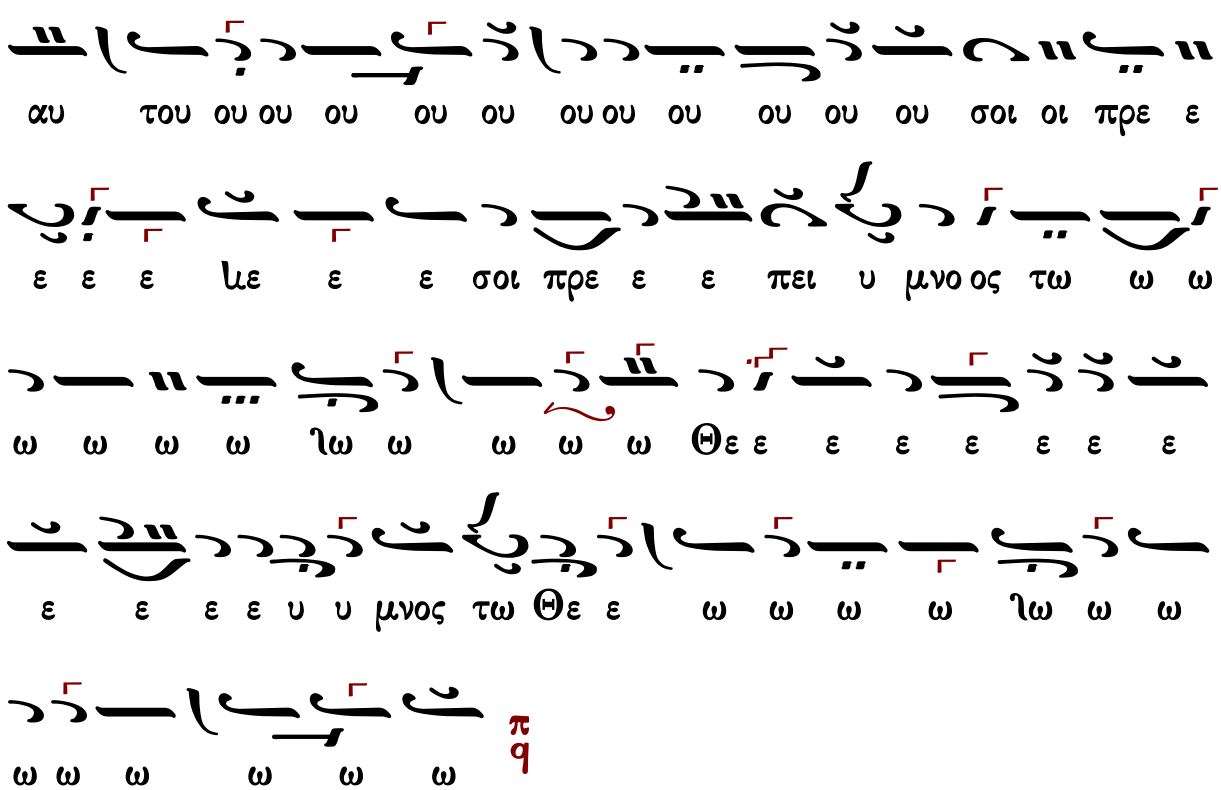

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

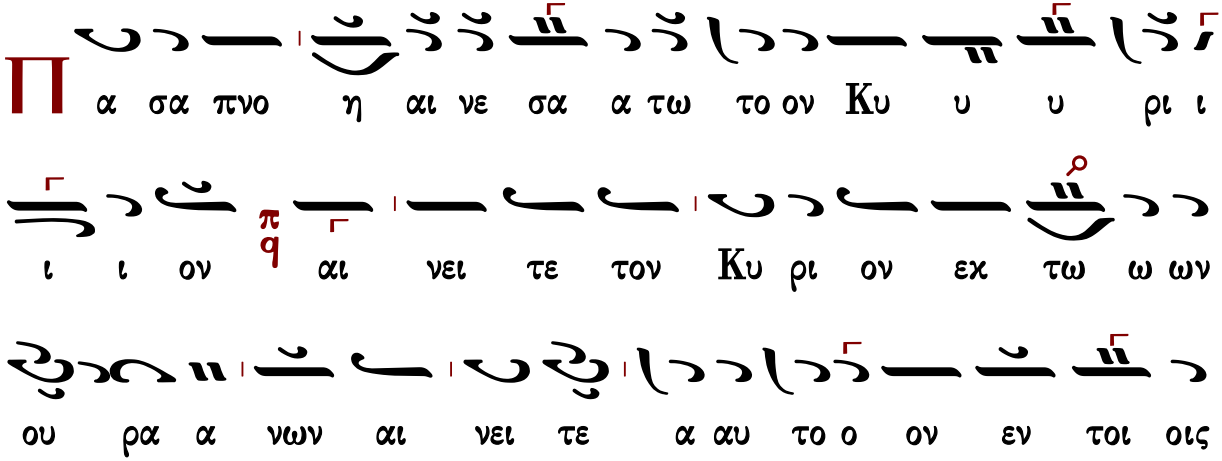

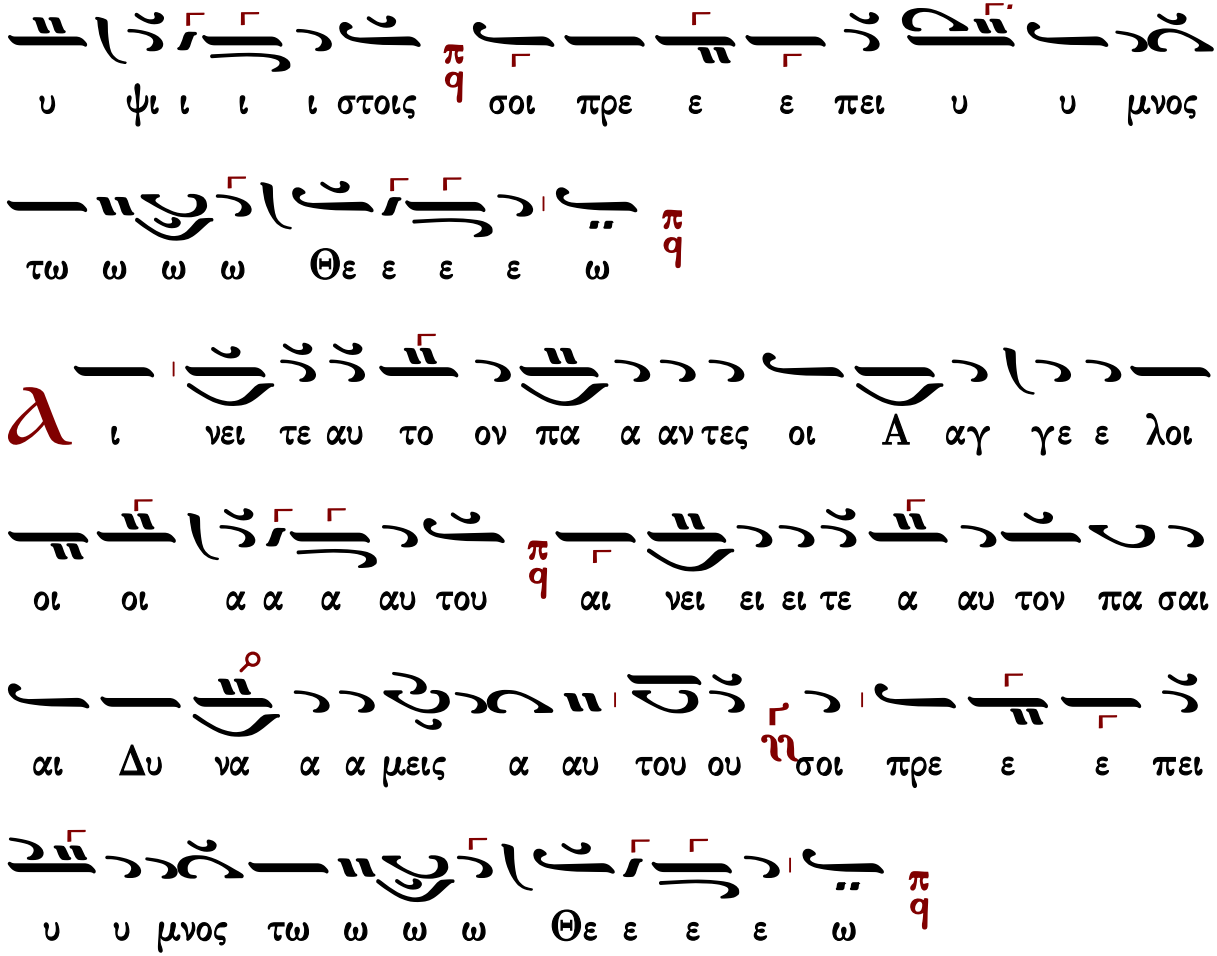

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ' Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

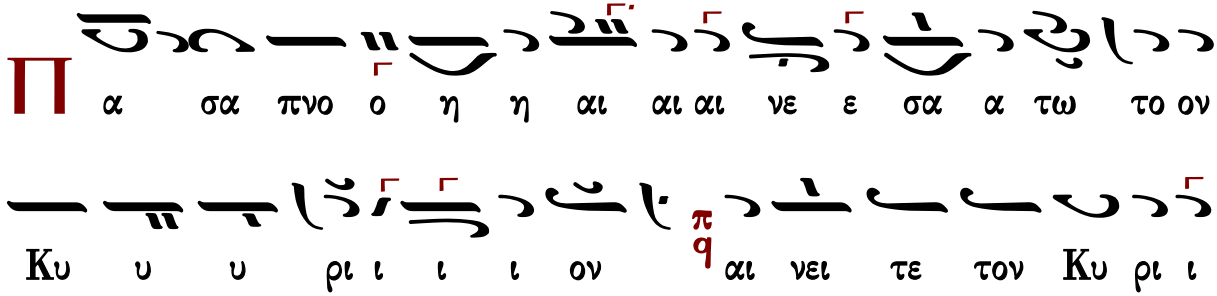

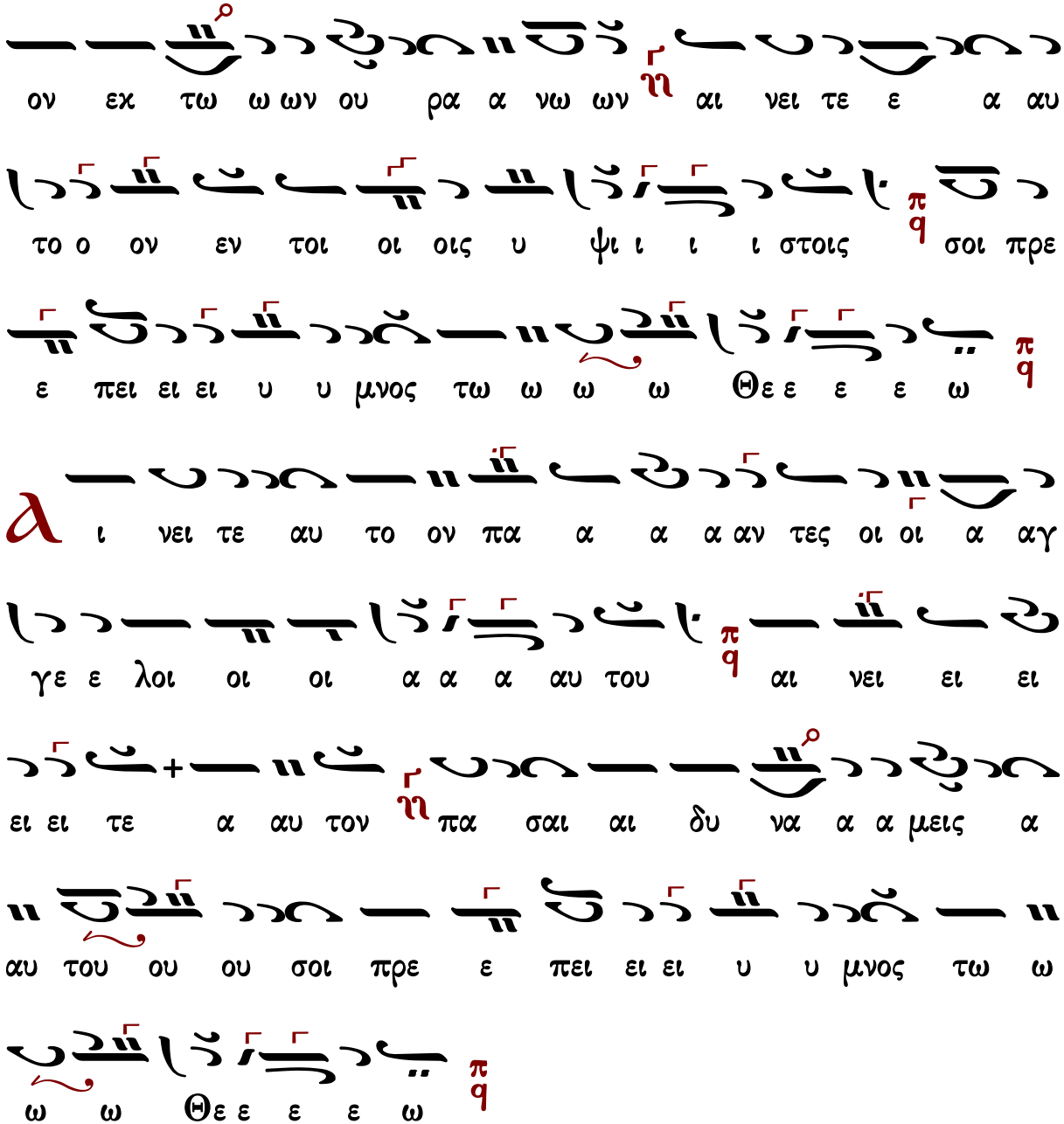

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

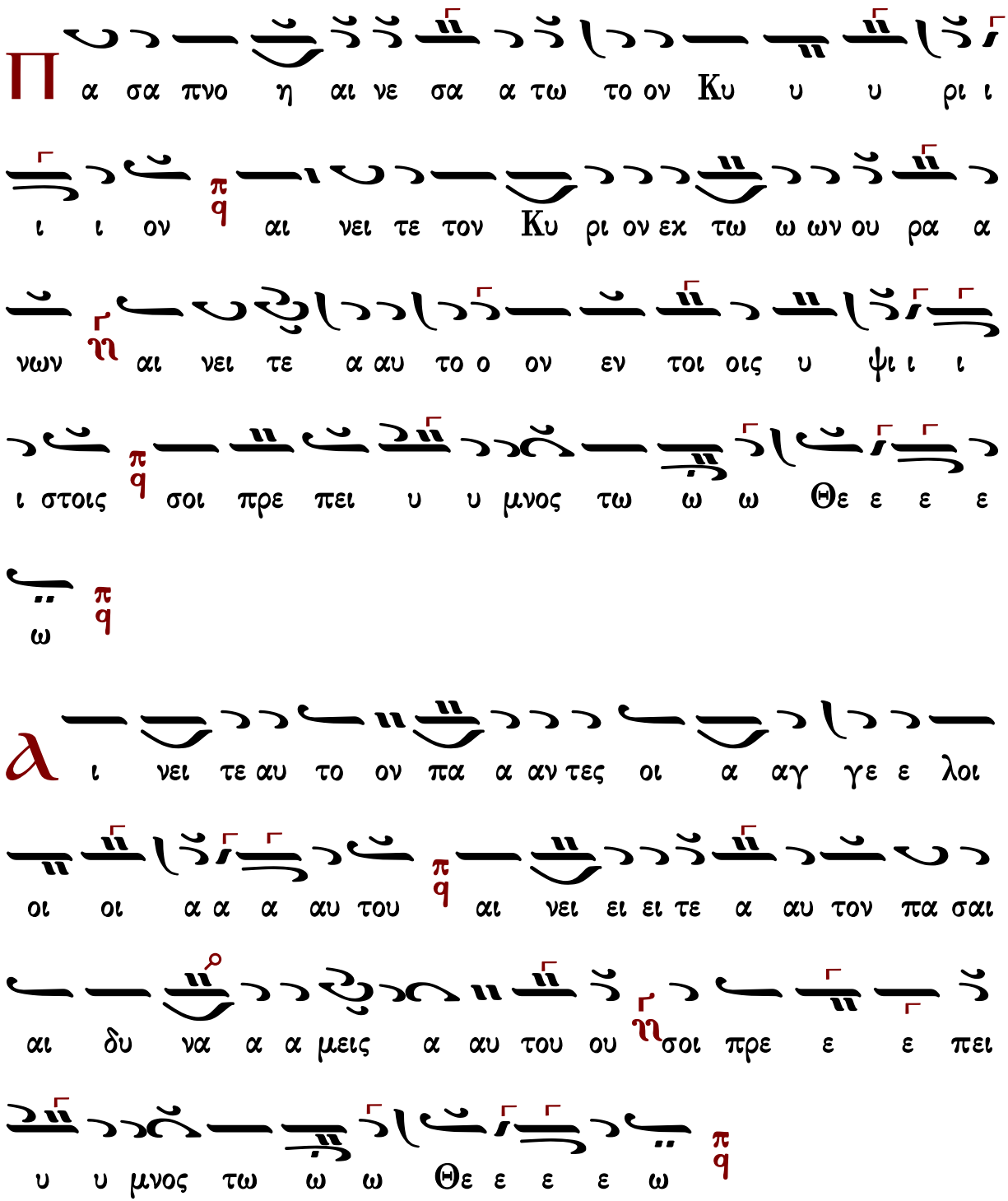

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος ζ̣ Πα

Χρύσανθου Θεοδοσόπουλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

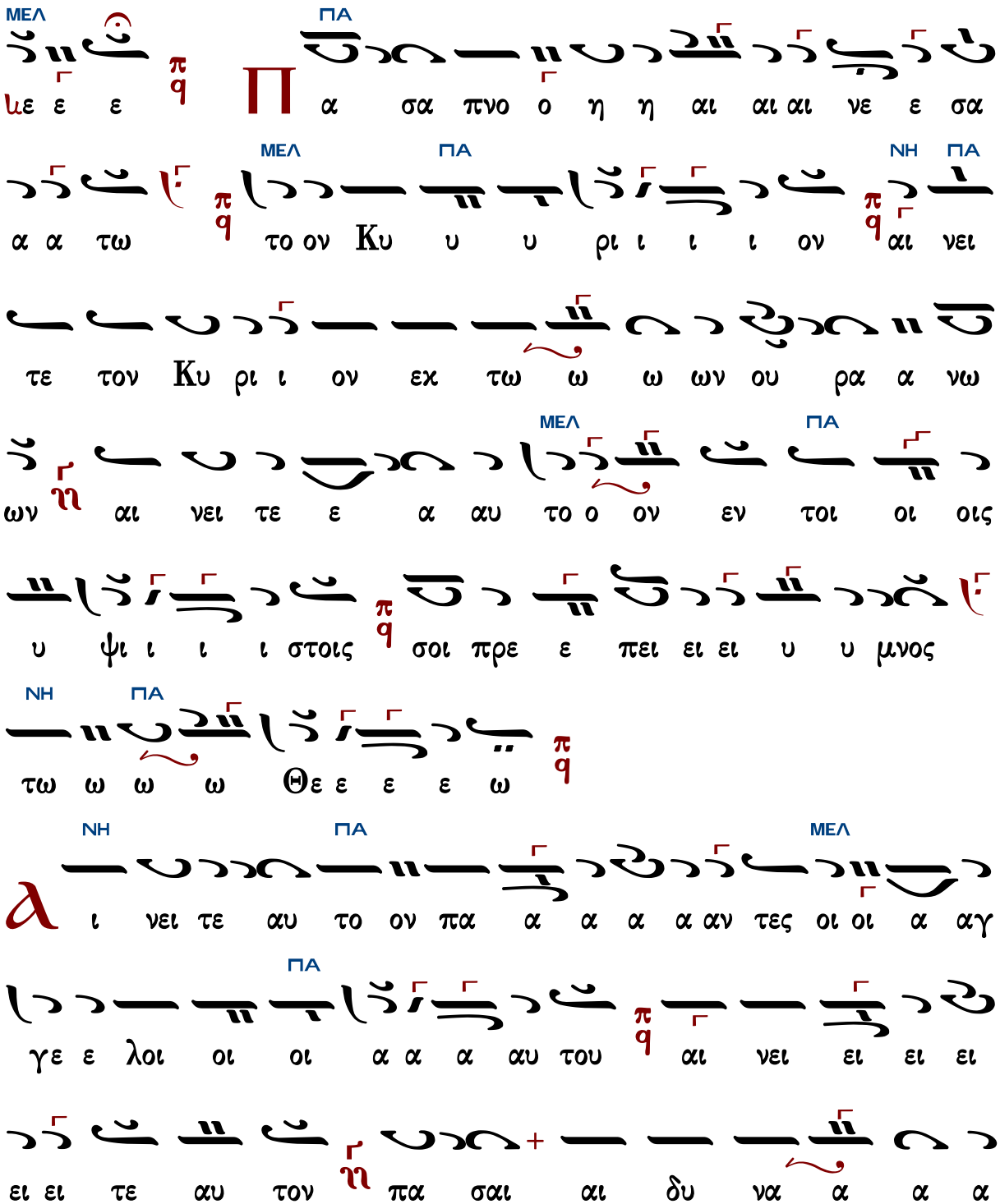

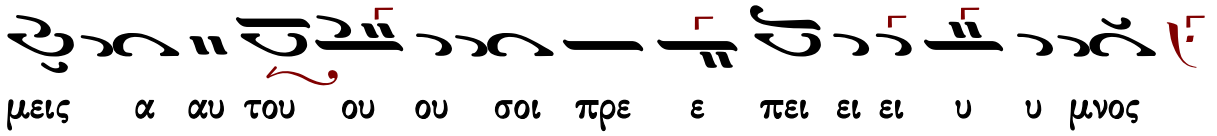

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

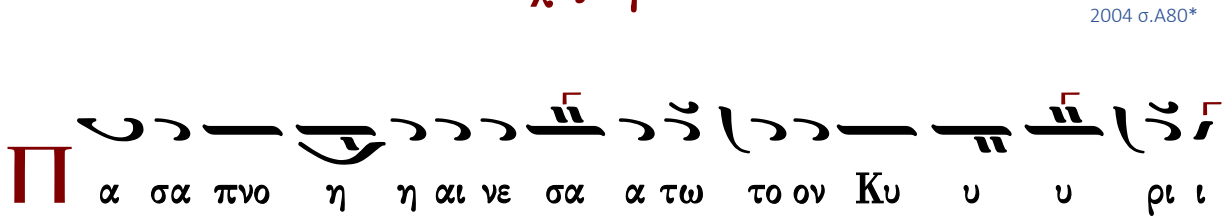

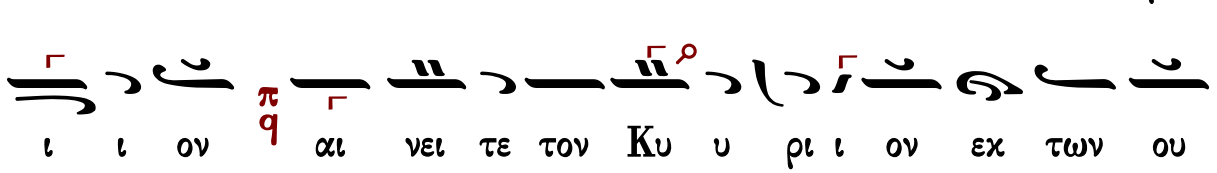

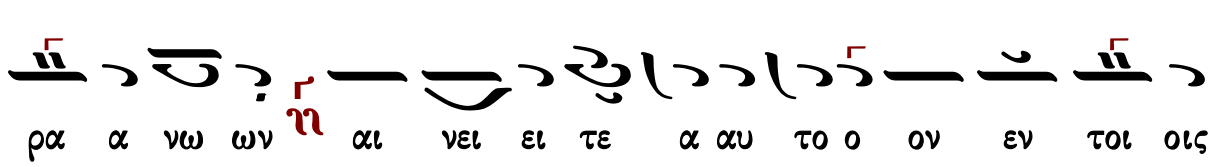

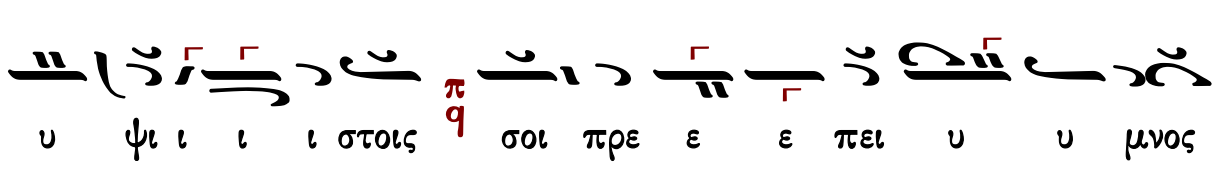

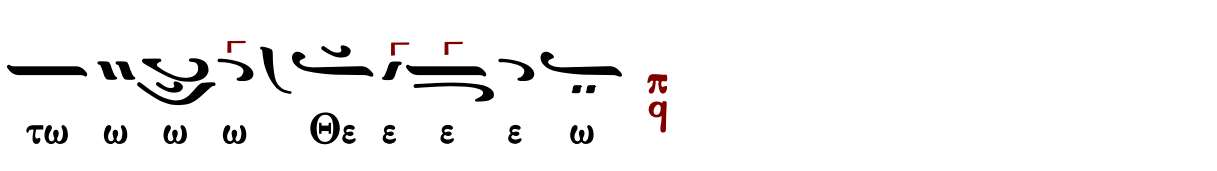

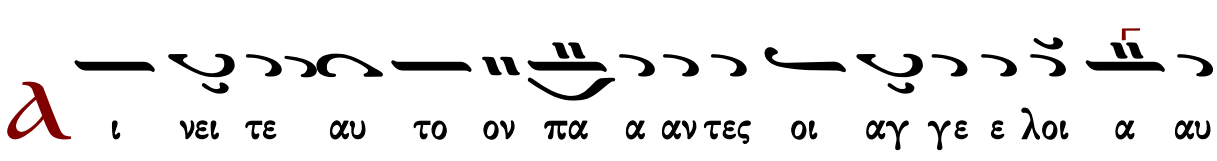

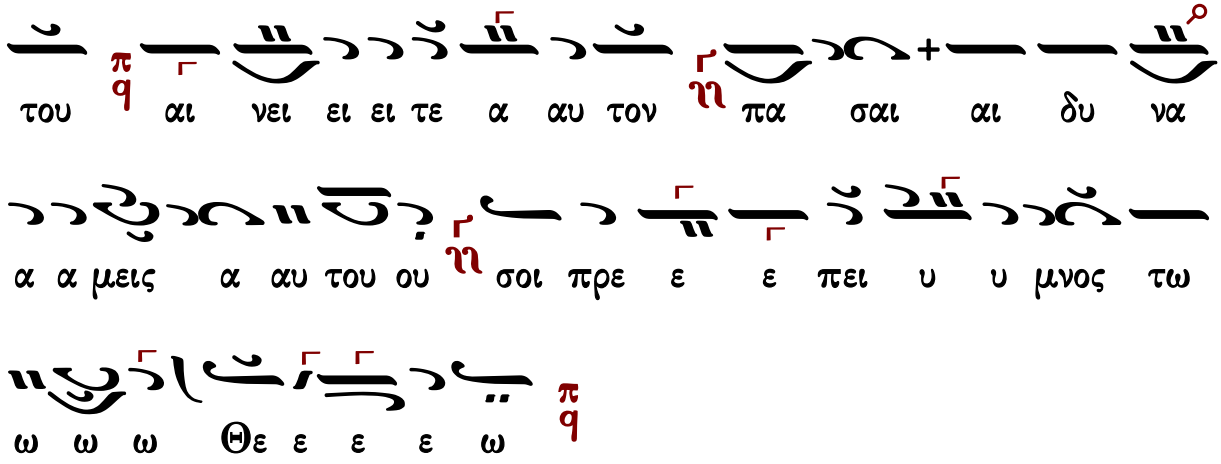

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

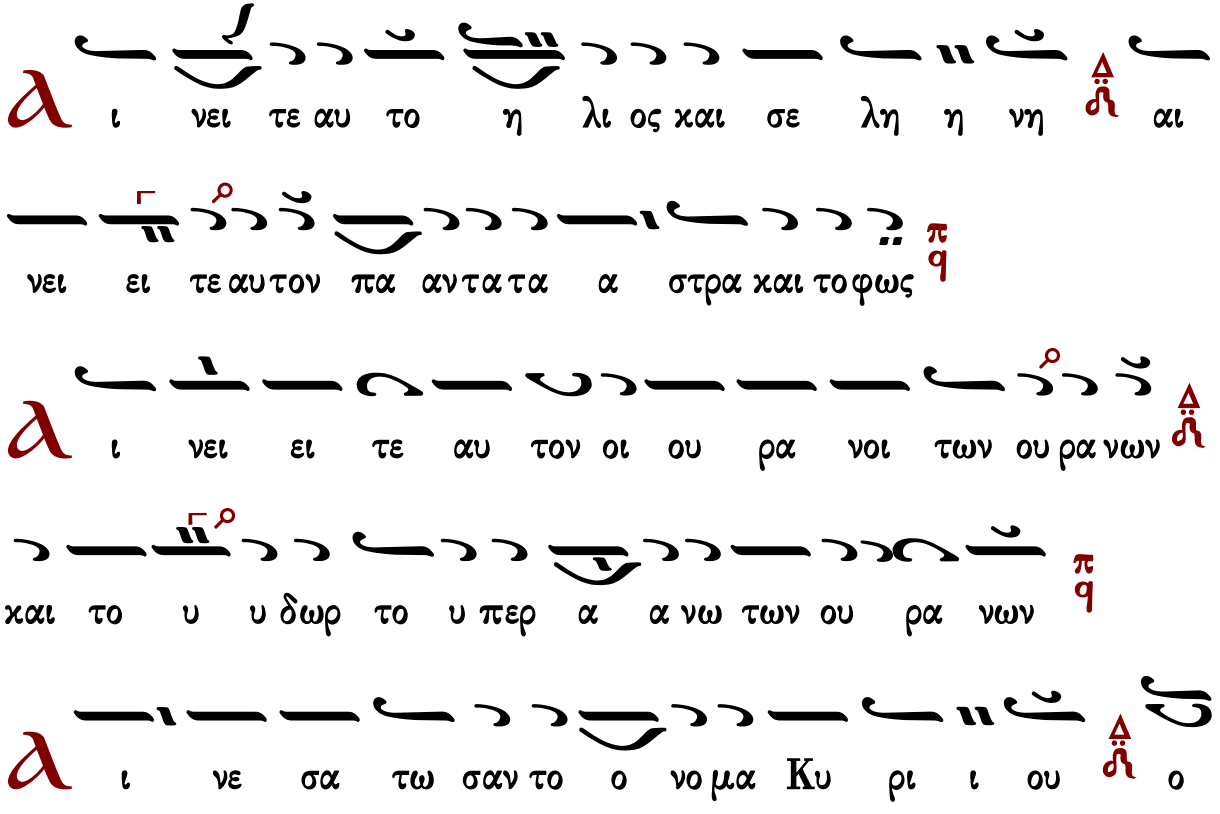

τι αυ το ος ει πε χαι ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει

ει λα το χαι ε χτι στη σαν

Θ στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να χαι εις τον

αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το χαι

ου ου πα ρε λευ σε ται

Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες χαι

πα σαι α βυσ σοι

Π υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Τ α ο ρη χαι παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι
Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου
π
q
και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του
π
q

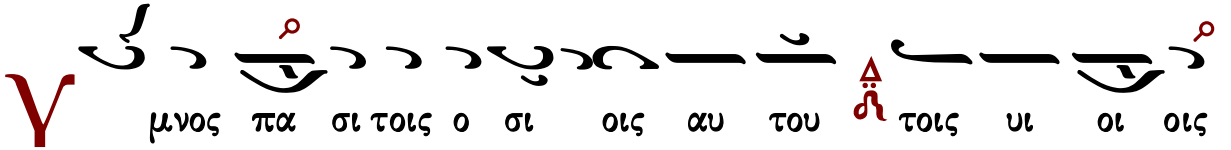
γ
μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του
Δ
τοις υι οι οις

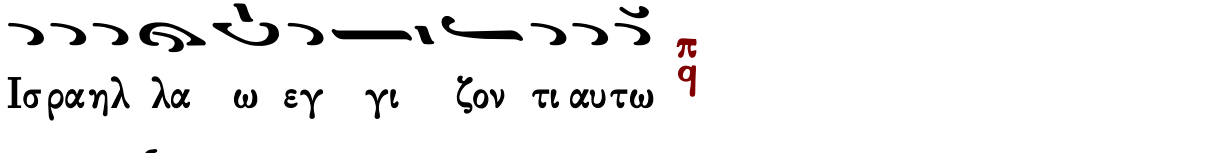
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
π
q

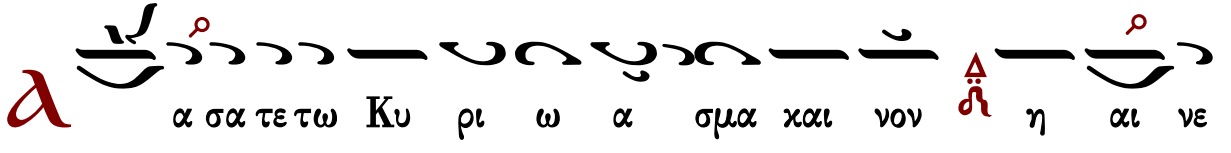
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον
Δ
η αι νε

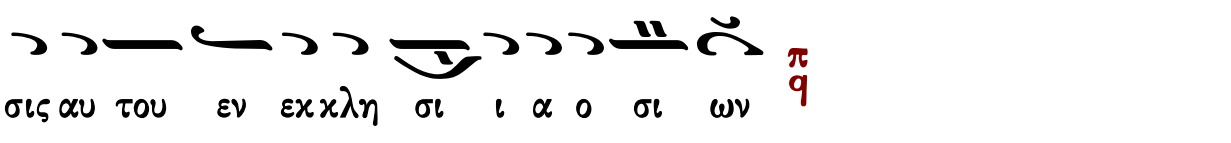
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων
π
q

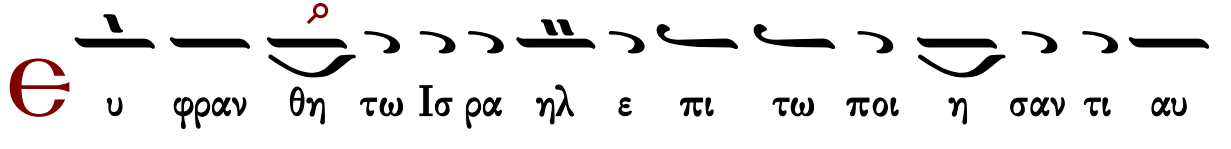
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

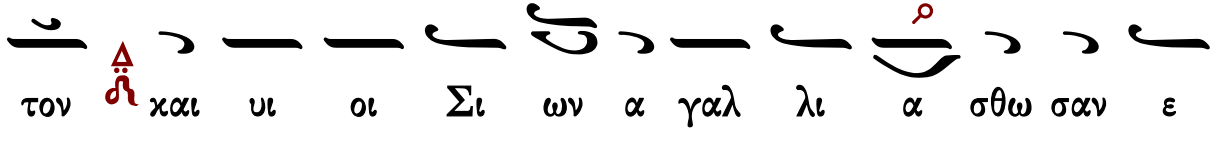
τον
Δ
και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

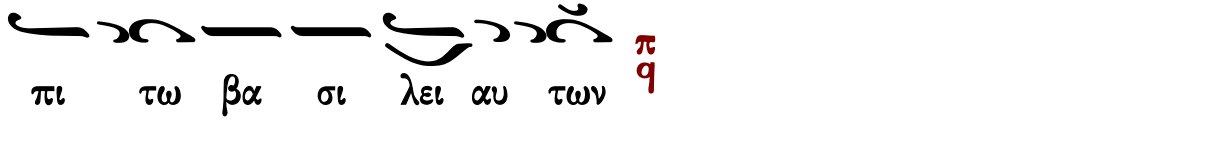
πι τω βα σι λει αυ των
π
q

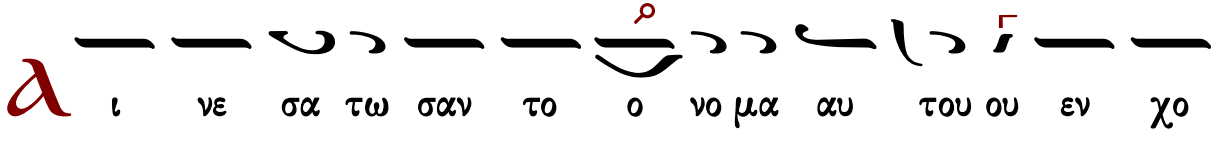
α
ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

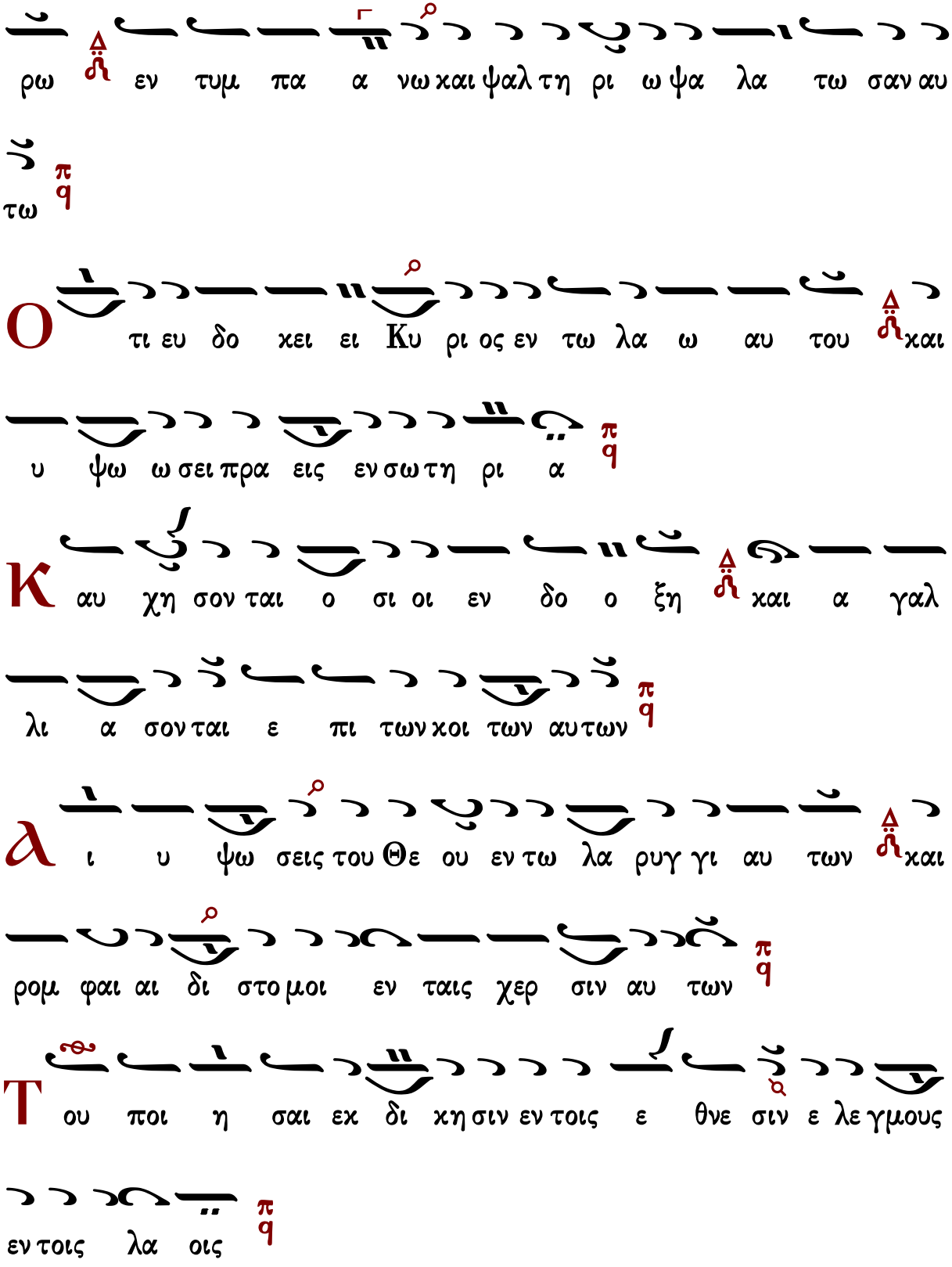
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις

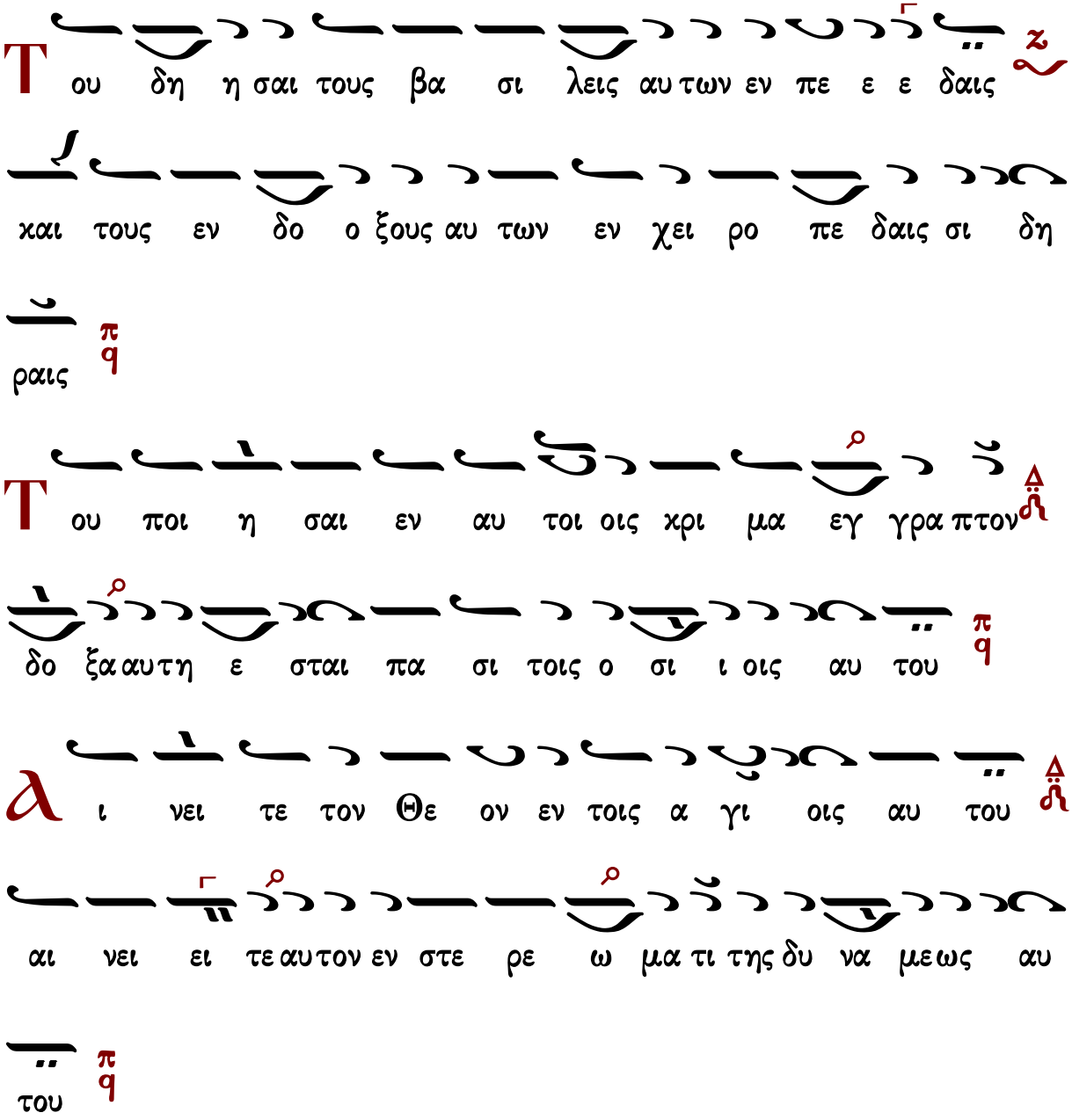

Στιχηρὰ Προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.49*

λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του
Τ ων ου ου ρα νι ι ω ωνταα γμα α α τω ω ων
ω ως προ ο ε εξ α αραρχο ο ον τα α και
των εν γη η η η α αν θρω ω πω ω ων ι ι
σχυ ρο ον σε ε προ ο στα α την φυ υ υ υ λα
α κα α και αι ρυ στην υ μνου ου ου μεν πι ι στως
Μι χα η η ηλ α αρ χι στρα α τη η η γε κα
θι κε τε ευ ον τες πα α α ση ης φθο ρο ο ποι

οι ου αλ γη δο νος η μα ας ρυ υ υ υ υ σα α
α α σθαι

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α
ρα
τὸ αὐτὸ

ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις χαι ορ γα α νω

ο
τα α ξι α αρ χη ης τω ων α α α νω ω ω
θει ει ω ων δυ υ να α α με ε ε ω ων ση
με ρον συ υ υ υγ κα α λει ει ται αι αι τω ων

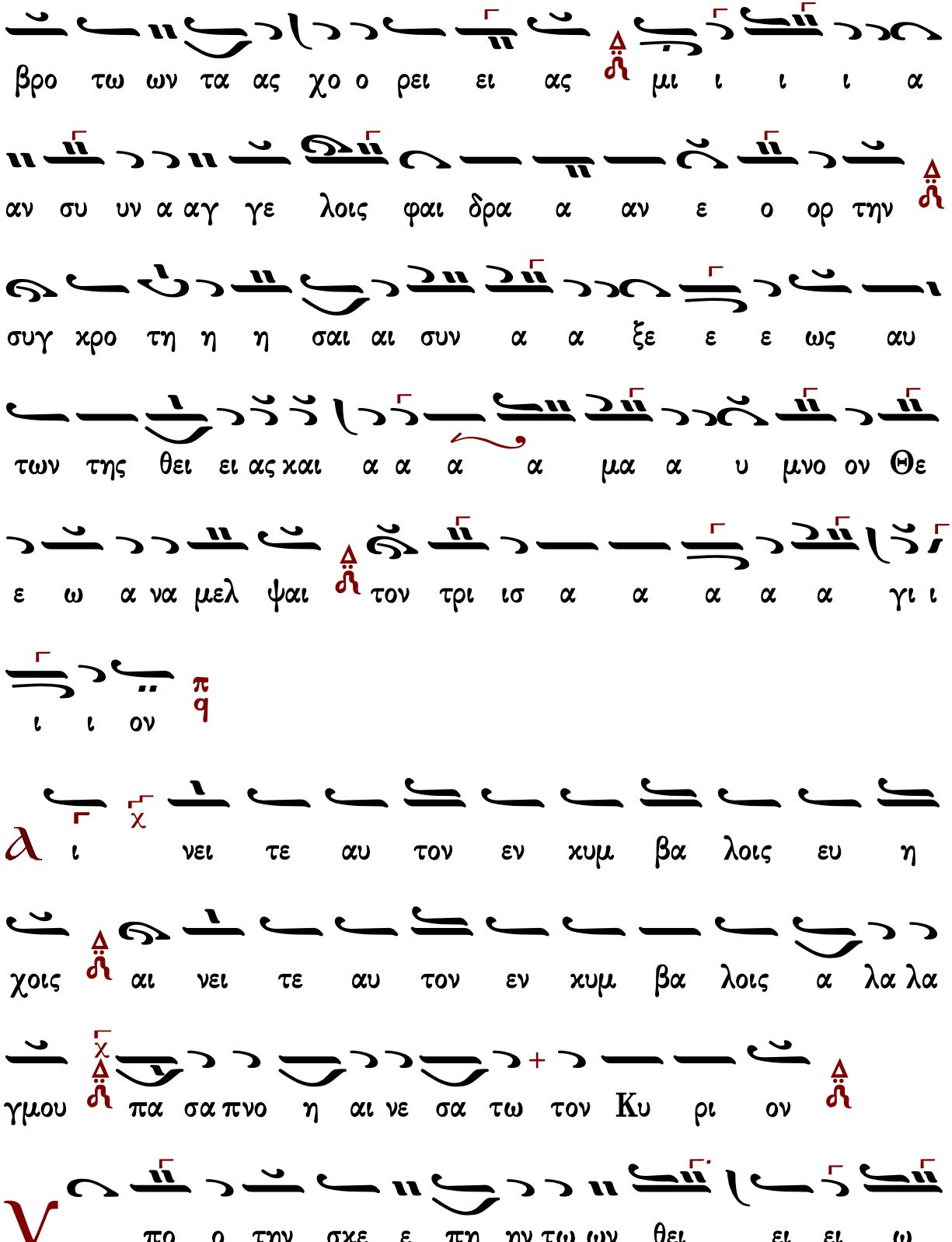
βρο τω ων τα ας χο ο ρει ει ας μι ι ι ι α
αν συ υν α αγ γε λοις φαι δρα α αν ε ο ορ την
συγ χρο τη η η σαι αι συν α α ξε ε ε ως αυ
των της θει ει ας χαι α α α α μα α υ μνο ον Θε
ε ω α να μελ ψαι τον τρι ισ α α α α α γι ι
ι ι ον
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
γ πο ο την σχε ε πη ην τω ων θει ει ει ω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δοξαστικὸν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.79/2417*

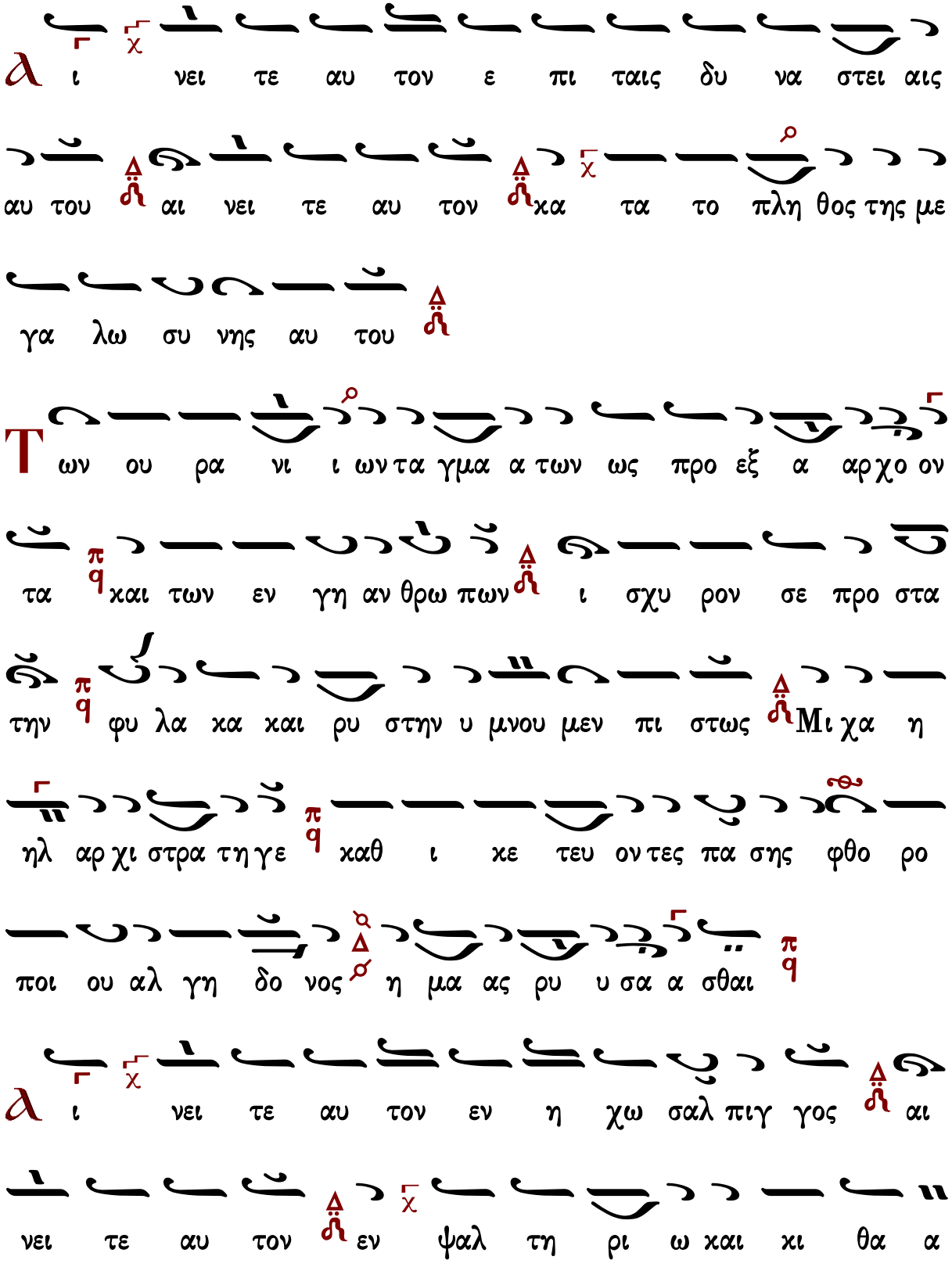
λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του
Τ ων ου ρα νι ι ωνταγμα α των ως προ εξ α αρχο ον
τα και των εν γη αν θρω πων ι σχυ ρον σε προ στα
την φυ λα κα και ρυ στην υ μνου μεν πι στως Μι χα η
ηλ αρχι στρα τη γε καθ ι κε τευ οντες πα σης φθο ρο
ποι ου αλ γη δο νος η μα ας ρυ υ σα α σθαι
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

τὸ αὐτὸ
ρα
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω
Ο τα ξι αρ χης των α α νω θει ων δυ να α με ε
ων ση με ρον συγ κα λει ται των βρο των τας χο
ρει ας μι αν συν αγ γε λοις φαι δραν ε ορ την συγ
χρο τη η σαι συν α ξε ως αυ των της θει ας και α μα
υ μνον Θε ω α να μελ ψαι τον τρισ α α γι ι ον
λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

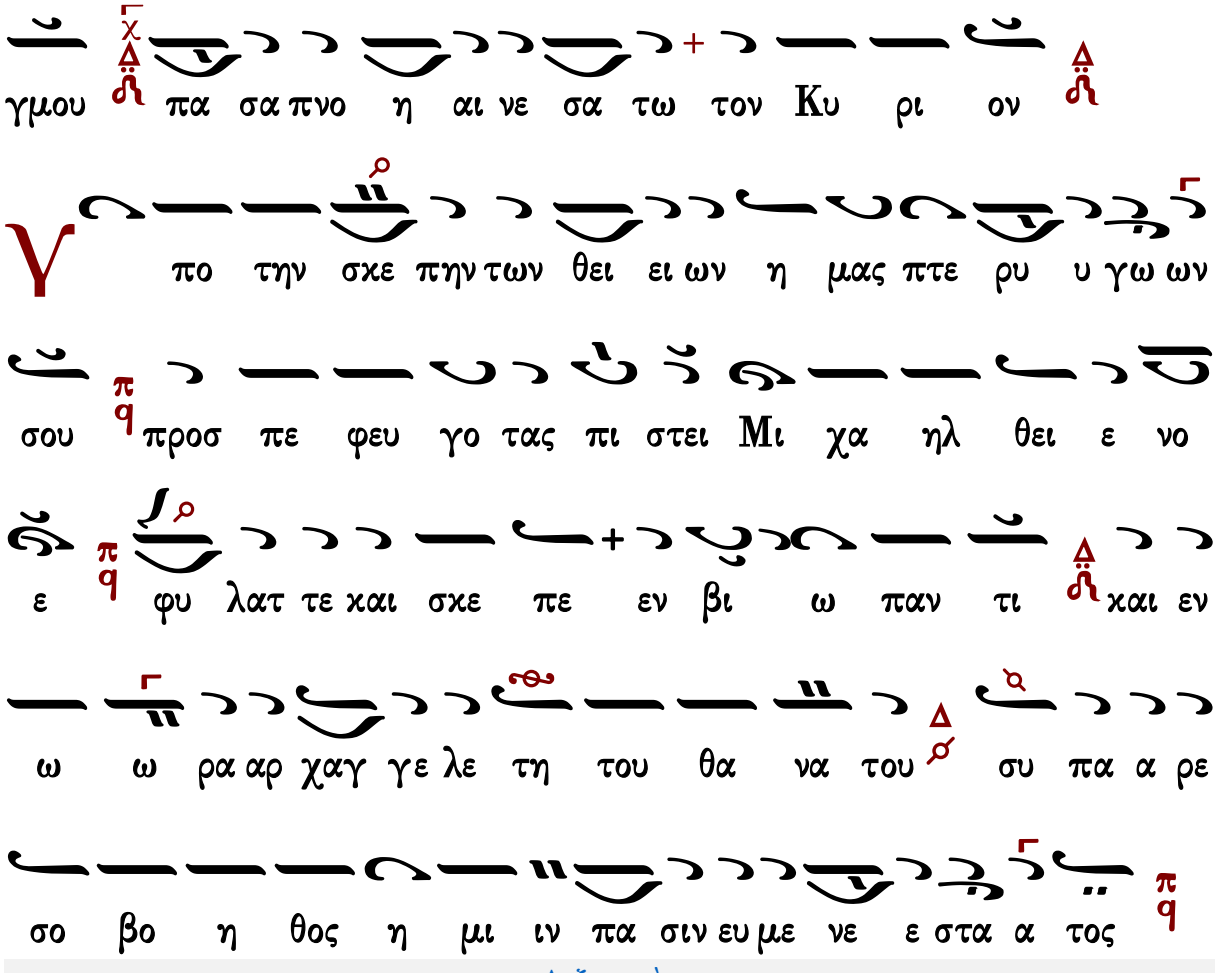

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.55*

O

ο ο πού ε πι σκι ι α ση η χα α ρις

σου ου αρ χα α αγ γε ε ε ε λε χ̈q ε κει θεν του

δι α α βο ο λου δι ι ω ω κε ται αι η η δυ υ

υ υ υ να α α α μις πq ου φε ρει γαρ τω φω τι

ι σου προσ με ε ε ε ε νειν χ̈q ο πε ε σω ω ων

E ε ω σφο ο ο ο ρος πq δι ο αι αι του με εν σε

τα πυρ φο ρα αυ του ου βε ε ε ε ε λή̇ χ̈q τα καθ

η μων κι νου ου με να α α α πο ο ο ο σβε ε

ε ε σον πq τη με σι ι τει α α σου χ̈q λυ τρου

με νος η η μα α ας εκ τω ων σκαν δα α α

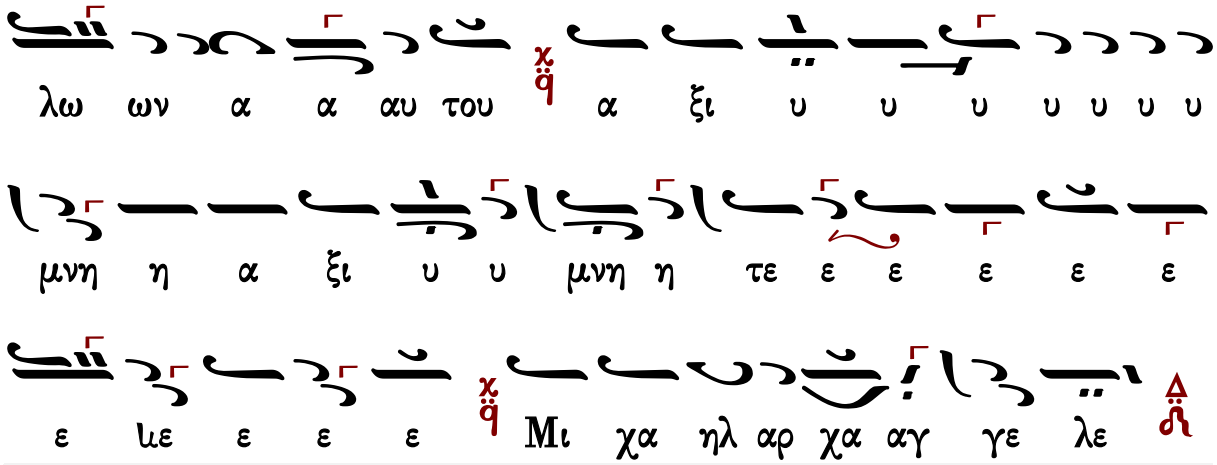

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.173/176#

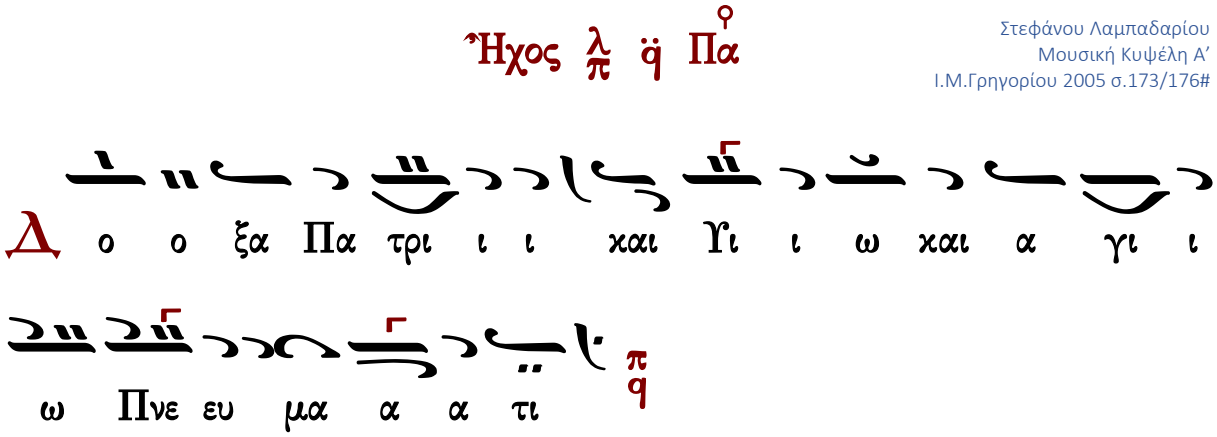

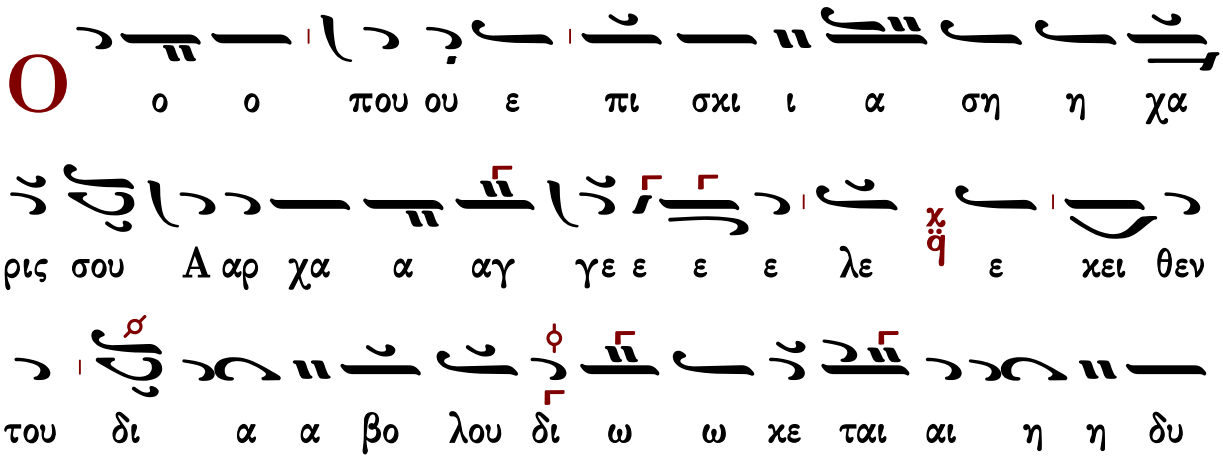

γαρ ει ει ρει φε ου μις α α α να υ υ υ υ

ε ε νειν ε ε ε ε ο πε ε σου προ οσ με τι φω τω

αι ο δι ρος ο ο ο φο ωσ ε E ων ω σω

ε ε ε ε βε του αυ ρα φο πυρ τα σε εν με του αι

α με ε να ου ου μη μων κι νου η καθ τα η λη

ι σι με τη σον ε ε ε σβε ο ο ο πο

μα η η ος νο ε με τρου λυ σου α α α ει ει τει

αυ α α λω ων α α σκαν δα α ας εκ τω ων α

α η η μνη υ υ υ υ υ υ ξι α του

ε ε ε με ε ε ε ε τε η μνη υ υ ξι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Π.Γ.Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.188*

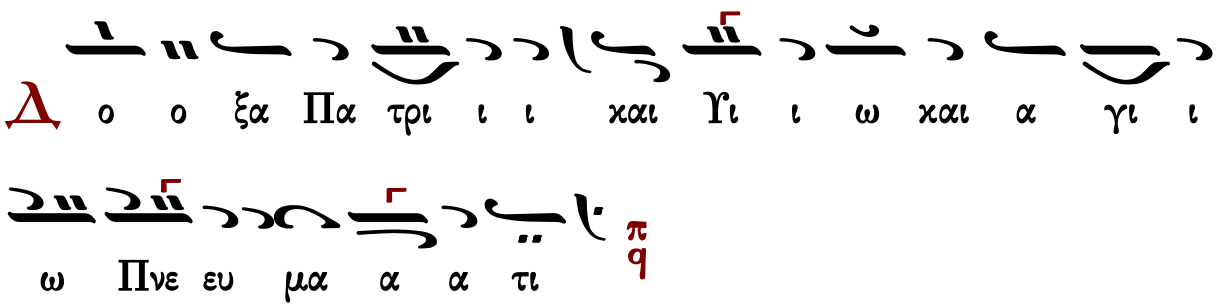

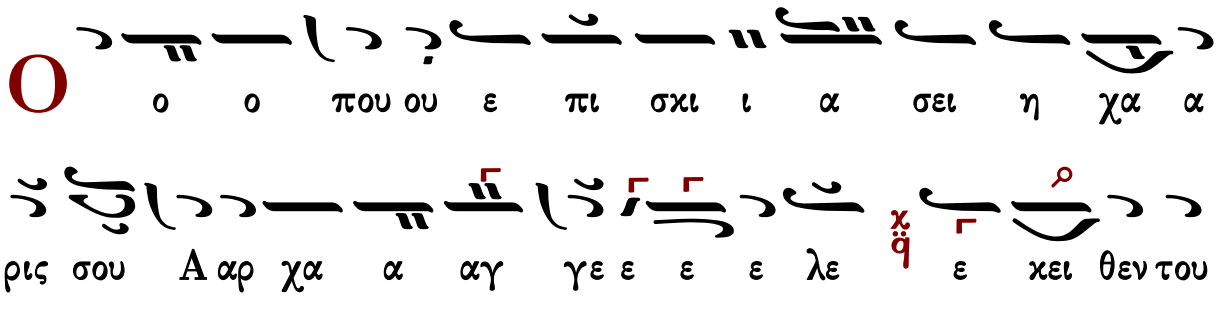

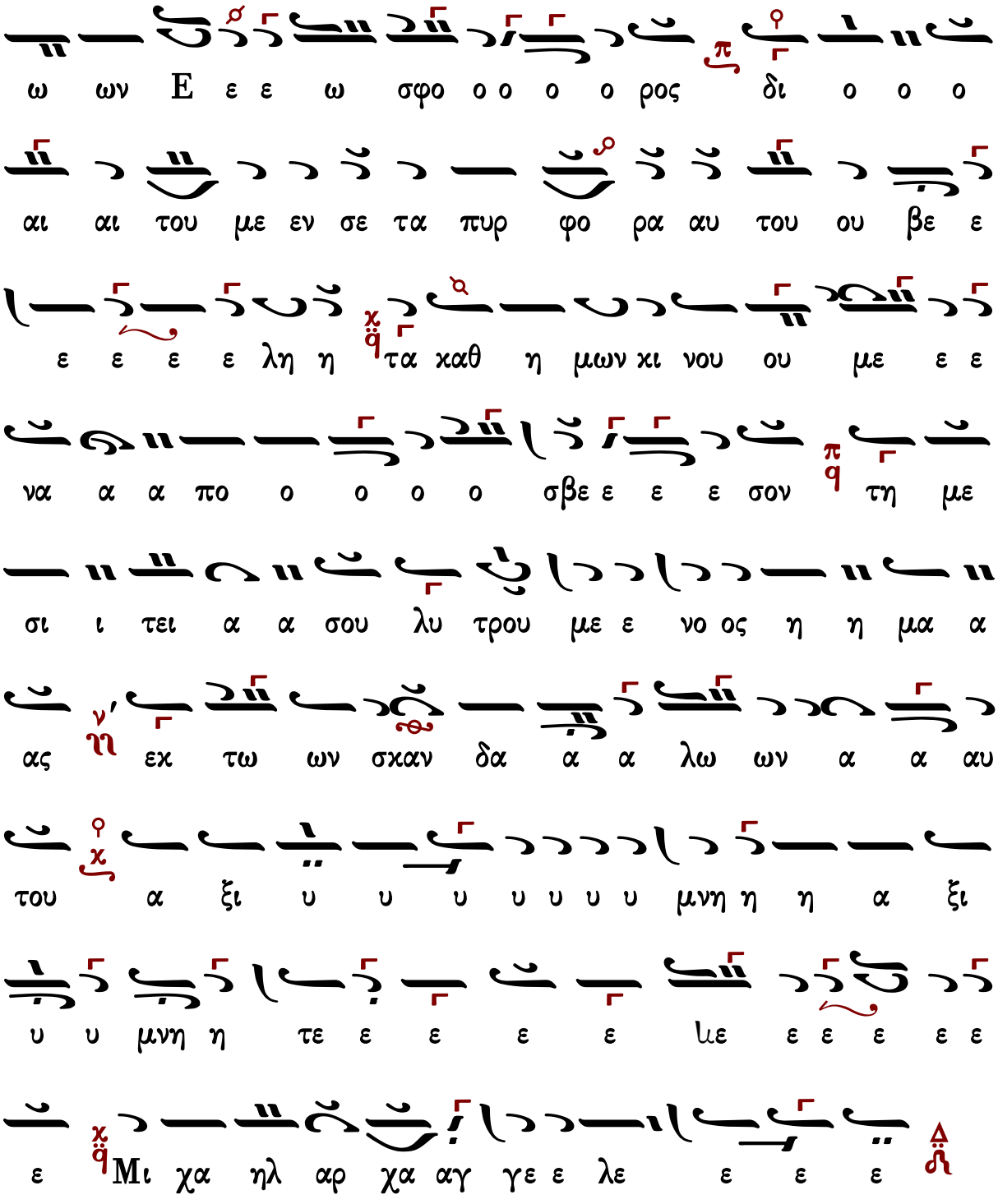

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.115*

Δ

ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω χ̇ϊ̈ και α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι π̇ϊ̈

Ο

ο ο που ου π̇ϊ̈ ε πι ι σκι ι ι ι α α

α α α α α α ση χ̇ϊ̈ η χα α α α α

α α α λα α ρι ι ις σου Α αρ χα α α

αγ γε ε ε ε ε με ε ε ε λε χ̇ϊ̈ ε κει

ει ει ει ει ει θε εν του ου δι α βο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο λου ου ου ου δι ω ω ω κε

η μων χι νου ου ου ου ου ου ου ου με να α α

η η αθ χα τα η η η λη η ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε εν σε τα πυρ φο ο ρα α αυ του βε ε

ο αι του ου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο αι του ου ου ου ου ου με ε ε ε δι

ο ο ο ο ο ο ρος δι ο ο ο ο ιο ο ο

φο ο ο ο ο ο ρος ο πε σω ω ω ω ν ε ε ωσ

ε ε με ε ε ε νειν ο πε σω ω ω ω ν ε ε ωσ

ι σου ου ου ου ου προ ο οσ με ε ε ε ε ε ε

ου φε ε ε ε ε ρει ει γαρ τω φω τι ι ι

ται αι η η δυ υ να α α α α ια α α α μις

α α πο ο ο ο σβε ε ε ε ε ιιε ε ε ε

σον τη με ε ε σι ι τει ει ει ει ει α σου

λυ τρου ου ου ου ου ου με ε ε ε νο ο

ο ο ος η η μας εκ τω ων σκα αν δα α

ια α α α α λω ω ω ων α α α α α α α α

α αυ του ου ου ου α ξι υ υ υ υ υ υ

υ υ μνη η η η η α α α ξι ι υ υ υ υ

υ υ υ μνη η η η η η ιη η η η τε Μι χα

η ηλ Α αρ χα α α α αγ γε ε λε

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.251*

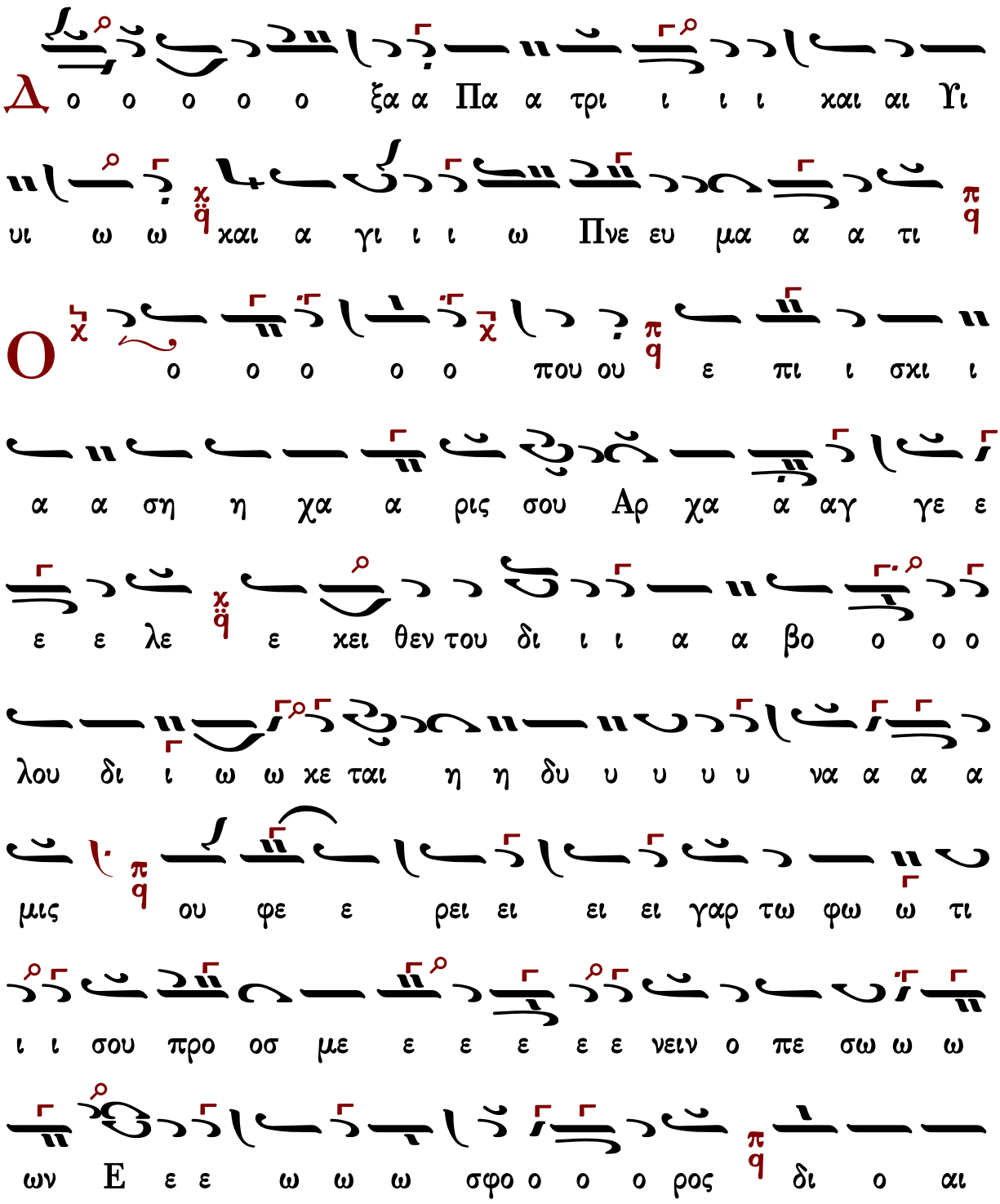

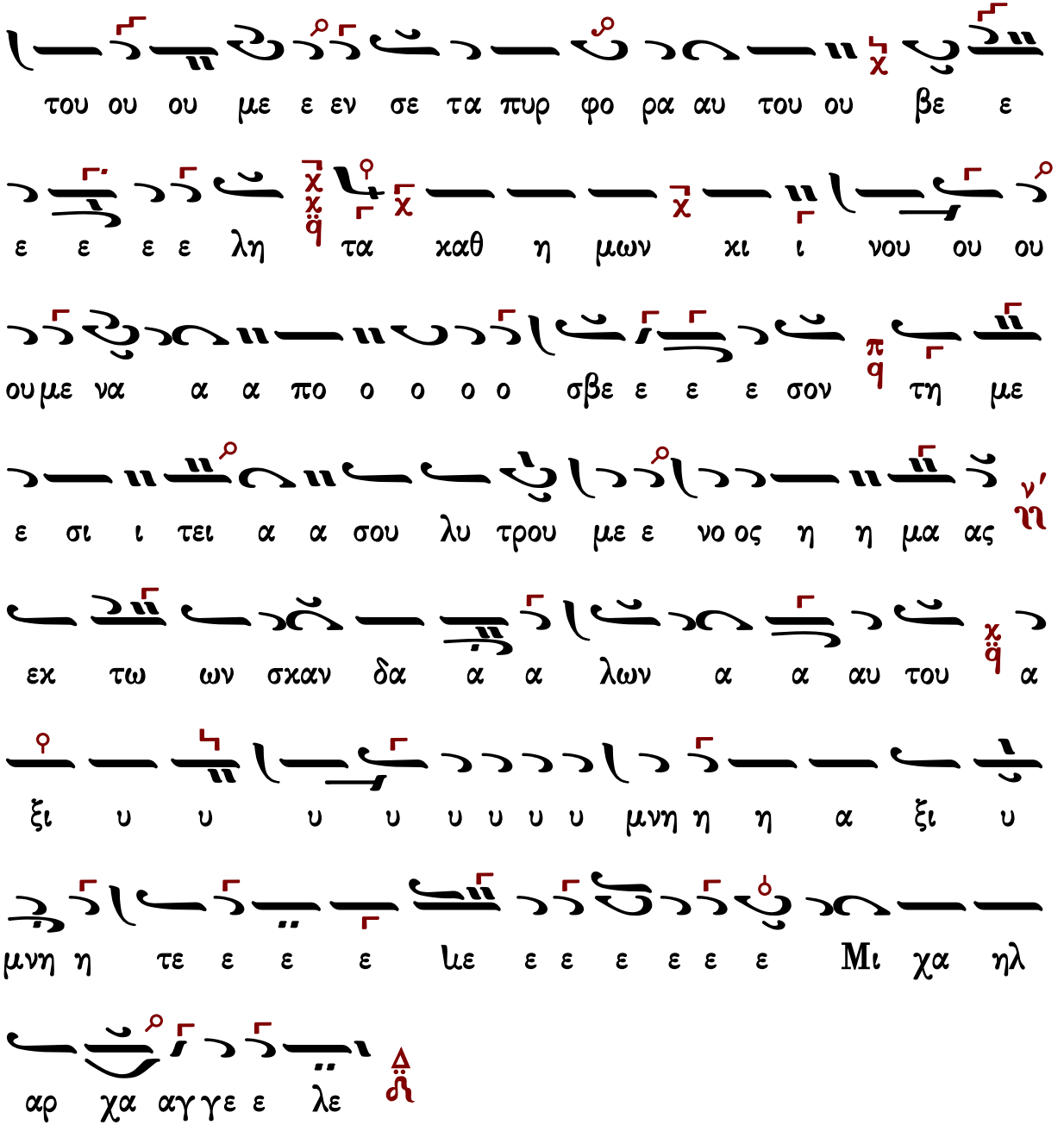

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' μέρος α' 1965 σ.161*

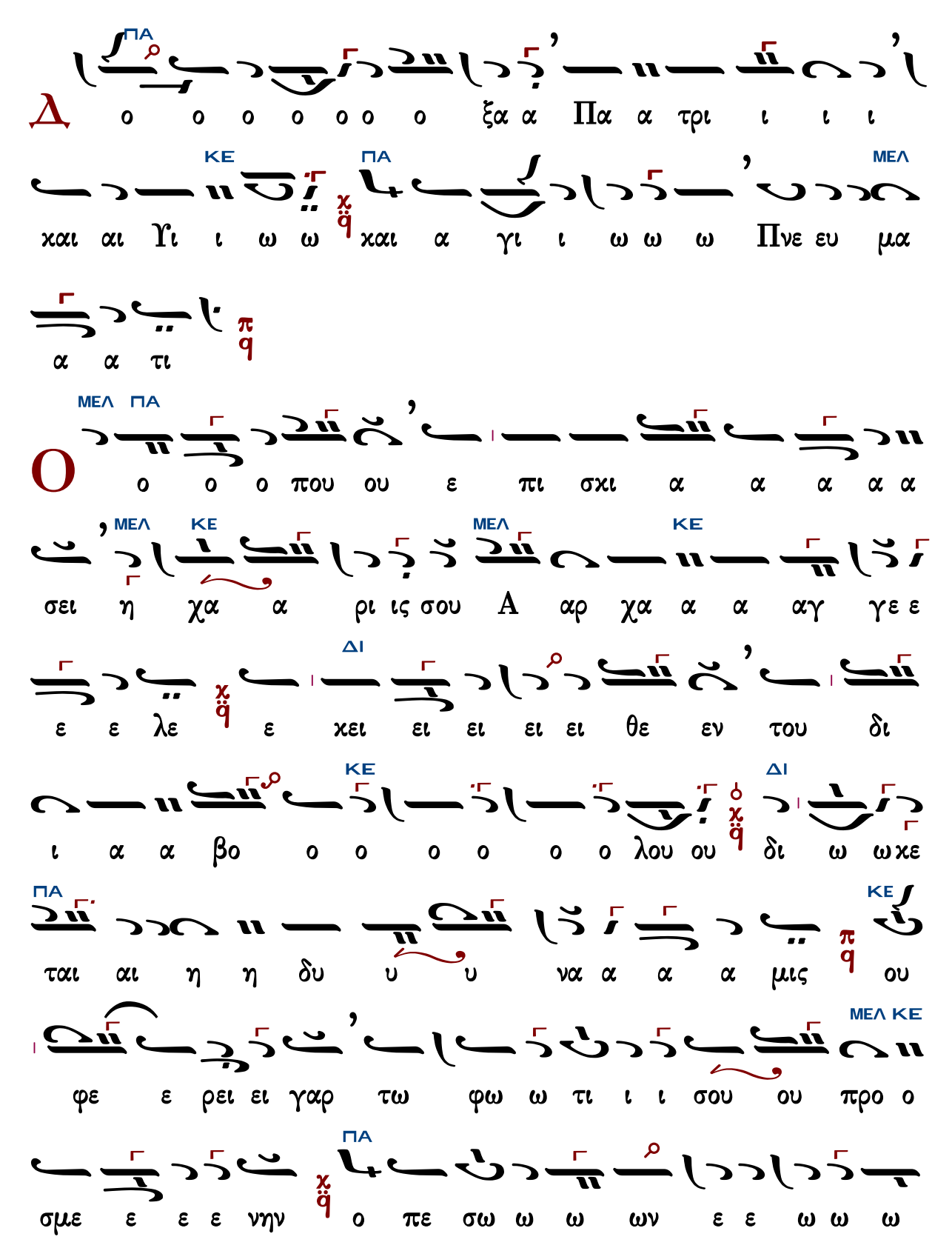
ΠΑ
Δ
ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι
ΚΕ ΠΑ ΜΕΛ
χαι αι Υι ι ω ω χαι α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα
α α τι
ΜΕΛ ΠΑ
Ο
ο ο ο που ου ε πι σχι α α α α α
ΜΕΛ ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
σει η χα α ρι ις σου Α αρ χα α α αγ γε ε
ΔΙ
ε ε λε ε χει ει ει ει ει θε εν του δι
ΚΕ ΔΙ
ι α α βο ο ο ο ο ο ο λου ου δι ω ωχε
ΠΑ ΚΕ
ται αι η η δυ υ υ να α α α μις ου
ΜΕΛ ΚΕ
φε ε ρει ει γαρ τω φω ω τι ι ι σου ου προ ο
ΠΑ
σμε ε ε ε νην ο πε σω ω ω ων ε ε ω ω ω

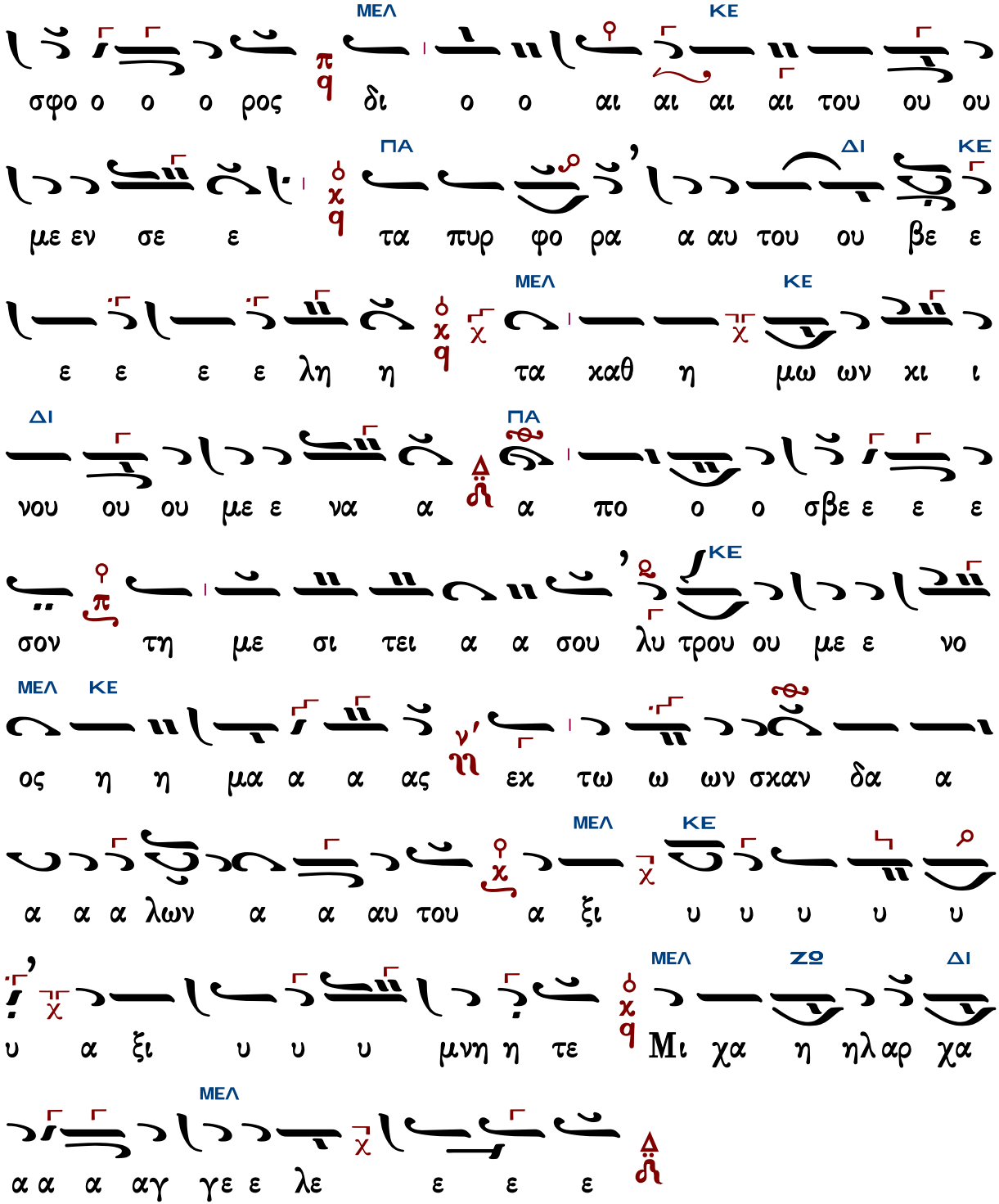

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη πρωτοπρεσβυτέρου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα χ̅

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.80/2418#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

υι ω ω χ̅ϊ̈ και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι π̅ϊ

Ο ο ο που ου ε πι σκι α α α α σει ει Δ̅ϊ̈

η χα ρις σου Α αρ χα α αγ γε ε ε ε λε χ̅ϊ̈ ε

κει ει ει θεν του δι α βο ο ο ο λου Δ̅ δι ω

ω κε ε ται αι η η δυ υ υ υ να α α α

μις π̅ϊ ου ου φε ε ρει ει ει γαρ χ̅ϊ̈ τω φω τι ι σου

προ οσ με ε ε ε νειν χ̅ϊ̈ ο πε σω ω ω ων Ε ε

ωσ φο ο ο ο ρος δι ο αι αι του με εν σε χ̅ϊ̈ τα πυρ π̅

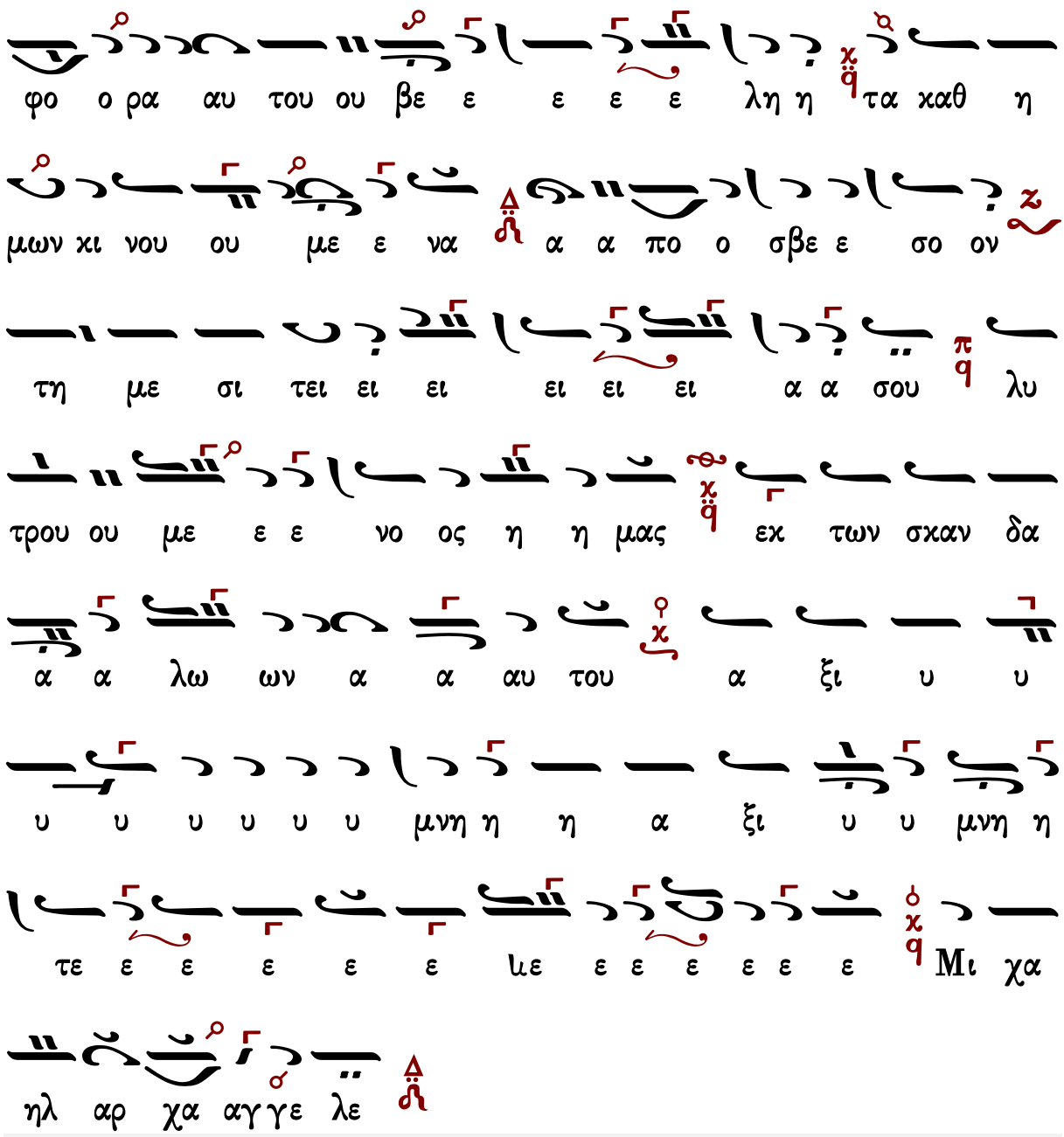

Θεοτοκίον

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ ϙ̅ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 591*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι

α χ̅ ϙ̅

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε δο

ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα

α λην σου δο ξαν χ̅ ϙ̅

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα χ̅ ϙ̅

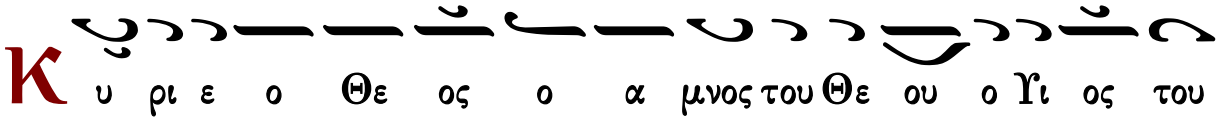
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιος του

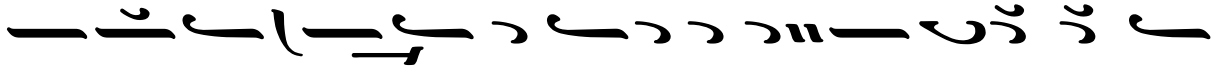
Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του κοσμου ε

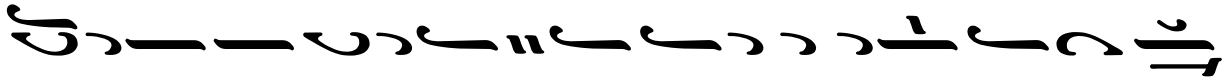
λεησον ημας ο αιαιρων τας αμαρτιας του κο

σμου κ
q

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιω ων του Πατρος και ελεησον ημας

κ
q

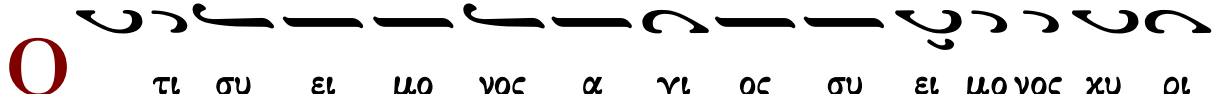
Οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος κυρι

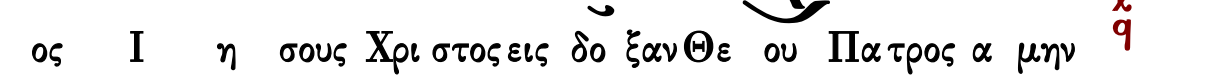
ος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην

κ
q

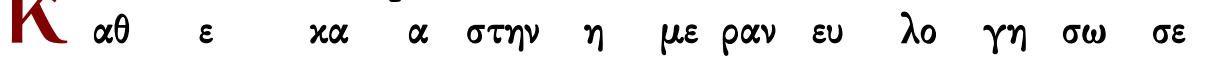
Καθ εκαστην ημεραν ευλογησω σε

και αινεσω το Ονομα σου εις τον αιωνα

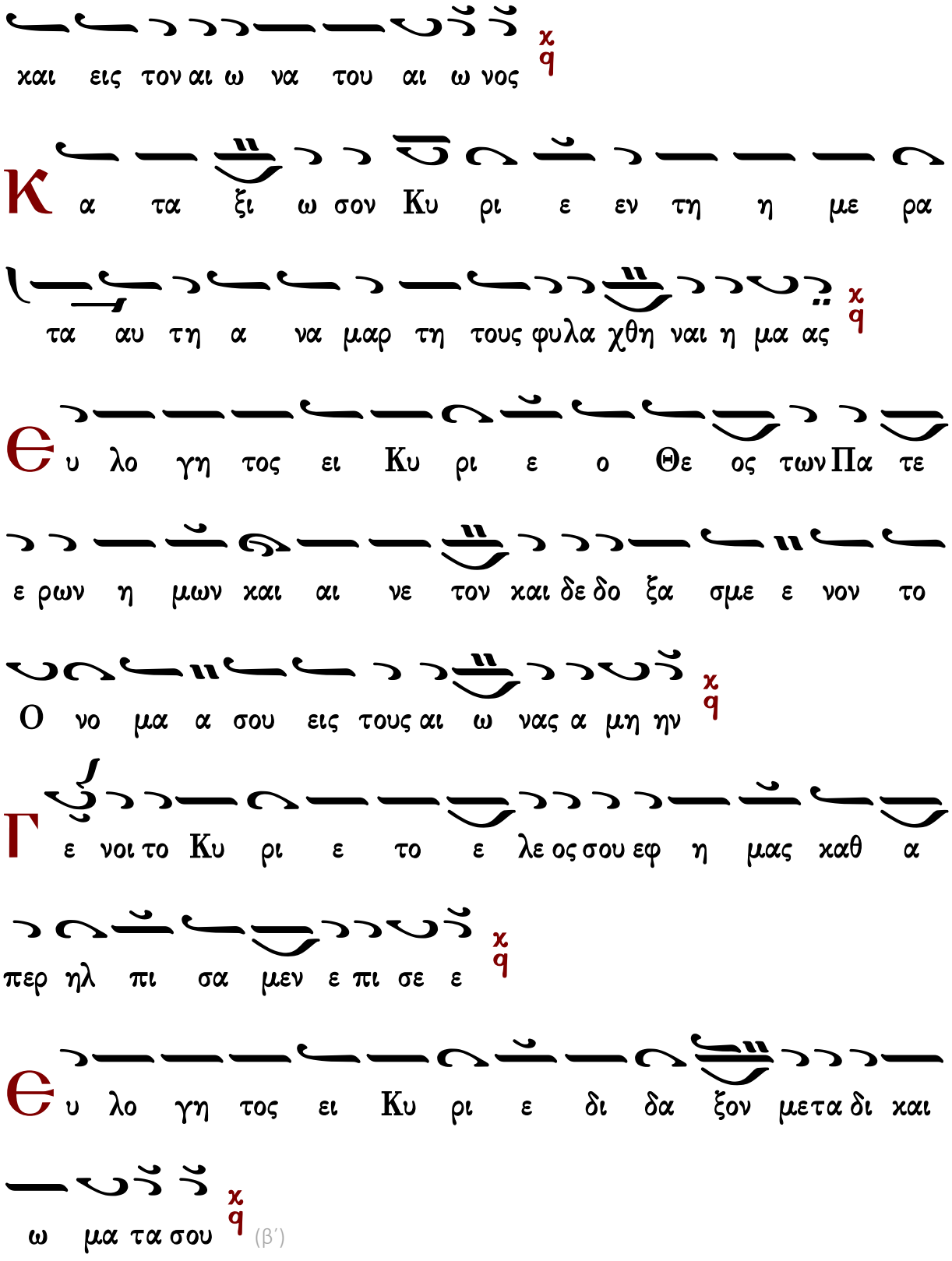
χαι εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου (β΄)

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον

σοι χ q

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου χ q

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως χ q

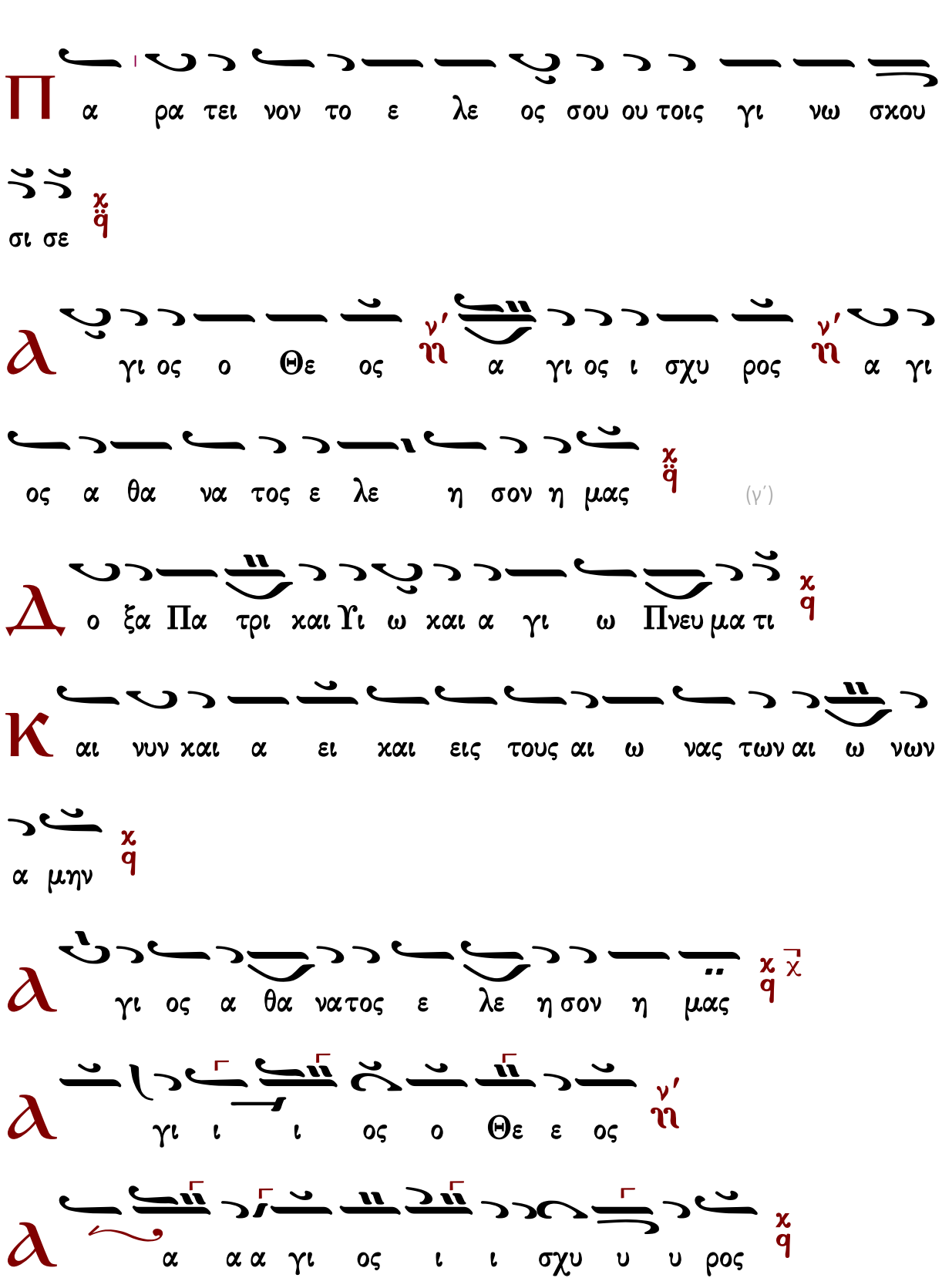
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε
Δ γι ος ο Θε ος η α γι ος ι σχυ ρος η α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Δ γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δ γι ι ι ος ο Θε ε ος η
Δ α α α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος

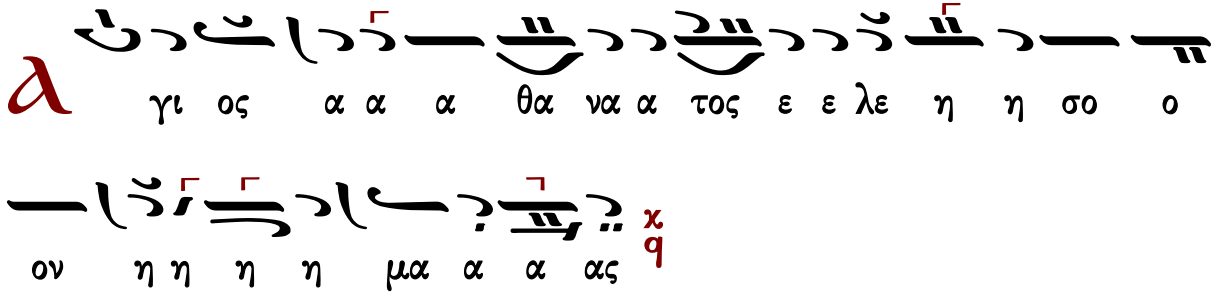

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

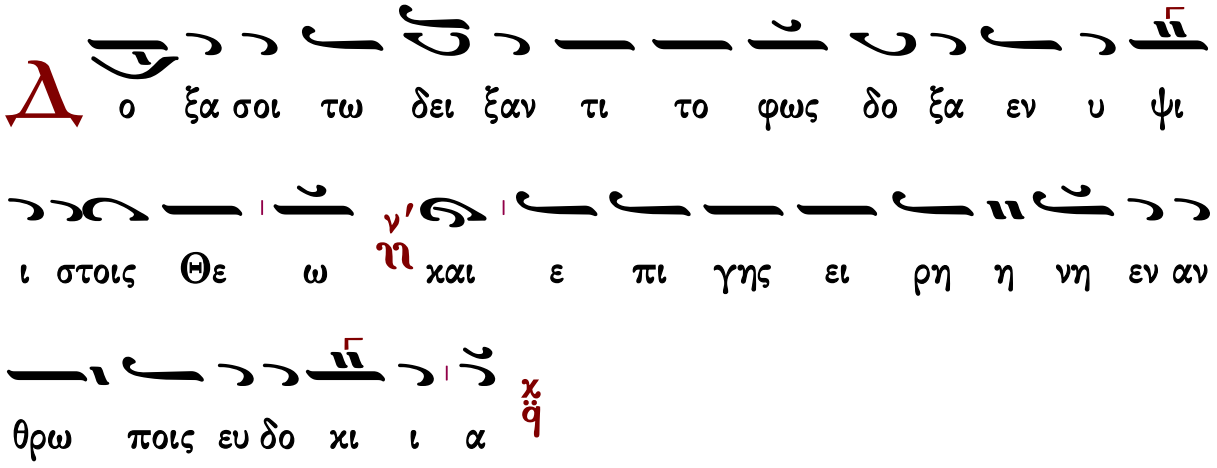

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ν΄ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ α θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ν΄ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ν΄

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων ν΄ και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας

Α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ

α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σου (γ΄)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

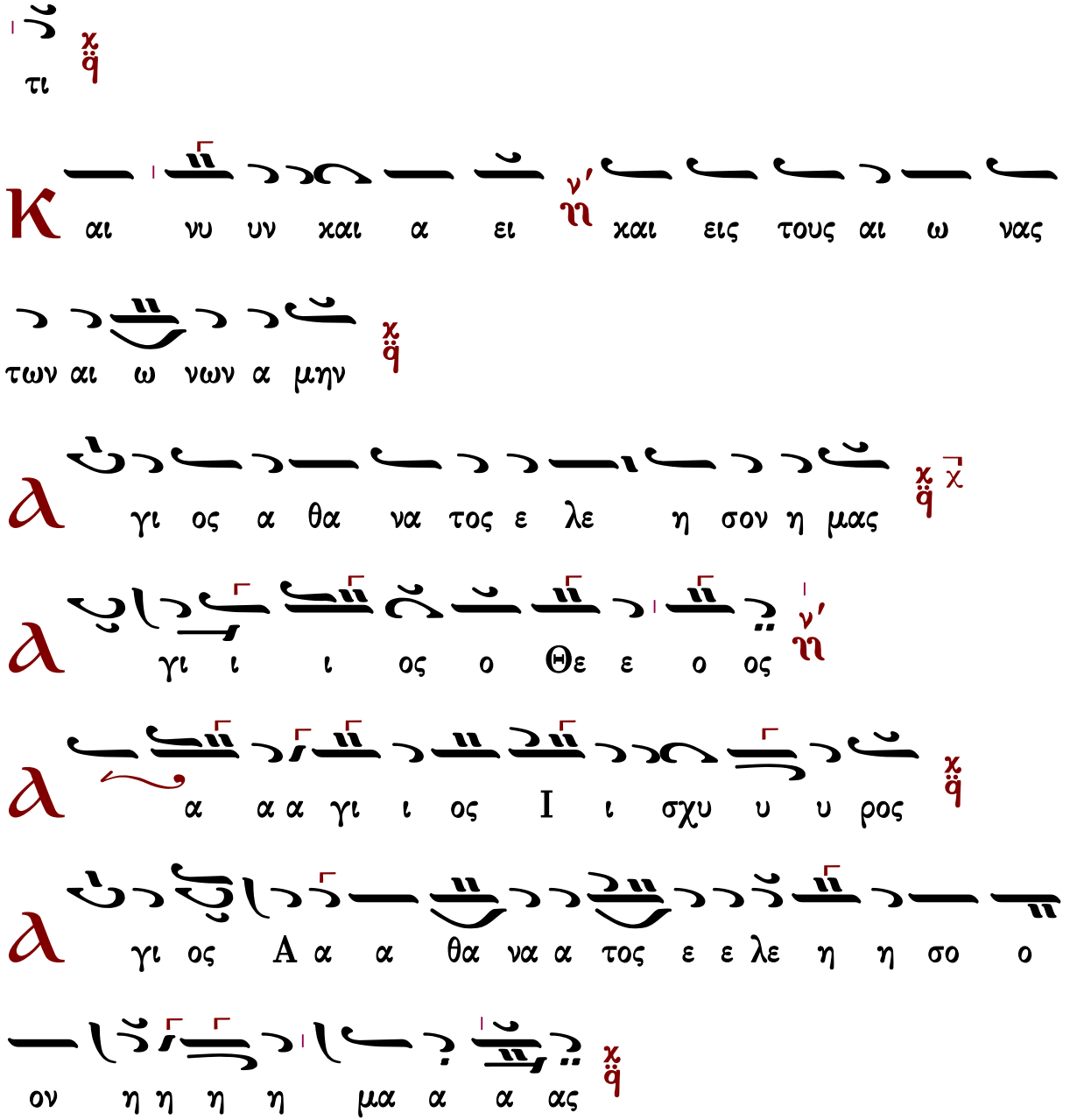

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

Δ

ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο φω ως δο

ξα α ε εν υ υ ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε

ω χαι ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω

ποι οις ευ δο ο χι ι ι ι α

Γ

μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ χυ

νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν

σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ

υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι

ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α

α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την

α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο σμου ε

λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο

σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

και ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην

Καθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω

σε και αι νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να

χαι εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

χαι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

ω να ας α α α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η

μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και

ω ω μα α α τα α α α α σου (γ΄)

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μιν εν γε νε α α και αι αι

γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
Ο
σου ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ
Κ
ο ον σοι
την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο
ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι
ε
ως

Π

α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε

ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σχου σι

ι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ΄)

Δ

ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι

ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α

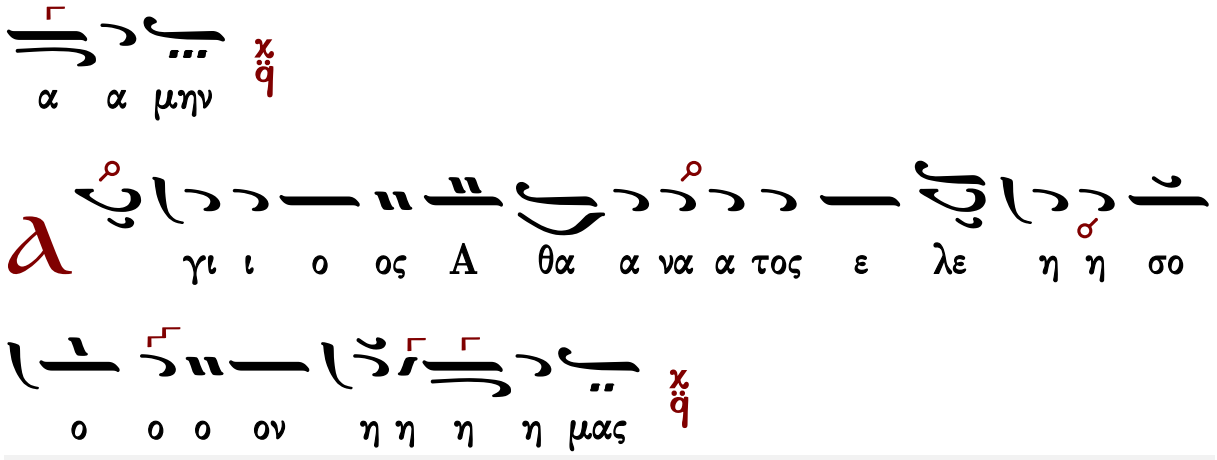

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργή

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β΄ 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

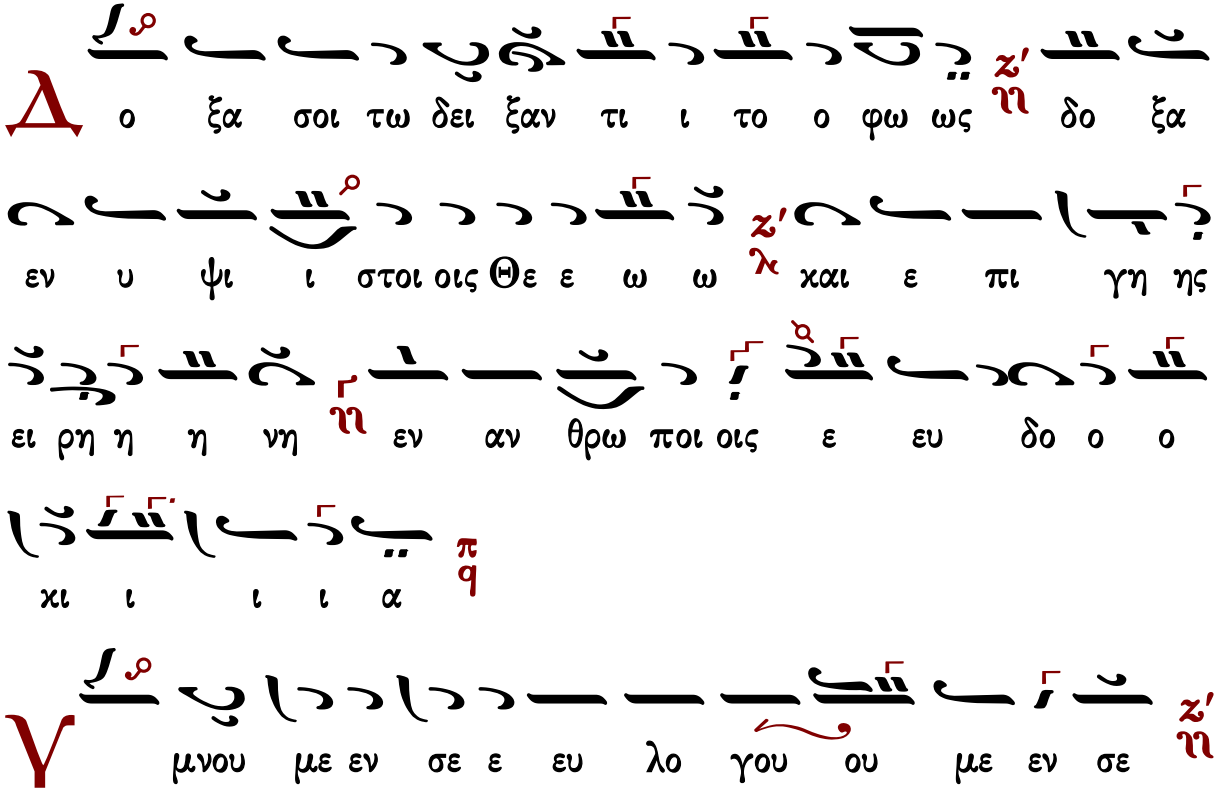

προσ χυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δι α την

με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο

ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε Θε ε ε Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α

α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες

Ι η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι

ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του ου Θε

ε ου ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α αν του

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η σον η η

μας ο αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι

α ας του ου ου χο ο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο χα θη

η με ε ε νος εχ δε ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και

ε λε ε η η σο ο ον η η η μα ας

Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος α α γι ι

ος συ ει μο ο νο ος Κυ υ ρι ι ος Ι

Παου ου Θε ξαν ο ο ο δο ος εις στο ι Χρι σους η

α ατρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν ευ λο γη η σω

ω σε και αι νε ε ε ε σω ω το Ο ο νο ο

μα α α α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω ω ω να του ου ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ υ ρι ι ε ε εν

τη η με ε ρα α τα α α α α αυ τη η α

να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η

η η ναι αι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε

ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε

νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω να ας α α α μην

Γ ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ο

ος σου εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε τα δι και

ω ω μα α τα α α α α α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η θης η η

μιν εν γε νε α α και γε ε νε ε ε α ε

γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ο

ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η

ην μου ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι

δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η

μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ος μου

ο τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε ε θα α φω ως

π α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον

το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι

σε

γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο ος

ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α α να

α το ος ε λε ε ε η σον η η η η μας

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α

γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η

η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ ϊ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

α

α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος λ̆ π̆ q̈ Κε

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

Δ ο ξα α σοι οι τω δει ει ξα αν τι ι το ο φω ω ως

δο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω π′ q

και ε πι γη η η ης ει ρη η η η νη q χ εν

αν θρω ω ω ω ποι οις ε ευ δο ο κι ι ι α

π q
α

Υ μνου με εν σε ε ε ευ λο γου ου με εν σε ε

ε ν′ η προσ κυ νου ου ου ου με ε ε ε εν σε q χ δο

ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου

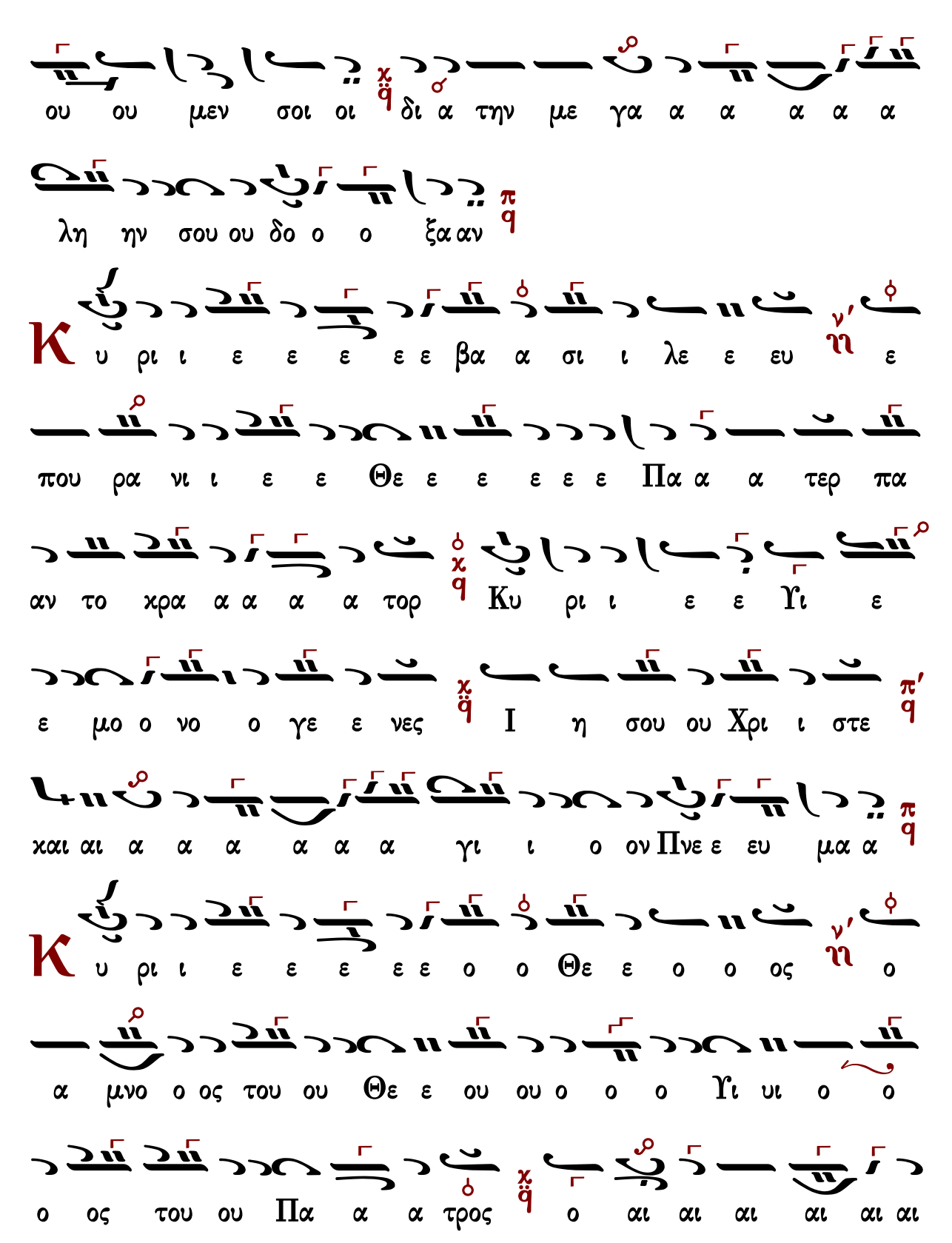
ου ου μεν σοι οι δι α την με γα α α α α α
λη ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα
αν το χρα α α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε
ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε
χαι αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ο
α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου
ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω
ων τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο
ο ο σμου ου
Π ροσ δε ε ξαι αι την δε ε η σιν η η μω ω
ων ο χα θη η με νο ος εχ δε ξι
ω ω ων του ου Πα α τρος και ε λε ε ε ε
ε ε η σο ον η η η μας
Ο τι ι συ ει ει μο ο νο ος α α α α α
γι ι ι ι ος συ ει ει ει ει ει ει μο ο νο ος

Κυ ριο ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ξα αν Θε ε ου ου ου ου ου ου

Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η η η με ε ε ρα α αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε

ε ε ε σω ω το ο νο ο μα α α

α α σου ου ου εις τον αι ω ω ω να α

α και εις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ

α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ

υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων και αι νε το ο ον και αι δε ε δο ξα

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη

ην

Γ

ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε το ο ε ε λε ε

ο ος σου ου ε εφ η η μα ας κα α θα α α α α πε

ερ η ηλ πι ι ι ι ι ι σα α με εν ε ε πι

ι σε

Θ

υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι

χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου

(β΄)

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε

σου α α α τα μα ω ω ω ω ω ω και δι τα ε

ου

Κ υ ρι ι ε ε κα α τα α φυ υ γη η η ν η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν εν γε

νε ε α α και αι γε ε νε ε α ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε ε προς σε ε κα α τε ε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ε

σου α α α μα η λη ε θε ο το ειν ει οι ποι ου τοι

ο ε Θε ε ο ο ει ει ει ει ει ει σι τι ο ο ου

ο ος μου ου

ο ο ο ο ψο ο ο ου ου ου σου ι ι τι φω τω εν

ο με ε θα α φω ως

ο ος σου ου τοι οι οις γι νω ω σχου ι ι ι σε

α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ι

πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο

Α
γι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι
ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος ν΄ η α γι ος Α α
θα να α τος χ ϊ ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η
μας π ϊ
(γ΄)
Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω ν΄ η χαι
α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι χ ϊ
Κ
αι νυ υ υ υν χαι αι α α ει ν΄ η χαι εις τους
αι ω ω ω νας ν΄ η των αι ω ω ω ω ω ω νω
ων α α α μην π ϊ

α γι ι ο ος Α α θα να α τος χq ε ε λε ε ε

ε η σο ον η η η μας χπq

με Α α α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ι γι α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ο ο ο

ε ε ε με ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ι ο ε ε ε

ο ο ο ο ο ος χq

με Α α α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε με ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.205#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.257#

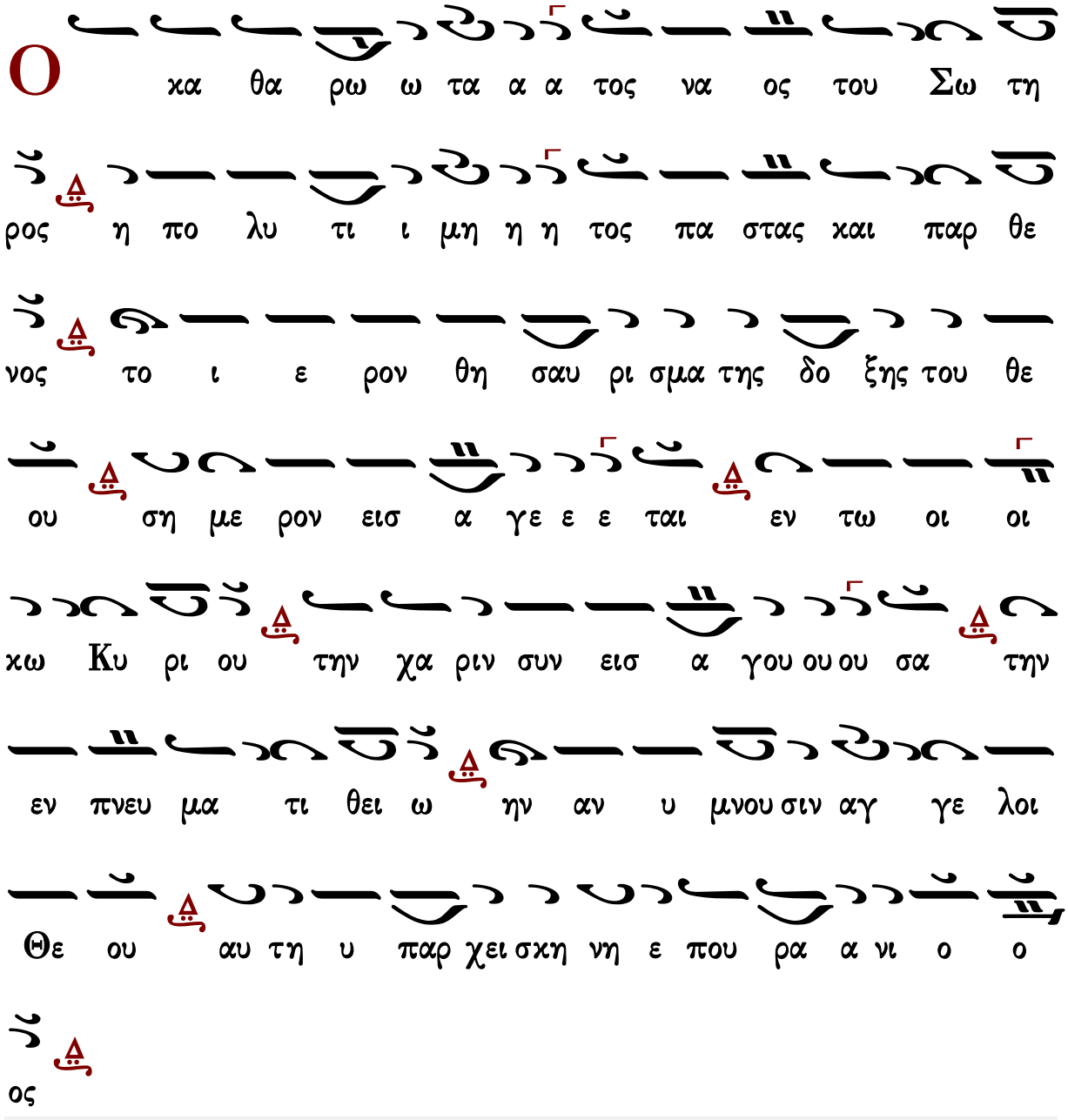

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.267/2604*

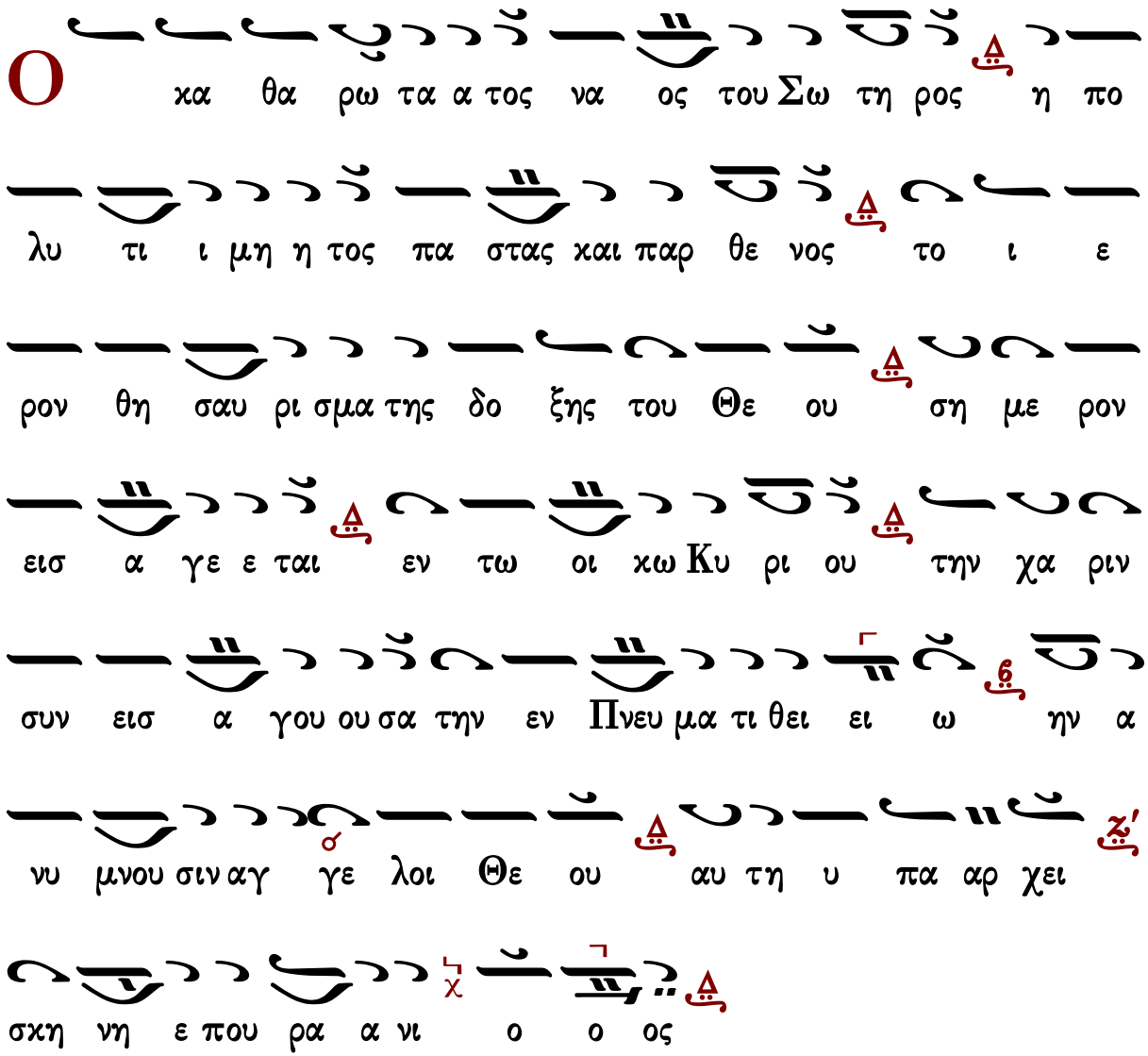

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

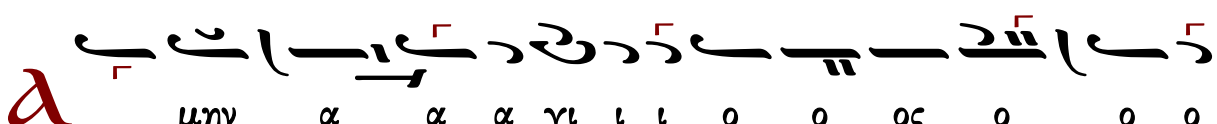

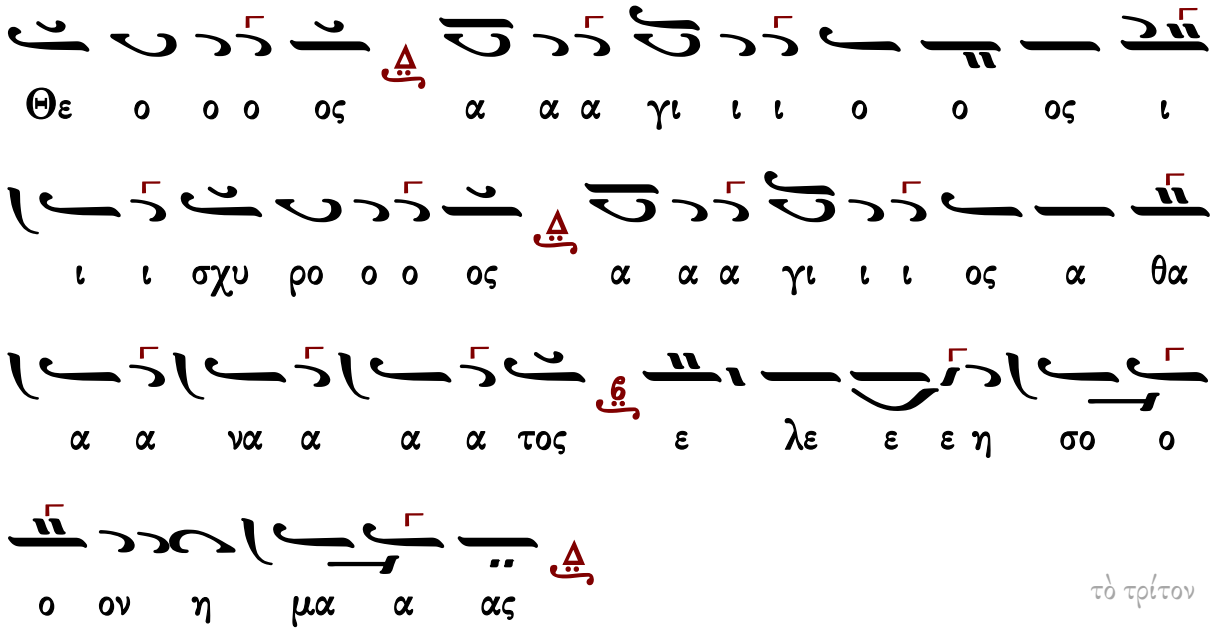
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

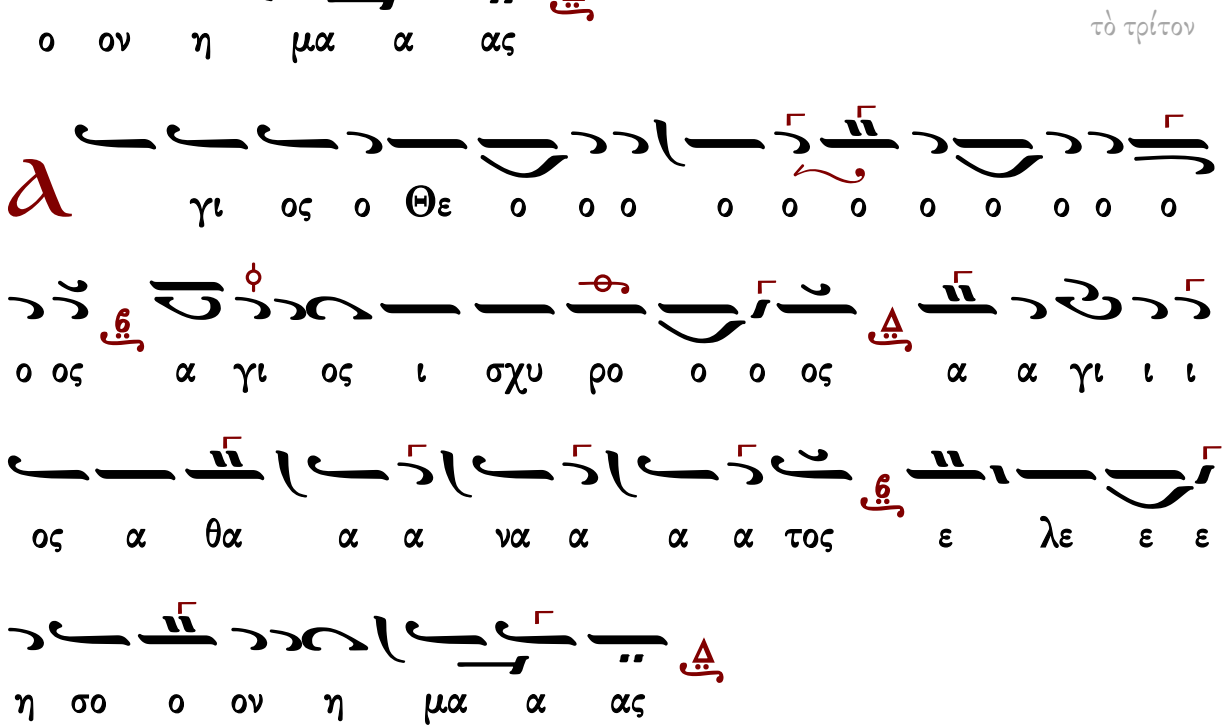
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

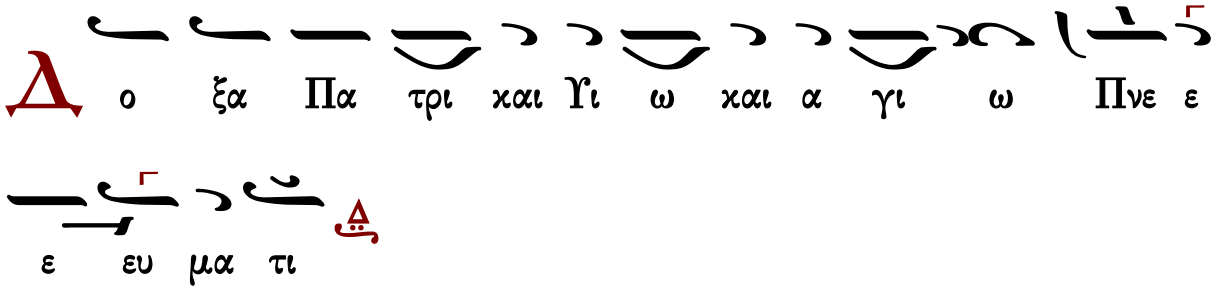
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι

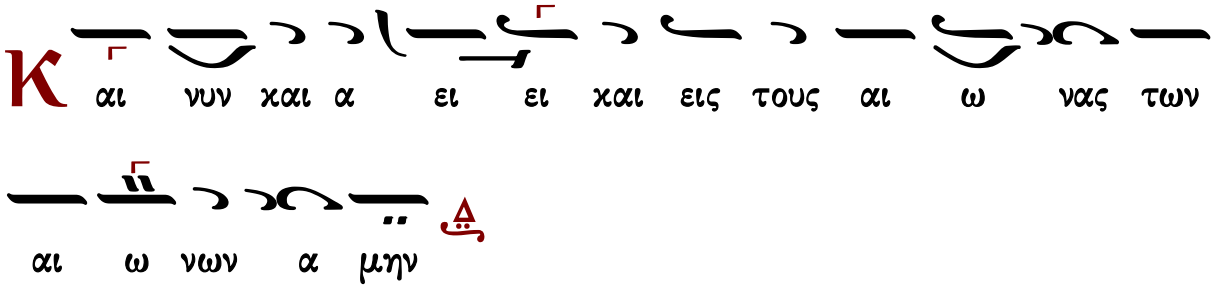

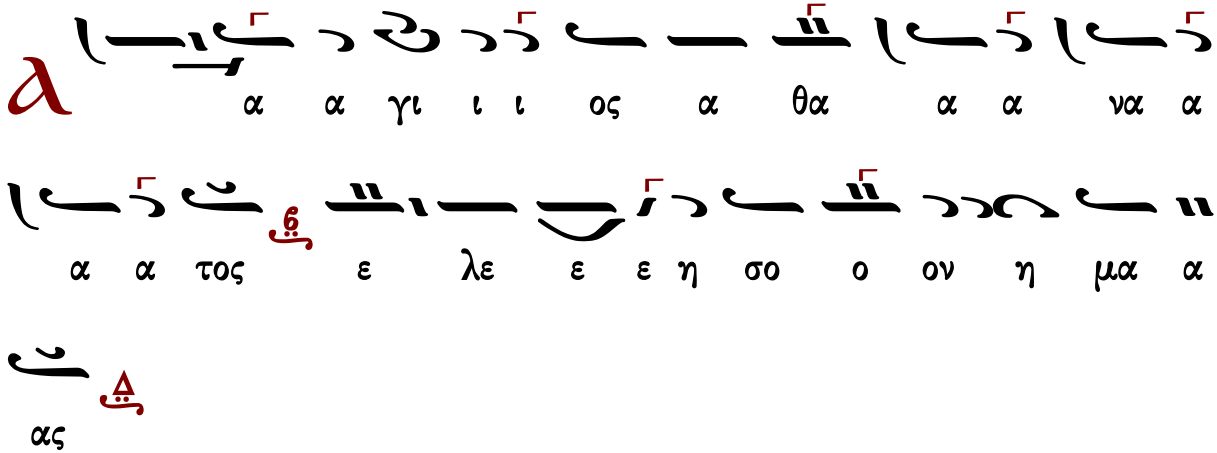

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

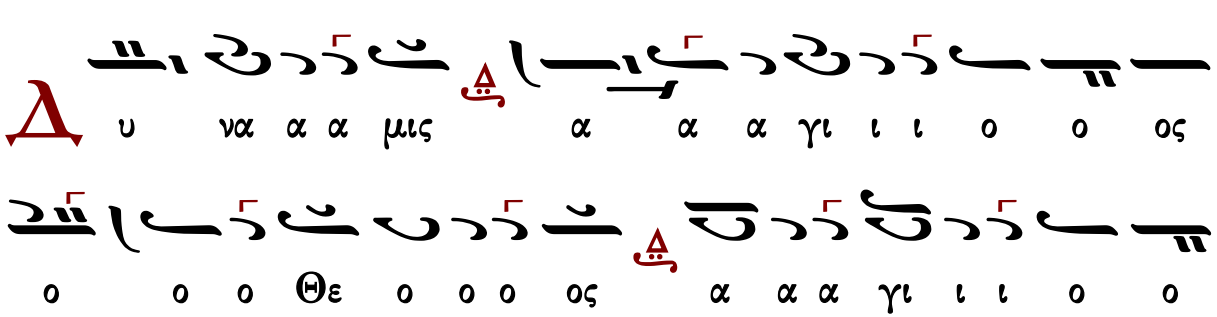

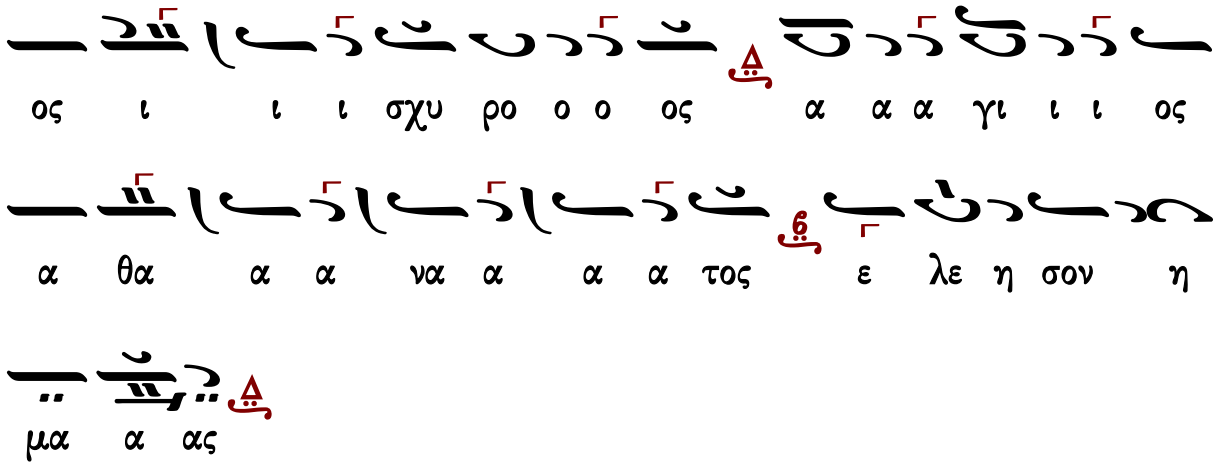

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

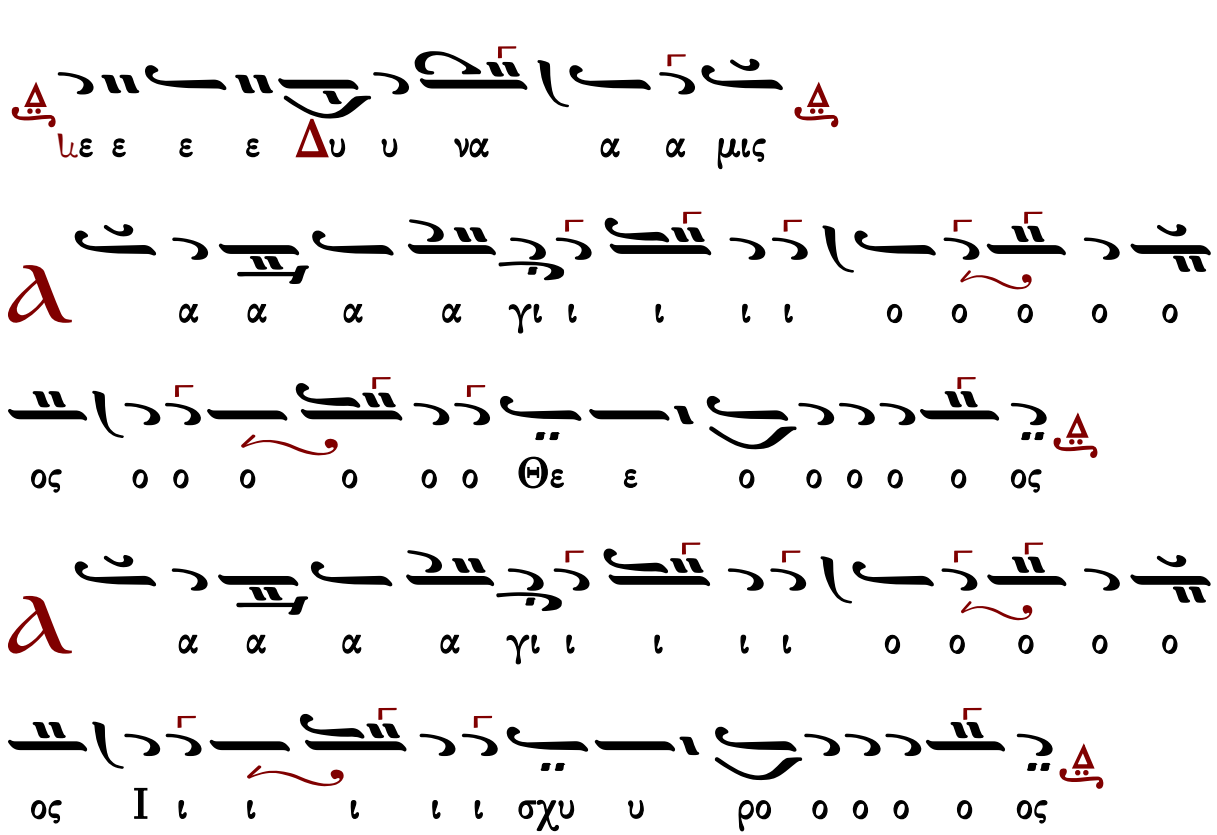

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος πλ. Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

α α α α α θα α α α α ος ο ο ο ο

α α α α γι ι ι α α γι α α α α

α α α α α ος ο ο ο ο Α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ε ε ε ε

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α χυ ι ι ι ι ι ι ος Ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

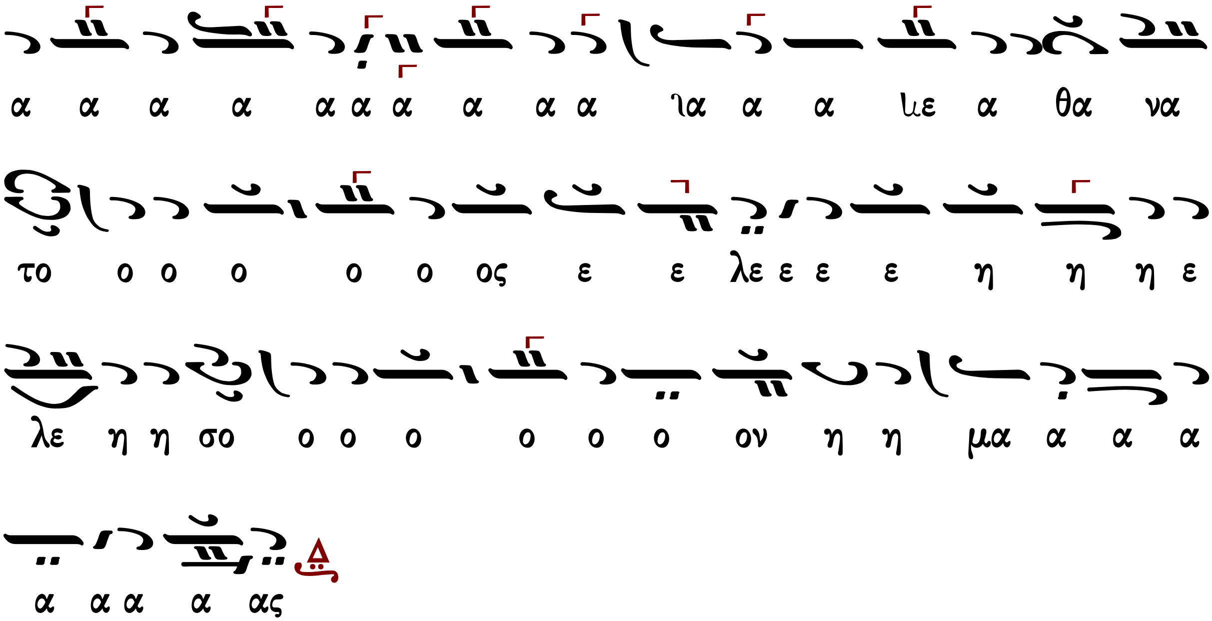

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΝΗ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

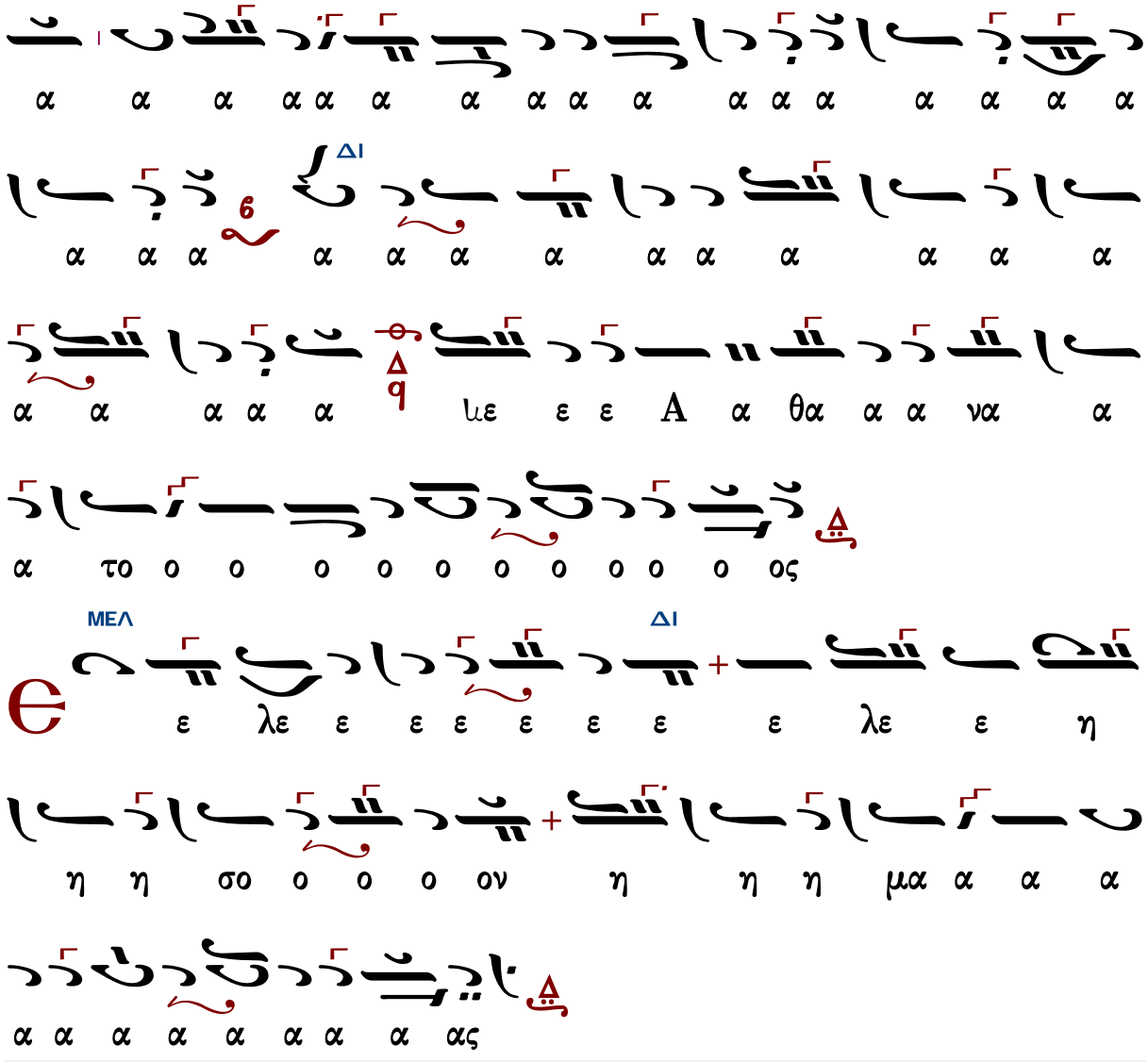

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

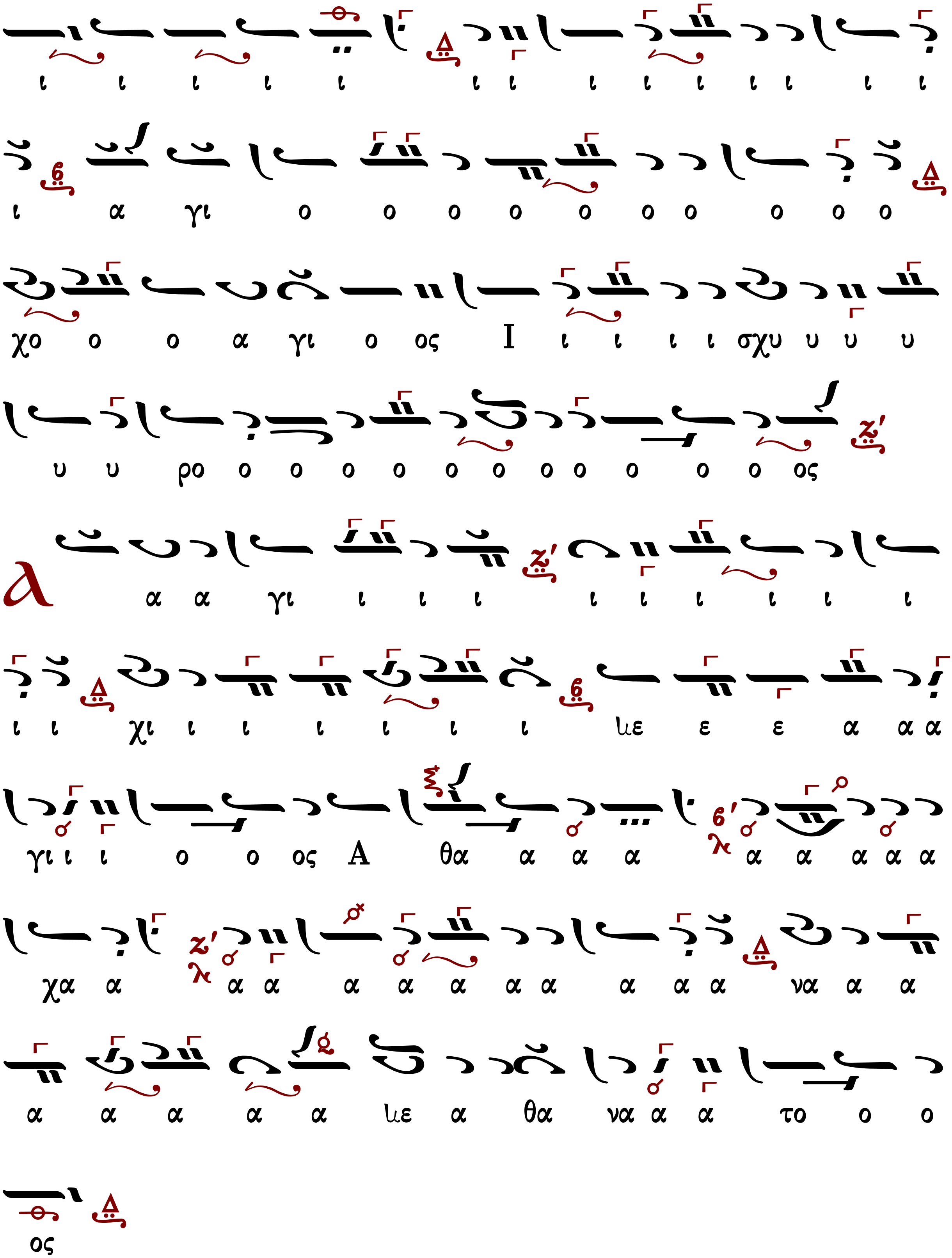
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
χο ο ο α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ
υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α
γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α
χα α α α α α α α α α α α να α α
α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

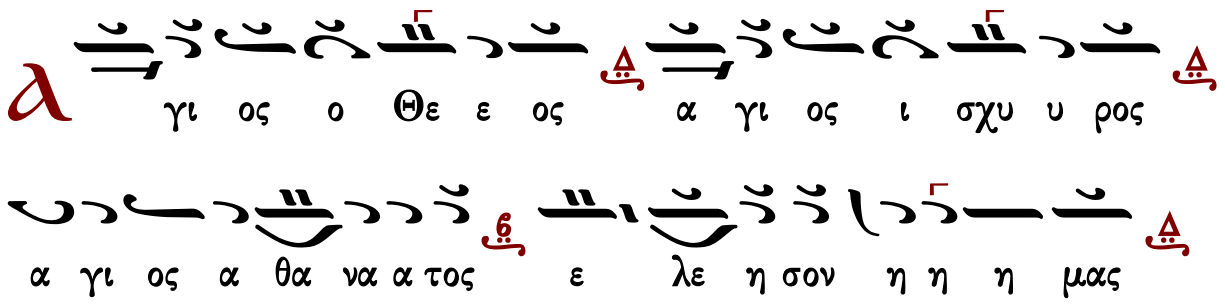

τὸ τρίτον

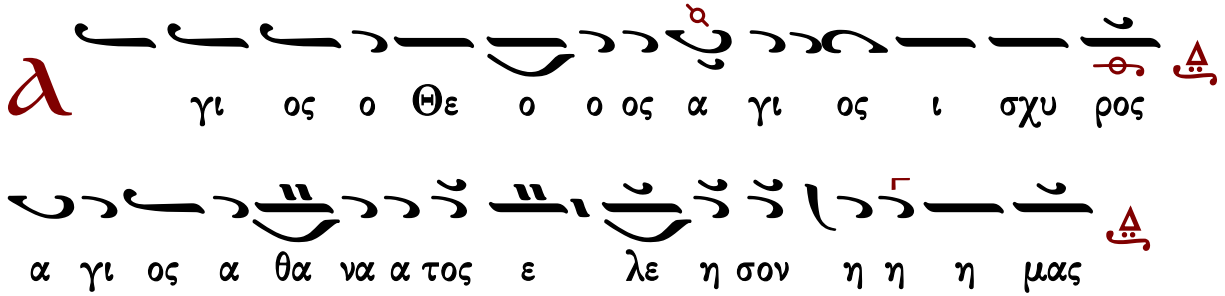

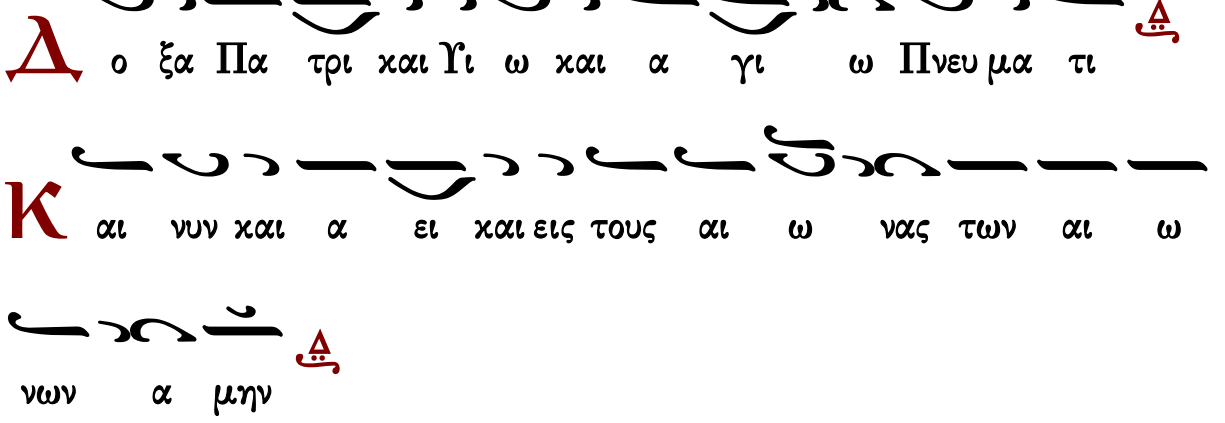

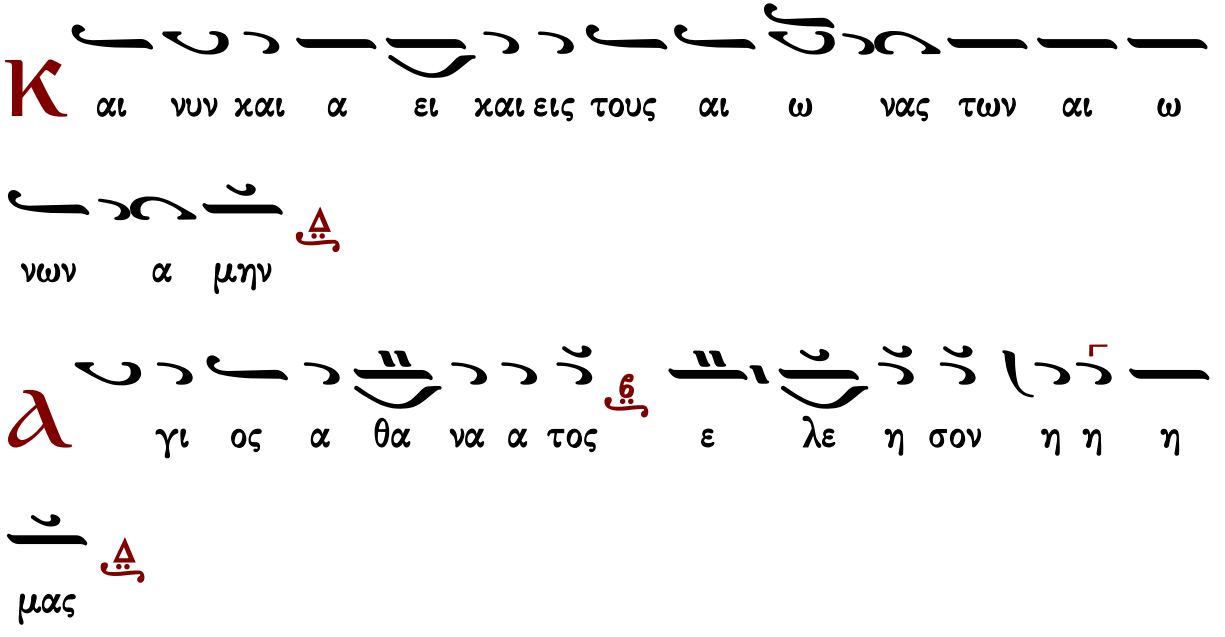

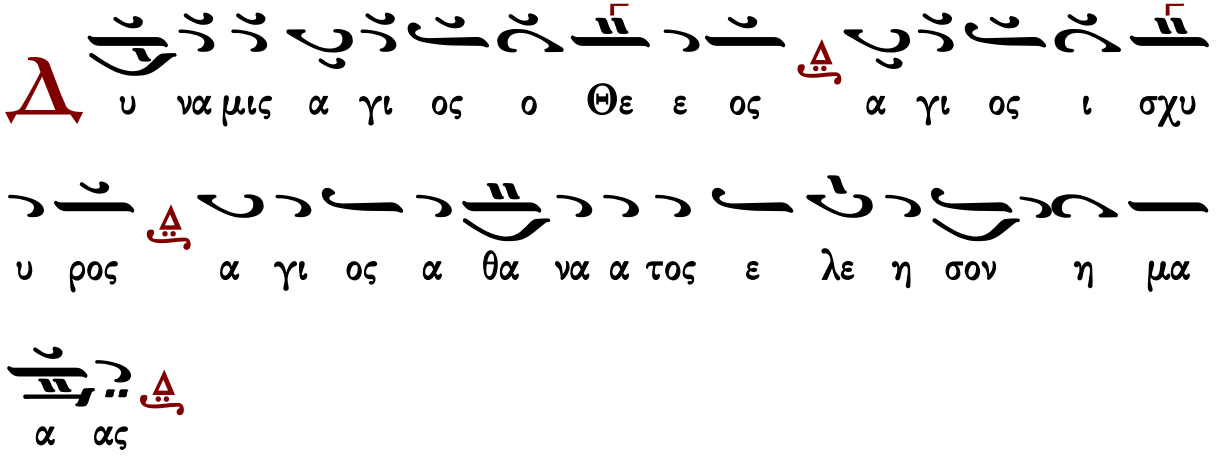

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

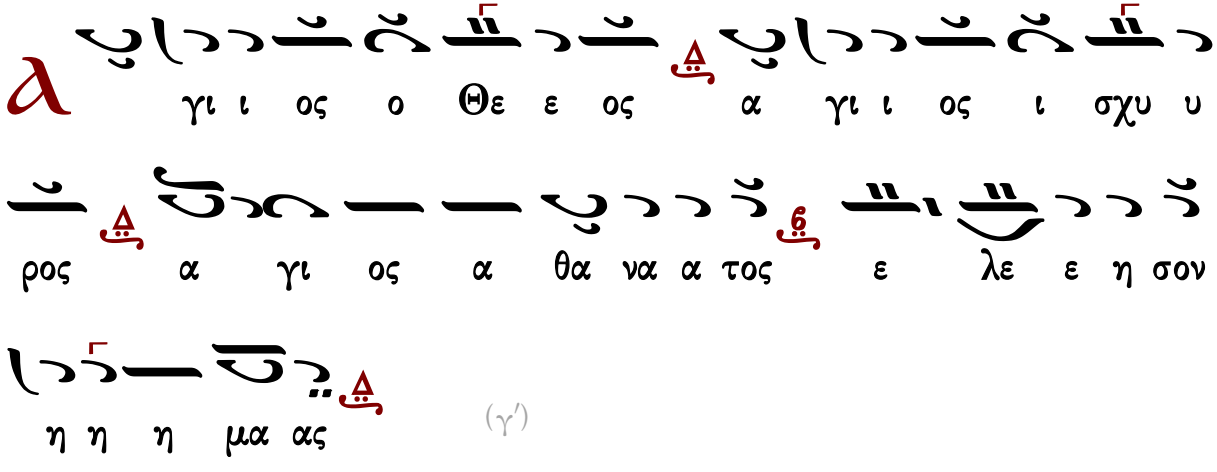

(γ΄)

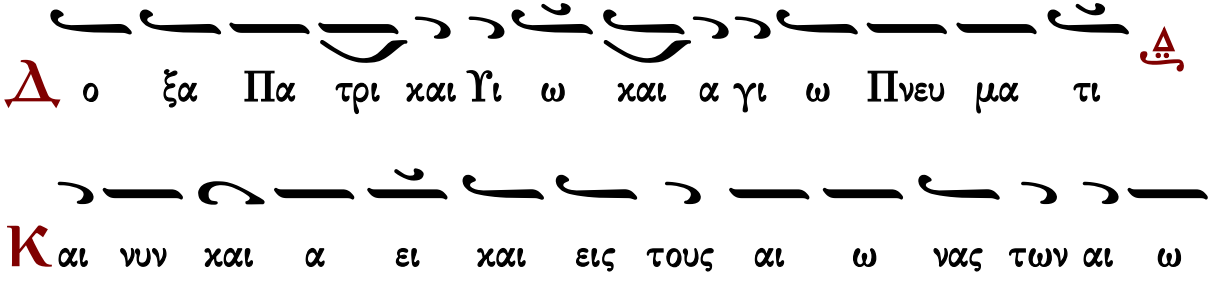

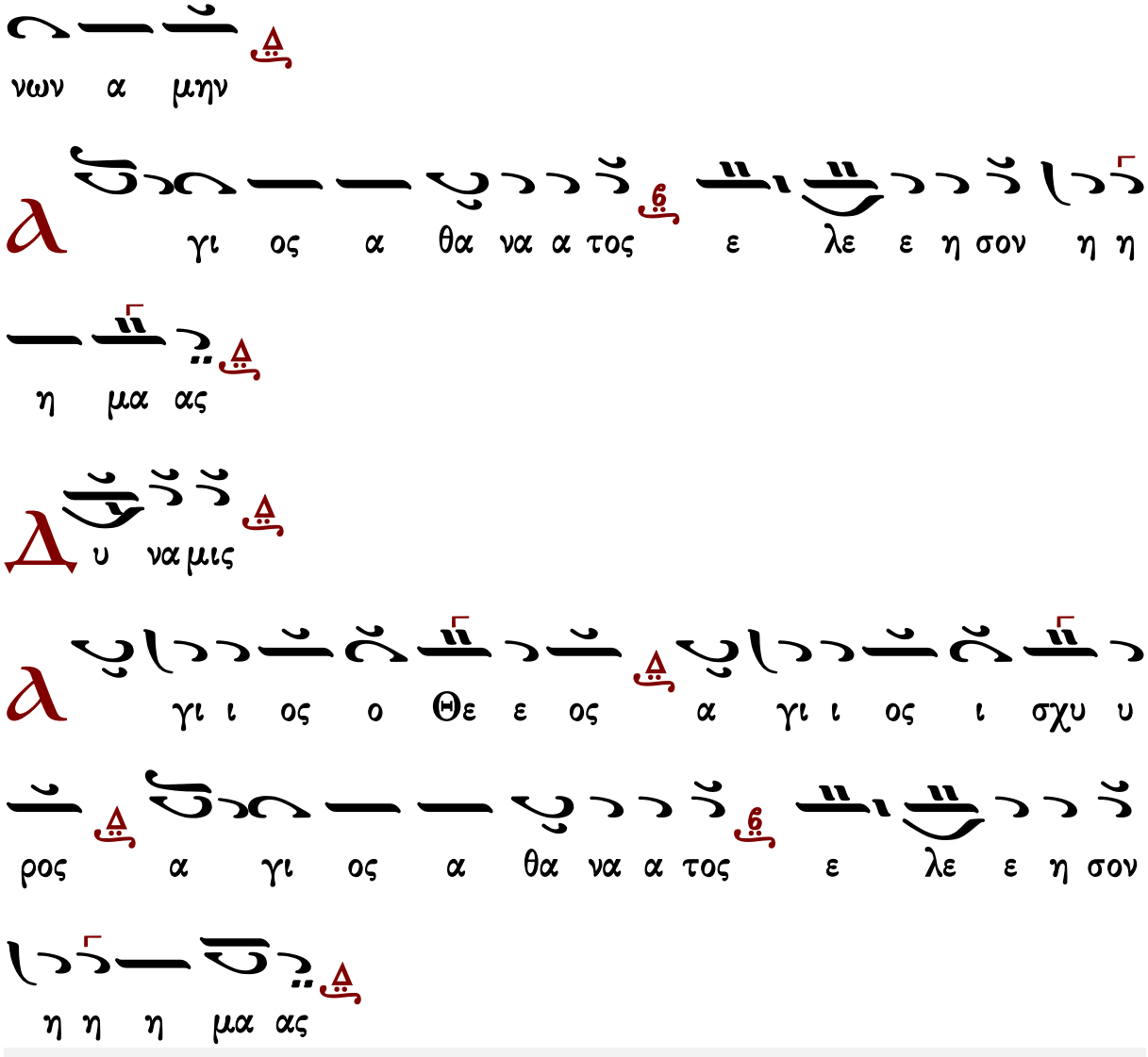

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

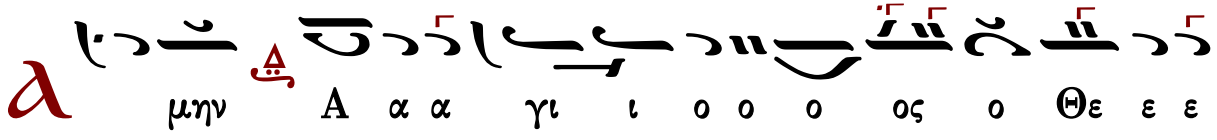

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

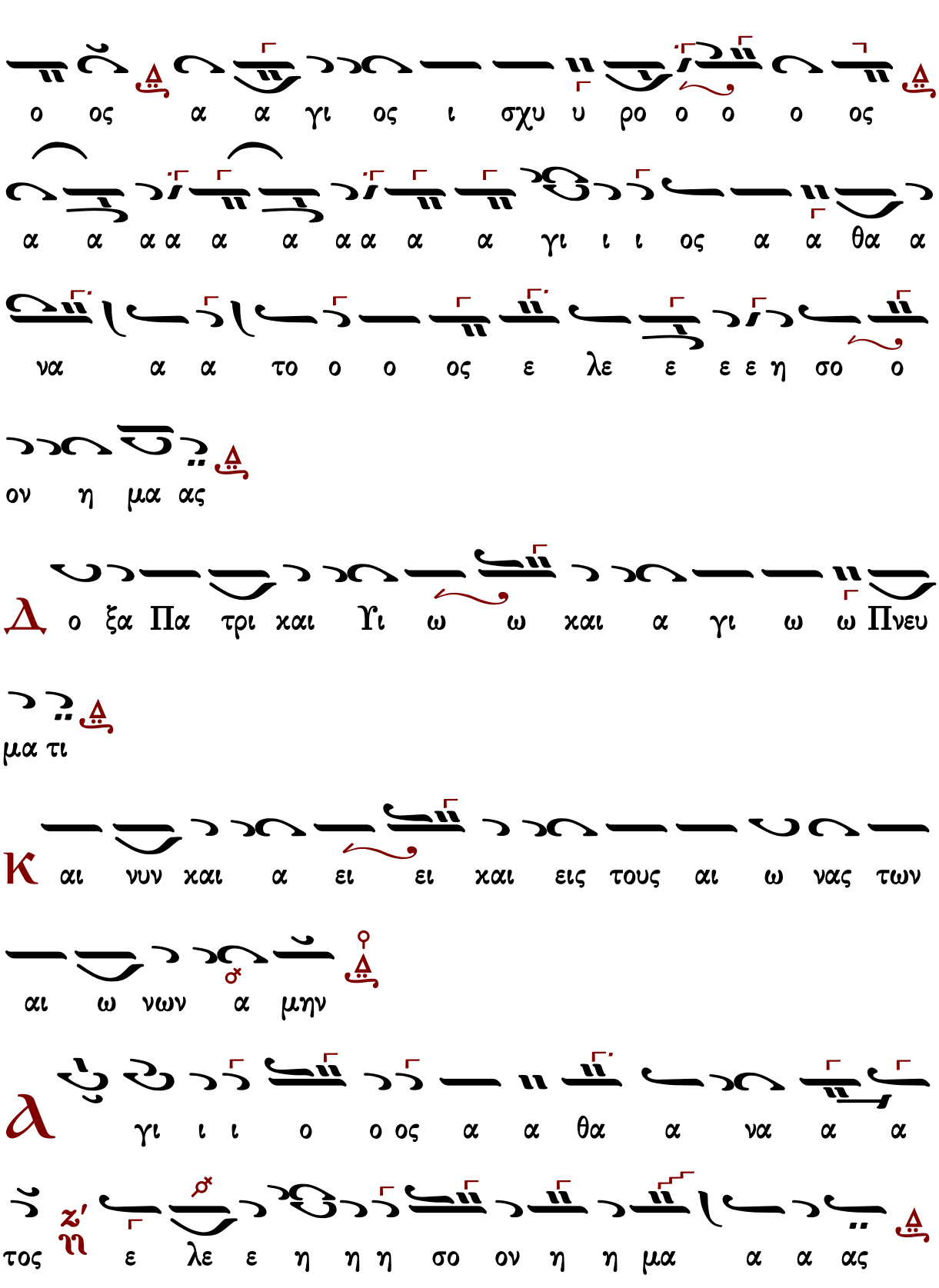
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

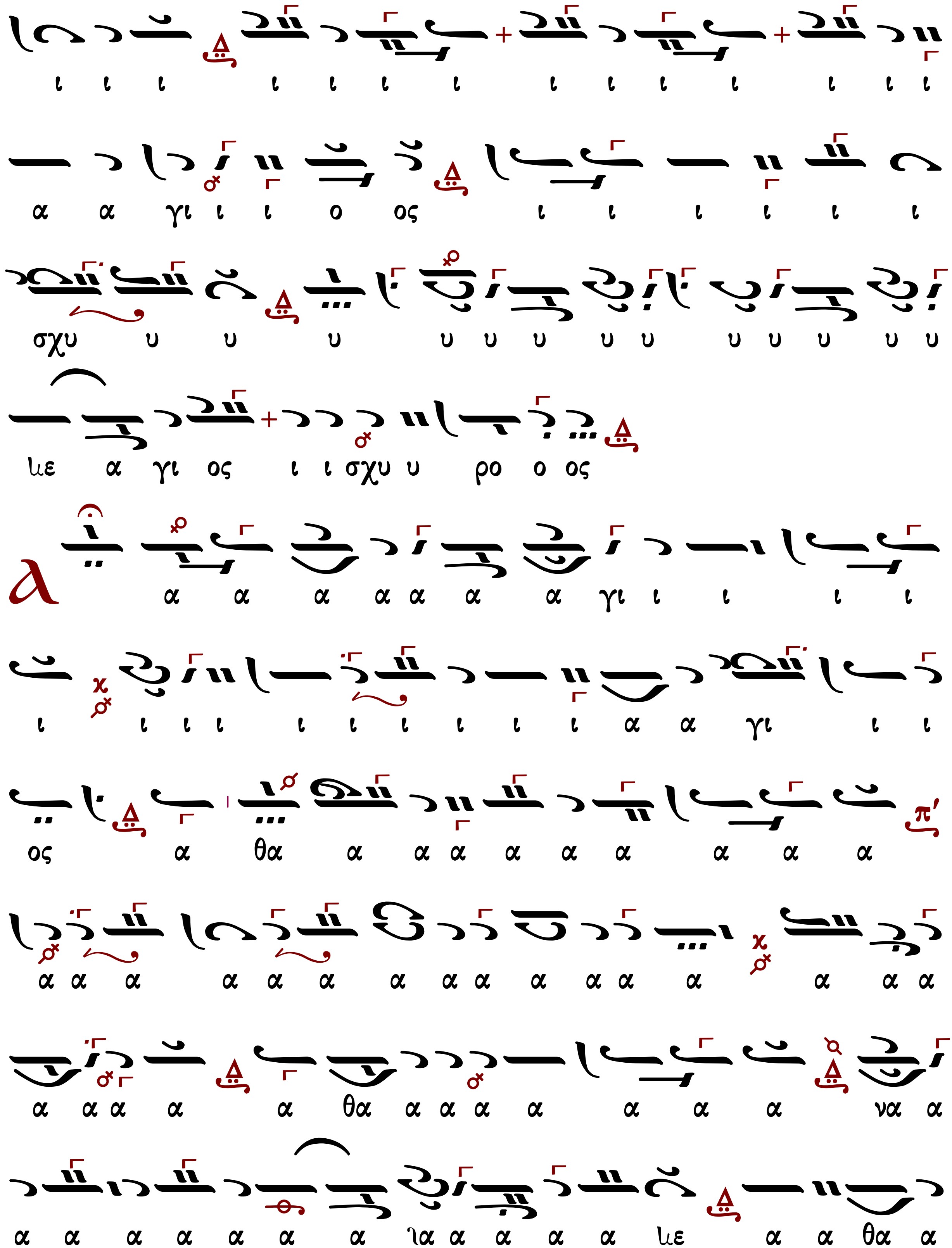
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α γι ι ι ο ος ι ι ι ι ι ι
σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
λε α γι ος ι ι σχυ υ ρο ο ος
λ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι ι
ος α θα α α α α α α α α α
π'
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α θα α α α α α α α να α
α α α α α α α λα α α α α λε α α θα α

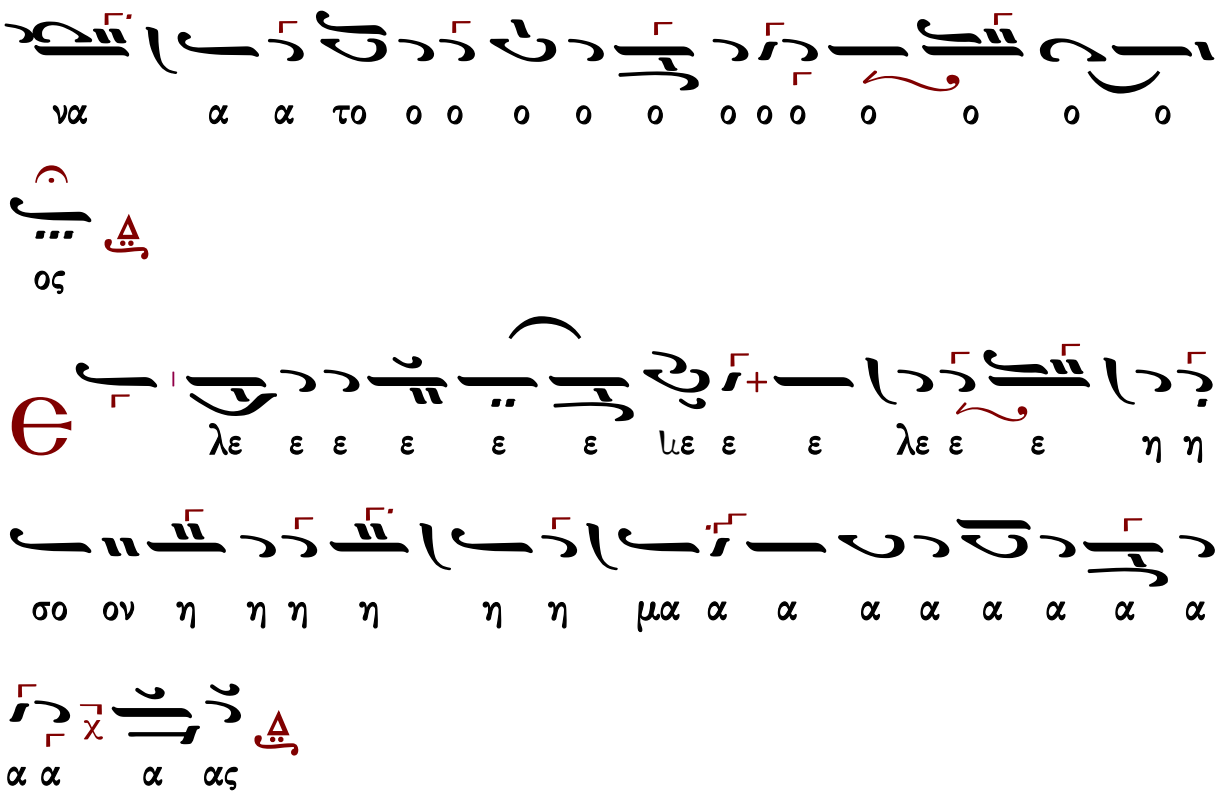

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Βϋ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.28*

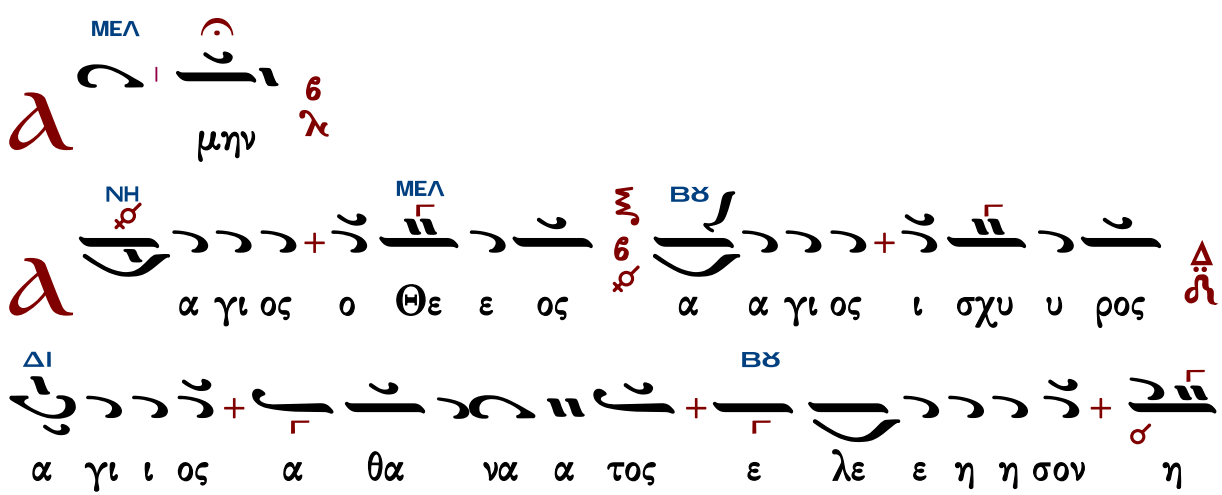

η μας

(β′)

Δι

γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ υ ρο ος α

Βϛ

α γι ι ος α θα να α τος ε λε ε η η η

σον η η μα ας

ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων α μην

Δι

γι ι ος α θα να α τος

Βϛ

ε λε ε η η σον

ΒΡ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΒΡ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΒΡ

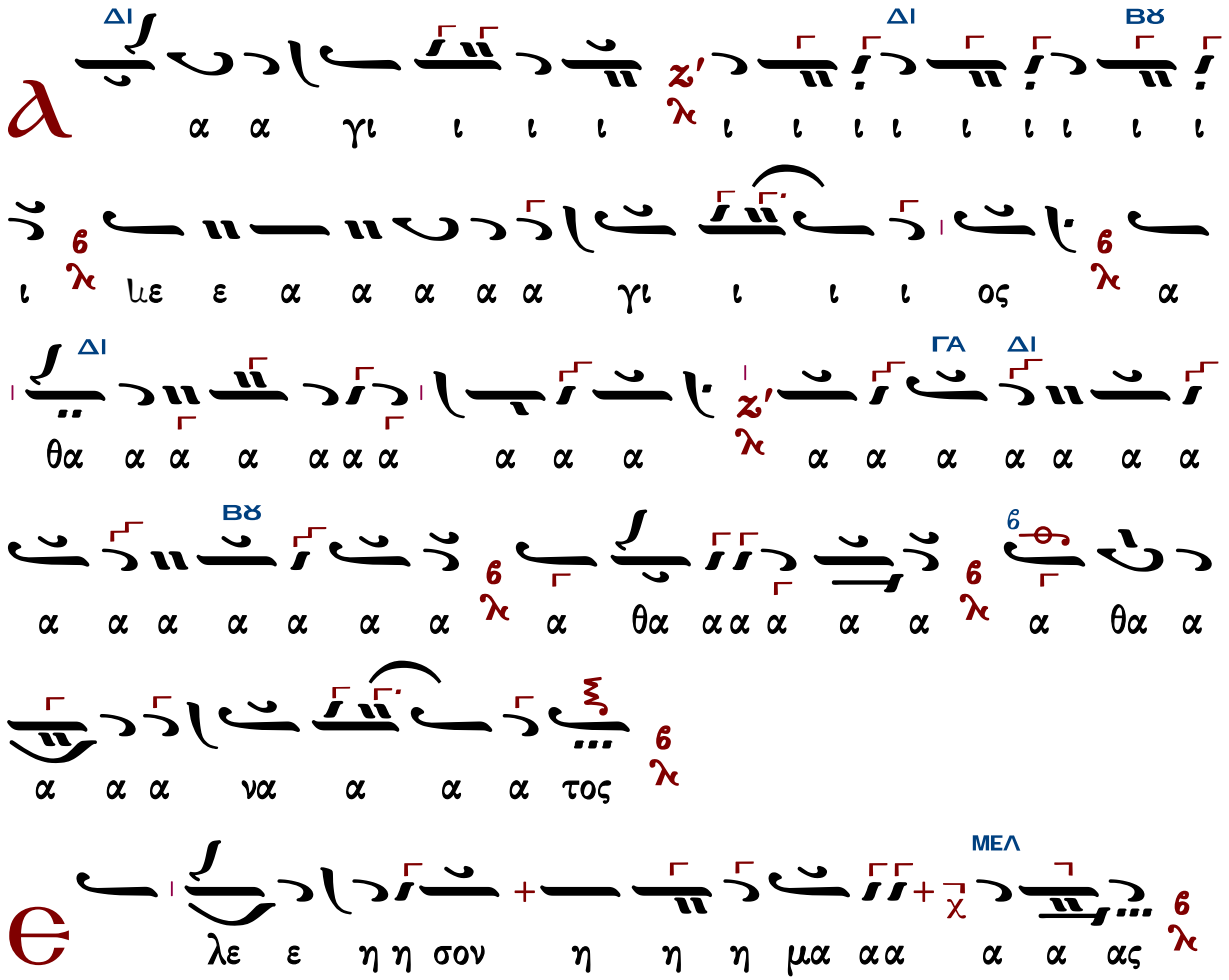

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

φθορικὸς

Ἦχος

Θεία Λειτουργία
Θρ. Στανίτσα Θεσσαλονίκη 2014*

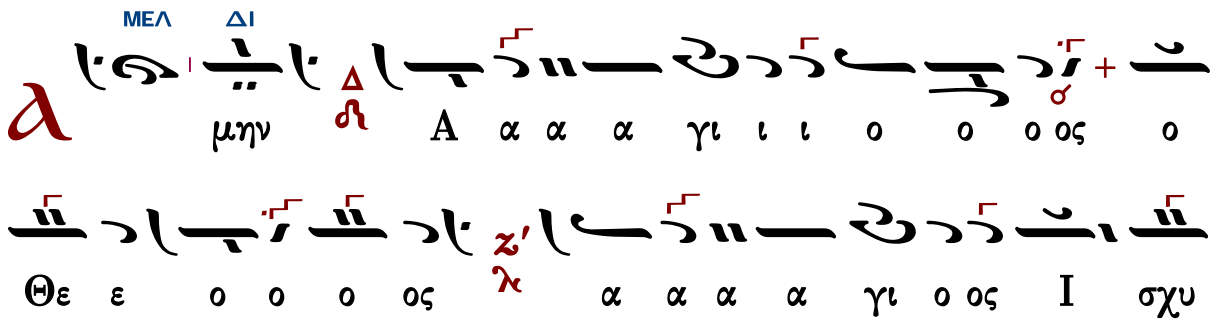

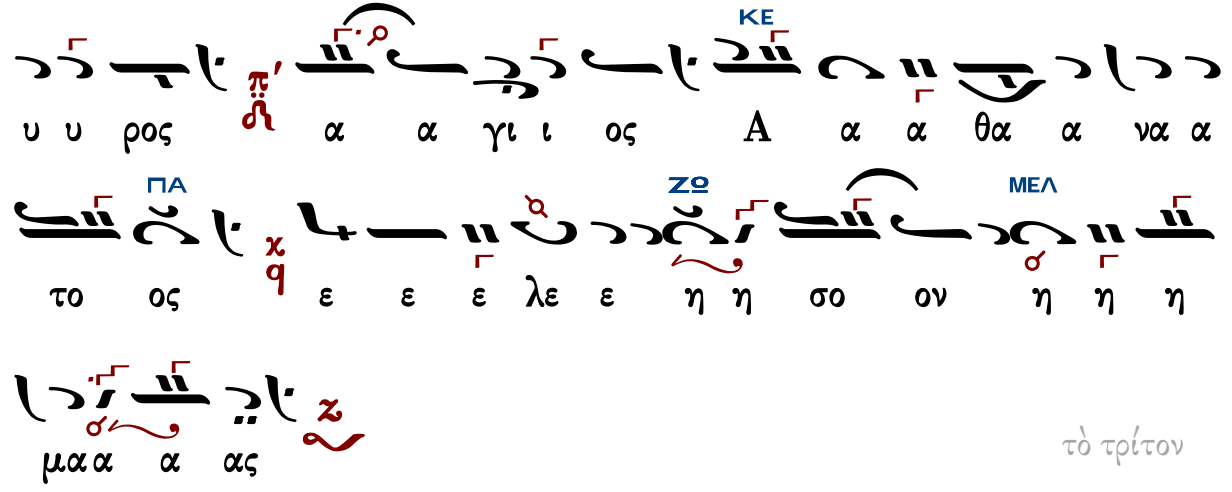
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
υ υ ρος α α γι ι ος A α α θα α να α
το ος ε ε ε λε ε η η σο ον η η η
μα α α ας

τὸ τρίτον

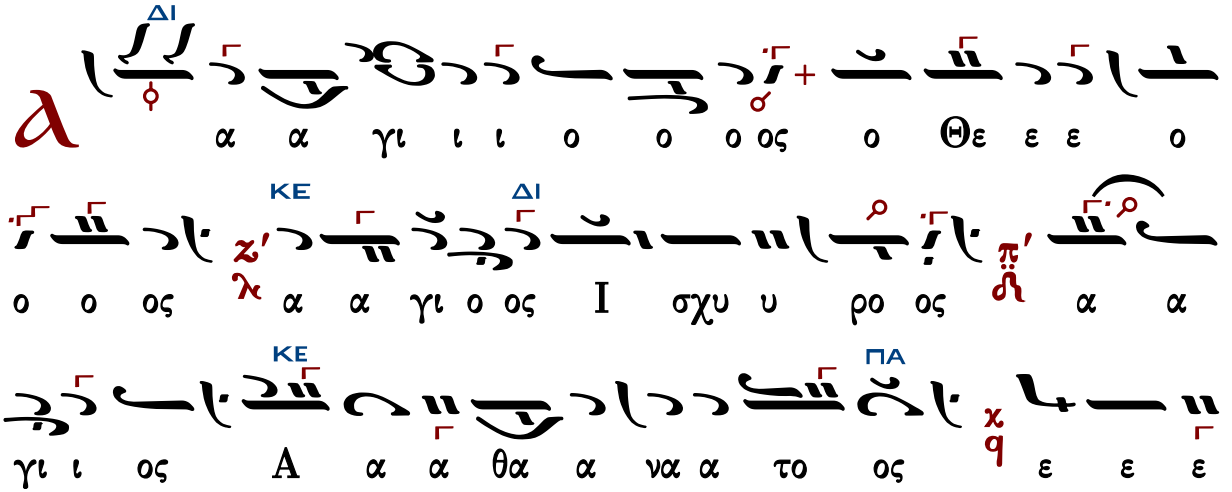
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
α α γι ι ι ο ο ο ος ο Θε ε ε ο
ο ο ος α α γι ο ος I σχυ υ ρο ος α α
γι ι ος A α α θα α να α το ος ε ε ε
λε ε η η σο ον η η η μα α α ας

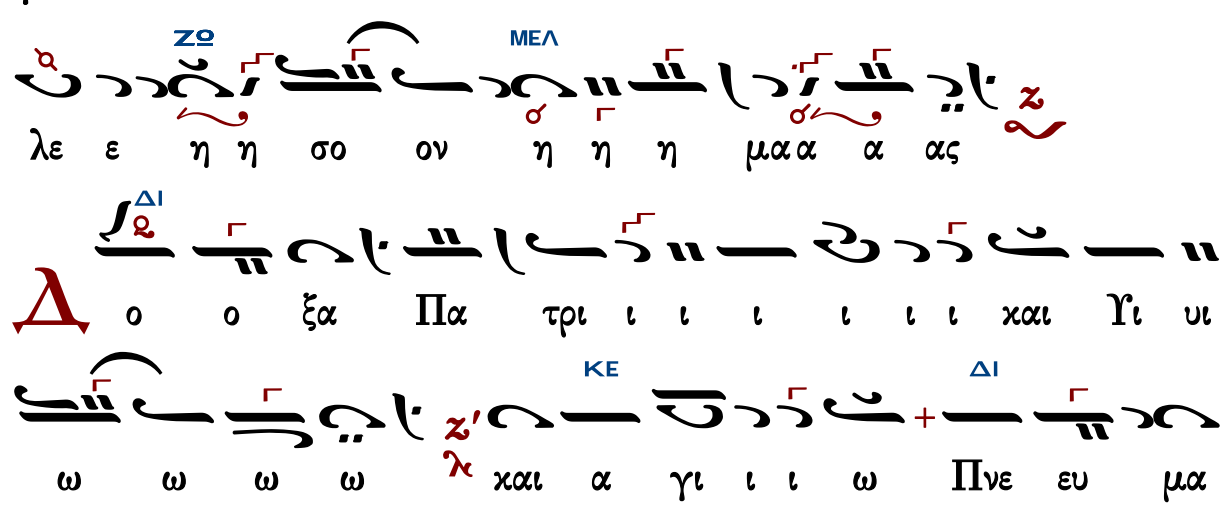
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι ι και Υι υι
ω ω ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα
α τι ι

ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
Δ
Δ

ΚΕ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΚΕ

ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΜΕΛ

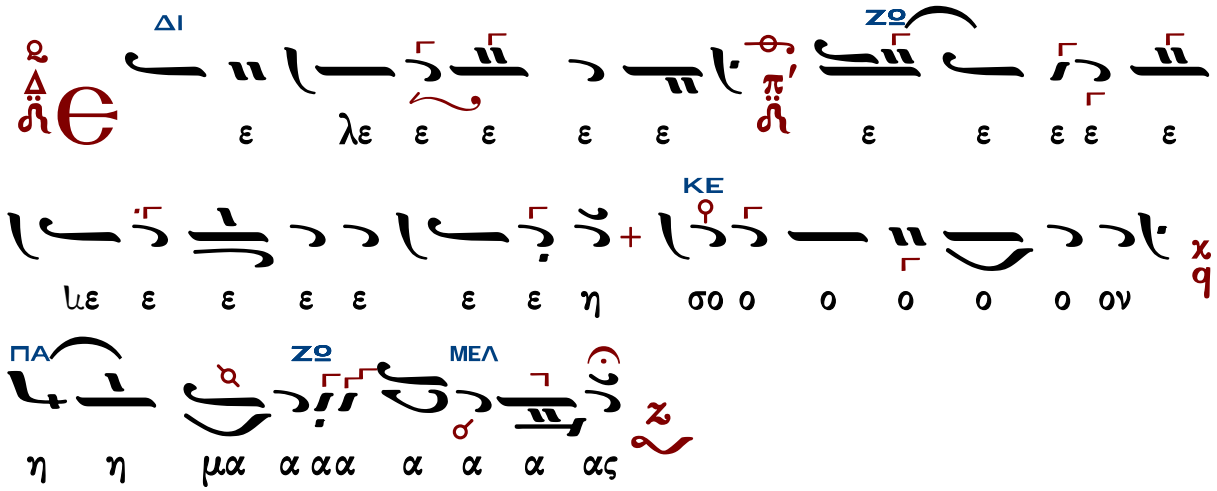

Χερουβικὸ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος ⸗ Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.66#

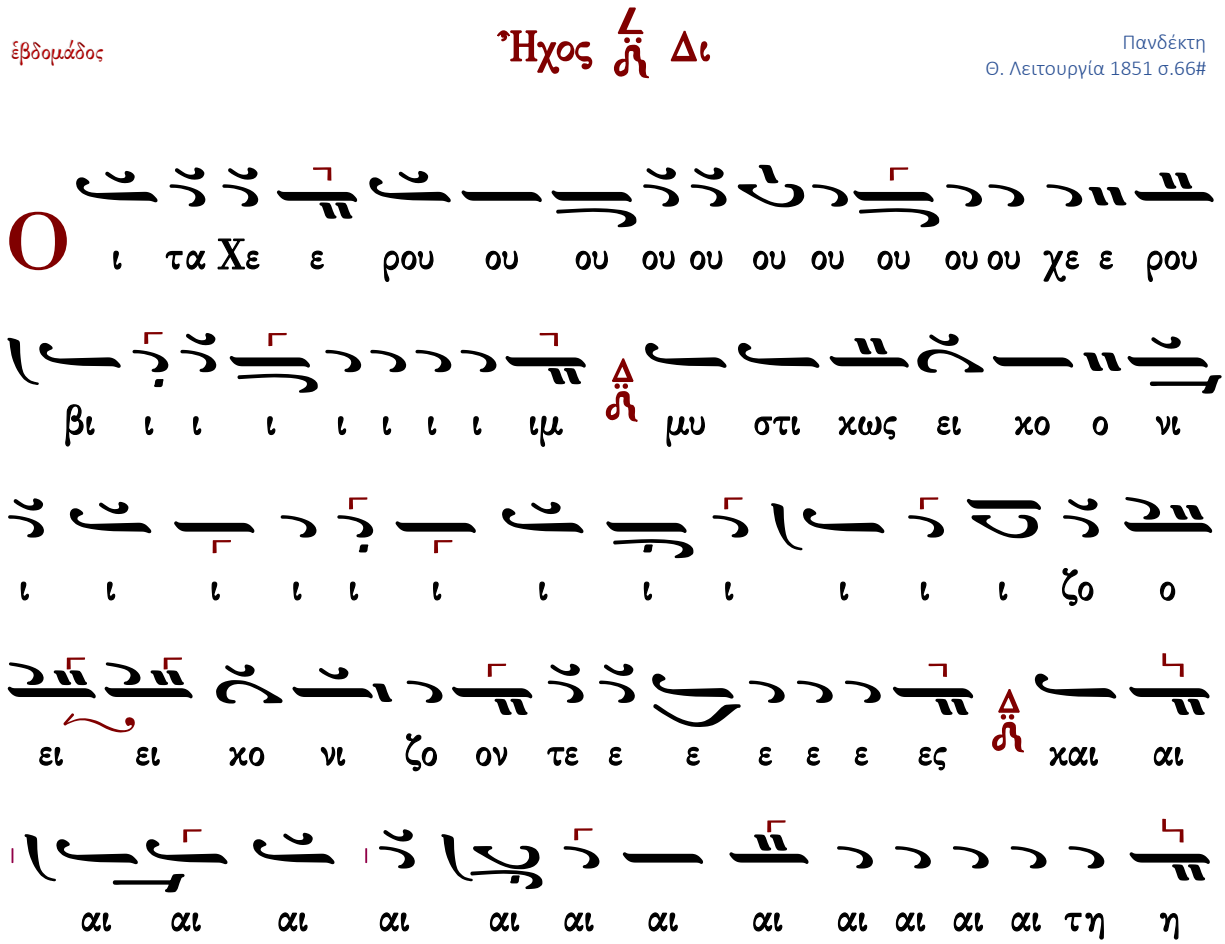

η η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι οι

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρισ α α

α α α α α ια α α α α α α α α α γι ι

ι ο ον υ μνον προ οσ α α α α α α α υ

μνο ο ον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι χη η η η η η ην α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α α α αν
ω ω ω ω ω ως το ον βα α σι ι ι το ον βα
σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε χε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε
ε βα σι λε ε α α α α α α α των ο ο ο
ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με νον τα α

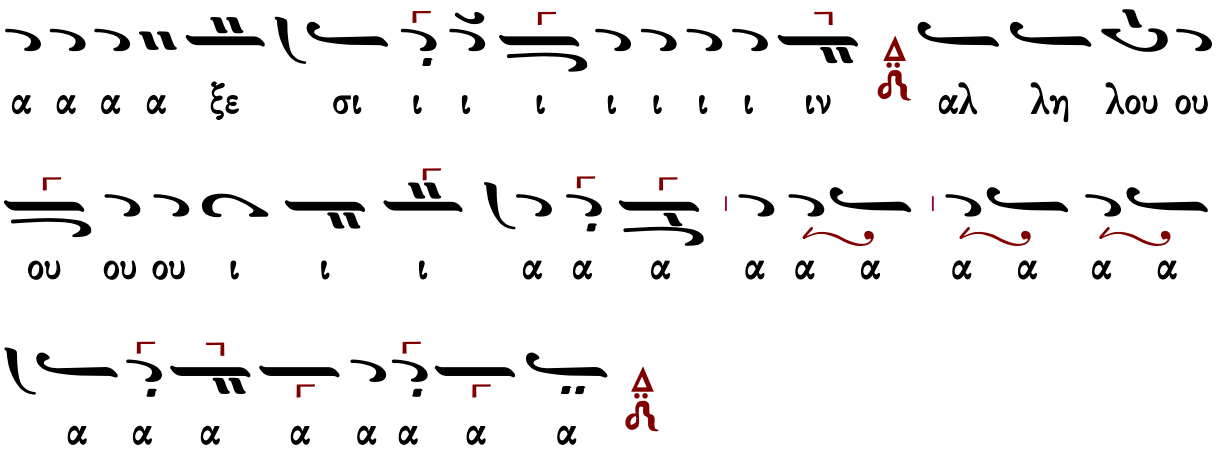

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.332#

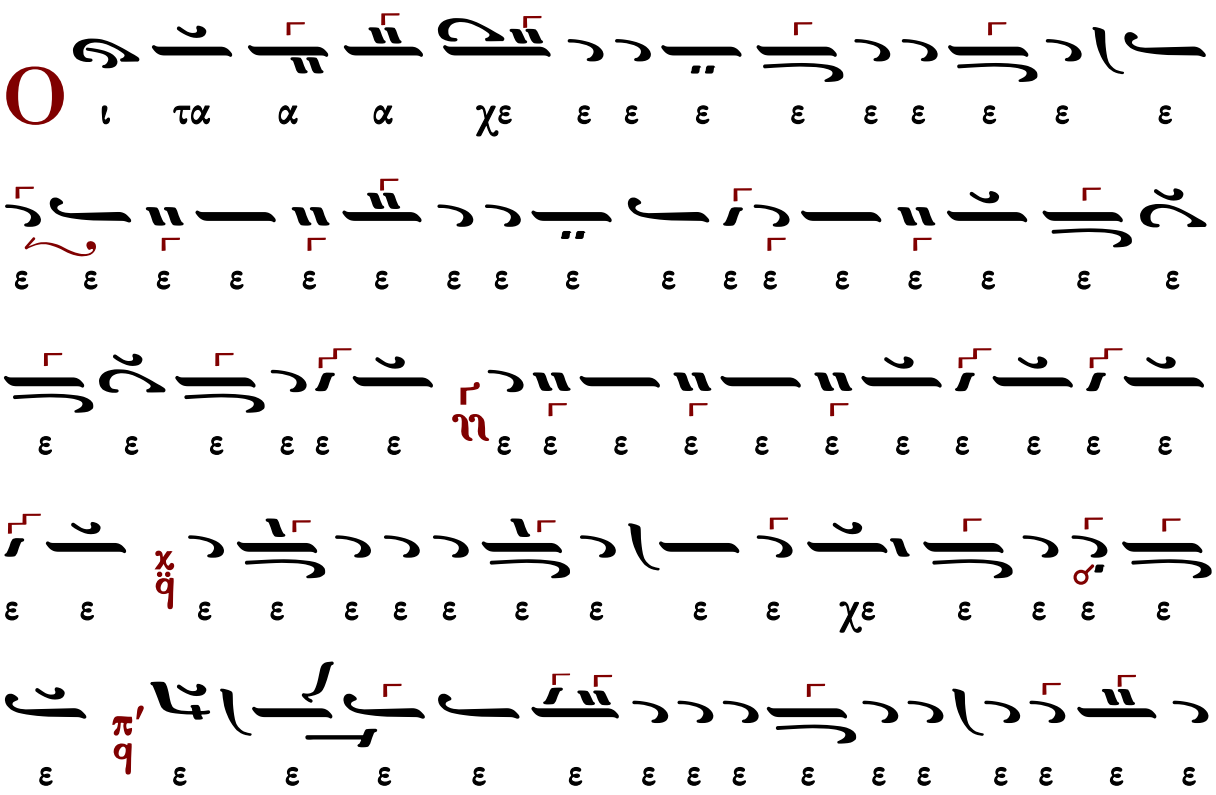

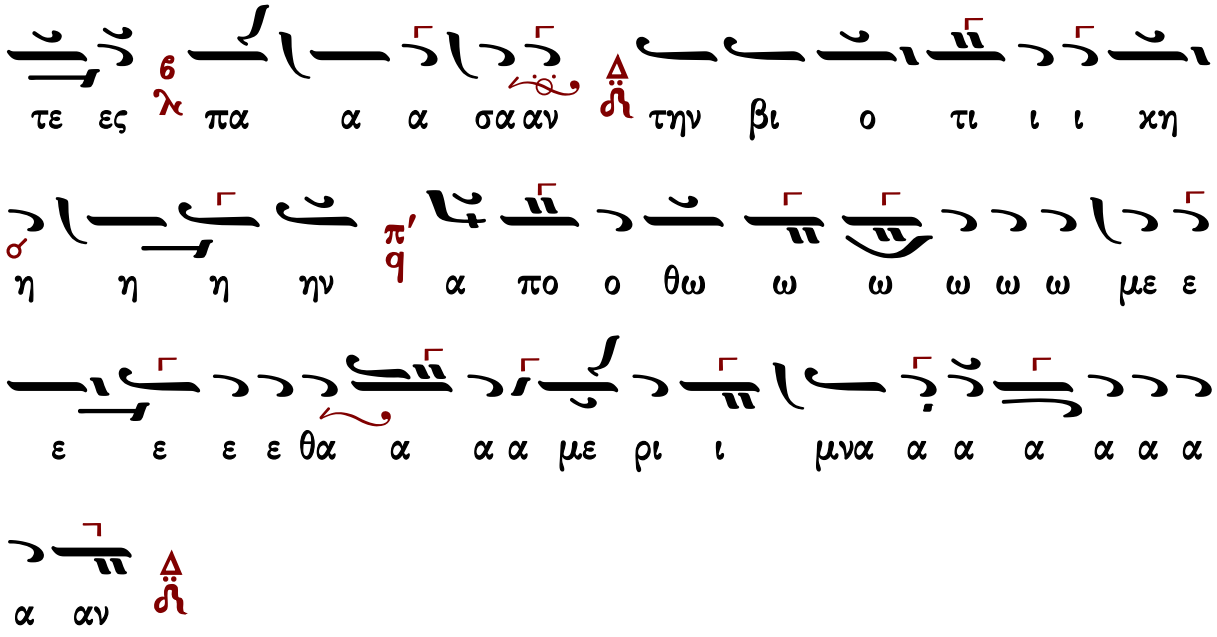

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.154#

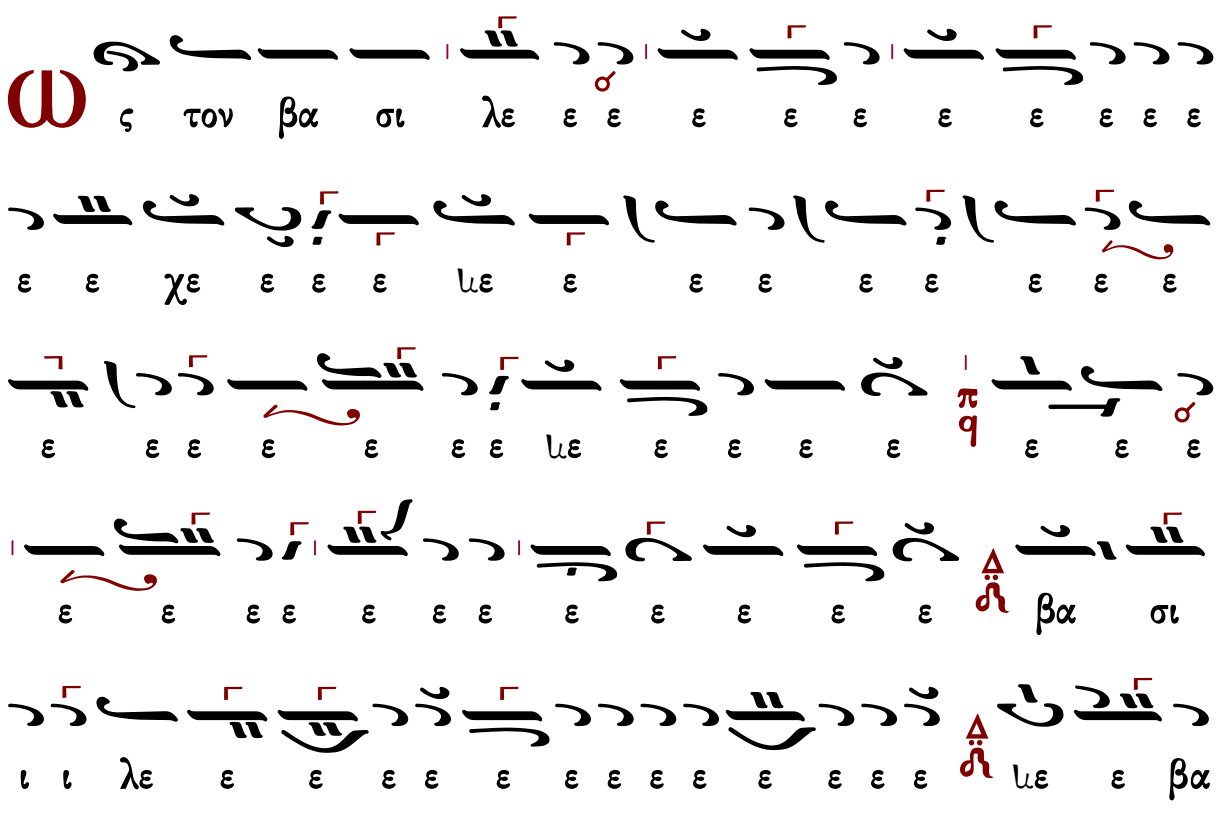

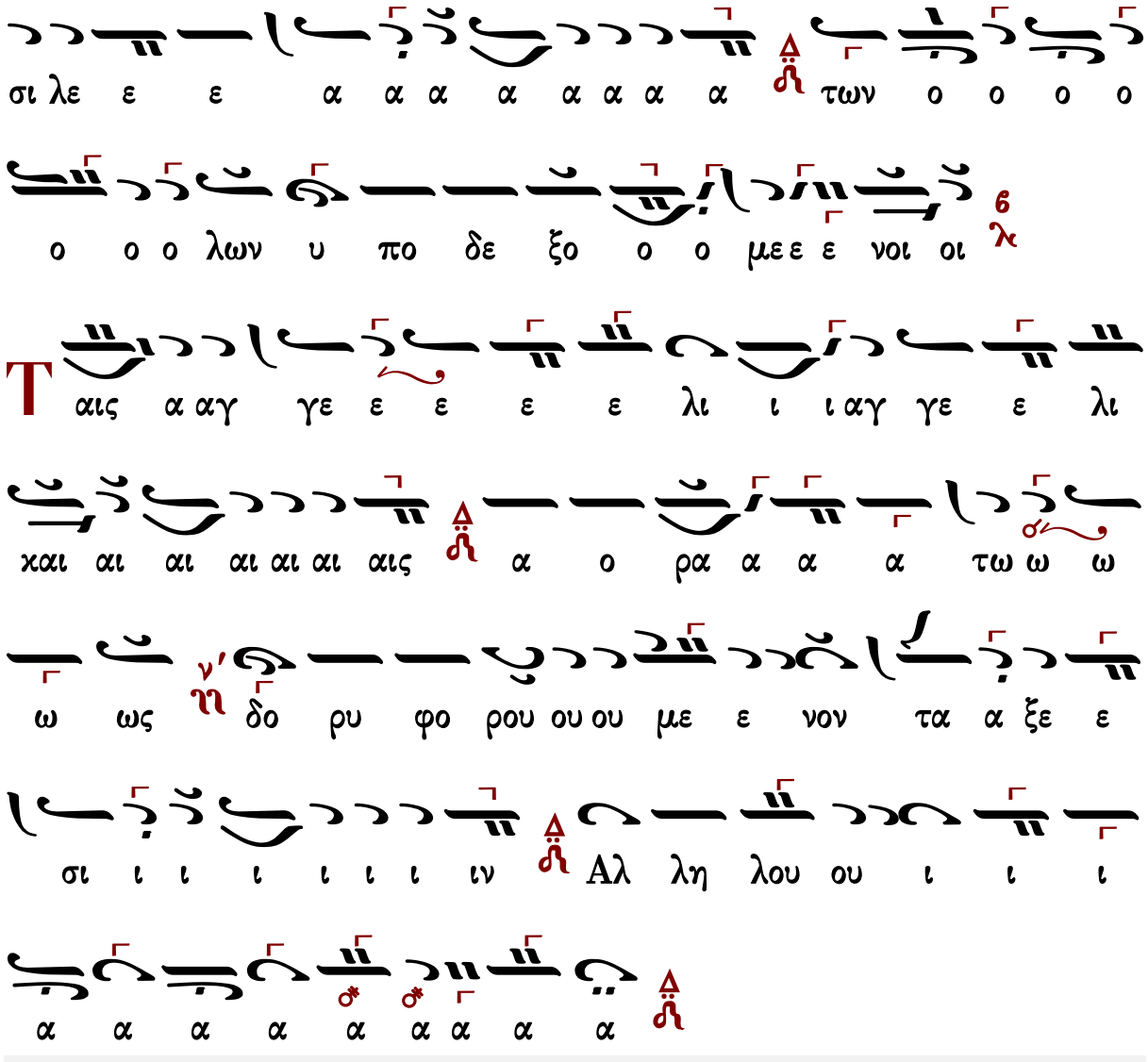

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.72#

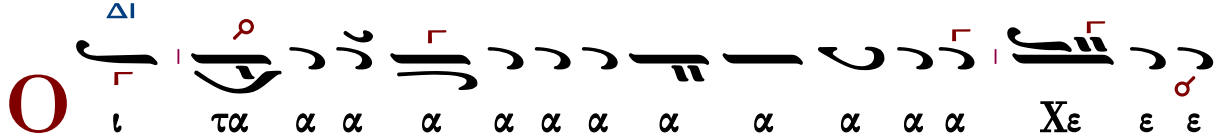

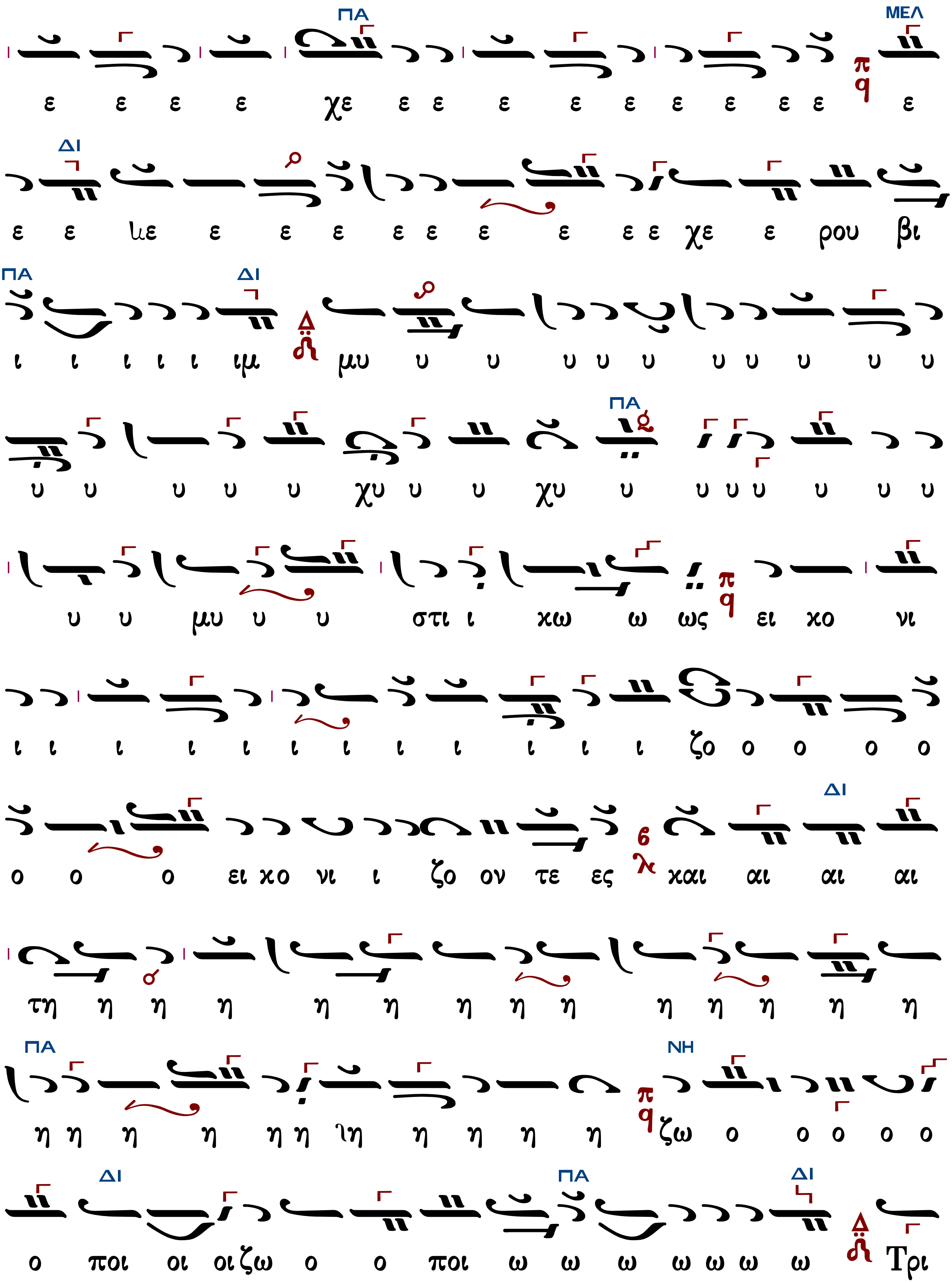
ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ρου βι
ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
ο ο ο ει χο νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι
τη η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η ιη η η η η ζω ο ο ο ο ο
ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α τρι

α α α α α δι ι τον τρισ α α α α α α γι

ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α α δο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

α α α α α α α σαν την βι ο ο ο ο τι

ι ι βι ο ο τι κη η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα

με ε ε ε ε ε ε ρι μνα α α α α α α αν

Ω

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

π q

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε βα

σι λε ε ε α α α α α α α α των ο ο ο ο

ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

6 λ

Τ αις α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι

χαι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ω ως ν' η δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

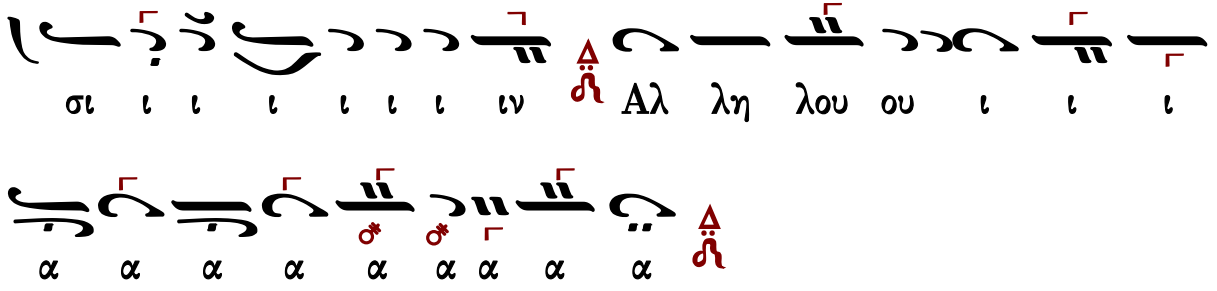

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.44#

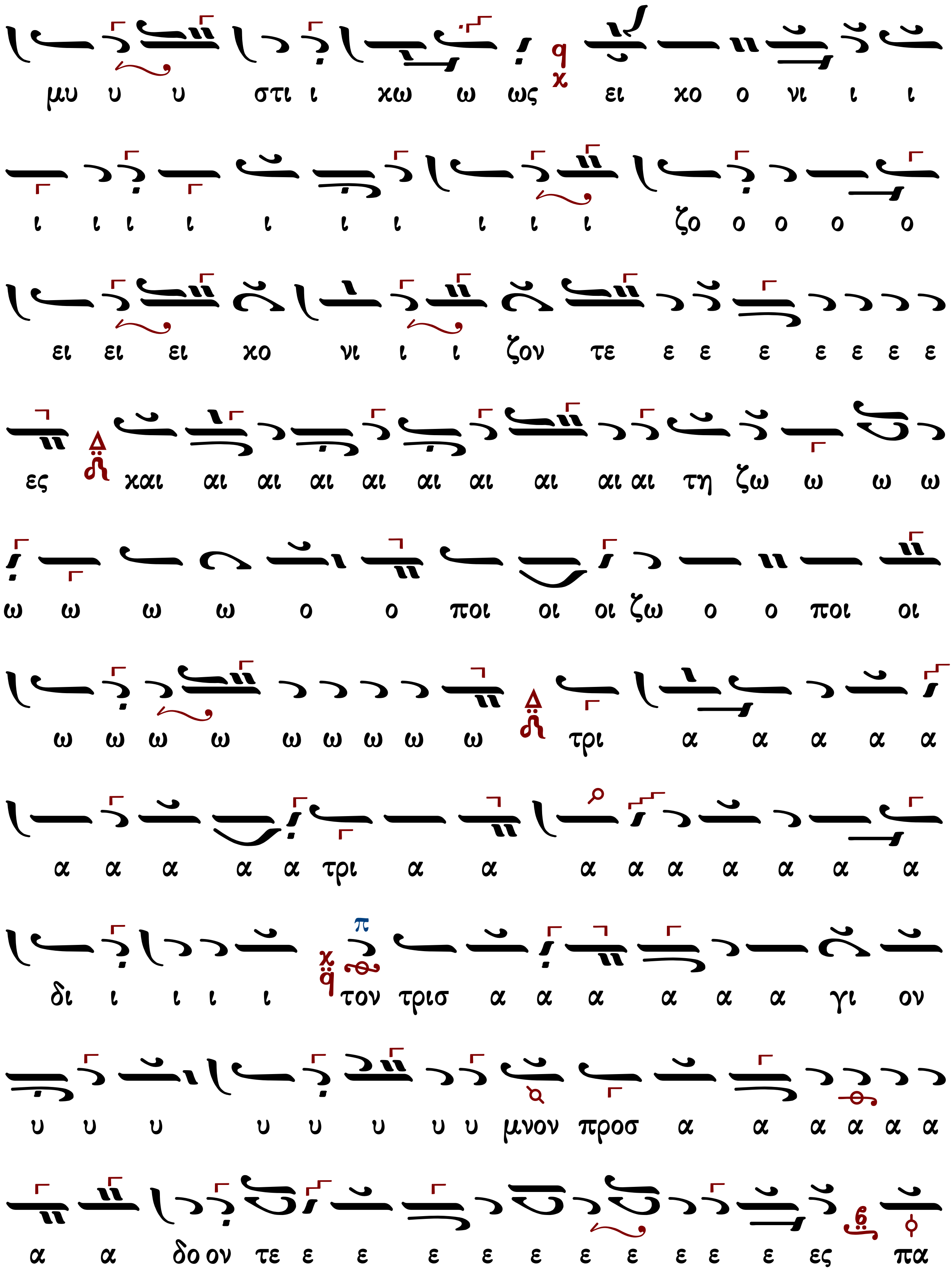
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο ο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
ει ει ει χο νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε
ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ω
ω ω ω ω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α
α α α α α τρι α α α α α α α α α
δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α α γι ον
υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α
α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

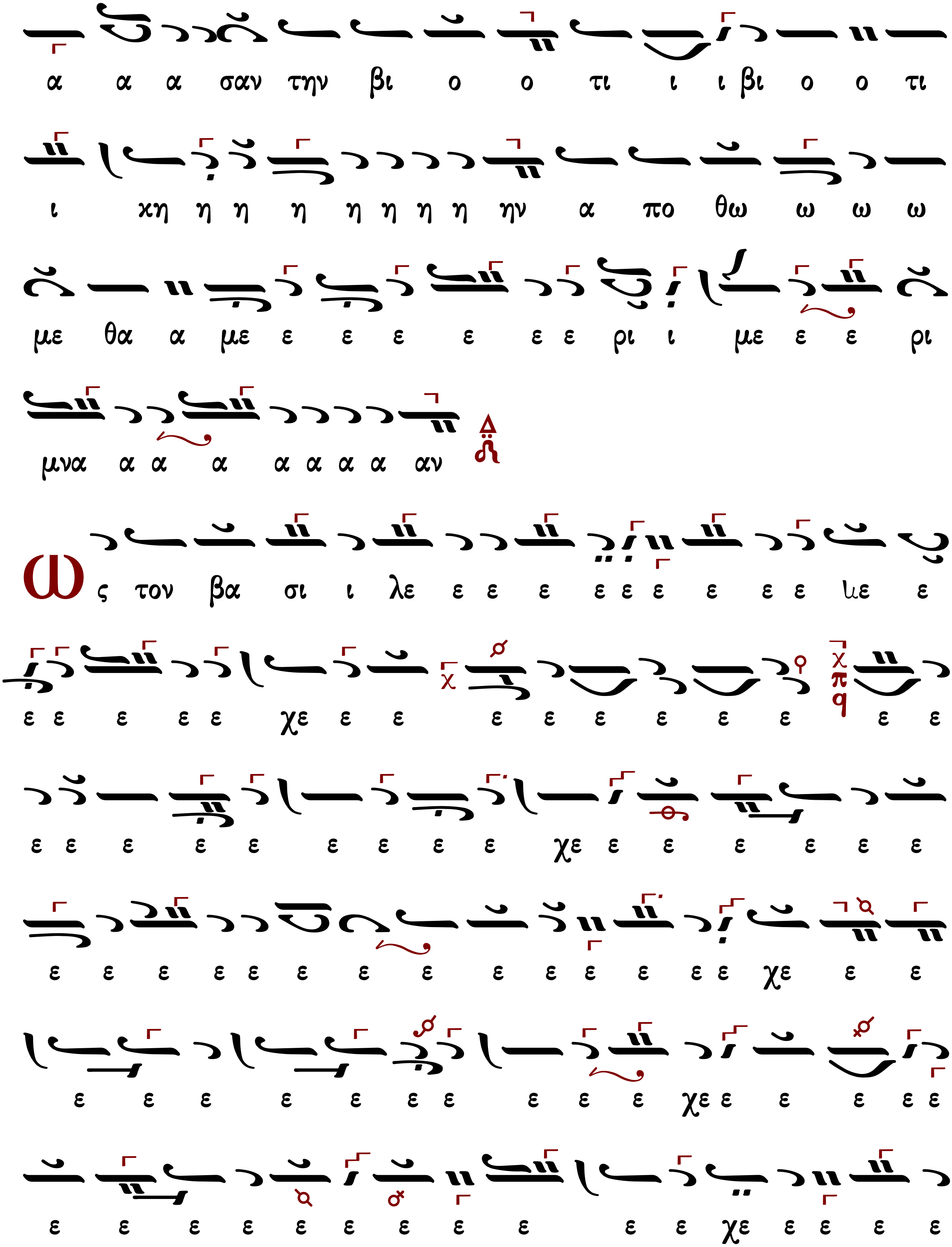
α α α σαν την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι
ι χη η η η η η η η ην α πο θω ω ω ω
με θα α με ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι
μνα α α α α α α α αν
ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

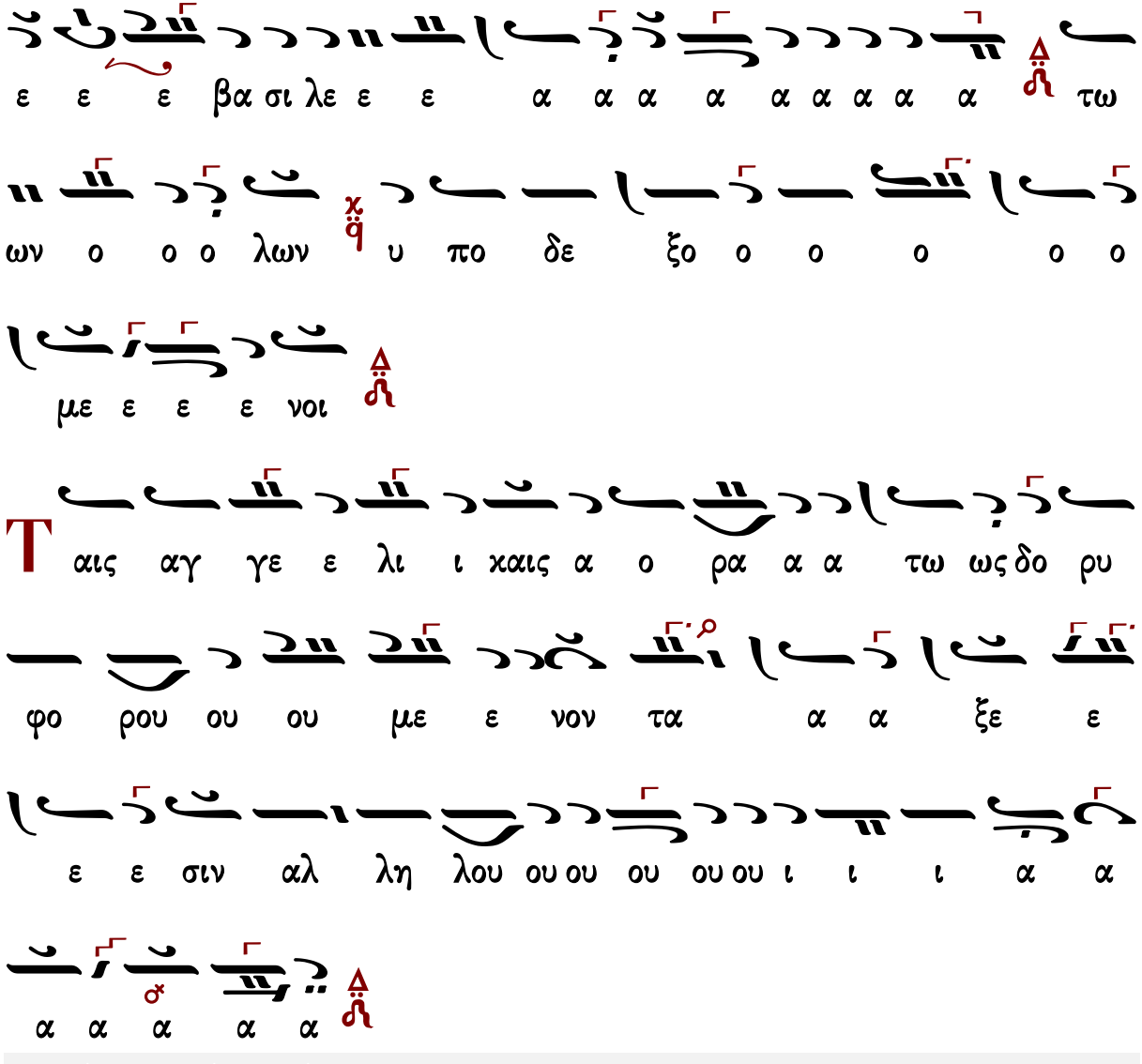

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.99#

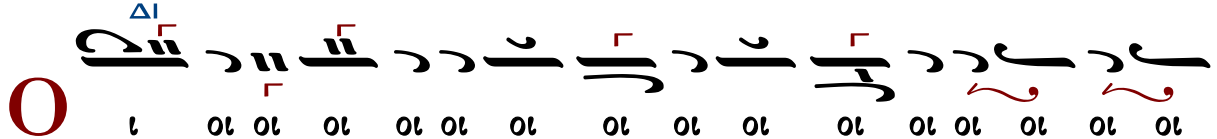

ΔΙ
ΠΑ
αι αι αι αι αι τη η η η ζω π ο ο ο ο ο ο
ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Τρι α α α α α δι ι τον
ΔΙ
τρισ α α α α α γι ο ον λ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α δο ο ον τε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α σαν την βι
ΔΙ
ο ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η η
ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
θα α α με ε ε ρι μνα α α α α α α α

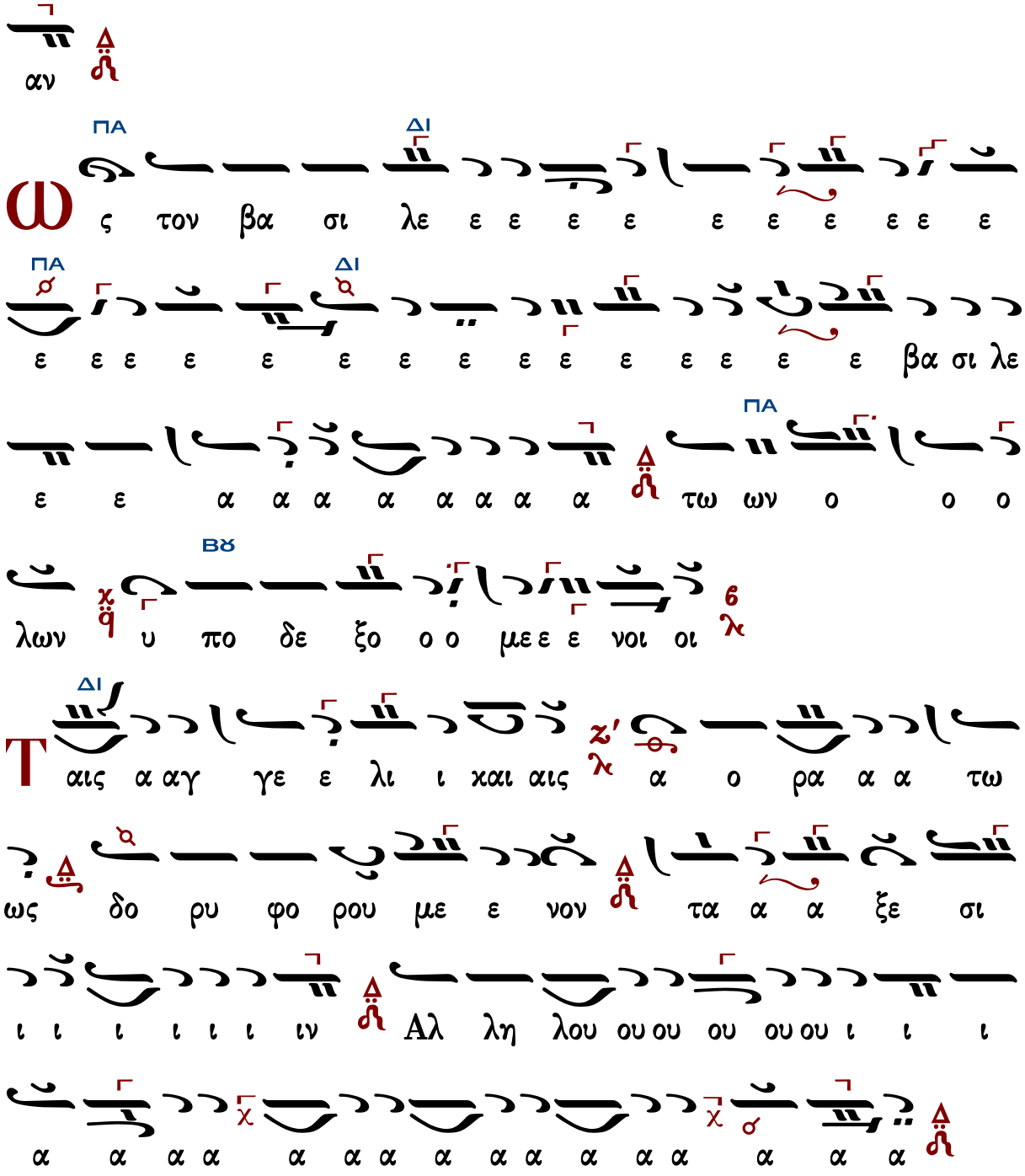

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος ζ΄ Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.145*

ι ζο ο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι τη ζω ω ω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α χα α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α χα α α α α α α α τρι ι α α α α α α α α δι ι τον τρισ α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α τον τρισ α α

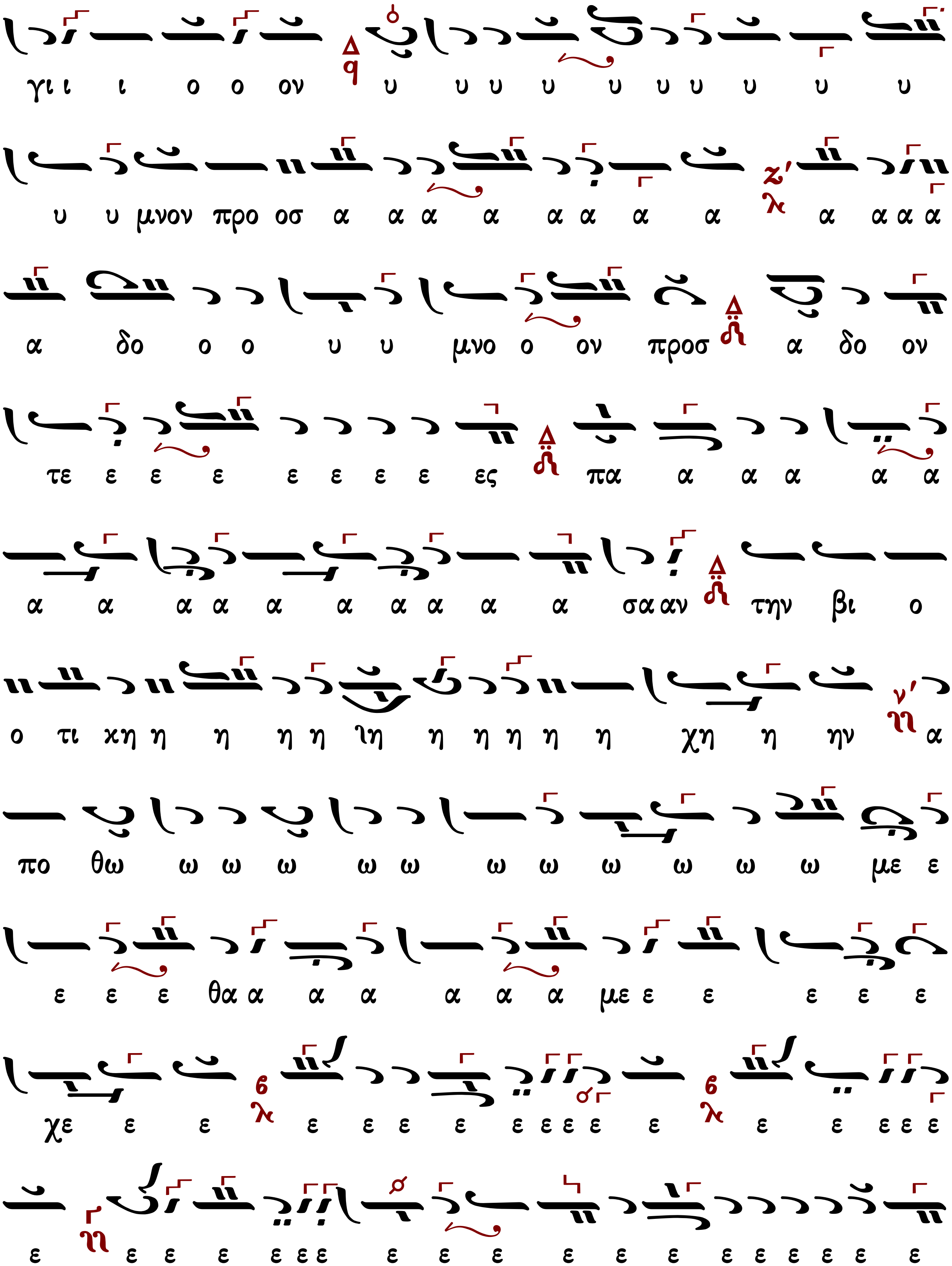
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ μνον προ οσ α α α α α α α α α α α
α δο ο ο υ υ μνο ο ον προσ α δο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α α α α α α α σα αν την βι ο
ο τι χη η η η η ιη η η η η η χη η ην α
πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α α αν

ω ς τον βα σι λε ε ε ε χε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α

α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε ε λι ι ι αγ γε ε λι χαι αι

αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω ω ω

ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου ου ου με ε νον

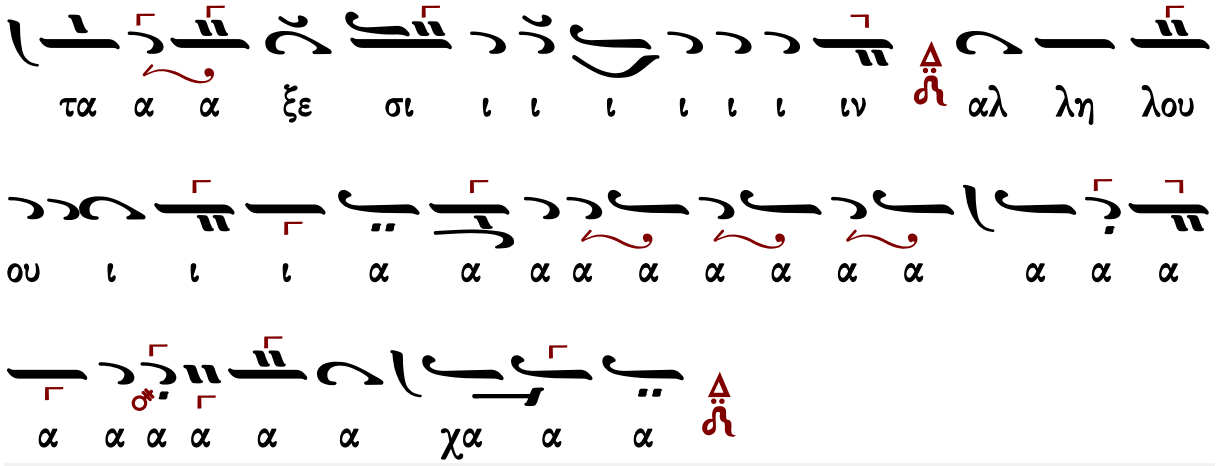

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος δ΄ Δι

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.41#

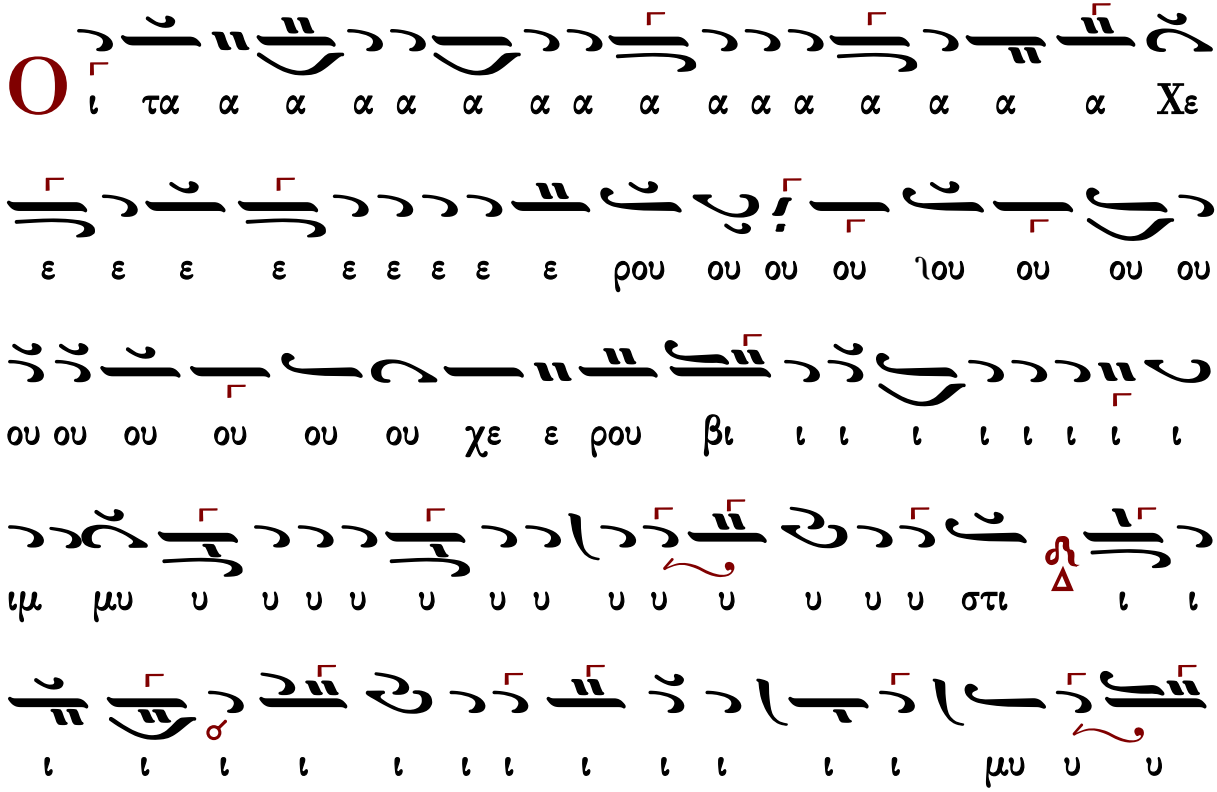

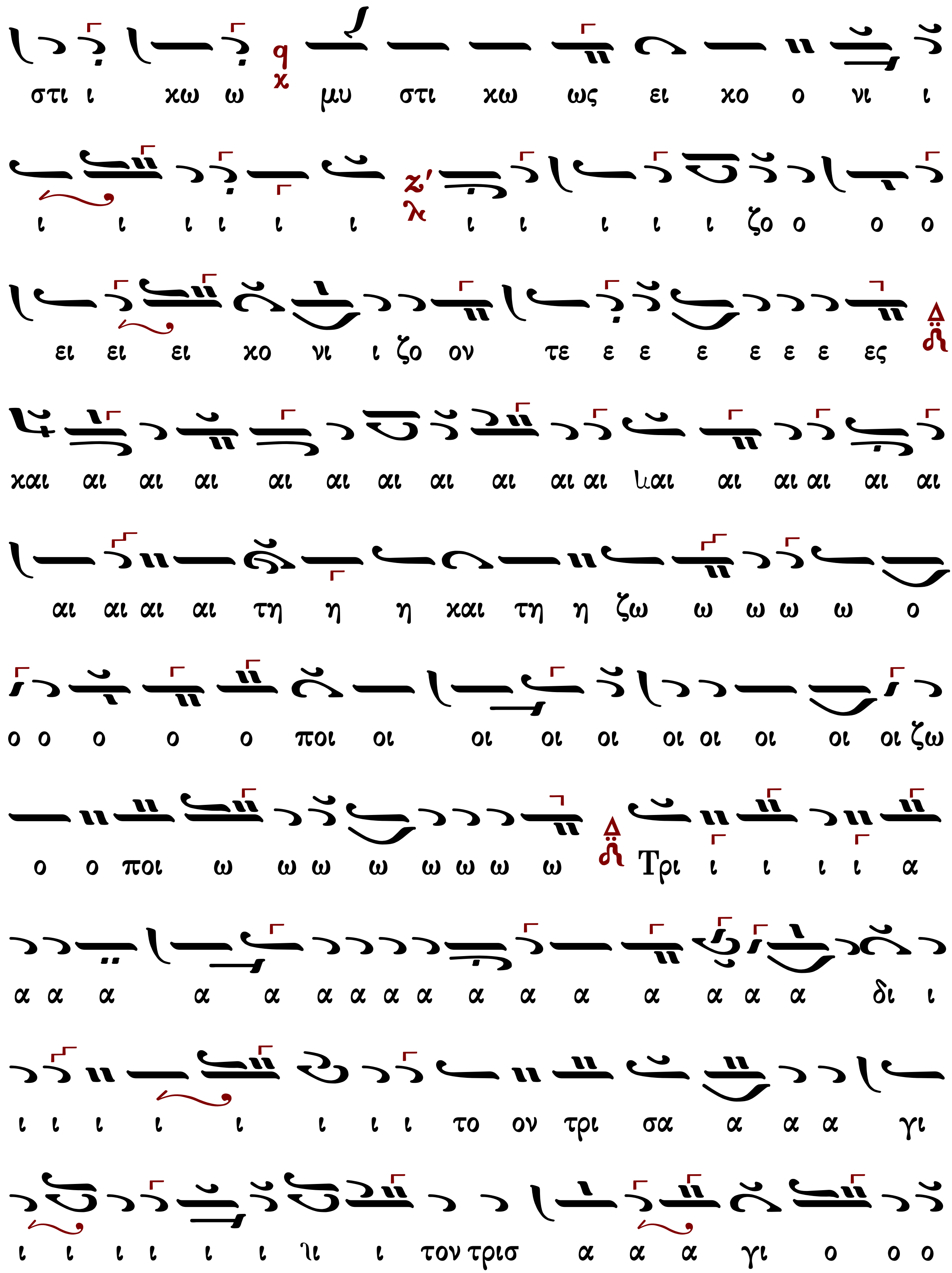
στι ι χω ω μυ στι χω ως ει χο ο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο
ει ει ει χο νι ι ζο ον τε ε ε ε ε ε ε ες
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η η και τη η ζω ω ω ω ω ο
ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α α α α α δι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ιι ι τον τρισ α α α γι ο ο ο

ο με ε ε νοι οι
των ο ο ο λω ων υ πο ο ο δε ε ξο ο
ς τον βα σι λε ε ε α α α α α α α α
ι μνα α α α α α α α α αν
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ρι
πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε
η η ην α πο θω ω ω ω ω ω με α
τε ες πα σα αν τη ην βι ι ο τι ι ι χη η
υ μνο ο ο υ μνο ον προ οσ α α α α α δο ο ον
ιο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ

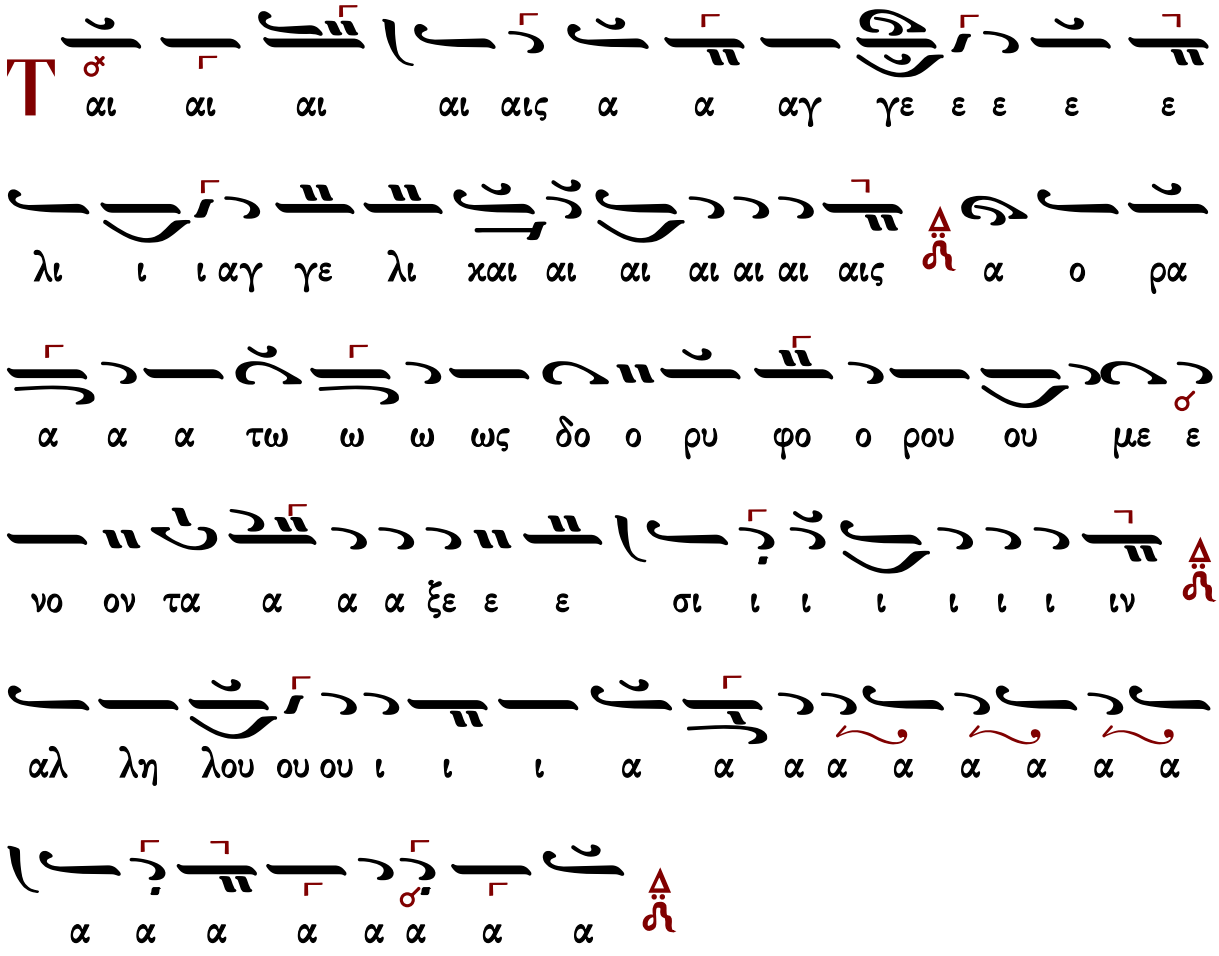

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.22#

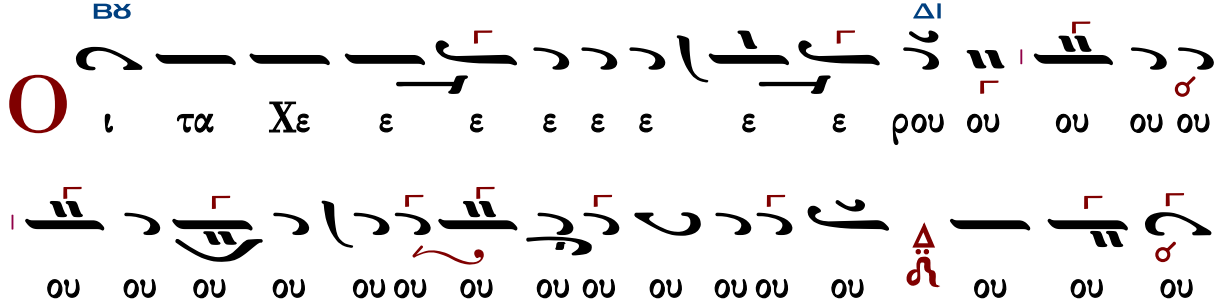

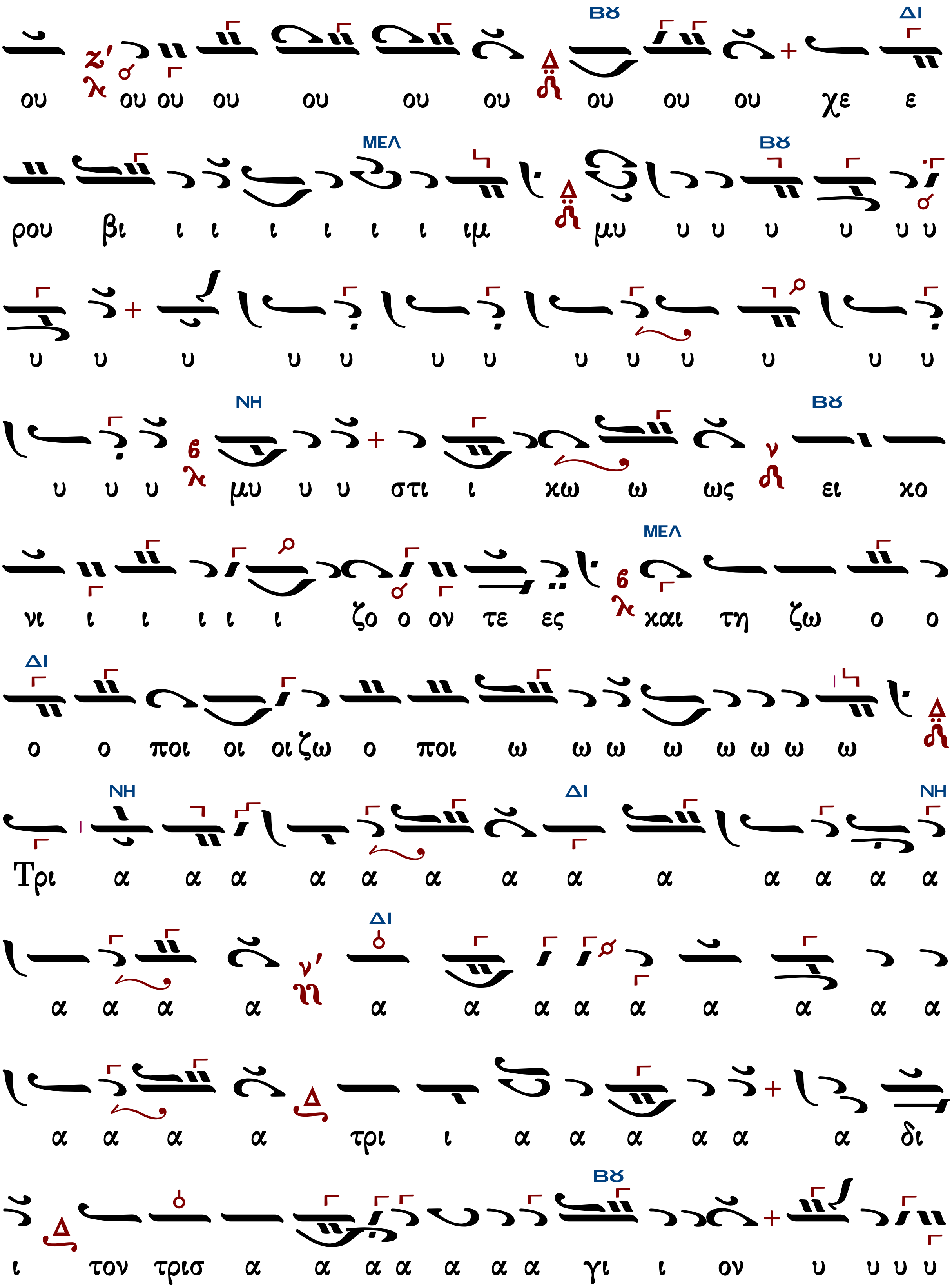
Βꙋ Δι
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε
ΜΕΛ Βꙋ
ρου βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ Βꙋ
υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
ΜΕΛ
νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και τη ζω ο ο
ΔΙ
ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
ΝΗ ΔΙ ΝΗ
Τρι α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α
α α α α τρι ι α α α α α α δι
Βꙋ
ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ον υ υ υ υ

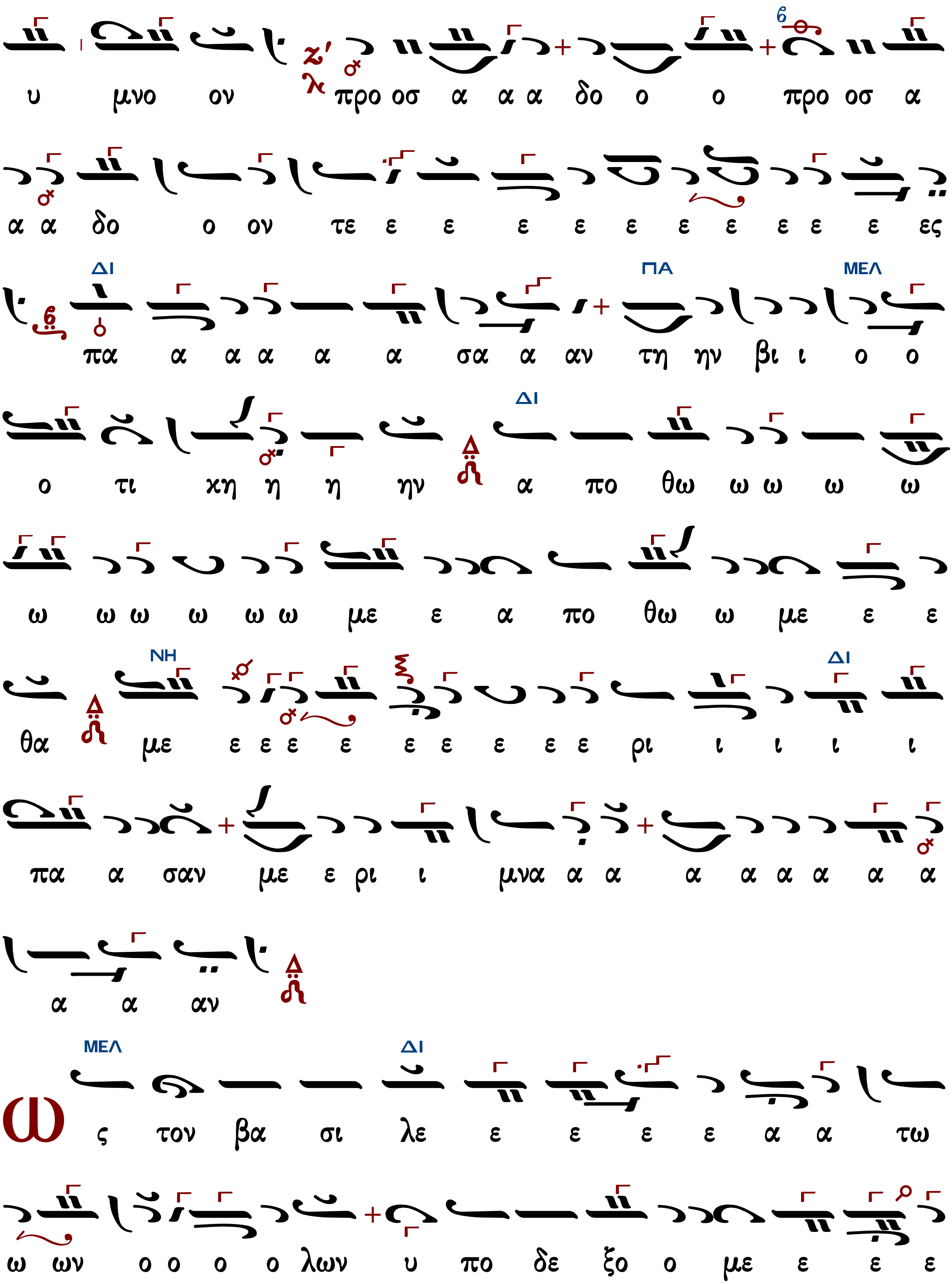
υ μνο ον προ οσ α α α δο ο ο προ οσ α
α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
πα α α α α α σα α αν τη ην βι ι ο ο
ΔΙ
ο τι χη η η ην α πο θω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε ε
ΝΗ ΔΙ
θα με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
πα α σαν με ε ρι ι μνα α α α α α α α α
α α αν
ΜΕΛ ΔΙ
ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε α α τω
ω ων ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε ε

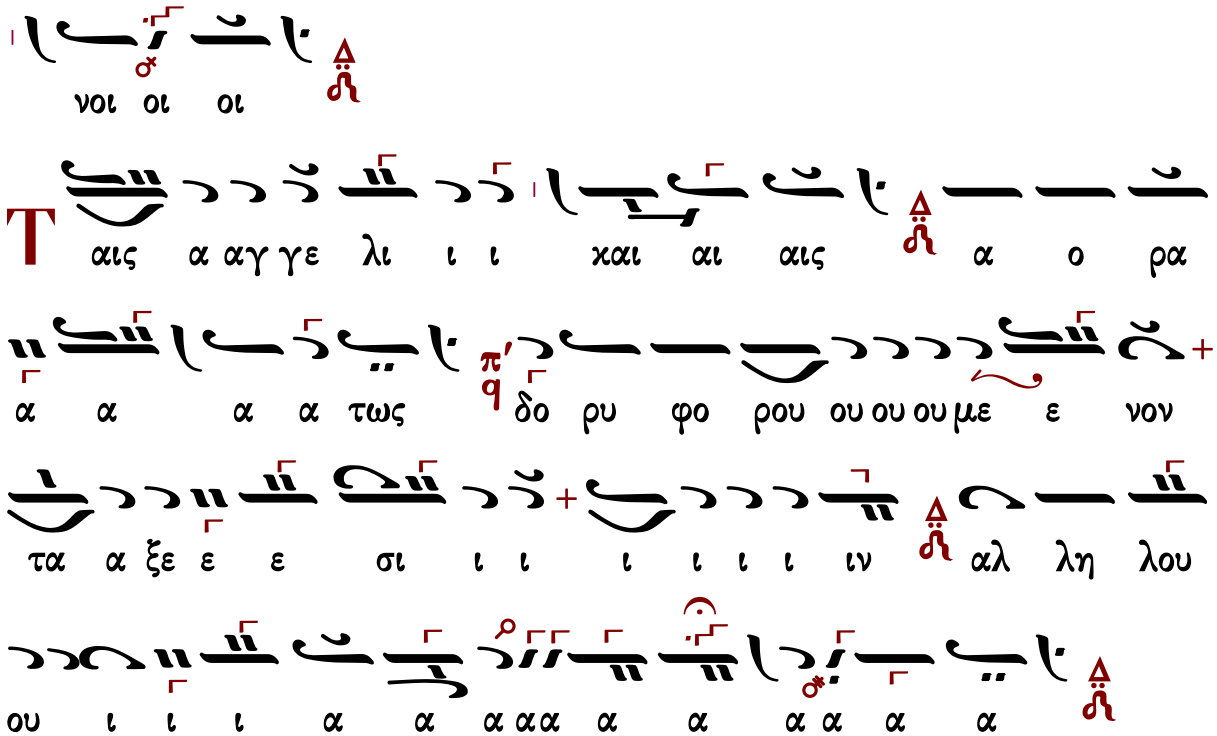

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) (ἅγια)

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ιερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.297#

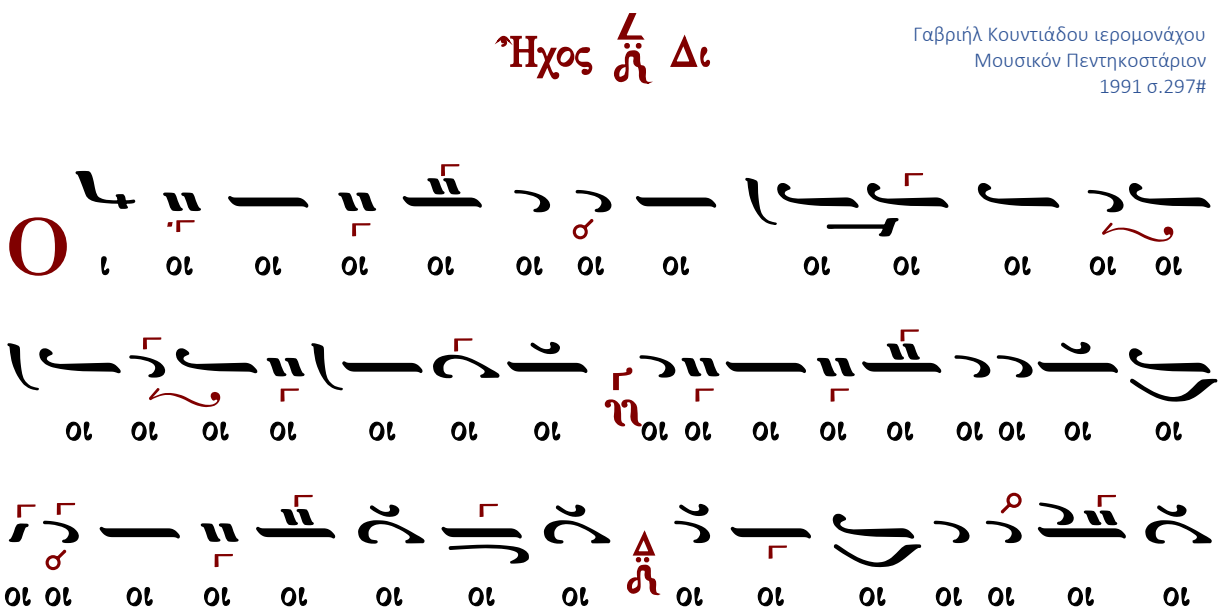

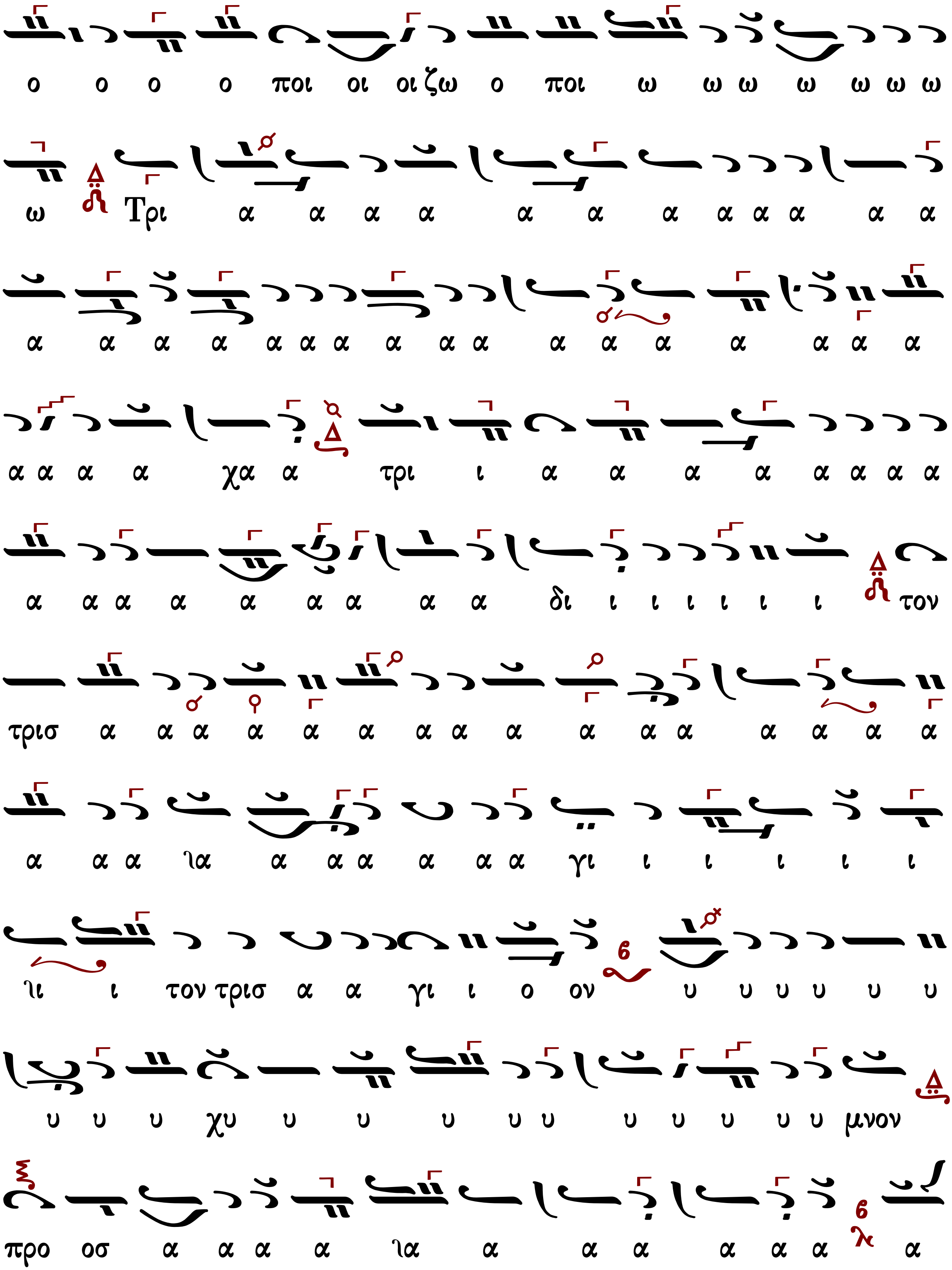
ο ο ο ο ποι οι οιζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α τρι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον
τρισ α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α ια α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ιι ι τον τρισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον
προ οσ α α α α ια α α α α α α α

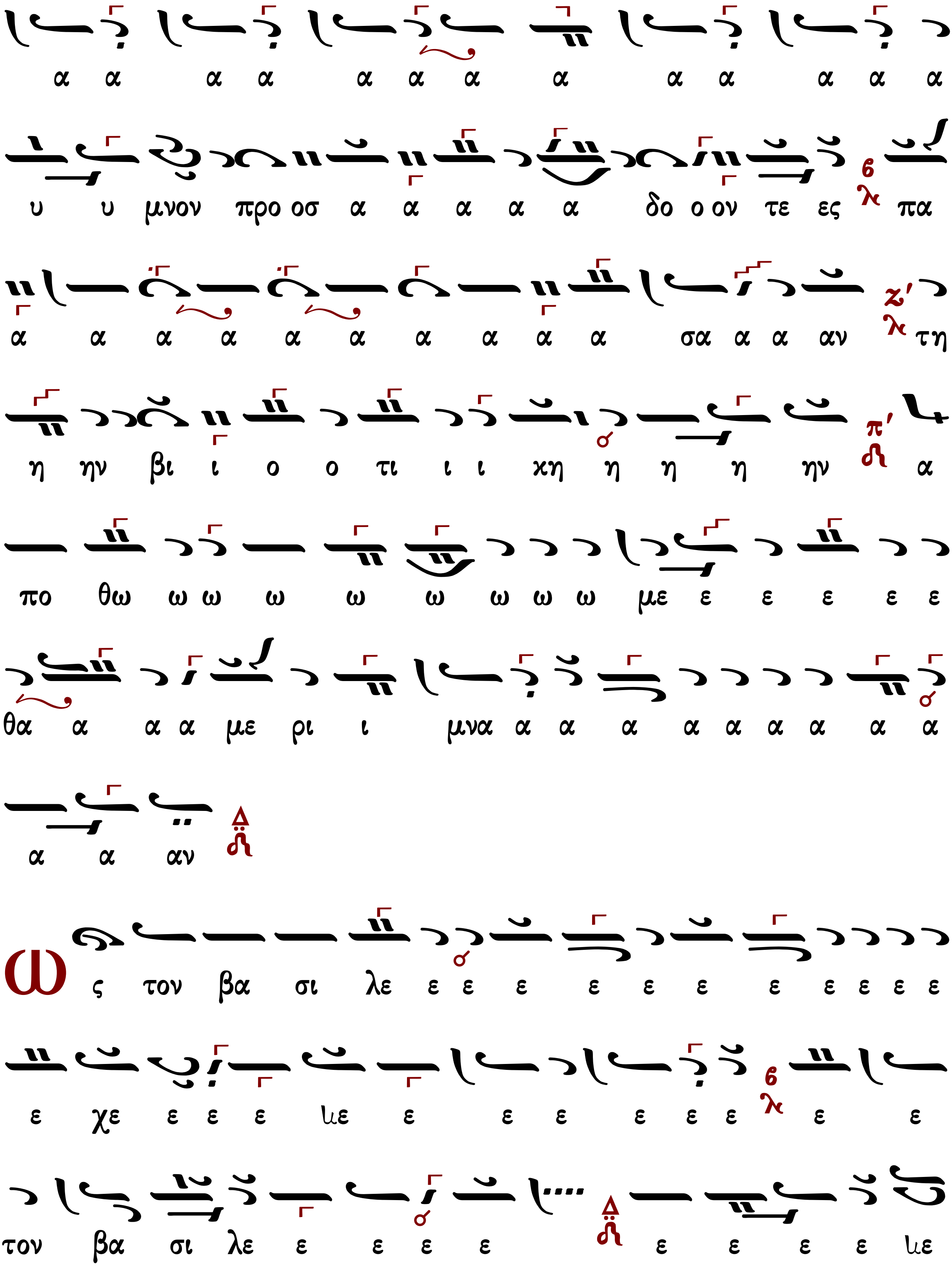

α α α α α α α α α α α α α
υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ο ον τε ες πα
α α α α α α α α α α σα α α αν τη
η ην βι ι ο ο τι ι ι χη η η η ην α
πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
θα α α α με ρι ι μνα α α α α α α α α α
α α αν
Ως τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε
τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε

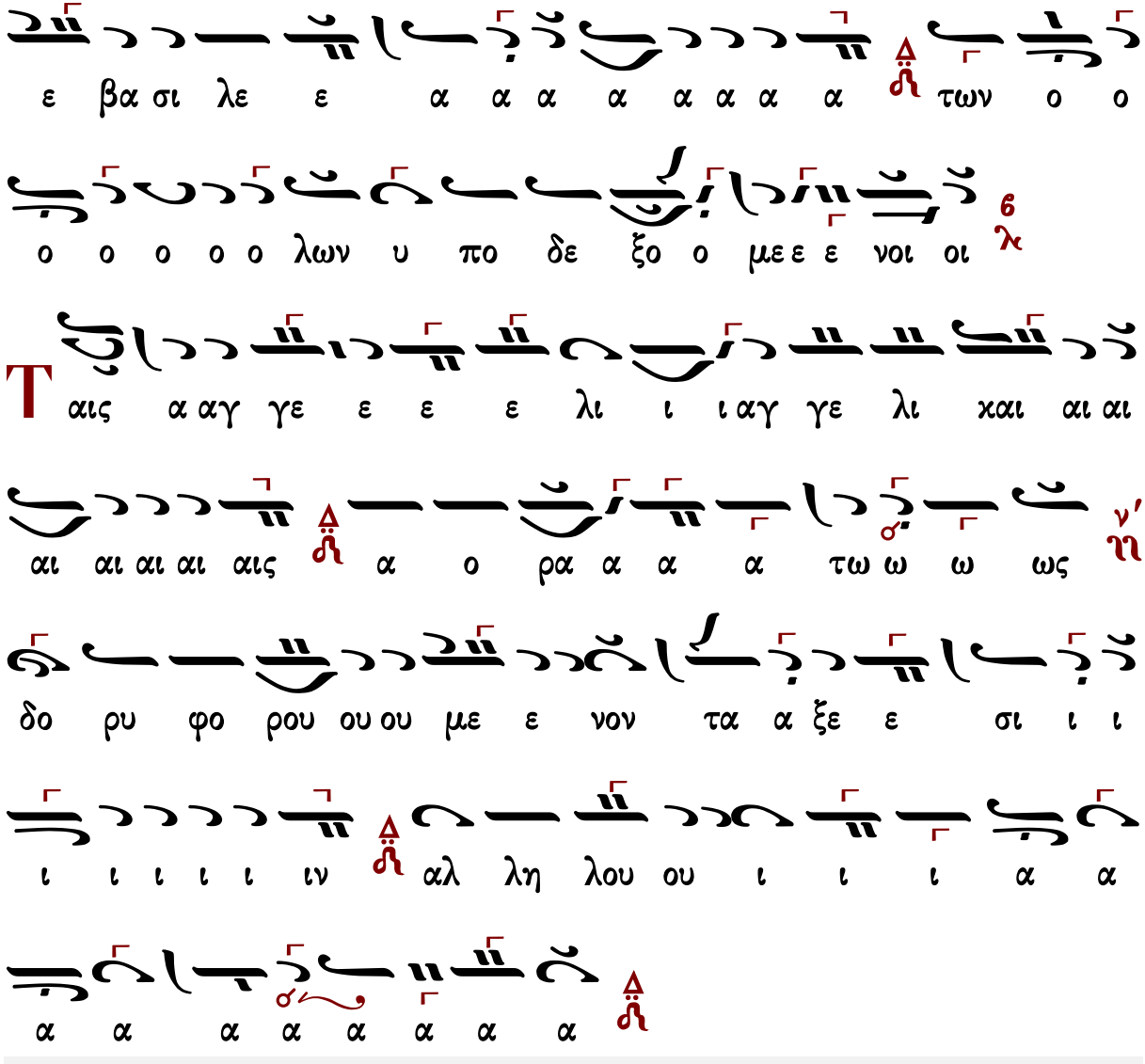

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965) (λέγετος)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.555*

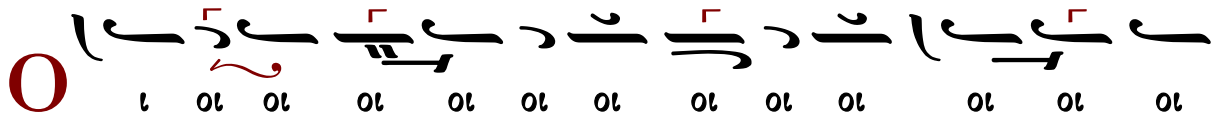

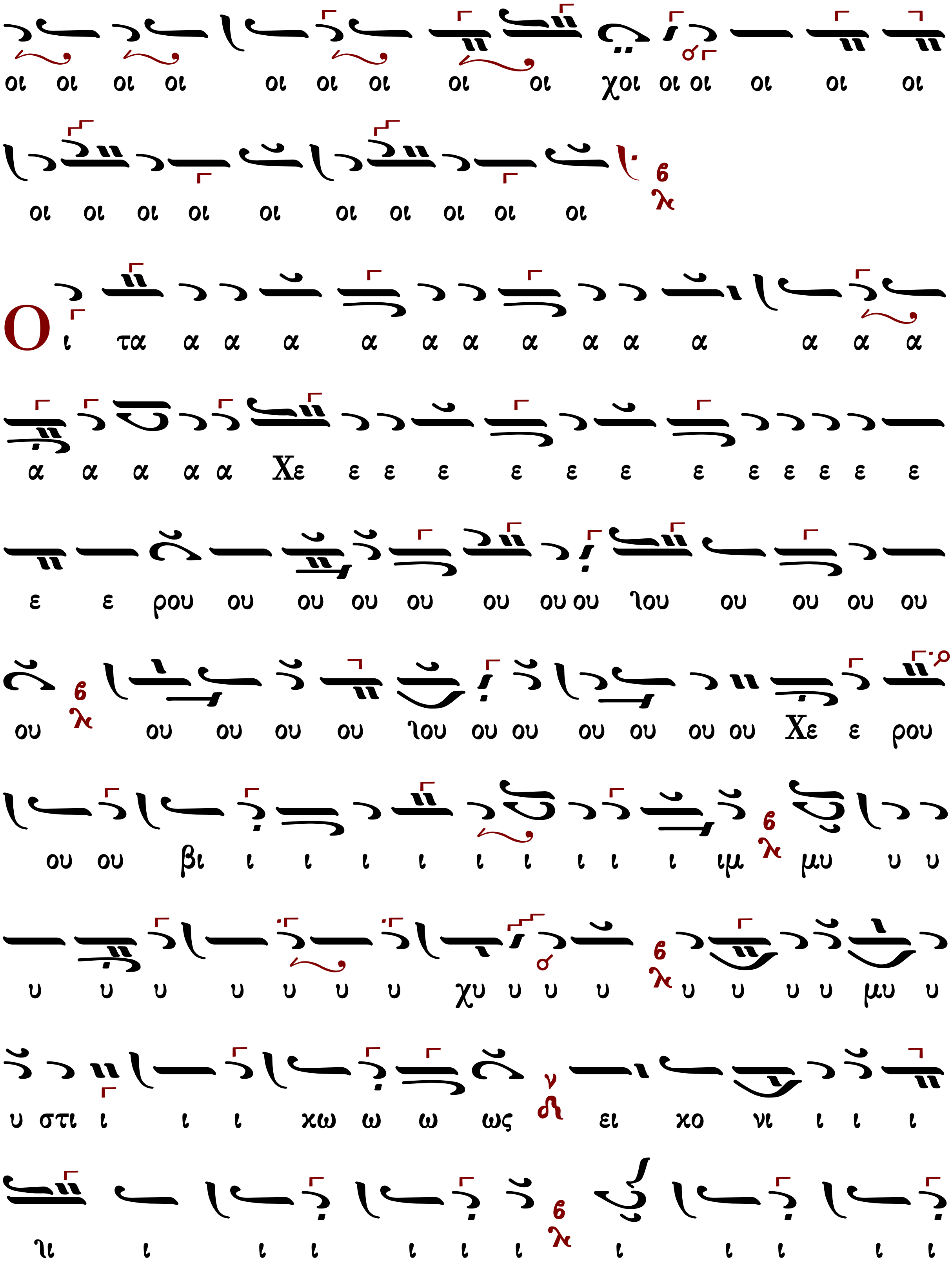
οι οι οι οι οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου λου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου λου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
υ στι ι ι ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι
λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

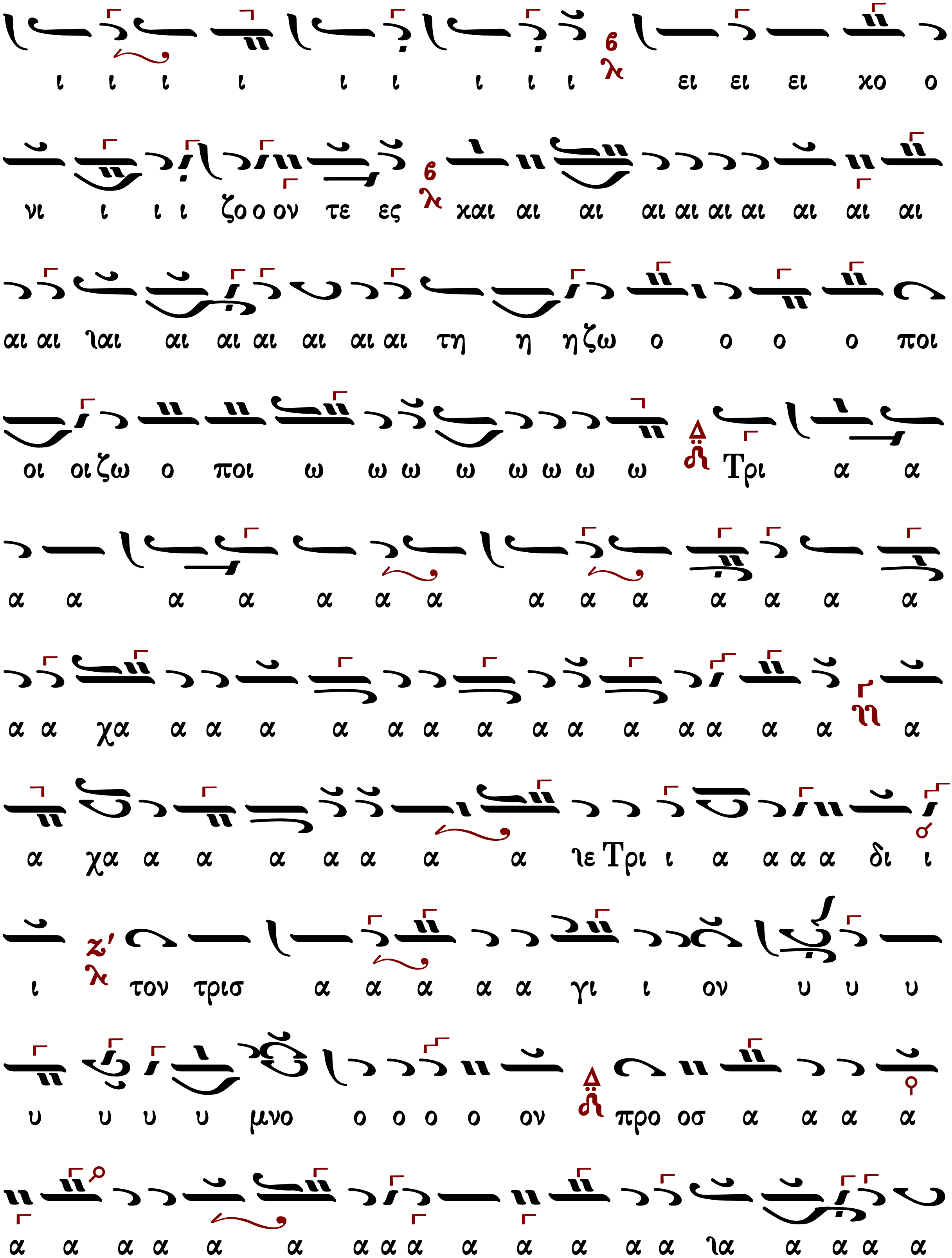
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει ει χο ο
νι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι λαι αι αι αι αι αι αι τη η η ζω ο ο ο ο ποι
οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α χα α α α α α α α α α α α α α α
α χα α α α α α α α α λε Τρι ι α α α α δι ι
ι τον τρισ α α α α α γι ι ον υ υ υ
υ υ υ υ μνο ο ο ο ο ον προ οσ α α α α
α α α α α α α α α α α α α λα α α α α

α α δο ο ο ο ο ο ο υ υ μνον προ οσ α α
α α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α
α α α σα α α αν τη η ην βι ι ο ο τι ι ι
χη η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ρι ι ι μνα αν
ς το ον βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ιμε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

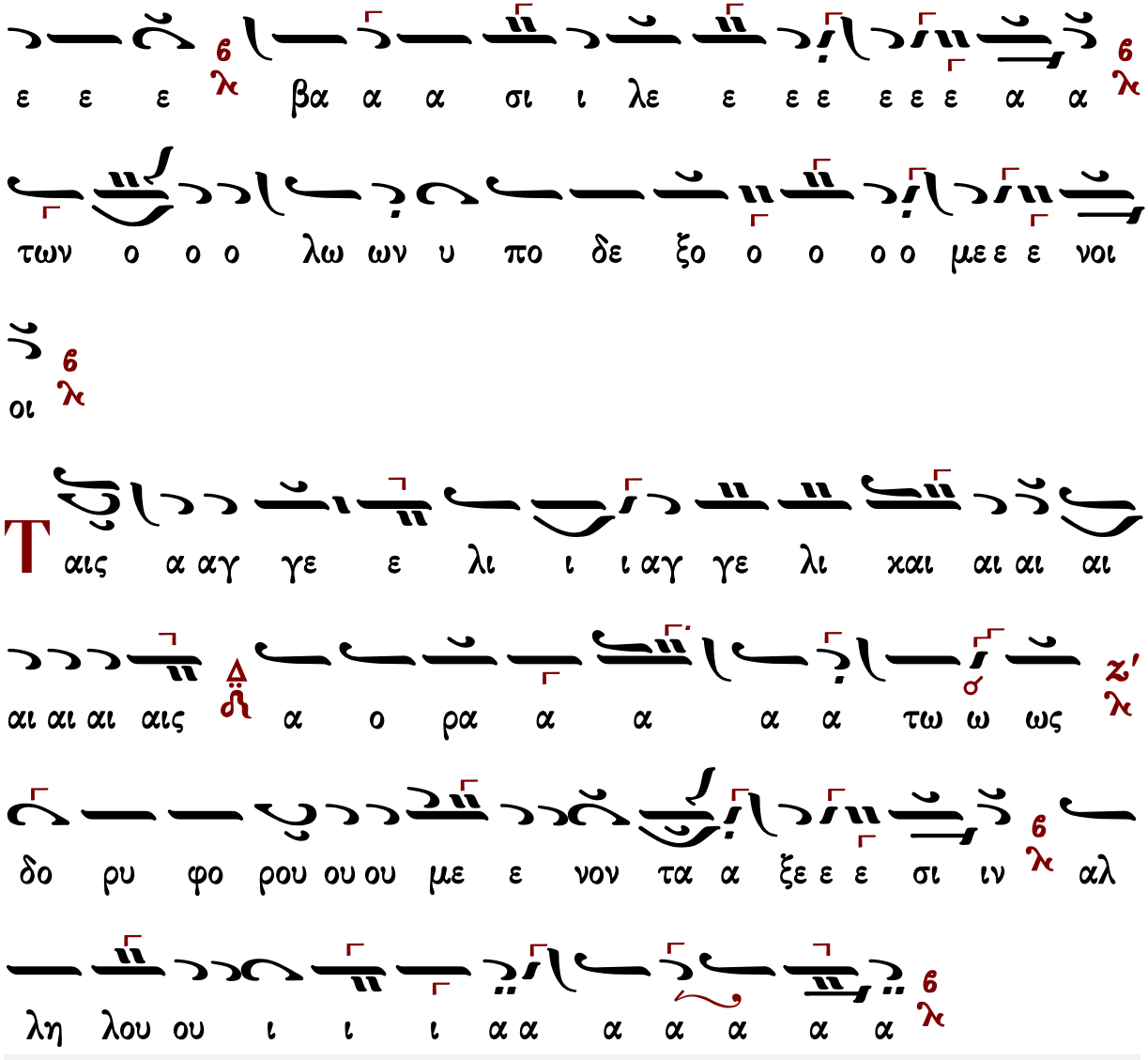

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος Δι χ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.87#

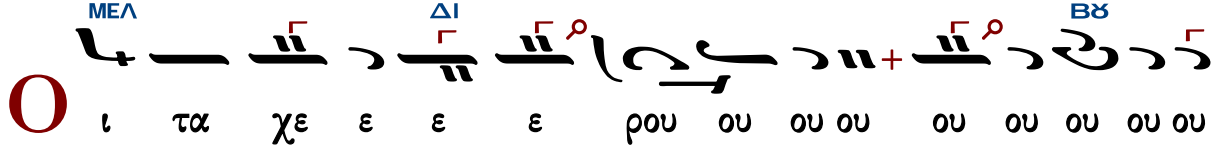

ΜΕΛ ΔΙ

ου ου λ6 ου ου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι

ΜΕΛ ΒΘ ΠΑ

ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ λ6 υ υ

ΝΗ ΔΙ

υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ν ει χο ο

νι ι ι ζον τε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι

αι αι τη ζω ω ο ποι οι οι ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ

ω Τρι α α α α α α α α α α

ΓΑ ΔΙ ΝΗ

ΜΕΛ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α τρι α

α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α γι

ι ο ο ον υ υ υ μνο ον προσ α α α α α

ΓΑ ΔΙ

ΒΘ ΜΕΛ ΔΙ

α δο ο ον τε ες λ6 πα α α α α α α α σαν

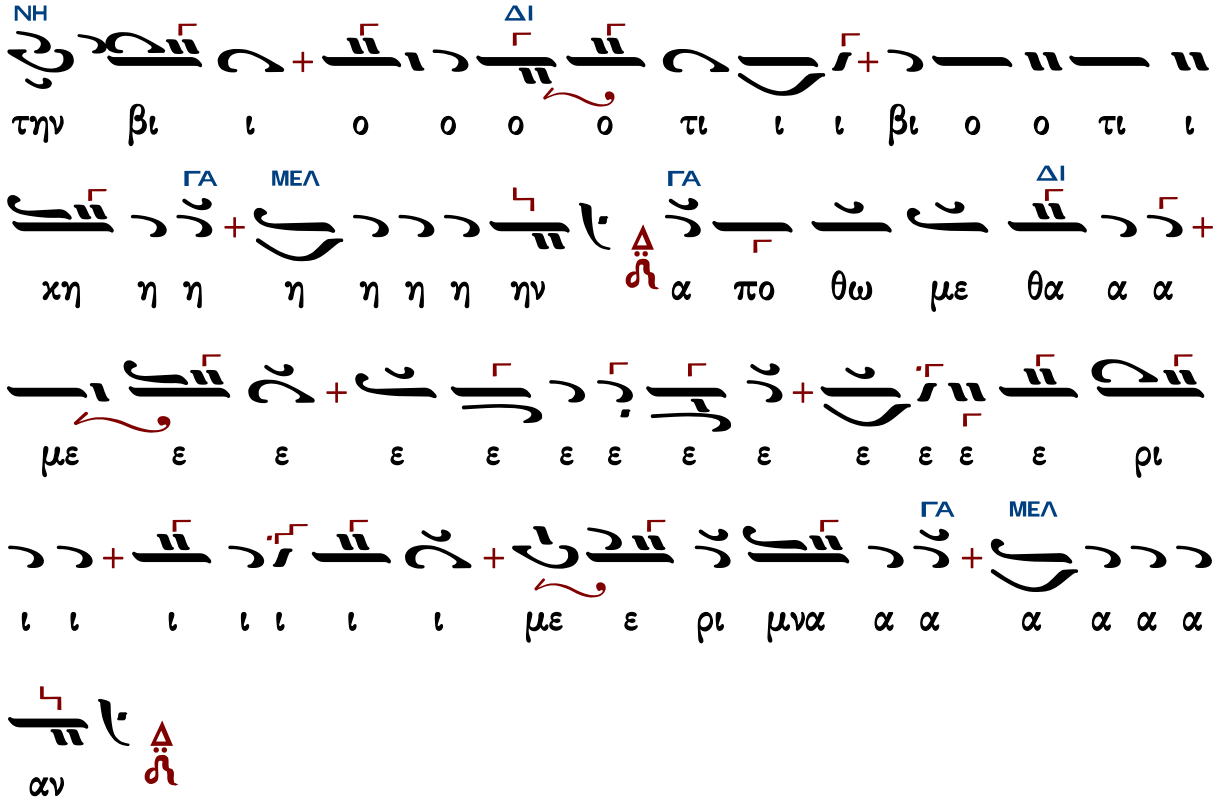

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι χ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.211#

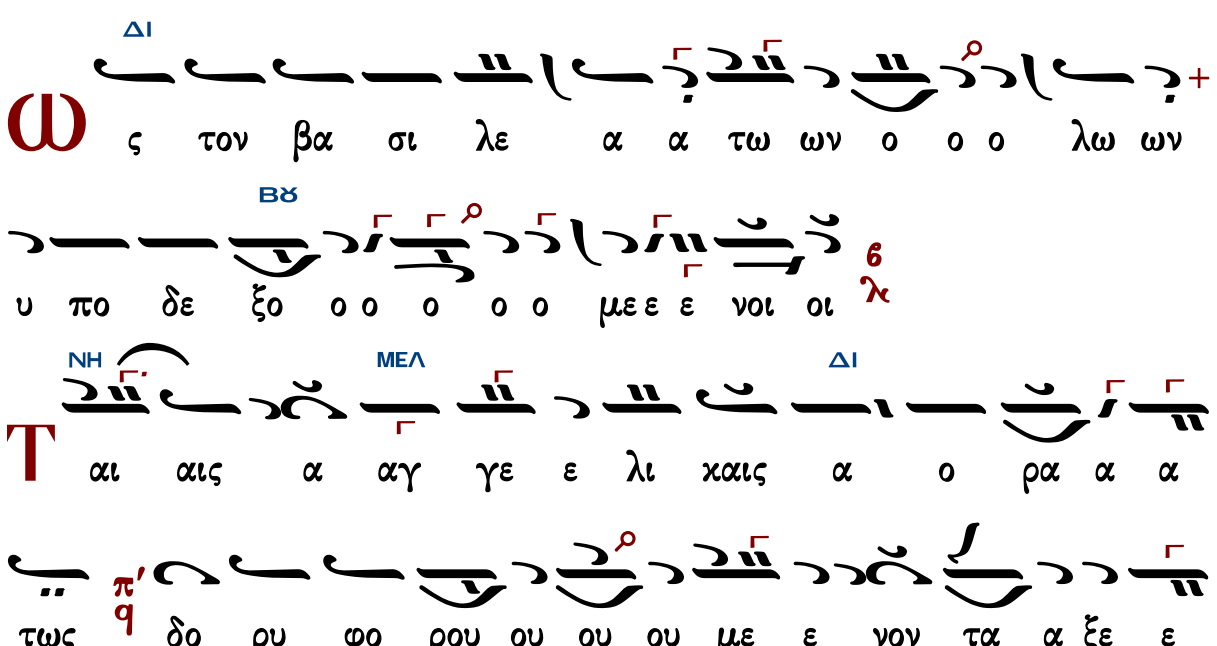

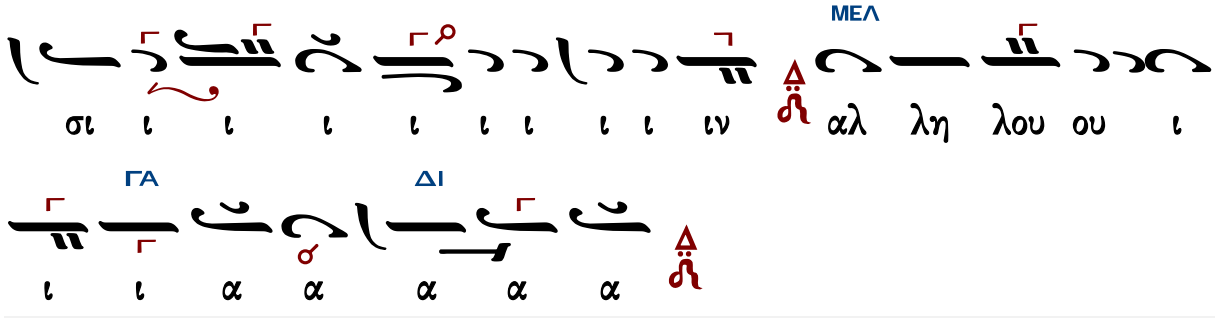

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικὰ π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.35#

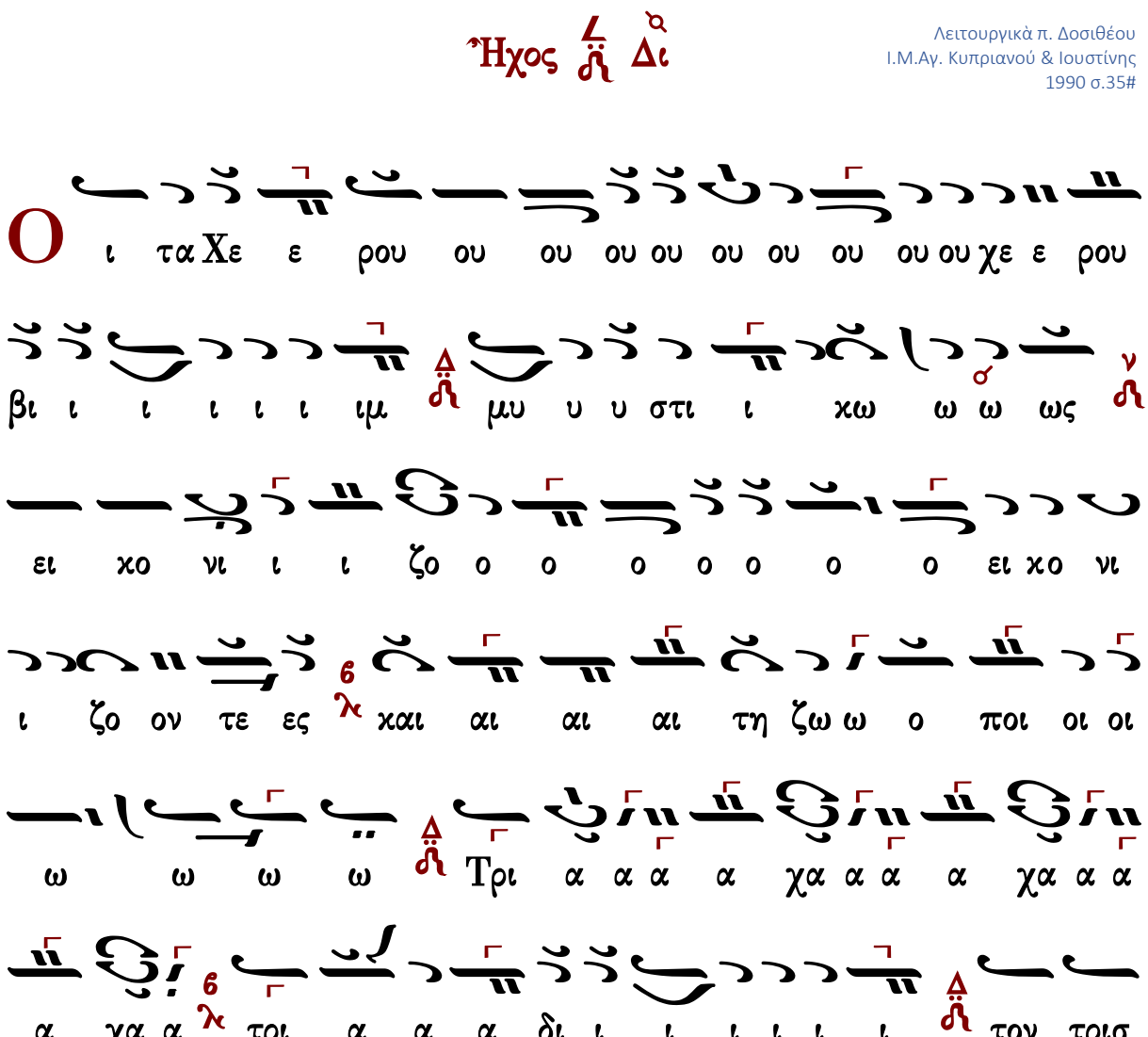

οσ προ μνον υ υ υ ον ο ο ι ι γι α α α
ι βι ην τη σαν α α α α πα ες τε ον δο α α α
ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι
ε ε με θα με ω ω ω θω πο α ην η η η η η η χη
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α
α α α α αν
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι λε
ε α α α α α α α των ο λων υ πο δε ξο ο με ε
νοι οι
αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α τω ως δο

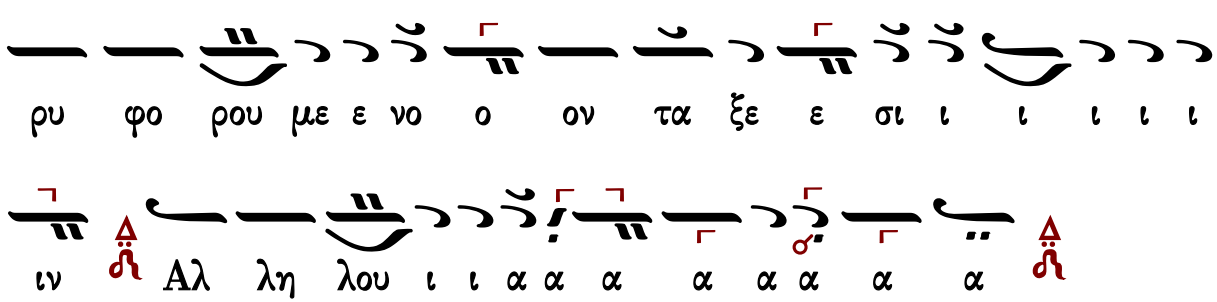

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλατζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
1992 σ. 124#

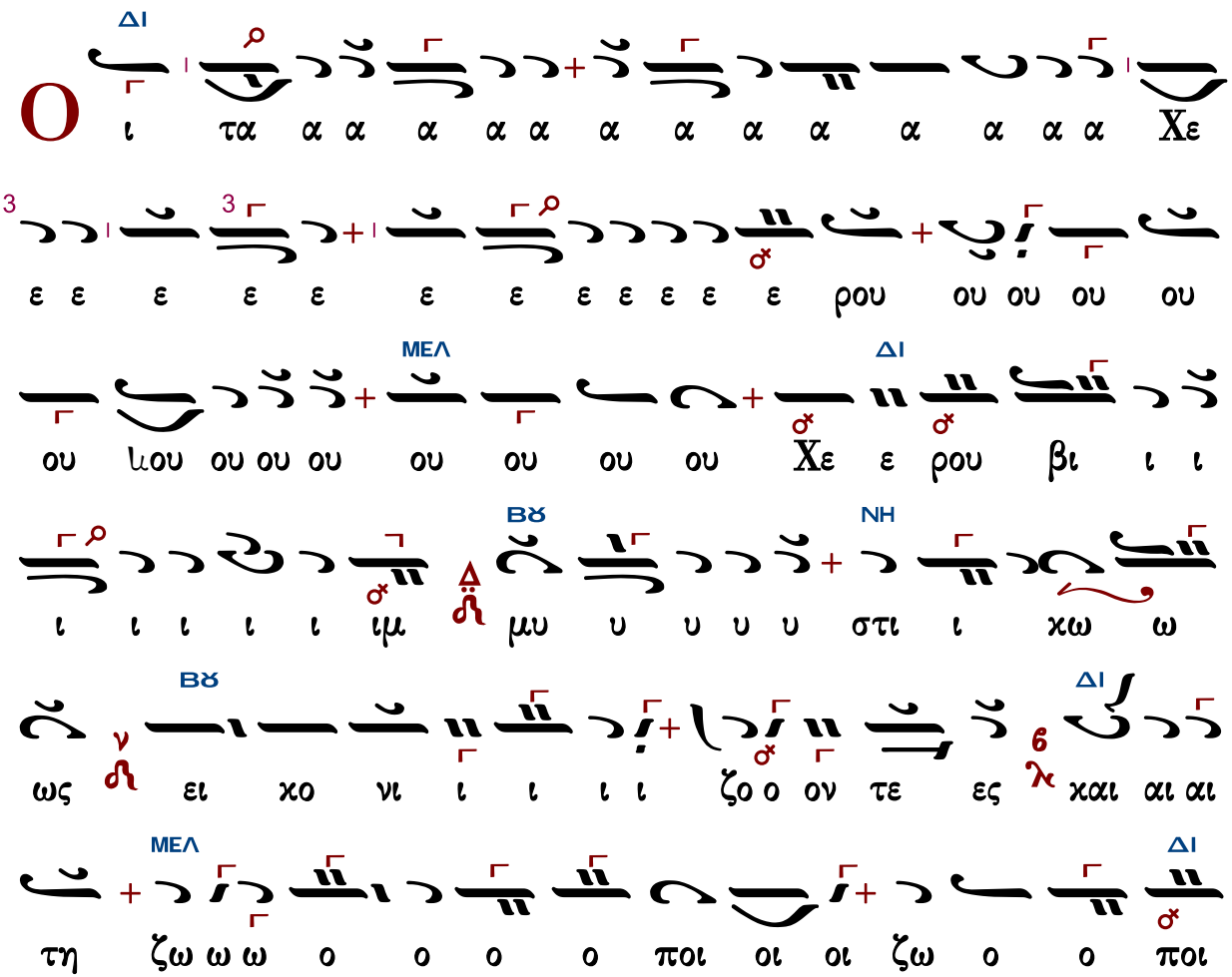

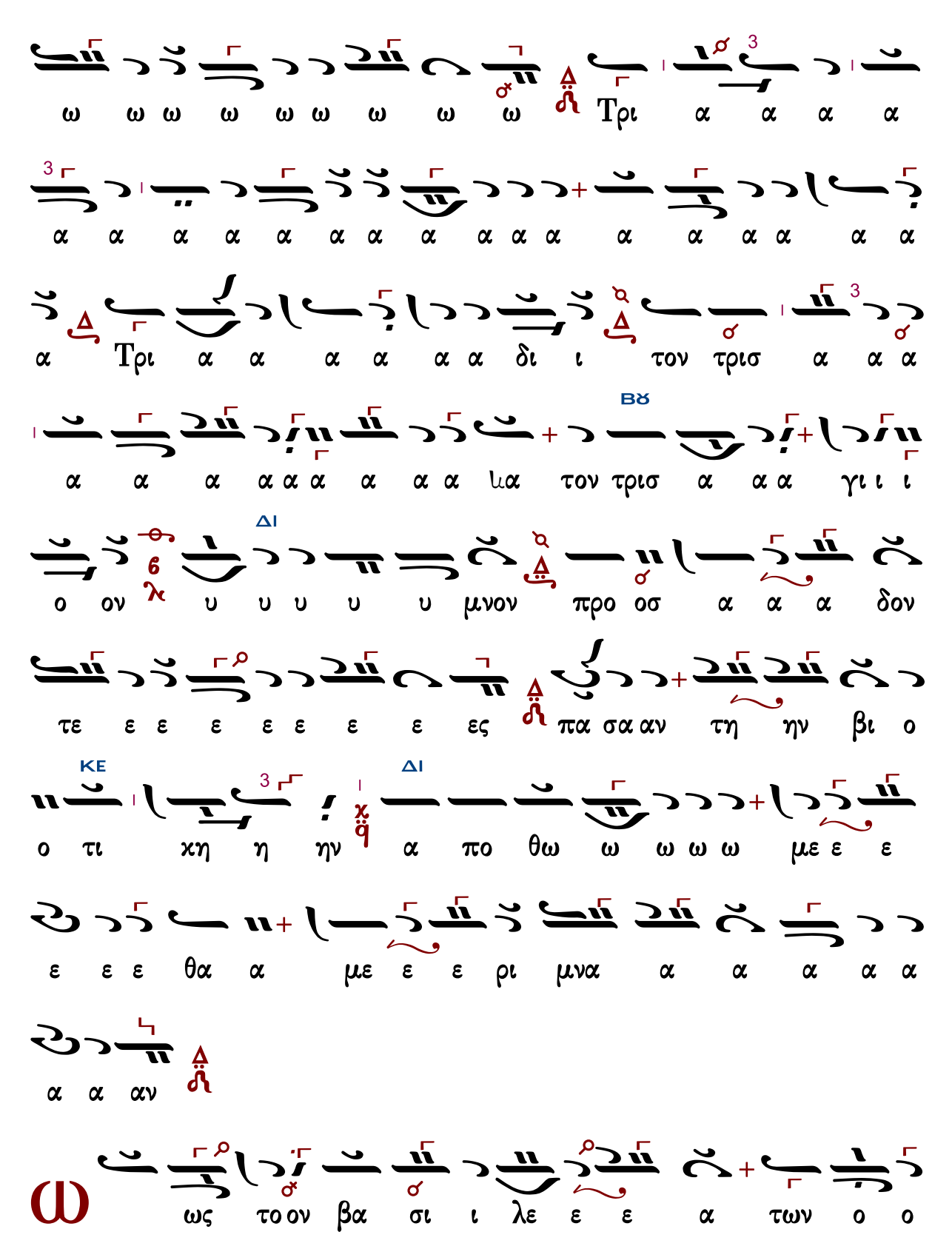
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α α α
α α α α α α α α α ια τον τρισ α α α γι ι ι
ο ον υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α δον
τε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
ο τι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε
ε ε ε θα α με ε ε ρι μνα α α α α α
α α αν
ως τοον βα σι ι λε ε ε α των ο ο

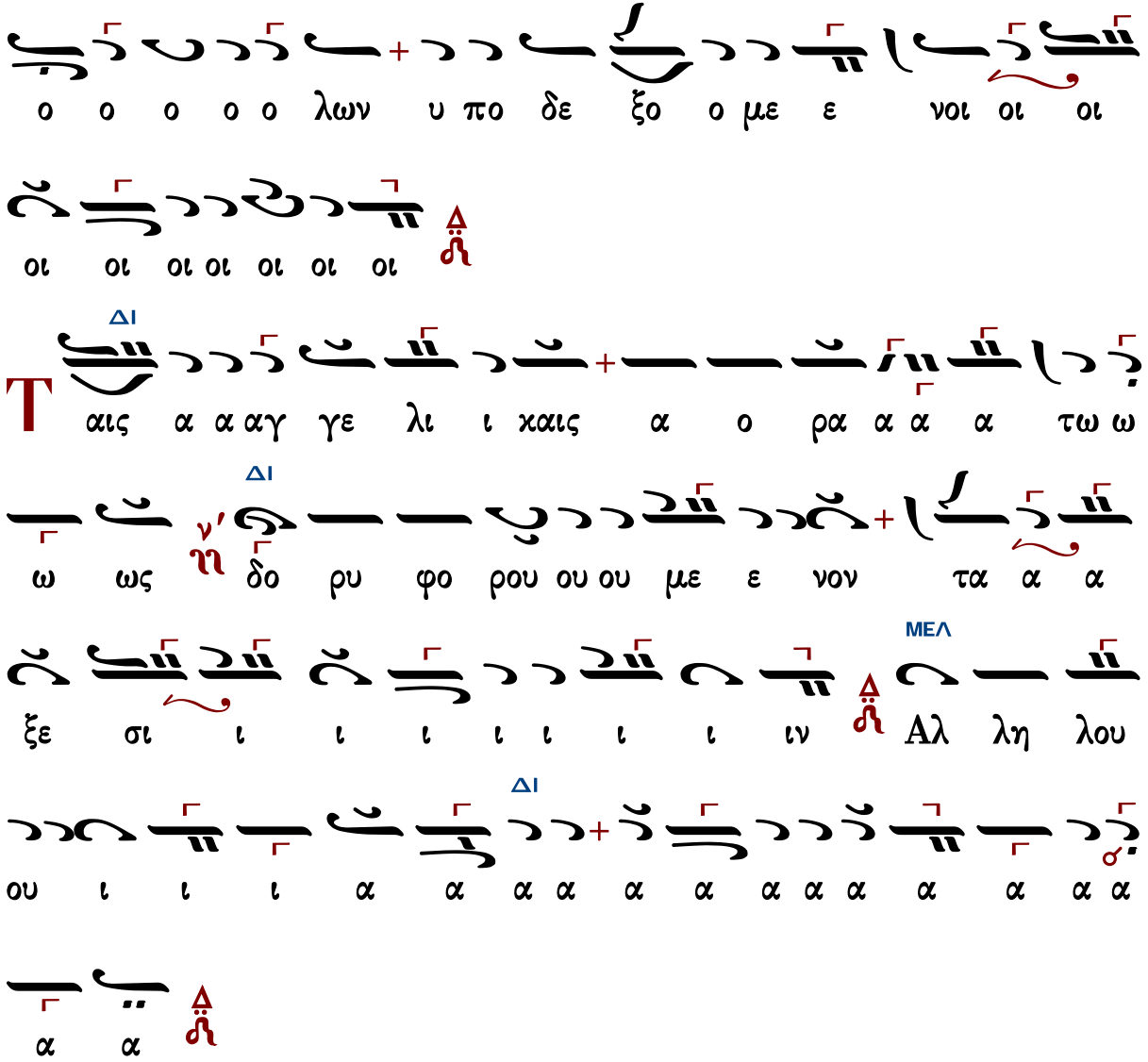

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.339#

Ἦχος Δι

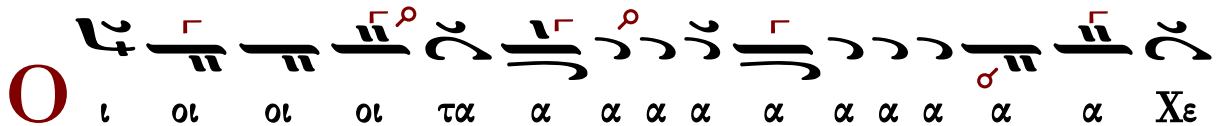

ε ε ε ιιε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου Χε ε
ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει χο νι ι ζο
ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η η η η η ιη
η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α Τρι α α α α α
δι ι τον τρισ α α α α α α γι ο ο ον υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνο ον προσ α α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ες πα σαν τη ην βι ο ο τι κη η ην α

πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε

ρι ι μνα α α α α α α α αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

αις αγ γε λι ι ι καις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα

α ξε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι

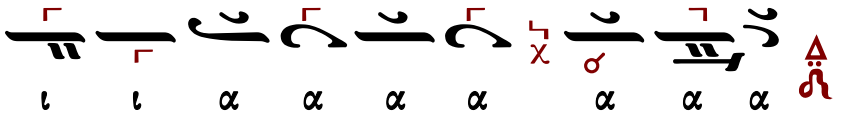

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος δ΄ Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωγιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.209*

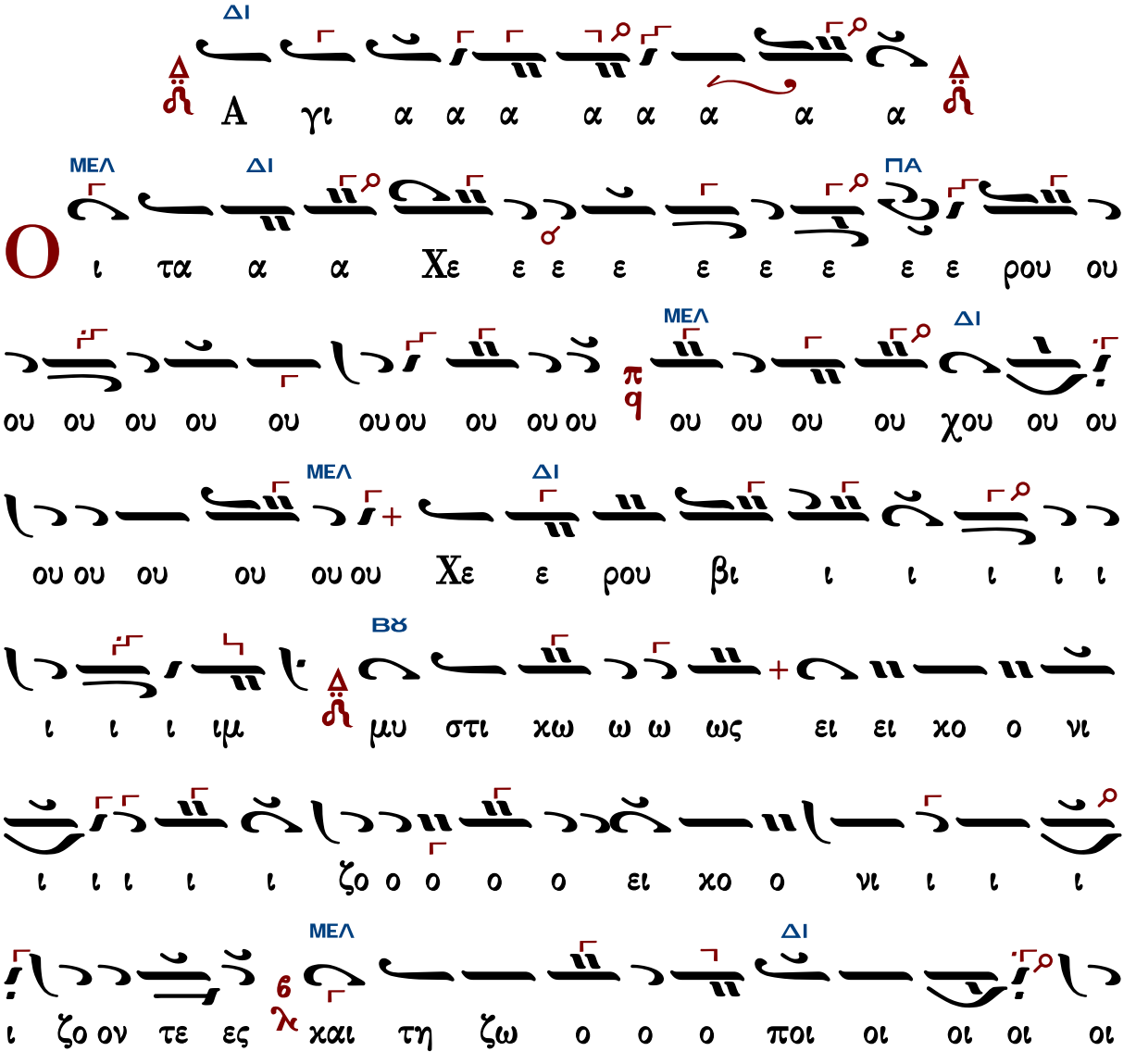

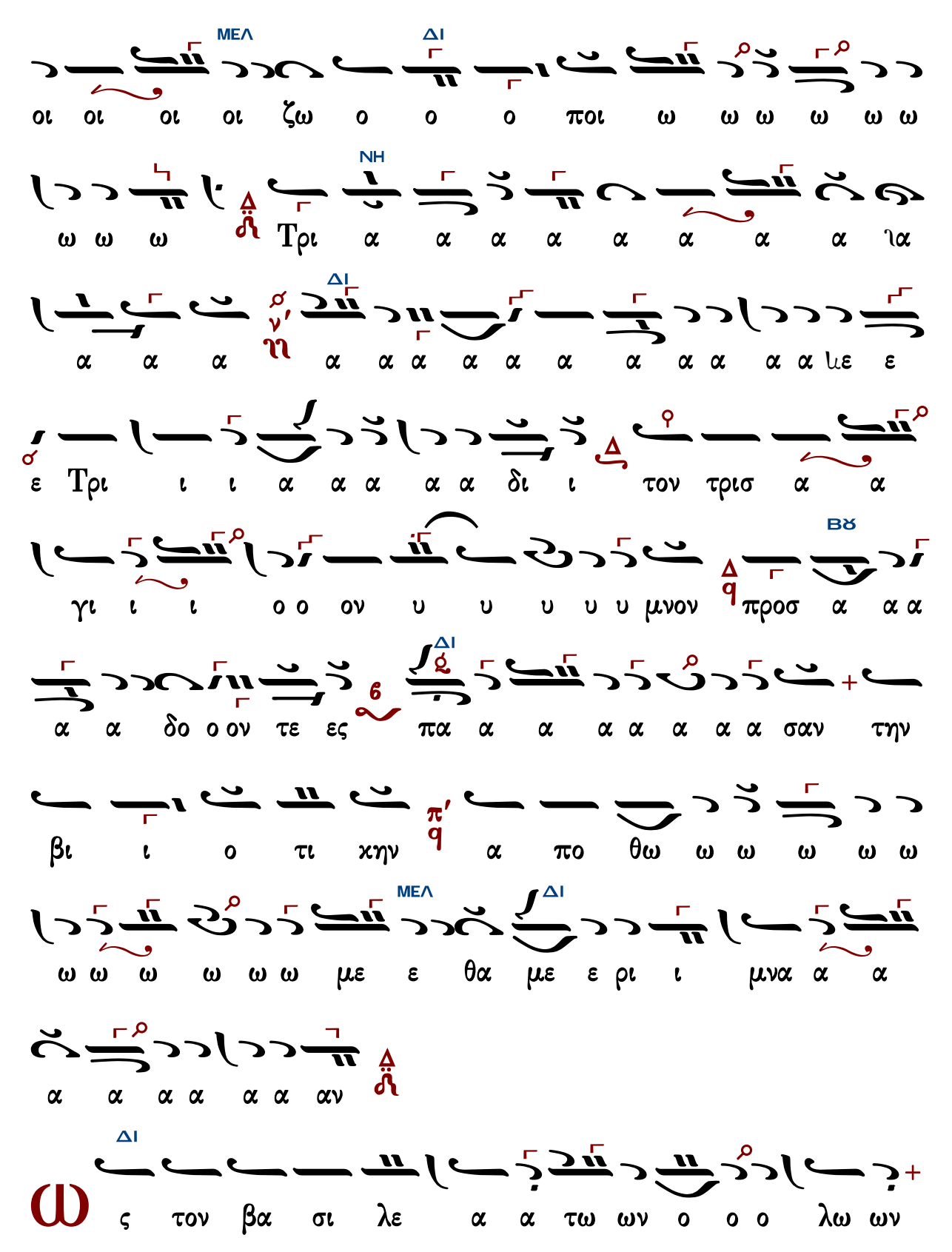
ΜΕΛ ΔΙ
οι οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ΝΗ
ω ω ω Τρι α α α α α α α α ια
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α με ε
ε Τρι ι ι α α α α α δι ι τον τρισ α α
ΒΘ
γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
ΔΙ
α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α α σαν την
βι ι ο τι χην α πο θω ω ω ω ω ω
ΜΕΛ ΔΙ
ω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α α
α α α α α α αν
ΔΙ
ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο λω ων

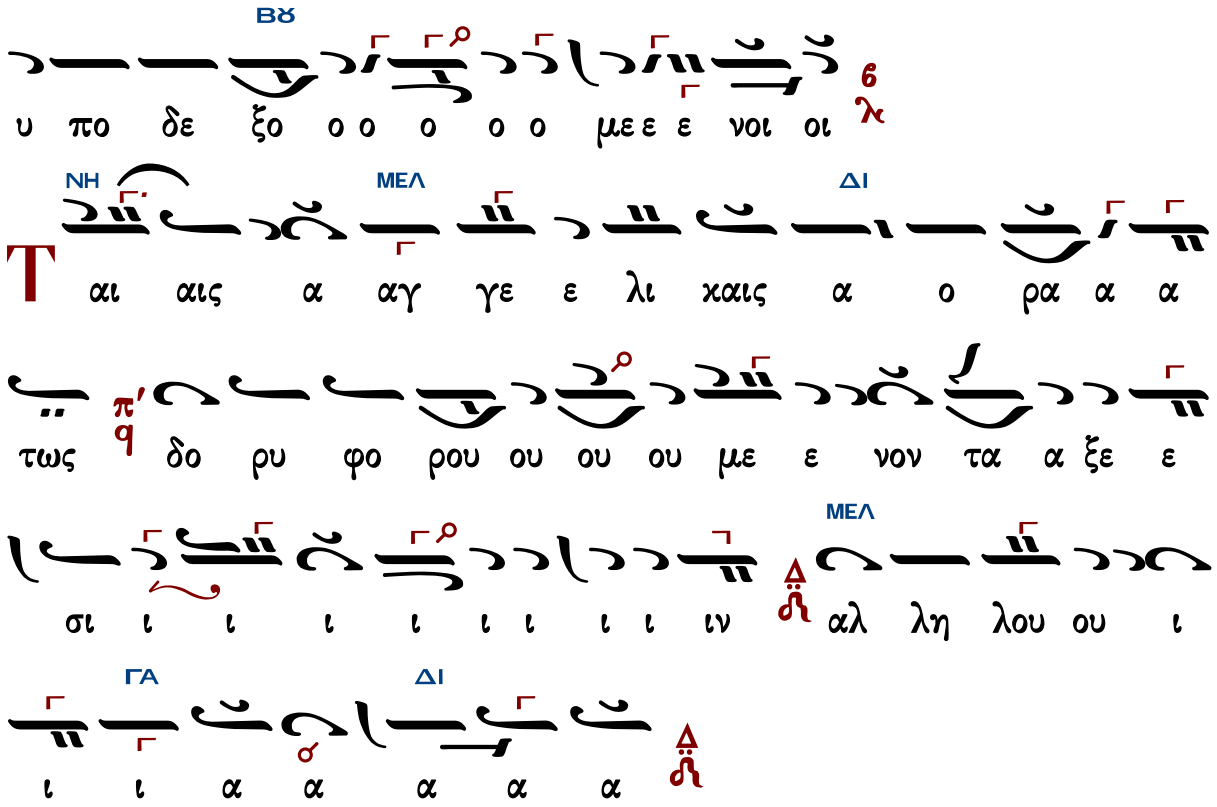

Κωνσταντίνου Λάμπρου (ἅγια)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.56*

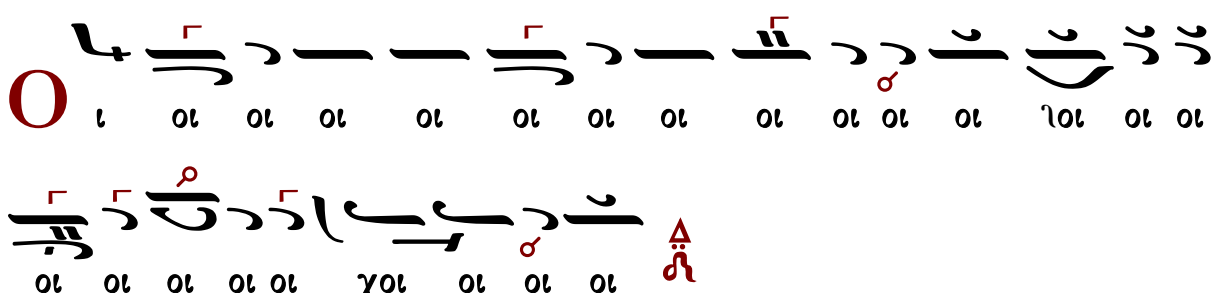

O

ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ε ε ρου ου ου

ου ου ου ου ου ου χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι

ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι

ι χω ω ω ως νι οχ ει ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει χο νι

ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι τη η η η ιη

η η η η η η η η η η η η η η ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι δι α α α α α α α α α α

γι α α α α α α α ια α α α α τρισ ον το

υ υ υ υ ον γι α α α α α α α τρισ ον τον

υ α α α α α α α υ προσ α α α α υ υ υ υ μνον

α α πα ες τε ον ο ο δο α α α οσ ον προ ον ο ο μνο

ι ι ι ι ι τι ο ο ο βι την σαν α α α α α

ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η ην

ε ε ε ε ε ε ε ε ε με θα α με θω πο α

ι με ε ρι ι ι ι ι ι ρι ε ε ε

αν α α α α α α α α μνα

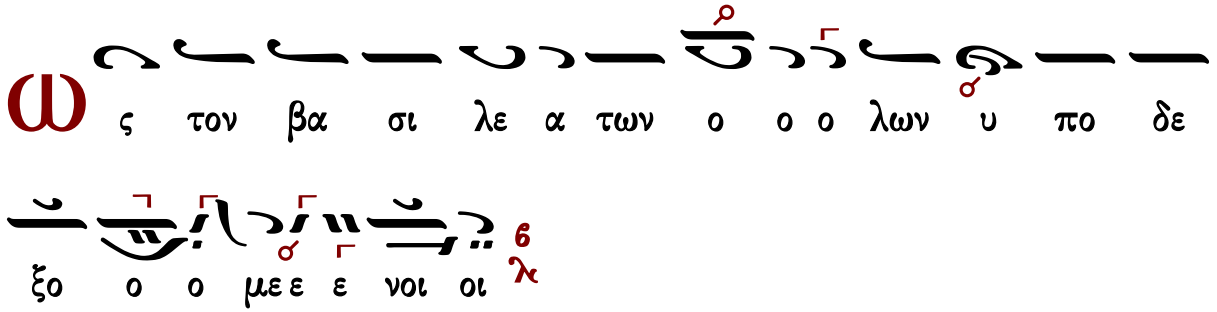

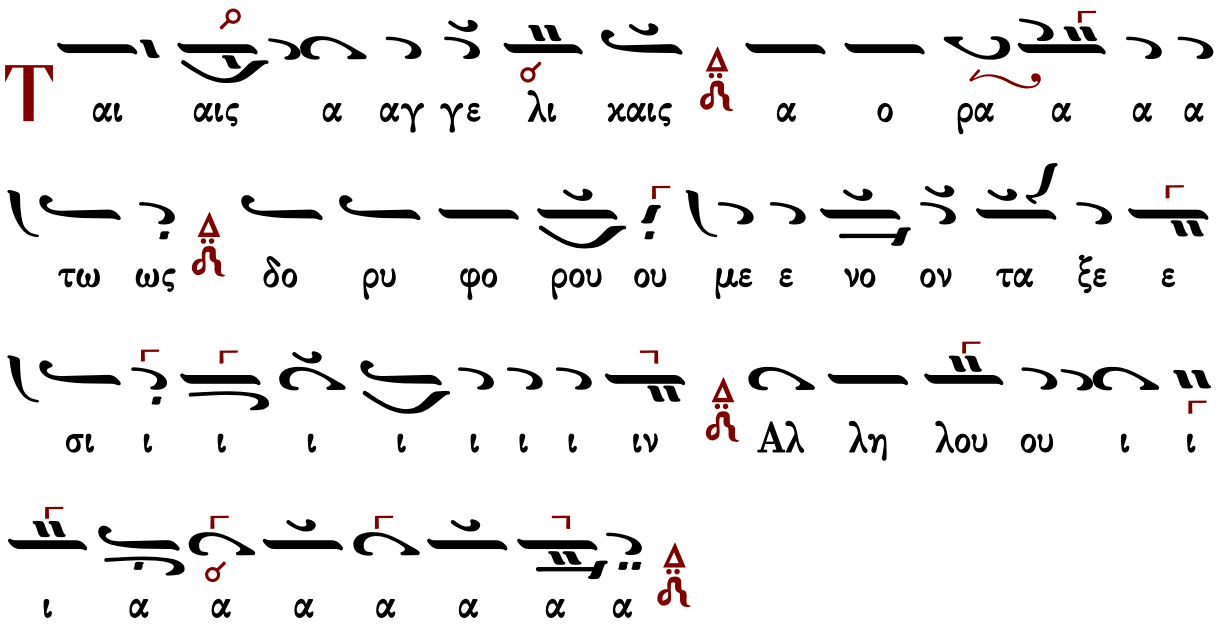

Κωνσταντίνου Λάμπρου (λέγετος)

Ἦχος Βϛ

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.65*

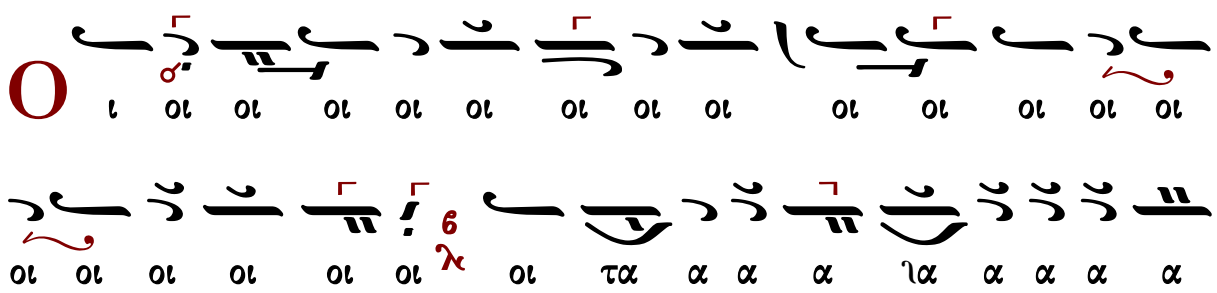

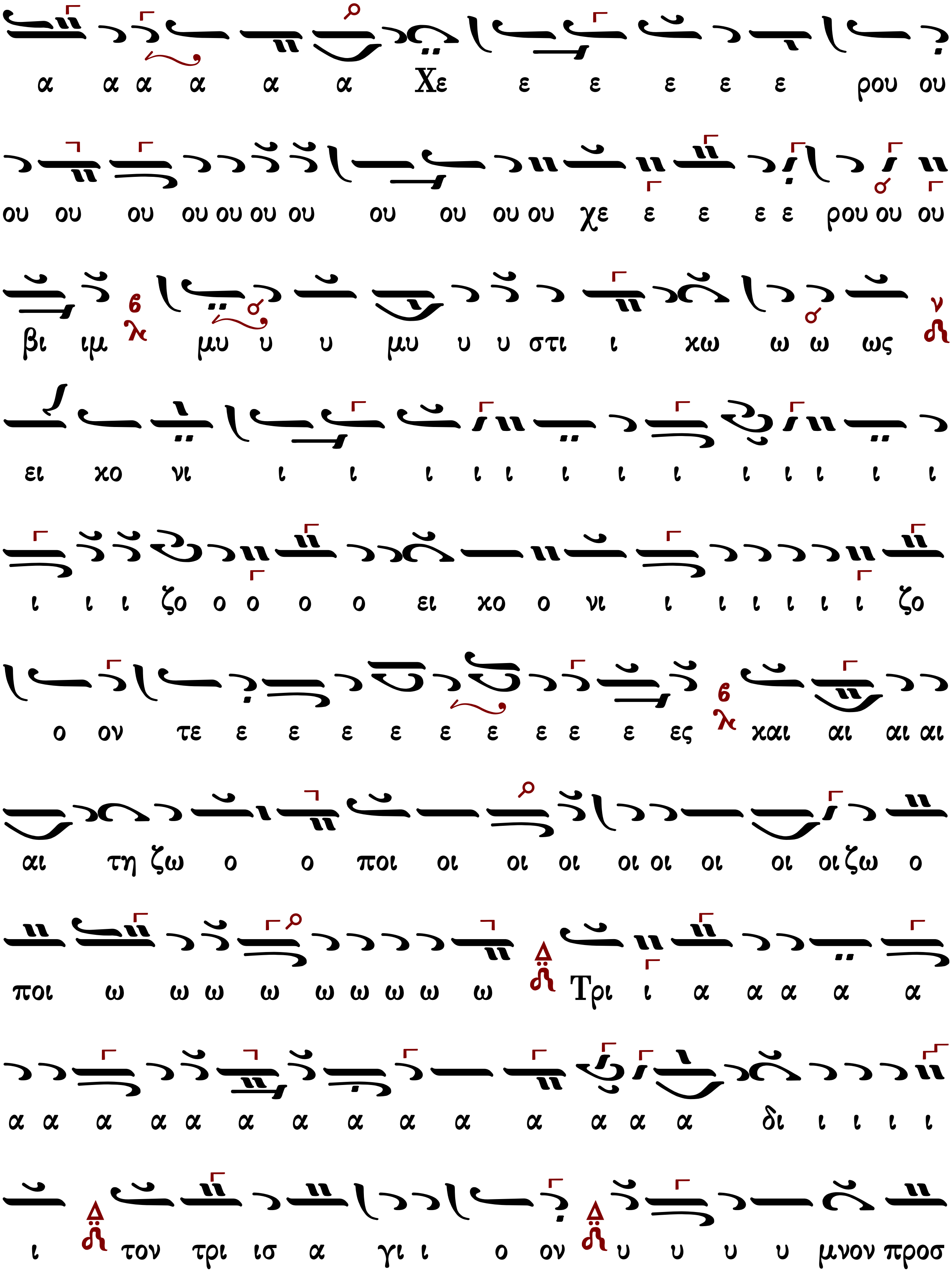
α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ρου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ε ρου ου ου
βι ιμ μυ υ υ μυ υ υ στι ι κω ω ω ως
ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι
ι τον τρι ισ α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προσ

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι χη η

η η η η η η ην α α α πο θω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι μνα αν

ς τον βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε νοι οι

αι αις α αγ γε λι χαις α ο ρα α α α

α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα

ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ιν Αλ

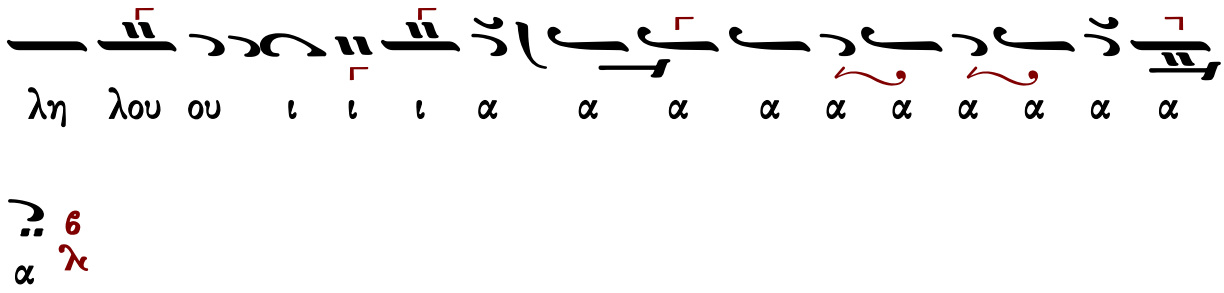

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

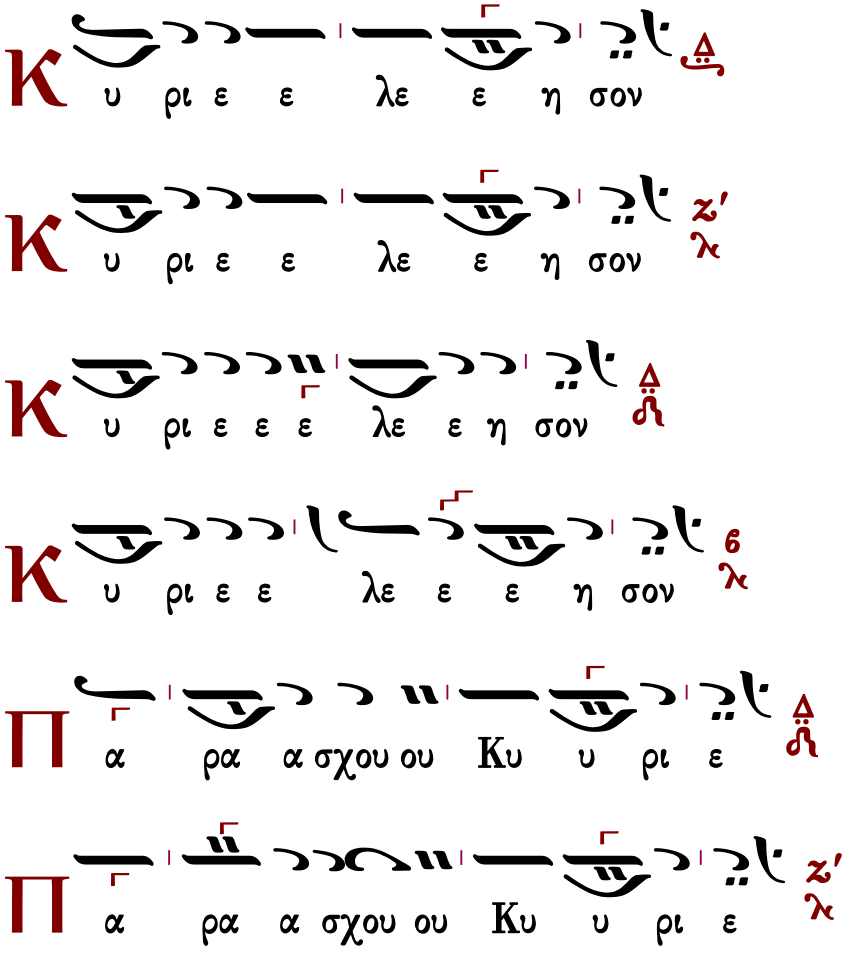

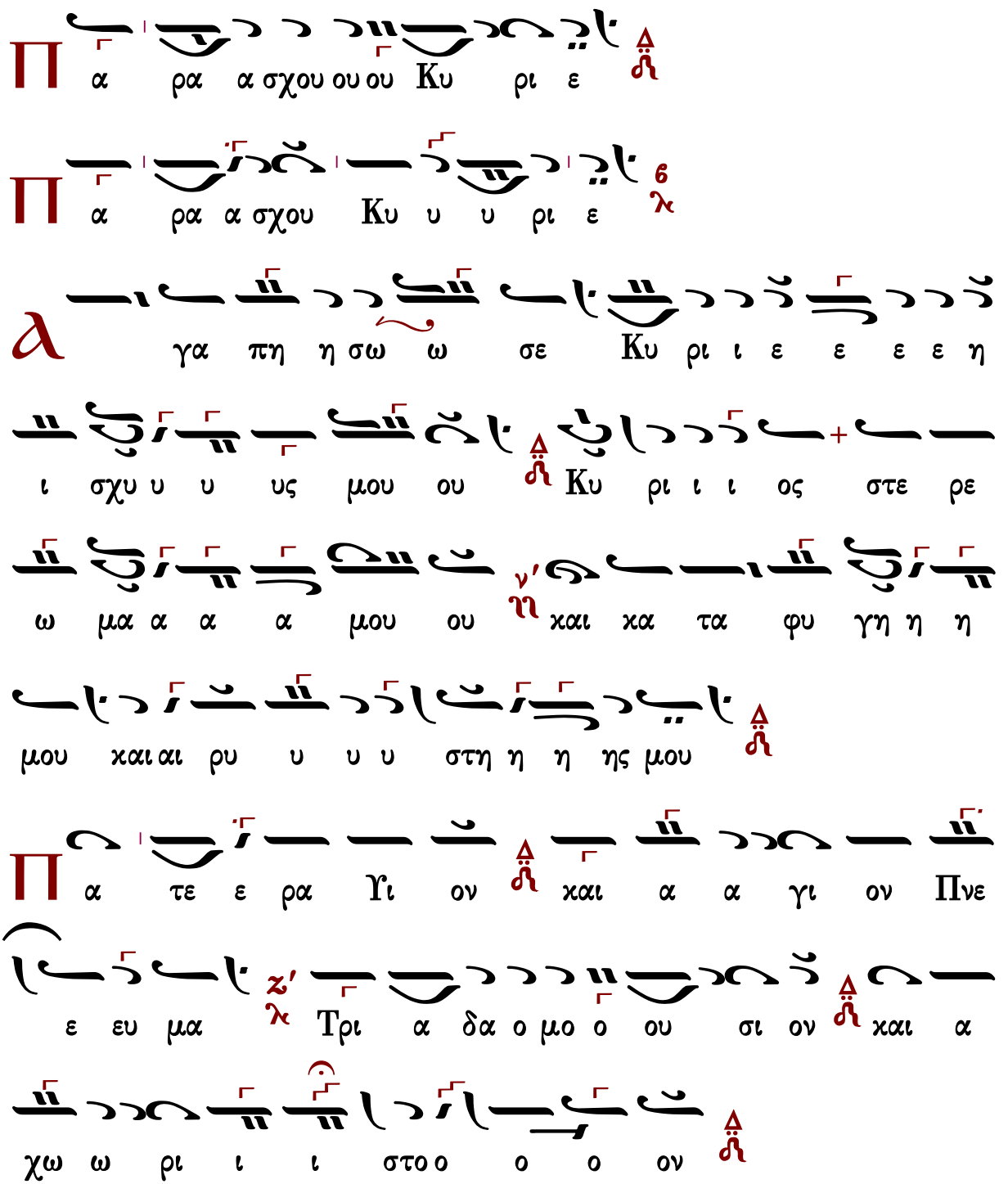

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

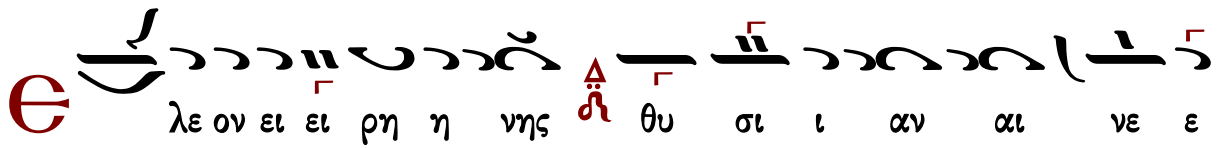

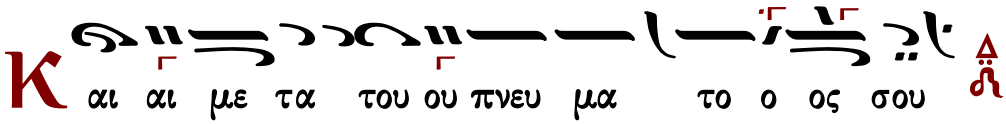

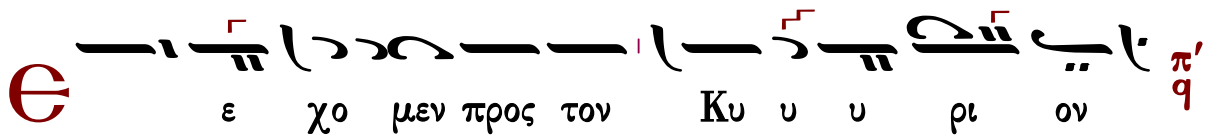

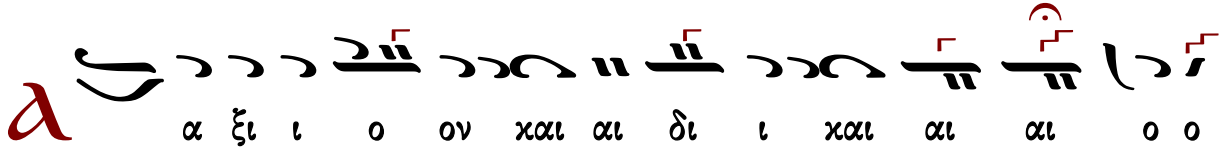

ο ο ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ο ου ρα νος και η
γη της δο ο ο ξη ης σου ω ω σαν να ε εν τοις
υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
ω σαν να α α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι
οι οι οις
α α α α α α μη η η η ην
α α α α α α αα α μη η η η ην

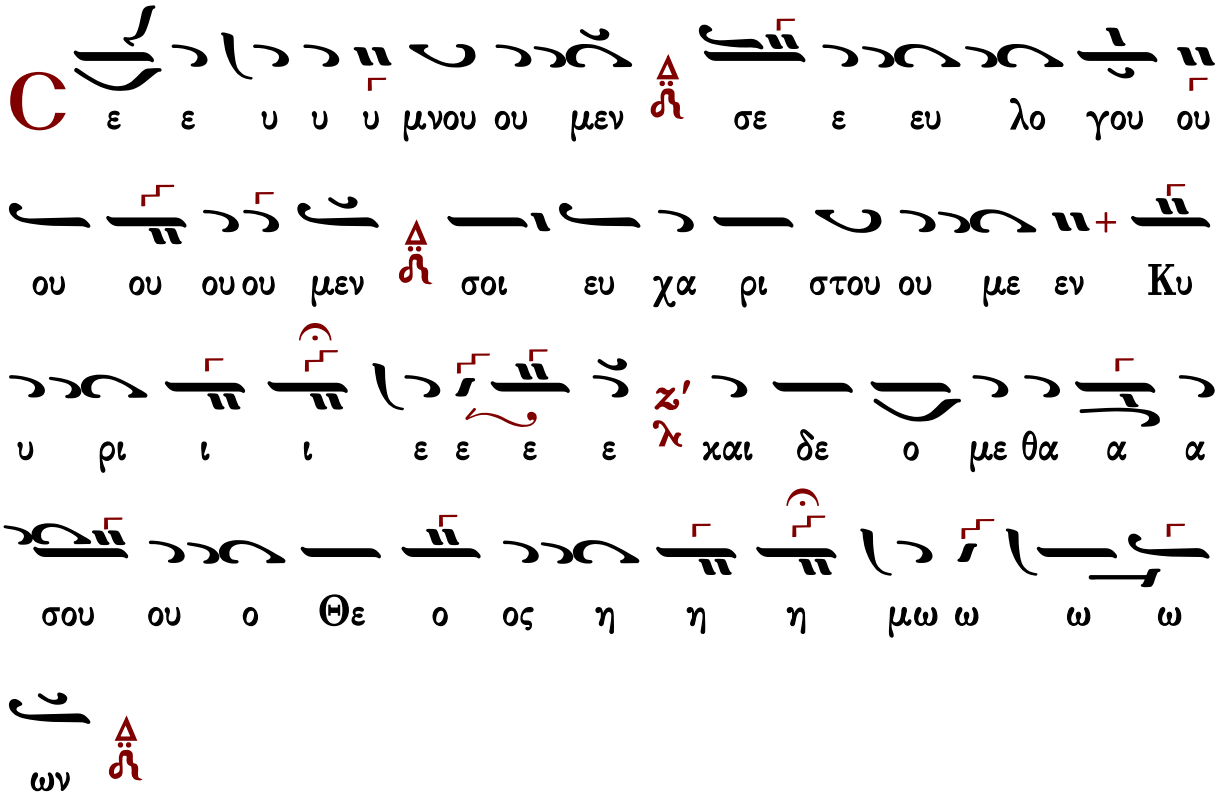

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (ἅγια)

Βασιλείου Νικολαΐδου	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδοσίου Γεωργιάδου
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος		Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Δι

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.60#

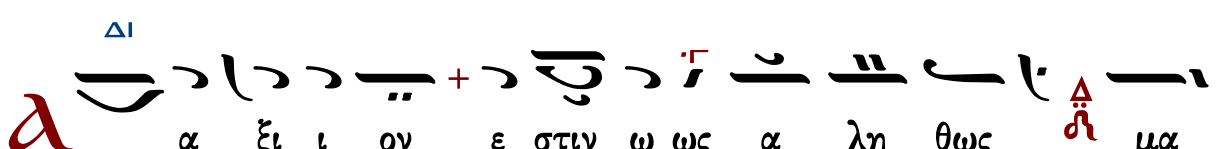

χα ρι ζει ειν σε z′ λ την Θε ε ε ο ο το ο

ο χον τη ν α ει μα χα ρι στον χαι παν

α μω μη η τον z′ λ χαι μη τε ε ε ρα του Θε ου

ου η η μω ων τη ν τι ι μι ω τε ε ε ε ραν

των Χε ρου ου βι ιμ π′ q χαι ε εν δο ο ξο ο τε

ε ε ρα αν α συ υγ χρι ι τω ως τω ω ων

NH

Σε ε ρα α α φιμ ν τη ν α δι α φθο ο ο ο

ΔΙ

ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε χου ου ου σα αν

τη ν ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο χο ον σε

ε με ε γα α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία 1851 σ.448#

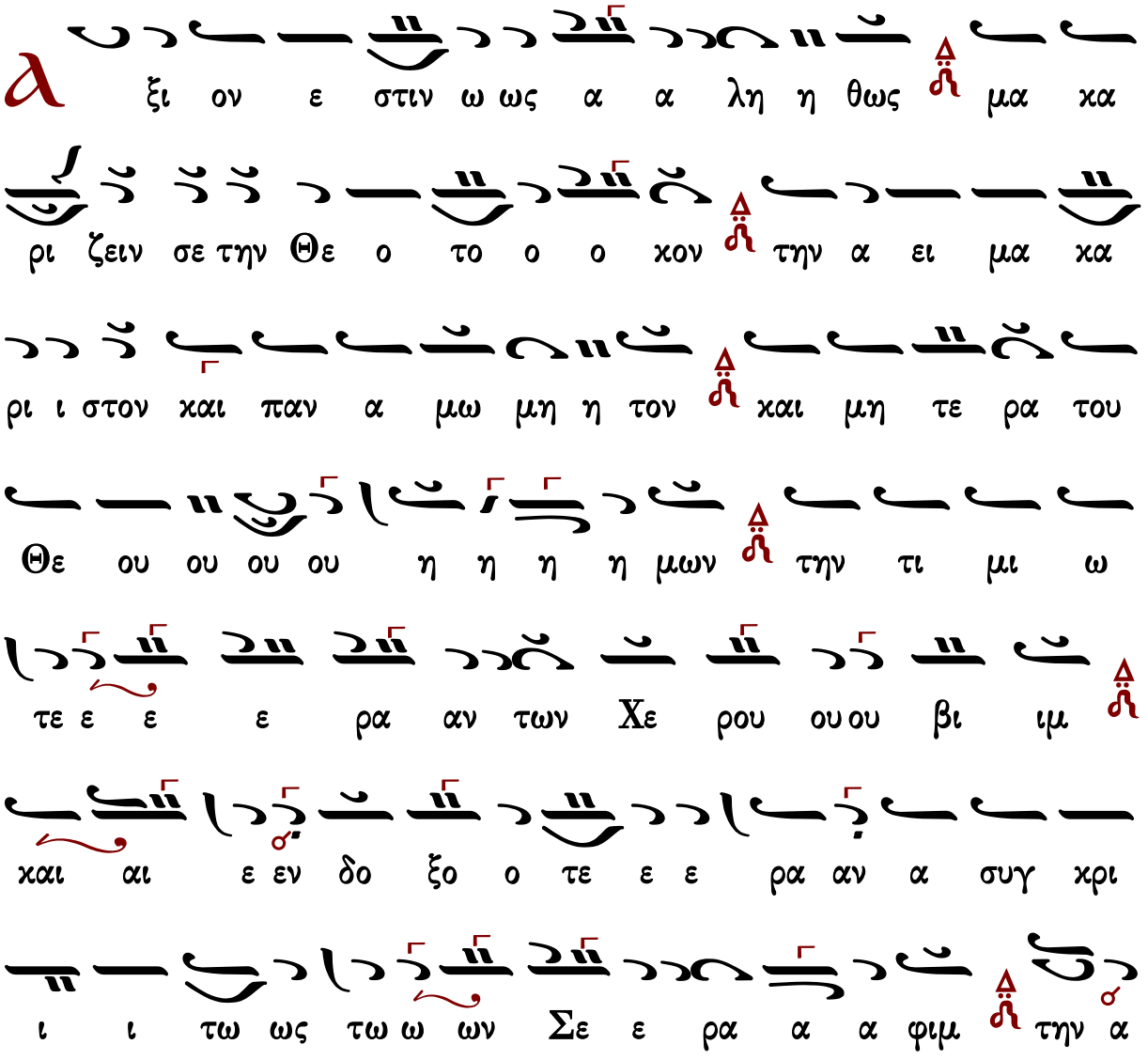

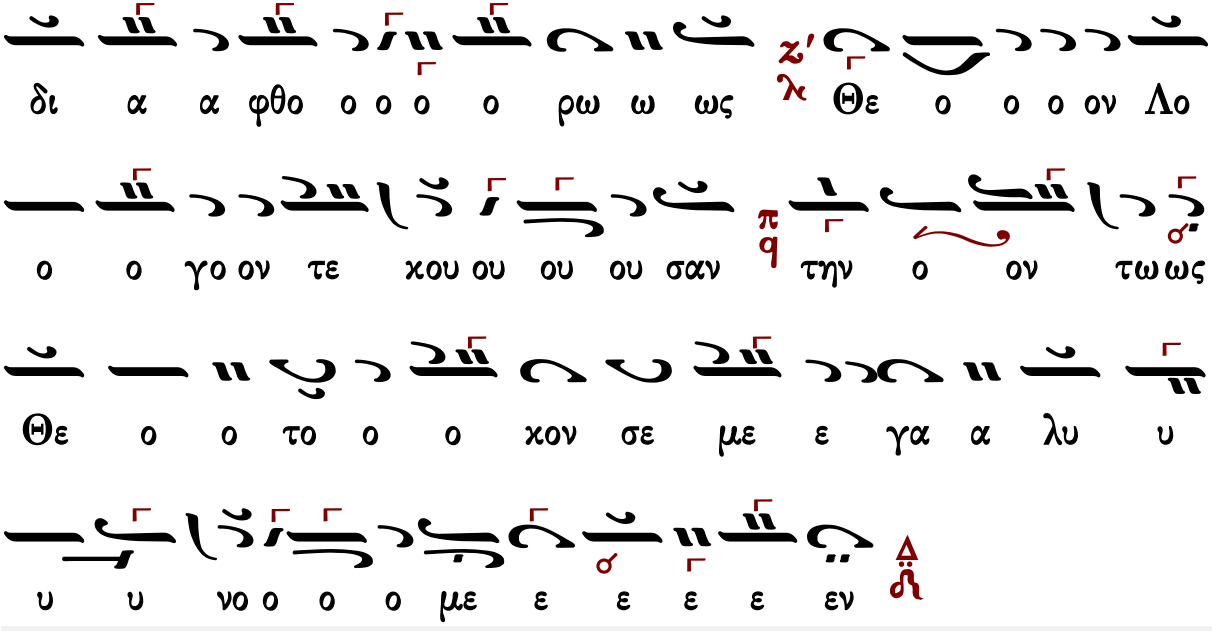

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδοσίου Γεωργιάδου

ν — ϛ΄ λ

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος
Συλλογή Λειτουργικών#

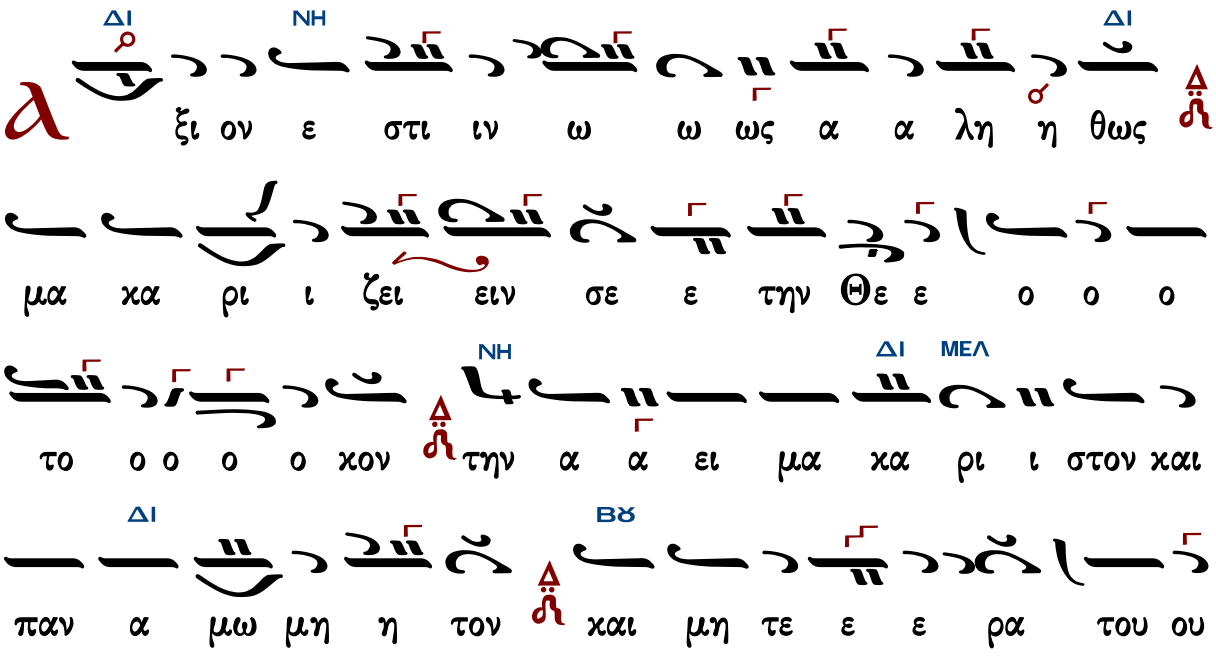

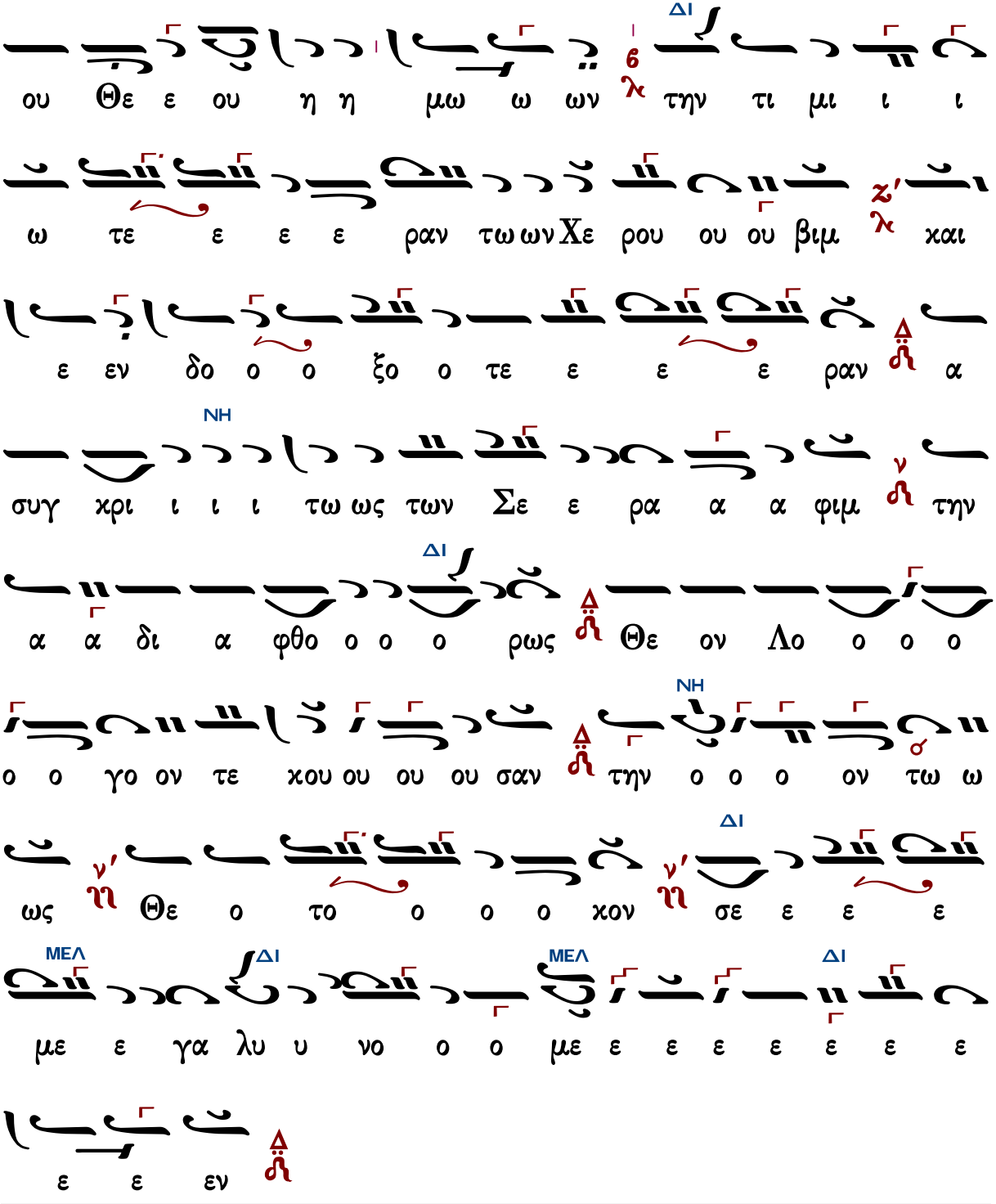

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος Δ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.47#

ΠΑ ΒΫ

α ξι ον ε στιν ω ως α λη η η θω ως Δ μα κα

ΠΑ

ρι ζει ει ειν σε ε την Θε ο το ο ο ο κον π q

ΒΫ

την α ει μα κα α ρι ι ι στο ον Δ και παν

ΠΑ

α α μω μη η το ον Δ και μη τε ρα του ου Θε ε

ΒΫ

ου ου ου η η η η μων π q την τι μι ω τε ε ραν

ΔΙ

των Χε ρου ου ου βι ιμ ν' ν και εν δο ξο ο τε ε ε

ΠΑ

ε ρα α αν ζ' λ α συγ χρι ι ι ι ι τως τω ω ων Σε

ΒΫ

ε ρα α α φι ιμ π q την α δι α α φθο ο ο ο ο

ΔΙ

ρω ω ως Δ Θε ο ον Λο ο ο ο γο ον τε ε ε

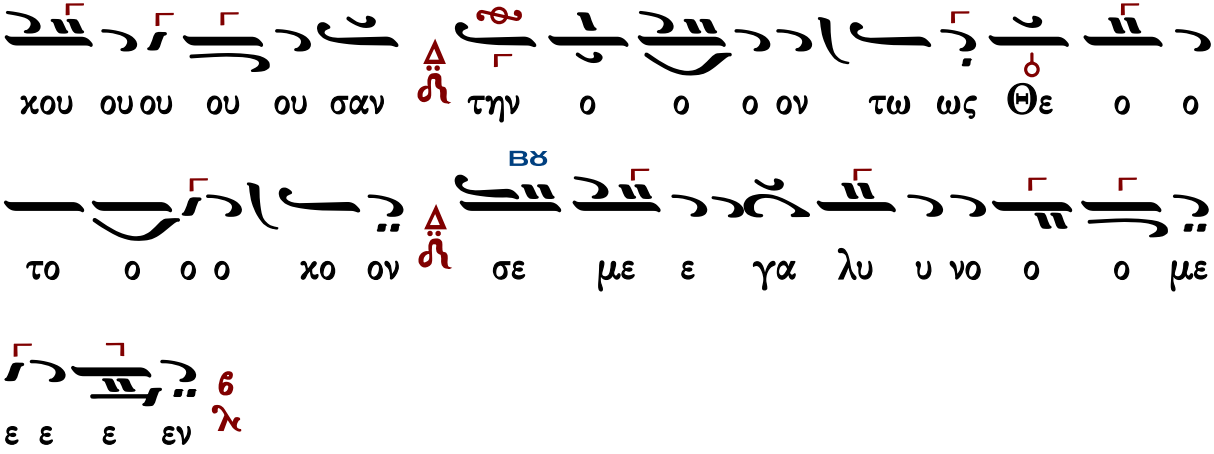

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.126#

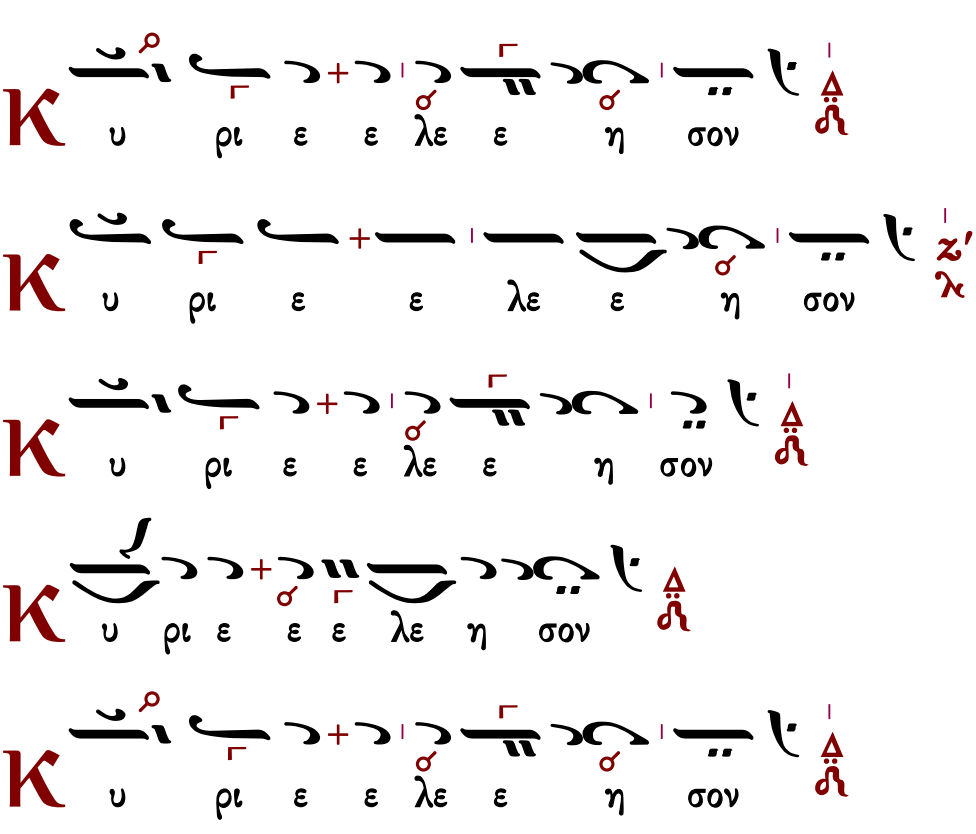

ΠΑ
ΔΙ
υ ρι ε ε λε η σον
α ρα σχου ου Κυ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
α ρα σχου Κυ ρι ε
οι Κυ ρι ε
μην
αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου
γα πη σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε
ΒΘ

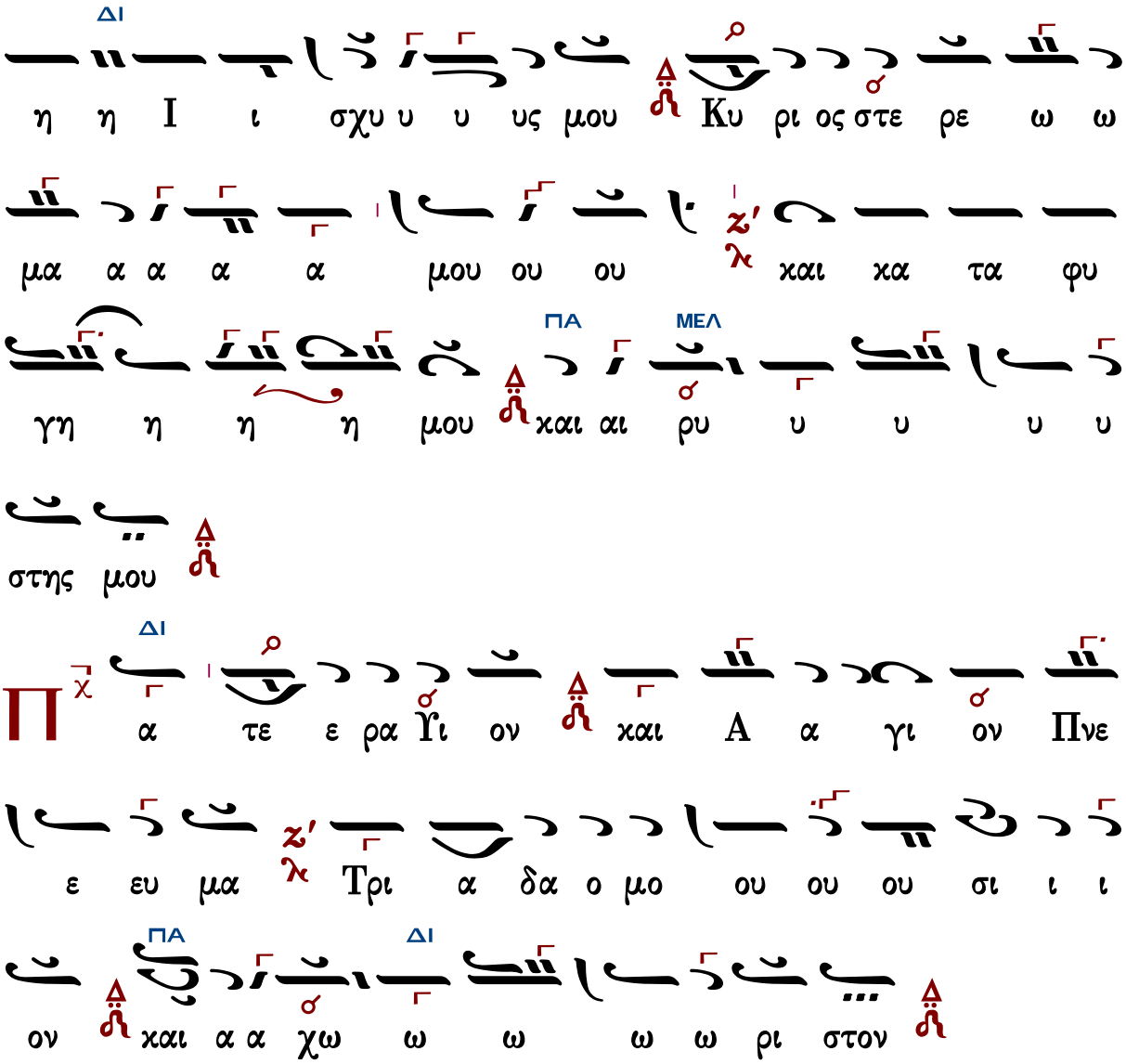

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

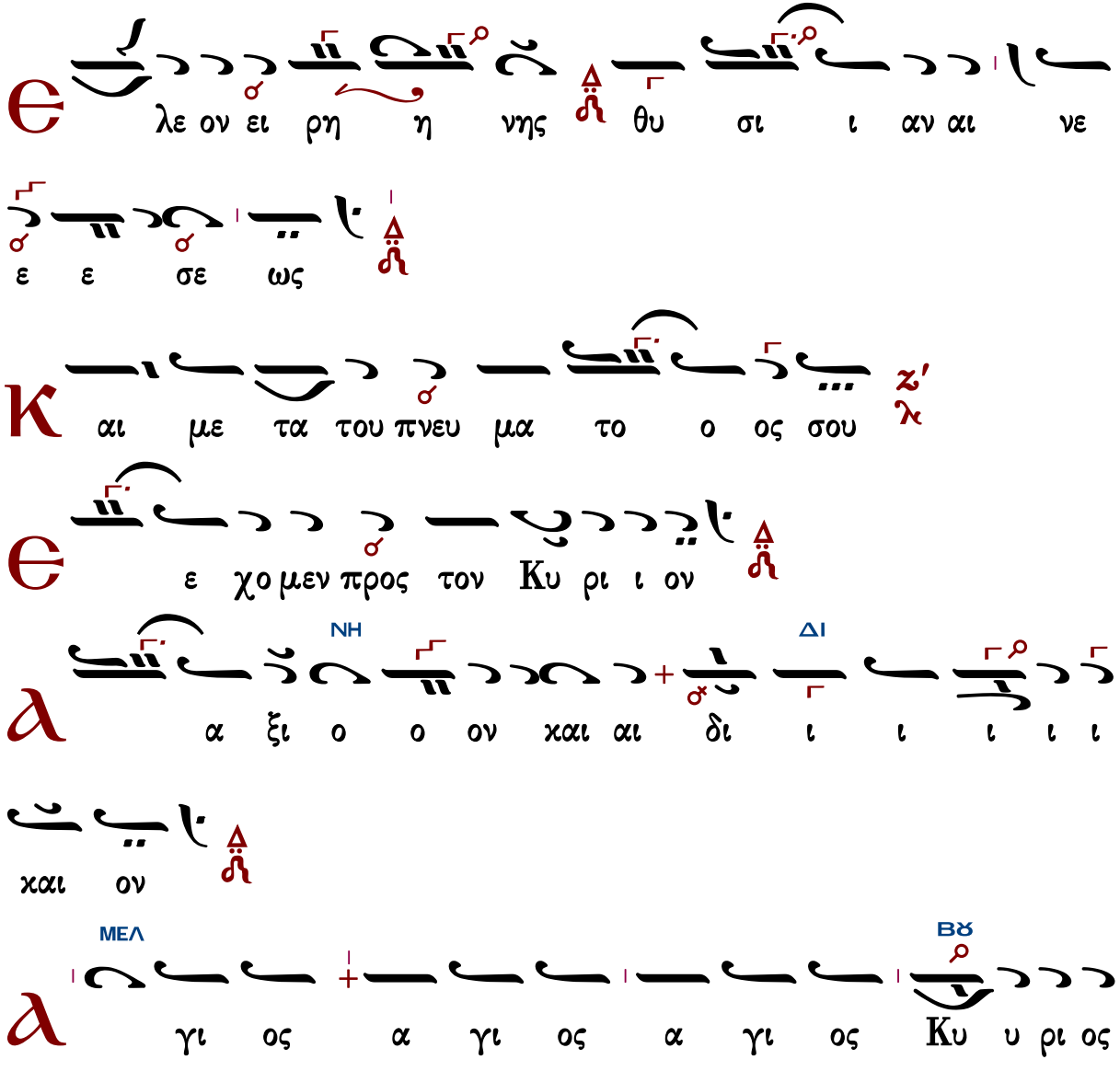

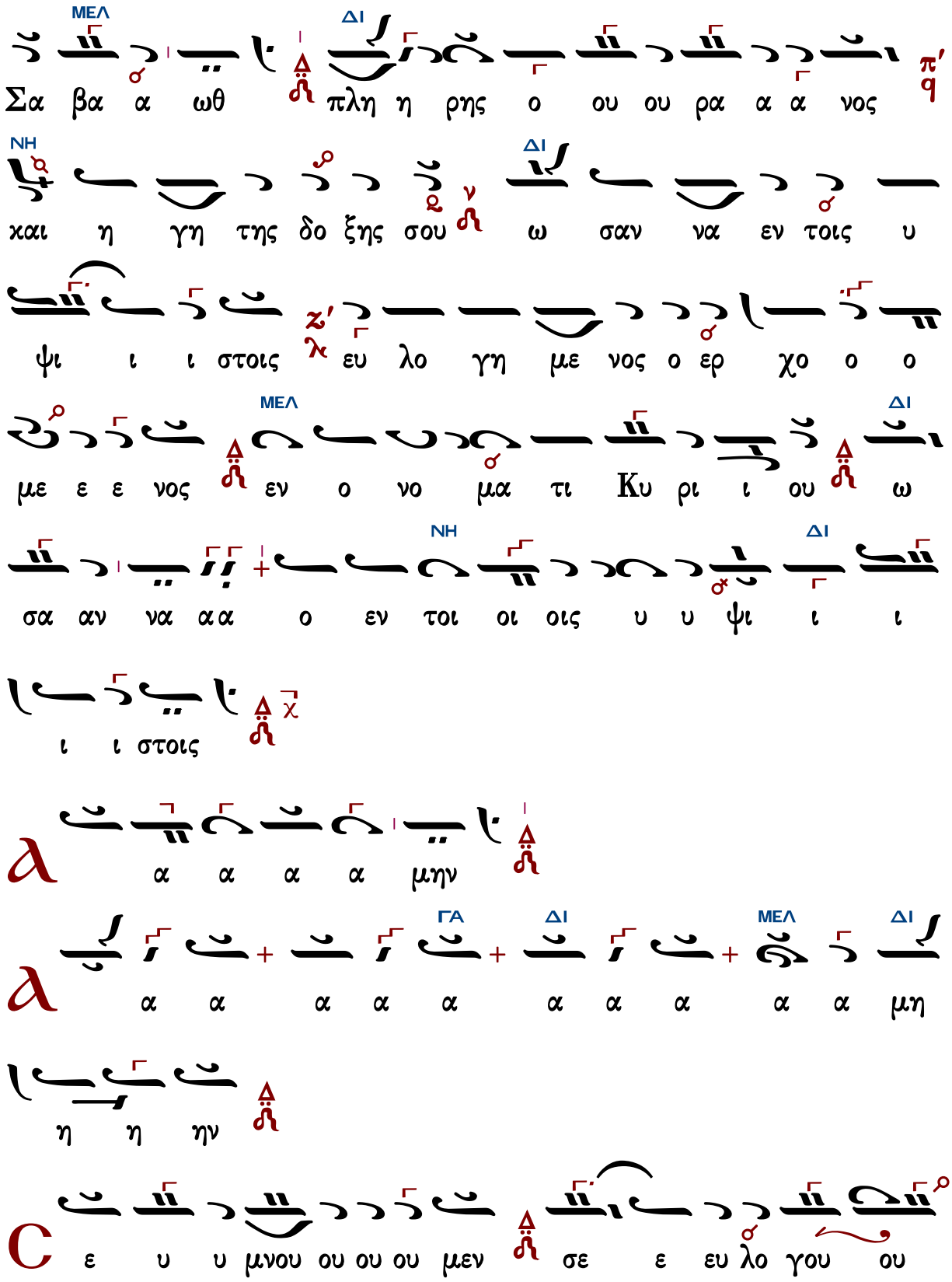
ΜΕΛ
ΔΙ
Σα βα α ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος
ΝΗ
ΔΙ
και η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο
ΜΕΛ
ΔΙ
με ε ε νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω
ΔΙ
ΝΗ
σα αν να α α ο εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι
ι ι στοις
α α α α μην
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΓΑ
α α α α α α α α α α μη
η η ην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου ου

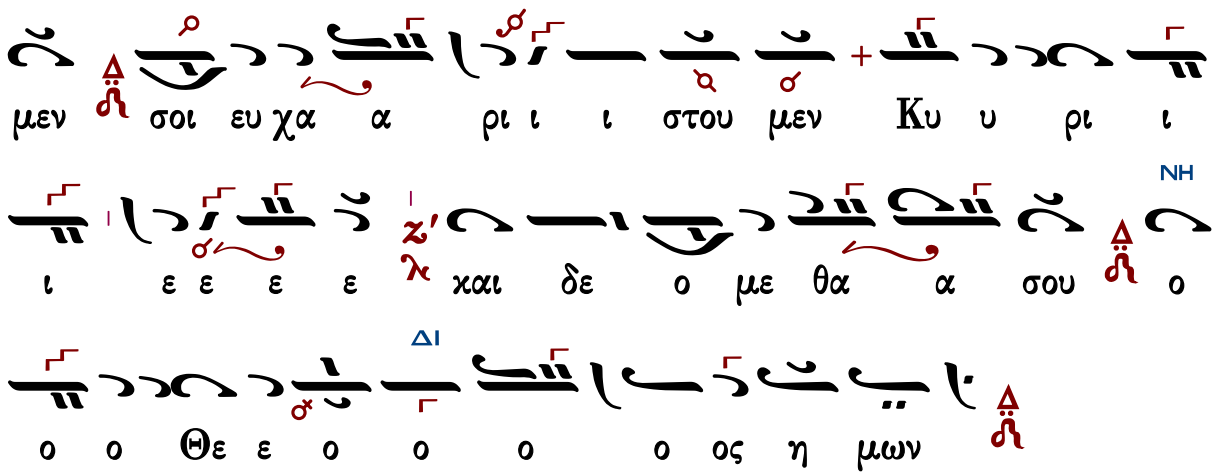

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

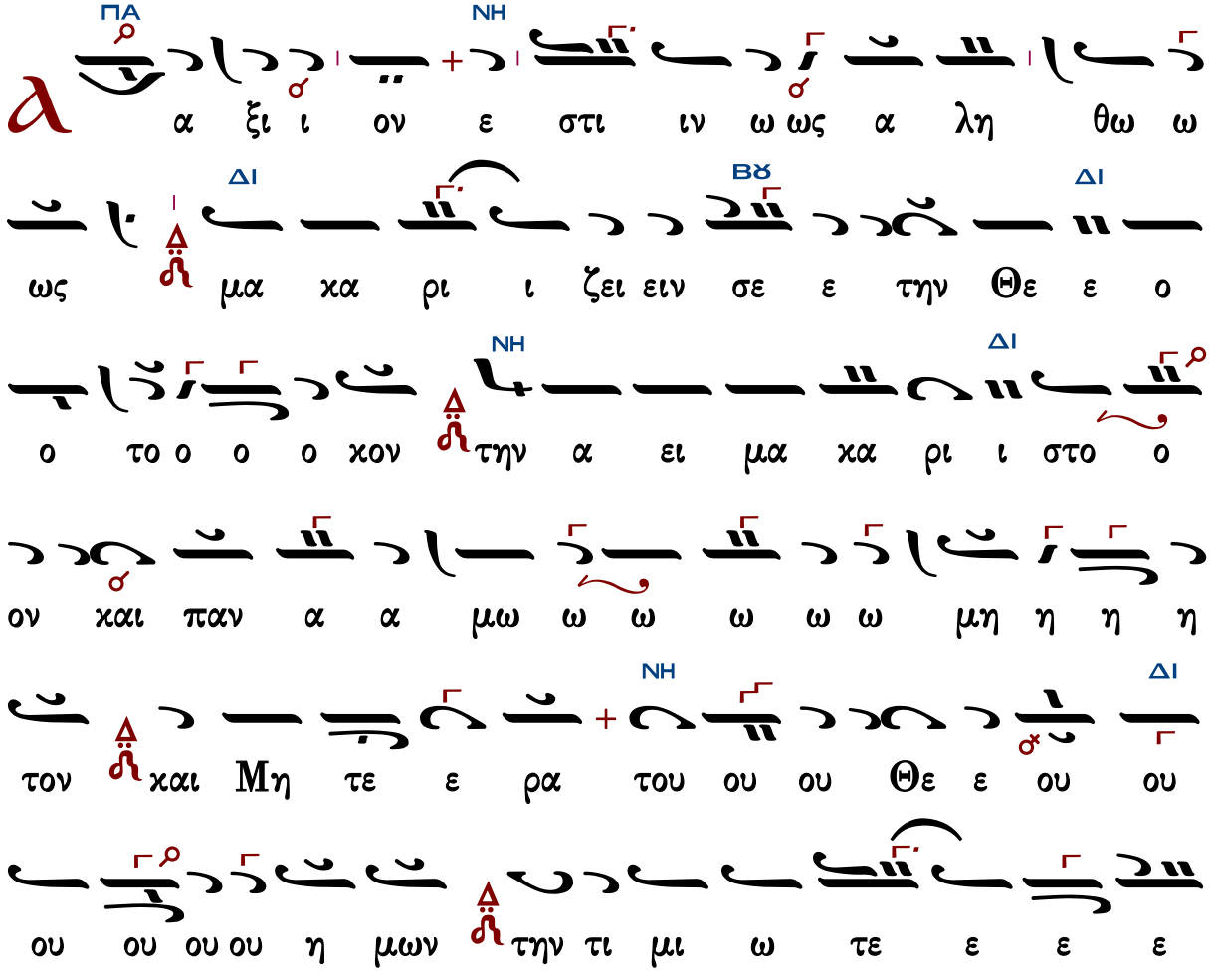

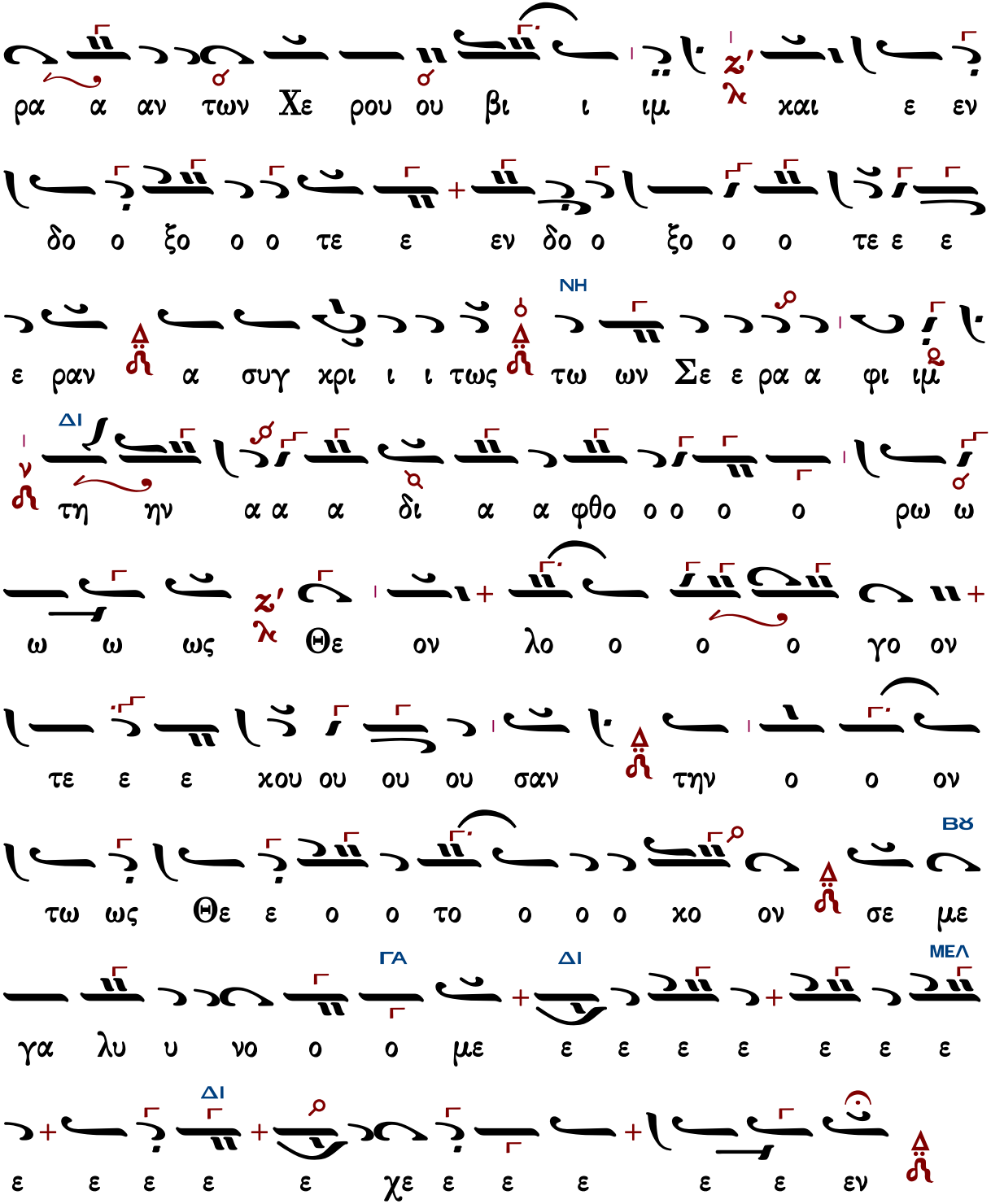

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος ζ̣ δι

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.298#

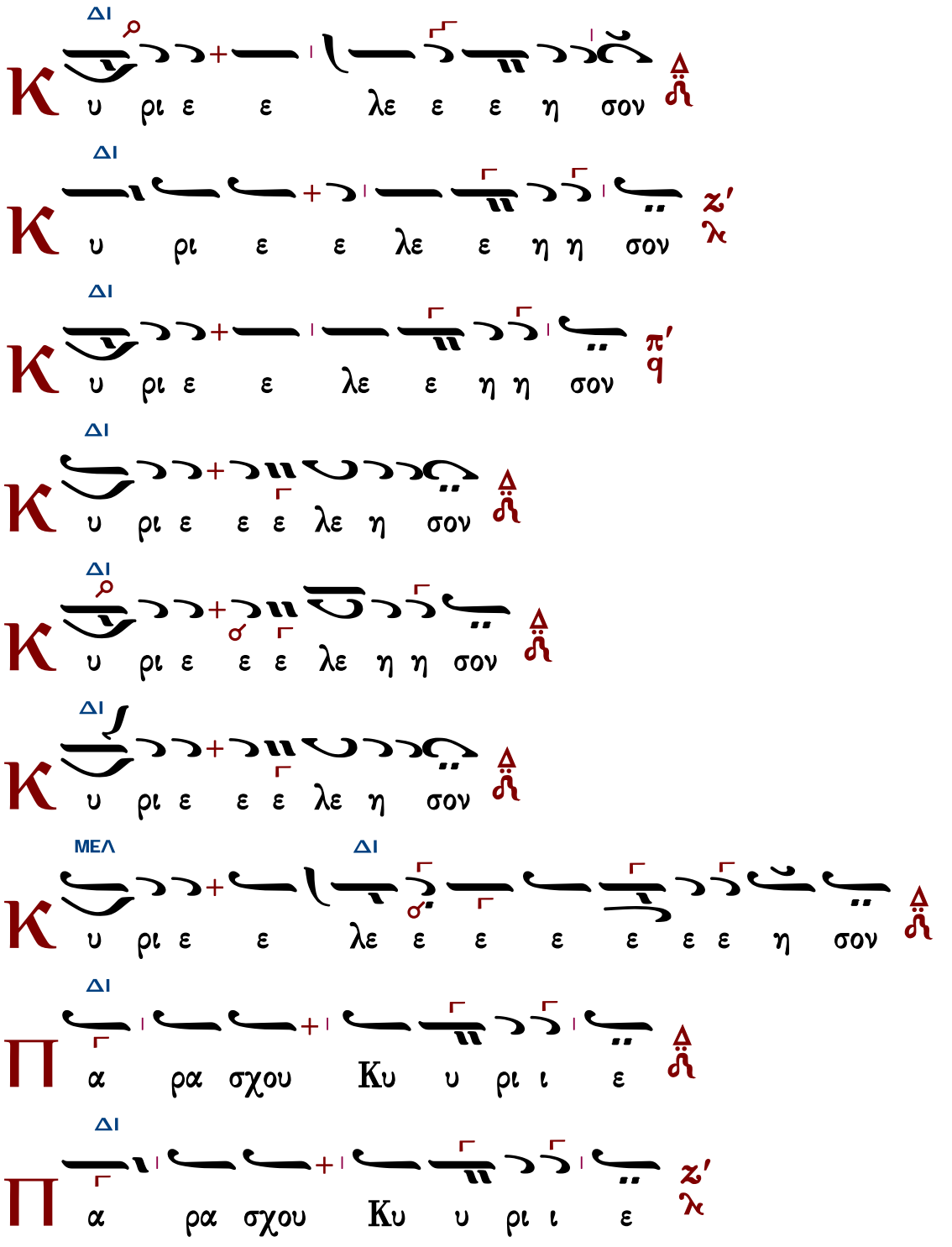

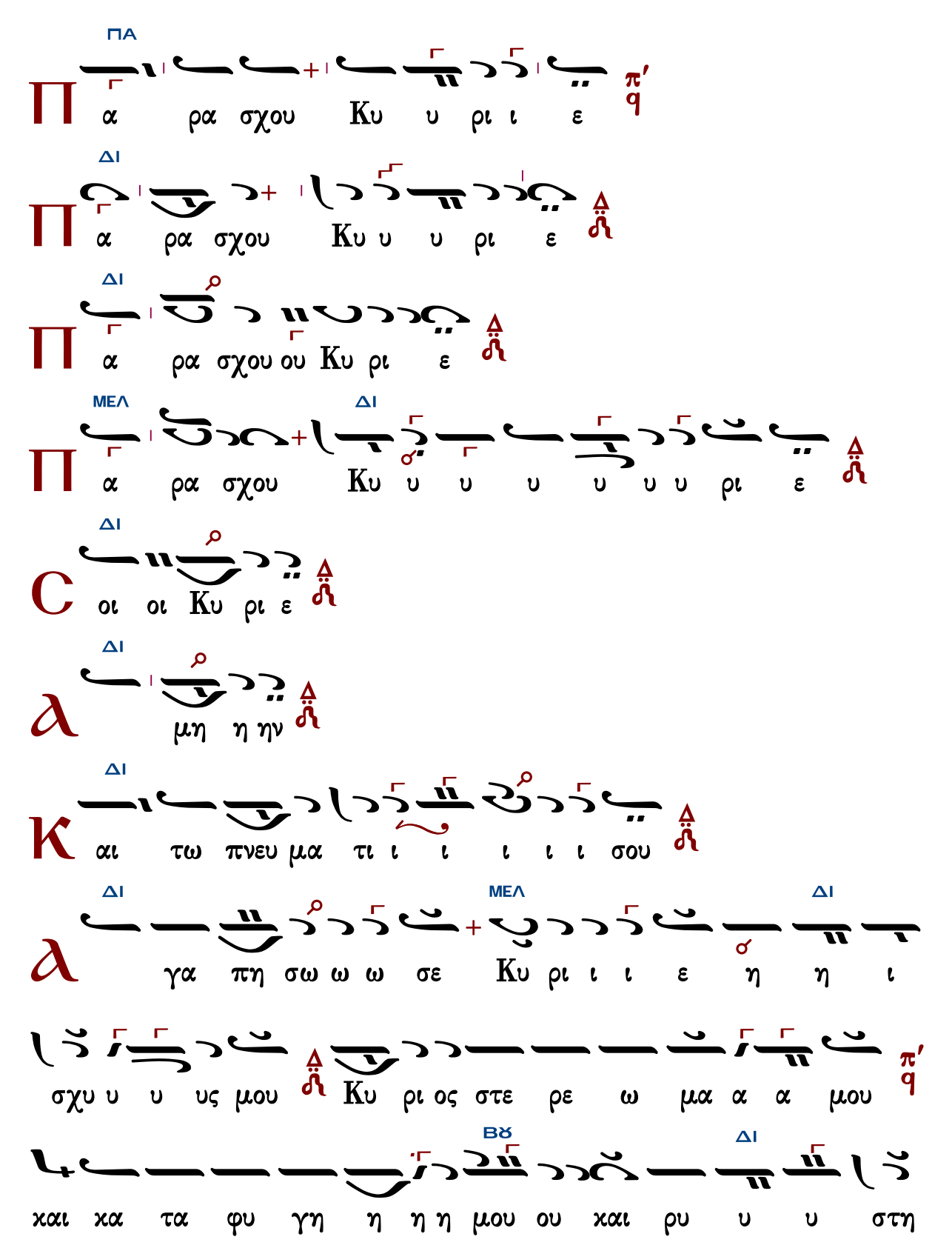
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
π'
q
ΔΙ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΜΕΛ
ΔΙ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε
ΔΙ
C
οι οι Κυ ρι ε
ΔΙ
ϧ
μη η ην
ΔΙ
K
αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι ι σου
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
ϧ
γα πη σω ω ω σε Κυ ρι ι ι ε η η ι
σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου
π'
q
ΒΘ
ΔΙ
ϩ
και κα τα φυ γη η η η μου ου και ρυ υ υ στη

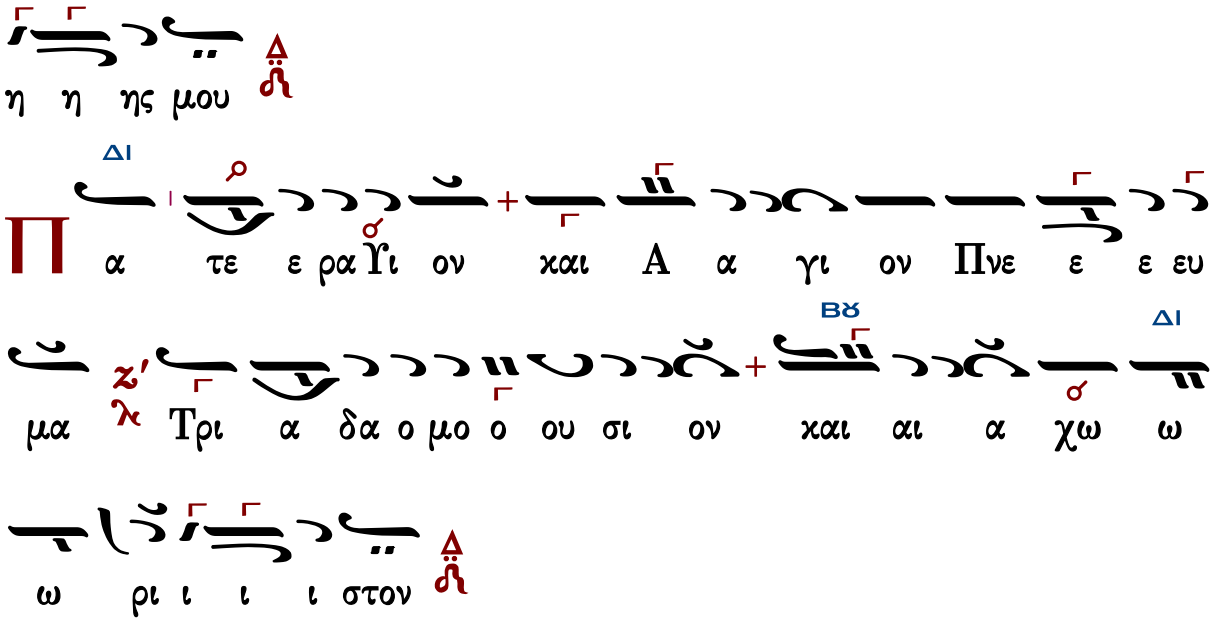

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

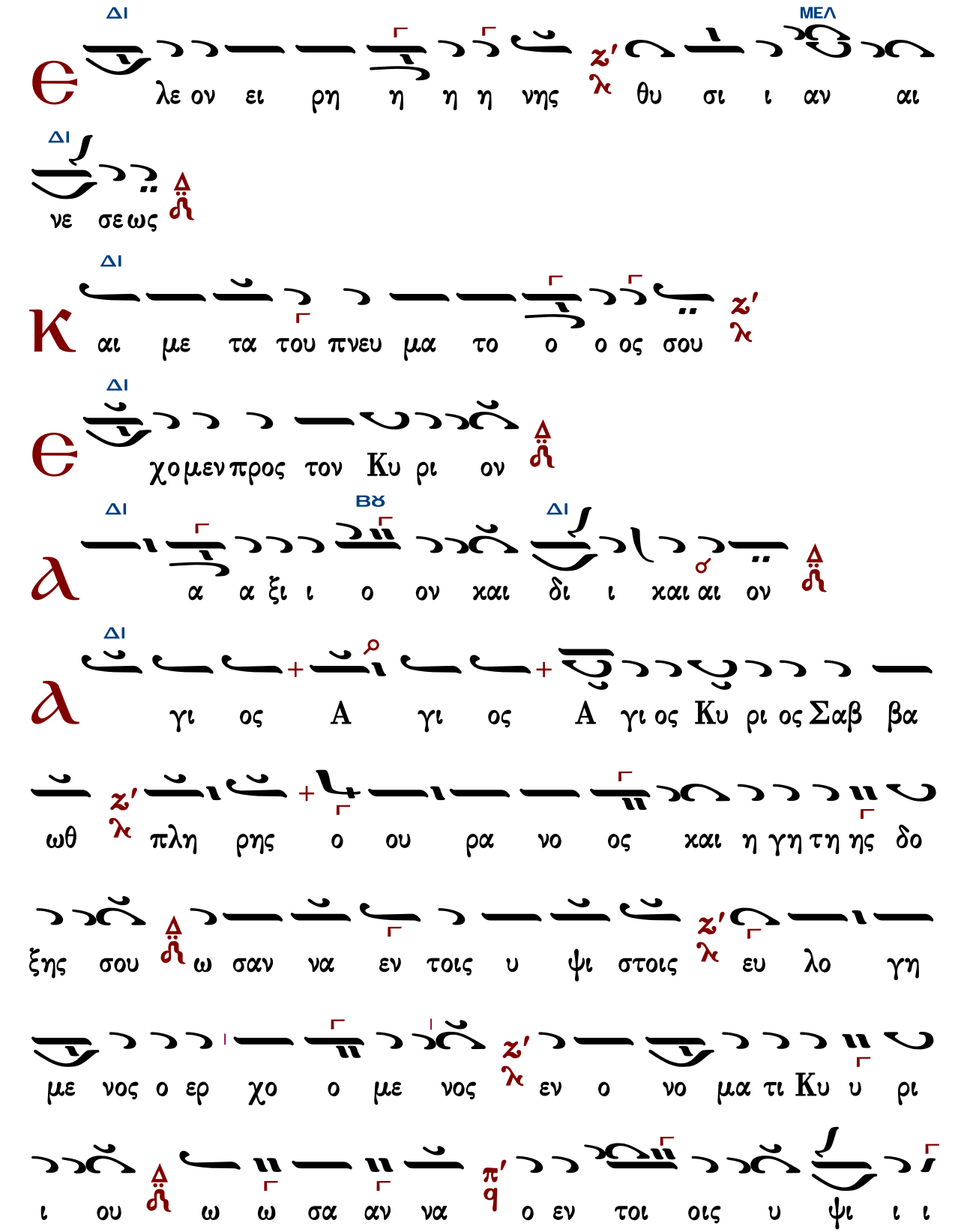

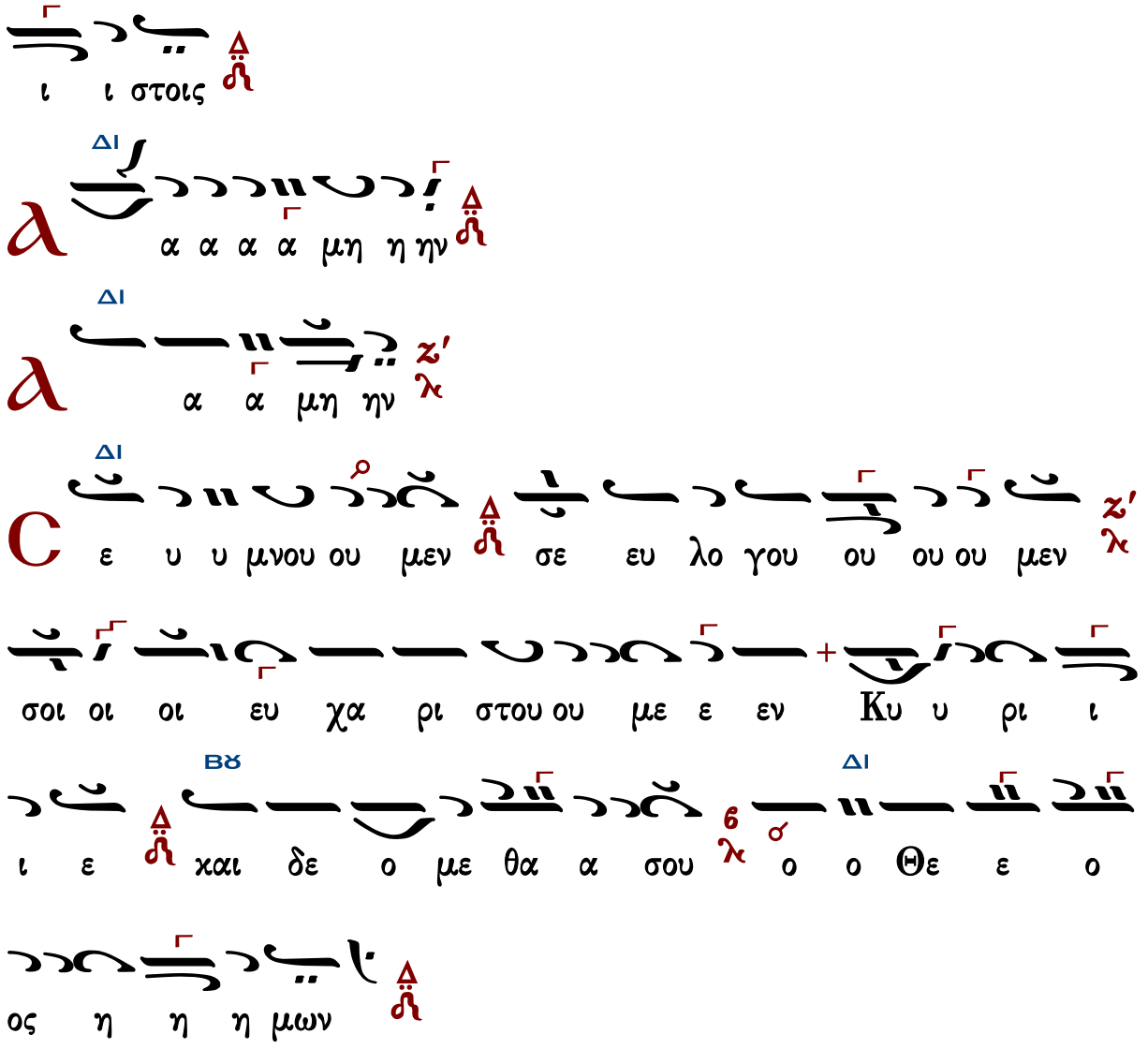

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

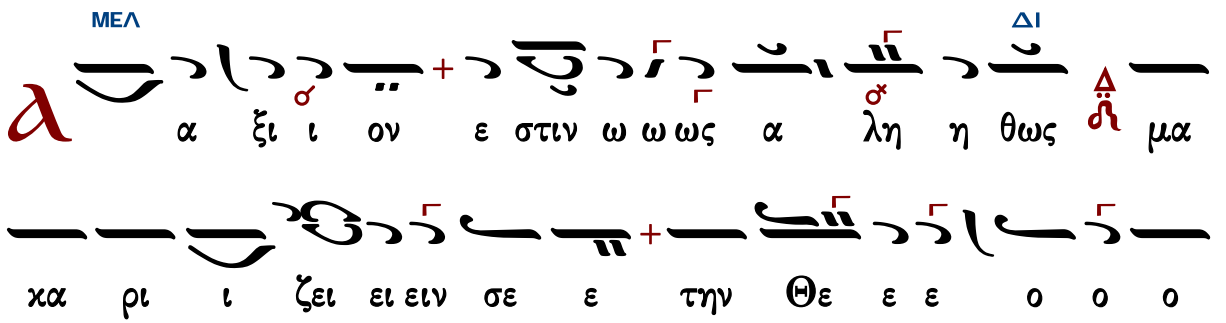

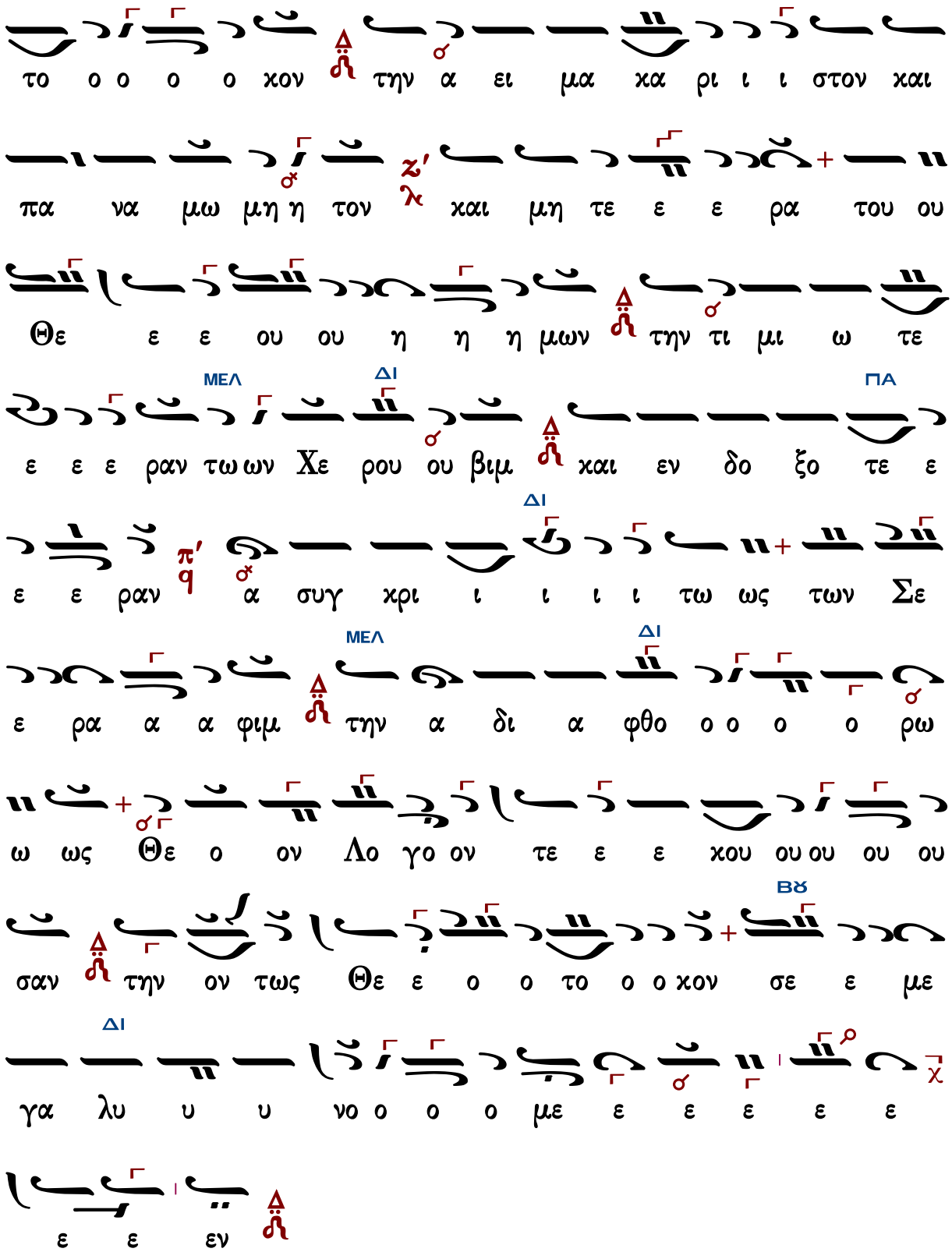
το ο ο ο ο χον την α ει μα χα ρι ι ι στον και
πα να μω μη η τον χαι μη τε ε ε ρα του ου
Θε ε ε ου ου η η η μων τη ν τι μι ω τε
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
ε ε ε ραν τω ων Χε ρου ου βιμ χαι εν δο ξο τε ε
ΔΙ
ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τω ως των Σε
ΜΕΛ ΔΙ
ε ρα α α φιμ τη ν α δι α φθο ο ο ο ο ρω
ω ως Θε ο ον Λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου
ΒΫ
σαν τη ν ον τως Θε ε ο ο το ο ο χον σε ε με
ΔΙ
γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
ε ε εν

Λυκούργου Ἀγγελόπουλου

ν — Δ′

Ἦχος Δι

Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου
Ἅγιος Ὄρος*

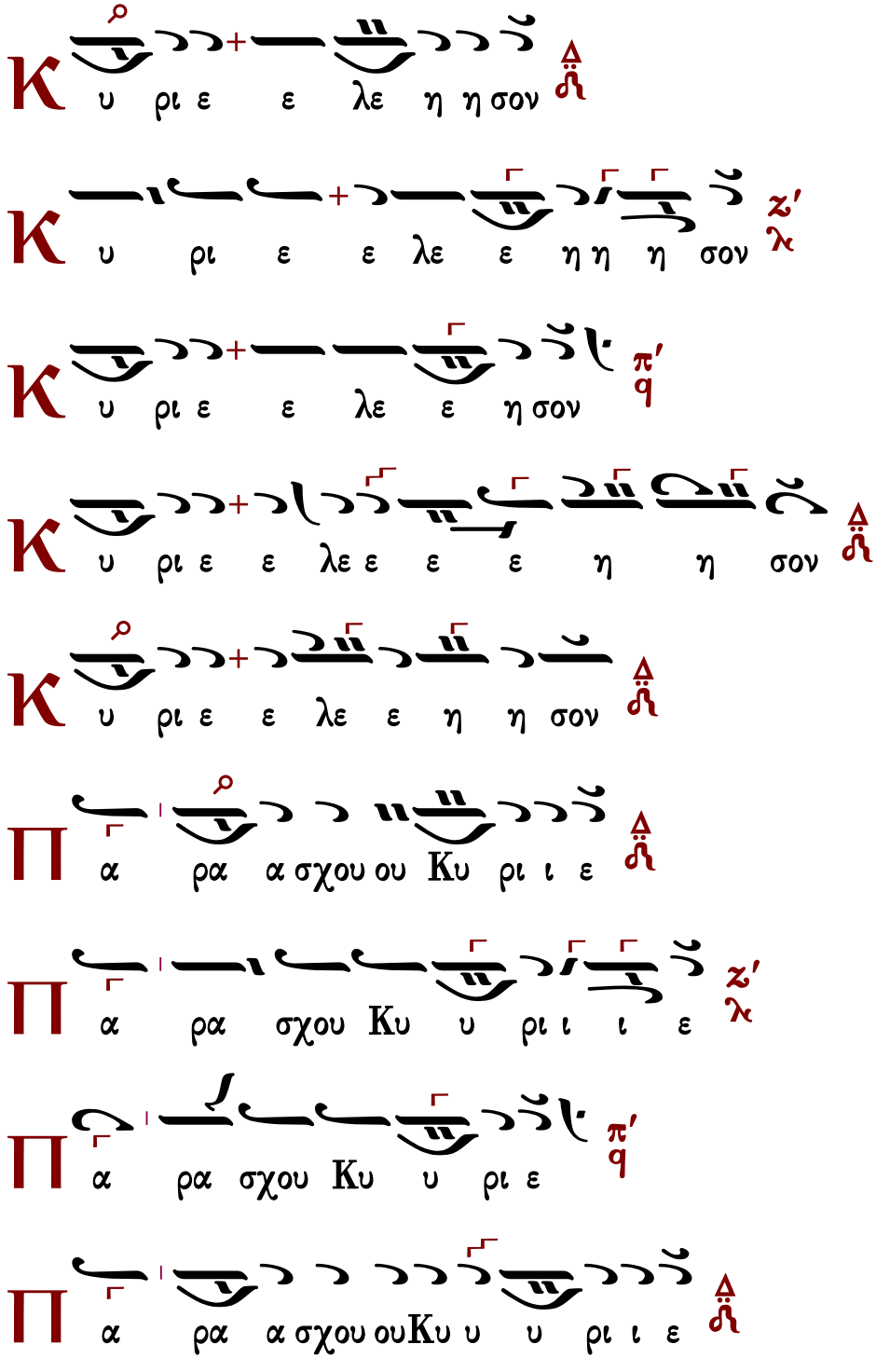

Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ υ ρι ε

C οι οι Κυ υ ρι ι ε

Ѧ μην

K αι τω πνευ μα τι ι σου

Ѧ α γα α πη η η η η σω ω ω ω σε Κυ υ

ρι ι ε η η ι ι σχυ υ υ υς μου Κυ

υ υ υ υ υ υ Κυ υ ρι ι ι ος στε ρε ε ω ω μα

α α α μου και κα τα α α φυ γη η η η

μου και ρυ υ υ υ υ στη η η ης μου

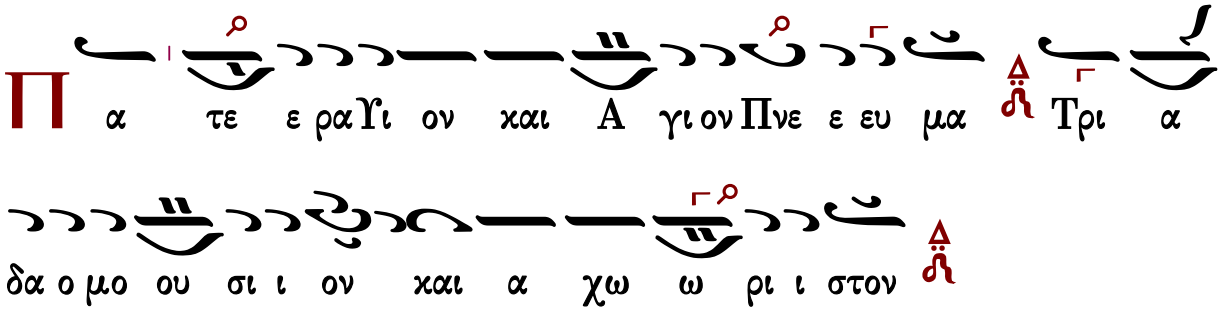

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

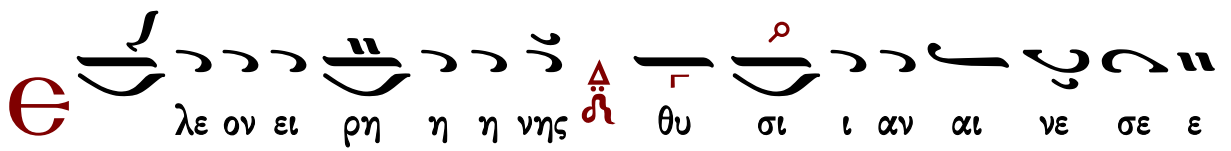

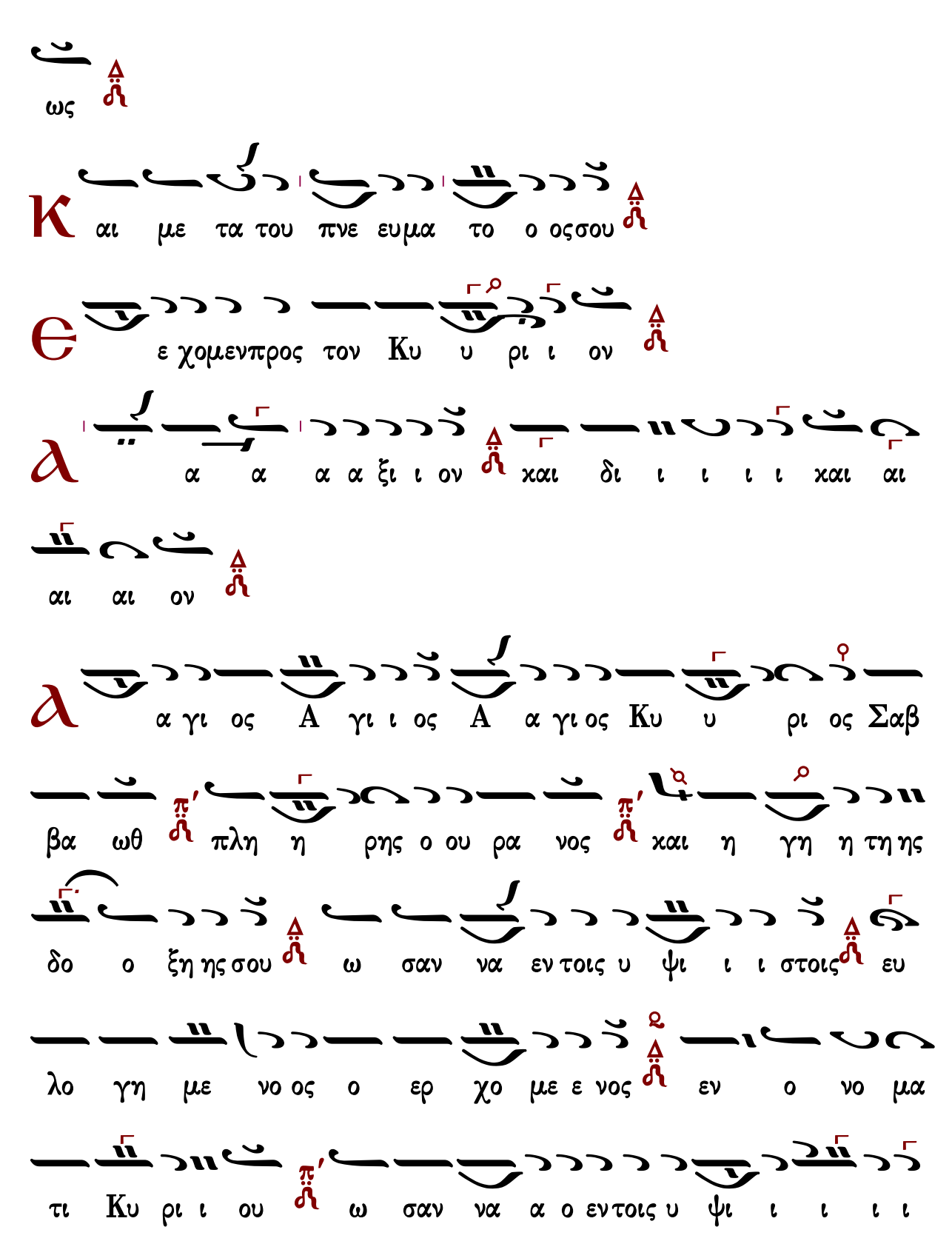
ως
Και με τα του πνε ευμα το ο οςσου
Ε χομενπρος τον Κυ υ ρι ι ον
Α α α α α ξι ι ον και δι ι ι ι ι και αι
αι αι ον
Α α γι ος Α γι ι ος Α α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη η τη ης
δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
λο γη με νο ος ο ερ χο με ε νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου ω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

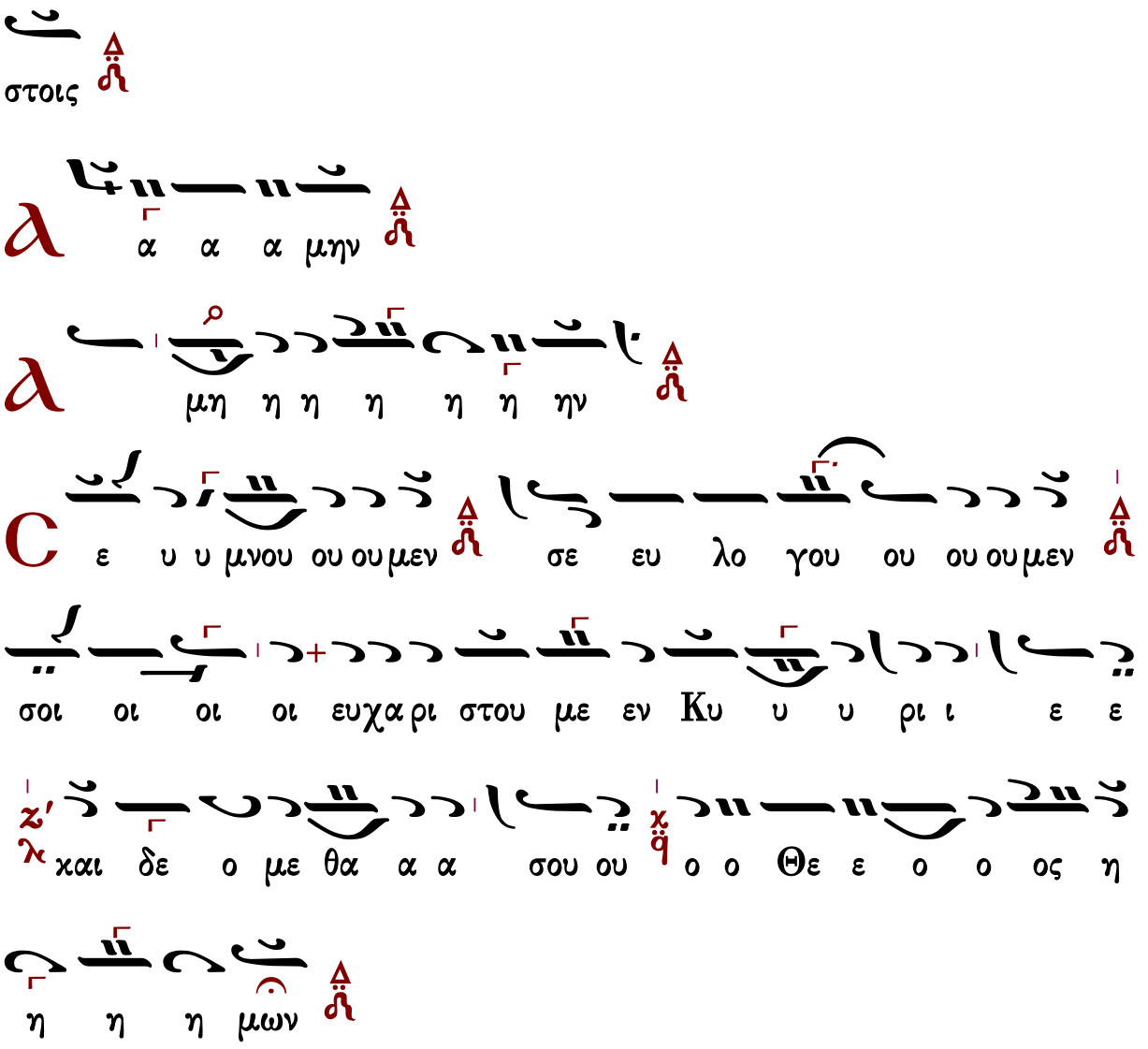

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Ἰωάννου Ἀρβανίτη

Ἦχος δ΄ Δι

Ἰωάννης Αρβανίτης
χειρόγραφο 24 Ιουλίου 1994, ια*

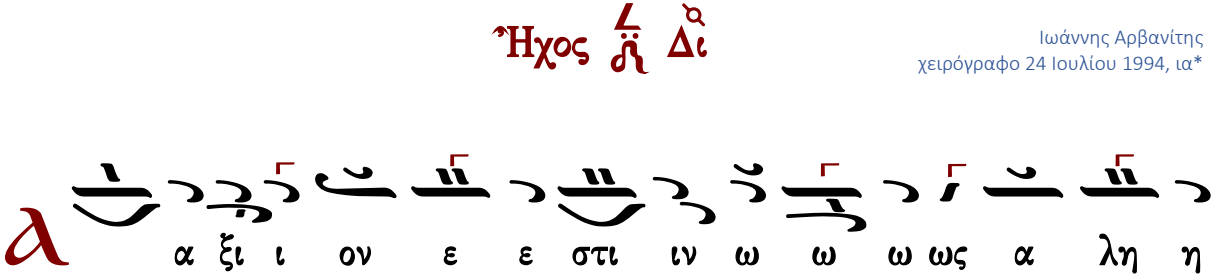

ζει ι ι ρι χα μα ως ω ω ω θω

χον ο ο ο το ο ο Θε την σε ειν ει ει

ι ρι α α α α χα α μα ει α τη ην

ο ο το η η μη ω μω α α παν αι χαι στον ι ι

ου ου ο Θε του α α α ρα ε ε τε μη χαι

ω ω μι τι α ην τη η η η μων η η η ου ου ου

μι ι ι ι βι ου ρου Χε ων ων τω ραν ε ε τε

αν α α α ρα α ε ε τε ο ξο δο εν ε αι χαι

ε ε ε Σε ων τω ως ω ω τω ι ι χρι συγ α

ο ο φθο α α δι α ην τη φιμ α α α α ρα

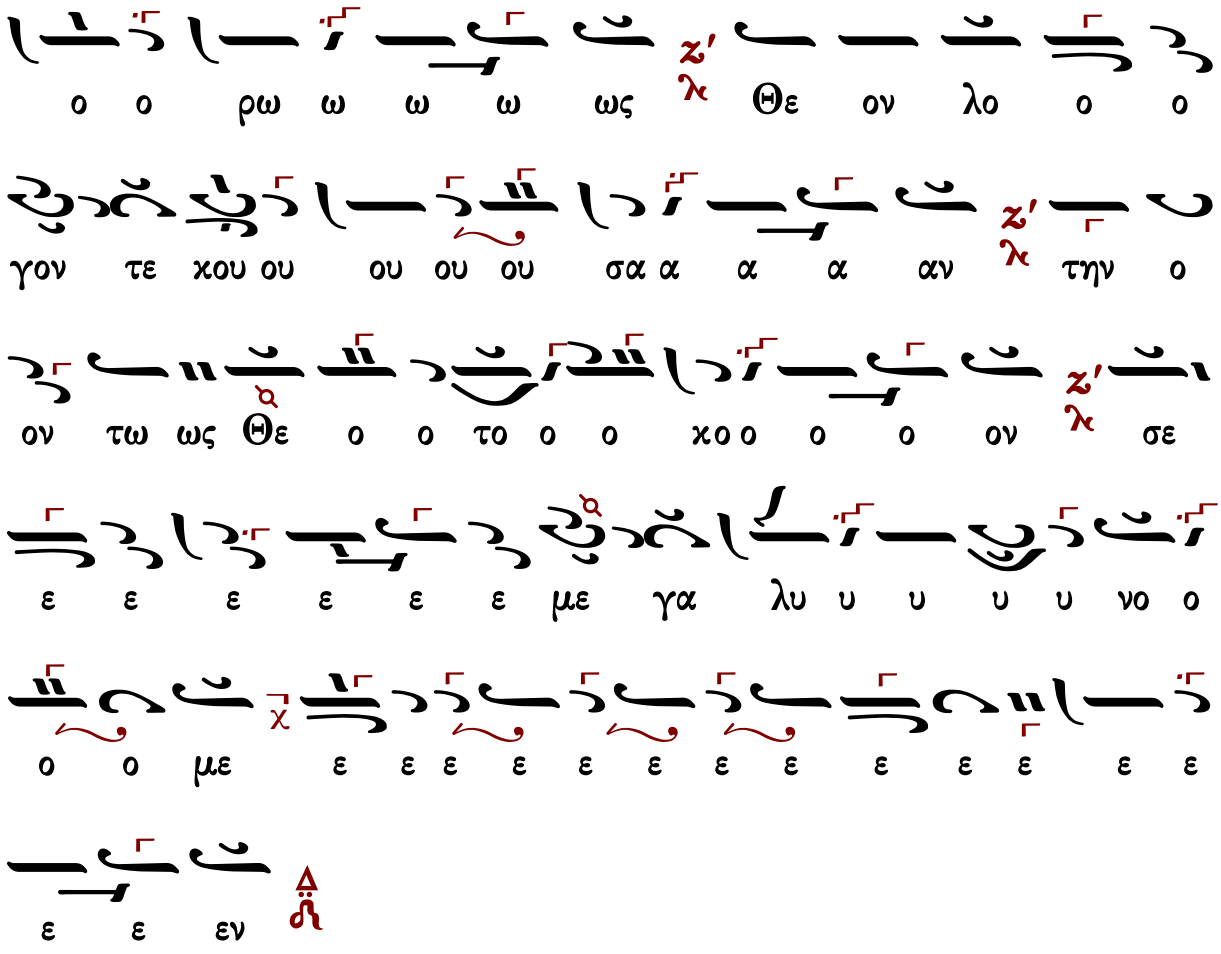

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.229*

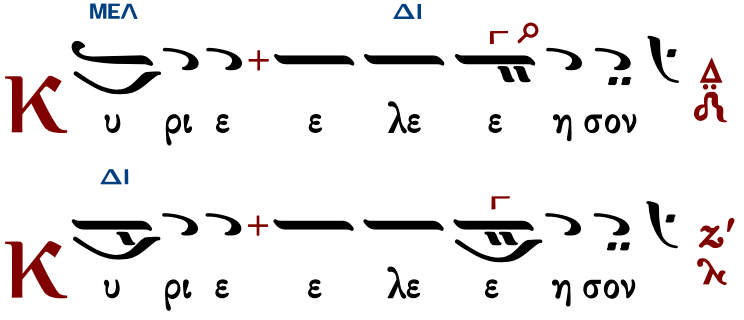

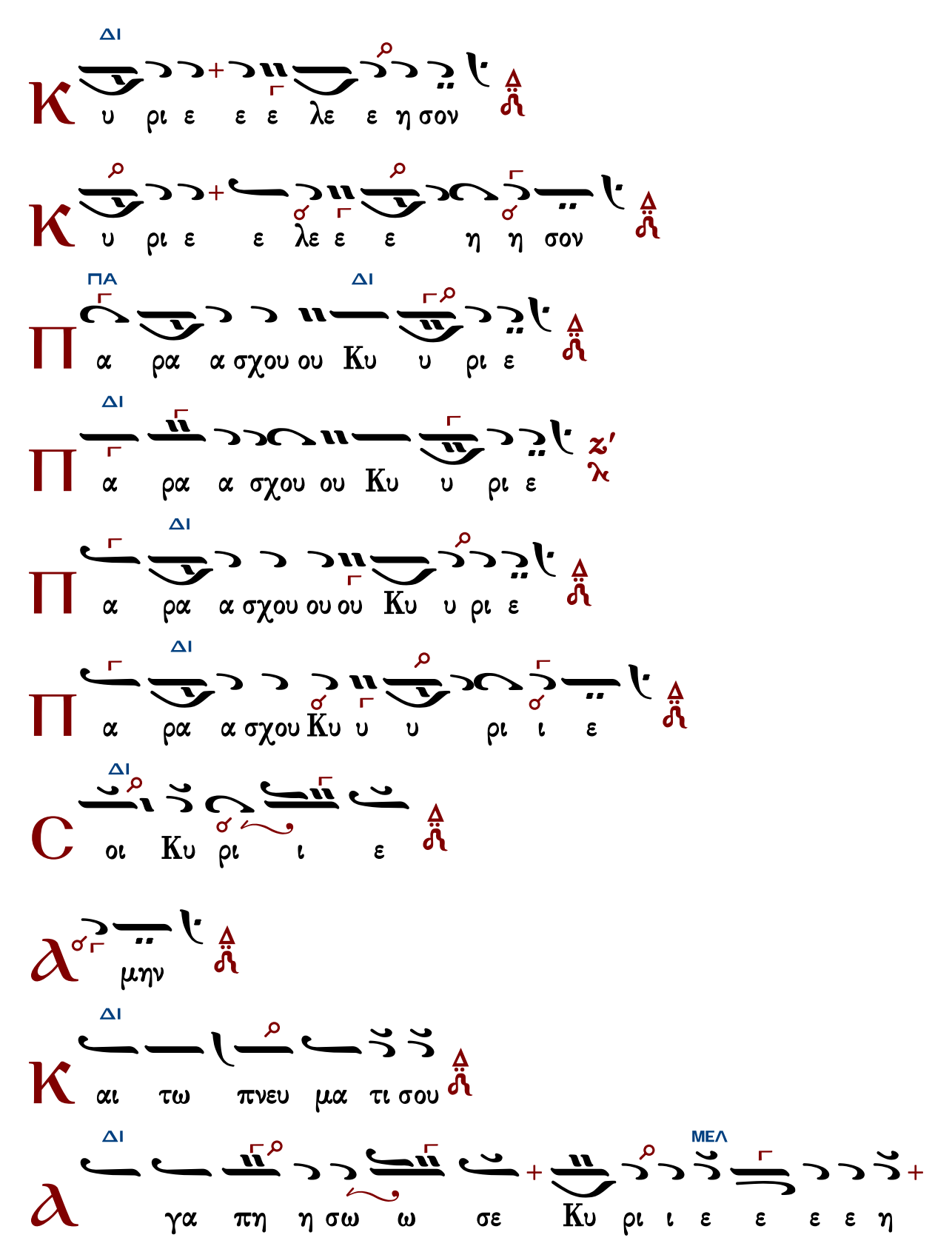
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΔΙ
C οι Κυ ρι ι ε
μην
ΔΙ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΔΙ ΜΕΛ
γα πη η σω ω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η

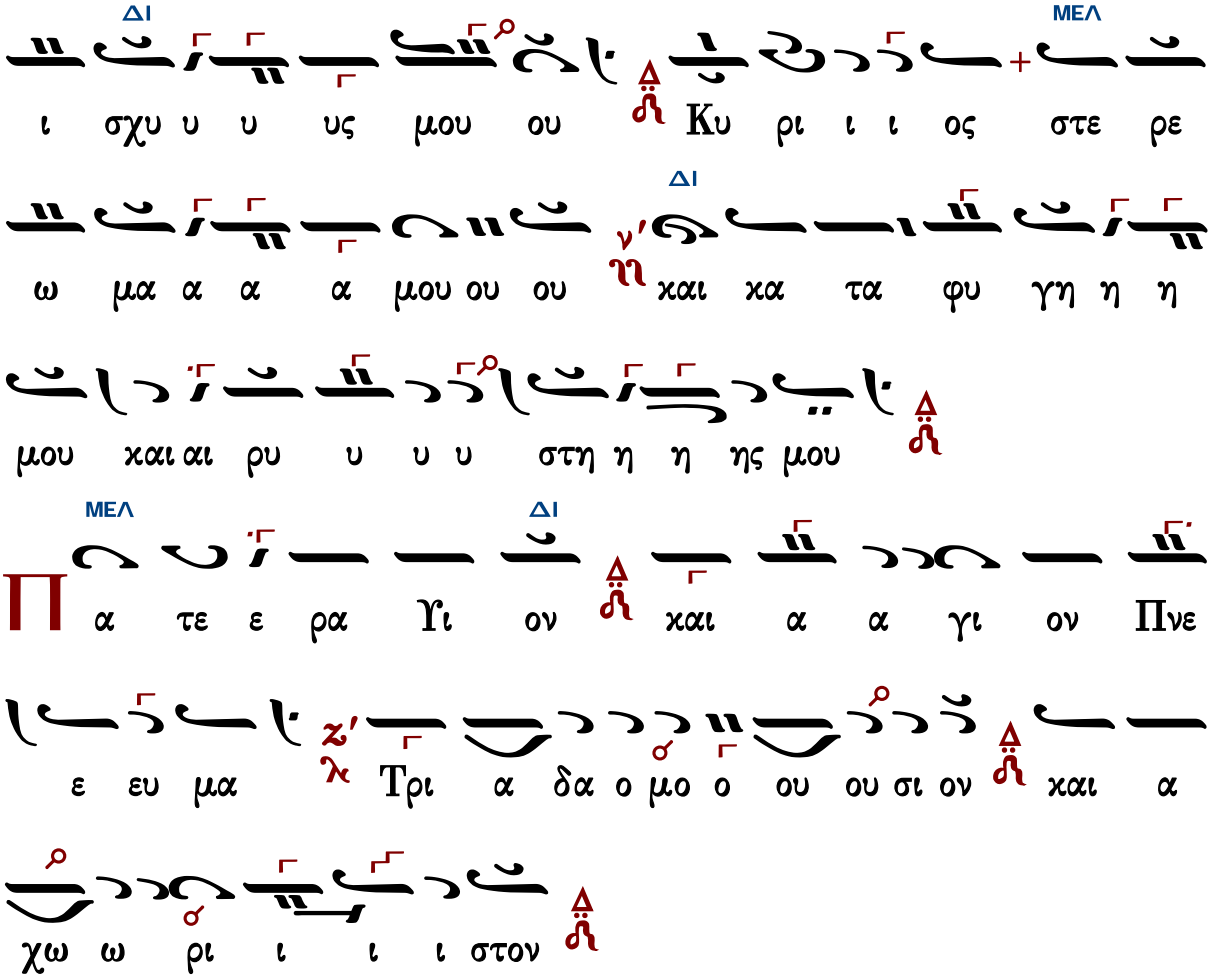

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

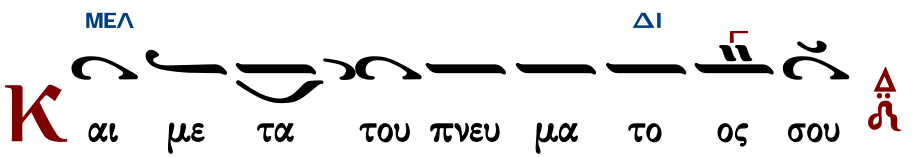

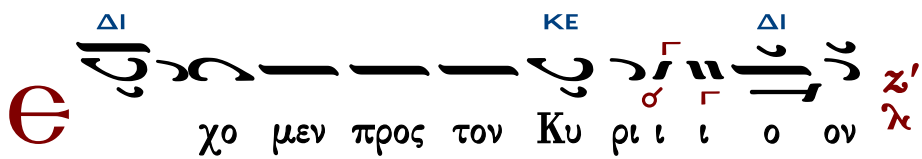

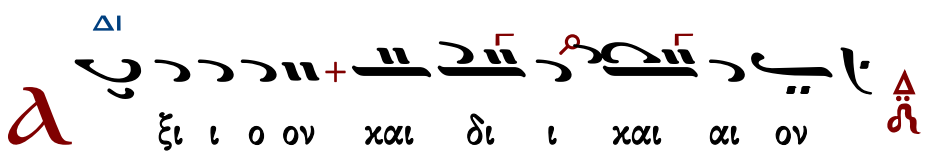

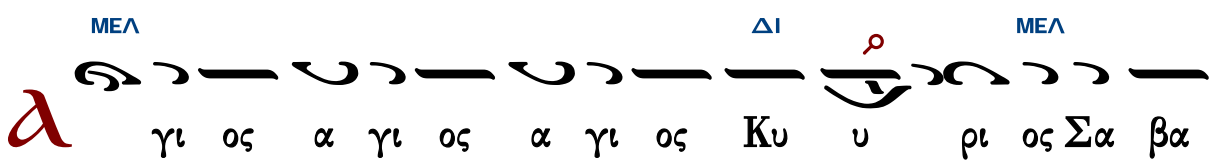

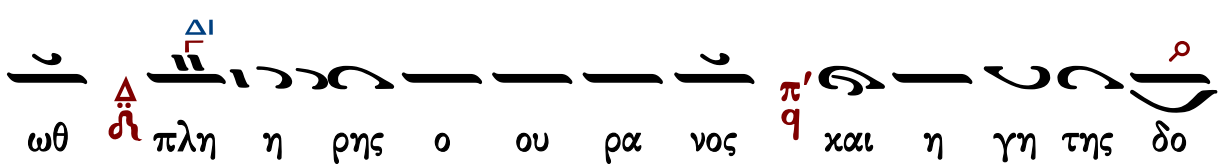

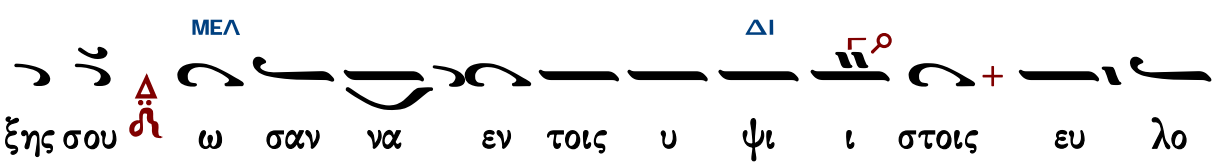

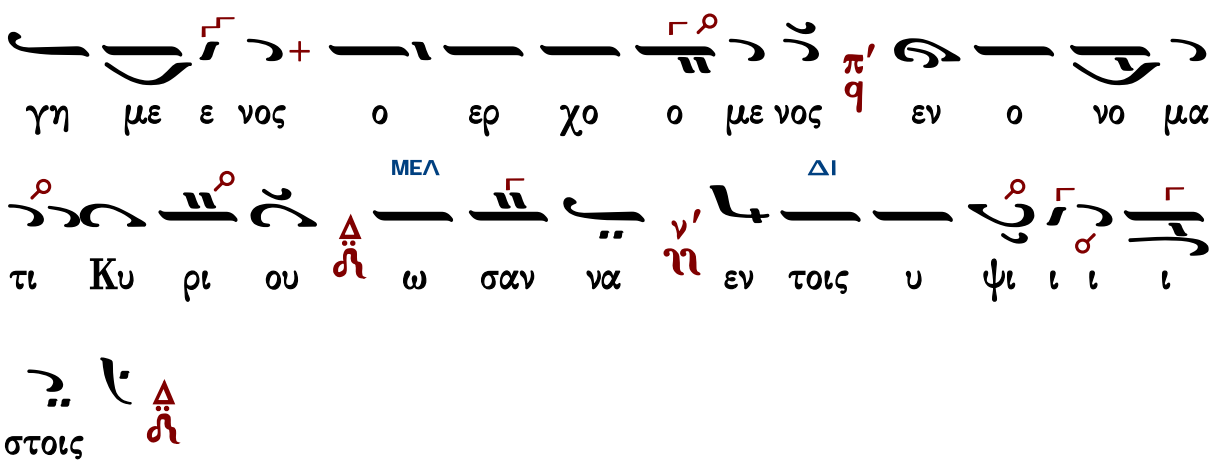

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΓΑ ΒΘ ΔΙ

α ξι ι ον ε στιν ω ως α λη θως μα κα

ρι ζει ειν σε την Θε ε ε ο ο το ο ο κον

ΜΕΛ ΔΙ

την α ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω μη

η τον ζ' λ' και μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω

ΜΕΛ ΔΙ

ων τη ην τι ι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ΔΙ ΚΕ

ου βι ιμ π' q' και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν

ΝΗ

α συγ χρι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ ξ' γ' την α

ΔΙ

δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε

κου ου ου σα αν την ο ον τω ως Θε ε ο ο

το ο ο ο κον σε ε με ε γα α λυ υ υ νο ο ο

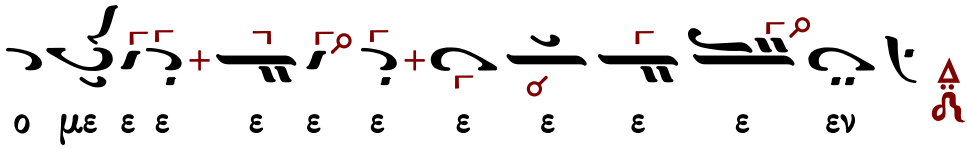

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος δ΄ Δι χ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.300*

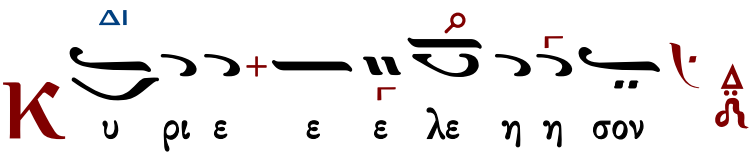

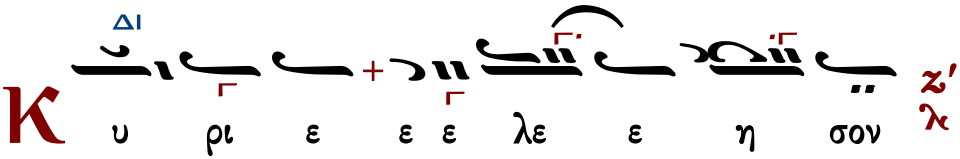

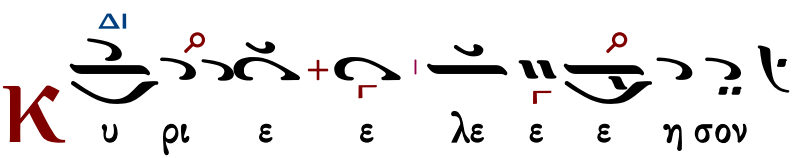

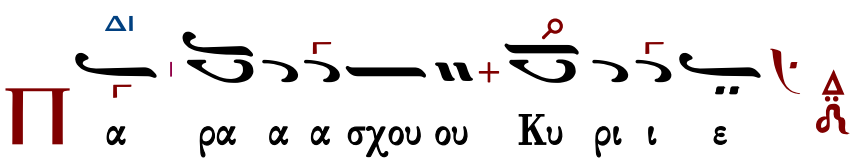

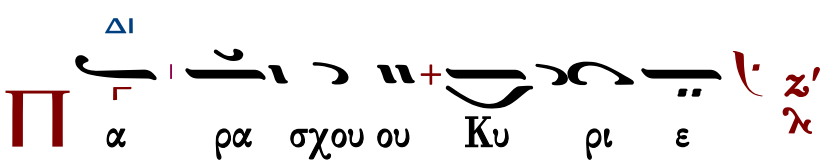

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε

C οι οι Κυ ρι ι ι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα α τι ι ι σου

Α γα πη σω ω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι ε η

ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ε ω ω μα α α α

μου χαι κα τα φυ γη η η η μου ου χαι

ρυ υ υ υ υ υ υ στης μου ου ου ου

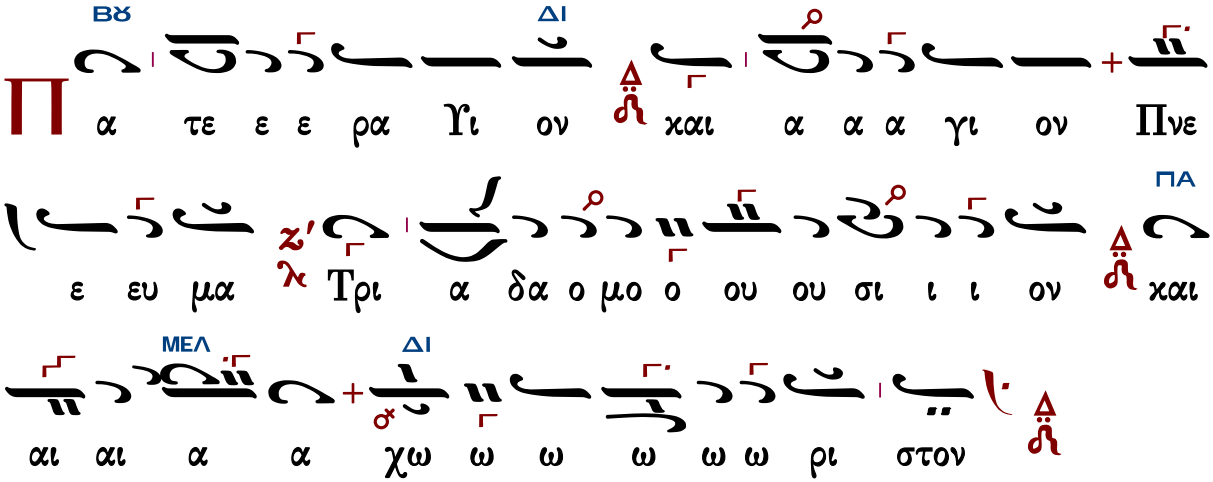

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

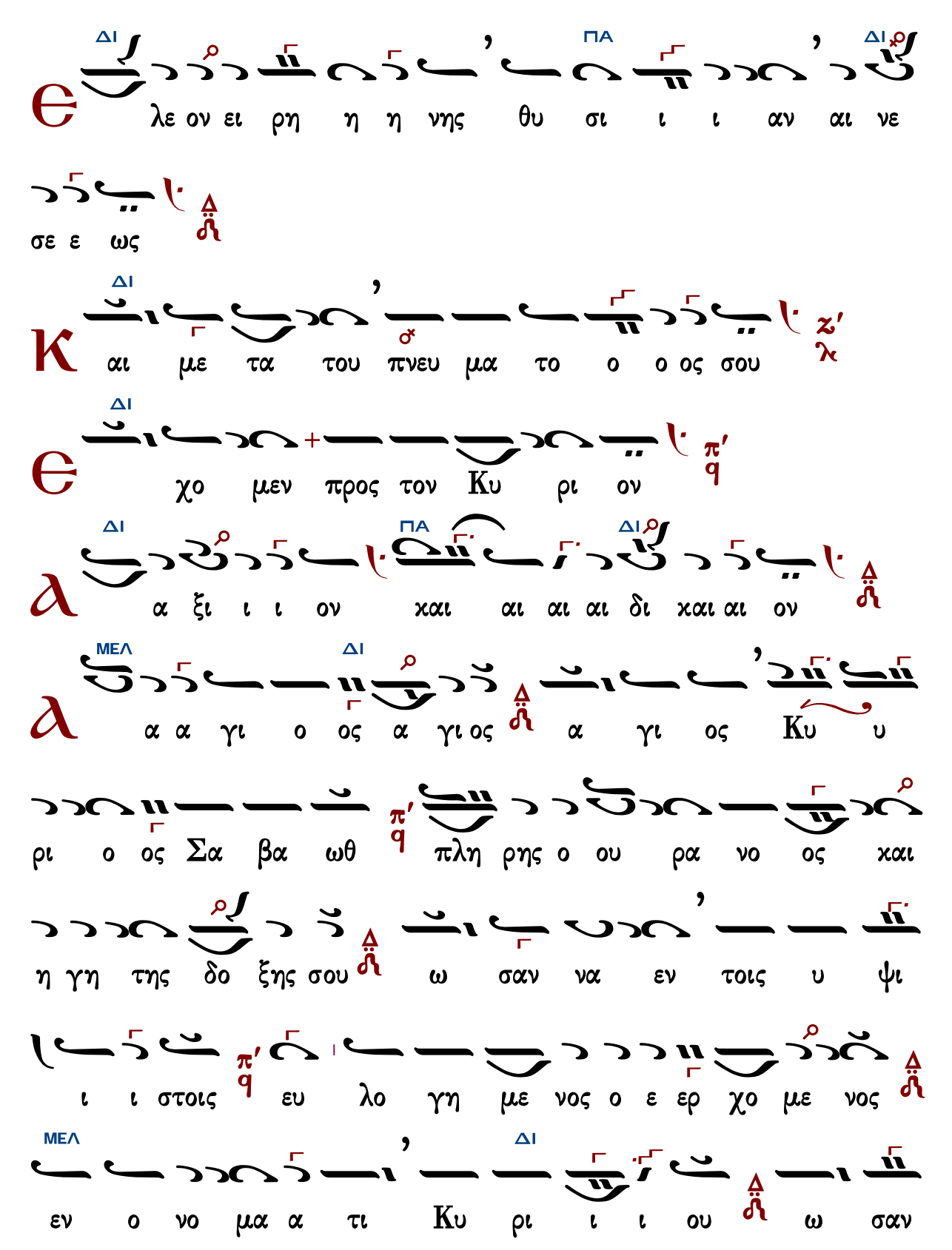
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι νε
σε ε ως
ΔΙ
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΔΙ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΔΙ ΠΑ ΔΙ
α ξι ι ι ον χαι αι αι αι δι χαι αι ον
ΜΕΛ ΔΙ
α α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ος χαι
η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος
ΜΕΛ ΔΙ
εν ο νο μα α τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

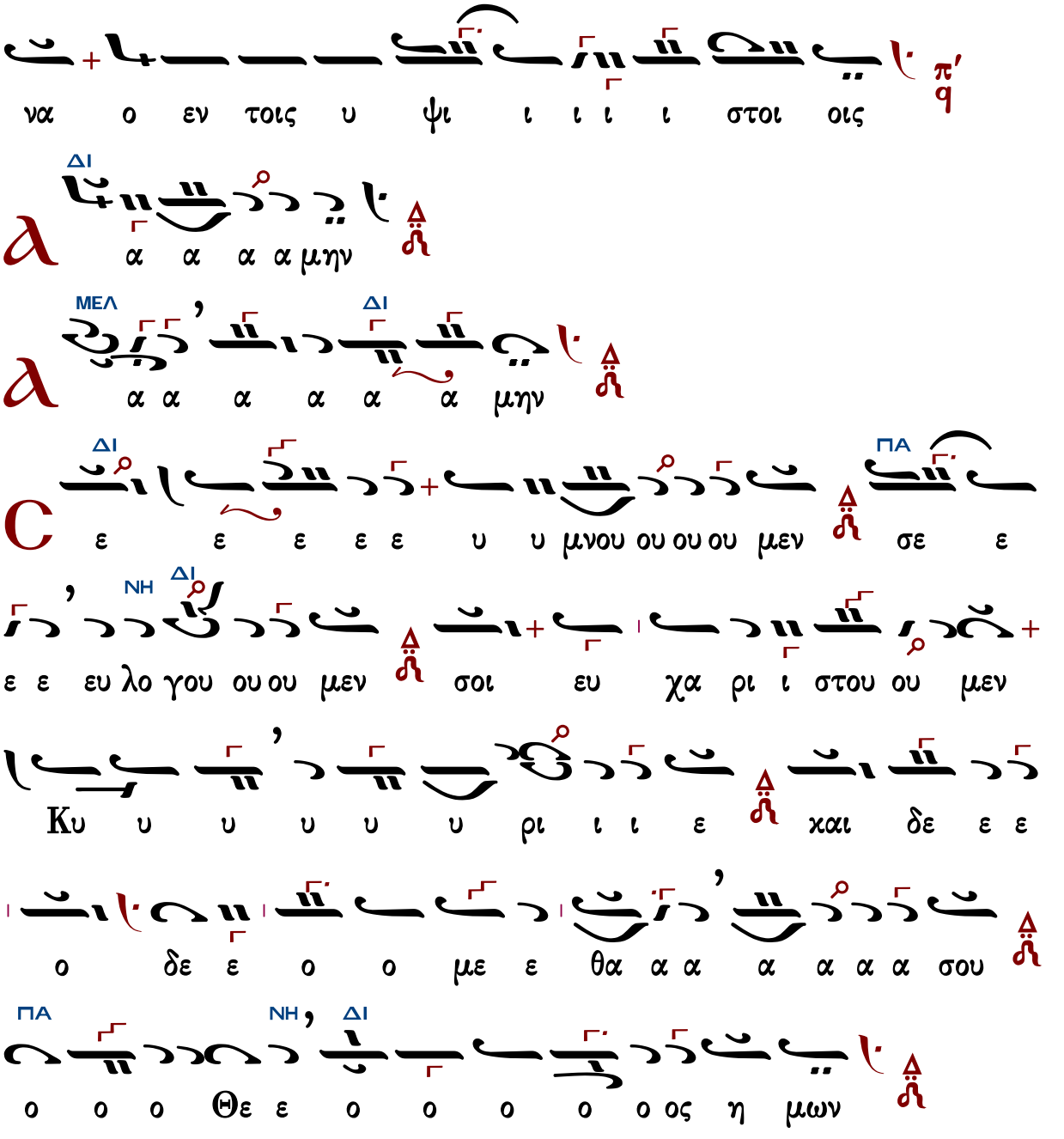

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

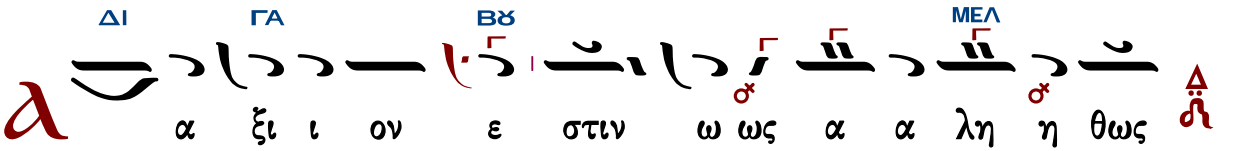

ΔΙ ΠΑ ΝΗ

μα χα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο ο

ΔΙ ΝΗ

το ο ο χο ον την α ει μα χα α α ρι

ΔΙ

ι στον χαι παν α μω ω μη η η τον χαι μη

τε ε ρα α α α του Θε ε ου η η μω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου βι ι

ιμ χαι αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ

ΠΑ ΝΗ ΔΙ ΜΕΛ ΝΗ

χρι ι ι ι τως τω ωων Σε ε ρα α φιμ την α δι α

ΔΙ

α φθο ο ο ο ο ρως Θε ε ε ον Λο ο ο ο

ΝΗ

ο ο ο ο γον τε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ο ο

ΚΕ

ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο χο ον

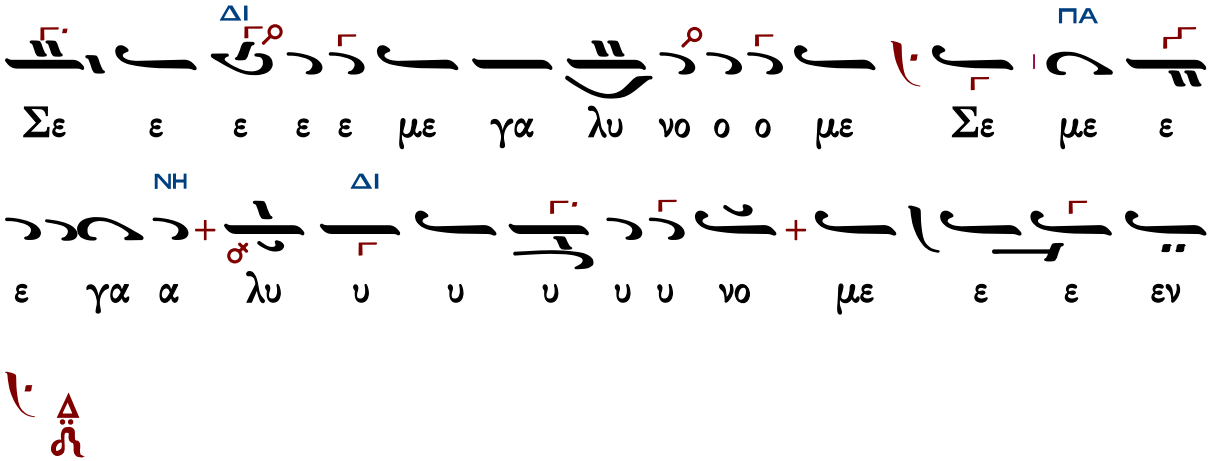

Χαραλάμπους Παπανικολάου – Κύριε ἐλέησον Σουρλαντζῆ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Βȣ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.292#

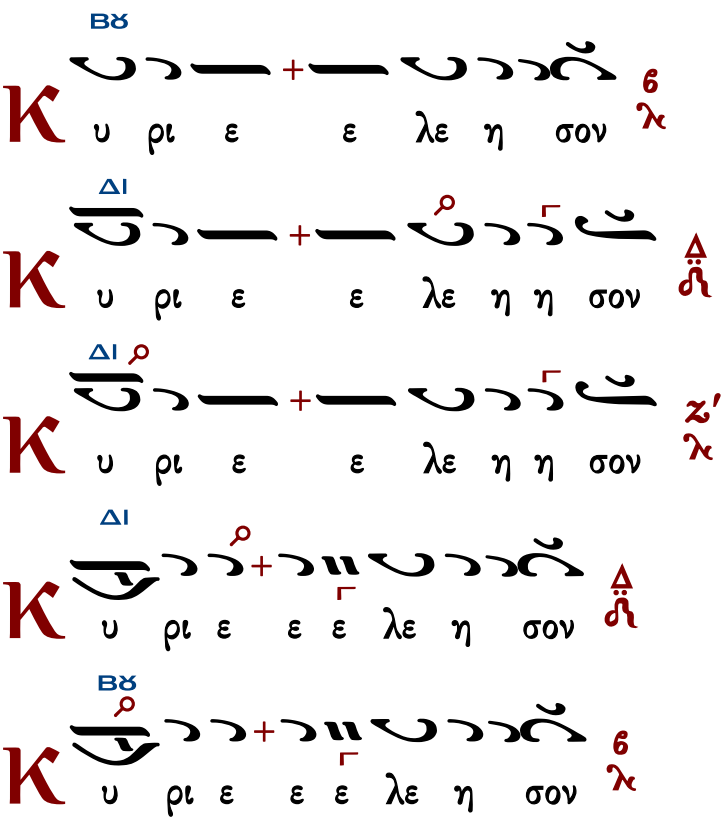

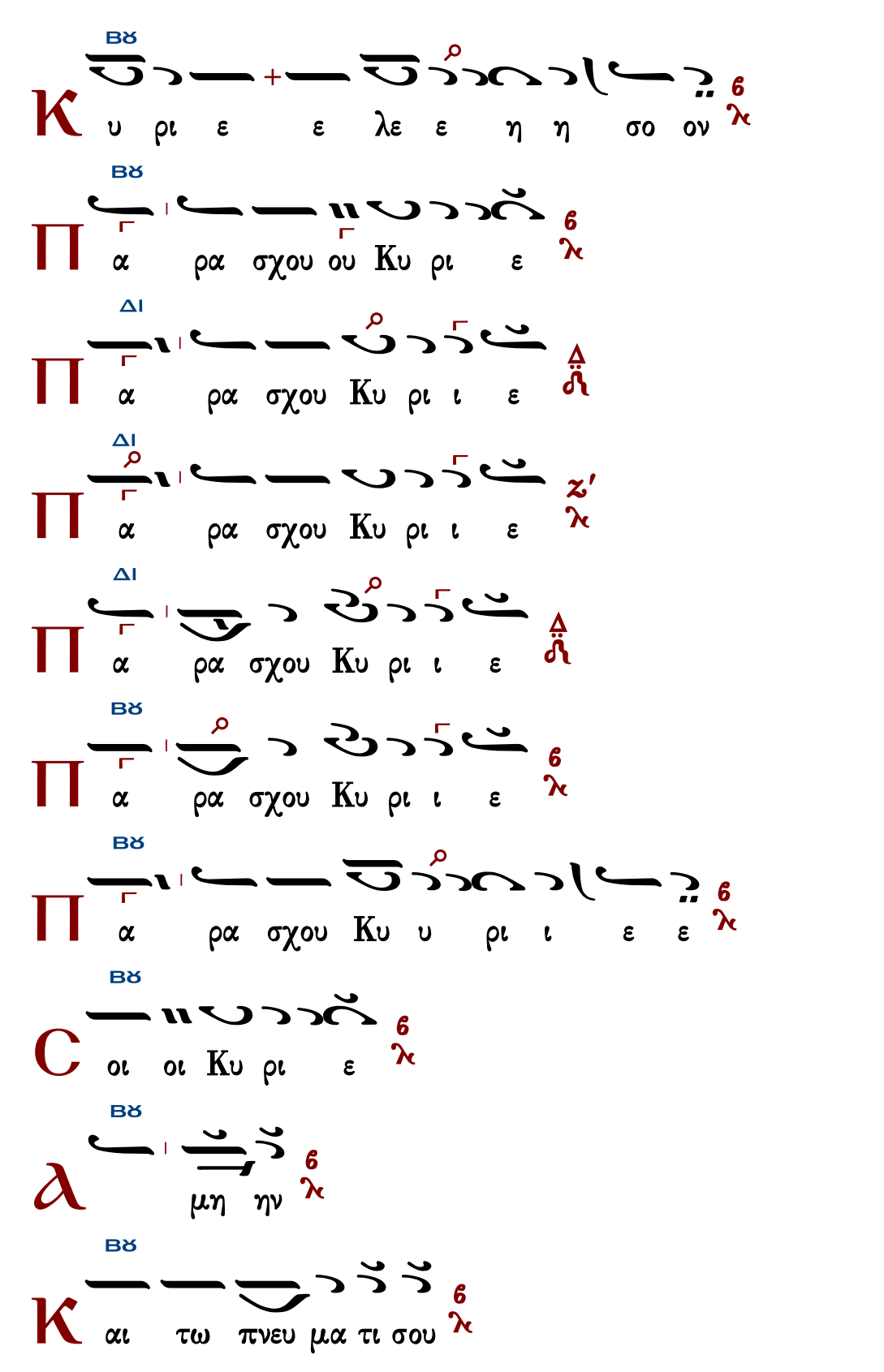
Κ
υ ρι ε ε λε ε η η σο ον
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε ε
C
οι οι Κυ ρι ε
a
μη ην
Κ
αι τω πνευ μα τι σου

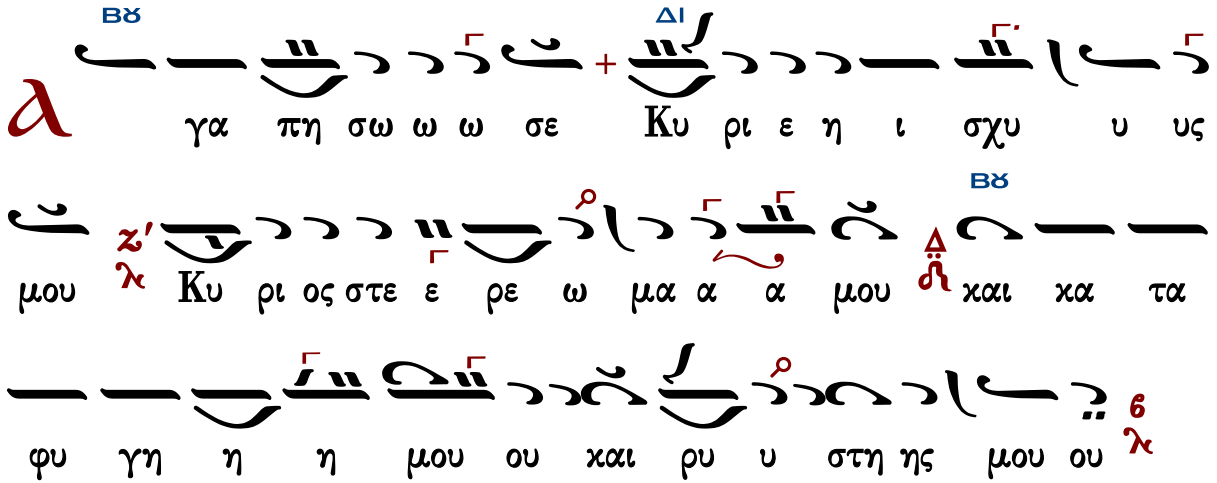

Χαραλ. Παπανικολάου

Ἦχος Βϫ

Χαραλάμπους Παπανικολάου
Ανθοδέσμη Εκκλησιαστικής Μουσικής
1905 σ.146#

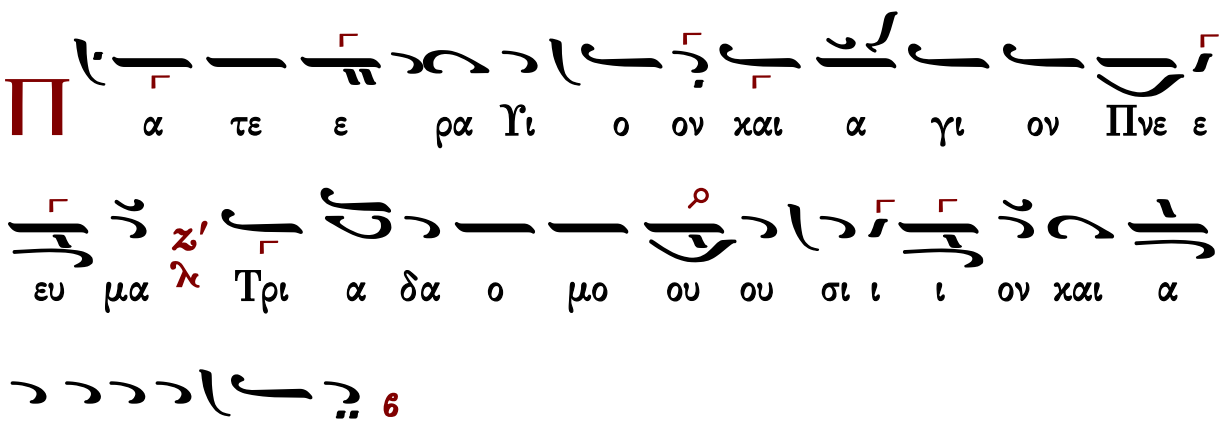

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

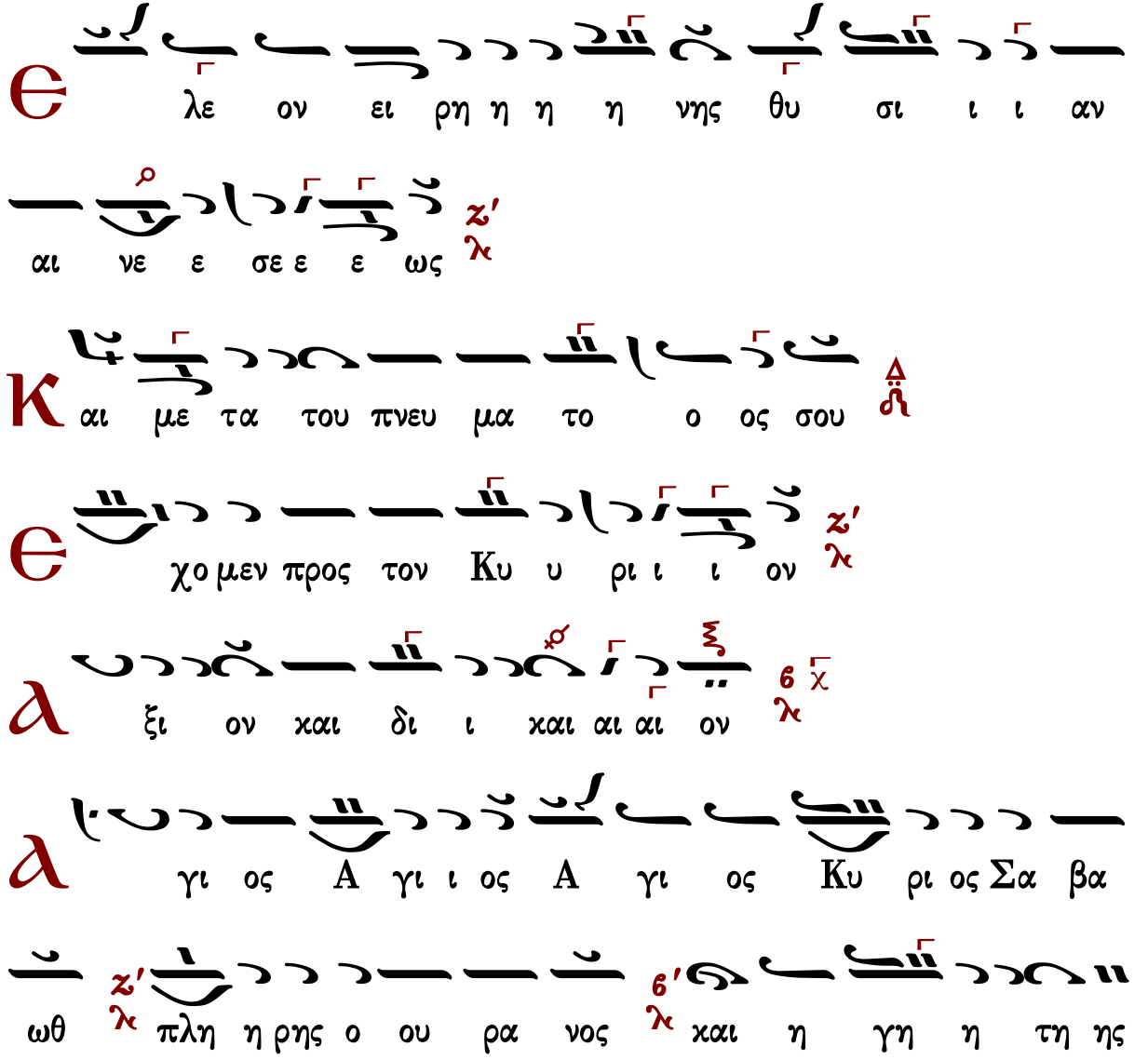

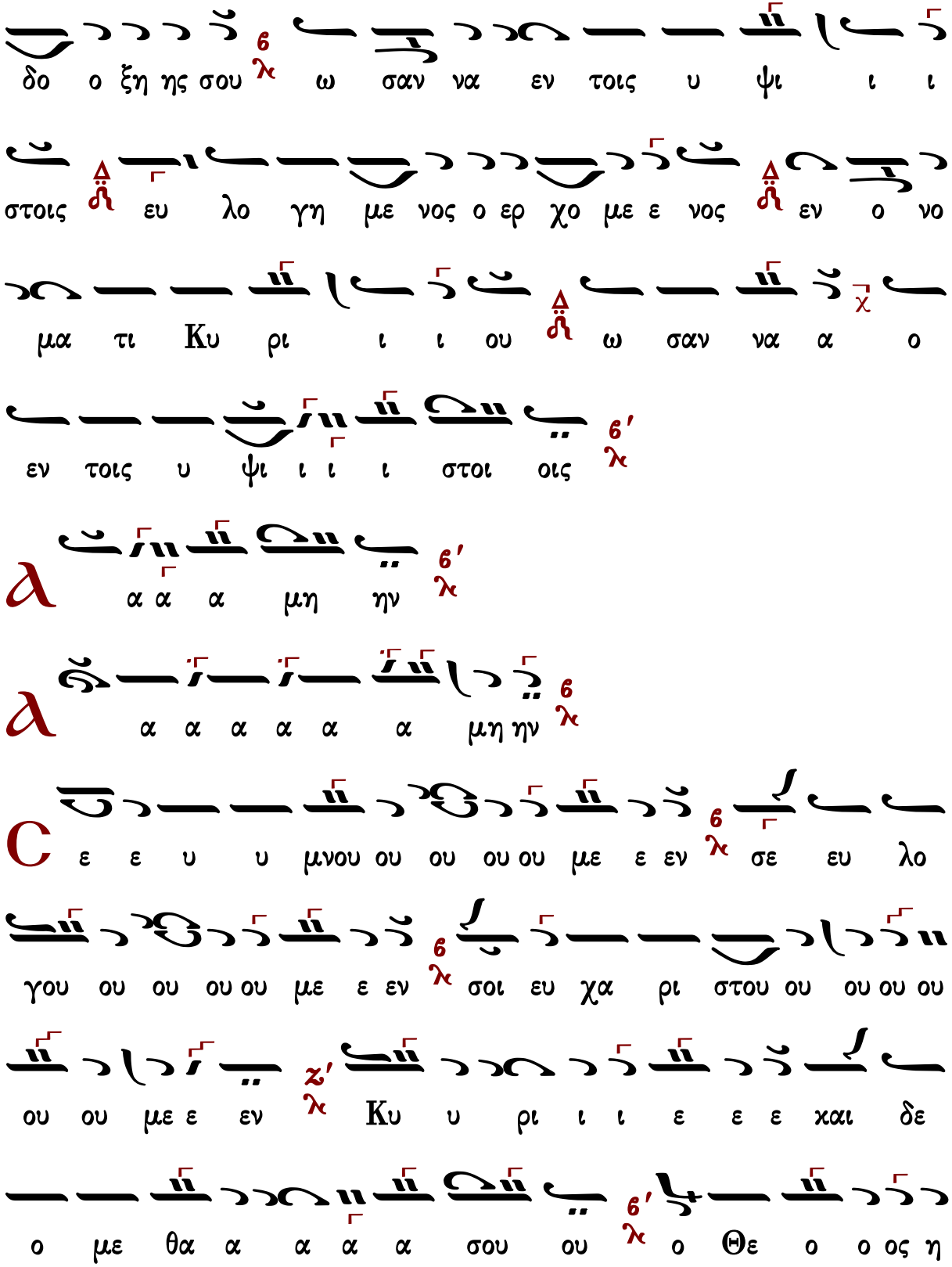
δο ο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με ε νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α ο
εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οις
α α α μη ην
α α α α α α μη ην
ε ε υ υ μνου ου ου ου ου με ε εν σε ευ λο
γου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου ου
ου ου με ε εν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε χαι δε
ο με θα α α α α σου ου ο Θε ο ο ος η

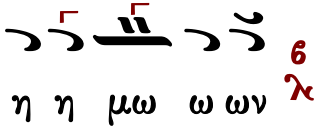

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... (λέγετος)

Θεοδώρου Φωκαέως | Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Βȣ

Θεοδώρου Φακαέως
Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Λειτουργία 1834 σ.300#

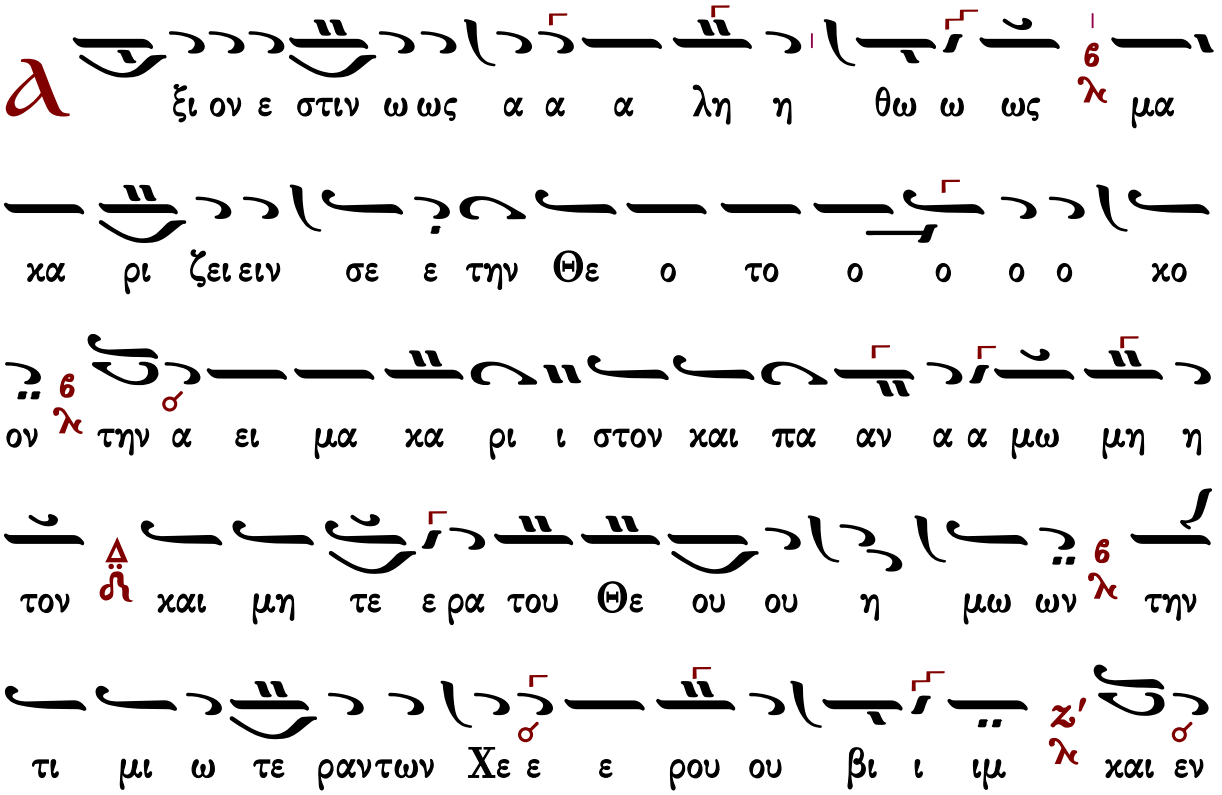

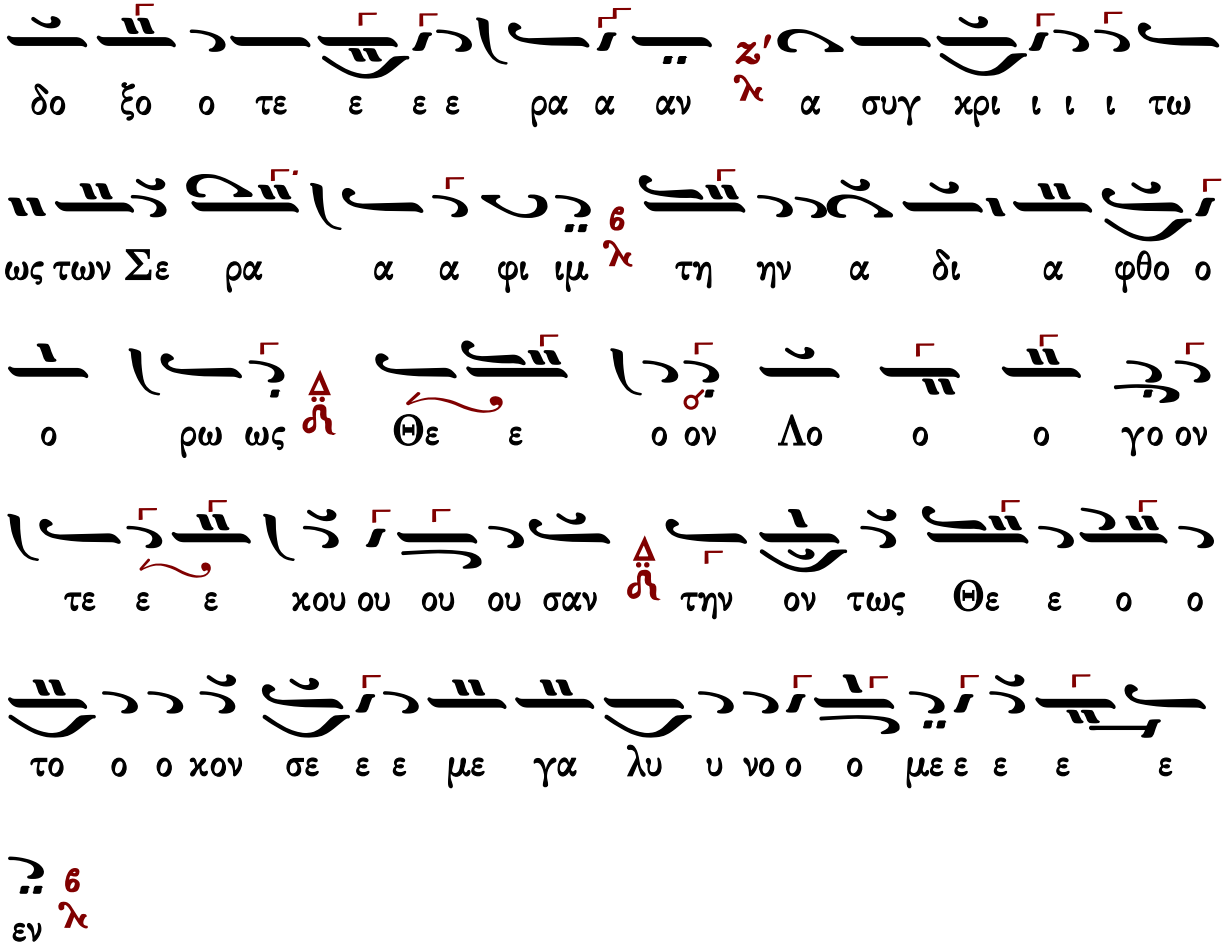

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος Βȣ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.510*

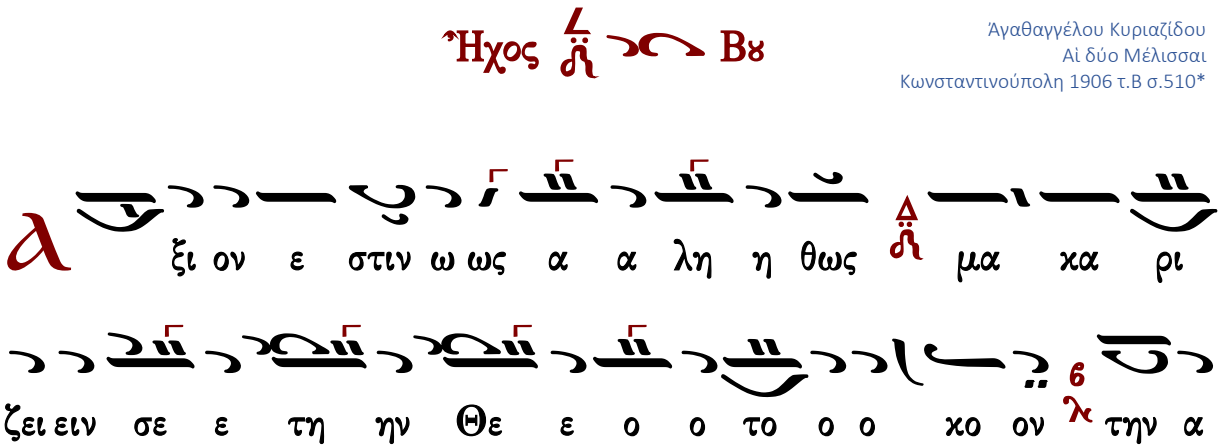

ει μα χα ρι ι στον χαι παν α μω ω ω ω

ω ω μη η η η η τον χαι μη τε ρα α του

ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ε ε

ρα α αν των Χε ρου ου βι ιμ χαι αι ε

εν δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι

τω ως τω ων Σε ε ε ρα α φι ιμ τη ην α

α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον

Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σα α αν την

ον τω ως Θε ε ο το ο ο χο ον σε ε ε

με ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος τὸς Βου

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.53*

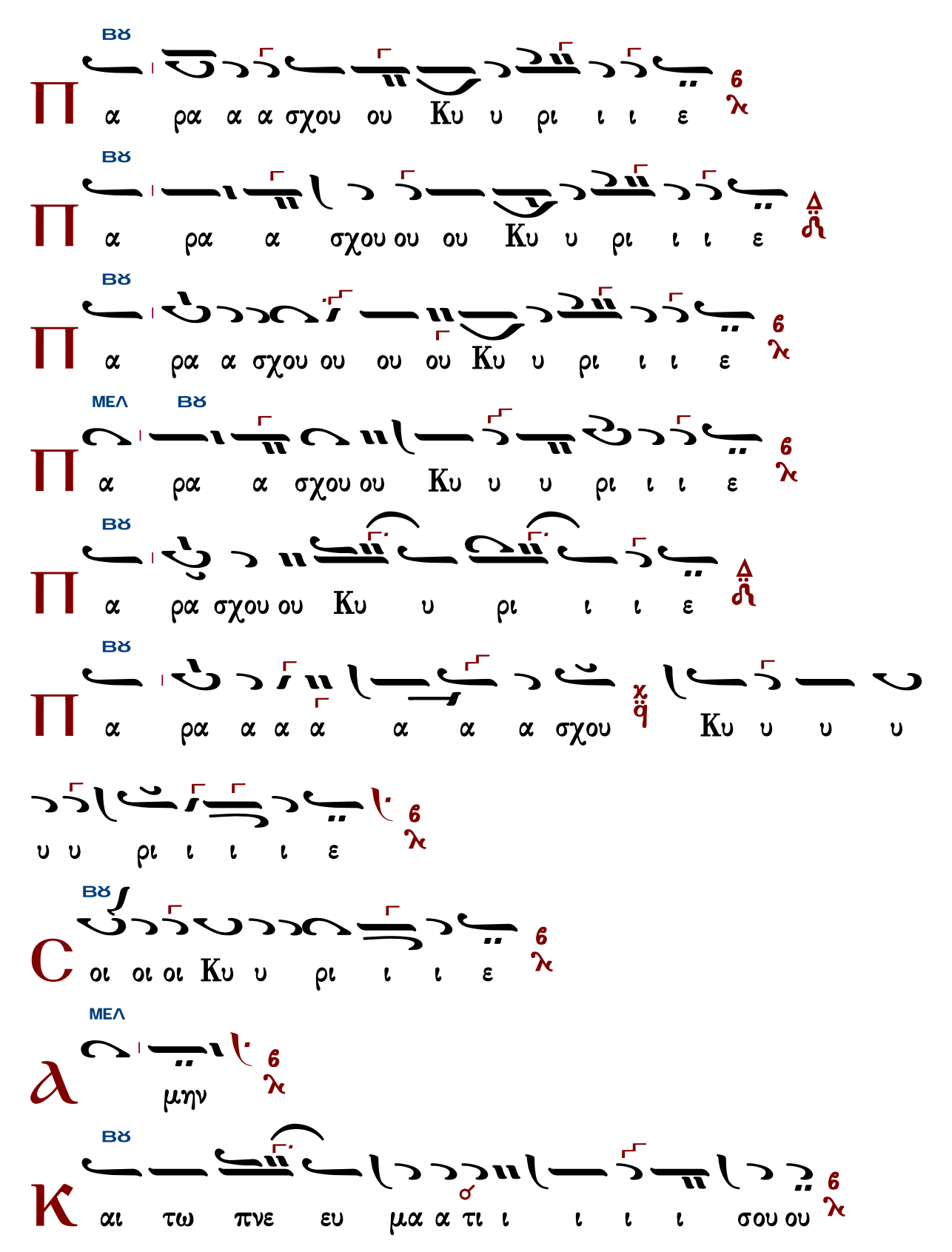
ΒΘ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα α σχου ου ου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΒΘ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΒΘ
Π α ρα α α α α α α σχου Κυ υ υ υ
υ υ ρι ι ι ι ε
ΒΘ
C οι οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
Ȧ μην
ΒΘ
Κ αι τω πνε ευ μα α τι ι ι ι ι σου ου

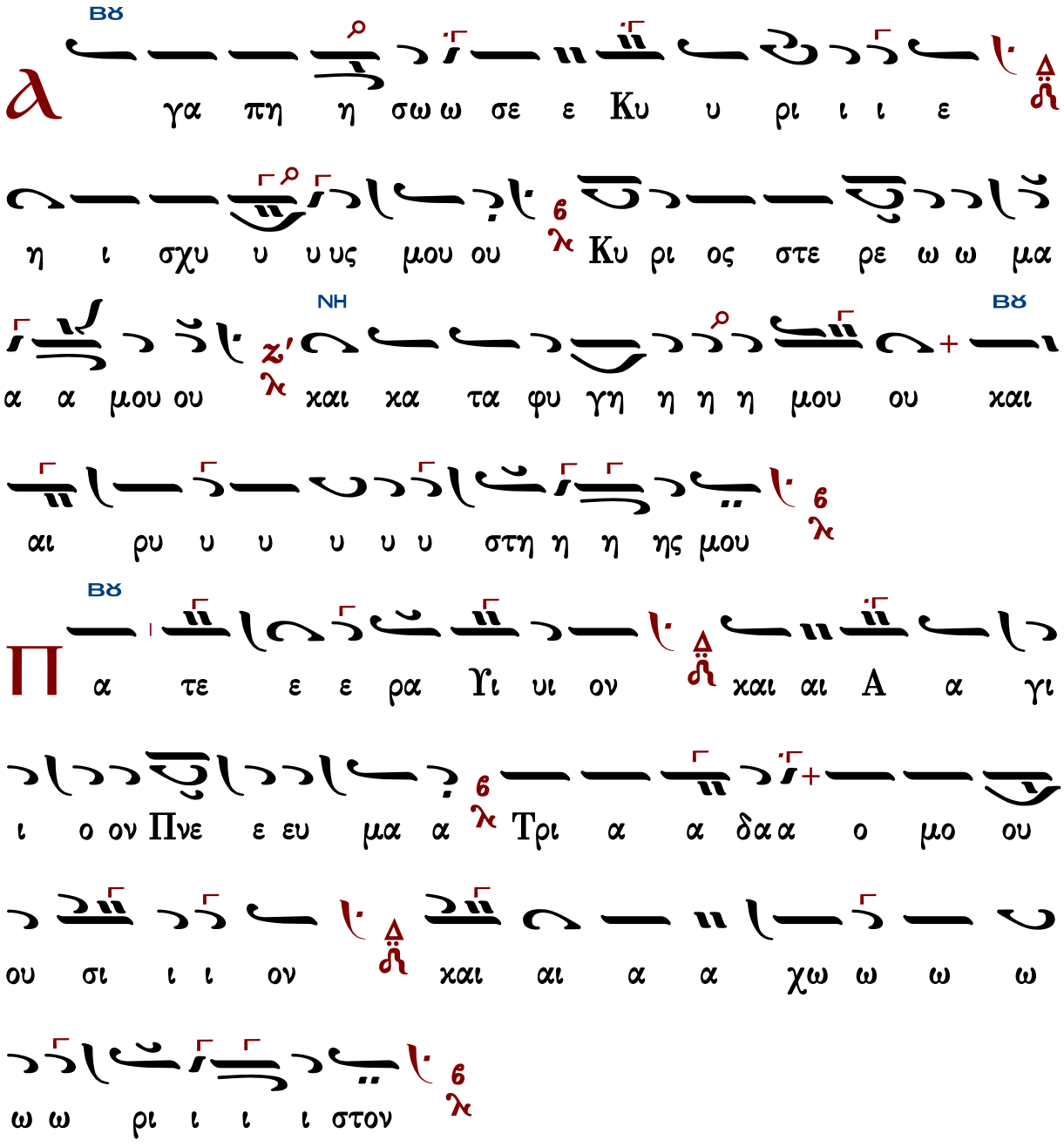

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

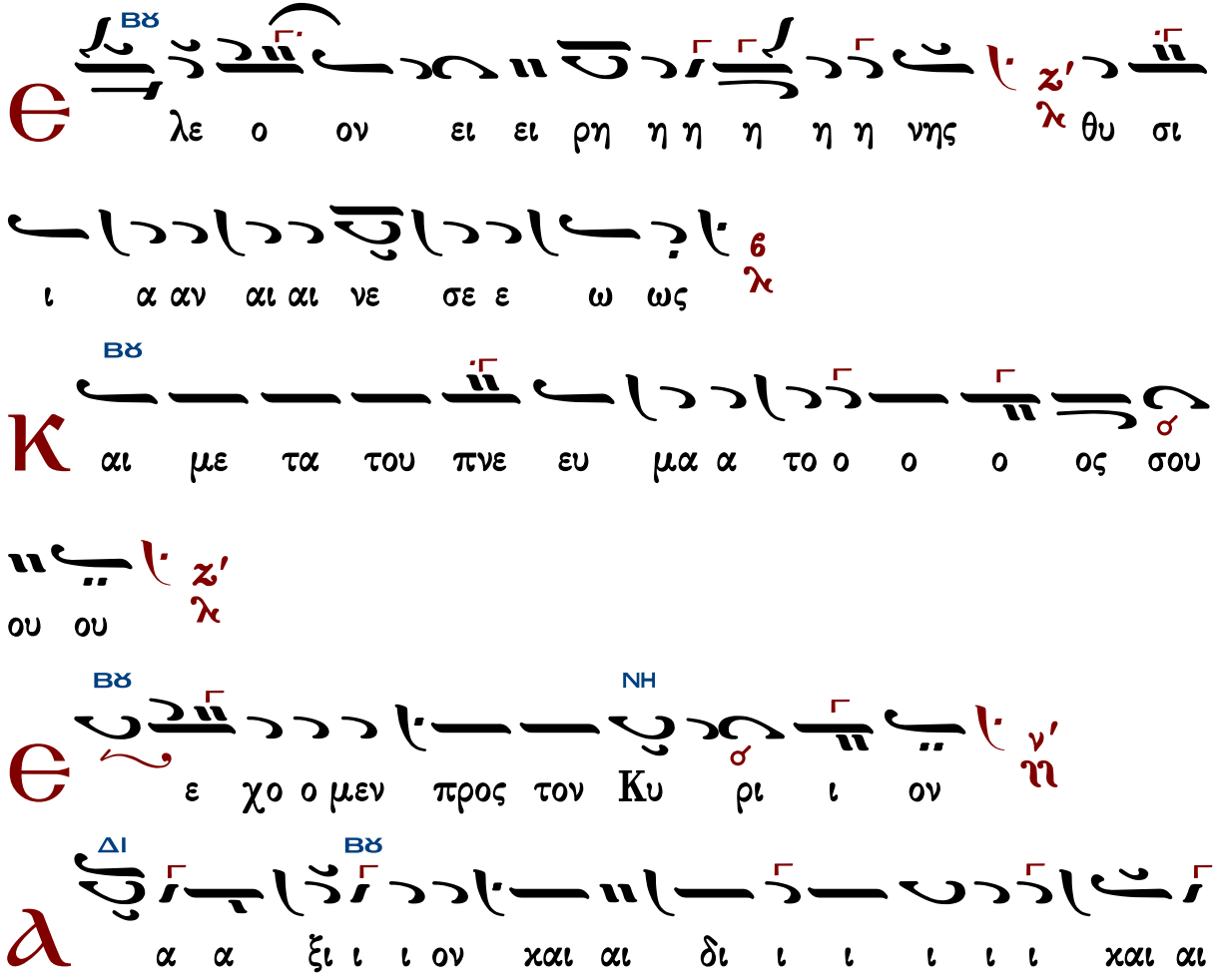

αι αι ον

ΜΕΛ ΒΫ

γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα α α ωθ πλη η η η ρης ο ου ρα

νο ο ο ο ος χαι η γη τη η ης δο ο ξη η ης

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος

ΔΙ

εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να

ΒΫ

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοις

ΒΫ

α α α α α α μη ην

ΒΫ

α α α α α α α α α α α μη

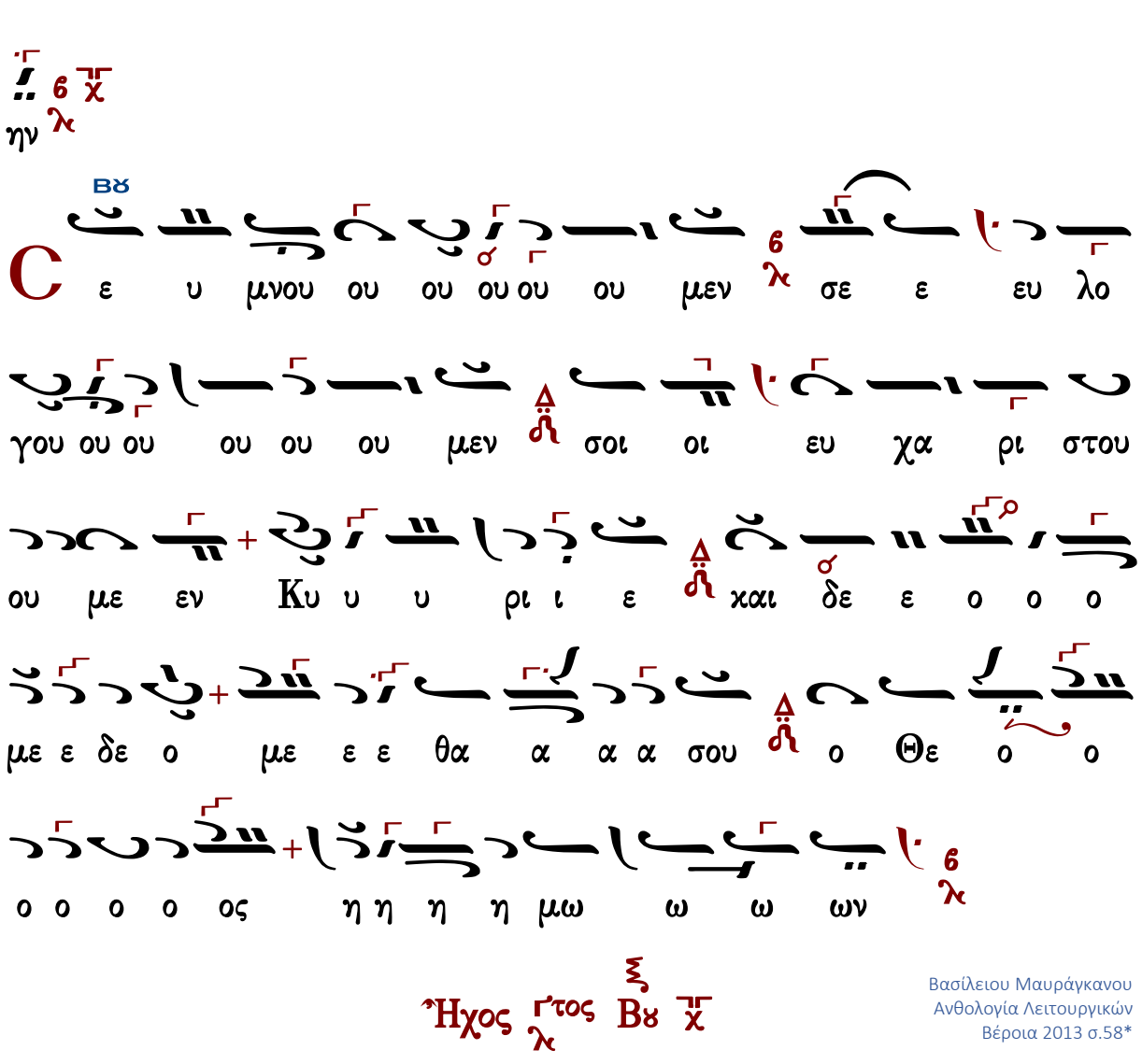

Βασίλειου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ.58*

ρι στον χαι παν α α μω ω ω ω ω ω μη η

η η τον χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα

μη τε ρα του ου ου Θε ε ου ου ου ου

ου ου η η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν

των Χε ρου ου βι ιμ και εν δο ο ο ο ο ξο

ο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι ι

ι τως τω ω ων Σε ε ρα α α φι ιμ την α

δι α φθο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο

ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου ου σαν την ο ον

τως Θε ε ο ο ο ο το ο ο ο χον σε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Β

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.340#

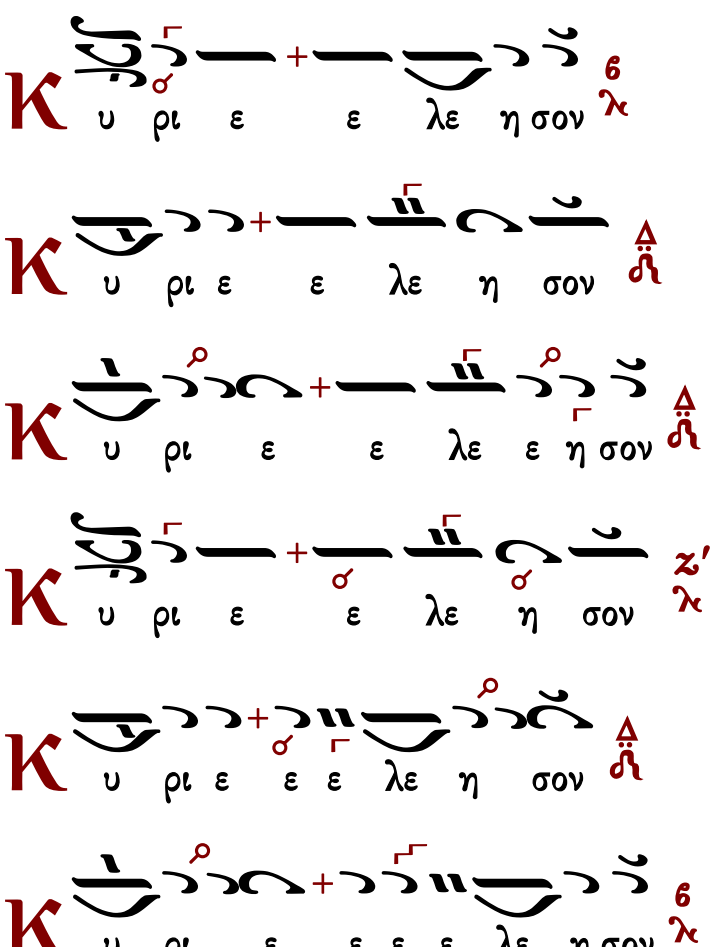

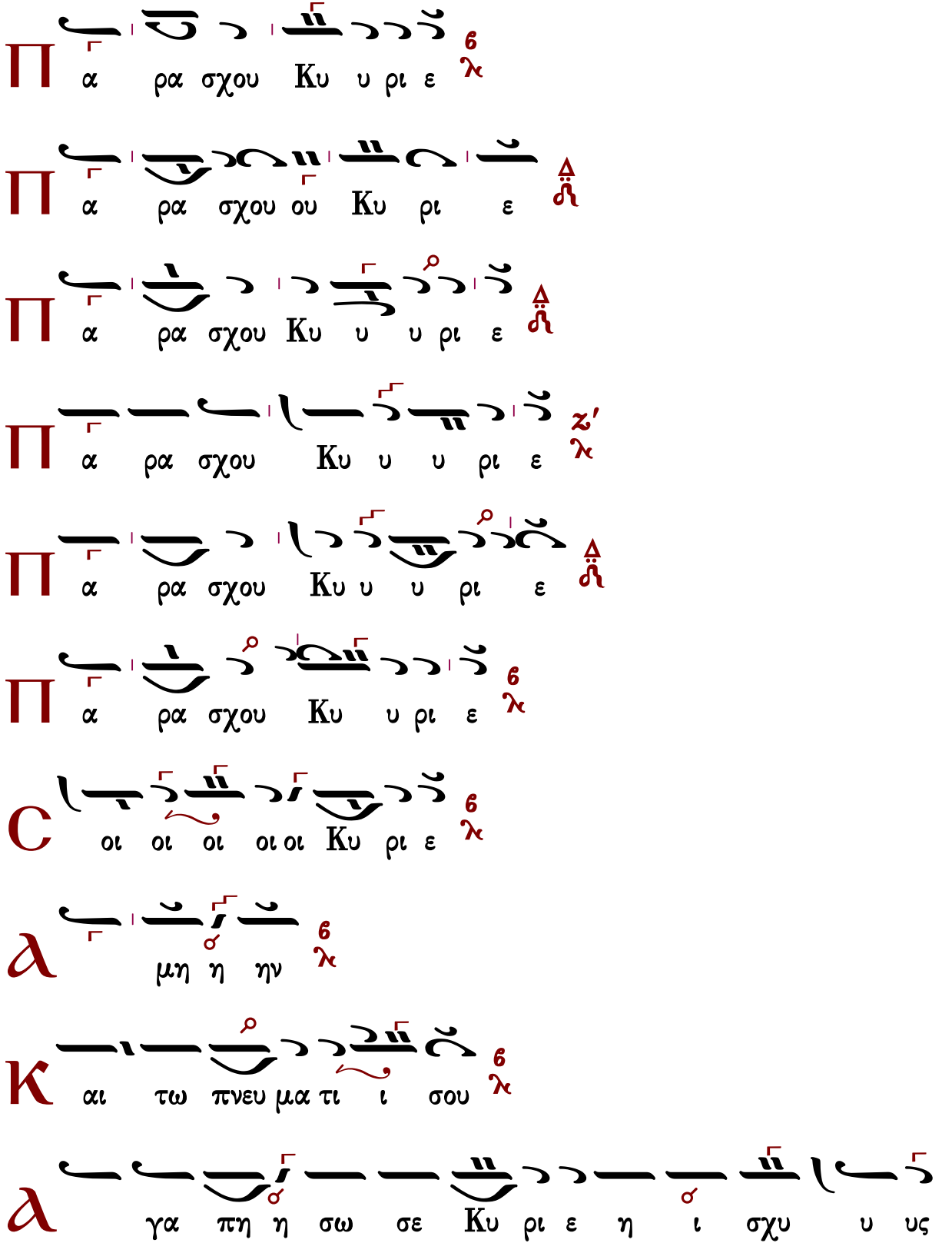
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου ου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
α μη η ην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

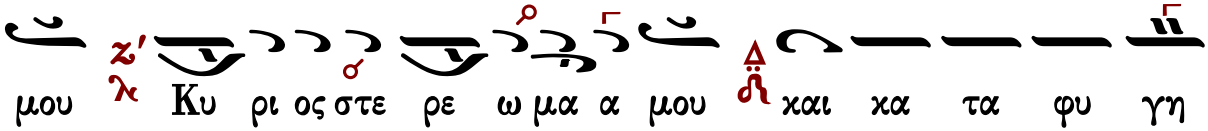

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

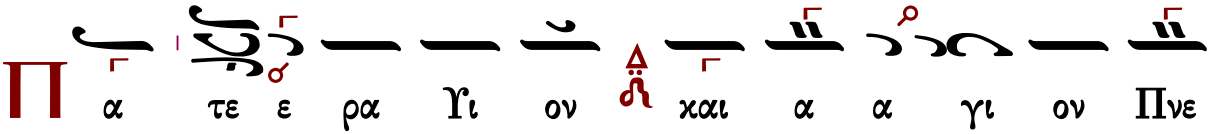

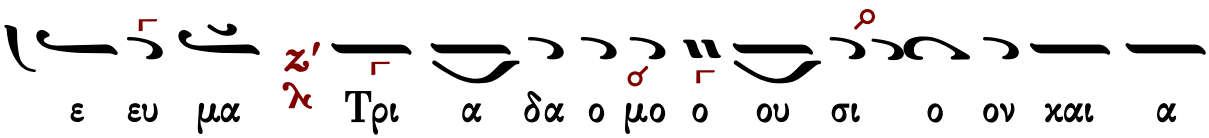

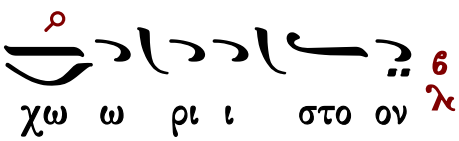

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

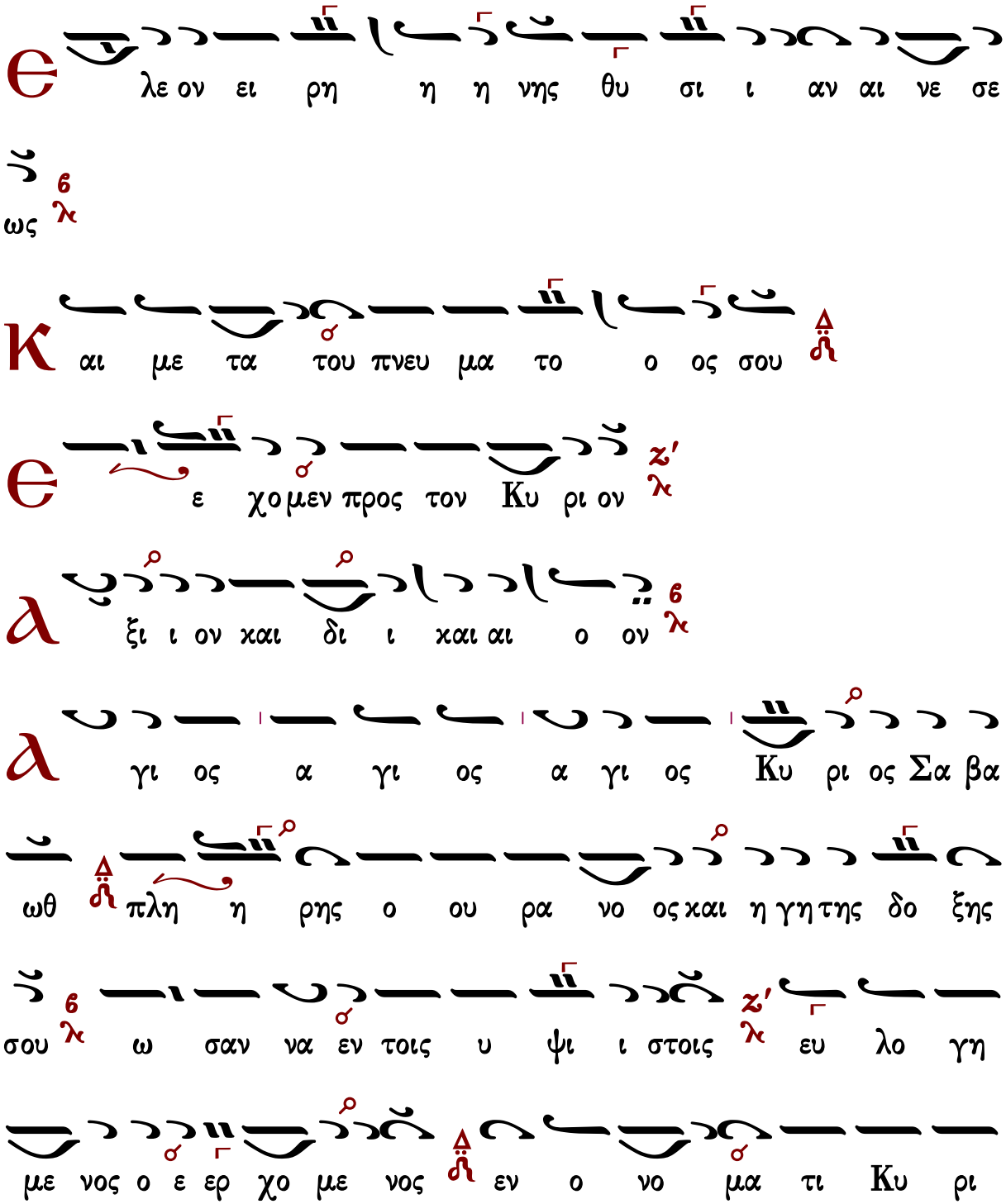

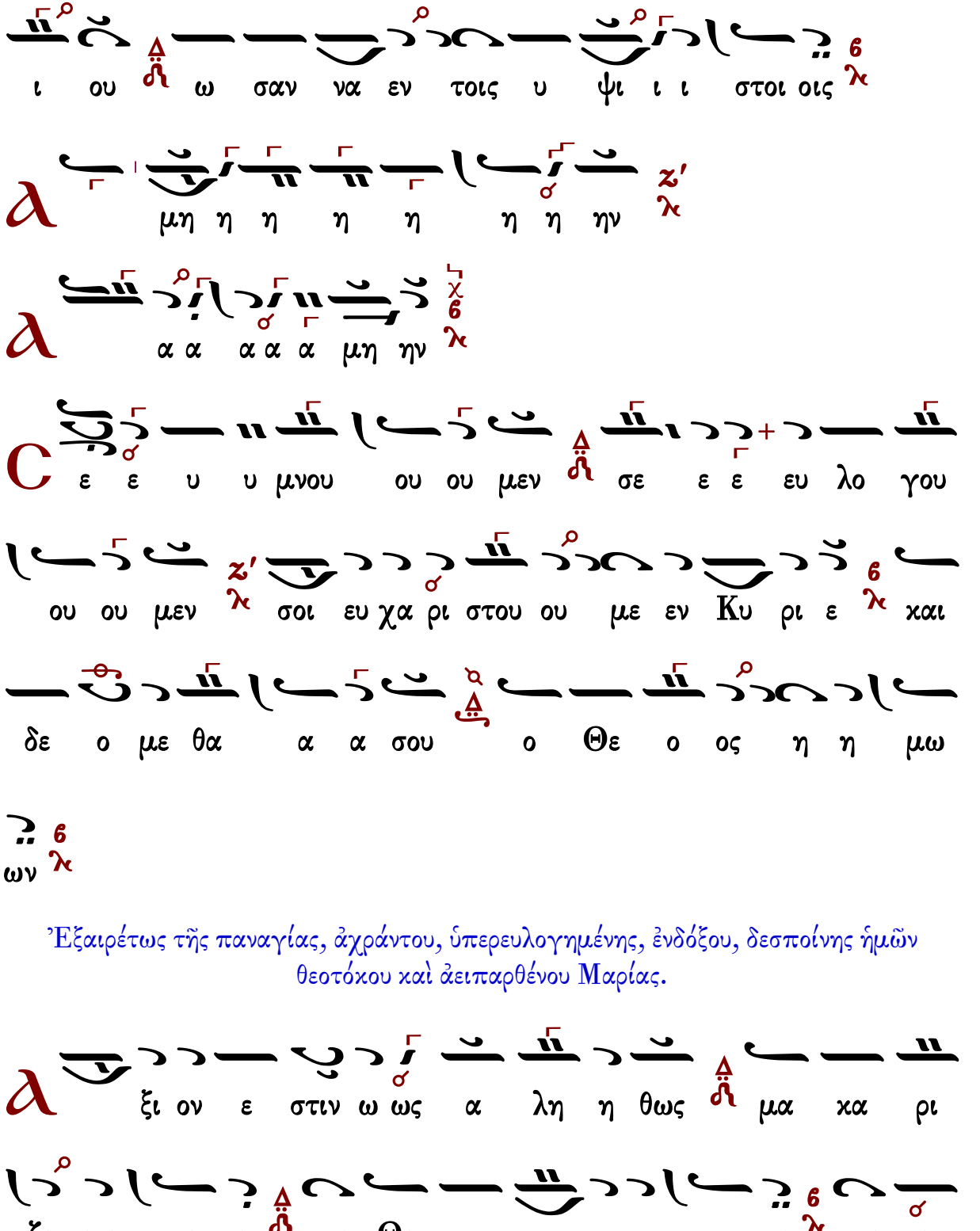

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

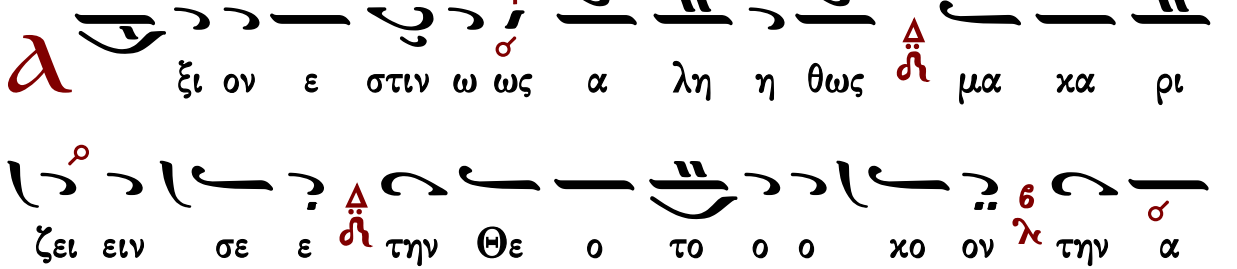

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Βʏ

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.235*

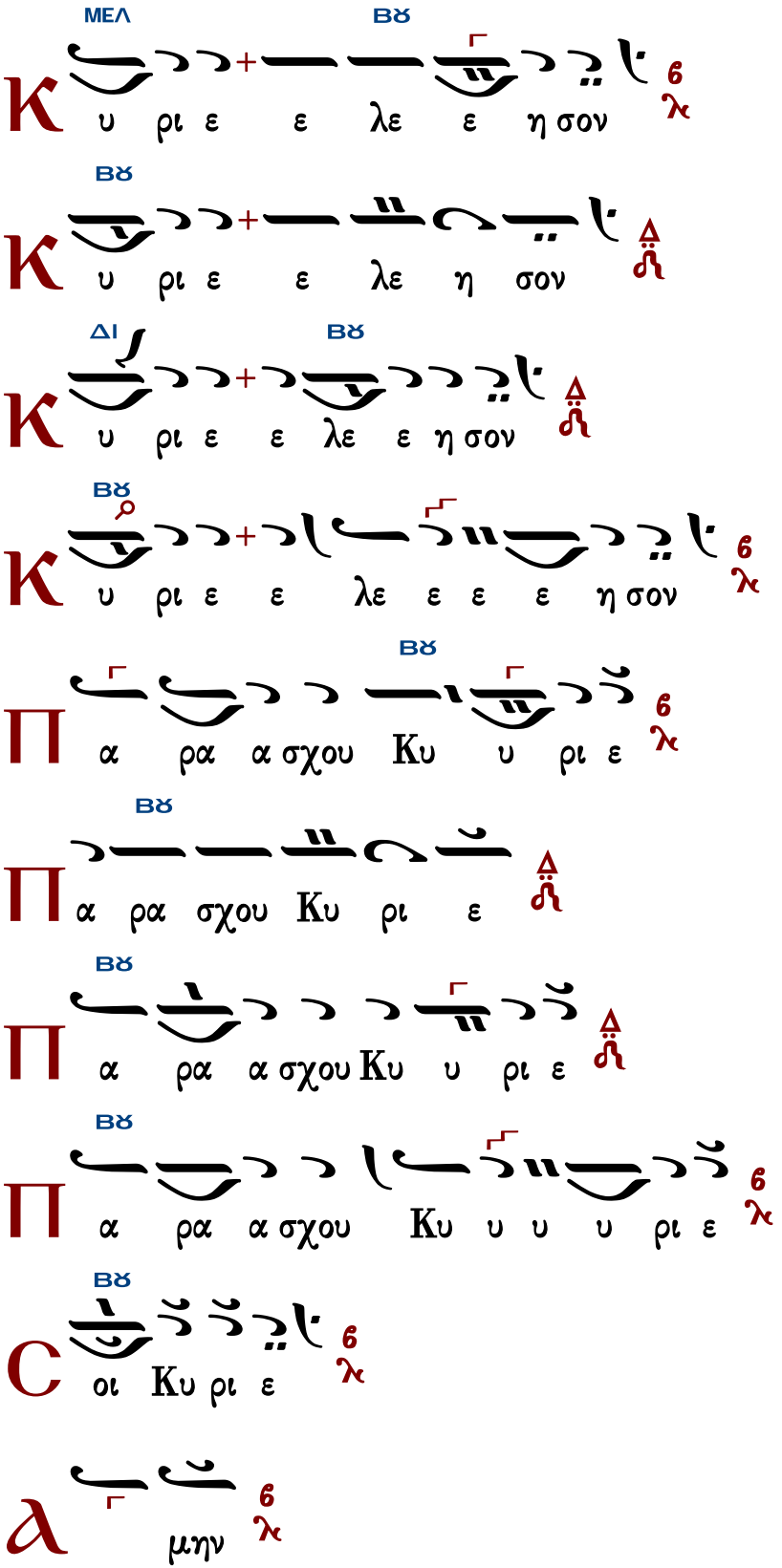
ΜΕΛ
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΒΫ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
ΒΫ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΒΫ
C οι Κυ ρι ε
α μην

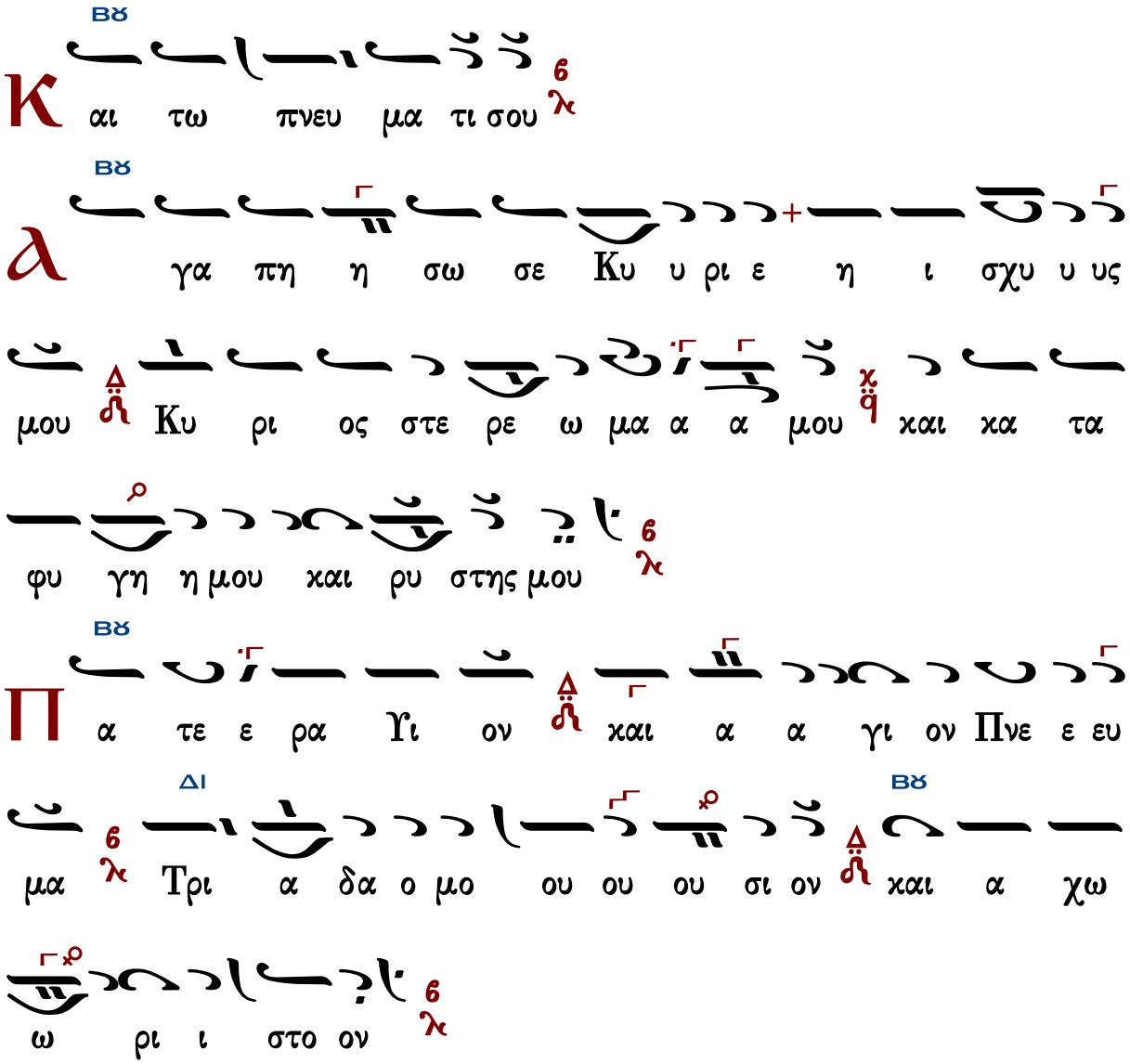

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

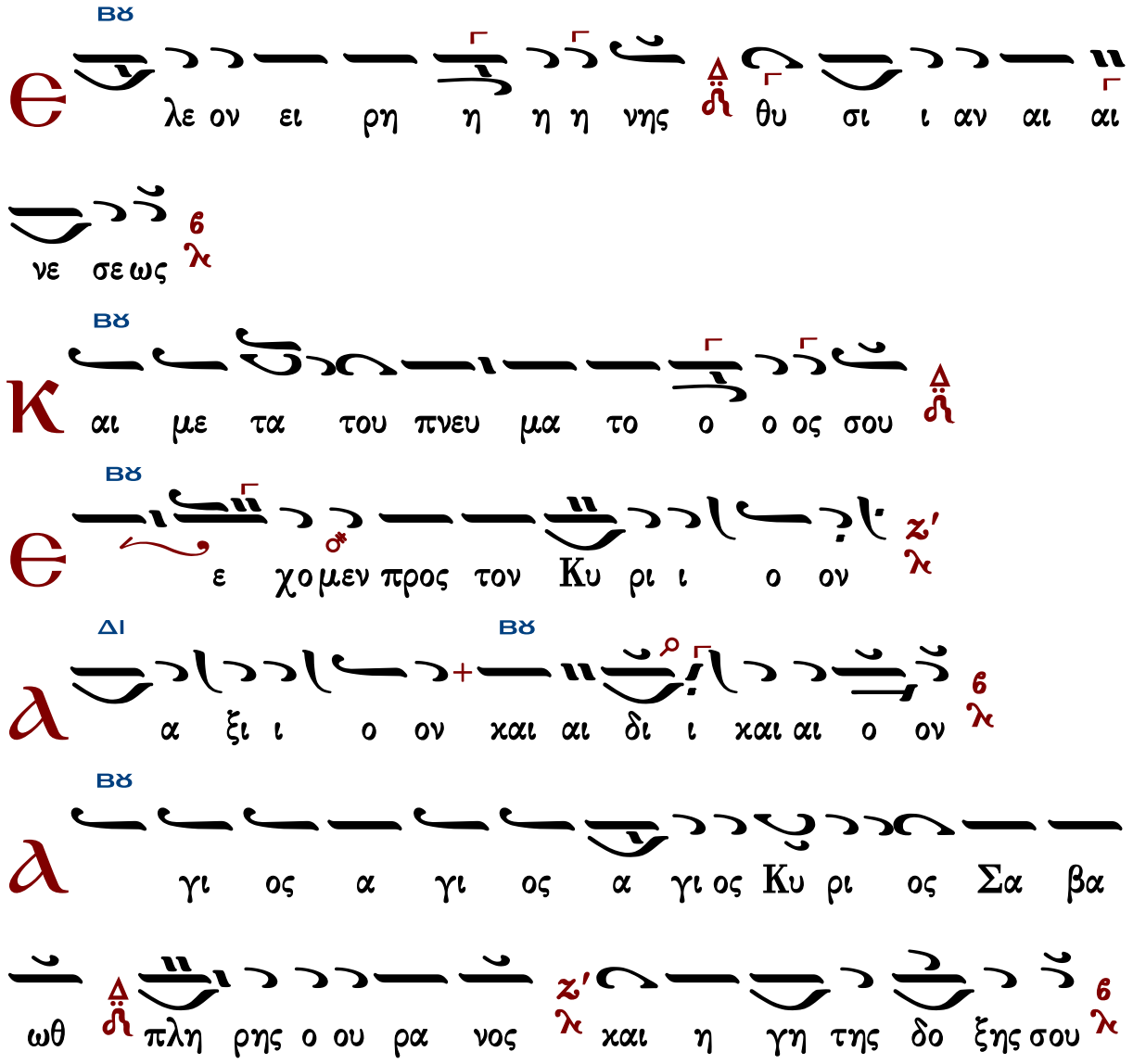

ΔΙ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΒΫ

με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ΔΙ ΒΫ

ι ι ου ω σαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι

στοι οις

ΒΫ

α α α α μη ην

ΔΙ ΒΫ

α α α α μη ην

ΒΫ

ε ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ευ λο γου

ΠΑ

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ ρι ι ε ε

ΒΫ

ε χαι δε ο με θα α σου ου ο ο Θε ε ο ος η

η η μω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

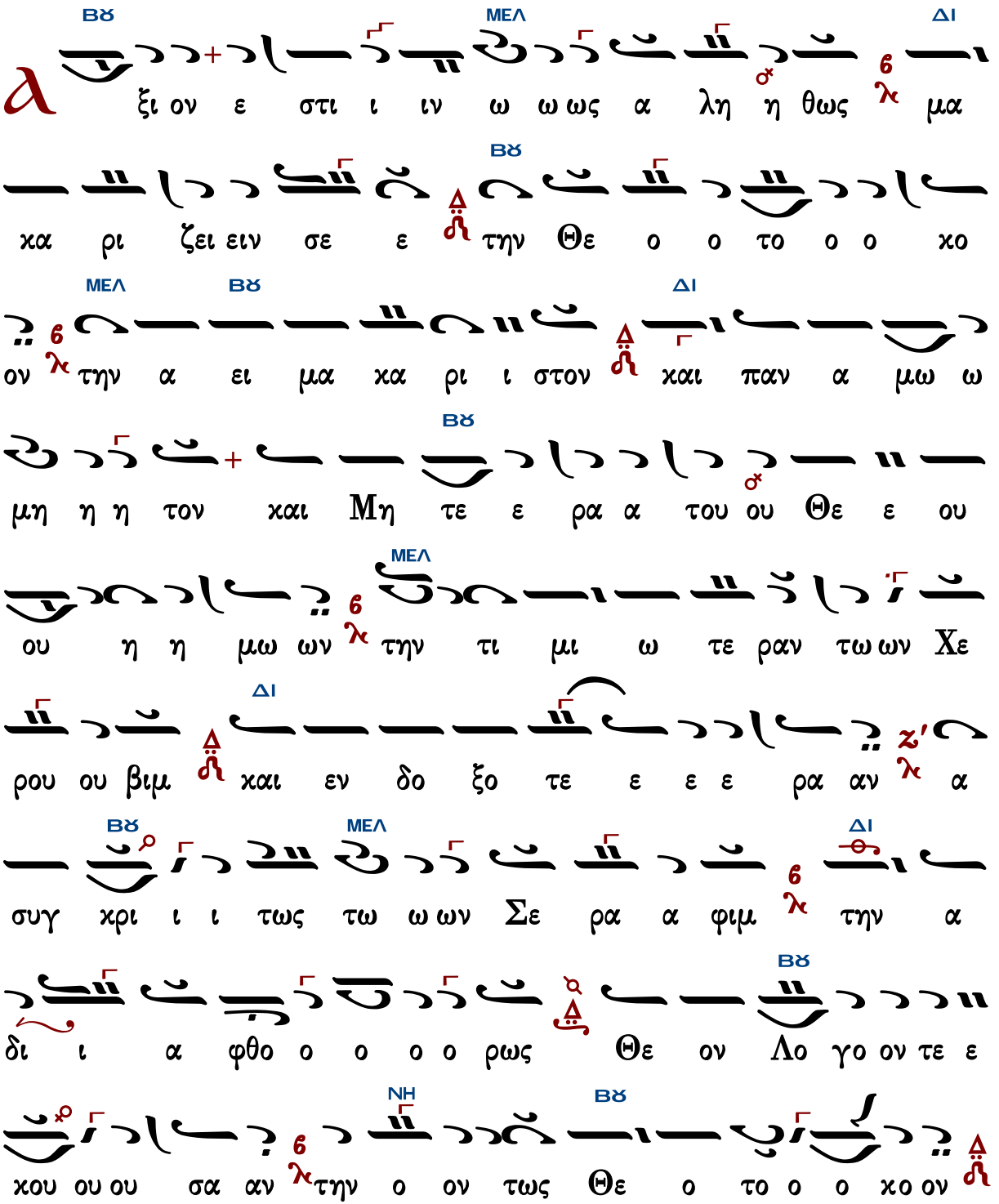

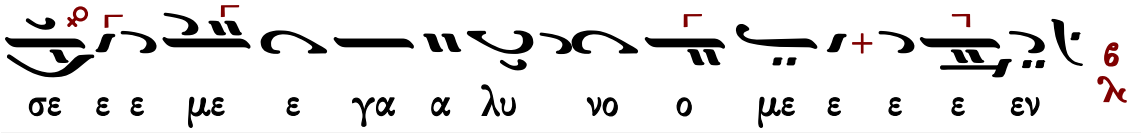

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Βʊ

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄ Θεία Λειτουργία 2006 σ.295*

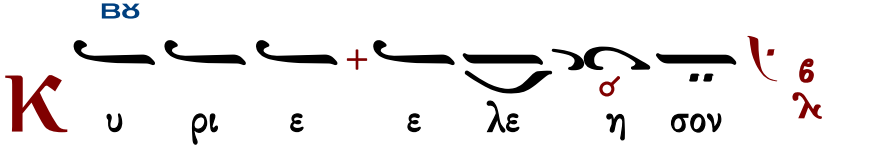

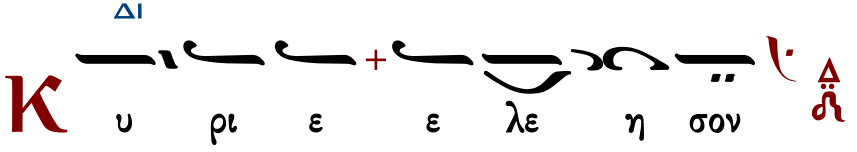

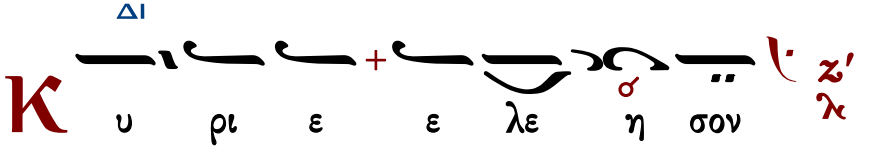

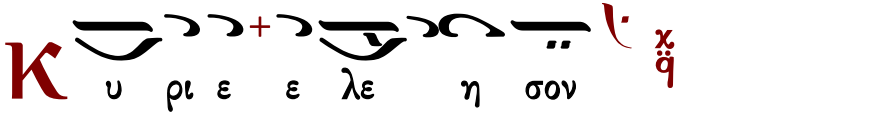

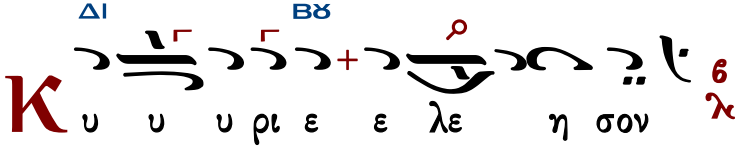

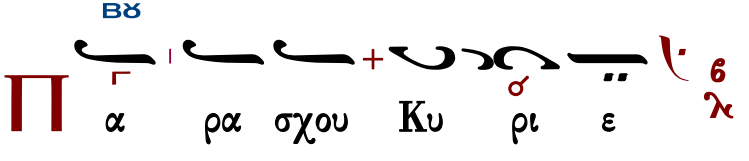

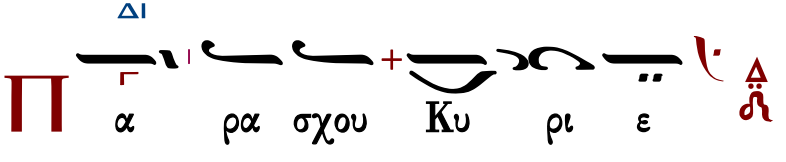

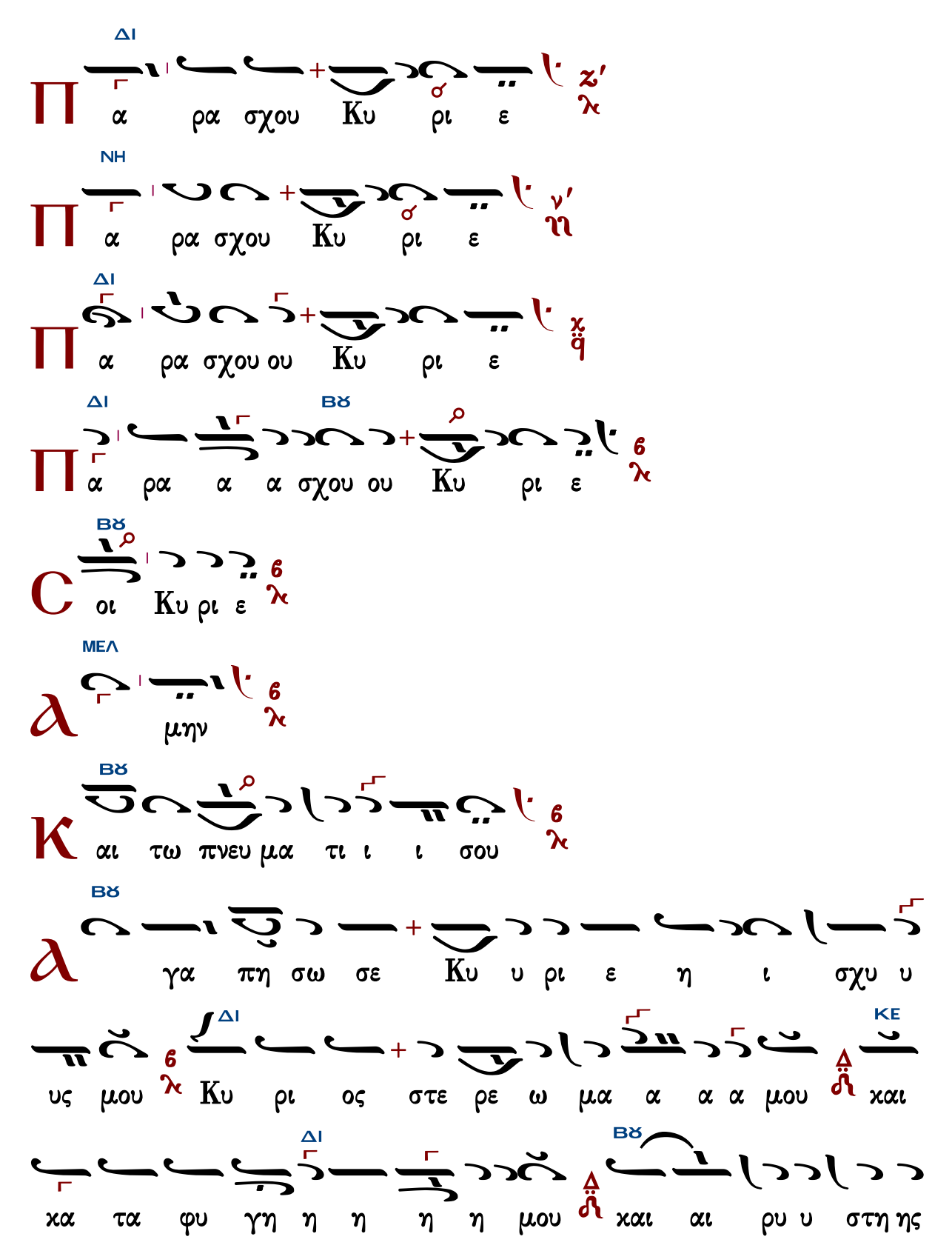
ΔΙ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΝΗ
Π
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
Π
α ρα σχου ου Κυ ρι ε
ΔΙ ΒΘ
Π
α ρα α α σχου ου Κυ ρι ε
ΒΘ
C
οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
d
μην
ΒΘ
K
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΒΘ
d
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ
ΔΙ ΚΕ
υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου και
ΔΙ ΒΘ
κα τα φυ γη η η η η μου και αι ρυ υ στη ης

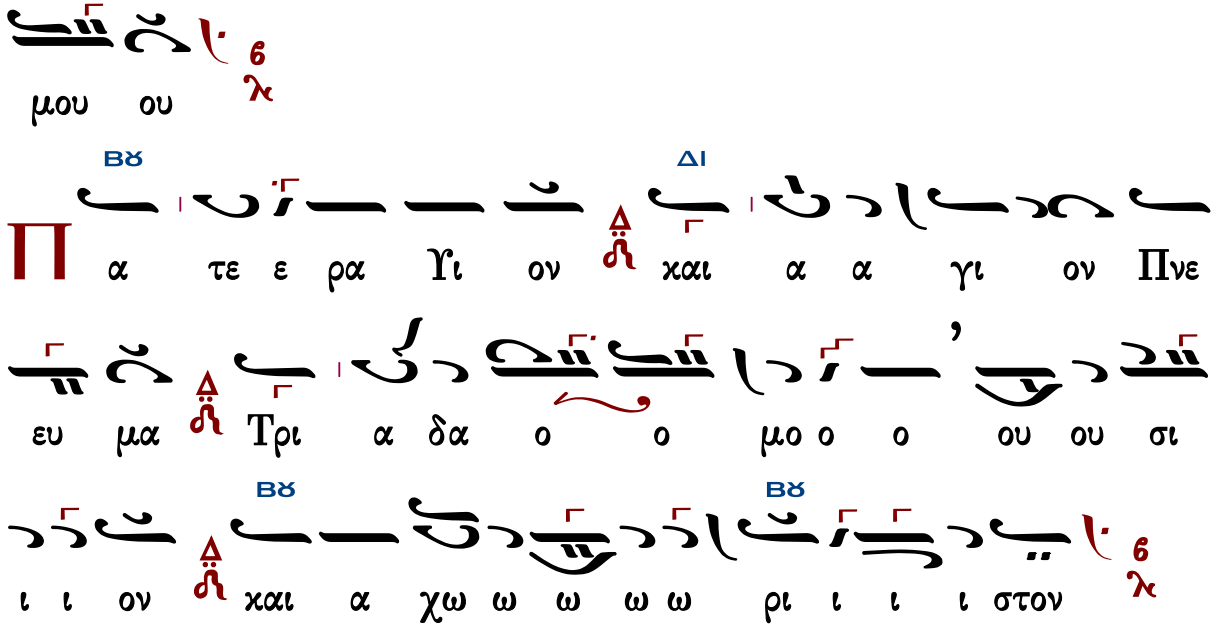

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

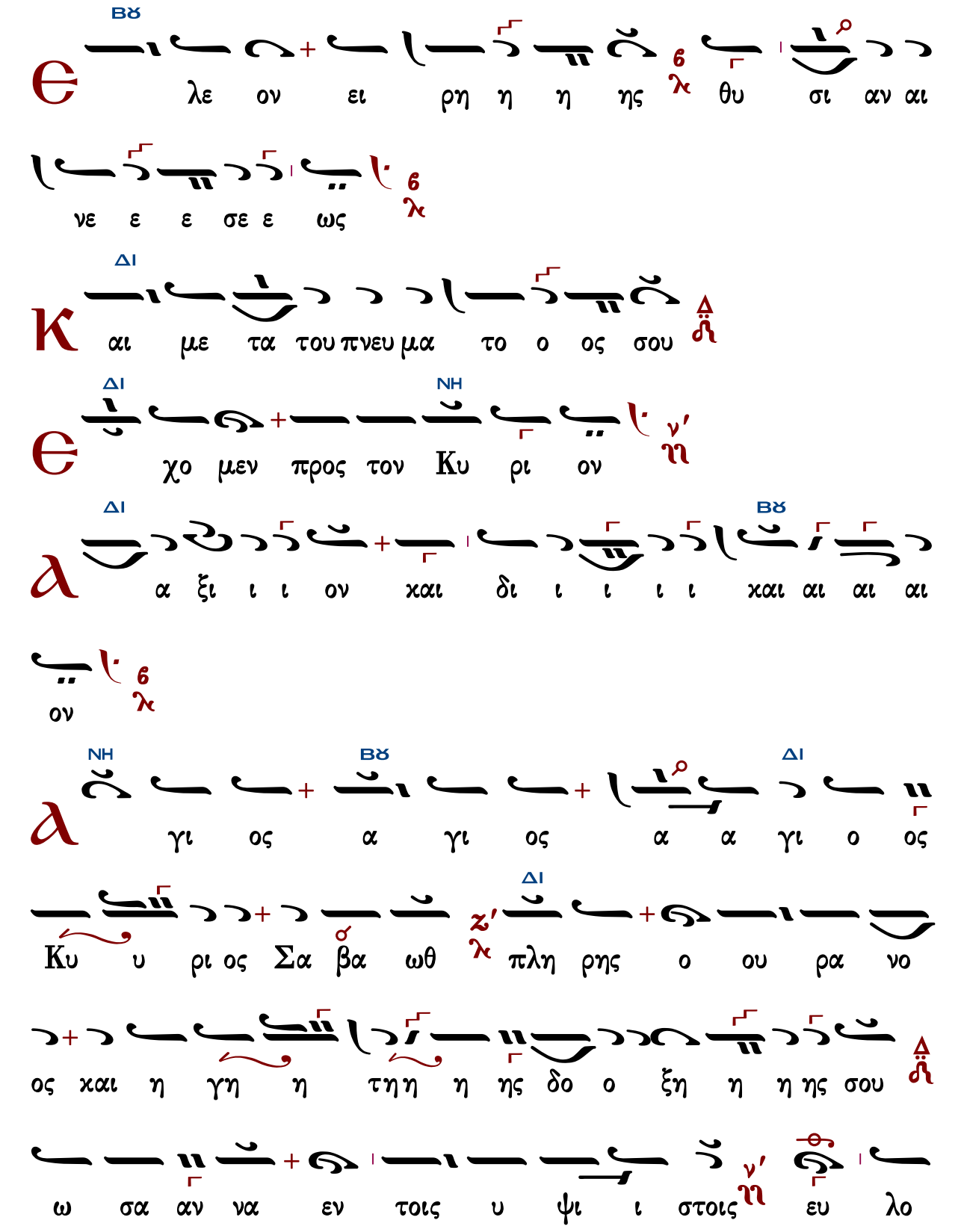

ΒΫ
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ΔΙ
ρι ι ου ω σα αν να εν τοις ψυ ι ι
ΝΗ
στοις
ΒΫ
α α α α α μην
ΒΫ ΒΫ
α α α α α α α μην
ΒΫ
ε ε υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο
γου ου ου ου ου ου ου ου μεν σοι οι ευ χα ρι
ΔΙ
στου μεν Κυ υ υ ρι ι ε και δε ε ο δε ο
με ε θα α α α α α α α σου ο Θε ο ο
ΒΫ
ο ο ο ος η ο Θε ο ο ο ο ος η η η η

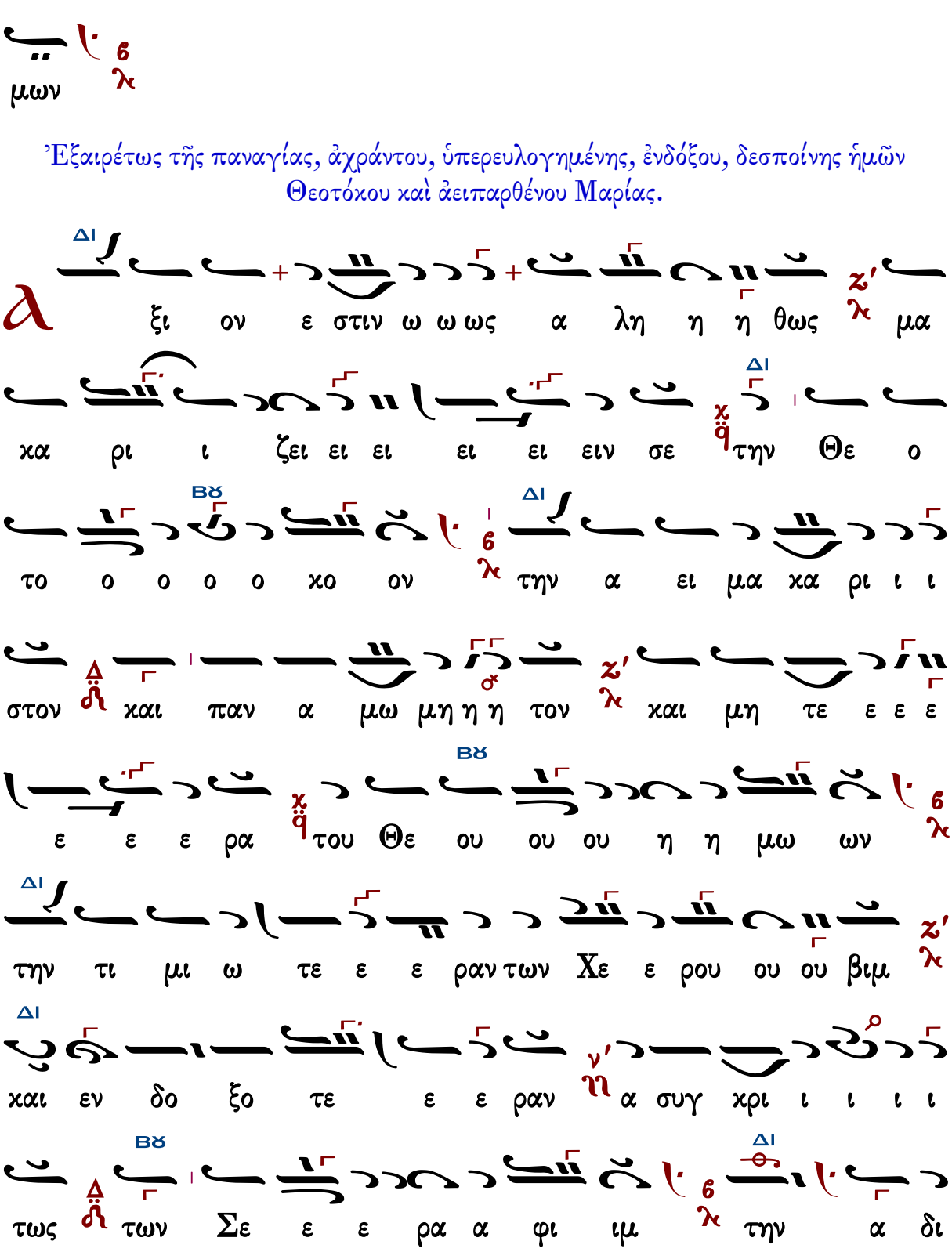
μων
Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
α
ξι ον ε στιν ω ω ως α λη η η θως μα
κα ρι ι ζει ει ει ει ει ειν σε την Θε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα κα ρι ι ι
στον και παν α μω μη η η τον και μη τε ε ε
ε ε ε ρα του Θε ου ου ου η η μω ων
την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βιμ
και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι ι
τως των Σε ε ε ρα α φι ιμ την α δι

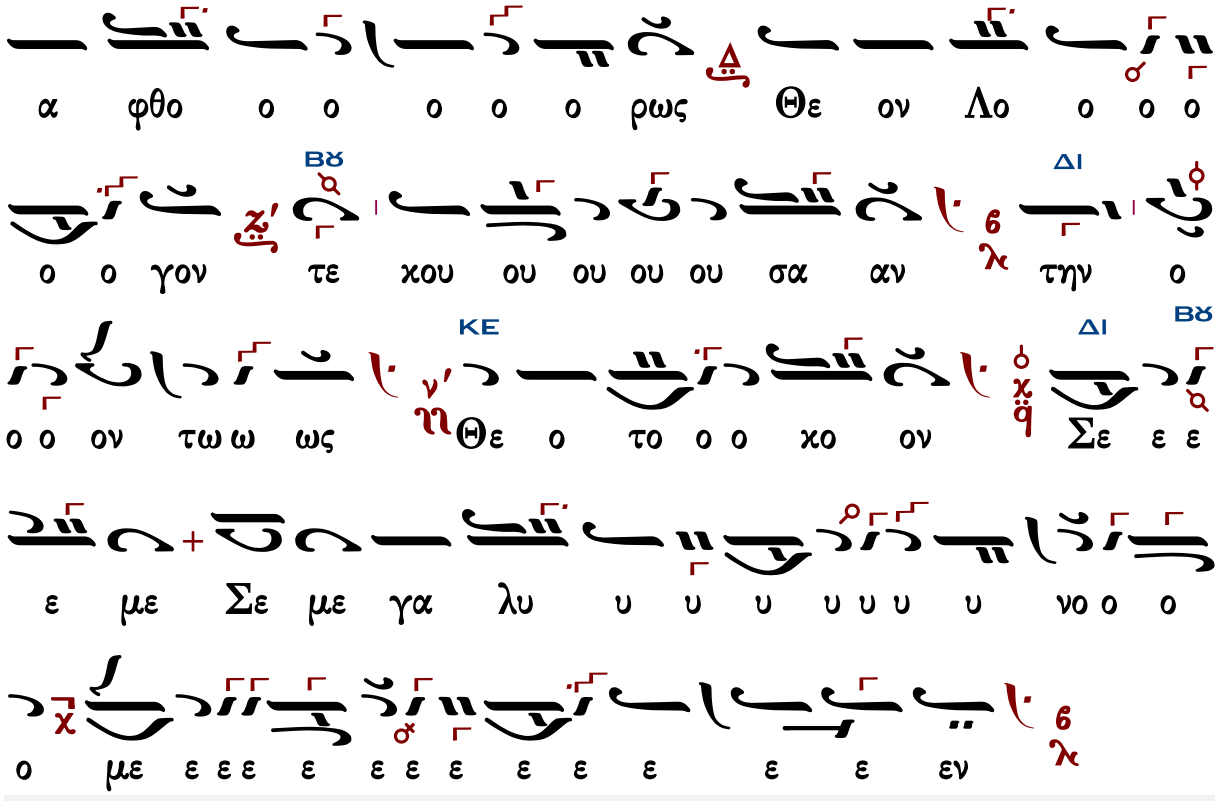

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

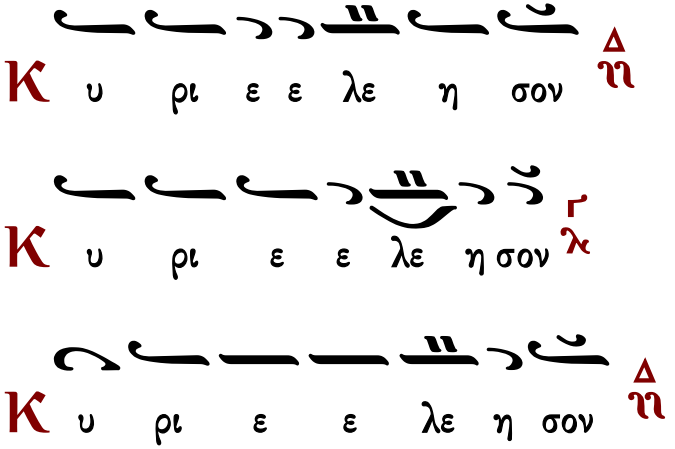

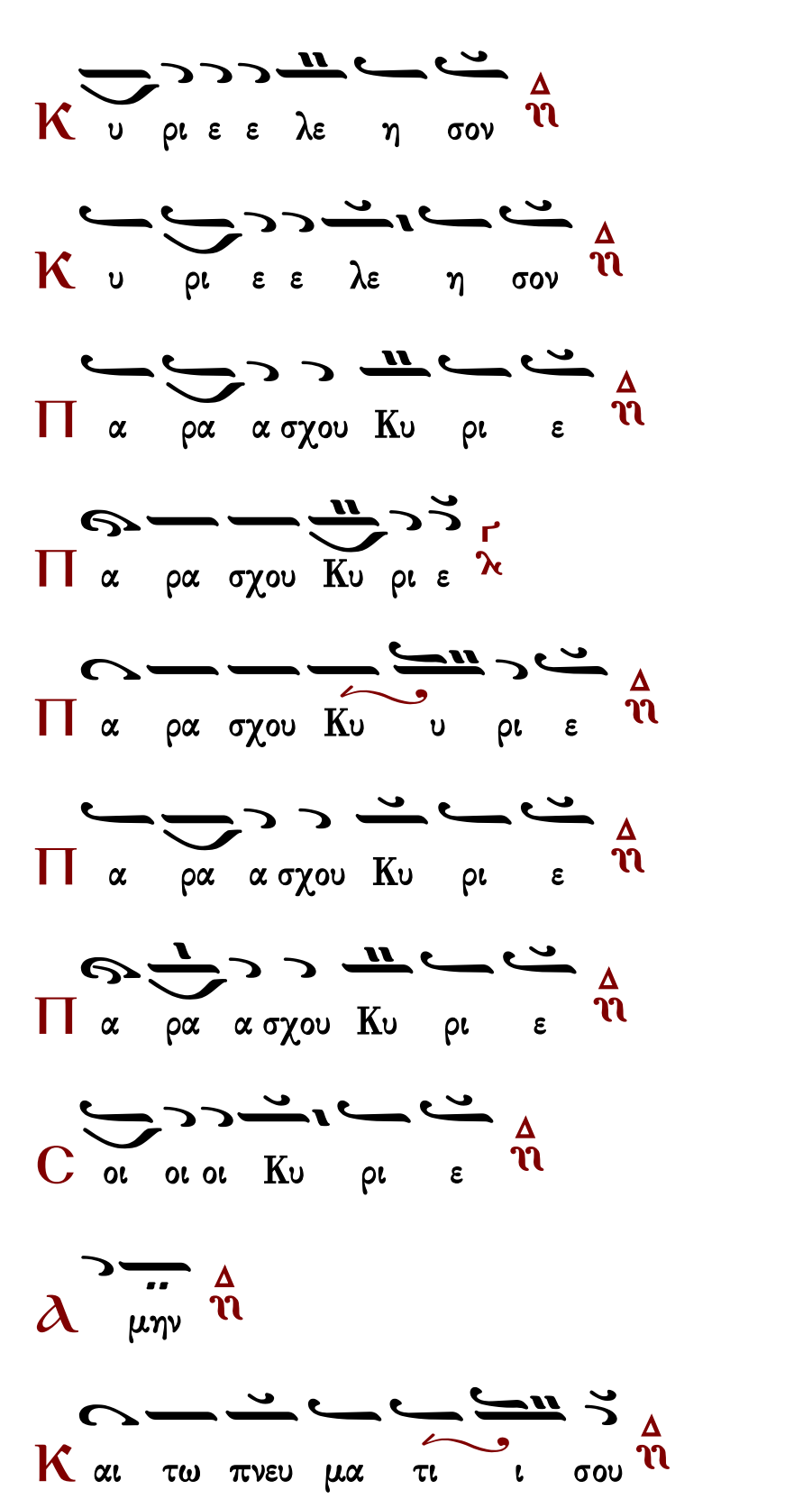
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
a μην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

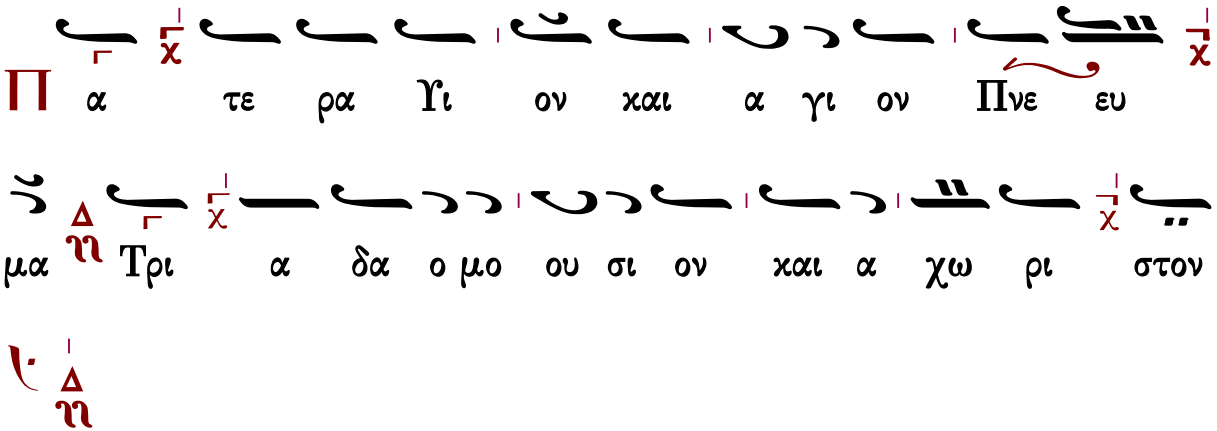

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

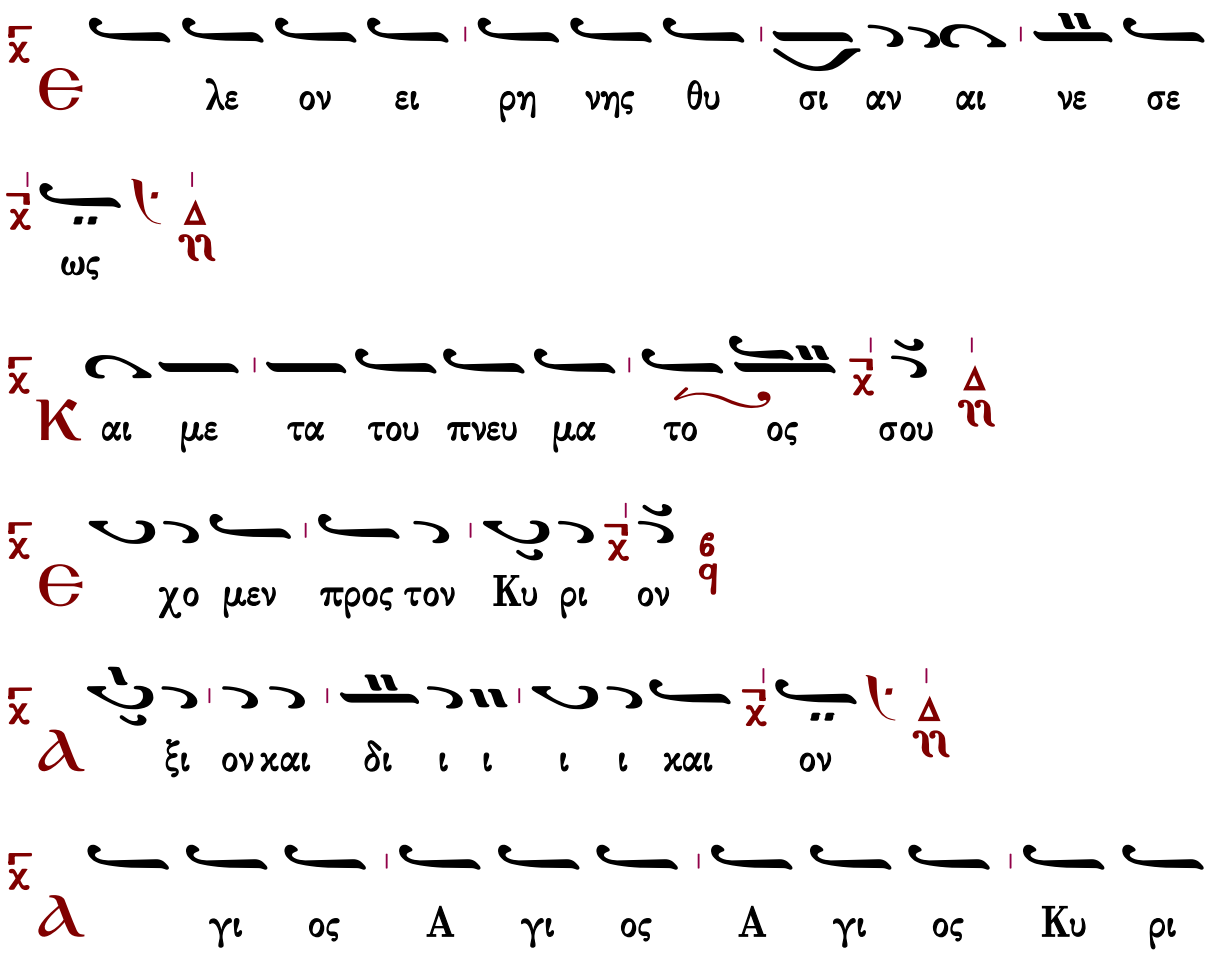

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

C ε υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου με ε ε

εν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο

με θα α σου ου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο

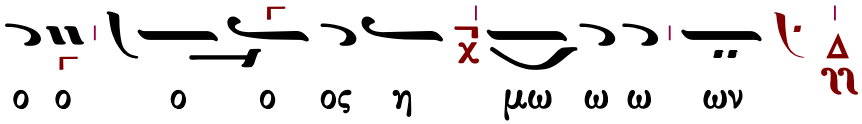

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

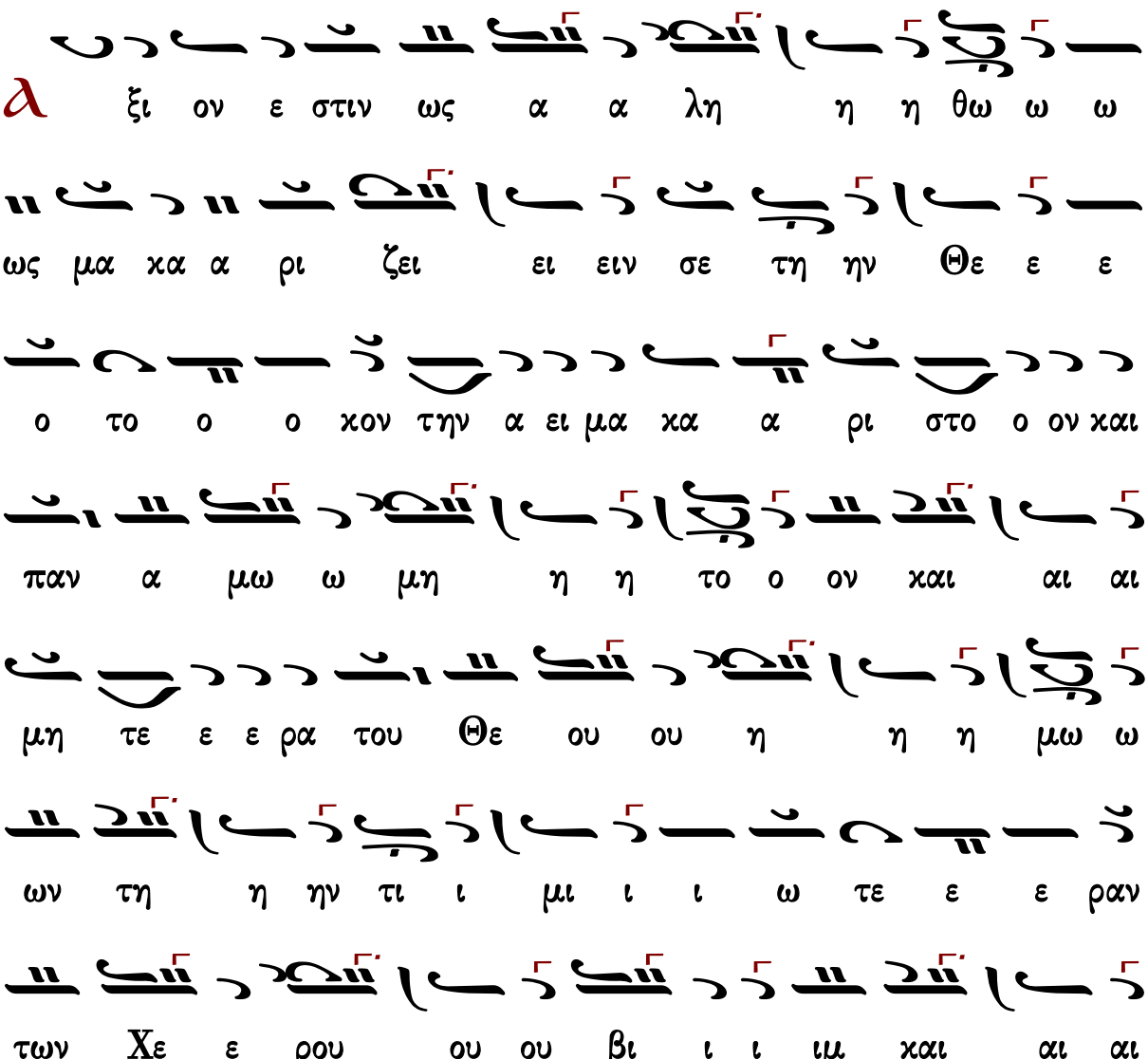

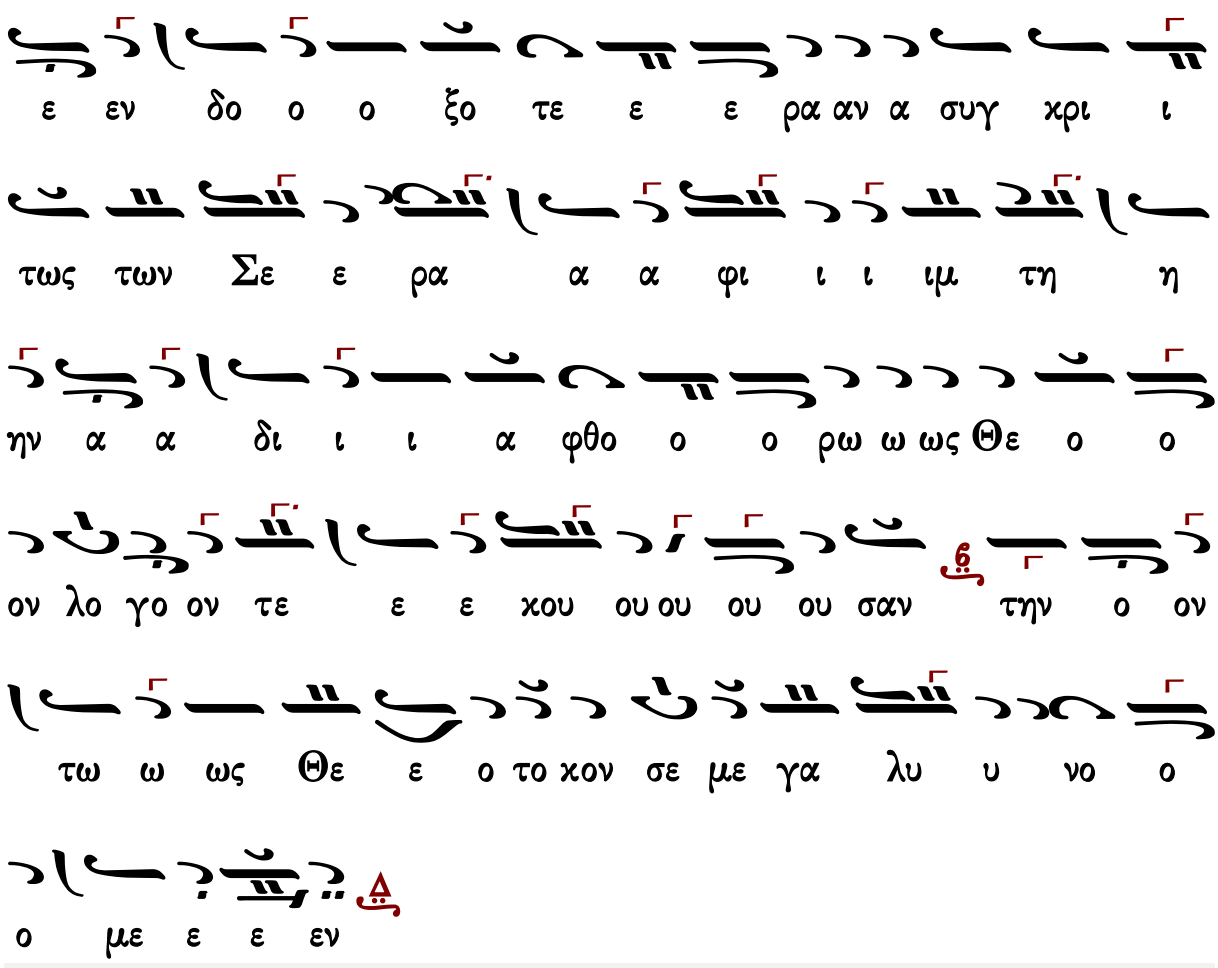

Κοινωνικόν ἦχος δ΄

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸗ Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851σ.763*

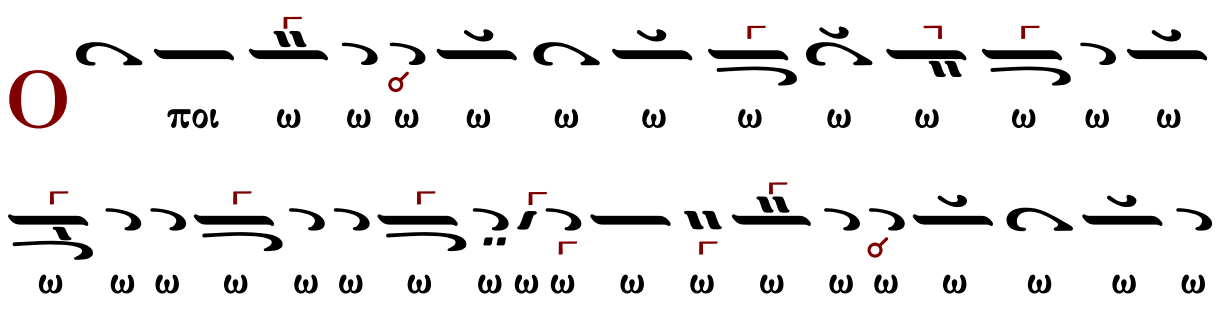

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων του ου ου ου ιου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ους α α α α ια α α α α α
α α α α α χα αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε με ε τους αγ γε ε λου ου ου ου ου ου
ους α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου πνε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α
ια α α α πνε ευ μα α τα α και αι αι τους λει
του ουρ γου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους α α α α α α
α α λει τουρ γου ους αυ του ου ου ου ου ου ου ου πυ
ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

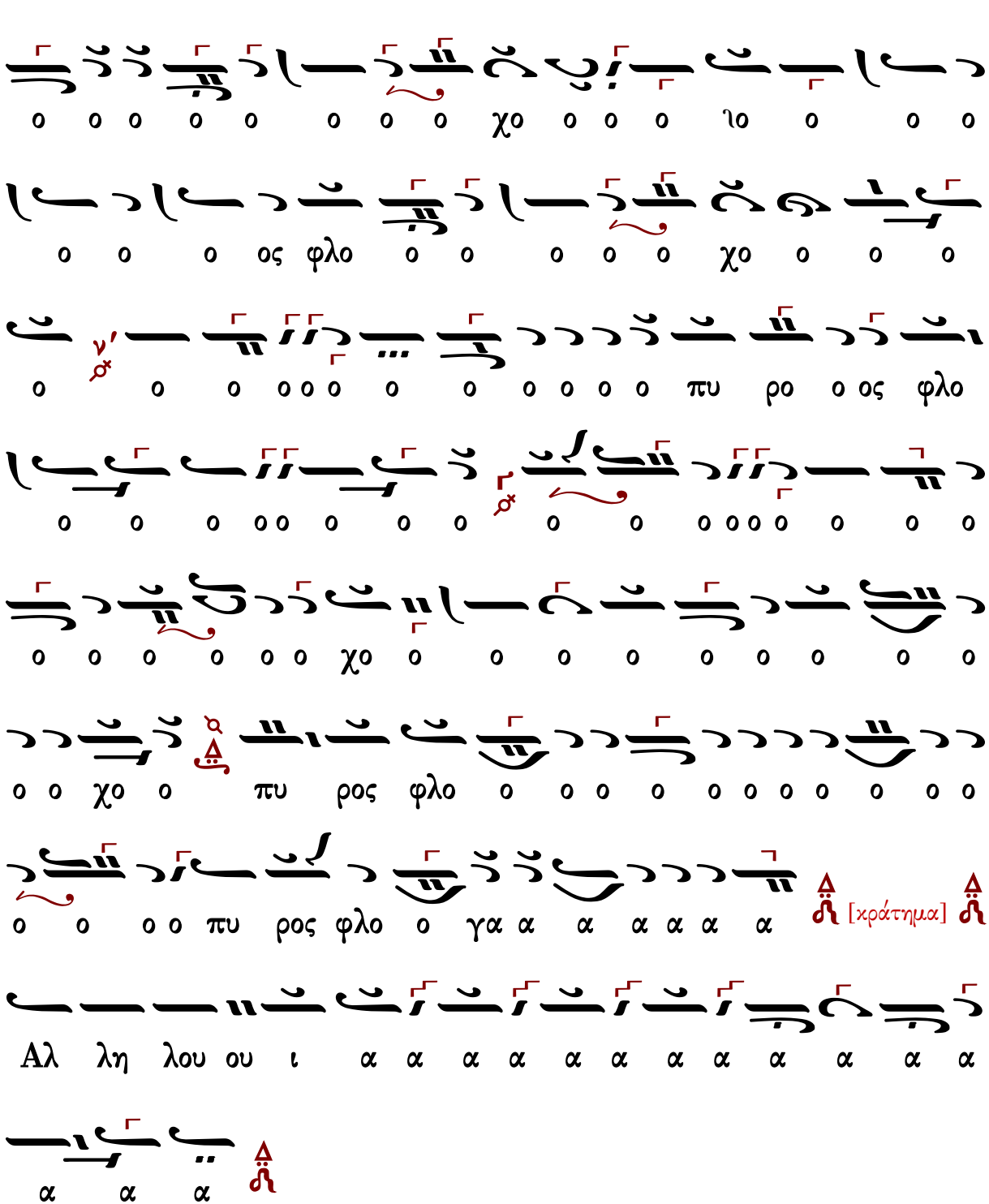

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.321*

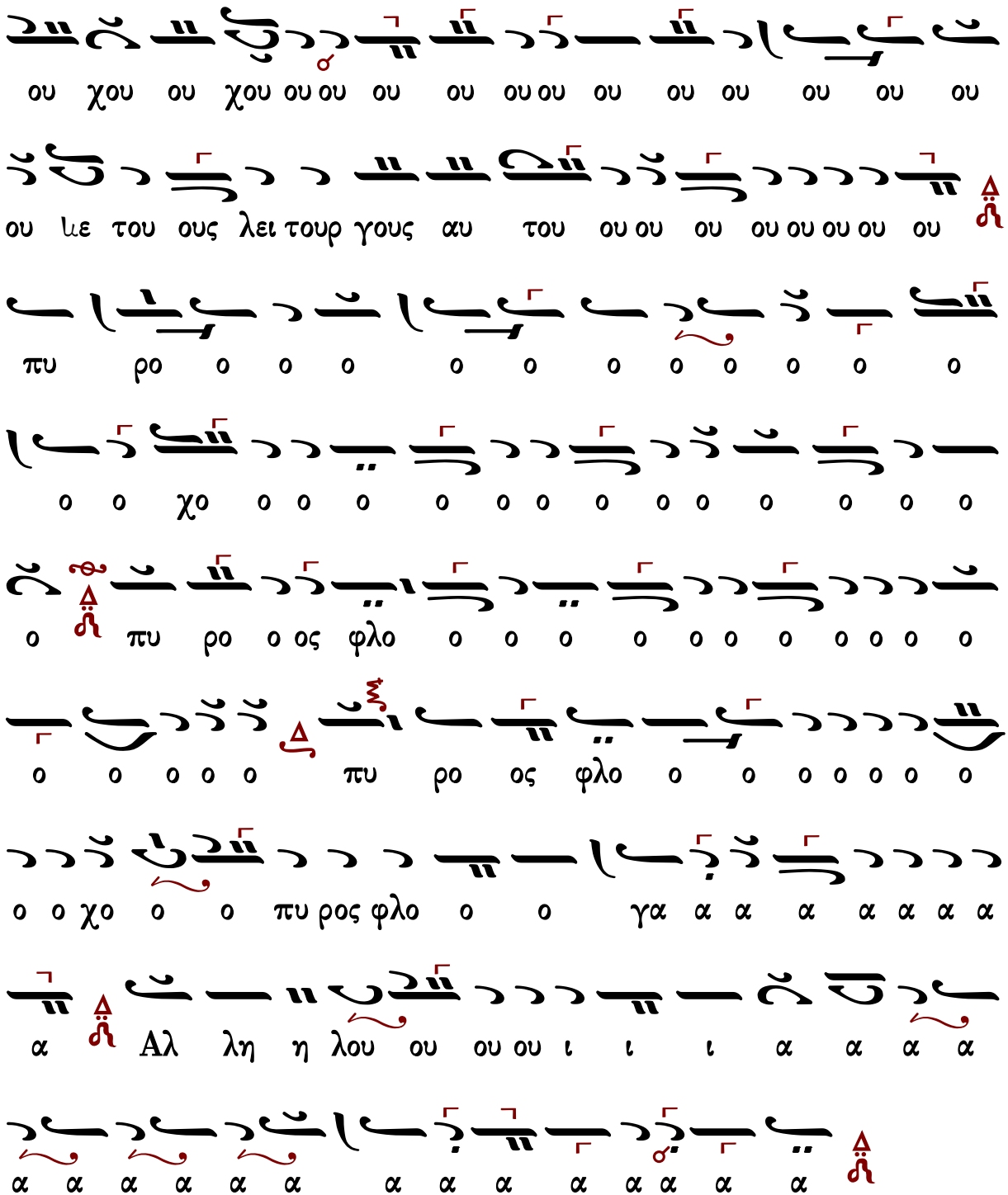

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

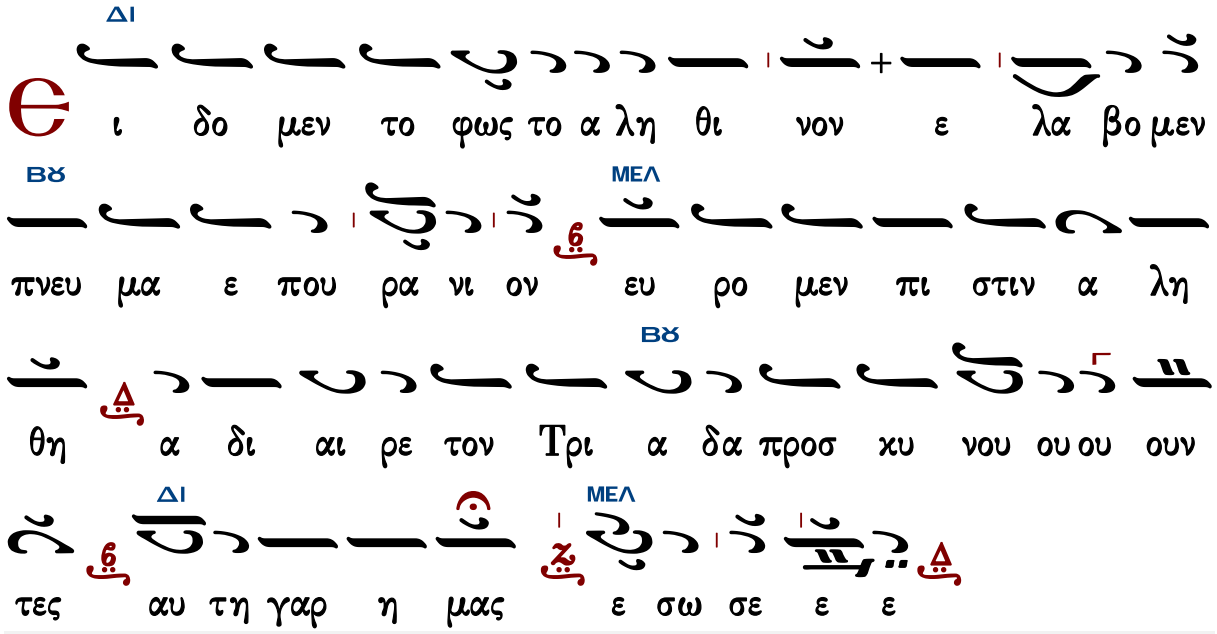

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

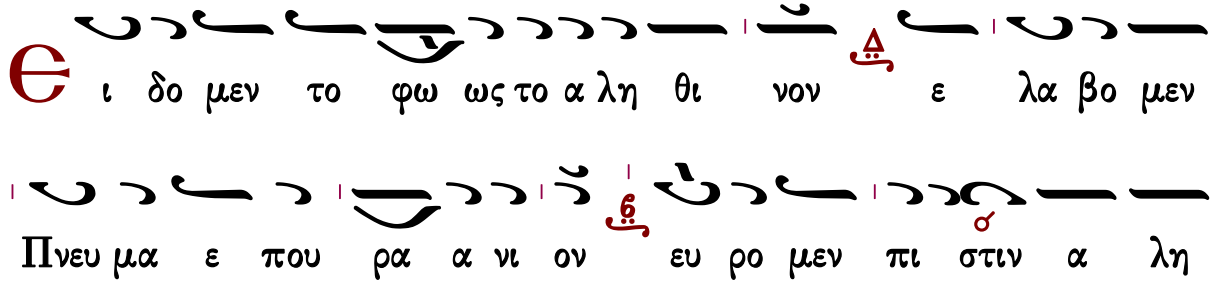

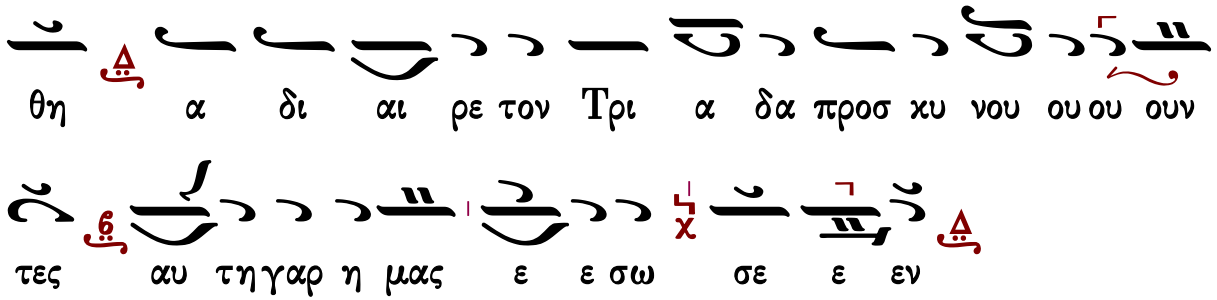

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

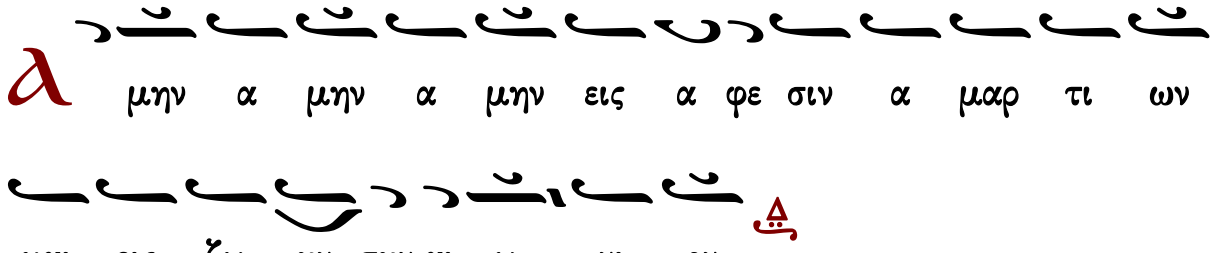

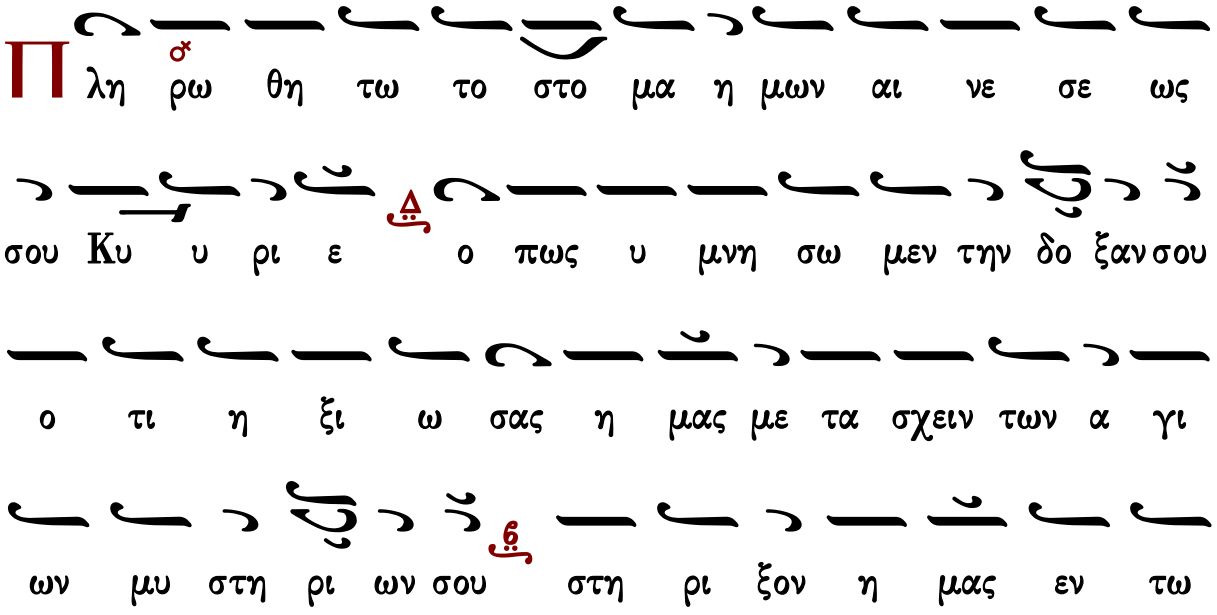

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

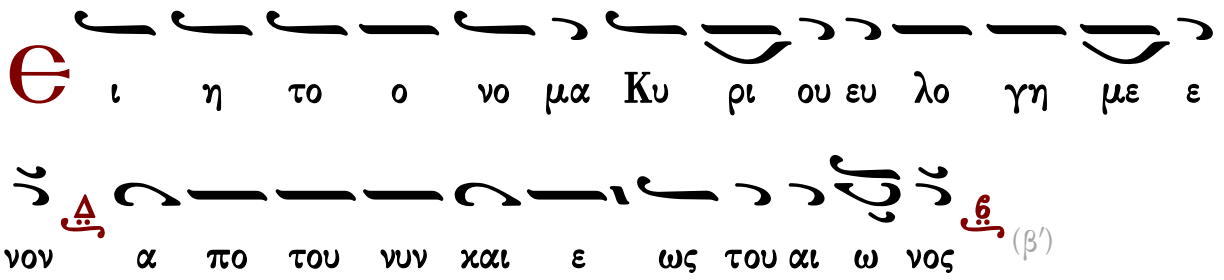

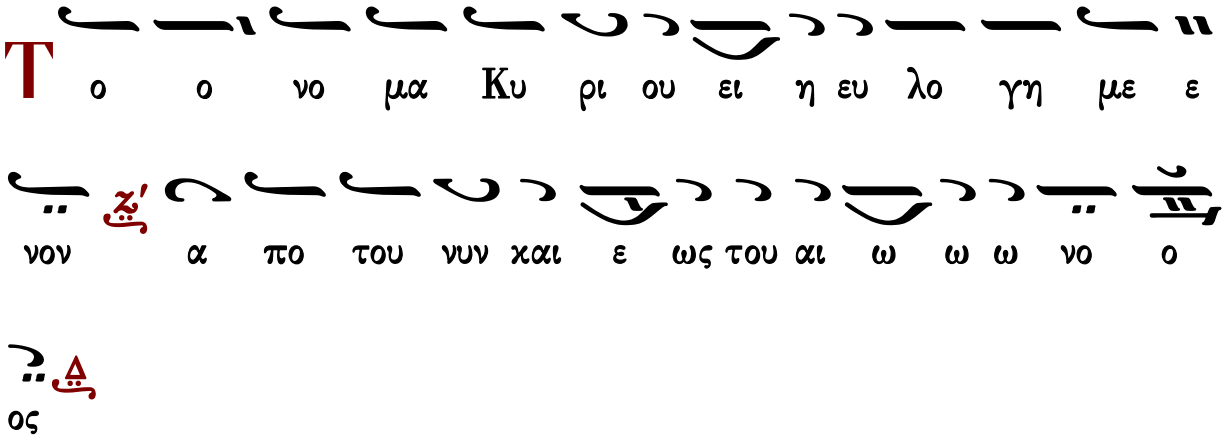

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Δι
Θ ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

Βϑ
νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β′)

Δι
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόλυσις Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

Θ ις πο ολ λα α α α α α α α α α

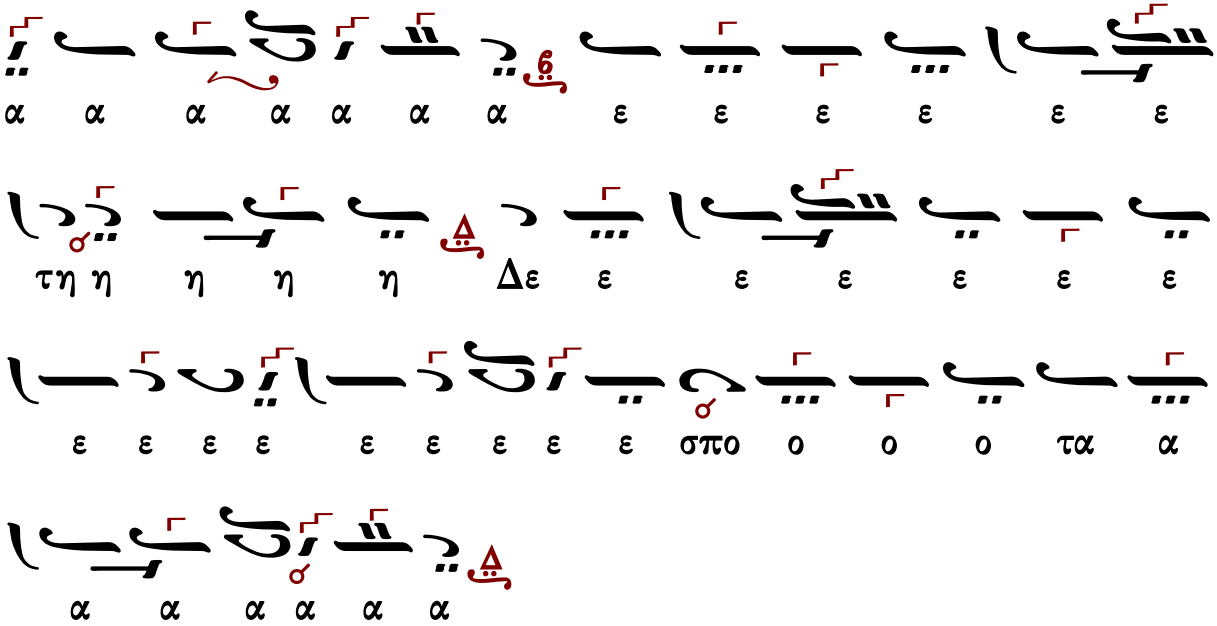

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ΖΩ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΠΑ

η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων

ΣΙΓΑ

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ

υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΝΗ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ

ΠΑ ΝΗ

υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε

ΓΑ ΠΑ ΓΑ

ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε

ε σπο ο τα α α α

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Όρθρος 1909 σ.200/473*

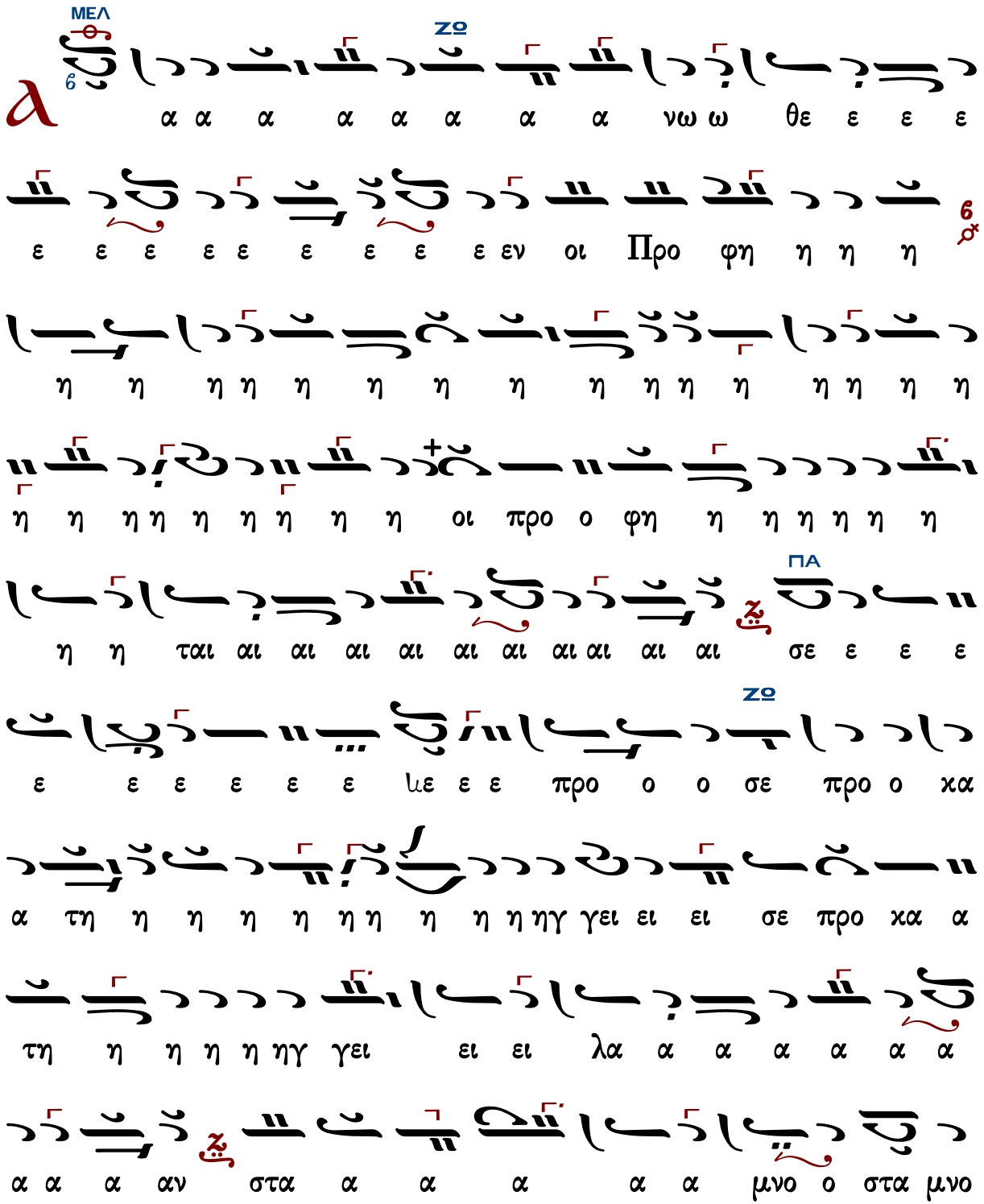

ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
π
q
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ΖΘ
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
ζ
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
ζ
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
π
q
ο ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο
α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ον χαι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ
ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ
ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το μη ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο
α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

ΔΙ ΜΕΛ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη κα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΓΑ

η η η η η η η η φη προ οι αν α α λα ει γει

ΖΟ ΝΗ

ι αι αι ται η η η η η η φη ο προ οι η η η η η

ΜΕΛ ΖΟ

ρε ρε ε ρε ρε ε ρι ρε τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ι αι αι

ε ε ρι ρε ε ε ρρε τε ρεμ ρε ρι ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε

ΔΙ

τε ρεμ ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ρι

ΖΟ ΚΕ ΔΙ ΚΕ

ρι ρι ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρε ρε ρι

ΖΟ ΠΑ

ου ου ρου ε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρεμ ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου

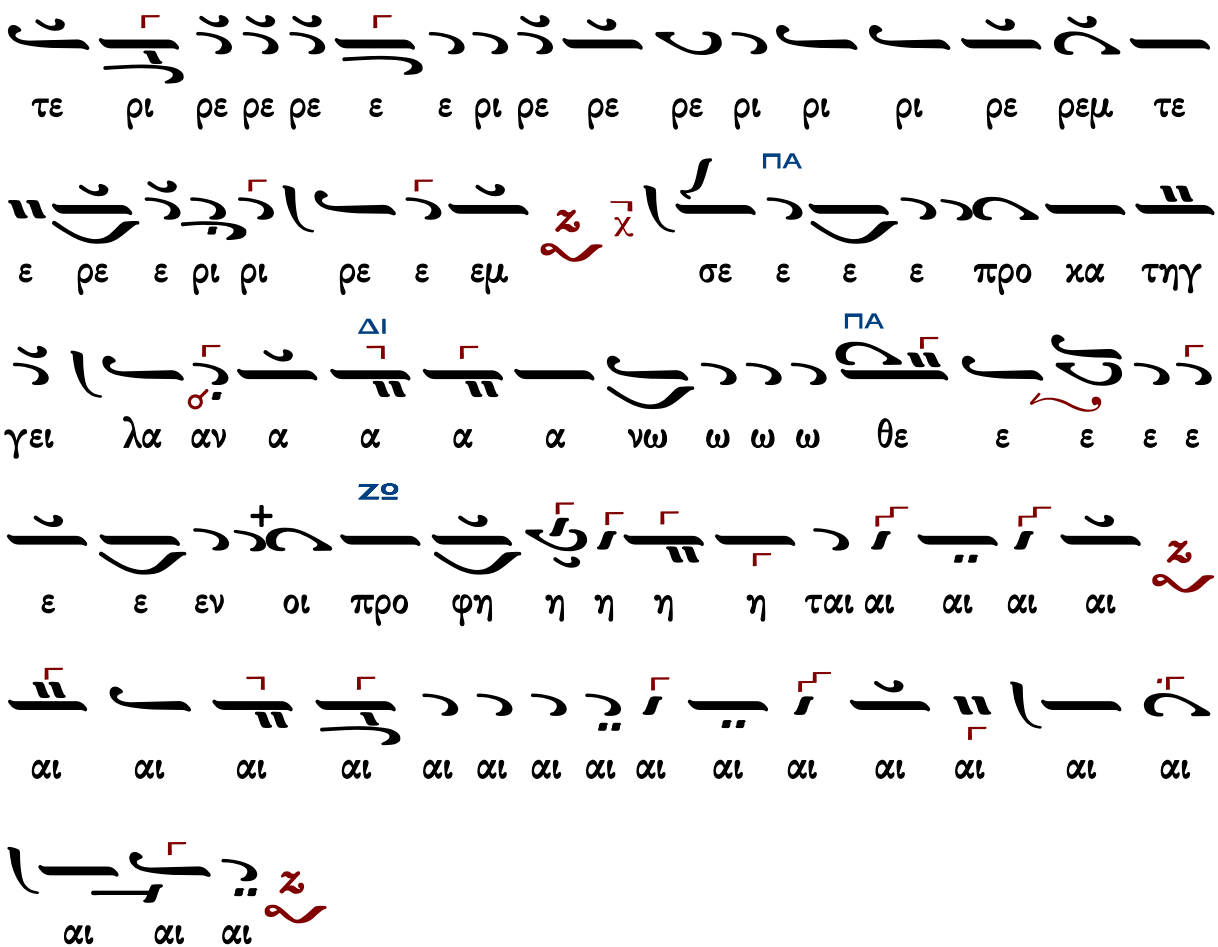

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

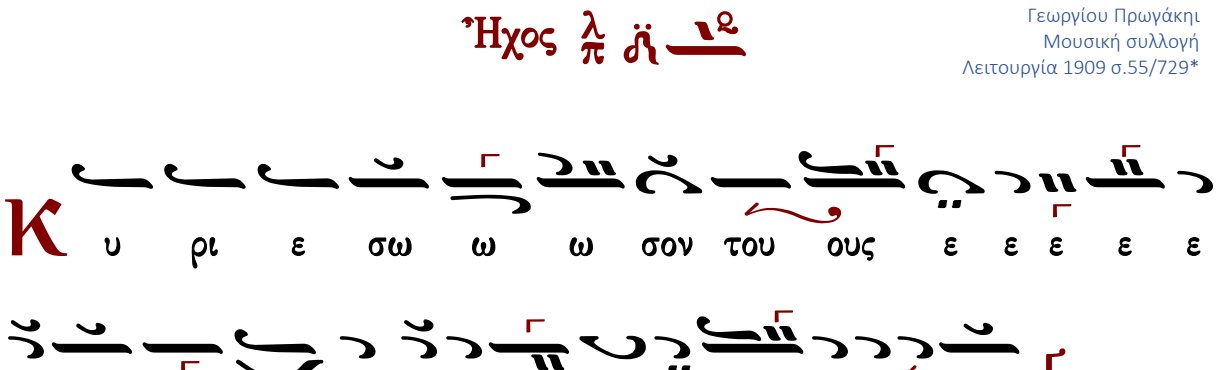

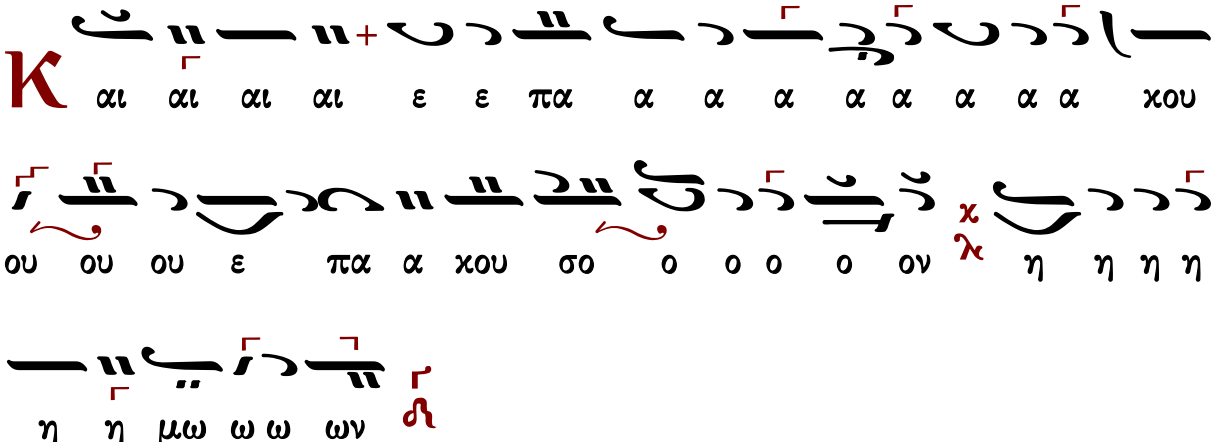
Κ
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον
η η η η
η η μω ω ω ων